

autoribus euangelium predicauit. **N**umquam enim est thelonearius constitutus qui assueuerat pecunias colligere pituitas. sed fuisse euangelista. ut sermones scriberet in eternum mansuros. non ut suo exemplo patres ad misericordiam imitaret. qui aliqui fuit catus logotheta tetrarcharum rationum. nunc autem diligentissimus dispensator spiritualium preceptorum. **T**unc multos pauperes fecit. fraudando pecuniam: nunc autem inimitabiles diuites facit. predicando iustitiam. **V**t magnificemus dominum propter eum. voce prophetica dicentes. **H**ec mutatio dextere exelsi incipit. **O**melia beati Iohannis Crisostomi. **E**pistolae expositione super euangelium sancti matthei opere inusitato. **O**melia prima. **C**apitulum primum.

Liber gratulationis ihesu christi filii dauid filii abrahe. **L**iber qui apotheca gratiarum. **S**icut in apotheca diuitibus alicuius omnis homo quod de

siderat inuenit: sic et in isto libro omnis anima quod nescit habere inuenit. **Q**uid est quod dicit liber gratulationis ihesu christi filii dauid filii abrahe? **E**t quomodo dicit ysaias? gratulationem eius quod enarrabit. **S**ed ille diuina eius gratulationem inenarrabile esse pronunciat: ipse autem carnale exponit. **M**agis non dicit ihesu christi filii dei? sed filii dauid filii abrahe. **E**t quare iohannes in principio euangelii sui statim diuinitatis eius naturam demonstrauit dicens? in principio erat uerbum et uerbum erat apud deum. **Q**uoniam in gentes iohannes in exilio constitutus greco sermone euangelium causa gentium scripsit: que non cognoscebat si deus filium habet? aut quomodo genitum habet: ideo superfluum erat primum incarnationis eius miseriam gentibus demonstrare cum illum ipsum quod esset nescirent. **I**deo nescitum fuit illis primum ostendere quia est filius dei dei? deinde in sequentibus quod carne suscepit dices: quia uerbum caro factum est. et habitauit in nobis. **M**attheus autem euangelium iudeis hebræico sermone composuit sicut iam diximus super:

ut iudei legentes edificaret
 in fide. Iudei s^o em^o cognos-
 cebat. quia e^o fili^o dei: 2. quo
 e^o filius. **S**up^oflum^o g^o erat
 ex parte eis d^onitatis eius
 natura: qua^o ipi opte cog-
 noscebat. **R**at^oium aut^o fuit:
 misterium incarnacois ei^o eis
 ondere. Quare no^o illi suffi-
 cit dice^o illu^o filiu^o abrahe so-
 lus. aut^o dauid solus: quia
 ad ambos de xpo nascituro
 ex eis p^omissio fuerat facta.
Ad abrahā quide^o sic. **E**t i
 semie tuo b^ondicent^o oēs tri-
 bus terre. **N**o^o itelligi no^o
 p^ot nisi in xpo: qm^o int^o cete-
 ros iudeos et gentes nuq^om
 amicia stabili^o fuit. **A**d
 dauid aut^o dicit ita. **I**uravit
 d^ons dauid veritate^o et no^o
 frustrabit^o eu^o: de fr^ou ven-
 tris tui ponā sup^o sede tua.
Ideo ergo utriusq^o filiu^o dicit:
 ut utriusq^o p^omissioes i xpo
 impletas o^openderet. **D**einde
 q^o xpc tres dignitates fue-
 rit habitur^o: rex p^oph^ota. sa-
 cerdos. **A**brāhā duos filios
 habuit et duas dignitates:
 p^opheta fuit et sacerdos. **S**a-
 cerdos: sicut d^ons ad illu^o di-
 cit in genesi. **A**ccepe in vac-
 cam timā x. **P**ph^ota aut^o:
 sicut ait d^ons ad abimelech

de illo. **R**em p^oph^ota e^o et ora-
 bit pro te: et salu^o eris tu
 et dom^o tua. **I**deo g^o dicty
 filius abrahe et dauid: ut
 p^oph^ota quide^o et sacerdos in-
 telligat^o ex abrahā. rex aut^o
 ex dauid. **I**te ideo no^o e^o d^ons
 timo dauid filius? quia
 dauid rex fuit et p^oph^ota: sa-
 cerdos aut^o no^o fuit. **I**deo er-
 go amboz filius nominaty
 e^o: ut utriusq^o p^oris triplex
 dignitas originali iure cog-
 nosceret^o in xpo. **B**ed quare
 prius dauid notauit? que^o
 abrahā p^ocedit in tpe. **P**ri-
 macio et simplex h^o e^o. **C**um
 p^opositu^o eet eu^oangeliste ex
 abrahā g^oracione d^oni nuā-
 re? si p^ous dixisset eu^o filiu^o
 abrahe. postea aut^o dauid:
 n^ore habebat itez reuerti
 ad abrahā. et in isto loco
 bis eu^o nuāre. **A**ltera aut^o
 ratio e^o: q^o regni dignitas
 maior e^o qm^o nature. **N**ā
 et abrahā p^ocedebat in tpe:
 in dignitate dauid p^ocede-
 bat. **E**t quo dauid maior
 fuit qm^o abrahā. cu^o qnq^o
 dauid r^oprehensus e^o in p^oo.
Bed audi. **R**em dauid mi-
 mia sua iusticia q^odens di-
 cebat. **D**ne de^o me? si feci
 istud: si e^o iniquitas i ma-

nibus meis. **I**te. iniquitate si
 cōspexi in corde meo: nō ex
 audiat dñs. Ergo dimissus
 ē ut carāmeniret a carne?
 nō ut iusticia oñderet ei?
 sed ut iactancia ei? q̄pes
 cret? **A**brahā p̄ fidelium:
 quē dñs voluit exemplū ēē
 scōz dicit ad eū. **E**ri de
 terra tua. et de cognatione
 tua! et veni in terrā quā t̄
 demonstrabo: ut oēs hoīes
 sciant quicūq̄ voluerit ēē
 filij abrahā. et terrā illam vi
 uā p̄missiois accipe. de qua
 scriptū ē. **C**redo vidē bona
 dñi in terrā uiuēam: qm̄ de
 bent bona sua q̄tēne. sicut
 abrahā terrā suā cōtēpsit:
 et parētes suos carnales
 dimittē. sicut ille cognatio
 nē suā dimisit. **Q**ui autē
 abrahā p̄mitari noluerit:
 nō p̄nt filij ēē abrahā.

Abrahā autē genuit
 ysaac: qui interpretat̄
 risus. **R**isus autē scōz ē.
 nō stulta cachinatio labior?
 sed racionabile gaudium cor
 dis: qui fuit p̄ oīa misterio
 vī xpi. **S**icut em̄ ille ysaac.
 desperantib⁹ in parentib⁹
 in extrema senectute dona

Aletica

tas ē. **S**uis. ut cognoscatur
 q̄ nō erat filij nature s̄ q̄
 ac. **S**ic et n̄ ysaac in no
 uissimo sine p̄ducty est a
 m̄re iudea gaudium cunctis:
 sicut dicit angel⁹ ad pasto
 res. **E**cce euāgelizo vobis
 gaudium magnū: qd̄ erit
 oī pplō. **V**n̄ ait apl⁹. **P**ost
 q̄ venit plenitudo temporis
 misit de⁹ filiū suū. sc̄m̄ ex
 muliere. sc̄m̄ sub lege. **S**ed
 ipse p̄ v̄ginē. ille de anī:
 ambo ex̄t spem nature. **I**lle
 postq̄ m̄r ei⁹ parē posse
 cessauerat: ipse p̄sq̄ m̄r
 ei⁹ parē posse incipet. **S**ed
 ille ideo de ancilla iā defi
 ciente. ipse autē de v̄gine iā
 corrupta! q̄ ille ysaac fi
 lios fuerat generatūq̄ in
 lege corrupenda: ipse autē
 in gr̄a p̄m̄sūm. **S**icut illu
 m̄r nesciuit quādo dūcebat̄
 ad imolandum. sed postq̄ re
 uers⁹ ē. cognouit q̄ erat ob
 latus! sic ip̄i synagoga nō
 cognouit ēē filiū dei cū du
 ceret̄ ad mortē: sed postq̄
 resurrexit a mortuis tūc
 cognouerūt eū iudei. **S**icut
 ille ligna portauit ubi fue
 rat iacend⁹: sic et ipse lig
 nū portauit ubi fuerat arū.

afigend9. Sicut ille nō res-
tint abrahe cū vellet eū oc-
cidē. sed dixit. p̄ liga m̄
man9 et pedes ne qm̄ surgā
impugnacionē: sic et iste
nō cotradixit p̄ri. s̄ parat9
tūdit. Si possibile ē: tūseat
a me calix iste. Sed nō sicut
ego volo: sed sicut tū p̄r.

Isaac aut̄ genuit esau
et iacob: in signū duoz
sclozū. Esau a capite vsq̄
ad pedes totus pilos9 sc̄lm̄
p̄ns h̄ signat: q̄a ab uicio
vsq̄ ad finē totū asprimū.
pilis uiquitati repletū ē.
Jacob autē totus speciosus
et nitidus futurū sc̄alū.
qd̄ totū pietatis decore ful-
gebit: et nō inueniet̄ i illo
aliqua aspitas. aut nigri-
tudo p̄ci. Et quēadmodū
cū de utero matris sue exiret
esau. tenuit plantā ei9 ia-
cob. Vñ hebraice iacob appel-
latus ē. id ē supplantator.
mor em̄ ut illi9 pedes egres-
si sūt. istius caput apparuit:
sic et in fine sc̄li ip̄ius. statū
illi9 sc̄li p̄ncipiū apparebit.
Et quēadmodū esau perse-
quebat̄ iacob: sic filij sc̄li
hui9 p̄sequūt̄ sc̄li illi9 filios.

Et sicut ip̄e: ita et filij ei9
nō resistendo sed fugiendo
supant malos. Nā quēad-
modū tūc m̄r adiuuit ia-
cob dicēs ei. Fili audi me
et fuge mesopotamiā do-
nec quiescat ira fr̄is tui:
sic et ecclia filios suos coti-
die doct. cū p̄secucionē pa-
ciūt̄ dicēs. Qui vos perse-
cutus fuit in ciuitate ista:
fugite in alterā et date locū

Iacob aut̄ genuit **U**re
iudā et fr̄es ei9. Et
nō iacob genuit duodecim
aplos in sp̄u nō in carne:
verbo nō in sanguine. Nam
sicut ille cū suis duodecim
descendit in egiptū ut mūl-
tiplicaret̄: sic et xp̄c cū suis
duodecā aplis descendit in
mūdū. et multiplicat9 ē p̄
totū mūdū. sicut res ipsa
testat̄. Itē sicut ille descen-
dit ut medullā egipti mā-
ducaret̄: sic xp̄c cū aplis
suis intrauit istū mūdū.
ut medullā hui9 mūdi mā-
ducaret: id ē acquireret sibi.
Medulla em̄ hui9 mūdi: s̄
hoies sc̄i. Sicut em̄ in ar-
bore qm̄ diu medulla fuit
sana semp̄ floret: cū aut̄

p̄ comesta fuit tota tandem
 marcescens sicut²: sic 2 qm̄
 diu sūt fideles stat ipse mū-
 dus. Nā sicut israhelitis e-
 gredientib⁹ de egipto. extmā-
 ta ē egiptus: sic et sc̄i cū
 de isto mūdo defecerint.
 casus ē ipse mūdus. Judas
 aut̄ interpretat² q̄fessio: qm̄
 xpi erat ymago: q̄ q̄fessor
 p̄s erat futurus dicens
 Confiteor t̄ dñe p̄ celi
 et t̄e: q̄a sicut iudas me-
 ritū quictus ē et dedit
 illi v̄gā et anulū: sic et
 xpc̄ ecclie meretrici et ge-
 tib⁹ se quict². et dedit illi
 p̄ mercede quictiois virgā
 crucis. anulū sp̄s sc̄i. per
 baptismū q̄i signū fidei
 p̄cedentis: quē eadē alibi las-
 cius filio cōuertēti dare p̄-
 cepit p̄ benign⁹. Et ideo
 forsitan thamar vxor ei⁹
 int̄ptat² imūtata uel exa-
 cerbatio: qd̄ et ip̄a habet
 intellam̄ cōuenientē 2 in ec-
 desia. In ip̄a quidē? qz cū
 ess̄ casta in mētricē se imū-
 tauit. et sc̄a ē exacerbatio
 iude: sicut genesis liber tes-
 tat². In ecclia aut̄? qz fue-

rat ecclia mētricē et exacer-
 batio dei: postmodū autē
 mutata. p̄ fidem xpi facta
 est casta.

Iudas aut̄ genuit pha-
 res et zaram: in mis-
 terio iudaici ppli et gentilis.
 Zara em̄ p̄m⁹ egressus ex
 utero apparuit. Obstetric
 aut̄ ligauit illi cocineā ad
 manū: signis eū sanguine
 circūfisiōis. Retracto autē
 Zara: p̄cessit phares. Inter-
 dusa ē em̄ caro in qua erat
 Zara inclusus: hec autē in
 qua erat phares idusus ap-
 ta ē: iō et p̄cessit primū.
 Sic iudaicus ppl̄s prius ap-
 paruit in luce fidei quasi de
 vultu tenebrosa mūdi p̄ce-
 dens: et iō siḡ tus ē caro
 circūfisiōis: putatib⁹ oibus
 q̄a ip̄e ppl̄s dei erit futur⁹
 p̄m⁹. Sed quid. Posita ē
 an̄ facē ei⁹ lex q̄i sepi⁹:
 ut impediret iusticiā ei⁹.
 Nā lex ipedit fidem nō ad-
 iuuat: sicut scriptū ē. P̄us
 qm̄ veniret mādātū. pat̄m
 quidē mortuū erat: ego aut̄
 uiuebā. Postq̄m aut̄ venit
 mādātū. pat̄m renixit: ego

aut mortuus fu. Sic q
 impeditus e ppls iuday
 p lege: ne ad iusticie luce
 veniret. Subito tpi b9 xpi
 rupta e sepiis legis q erat
 inter iudeos et gētes. sicut
 ait apls. Mediū parietē
 macerie solues. Sic fan e
 ut ethniab ppls. q p mū
 iudayo ppls apparenre. qsi
 in vulua tenebrofi mūdi
 tenebat2 indusus. postqm
 rupta e lex per xpi man
 data. excludo iudayo ppls.
 iste p m9 pcessit ad fidem?
 et postea sequit2 iuday9
 ppls: sicut ait apls. Et
 ce misterio vobis dico. Et
 pte caritas in isrl' qtingit?
 donec plenitudo genai i
 turet: et sic oib isrl' salu9
 fieret. Hinc aut Zara qb
 dicat in figura fuisse pli
 gentilib q p mū p pphae
 demōstrat9 apparuit: 2 ab
 eisdem pphētis dnici sāgu
 nis cocco sigtus e. Dum
 em xpi sāguē regenerā
 dus pphēzabat2: cocco dñi
 ci sāguis sigbat2. Phares
 aut in figura iudayci pli
 qui sepe legis excludo gen

ali ppls. p m9 pcessit: illo
 postea scituro macerie
 legis sublata nō icongrue
 diat2. ppter qd et ille noia
 tus e Zara qd e oriēs ul
 nobilis? iste aut phares
 qd e pāsio: qm ppls
 xpian9 semp oriēs erat
 futury? sp illustrib: iuday
 cis aut iteriecti legis p
 cisus e ab eo. Et videtur
 quide iudas ex incesto nū
 ciis sue thamar qingio
 filios suscepisse. Nevena
 aut: neq ex nūru. neq
 ex mētrice. Mētrix em
 nō fuit: qā ppter amōre
 semis isrl' finxit se mere
 tricā cū nō eet. Mētrix
 aut nō fuit: qā nullus
 filioz iude habuit eā. Na
 pus iudas cū suo ipi9 ex
 perimēto exterrit9 noluis
 set ei accipe qingē ex filia
 bus amancoz? sed dedit
 set ei thamar ex filiab9
 aam: mē aut ei9 cū eēt
 amanea. hortaret2 eū acci
 pere ex gnē suo? ille q silio
 mēris vsus nō qtingit eam:
 ppter qd et pcessit eū dñs
 malignātem. Alter autem

filius est audito q̄ semen
 fr̄is sui fuerat suscitaturus
 nō sibi : semen suū effudit
 in terram : p̄pter qd̄ et ipse
 passus ē : et sic factū est
 ut thamar v̄go maneret.
 Hec ita gesta cū nesciens
 iudas dñi lamētaret² & pla-
 geret^{penitē} q̄a nefandū obprobriū
 fecisset in isrl̄ : et dñi deū
 deprecaretur ut luctus sui ter-
 minū faceret : assistit ei an-
 gelus dñi. et hec oīa expo-
 suit ei sicut fuerat gesta :
 et cōsolatus ē eū. Judas at-
 tante fuit religionis. ut post-
 qm̄ cognouit eā nō fuisse
 uxore filiorū suorū. nō app-
 acq̄uit ei app̄t̄que : qm̄
 et si q̄ntū ad deū ip̄a nō
 erat nūcius : tñ q̄ntū ad
 sciam̄ hoīm nūcius videbat.
 Videbat enī bonū nō tm̄
 corā deo : sed etiā corā hoīb⁹.

Dhaves autē genuit
 eston. Qm̄quidē causa
 et maione scdm̄ p̄vidētia dei
 posita hec noīa credim⁹ :
 maxie cū essent hij p̄nci-
 pes ḡm̄s electorū. Quia
 autē causa et maione po-
 sita sūt. v̄e ip̄i scierūt q̄

posuerūt : et deus cui⁹ pro-
 uidentia ponebant². Has v̄o
 qd̄ intelligē possum⁹ i oī-
 bus ip̄is hoc loqm̄ : mari-
 me cū nullā scripturā ca-
 nonicā habeam⁹ de istis
 p̄sonis. Eston enī sicut
 hebraicorū sermōni inter-
 p̄tes dicūt : interpretat² iaculū
 videns. Jacula aut̄ sūt mi-
 mica oēs passioēs carnales :
 q̄s intrinsecis iaculatur² in
 aiām. dyabol⁹. Oēs ten-
 tatioēs adūstatū q̄ proue-
 niūt extrinsecis iaculāte
 dyabolo⁹. Oēs deū hoīes
 ūqui quos ul' cetera verita-
 te dei aut seruos ei⁹ exa-
 tat iūnic⁹ : iacula ei⁹ sūt.
 De quib⁹ oībus dicit aplūs.
 Accipientes aut̄ oīa scitū
 fidei : in quo possitis oīa
 iacula maligni ignea extin-
 guē. Qui q̄ vidēs ē iacu-
 lū. vigilas ē cont̄ vsūcās
 iūnic⁹ : et delonge p̄spicit
 iacula ei⁹ et timet : ac scū-
 to fidei suscepta retorquet
 ad dñm. Vult q̄ dñs oēs
 seruos suos videntes eē ia-
 cula sup̄ se venientia. Qui
 aut̄ nō videt ea venientia
 sup̄ se. quō ea declinat.

Est et aliter hō in istis intel-
ligi iaculi vidēs. ut sit ipse
iaculi xpi: cū ipse xpc di-
cat iaculi p̄ris. ysaya dice-
te. Et posuit me sicut sagittam
tam clamam in pharetra sua.
Iste ḡ vir fidelis et iaculi
xpi et missus a p̄re xpo?
et iaculi ē nō irrationabi-
le sed rāonabile: et vidēs
ut fiat que debet configē
et que utransire.

Aram genuit aram.
Aram autē interpretat̄
visio eorū. ul' irritatio eorū.
aut elatus. aut luxus eorū.
Sicut signio nom̄ istoz dat
intelligē: estimo qd̄ in tpe
istius aram. filij isrl' i egypto
valde erat multiplicati &
elati. et resurgētes. Et ml-
tiplicatio eorū zelabilis facta
erat in oculis egyptiorū?
et irritatio erat facta ipozū:
scdm̄ qd̄ in exodo scriptū ē.
Ecce genus filioz isrl' ml-
tiplicatū ē sup̄ nos: venite
ergo circumueniam⁹ eos. Et
in tpe ei⁹ forsitā gemētes.
eos sub dēpressione egyptioz
dn̄s vidit: sicut scriptū ē.
Videns vidi afflictionē ppli
mei qui ē in egypto: et ge-

mitū ei⁹ audiui. Idēto scdm̄
puidenciā dei tale nomē
ei impositū ē: ul' q̄a irri-
tauerūt egyptios valde ces-
santes atq; elati. ul' q̄a vi-
dit eos īgemiscentes et la-
horantes. Et ex cōsideratio-
ne tpi⁹ ipius credibilis res
ē. Nam tribus moib⁹ circū-
uenerūt filios isrl'. Prīmū in
ope luti? deinde per obste-
trices: tertiā viā ut expo-
sitos faceret infantes suos.
In quo tpe natus ē moyses.
Deniq; ipse aaron. amina-
dab filia sua accepit uxore:
sororem naason. Inter cir-
cūuentionē ḡ unā. et circūu-
entionē alterā nō nisi aliquot
m̄facti sūt āni? et ita fit.
ut recte multiplicatio filioz
isrl' in tpe aram zelabilis
facta fuisse intelligat̄: et af-
flictio eorū superuenisse. et
dei visitatio p̄sperisse. Con-
uenienter aram qui erat
irritatio egyptioz. vel vi-
sitatio ipozū. ul' luxus eorū.
genuit filium aminadab:
qui interpretat̄ ul' gens desi-
derata. uel ppli mei volun-
tarij. Nec enī facta fuisset
sup̄ eos visitatio dei: nisi
gens desiderata fuisset. et

plius voluntarius. Neque fuis-
 set irritatio egiptiorum. nisi
 desiderabiles et voluntarij
 deo fuisset? et usq; nunc
 qui desiderabiles sunt. et vo-
 luntarij deo. illi zelabiles sunt
 et irritantur ad inuidiam sui.
 tenebrarum virtutes. **I**dem
 est aut voluntarium esse populum:
 et gentem esse desiderabilem.
 Qui enim voluntarij est deo.
 et dicit voluntarie sacrificia-
 bo tibi. ipse est et desiderabi-
 lis apud deum? et qui deside-
 rabilis est deo. sine dubio
 voluntarius est: quia non omni-
 subiectione homini diligit
 deus. aut famulatum. sed vo-
 luntaria subiectione et vo-
 luntarium famulatum. **R**atna
 enim omnes sub deo sunt. quia
 a deo creati sunt: voluntate
 aut non omnes sunt dei. quia
 secundum opera dyabolo subser-

Aminadab **I**nitur.
 aut qui erat volu-
 tarius populus vel gens desi-
 derata genuit naason: qui
 interpretatur refectio. id est re-
 quies. Vere enim qui quisque est
 voluntarius deo. et prebet
 se desiderabile apud eum: ge-

nerat sibi refectioem et re-
 quiem. Congruè aut na-
 ason in cuius tempore filij israel
 de egipto exierunt. qui et
 princeps factus est super tribum
 iude. refectio et requies
 est nominatus? quoniam in tempore eius
 de seruitute egiptiorum vio-
 lentorum. et de laboriosis opi-
 bus liberati requie-
 uerunt: et refectioem conse-
 cuti sunt in deserto. et cor-
 poris et anime. **C**orpus quidem?
 quia ad libertatem vene-
 runt corporalem: anime autem. quia
 post immundas culturas egipti-
 aorum ad noticiam perducti
 sunt dei viuētis. **S**ed et co-
 lubinus et serpentinus iter
 prestat naason: forsitan quia
 prudens erat in bono sicut
 serpens. simplex autem in ma-
 lo. **H**ic ergo naason sicut dixi-
 mus exiit de terra egipti. qui
 fuit princeps tribus iude:
 sicut res ista ostendit. **N**ec
 enim poterat iste fieri prin-
 ceps: si prius eius vixisset. **N**isi
 forte dicat aliquis sic amina-
 dab senem exisse ut non
 poterat gerere principatum: quod
 non estimo verum. **E**rgo

dicitur in exodo quoniam quinta
 generatione filii israel de egipto
 exierunt: secundum generationes in
 uenit tribus leui. Jacob autem
 genuit leui. leui genuit
 gad. gad autem genuit am
 ram: amram autem genuit moy
 sen et aaron. Quatuor ita
 que generationes defunctis in egip
 to usque amram: exiit ge
 neratio quinta id est moyses
 et aaron. Secundum autem genera
 tiones tribus iuda septima
 generatio de egipto uidetur ex
 isse. sex generationibus defunctis
 in egipto: iacob. iuda. pha
 ras. eston. amram. et amina
 dab: septima autem egressus
 est naason. Puto autem hoc quia
 tribus iuda magis multi
 plicabat per omnibus tribus
 tribus autem leui non sic mul
 tiplicabat quam leuite: et cir
 ca templi obsequium nostrum tamen
 sicut et numerorum libri testantur.
 Tamen si uiciorum est quod enoch
 qui translatus est in septima
 generatione sit natus: si uiciorum
 est quod noe in generatione deci
 ma ab adam qui miserum
 fuit christi: si uiciorum est similiter
 quod in decima generatione na
 tus est abraham a noe. Et si

uiciorum est quod abraham usque
 ad legem id est usque ad moy
 sen septem generationes habet
 sine dubio et hoc uiciorum est quod
 secundum leui tribum in quinta
 generatione egressi sunt de egip
 to: secundum autem tribum iuda in
 septima. In tribu ergo leui
 quia generatio quinta exiit.
 defunctis in egipto quatuor.
 hoc puto misterium: quoniam omnis
 homo ex quatuor elementis
 creat secundum corpus: ex terra.
 ex aere. ex igne. ex aqua.
 Post hoc autem per baptismum re
 generatus sit filius dei. In quo
 ergo quatuor elementorum genera
 tiones moriuntur in mundo: ille
 uero per baptismum in quinta
 generatione spiritus erit de mundo.
 Hic est qui mortificauit mem
 bra sua super terram sicut ait
 apostolus: que ex quatuor genera
 tionibus elementorum constant: ut
 iam non in carne sit sed in spiritu.
 ille exiit ad partem de mun
 do. Et nemo egreditur uere
 de mundo nisi qui mortifi
 catis illis quatuor generationibus
 cepit esse in quinta: ut etiam
 ad eum dicat apostolus. Tu autem
 in carne non es: sed in spiritu.
 Et hic quidem ergo in tribu

inda. alia quide videtur ee
 spes mōis: tñ pene eade
 ratio e. **S**epte em nūb. mis-
 teriū habet idulgeāe et
 oōj. et requie: sicut i mul-
 tis dixim⁹ loas. **S**ex aut
 nūb. misterū habet opis
 et laboris: p̄t qd et deus
 oīa visibilia sex dieb⁹ fecit:
 septimo aut̄ requieuit. **E**t q̄
 reliquit post se q̄cuq; infra
 sex dies creata sūt. hoc e
 uniuersū mūdū hūc corrup-
 tibile: et implet qd man-
 dat iohes ap̄lus in eplā
 sua canonica diāb. filioli
 nolite dilige mūdū. neq;
 ea que in mūdo sūt: ille
 in septima die e: hoc e i
 xp̄o et requie e. **X**p̄c em
 e requies nr̄a: sicut dicit
 de iudeis mīme itatūrus
 in eā p̄ph̄a. **D**onec introi-
 i in mea: si introibūt in
 requie meā. **I**lle oīat̄ ab
 uniuerso ope mūdiali: et
 sabbatizat a malis sabba-
 tū sc̄m: ille et meret̄ idul-
 genā. **E**t si aliqd̄ gessit
 huānū ille nec sabbatizat
 a malo: et qui in septima
 requie e: ille nō e i mū-

do. **Q**ui autē e i mūdo:
 indulgeāa dign⁹ nō e. **E**t
 vide qm̄ prudenter scdm̄
 ratios quas dixim⁹. leui-
 te quide in quīta gn̄acōe
 exier̄ de egypto: regales
 aut̄ in septimā: qm̄ rega-
 les modicū aut̄ multū ple-
 rūq; delinquūt ipā pt̄ate
 cogēte: et difficile est eos
 sine delicto ee p̄f̄os. **M**te-
 rea si moderate deliquerit:
 idulgeāa digni efficiūt.
Venite autem et viri sacer-
 dotales. p̄f̄a et spiritalis
 et sine macula ee debent.
Ideo querit̄ in illis ut qua-
 tuor gn̄acōib⁹ illis omnino
 mortificatis in corpe: i quī-
 ta gn̄acōe nūda cōsistat.
 nichil si possibile e car-
 nis habētes in se. nisi qd̄
 vitā sustērent: sicut dicit
 ap̄lus. **H**abētes aut̄ alimē-
 ta et quib⁹ regam̄: hūb̄te

Naason **I**ti similes
 aut̄ genuit salmon.
Salmon interpretat̄ accipe
 vas. **I**ste salmon accepit
 vxorē noīe raab. **H** aut̄
 raab. ipā dicit̄ fuisse m-
 ab meretrix de iericho. q̄

suscepit exploratores et le-
 gatos filiorum israel: et cum que-
 rentur a rege ihericho ut oc-
 ciderentur: abscondit eos in
 superiori parte domus sue: et ser-
 uauit iacobime. Audiens
 autem facta filiorum israel: dilexit
 amplius israel quam propriam
 gentem. Et dupliciter res ista
 credibilis in eum videtur. Pri-
 mum cum esset iste salmon no-
 bilis inter filios israel: et quia
 de tribu erat iuda: et quia
 filius principis erat: vidit
 maab illam sic fidelem: sic con-
 uersam ad bonum: et a deo di-
 lectam: et electam de ihericho
 secundum dei preceptum: et computa-
 tam inter filios israel: quasi magna
 illam aliqua constituta: meruit
 accipere salmon in uxore. De-
 inde credo et propter spiritualis
 misterii ratione: quoniam et ma-
 ab illa meretricis figura fuit
 ecclesie. Quae cum fuisset ex gen-
 tibus meretricis: et cultus
 ydolorum commaculata: susci-
 piens speculatores ihesu christi
 id est apostolos in domum pecto-
 ris sui per uerba ipsorum: abscon-
 dit eos sursum in memoria
 capitis sui: ut non inueniret
 eos princeps dyabolus nec

pderet eos: qui signo tubi
 sparsi: et per fenestram dimissi.
 quasi per iudicium dominice passionis
 saluata et educta de mundo
 et castificata: facta est sponsa
 christi. Et salmon iste decimus
 est ab abraham. Sempiternum autem
 decimum numerus quia numerus est perfec-
 tionis: misterium habet christi per-
 fecti: propter quod et prima litera
 nominis ihesu christi iota habet de-
 cem: ergo et quia salmon in
 numero fuit misterio christi: et illa
 in misterio fuit ecclesie: non
 sine ratione credimus ipsam fuisse
 esse maab: et accepisse eam sal-
 monem. Foris autem ideo et
 interpretatur salmon accipe
 uas: quasi per ipsum nomen inui-
 tabat a prudentia dei: ut
 acciperet uas electorum ra-
 ab. Nam sicut paulus cum fuisset
 persecutor: dignis probatus
 in apostolatu uas electorum factus
 est: sic et maab cum fuisset
 meretricis et gentilis: digna
 estimabat a populo israel ut
 esset coniuncta salmoni spiritu-
 aliter coniugio christi: quia uas
 electorum facta est christo. Huius mis-
 terio: utrumque meretricis illi
 quoniam nomen. Quis enim di-
 cebat: raab: quod interpretat

latitudo ul' dilatata? aut
 q̄a ex oībus finib' terre vo-
 cata ecclia genū latitudo
 appellabat' aut dilatata
 q̄a credens ex toto orbe
 terrarū. ī toto fundata ē
 mūdo. Hec autē mab post-
 qm̄ nūpsit eā salmon nōia-
 ta ē machab. que īterpretat'
 ascēsis. Vere em̄ sicut cor-
 poralit' ista mab ascendit
 sc̄a una ex filiab' isrl'. et
 dignificata quingio talis vi-
 ri? sic et spūalit' ista ascen-
 dit. q̄a cū su' i' ecclia an-
 tea cultrix ydolorū. sc̄a ē
 socia angelorū. et sponsa
 xp̄i. et filia dei.

Salmon ille q̄ īterpta-
 tur accipe vas. qua-
 lem genuit ^{filium} ex mab. **Booz**
 qui īterpretat' ī v̄tute: vel
 virtus ī ip̄o. ul' p̄ualens.
 Qui sc̄dm̄ ip̄m̄ dei accepit
 uxore r̄uth a deo provisā:
 ī v̄tute generat filios. et ī
 seip̄is virtute habetes et
 p̄ualentes. Qui autē acci-
 piūt uxores ex p̄uisione
 dyaboli. id ē nō religionis
 iūtu. nō fideles ī infirmi-
 tate gn̄ant filios nec p̄ua-
 lentes. nūqm̄ nisi ī malo

fortes: et ad penā irreligio-
 sitatis. nō ad gaudū nec
 ac cōsolacionē videt' filios
 genuisse. Hic itaq' booz ac-
 cepit uxore moabitidem:
 noīe r̄uth. Quō autē ac-
 cepit eā. exponē estimāni
 supflūū: cū de hīs scrip-
 turā sit oīb' manifesta.
 Hoc autē dicim' s̄d̄i. qm̄
 et r̄uth pro merito fidei sue
 nūpsit eā booz: q̄a p̄p̄a
 gentē cōtēpsit. et terrā. et
 gen' et elegit isrl'. et nō
 desperit sacru' viduā sil' x
 peregrinā. desiderio ducta
 generis hūi' magis qm̄ sui.
 Deos patrū suorū repulit?
 et deū viuētē elegit: talib'
 v̄bis dices ad sacru' suū.
 Noli obuiare m̄ ut reliquā
 te: qm̄ ubiq'q' ieris ibo.
 et ubiq'q' m̄aseris mane-
 bo. Plus tuus plus me' ē.
 et deus tu' deus me' ē:
 et ubiq'q' mortua fueris
 moriar. et ibi sepeliar. ^{august}
 faciat m̄ dñs et h' addat:
 si mors separauit inter
 me et te. Et ergo booz
 pro merito fidei sue illam
 accepit uxore: ut ex quā

gio tali sacrificato. gen⁹ nas-
 ceret² regale. Nam seniot
 gstitibus nō sibi accepit
 vxore. sed deo². nō ppter pas-
 sionē corporis sui. sed ppter
 iusticiā legis ut suscitaret
 semen pximo suo: nō ma-
 gis amore qm religione
 feruēciōr². etate senex: iu-
 uenib aut fide. Et iō for-
 sitam noiatus ē in v̄tute!
 ul virtus ī ipō. ul p̄uales:
 qm qui scdm etatē ad in-
 eundū cōiugū ē in virtu-
 te. nō ē noiabilis et lau-
 dandus qā ē in v̄tute! sed
 extra etatē quingale iam
 facty. accipit ex religione
 virtutē ad quingū reuindū:
 sicut iste booz. Ille lauda-
 bilis et noiabilis ē quia
 extitit in v̄tute: et illius
 talis v̄ti virtus in ipō ē.
 Iuuenis em̄ v̄tus nō ē in
 ipō. sed in iuuetute corporis
 sui: ideo et postmodū ex-
 hausta marcescit. Qui aut
 in aīa sua fidei habet vir-
 tutē. sicut habuit et booz:
 illius v̄tus in ipō ē. et iō
 insensibilis ē. Consequēt²
 et v̄ti inspiratio ē appel-
 lata. Nā nisi inspiratio dei

fuisset in ea! nec dixisset
 que dixit: nec fecisset q̄
 fecit. Quid p̄mū laudat²
 in ea! dilao ḡnis israhel.
 aut simplicitas. aut obe-
 diencia. aut fides: Dilao
 quidē ḡnis israhel: quia sic
 desiderabat suscipere filios
 ex semine israhel. et vna fieri
 ex plo dei. Si em̄ cōtatio,
 nē v̄ti desiderasset q̄ pu-
 ella lasciuia: aliquē inuenē
 potius appetisset. Hinc aut
 nō lasciuie sue. sed religio-
 ni satisfacc cupiēs fuit:
 familiā potius scdm elegit
 qm iuuenile etate. Sim-
 plicitas aut: qā ultionea
 sub palliū eius īgressa est.
 Nec cogitauit ne forte sper-
 neret eā. q̄ v̄ti iustus las-
 ciuā puellā. aut ne delude-
 ret eā! et qd̄ ḡnius eāt
 cōtēpneret eā delusam: si
 aut faciūt multi. Sed obau-
 diens facta. socrus sue cō-
 filijs cōfidenter credidit:
 qā p̄speraturus fuerāt de
 actū ipi⁹? sciens q̄scām
 suā. quia nō libido ad h⁹
 eā cōpulerat: sed religio
 erat hortata. Quid at et
 in booz p̄dicet². Humilitas.

castitas. et religio **H**umilitas
quidē et castitas? quia nec
contigit eā q̄i lasciuus puel
la: nec abhorruit eā q̄si
castus lasciuā? sed mox ut
vbi ei⁹ de lege primita
tis audiuit. nichil horz oī
nī lasciuie iputauit: sed
vniūsa religioni ascripsit.
Nec desperit q̄i diues pau
perē. nec verity ē q̄i ma
tutius adolestētulā. sed pa
tior fide q̄m corpe: ma
ne p̄cessit ad portā: prouo
cauit quēdā ex ḡne que
iure primitatis estimauit
ppinquiorē: obtinuit. p̄ua
luit. nō tantū primitatis
iure q̄m dei eligētis fauore.
et idcirco forte p̄uales dicty ē.

Talis ergo booz. et ta
li giuge ruth. quale
filium genuit. **O**beth. qui i
terptat⁹ subdit⁹. **N**ūc autē
qui diuitias eligūt et nō
mores. pulchritudinē ⁊ nō
fidē? et qd̄ in meretricib⁹
queri solet hoc in cōiugib⁹
optat: p̄pterea nō gnāt
filios subditos. ul' sibi uel
deo? sed cōtumaces et cōt
se et contra deū: ut filij eoz
nō sint fecō iuste cōiunctio,

nis eoz. sed pena qd̄igna
irreligiositatis eoz. **I**te autē
obeth qui subditus dicebat⁹
qd̄ genuit. **R**efrigerium. **Y**esse
enī latino sermone refrige
riū appellat⁹. **N**ā v̄e q̄cūq̄
ē subditus deo et parētib⁹
suis? tales filios gnāt deo
p̄stante a quib⁹ refrigerer
tur: q̄m qui honorat pa
trem. a filijs honorabitur.
Cui autē cōtumaces exis
tūt aut in deū. aut i pa
rentes gnāntes? nō refri
geria sibi gnāt. sed dolo
rō. ut a filijs suis capiāt.
qd̄ fecerūt in parentibus.
Ad huc estimo p̄pter obeth
qui subditus nominatus ē. et
p̄pter yesse qui dict⁹ ē re
frigerium: ne forte i dieb⁹
obeth filij isrl' p̄pter deli
ta sua traditi erāt sub po
testate gentis cuiusdam?
sicut in libro iudicū frequē
ter legim⁹ sc̄m. **E**t q̄m sub
di fuerāt sc̄i auidā genti.
cōuenienter in tpe illo na
tus obeth subditus ē appel
latus: yesse autē sicut ē
ex pte colligē de scriptura
regnoz: quot ānoz dauid

app appinquate cepit fauli
 ia q̄ anis regnati pene se
 cidu tps̄ extitit samuelis:
 sub quo iudice et p̄p̄ta pla
 cētes corā deo filij isrl̄. et
 corporalit̄ refrigerati sūt.
 et sp̄ualit̄ bene agentes:
 et iō forte yesse refrigeriū
 est appellatue.

Yesse aut̄ genuit da
 uid regē: q̄a deus ī
 gnacōe iustoz̄ ē: et gn̄a
 cio iustoz̄ b̄ndict̄. De dauid
 aut̄ si quid tm̄ dicē possu
 m̄ q̄atū scriptura regnoz̄.
 Idcirco p̄mittētes oīa:
 hec dicam̄ solū. q̄a ihesu
 xpi fuit ymago. Dauid aut̄
 interpretatur sufficiens manu
 ul̄ dilc̄is: sicut fuit xpc̄
 et in bello fortis et potēs.
 et p̄ci dilc̄s: et in suis ac
 tibus. et in m̄ia sua. et in
 m̄asuetudinē sua p̄phetatio
 fuit xpi. Et quid dicā in
 actib̄ suis iustis: aut̄ ī p̄
 scationib̄ suis iustis. In
 ip̄o etiā p̄ccō suo pessimo:
 xpi et ecclie mysteriū fuit.
 Sicut enī cū eet letus in
 solario suo yretho suo. vi
 dit speciosam betsabee

cū lauaret̄ et cōcipiuit eā
 et habuit cū adhuc eet in
 quingio xrethi: sicut xps̄
 cū esset in celo suo altissio
 adhuc letus in sua divini
 tate vidit eccliam gentiū
 speciosā scdm̄ cor̄ displicē
 tem sibi in sordib̄ errorū
 suoz̄ et bonis opibus se
 diluente: cū adhuc dya
 boli esset cōiūx vidit eā
 et cōcipiuit: et habuit
 eā p̄us. Post hec aut̄ des
 cēdens ī mūdū. sicut dauid
 postea interfecto vria vxo
 rē ei⁹ sibi in quingio sup̄sit:
 sic et xps̄ destructo dyabo
 lo. subditas ei gentes trax
 it in quingū suū. Nā sicut
 dauid p̄mū betsabee habu
 it cū adhuc eet sub p̄prio
 viro. postea legitimā ac
 cepit vxorē: sic etiā xps̄
 et tūc fecit ecclie: et mō
 facit oī aīe recte. Nisi enī
 p̄us habuerit aut̄ iudeū
 aut gentilem: impossibile
 ē ut adducat eā ad fidē
 sua. ut puta corneliū duxit ad fidē
 sua p̄ ministeriū pet̄: sed
 ante habuit aīam ei⁹ ope
 rans in ea orōnes assidu
 as. et elemosinas mltas.

sicut actus aplōz testantur.
Et centurione vocavit ad
 fidem suā? sed p̄us cū ad
 huc eet sub dyabolo. ha-
 buit aīam ei⁹. opans in
 ea dilectionē gentis dei.
 et edificans sinagogas.
Sic et dyabolū facere vi-
 dem⁹. **I**mpossibile est ut
 aliquē xpianoz ad perfi-
 diam trahat? nisi prius
 cū adhuc sub xpo ē habue-
 rit aīam ei⁹. et operatus
 in ea pp̄u opus fuit. et p̄-
 bauerit q̄sensū ipi⁹. **E**cce
 iūda priusq̄ disrupserat
 eū a xpo. et sibi quingeret.
 p̄us habuit eū operas in
 eo cupiditatē pecuniarū
 et furta? postq̄m delat⁹
 ē in q̄sā ei⁹ sibi quemen-
 ti: tūc cōpūlit eū tendere
 xpm. et trāsire ad sua. **B**et-
 sabee aut̄ iterptat⁹ filia
 potentis: qd̄ nomē scdm̄
 mysteriū ecclie habet ydo-
 neam rationē. **E**cclia enī
 nūpta a nr̄o dauid. filia
 sc̄a est dei oīpotētis: que
 prius filia dyaboli videba-
 tur fuisse. **A**d huc interpre-
 tat⁹ bet sabee. e hā dupli-

cata in fine. puteus septim⁹:
 qd̄ corporaliter et sp̄nialiter
 habet iterptacionē queni-
 ente? qm̄ sicut dat nobis
 intelligē scriptura paralipo-
 menon. uxores septem ha-
 buit dauid ex quib⁹ filios
 gn̄avit: sc̄e quidē quas ac-
 cepit in ebzon. septima aut̄
 in iherosolimis bet sabee.
Putei aut̄ in p̄bijs salo-
 monis quibus et alterū ite-
 riorē habent itellem? in i-
 p̄ma facie uxores signat⁹:
 ut docet cū uxorib⁹ pp̄ijs
 virū p̄manē debere dicēs.
Bibe aquā de tuis vasib⁹:
 et de puteoz tuoz fontib⁹.
Si ergo putei uxores itel-
 liguntur? quēnienter bet
 sabee septim⁹ puteus iter-
 ptatur: q̄a et septima ex-
 titit uxor. **E**t et xps sep-
 tem eccliaz sponsus habe-
 tur. **N**am quāvis inuābi-
 les sūt ecclie scdm̄ diūstita-
 tē locoz? tū oēs septem di-
 cūt: p̄pter sp̄s septē quib⁹
 sustentat⁹ oīs ecclia. **U**nde
 et iohānes et paul⁹ ap̄ls
 ad septē ecclias scribūt: q̄i
 ad oēs. **D**e regibus autē
 residuis dicē aliquid. **V**isi-
 ē michi sup̄flūū: cū deside-

tantib⁹ dicē ul' audire de
eis sufficiat scriptura reg-
noz. Sed tñ scdm qd' e he-
braicorū sermonū itēptes
tradiderūt. noīa eoz actib⁹
coaptare tēptabim⁹? ut di-
puidētia eoz in ipis ho-
minū noībus oīdam⁹? et
spiritalem dēlectationē audi-
enti plō acquiram⁹.

David autē genuit sa-
lomonē. Salomon
autē itēptatur pacificus.
Pacifcus autē ē appellat⁹:
qm̄ oībus in circuitu gen-
tibus et pacificis et tribu-
ta reddentib⁹. pacificū habu-
it regnū? ita ut et templū
deo edificaret. utens eā
ministerio grāu: qm̄ in
figura fuit nri xpi pacifici.
qui o fugientib⁹ ad se per-
fidem gentib⁹ uniuersis et
bonozū opū spiritualia tri-
buta soluentib⁹ pacificū ha-
buit regnū? ita ut ex uniuersis
lapidib⁹ nō solū iudeis: sed
eā gentib⁹ uniuersis templū
deo edificaret uiuenti.

Salomon autē genuit
roboam. Roboā autē
itēptatur in multitudine ppli.
Estimo qd' p̄r quidē ei⁹ si-
cut oīm regū p̄res ex bono

pposito ei nomē imposuit
roboam. Dei autē p̄uidētia
sicut et oīm regū nomina
scdm actus eoz p̄prio dispē-
sant noīe: sine in bono. si-
ue in malo. Salomon ergo
cū haberet regnū valde in-
multiplicatū meritis p̄ris sui.
et suis. q̄a dilexerat eū d̄s?
in p̄mis natū sibi in tpe illo
filiū appellauit roboam. id
ē in multitudine ppli: q̄i f̄m̄
in multitudine ppli ut scdm
statū regni sui multiplicati.
noīaretur et fili⁹ ei⁹. P̄ui-
dētia autē dei. qui fuerat
p̄corū futuris. et disidiū
regni sui passur⁹. dispen-
sant ut diceret in multi-
tudine ppli? qm̄ qd' fit in
multitudine ppli: statim sedi-
cionē multitudinis patitur.
Multitudo em̄ p̄r ē sedicio-
nis et otimacie? q̄a q̄qd'
a multis peccat⁹: pleniq̄
manet iudicabile. Pau-
citas autē m̄grā ē disciplinē.
Estimo qd' salomon et robo-
am in misterio xpi fuerūt?
et si in misterio xpi fuerūt:
cōsequēter et in misterio ppli
xpiani. Itā cū sint oēs xpi-
ani corpus xpi: itē uniuers⁹
pplis xpianus accipiend⁹.

ē xpc. Sic salomon i miste-
 rio fuit ppli xpiani bene i-
 cipientis: roboam aut in
 misterio ppli ^{male} finientis
 Na sicut circa senectute
 salomone peccante excita-
 uit dñs sathan sup eū et
 detrimauit expte modica
 regnū ei⁹? in tpe aut ro-
 boam abiciens qsilia se-
 niorū. et sequētis qsilia
 iuuenū coetaneoz suoz
 ad plenū scissū ē regnū.
 ita ut decem tribub⁹ sece-
 dentib⁹. et ppū sibi facien-
 tibus regē. due trib⁹ tm̄
 mō remaneret sub robo-
 am: sic plē xpian⁹ in
 p̄mis bene agens p̄specta-
 tus ē sicut salomon. p̄ce-
 dente aut tpe cū cepisset
 delinquere plē xpianus
 et amare q̄ carnis sūt et
 mūdi. q̄ filia pharaonis
 q̄ dyabolus subministrat
 p̄nceps carnis et mūdi. ad
 teptacionē xpianoz exci-
 tau deus sup xpianū pplm̄
 sp̄m scismatis. Et i p̄mis
 quidē debilitatus ē xpia-
 nus plūs in q̄busdā scis-
 matib⁹. In nouissio autem
 ppli xpiani q̄ in tpe roboam

abundante liquiditate et re-
 fragescente caritate. plen⁹
 scissus ē plūs xpian⁹?
 ita ut maria p̄ xpiano-
 rū diuideret⁹ in hereses.
 et faceret sibi p̄pos ep̄os
 q̄ p̄pos reges: et vix pau-
 cissimi xpiani maneret in
 ecclia xpi sub xpo. Et sit
 tūc roboam abiciens qsilia
 senioz. et coetaneoz suoz
 sequēs. occasione prebuit
 dissidiōis illius? sic et cir-
 ca fine. ep̄i relinquētes cō-
 silia senioz aploz et aphe-
 tarū scdm̄ qd̄ qsilati fue-
 rat ep̄os quisari debē. ul
 ep̄atū suū tractare. et secu-
 ti qsilia coetaneoz suoz iu-
 uenū qsiliantū ep̄m oport-
 tere diuine fieri. et hospi-
 talitate et timorē abicere:
 et talia quedā alloqui q̄
 moneat plausū. dederūt
 occasione dyabolo facien-
 darū p̄fessionū. nō ad at-
 tēdentes que dñs dicit. Si
 aut cepit dispēsator dicē
 q̄a dñs moram facit. et
 aperit castigare p̄neros
 et anallas? et mādicare
 et bibē cū ebriosis: veniet
 dñs ei⁹ in die qua nescit.

et hora qua ignorat. et di-
 uidet eum. Et iterum quod pre-
 cepit petrus. Non ut domi-
 nantes: sed qui episcopatum tenen-
 tes. Ite paulus. Nouitates vo-
 caui deuota! gnant enim lites:
 et sermo eius eorum sicut cancer
 serpit. Et iterum forma ha-
 be sanctorum uerborum que a me
 audisti. De qua prophetia
 prima propheta episcopi: et de ad-
 uersitate nouissima prophetat in
 psalmo. De prophetia prima sic.
 Tu locutus es in conspectu filijs
 tuis. et dixisti. et cetera que
 sequuntur. De aduersitate autem
 nouissima sic. Tu uero repulisti
 et pro nichilo despectuisti.
 et distulisti episcopatum tuum: et ce-
 tera que sequuntur. Et uide
 quia non tunc in regno quidem
 in die quidam reges extiterunt
 peccatores! quidam autem medio-
 criter peccatores: in regno autem
 israel nemo regum inuictus est
 iustus! sic et in ecclesia iue-
 niuntur quidam episcopi boni et pec-
 catores: in heresibus autem
 nemo inuenitur rectus omnino. sed
 omnes perversi! quia in auro
 quidem inueniuntur et sordes:
 in sordibus autem non inuenitur

Roboam autem laurei.
genuit abiam. Abias

autem interpretatur pater ueniens:
 uel patris mei hic. forsitan hic
 abias filius natus fuerat patri
 suo corpe! ideo appellauit
 eum pater ueniens. quia alter
 pater nascens: uel patris mei hic.
 quia pater sui hic est ymago.
 Prudentia autem dei sic eum
 ordinauit uocari! quia sicut
 roboam cepit matrem. postea
 autem extitit pater in deum:
 sic et abias.

Abias autem genuit asa.
 Asa autem interpretatur
 unguentum. Iste enim asa ual-
 de fuit perfectus corde. et pla-
 cens deo: sicut regnorum li-
 ber condit. Propterea forte
 est ordinatum a deo ut appel-
 laretur unguentum! quia sicut
 unguentum et in hyeme
 floridum bonique odoris est. et
 homines suo odore delectat
 atque impinguat cum ex eo
 uncti fuerint: sic et iustus
 in hyeme temptacionis immar-
 cesabilis et fidelis manet.
 sicut et fuit asa et bone
 opinionis! et historia se-
 pta de eo. Delat leuitem
 et edificat. et impinguat
 aurum: et ad desiderium sue
 scitatis excitat uiros pru-
 dentes.

Asa autem genuit iosaphat. Josaphat interpretatur dominus iudex. Puto quod asa per eum cum propter iustitiam eius dominus prospiceret in omnibus inimicos eius confregisset ante faciem eius sicut scriptura testatur regum: quia in nomine ipso filij sui confessionem offerens deo iudici iusto vocavit eum dominus iudex. Nam vere iudicis iusti est bene agente remunerare et negligente corripere: sicut fecit dominus asa. Nam postquam ethiopes et libies virtute inimitabilem deo deposuissent ante faciem eius postea adveniente sibi rege israhel baasa syrorum auxilium petit aduersus eum: propter quod et misit ad eum dominus ananiam prophetam dicentem sibi In quo confidens te regem? et non confidens in domino deo tuo. Propterea salua facta est virtus syrie de manu tua. Propterea ethiopes et libies erat in virtute magna habentes currus et equites multitudinem copiosam et cum confidens in deo tradidit illos in manus tuas. quoniam oculus domini respiciat in omnem terram ad confirmandum quod est perfectum corde ad eum euamisti de isto.

Propter quam diffidentiam puto et in senectute doluit pedes: quia dominus iustus iudex per omnia fuit in eo. Nec modicam iustitiam seruatorum suorum sine remuneratione relinquit: nec modicam culpam sine correctione dissimulat. Sed in filio eius iosaphat qui hoc nomine vocabatur iustus autem iudex extitit: quoniam et ipse consultus fuit sicut et per eius asa: et adhuc amplius propter hoc et dominus iustus iudex amplius adhuc exaltavit et glorificavit iosaphat quoniam patrem eius asa ita ut omnes reges in circuitu eius munera ei offerret quemadmodum salomoni. Sed cum fecisset amiciaas cum achab. et dedisset ei auxilium ascendendi ad bellum: circumdederunt eum ciuitus: et cum iam periclitaretur occidi. exclamauit ad dominum et eripuit eum. Cum autem interfecisset achab. reuertetur in iherosolimam: misit dominus ad eum hieum prophetam filium ananiam dicentem. Si peccatore illum adiunxisti: et illis qui oderunt dominum amiciaas es. Et in hoc iura super te a

facie dñi descendisset nisi sermones boni iuēti fuisset teat: qm̄ abspulisti lucos de terra iuda. et pasti cor tuū ad req̄rendū dñm. **V**ides q̄a nec dari oportet auxilium iūmicis dei: nec ab eis accipe. **Q**ui aut̄ nec accipere oportet ab iūmicis dei: docet nō sup̄dicta historia de asa. **Q**ui uero nō dare: instruit nos hec scriptura de iosaphat. **Q**ui em̄ petit auxilium ab iūmicis dei. de auxilio dei desperat: validiores sibi existimās iūmitos dei. qm̄ deū. **Q**ui aut̄ dat auxilium iūmicis dei. adilsat̄ deo? deo em̄ volente conterere iūmicū suū: ip̄e em̄ defen- dere temptat.

Iosaphat aut̄ genuit ioram. **J**oram aut̄ interpretat̄ dñs altitudo. **E**t hūc ioram filiter p̄r suū iosaphat prosperatus nimis et exaltatus in regno q̄i cōfitens deo. uocauit filium suū dñs altitudo: tanq̄ si dicit. dñs ē altitudo mea: q̄ nō merito meo. s̄ mīa sua fecit in altitudine. **F**orsitan et p̄uidētia dei. q̄a impi⁹ erat futurus et superbus:

sic em̄ notari disposuit. **N**ā ip̄e ioram in magnitudine dimitiarū elatus ē: et valde ip̄e gessit in deū: sicut liber regnoz et palipome non testant̄: habēs yrore noīe ataliam filia iezabel et achab. cui⁹ q̄silio utens valde extitit iūquus i deū et elatus: ip̄as altitudinē sibi q̄i deū fecit: cōfidens in altitudine. **O**is em̄ hō malū ip̄m cui seruit: dñm sibi facit. **N**ā ita elatus est. ut etiā fr̄es suos oēs occideret. quos ei q̄i adiutores et q̄siliatores reliquat p̄r: p̄pter que oīa passit eū de passione q̄uissā et diutina: ita ut an̄ biduū mortis sue. destina sua putrescā iactaret.

Oea aut̄ genuit ocho- siam. **O**chosias aut̄ genuit ioas. **J**oas genuit amasiam. **A**masias autē genuit oziam. **S**z iuste usq̄ ad tres gn̄atōes ex eo sp̄us sc̄us p̄ mathen p̄adit de mō regū: de imūdo et maledicto semīe natos in generationib⁹ xp̄i spernēs conuāre. **J**oram em̄ ex semīe achab et iezabel accipies

sibi uxore ataliam nomine genuit ex ea ochoziam. ochozias autem ioas. ioas autem amasiam. in qua completur generatio quarta seminis iniqui et maleda. Achab enim rex israel accipiens sibi uxorem uezabel filiam sidonij regis. contra dei preceptum impiam nimis. multas impietates commisit in deum. illa se instigante. propter quod spiritus sanctus creptatus est per prophetam dicens: ut disperderet omnem masculum de domo achab. Quia propheta implevit filius natus unctus a puero qui missus erat ab heliseo. et accepit permissionem: ut usque ad quartam generationem sederent filij eius in sede regni super israel. Quia ergo benedictio facta est super hien qui vindictam fecerat super domum achab: tanta maledictio super domum ioas fuit propter filiam iniqui achab et uezabel. ut usque ad quartam generationem preciderent filij eius de numero regni. Et sic peccatum eius descendit in filios eius: sicut fuerat scriptum. Dabitur peccatum in filios usque in tertiam et quartam generationem

reddam. Videte ergo per istam scripturam quam periculosum est imitare gurgiam impiorum et genere sicut ioas: et quam gloriosum est vindictam in impios facere sicut fecit hien. Quantum ergo ad hystoriam regnorum pertinet. amasias genuit oziam. Quantum ad mathem: ioas genuit oziam. Tamen ozias interpretatur filius nobilis. Quia autem causa vocauerat eum perfectum nobilem non estimare potui: nisi si quis existimet speciosum eum fuisse natum: aut forte et primitiuum fuisse? quoniam tunc primitiuum apud illos dari et honorabile habebant: tamen quantum ad alios qui ex maledico semine descendere reges. eam secundum deum nobilis fuit? quia fecit ozias quod placitum erat deo. et in omnibus adiutus a deo: propter quod cum fuisset presbiteratus a deo. elatum est cor eius. et dignum se estimauit sacerdotali officio fungi. Quia cum usurpasset sibi tributum inferre in templum. et resisteret ei filij aaron et leuite qui illicita appetebant:

cominatus est eis qui rex po-
 testate subnixus. Confestim
 autem percussit eum dominus lepra.
 Et visa est lepra bis in fron-
 te eius et exiliuit foras: et
 sedit domi usque ad mortem
 suam leprosus. Videte quoniam illi-
 citum est usurpare opus: quod a
 deo non est concessum. Et qualem
 patrem. laycus usurpans sibi
 opus clericale facit? tale
 facit et filius si usurpauerit
 sibi opus dyaconale:
 et dyaconus si usurpauerit
 sibi opus presbiteri. et presbiter si
 episcopalem appetierit potestatem.
 Et vide quomodo secundum quod plon-
 gabatur gratia orta de illa
 familia maledicta: sic paula-
 tim per gratias minuebatur
 in eis iniquitas. Ecce enim o-
 chozias peior fuit omnibus
 post ioram patrem suum. In-
 pretatur autem ochozias posses-
 sio invisibilis. Patrem autem eius
 cum fuisset impius non possu-
 m? suspicari secundum deum filio
 suo possuisse vocabulum posses-
 sio invisibilis: nisi forte secundum
 dyabolum a quo seductus va-
 riis fluctuabat erroribus.
 Huius autem filius ioas iam me-
 lior fuit eo: sed non ad ple-
 num. Nam quod diu vixerat

ioiada sacerdos qui vixerat
 eum in regem valde puerum: et
 eripuerat eum de manu atha-
 lie auie sue qui occiderat omnes
 nepotes suos ut ipsa regna-
 ret: et fecit quod placitum erat
 deo. Postquam autem mortuus
 est ioiada qui forte erubes-
 cebat quasi sanctum sacerdote?
 et qui auctorem vite sue et
 regni: mutatus est et fecit
 malum ante deum. Denique cum
 idemisset spiritus sanctus zacharia
 filium ipsius ioiade. et dixisset
 ei. hec dicit dominus? que pre-
 teristi mandata domini. non
 erit vobis in prosperum. quoniam
 deliquisti dominum et ille de-
 relinquet vos: insurrexerunt
 in eum et lapidauerunt eum
 ex precepto regis? propter quod
 et quoniam nomen eius
 interpretatur temporis plon-
 gatio: quia plon-
 gatio temporis mutauit
 eum in peius. Itaque amasias
 paulo melior extitit quam
 ioas. Nam amasias filius
 eius in primis placuit deo
 sicut ioas: sed postea ma-
 lignatus est sicut ioas. Sed
 in hoc fuit melior quam ioas
 propter suum? quia ioas corripien-
 tem se prophetam lapidibus int?

fecit: et hoc filium ioiade sa-
 cerdotis regi fratris sui. Ama-
 stas autem cum missus ad eum
 deus balaam prophetam dice-
 re. que assumpsit deos qui non
 liberauerunt populum suum de ma-
 nu tua: non interfecit: sed co-
 minatus est ei. **H**uius
 consilium regis dedit ei. Ca-
 ne tibi: ne flagelleris. **I**re
 ozias filius amaste meli-
 or fuit omnibus illis precedentibus
 an se: et si non fuit irrephē-
 sibilis. quia opus sacerdotum
 affectavit. **V**ide nunc secundum
 hoc et dei iudicium iustum. Si-
 cut enim ozias plangente
 nullo generationum minus ma-
 lus extiterat ceteris et ge-
 nericorum maledicta progeni-
 tis: non tamen profectus fuit: quia
 adhuc aliquid habuit ex gratia
 omnibus illis: sic et deus non
 eum perdidit de nullo regni: quia
 fecit quod placitum est deo. **V**er-
 cussit eum lepra propter iactan-
 tiam eius ut domi sederet: ut
 videret non de nullo gratia
 omnibus passus: sed frivacationis
 regni et pro fraudatus.

Ozias autem genuit ioa-
 than. **J**oathan autem
 interpretatur profectus: vel dominus

immaculatus. **E**t vere profectus
 fuit hic ioathan: et quantum
 ad reges se precedentes do-
 minus immaculatus: quia fecit
 quod placitum erat deo: et nul-
 la reprehensio eius legitur in
 scriptura regnorum.

Joathan autem genuit
 achas. **A**chas autem
 interpretatur firmamentum domini
 aut virtus. **J**oathan autem
 cum esset iustus et fidelis deo.
 firmamentum suum et virtute
 credens dominum esse: a quo
 et fuerat prosperatus in reg-
 no: quia confidens firmame-
 tum suum et virtute esse dominum.
 vocavit filium suum achas.
 id est firmamentum domini. vel
 virtute. **I**lle autem non fuit fir-
 mamentum domini: neque virtus.
Regis enim firmavit eum deus
 in bono: sed dyabolus in
 malo: qui fuit dominus eius.
Ram valde impie gessit
 in deum: sicut testatur scrip-
 tura regnorum et palipome-
 non. **Q**ui autem appellatus
 est achas firmamentum domini.
 vel virtus. religionem quidem
 patris ostendit: ipsius autem du-
 riciam: qui sicut a quiete
 facione patris factus est longe:

sic a pietate nominis sui ipsi
 perdidit: nisi forte quod apud
 ysaiam prophetam positum est
 hoc modo. Et factum est in diebus
 achaz filii ioatham regis iu-
 da. ascendit in sinu rex sirie
 et facce filius romelie rex
 israhel ad iherosolimam expugnare
 eam: et non potuerunt debellare
 eam. Et annuntiatum est in
 domo dauid a diebus
 Consensit siria cum effraim
 et cepauit animam eius et animam
 plebis eius: sicut in silua cum
 arbor a vento mouetur. Et
 dixit dominus ad ysaiam. Scri-
 m obuiam achaz. tu et qui
 derelictus est iacob filius tuus
 ad piscinam superioris uie a-
 gri fillonis: et dices ei. Vi-
 de ut quiescas et noli timere:
 neque anima tua languescat
 a duobus titonibus fumigan-
 tibus tibi. Cum enim ira furoris
 mei facta fuerit: iterum sanabo.
 Quoniam filius aram. et filius
 romelie cogitauerunt cogi-
 tationem pessimam dicentes
 Ascendamus ad iudam. et col-
 loqueter eis quantum ad
 eos ad nos: et regem sta-
 tuemus eis filium thabehel.
 Hec dicit dominus sabaoth ado-

nay: non manebit cogitatio
 ipsa. neque sic fiet. Et forsitan
 sic confortatus achaz: cum ge-
 nuissimum filium. vocauit nomen
 eius ezechias. Ezechias autem
 interpretatur: confortauit me
 dominus. Vere impleta est in eze-
 chia confortatio domini: cum cum
 multis extitit sanctus super omnes
 reges qui fuerunt ante eum. Nam
 inter cetera bona que merito
 prestat ei deus. cum misisset
 ad eum sennacherib rex assy-
 riorum rursuam principem
 militiae sue: et libellum ple-
 num imperiis et blasphemis
 contra deum. sicut expo-
 nit ysaias propheta: ezechias
 accepit libellum et ingressus
 est in templum. aperuit ante
 deum et orauit. Et confestim
 missus est ad eum ysaias propheta
 annuntians ei protectionem domini:
 et confortatus est. Et venit
 ad preces ezechie angelus
 a facie domini: et percussit in
 castris assyriorum centum oc-
 toginta quinquem milia virorum.
 Quaslibet fuerint uerba
 rursuam. uel quibus oratio eze-
 chie: uel quibus confortatio ysai-
 ae: lege in ysaiam. et profertur

causam exatationis in populo.
Ezechias autem genuit
 manassen. Manasses
 autem interpretatur ab insurgente:
 vel ex oblivione. Quia inter-
 pretatione commendat et liber-
 genesis? ubi cum natus fuisset
 in egipto filius ioseph: vo-
 cavit nomen eius manasses
 dicens. Oblivisa fecit me
 dominus omnium laborum meorum: et
 domum patris mei. locum me-
 orum: et omnium patris mei. Et
 si ab insurgente intelligatur?
 sic dicere possimus: quia forte
 ab insurgente sennacherib
 super eum liberavit eum dominus.
 Ideo qui gratias agens deo. pos-
 tea in nomine filii sui vocavit
 eum manassen. Si autem intel-
 ligatur ex oblivione. tunc alio-
 modo estimare possibile est.
 quoniam non habebat filium? propter
 quod cum genuisset filium. voca-
 vit nomen eius ex oblivione.
 quia ex desperato filium natum
 sibi. Nec secundum propositum bo-
 num estimabimus patris. Alio-
 quin secundum actum pessimum.
 manasses aliter est estimandus?
 quoniam propter quidem eius illo pro-
 posito vocavit eum manassen:

prudencia autem dei sic eum dis-
 pensavit vocari? quia obliu-
 sciturus fuerat omnem quer-
 sationem sancti patris sui: et
 omnia beneficia dei pro merito
 eius collata in ipsum? et si-
 mulatus ab insurgente dya-
 bolo qui solet insurgere
 super genus humanum: ad euer-
 tendum gesturus omnia que ad
 deum ad misericordiam provio-
 cavet. Denique cum egrotasset
 ezechias in tempore quodam. et
 venisset ad eum ysaias propheta
 ad visitandum? vocavit eze-
 chias filium suum manassen
 ante se. et cepit ei mandare
 quomodo debeat timere deum. quomodo
 regere regnum: et alia multa.
 Et dixit ad eum ysaias.
 Vere quia descendunt verba
 tua in cor eius: sed et me ipsum
 oportet per manum eius iustificari.
 Ad audientem ezechias: vo-
 cavit filium suum interfectum dicens.
 Quia melius est me sine filio
 mori: quam tale filium relin-
 gere. qui et deum exasperet.
 et sanctos eius persequatur. Tenu-
 it autem eum ysaias vir propheta
 dicens. Iratum faciat deus con-
 silium tuum hoc: videns ezechie

onerantibus. ul' pplm abrupit
 tis: ac si dicat filius patris
 ris? qm rex qui peccat. et
 seipm onerat et abrupit
 a deo: et pplm suo exemplo
 onerat patris et abrupit a
 deo: sicut fecit et manasses:
 onerans et abrupens a deo
 pplm exemplo sue impieta-
 tis. Na ipse amon no fuit
 fortitudo sedm deu: sed for-
 titudo sedm dyabolu. fuit
 em valde iniquus: ut ex
 opa sua maligna qbue
 ymitat9 fuerat manassen:
 ead deu posse se fallere
 estimaret diceb. Et me9
 ex inueterite sua mlta ilq
 fecit: et in senectute sua
 penituit. Et ego abulabo
 sedm qd desiderat aia mea:
 et postmodu qntar ad do-
 minu. Et sic factu e forti-
 tudo maligna. et oneravit
 seipm pniciosioribus one-
 rib9: et sue malignitates
 exemplo abrupit pplm ma-
 gis a deo qm pater ipi9.
 Et io forsitam sic noiat9
 e sedm puidencia dei: et
 exterminavit eu dñs de9

velociter. Attendite q̄ laya-
 ne q̄s ex vobis cogitacio
 ne amon in corde suo po-
 nat? qm qui talia cogitab
 peccat no ex infirmitate
 carnis victus delinquit.
 s̄ ex pposito malo: q̄ ami-
 cis e mali ipius.

Hmon aut genuit io-
 siam? qd int̄ptatur
 ubi e hostia dno: aut sal9
 dno. Forsitam amon sedm
 cor suu ausu a dno. filiu
 suu vocavit ubi e hostia
 dno. aut salus dmi: hoc e
 quia qd nusqm e. neq p-
 dest. Puidencia aut dei se-
 cūdi qd futur9 erat. iosias
 dispesavit nomen ei9 im-
 poni. ubi e hostia dno. aut
 salus dmi: vere qm in illo
 fuit hostia dmi. Tale em
 sacrificiu obtulit deo: qle
 nec am eu aliqui regim.
 nec p9 eu. Et ipse fuit hos-
 tia dno. sedm qd madat
 ap̄lus in epla ad romos
 xij caplo: ut exhibeam9
 corpora nra hostia viva. scam
 placete deo. Et ipse fuit
 ppli sui in tpe suo a dno

salus? de cuius laudabilibus factis nichil tale dicere possim: qualia testatur scriptura in regnorum et Paralipomenon. Et vide qualis fuit: ut eadem ante multas generationes nascitur ei nomen prophetae daretur: quia Iosias est nomen eius. Tertius enim Iosias est cuius nomen prophetae est prius, quam nasceretur: Sampson. Iosias. Iohannes.

Iosias autem genuit Ieconiam. Sed sic non positum est in libro regnorum: sed post mortem Iosie rex factus est Iohannis filius eius: quem veniens Pharaonis propter peccatum eius adduxit in Aegyptum: et in loco eius posuit Eliachim regem fratrem ipsius. Aliter filium Iosie: qui interpretatur dei adiudicatus: et vocavit eum alio nomine Iochim. quod interpretatur domini pax. Cum autem et ipse Iochim malignatus fuisset in deum: qui vere et prius ipse in condemnatione adiudicatus a deo: et postea preparatus ad eversionem iude secundum iudicia dei. rex assyriorum perduxit eum in Babiloniam:

et factus est loco eius Ieconias filius eius rex: quod interpretatur parans domino. Cum autem et ipse malignatus in deum. parans fuisset seipsum deo ad iram: adductus est et ipse a rege assyriorum in Babiloniam cum omnibus suis: et factus est rex in loco eius a rege assyriorum frater ipsius Sedechias. sub quo et totus transfugatus est iuda. Ergo talis est ordo. Iosias genuit Eliachim: postea vocatum Iochim. Iochim autem genuit Ieconiam.

Ieconias autem per transmigrationem: genuit Salathiel. Secundum ergo regnum scripturam. Iochim est quatuordecimus a Salomone: et ipse est filius Iosie. Ieconias autem primus usque ad christum. qui vere non fuit filius Iosie sed nepos: filius autem Iochim secundum eum angelum quidem in quo Ieconias dicitur filius esse Iosie. si inter parentes generationes computetur Ieconias qui quatuordecimus: relique generationes usque ad christum a Salathiel computate inveniuntur tredecim esse. Si autem inter reliquos

qui primo ponatur? ipse proceden-
 tes generationes a dauid computa-
 re: usque ad iohannem inueniunt
 tredecim esse. Quod ergo?
Joachim ablatum est de numero
 regum: Et iuste? quia non plus
 dei constituerat eum in regnum
 sicut erat consuetudo in regi-
 bus constituendis: sed pharao
 pro potestate. Ideo quantum ad
 deum: nec fuit rex iohannem.
Si enim iniusti sunt ut propter
 sola coniunctionem quibus achab
 et iezabel tollerentur in de-
 numero regum suspicandi tres re-
 ges. quibus et a populo legibus
 fuerit constituti in regno? que
 non erat iniusti sicut ut tol-
 lerentur et iohannem que pha-
 rao vi hostili fecerat regem
 et non plus dei paterno iu-
 re? Et sic ieremias ipse qui
 est filius quidem iohannem: ne-
 pos autem ioseph. sublato patre
 suo iohannem de numero regum.
 ipse positus est pro eo qui filius
 ioseph: et bis nominatur in eua-
 gelio. Bemel quidem ante trans-
 migrationem. scilicet pro numero
 quattuordecim: rex autem nomi-
 natus pro transmigrationem. qui

pro numero primo huiusmodi. Iosias ge-
 nuit ieremiam: videlicet qui
 quattuordecim. Ieremias autem pro
 transmigrationem genuit salathiel:
 videlicet qui primo. Et in-
 uenitur ieremias hic duorum
 numerum tenere: patris sui et sui.
Hic enim ieremias cum esset
 unus: duas habuit condicio-
 nes. fuit enim rex et ante
 transmigrationem. qui regifica-
 tus a populo dei factus est: et
 prius pro transmigrationem
 qui ductus captiuus? id est ante
 transmigrationem quidem compu-
 tatur inter reges qui rex: pro
 autem transmigrationem compu-
 tatur inter priuatos qui priuatus.
Quod autem vis ut po-
 sisset euangelista? Si dix-
 isset. iosias genuit iohannem
 in quattuordecima generatione: iohannem
 autem genuit ieremiam.
Jeremias autem pro transmigra-
 tione genuit salathiel et
 quod a pharaone regifatus
 computatur inter reges iuda:
 iuste adhuc inueniebatur ante
 transmigrationem quidem qua-
 tuordecim reges. post transmi-
 grationem unus rex. et tredecim

am privati. Et si iecunia
 posuisset inter reges prio-
 res: iuuenient quidem qd
 gnacoēs regales am tñsmi-
 gnacionē. tēdecim autē pri-
 uate p9 tñsmignacionē. Et
 sine illo. sine h^o mō et rōna-
 bile aliq^d dicē videbat^r eua-
 gelista: et miserū qd ipō-
 suent nō onderet. Vides qā
 sapienter voluit euāgelista
 iecunia dupliciter eē? pri-
 mū quidē int^r reges quasi
 qrtūdecimū regē et ipm:
 dem autē p9 tñsmignacionē
 inter puatas gnacoēs pri-
 mū. qī puatū et ipm. Ra-
 cū cōstet qputato eā ioa-
 chim a dauid usq; ad xpm.
 viginti et octo eē gnacoēs?
 qd impedit ut iachim sub-
 lato. rōnabiliter filius eius
 duplicat^r noiet^r. ut et mis-
 xriū qd euāgelista pposu-
 it explicet. et de nūo gna-
 cionū nō mēciat^r. Hec ob-
 est qā filius iose dict^r ē
 cū sit nepos: qm et nepo-
 tes rē filij appellant^r. Je-
 conias autē genuit salati-
 el: qd intpretat^r peticio dei.
 De salatiel quidem nichil

legim⁹ uel boni ul' mali?
 tñ putam⁹ eū san⁹ fuisse.
 et in captiuitate assidue
 dnm peccasse pro ipā cala-
 mitate que cōtigerat isrl:
 et iō peticionē dei eū ap-
 pellatū fuisse.

Salatiel aut genuit
Zorobabel Int^rpretat^r
 aut Zorobabel s^ruino post-
 posita: ul' ex qmixture.
 ul' hic doctor babilonie.
 Legi si verū ē nescio? quia
 sacerdotale et regale gen⁹
 mixtū ē in Zorobabel sicut
 inferius exponem⁹: ne for-
 te q^o hoc dictū ē ex qmix-
 tione. Per ipm aut Zoroba-
 bel dimissi sūt oēs filij isrl.
 et reuersi in ppam terrā
 cū magno gaudio: sicut es-
 dra exponit ppha. Cū em
 esset Zorobabel i misterio
 darij regis: contrarietia
 frā est inter eū et duos ali-
 os regis ministros qd ess⁹
 forciūb i mūdo. Et vno di-
 cente qā nichil forci⁹ ē qm
 vīmū? altero autē qā nichil
 forciūb ē qm rē: Zoroba-
 bel dixit qā nichil forciūb
 qm mulieres et veritas.
 Quibus de hoc sine fine

certantibus: ventum est usque ad
 finem dario regis. **Quo** re-
 sidente cum principibus suis ad
 iudicandum: contenderunt tres
 singuli pro sua sententia. **Et**
 verba grecorum eorum qui vult
 scire: legat esdram prophetam.
Tamen viat Zorobabel: et
 iudicio dario et omnium princi-
 pum pronuntiatum est omnibus for-
 tiore veritate esse. **En** autem
 dixerat ad eum darius rex
 cum irameto: pete a me
 quod vis usque dimidium regni
 mei. **Respondit** Zorobabel
 Ego regnum tuum non peto:
 sed ipse uteremur metum. **Sed**
 hoc peto? quod cepit noster
 cyrus rex ante vos: ut di-
 mittatis captivitate filiorum
 israel redire in suam. **Darius**
 concessit. **Sciens** autem Zoro-
 babel: gratias egit domino di-
 centes. **Benedictus** es deus pro
 veritate: quod sapientiam hanc
 in os meum misisti. **Et** ideo
 iudicatus est recte secundum prouidentiam
 dei natus Zorobabel:
 id est hic doctor babilonie.
Hinc autem maior doctrina?
 quam ostendere veritatem dominatri-
 cem esse omnium rerum. **Et** in

plenum est in eo quod fuerat scrip-
 tum. **Super** inimicos meos prou-
 dentem me fecisti mandato
 tuo: quia eternum michi est.
Super omnes docentes me in-
 tellexi: quia testimonia tua
 meditatio mea est. **Super**
 seniores intellexi: quia man-
 data tua exarsui. **Vel** flui-
 do proposita? id est quia deflui-
 cione regis ad se deuertit
 se proposuit: et elegit ve-
 deprecationem populi sui. **De** resi-
 duis autem gratiarum nec
 scripturam aliquam recordor
 legisse: vel fabulam aliquam
 audiuisse aliquam. **Hoc** autem
 in fine nondum est. quod qui-
 cumque regni placuerit deo
 diuicius regnauerit et pro-
 sperati sunt: et inimicos eorum
 humiliavit deus sub manibus
 eorum. **Et** quod maligne ges-
 serunt? velociter a regno
 et a vita cum amara mor-
 te perierunt: et humiliavit
 eos deus sub inimicis eorum.
Quos ergo gratias ab
 abraham usque ad dauid: gratias
 actiones quatuordecim.

Quoniam potuiss[et] enage-
 lista breuiter qua-
 rone et n[on] explicare
 dicere ab abrahā usq[ue] ad
 xp̄m gn̄acōes sūt q̄dra-
 ginte due! qua rōne ter
 gn̄acōes p̄adit et in tres
 ptes diuisit gn̄acōes qua-
 tuordeā: Quia ter q̄ple-
 tis gn̄acōibus q̄tuordeā
 mūtatus ē in iūdis hoīm
 status. Ab abrahā enī
 usq[ue] ad dauid. fuerūt sub
 iudiciis? Et dauid usq[ue] ad
 t̄smigracōne. sub regib[us].
 Et t̄smigracōne usq[ue] ad
 xp̄m. sub pontificib[us]. Hoc
 vult q̄ dēmonstrare: qm̄ si
 aut s[ed] ter q̄pletis gn̄acōi-
 bus mūtatus ē hoīm status!
 sic q̄pletis q̄tuordeā gn̄a-
 cōibus a t̄smigracōe usq[ue]
 ad xp̄m. n̄c ē a xp̄o mū-
 tari s̄līter hoīm statu. qd̄
 et factū est. Post xp̄m enī
 iū nō sub iudiciis mltis.
 nec sub regibus mltis.
 n̄c sub pōtificib[us] mltis fue-
 rūt? sed oēs gentes sub
 uno xp̄o. iudice. et rege.
 pontificē fā sūt: qui triū
 illorū statuū solus habuit

dignitatē. Vn̄ qm̄ et iudices
 et reges et pōtifices p̄ ter-
 tres dignitates p̄figurabāt:
 s[ed] p̄ncipia eorū ī figurā fue-
 rūt xp̄i. P̄m̄ iudici: ih̄u
 naue. P̄m̄ regū: dauid.
 P̄m̄ pontificū: ih̄s filius
 ioseph. H̄o m̄ figurā xp̄i
 fuisse dubitat nemo. Et
 forte iō q̄tuordeā gn̄acōes
 ponūt: hoc ē quater xp̄c.
 Jota enī l̄ra: xp̄i mysteriū
 habet. Ideo q̄ quatuordeā!
 qm̄ ter quidē figuratus
 xp̄c ostensus ē: quarto
 aut verus xp̄c apparuit.
 Et qua rōe apud lucam
 septuaginta septē gn̄acio-
 nes ponūt xp̄i renascē-
 tis in baptismo: in pp̄rio
 exposuim[us] loco. Hic aut
 dicim[us] qua rōe q̄dringita
 due gn̄acōes ponūt xp̄i:
 scdm̄ carnē nascētis ī mū-
 dū. Quadringita duo
 enī: sex septimanarū nūb[er]
 ē. Sex aut nūb[er] est opis
 et laboris nūb[er]! qm̄ ī sex
 diebus fact[us] ē mūdus: q̄
 positus in ope. et labore.
 et dolore. Conuenienter
 q̄ xp̄i nascētis ī mūdo

ad labore et dolore q̄dm
 ḡta due gn̄acōes ponit²:
 misteriu q̄tinēns opis et
Generacio // laboris
 aut xpi sic eat. Qm̄
 superius dixerat Jacob at
 genuit ioseph cui desposi-
 ta maria genuit ihm: ne
 aliqs audienāū estimaret
 sic ee xpi natiuitate quo
 p̄cedentiū patrū: ipe or-
 dīne narracōis sue p̄ca-
 dens addit et diat. Gn̄a-
 cio aut xpi sic erat: ac si
 dicat. Gn̄acio quide eoz
 quos exposuim⁹ patrū sic
 fuit: q̄admodū retuli. Cū
 ti aut gn̄acō nō ita: sed
 sic. Quō ē Maria cū ess
desposata ioseph. p̄us qm̄
queneret. iūeta ē in utero
habes. id ē ex v̄gine sine
p̄re ut et genūis ei⁹ enū-
 meras de semie dauid eū
 ondat descendē scdm̄ dei
 p̄missa: et extra natura
 huāna natiuitate ei⁹ scdm̄
 exponēs. misteriu d̄nita-
 tis ei⁹ ap̄iat. Hec em̄ dig-
 nū eat: ut vnigenit⁹ dei
 nō p̄pter se. sed p̄pter hōi-
 nes nascēs. more nasceret²

huāno Homo em̄ ī carne
 nascit² ut corrupcōi sub-
 iacat: xps aut natus ē
 ut sanet corrupcōne. Si-
 cut q̄ nō ē q̄sequēs. ut
 corruptibilis hō nascēs.
 ex īcorruptibilitate v̄gis
 nascat²: sic nō erat cōse-
 quens ut vnigenit⁹ dei
 qui iō nascebat² ut corrup-
 cione sanaret: nasceret²
 ex corrupcōe q̄ingij. Hō
 ex n̄citate nascitur ut
 sit: xpc aut nō ex n̄cita-
 te nate ut ess. sed ex vo-
 luntate mie. ut saluaret.
 Quō q̄ iustū ē. ut vnū
 eūdemq̄ habeat natiuita-
 tis honore. n̄citas et vo-
 luntas: merito q̄ contra
 naturā regule huāne na-
 tus ē: q̄a erat sup̄ natu-
 ram. Vide aut nouā et
 admirandā xpi natiuitate²
 id ē per hōies p̄cōres: p̄
 mulieres meretrices et ad-
 ulteras. et gentiles. Sed
 talis gn̄acio nō sordidat
 dignitate ei⁹: sed quien-
 dat m̄iam ei⁹. Sic erat
 mirabilis: ut qui p̄res ge-
 nuit. a filiis nasceretur.

facti sunt patres eius: quorum non
 erat filius. Ipse illis beneficium
 prestitit ut esset filius eorum:
 illi autem nichil presterunt ut
 essent patres eius. In omnibus
 patres sibi filios adoptant quos
 ipsi desiderant: hic autem
 filius adoptat patres quos
 ipse elegit. Hic filii a patribus
 suscipiunt generositatis dig-
 nitatem: illic autem patres a fi-
 lio susceperunt. **Ornelia 2.**

Quoniam esset desponsata
 matri eius maria ioseph:
 antequam queneret. in uero
habens de spiritu
santo. Quoniam futurum erat ut
 oes sancti de uirgine nascerentur
 tur ecclesia desponsata christo!
 ideo christus nascitur de uirgine
 desponsata: ne digniosius
 nascerentur serui quam dominus.
 Sed ut per omnia filii paterne
 natiuitatis partem imitarentur
 exemplum: ideo et ma-
 ria desponsata erat fabro
 lignario: quoniam et christus
 sponsus ecclesie. omne salutem
 hominum. et omne opus suum per
 lignum crucis fuerat ope-
 raturus. Ideo autem desponsa-

ta et domi habitata: ut des-
 potacio ipsa fidelis. et forni-
 cationis opprobrium a matre re-
 pelleret: et uirginitatis gra-
 tia nascituro domino reserua-
 ret. Si enim quod in domo spo-
 si peperit. infideles iudei dice-
 runt. nonne hic est ihesus filius
 ioseph: quantomagis si ex
 domum sponsi peperisset dic-
 tum fuerunt: nonne hic est
 filius meretricis? Quia que
admodum in ea que in domo
viri concipit. intelligitur concip-
icio maritalis: sic in ea que
extra domum concipit. est
suspecta concipicio. Magis
 ergo voluit ut habet matri-
 eius maritali suspicionem: quoniam
 fornicationis opprobrium patere-
 tur. Antequam queneret. in uero
in uero habens. Non
 dixit priusquam acciperet eam:
 sed priusquam queneret: quia
 iam erant accepta in domo.
 Virginitas est incorruptibili-
 tas. Incorruptibilitas autem:
 uirginitas ipsa sincera. Ideo
 ergo antequam queneret natus
 est christus: ut ne de corruptio-
 ne incorruptibilitas nascere-
 tur: ut ne ex passione cor-

poris utriusque sibi dominus templum sibi fabricaret. Dico autem non ad desperationem et confusionem nuptorum: sed ad consolationem et gloriam continentium: quoniam hoc ipsa coniunctio maritalis. malum est ante deum. Non peccatum dico: sed malum. Nam quantum ad rei ipsius naturam peccatum est: concessione autem dei factum est ut non sit peccatum. Quia oportebat enim ut homo corruptibilis nasceretur de mundo. Ut possit temptari: ut temptatus coronetur. Si autem incorruptibilis factus fuisset: temptari non poterat. Si non temptabatur. nec coronabatur: quia incorruptibilitas temptationem non sentit. Ideo ergo factum est: ut ex passione carnis et sanguinis. ex igne fervido in visceribus succedente humore. homo corruptibilis nasceretur: ut ne de bono nasceretur malum. aut ex impassibilitate corruptio: sed ut de malo malum procedat. et ex passione corruptio generetur. Ideo ergo ista

quinctio maritalis cum esset peccatum quantum ad naturam rei ipsius: concessione dei facta est licentia. Licentia dico facta est: non iniusticia. Nam et si propter necessitatem rei peccatum esse desistat: tamen iniusticia esse non meruit. Deo utentibus se. et si penam non esset: mercedem non tamen prestat. Et si non occidit: tamen non salvat. Unde propheta non ad indulgentiam dei aspiciens: sed ad spurciciam ipsius operis dicebat. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in delictis concepit me mater mea. **P**ater. quid mirum si peccavi: quod de peccato sum natus. Beata est enim generatione sua. nata peccata. Nam si matrimonium ipsius placitum esset deo: nunquam abstinentibus se ab illo. gloriosa premitteret corona: non sic amarentur a deo qui odint illud. Non enim ille remunerat qui bonum fugit: sed qui malum. Vis autem scire quomodo licitum est matrimonium. quomodo aliquando licuit et sorores habere uxores: quomodo habuerit cayn et abel. Hec nomina filiarum adam quibus in initio habuit pro cayn et abel. rissa et odogria

et non peccauerunt: quia peccatum
 illud. uirilitatis hominum necitas
 exarsabat. Postea crescente
 numero hominum. ipsum malum inuersum
 in naturam suam: et cepit esse
 peccatum. Remansit autem in usu.
 ut uni uiro liceat plures ha-
 bere uxores? amplificato postea
 mundo. et hoc malum recepit suam
 naturam: et cepit esse peccatum.
 Remansit autem in usu: ut unus
 uir habeat uxorem. Hinc autem
 postquam uenit plenitudo temporis
 et senescit mundus? scilicet qualem
 est consilium dei. et quod uult: et quod
 est placitum coram illo. Sed ausus
 non sum? dicere propter homines in-
 continentibus? in quorum corpore
 anima nichil agit: sed in toto il-
 los possidet sanguis. et sordi-
 dissimus vapor de illo insano
 igne procedens. Denique cum ma-
 daret angelus thobie in nuptiis
 eius ut antequam ueniret ad illam
 consuetudinem humanam? surge-
 rent ius et araret: et sic di-
 cerent. Domine tu scis. quia non propter
 libidinem accipi uxorem: sed propter
 liberos parandos? quia si aliter
 omisset: oratio eius deo non fuerat
 placitura. Vides ergo quia tur-
 pissimum illud opus carnis. cum
 filiorum exarsat: nunc multiplicat

tate solo creandorum hominum ratio
 est extincta. Jam deum non multi-
 tudo hominum: sed caritas sanctorum de-
 lectat. Erat una est libido que
 fornicationem generat: et que
 maritalem usum ministrat.
 Sed sicut mari posuit terminos
 litorea diuisio. usque huc uenies
 et hic te restringes? sic libidini
 carnali terminum posuit coniu-
 giu: ut usque illuc uenies illuc
 se restringat. Sicut ergo mare
 si litorea sua supgressum fuerit
 peccat: ita et homo si transgres-
 sus fuerit licentiam maritalem.
 Si ergo ipsa est libido in mari-
 tis et in adultis? quomodo potest fieri
 ut una eademque res per dimidia
 quidem parte sit iusticia. pro dimi-
 dia autem parte sit peccatum? Aut enim
 tota peccatum est. aut tota iusticia:
 quia una est res. Verum est autem
 quia libido iusticia non est: ergo
 tota peccatum est. Sed peccatum illius
 pena non imputat: donec iste
 odibilis et corruptibilis tran-
 seat mundus. Ideo ergo dominus
 natus est priusquam uenirent?
 ut non ex passione carnis et
 sanguis nasceretur: qui ideo ue-
 nit ut carnis et sanguis sol-
 ueret passionem. et mutaret in
 spiritum. Cui uentus est in utero
 habens de spiritu sancto. Sine du-

bio sponso suo ioseph: qui zelo
 amore semp se admonē-
 tem. vitā circūspiciebat maie-
 stā sicut historia q̄dam non
 incredibilis neq; irōnabilis do-
 cet: qm̄ gesta sūt que refert
 lucas. ioseph absens eāt. Nec
 enī quēnēs ē putare p̄ntē
 ioseph introisse angelū ad
 mariā et dixisse que dixit:
 et mariā r̄ndisse que r̄ndit.
 Et si cōradam? angelū potius
 se intare ad eā et loqui: pla-
 ne q̄festim mariā abisse in
 mōtana cū festinaāōe. et in-
 troisse in domū Zacharie et
 salutasse elizabeth. et amā-
 sisse cū ea mēsib; tribus. pos-
 sibile nō fuit p̄ntē ioseph:
 q̄a n̄cē erat ut p̄ntaāōnis
 ei; et māsonis diūtine r̄qui-
 reret causas. Postq; autē re-
 dīt a peregre post tot men-
 ses. et inuenit eā grauidam:
 manifeste forsitā corpāliter
 q̄m̄atus ē q̄i sponsus: et de
 iudicio dei terruit eā q̄i vir-
 timozato. Illa autē cū videret
 innocenter se in suspiciōne cri-
 minis deādisse: nec posse se
 iam excusare testimonio ven-
 tris cōuictā: cū lacrimis et sus-
 pirio clamans inuēuit dicens.

Vniuit dñs: nescio vñ sit hoc.
 Quo audito timuit valde io-
 seph: et ex pte credidit ī ea
 aliquid eē diuinū. Nec enī
 timuiss; nisi ex pte aliquate-
 nus credidiss;. Ad hoc autē:
 fidē vborū ei; cōmēdabat
 q̄nsacio scā ei;. Forsitā autē
 cū esset iustus: cepit sibi de
 illa cogitare. Comestrix. ā
 vinolenta nūq; fuit: qm̄ oīs
 mulier q̄ vinolenta et cōmes-
 trix. et mētrix ē. Nā siue ī
 cibis. siue ī libidinib;. Delecta-
 cio carnis ē: que p̄cipitat ho-
 mine. Mulier autē q̄ suavi-
 tatib; gule sue nō cōfēdit.
 multomagis neq; libidini sue
 resistere acq̄esit: sicut et ap̄ls
 dicit. Quā vidua q̄ ī delicijs
 ē: viuēs mortua ē. Nō leuīs.
 nō iocosa. nō cantatrix. nec
 turpiū vborū amatrix. sicut
 solent plerūq; puelle: que li-
 benter talia aut loquūt. aut
 audiūt. Siquidē impudēiores
 sūt. libenter loquūt. si autē
 verecūdiōres et si loqui talia
 erubescūt: tū delcūt. audire.
 Non sup vñ oculos suos ex-
 tulit. nec m̄firat aspectū: hec
 enī sūt documēta mulieris
 meretris. sicut ait salomor.

xxx

fornicatio mulieris. et extolle
 cia oculoꝝ eiꝝ. Hec et alia tunc
 tunc filia nichil horꝝ iuemie
 bat in ea: sꝫ ex diuſo oia lau
 dabilia. oia admiranda. que
 sine ſpū ſcō poſſibile nō eāt
 eē in natā hūana. Oibꝫ
 igitꝫ doctriētis qꝫbus forni
 catio mulieris itelligi et argui
 ſolet deficientibꝫ? ſola apud
 eā remanebat ſuſpicio grē
 dei: ppter hꝫ oia eſtimauit
 eā hēre in utero de ſpū ſcō.
 Nā nulla res ſic caſtitem
 mulieris viro cōmēdat: ſicut
 vita eiꝝ diſciplinata. Vbi enī
 timor dei ē: ibi et caſtitas
 ē. Vbi autꝫ nō ē timor dei:
 ibi nec caſtitas ē. Caro enī
 urget: ſcarietas mulieris
 adiūnat carne. Si timor
 dei nō fuerit qui reſiſtat?
 quis eā teneat indagata?
 Oeſtimabilis laus marie!
 magis credebat caſtitati eiꝝ
 qm̄ utero eiꝝ: et plꝫ grē
 qm̄ nature. Conceptionē
 manifeſte videbat: et for
 nicationē ſuſpicari nō po
 terat. Poſſibilius credebat
 eē mulierē ſine viro poſſe
 cōcipere: qm̄ maria poſſe pec

care. Et qd' maius ē vide: ut
 ſponſus de ſponſa ſua ſic ha
 beret apud ſe. Frequēter enī
 viri eā ſi leuiter viderint
 mulieres ſuas aſpicientes in
 alterū. moꝝ excitantꝫ in ze
 lū? et qd' nō ē ^{illud} ſuſpicantꝫ: qd'
 ex magno amore naſcitur ze
 lus. Hic autꝫ et maritalē zelū
 et vteri clamantis accuſacionē:
 ſola pterite quſacionis doctriē
 ta vicebant. Joseph autꝫ vir
eiꝝ cū eſſet iuſtus et nollet
eā traduce: voluit occulte
dimitte eā. Cogitabat enī
 apud ſe. Si patꝫ eiꝝ celauero
 facio contꝫ legē dei: et ſi ppa
 lauero filiis iſrl. lapidabūt
 eā. Timeo enī ne hꝫ qd' eſt
 in utero eiꝝ: diuinitus ſit.
 Nūqꝫ nō Zari nonaginta an
 noꝝ cōcepit et pepit. Si illā
 qꝫ lignū iā ſcra fecit floꝝere?
 qꝫ ſi diuinitas iſti partū vo
 luit ſine viro donare. Nūqꝫ
 ad virū p̄tinet cōceptio ipa
 mulieris. Nā ſi cōceptio mulie
 ris p̄tinet ſemp ad virū: ſine
 dubio qm̄ vult vir tūc q̄cipet
 et mulier. Nūc autꝫ non
 qm̄ vult vir tūc q̄cipit mulier:
 ſed qm̄ vult deus. Si qꝫ con
 ceptio mulieris nō in viro po

sita ē sed in deo? q̄ magnū
 si voluit isti fr̄m sine viro
 p̄stare. Quid ergo faciam?
 Dimittā eā occulte? q̄a in
 re incerta melius ē ut mere
 trix cōstitutā vadat: q̄m ino
 cens moriat̄. Iustus em̄ est
 iūstū iuste euadē. q̄m iūstū
 iūste p̄ire? q̄a reus et si se
 mel euasit. p̄t iter p̄ire:
 innocēs aut̄ si semel p̄ierit.
 iā nō potest reuocari. Spe
dit ergo ut dimissa opprobriū
paciat̄: q̄m tradita morti
moriat̄. Hec talia cogitare
et agere velle: nō est hōis
valde iūsti. Hec eo cogitāte:
apparuit ei angelus in somp
nis dieb. Quā ergo audicio
v̄borū marie. et cōsideratio
vite ei⁹ mala suspicari de ea
nō sinebat ioseph: cōsideratio
aut̄ ḡp̄cōis nō p̄mittebat
eū ad plenū bona estimare
de ea. et aīn⁹ ei⁹ inter v̄s̄q̄
p̄tes fluctuabat? et tenere
eā timebat. et tandē eā non
audebat: p̄pter hec. n̄c̄a fuit
ei reuelatio diuina. Si em̄ ip̄a
maria q̄ angelū videat et
audierat sibi loquētem tā de
sua cōcep̄cōe q̄m de elizabeth.
ascendit in mōtana ut vide

ret elizabeth et ip̄o q̄firma
 ret̄ aspectū. q̄tomagis iose
 ph post v̄ba ḡp̄cōis ma
 rie. post cōsiderationē vite
 ei⁹. adhuc mirabūd⁹ n̄c̄a
 habuit reuelationē diuinā.
Propter tres q̄ causas apparui
it ei. Primo. ne iūstus hō
ignoras faceret rem iūstā
et p̄posito iūsto. Deinde p̄t
ip̄i⁹ honorē matris. Nā si
dimissa fuisset. et si non
apud fideles: t̄m apud infi
deles turpi suspiciōe carē
nō poterat. Tercio ut itelli
gens ioseph sc̄am cōcep̄cio
nē: diligēci⁹ se custodiret
ab illa q̄m p̄us. Quis em̄
seruauit se p̄pter disciplinā
iūsticie: postea aut̄ et p̄t
timorē p̄tis h̄m̄isimodi. Et
q̄re nō aī cōcep̄cōne v̄gi
nis venit ad ioseph. ut nec
cogitaret que cogitauit? nec
pateret̄ q̄ passus ē. Lacha
rias culpā infidelitatis incu
rit: de cōcep̄cōe cōiūgis tā
longeue. Incredibilior em̄
erat res virginē posse cōci
pere. q̄m aīn. Si ille sacer
dos cōstitutus rem faciōrē
fore nō credidit? q̄tomagis

ipse plaris rem difficiliorē
 fieri nō credidisset. Si ipsa
 maria angelo sibi dicente de
 cōceptione sua pene nō cre-
 debat ppter v̄ginitatē suā
 dicēs. quō erit h̄ qm̄ virum
 nō noui. quō ioseph fuerat
 creditur referenti de altera
 q̄ v̄go cōcipet. Joseph fili
dauid ne timeas accipere
maria quingē tuā: qm̄ qd̄
nasct̄ ex ea de spū scō est:
filii dauid eū nōians. volu-
it adducē in memoriā pmis-
sionis dei ad dauid: ut de se-
mine ei⁹ xpc̄ nasceret. Dicēs
aut̄ ne timeas. cognitorē se
cordis ei⁹ oñdere voluit: ut
p̄ hęc futurorū bonorū q̄ de
xpo erat dicturus faceret fi-
dem: q̄a qd̄ nasct̄ de ea de
spū scō ē. Spm̄ sc̄m̄ ipm̄ de
se dicit vnigenitū deū? sicut
ip̄e testatur ī euāgelio: q̄a
spūs ē m̄qt̄ qui viuificat.
atq̄ aut̄ nichil p̄dest. Et apl̄s
ait. Dñs spūs ē. Nō em̄ sp̄s
aduocaty īgressus ē ī maria?
ut suscipiēs corp⁹ nasctur
ī mūdū: sed ut sanctificaret
v̄ginis vas. Dicēs aut̄. qd̄
nasct̄ ex ea de spū scō est:
hoc dicē vult. q̄a de semine

alicui⁹ viri nō fuerat nascitu-
 ris: sicut estimās timebat io-
 seph: sed de spū scō. Sicut em̄
 scdm̄ p̄ceptū taphaelis ange-
 li ad thobiam viro et vxore
 more solito venturis ad coptū
 oīo p̄cedere debet? ut qd̄ cō-
 cipit⁹ ī sāfificatione q̄cipiat⁹:
 sic vnigenito deo in virgine
 īgressuro p̄cessit spūs sc̄s? ut
 p̄cedente spū scō ī sāfificatiōe:
 nasctur xpc̄ scdm̄ corpus. di-
 uinitate īgrediente p̄ semine.
 Et pariet filiū: et vocabies
 nomē ei⁹ ih̄m. Ro dicit pa-
riet tibi filiū sicut ad Zacha-
riā. et ecce elizabeth vxor tua
cōcipiet et pariet tibi filiū?
q̄a mlier que ex viro q̄cipit:
marito suo filiū parit: quia
magis ex illo ē. qm̄ de ipsa.
Hęc aut̄ q̄ nō de viro q̄cepe-
rat: nō illi peperit filiū. sed
sibi tm̄mō. Vide quō similitudi-
nē illius vi per oīa sequit⁹.
que fct̄ est ī adam. Sicut
em̄ tūc mlier gustans de lig-
no sola seducta ē et peperit
mortē? adam v̄o non fuit
p̄ncops ī seductione illius:
nō em̄ seduct⁹ a dyabolo
peccauit? sed q̄a consensit
mlieri: sic et mō accipies

mana de spu sco sola credidit
 diceb. **E**re nunc ia bntm me
 dicet oes gnacoeb. **J**oseph at
 cu m fide qcepcob illi nichil
 habuit coe? sed postea tace
 do et qfctiendo tm saluaty
 e: ideo et m sopnis asstit
 ei et no palam? et quead
 modu dormiente adam crea
 uit mliere: sic et isti dormi
 enti diuinit? qsignaret ma
 riam yrore? ipe euagelista
 itepstat: q itepstat ihesus
 hebraica voce diceb. **I**pe em
 saluabit pplm suu a peccatis
 eoz. **S**i ergo medicus q nul
 lam pocione habz salutis
 huane ppter sola qfctione
 herbaru no exubescit sibi me
 dici nome ipone? qto dig
 nius **I**ste vocaty e saluator
 p que totus e saluaty mund?
Hoc aut totu fctm e. **Q**uid
 totu: **V**t vgo ppinquo suo
 desponsaret? ut casta serua
 renit. ut angel? per sompnu
 ioseph loqretur? ut sponsa
 ea accipe iuberet? ut pueri
 nome ihs vocaret? ut vgo
 mundi saluatore gnaret. **V**t
 implexet? qd dictu e a dno
 p ppham dicente. **E**re vgo
 in utero habebit: et pariet

filiu. **S**ed a pphs testimoniu
 habet? ul io ut vetus et no
 um cōsonet testametu: vel
 ut ifirmitati eruditoru satis
 faciat? ul ut no mox aut te
 mere videret? eripe: qd tan
 to am tpe pdictu e. **M**heda
 aut alia e ex pscia. et h e
 imutabilis: ut hic. eae vgo
 coapiet. **A**lia ex indino o
 peni? et h solet mutari se
 cundu qd verba sonat non
 secundu intellm: ut adhuc
 qdmqta dies et minue sub
 uerit? subitelligim? nisi pe
 niteat. **I**te que e ex pscia
 illa implet? dei solimo ope
 ratione: ut q vgo pariet. **A**lia
 implet? homi amministrazione:
 ut de aliquo sit iustus. **A**d
 miraty itaq tanti misterij
 dignitate ppha: q omis de
 sompno suscitab ait. **E**re
 vgo in utero habebit 2 pa
 riet filiu? et vocabut nome
 ei? emanuel: qd e itptatu
 nobiscu deus. **M**ultis pter
 missis uno vtitur noie: qd
 pnti vtile e negocio. **Q**uia
 nis em ubiq sit pns semp
 gubernado: tu pscior es
 scencialiter ex vnitare pso

ne factus est. Verbum enim caro factum est: et habitauit in nobis. Erigens autem ioseph a somnis: accepit mariam coniugem. Non in domo accepit eam: nec enim dimiserat eam de domo: sed de auro suo deposuerat eam: et iterum in annum suum eam recepit. Et non cognouit eam: donec peperit. Vere enim non cognouit eam ante: cuius fuerat dignitatis: quia unigeniti dei factus fuerat mater. Sed postquam peperit tunc cognouit eam: quia spaciosior et dignosior factus fuerat quam totus mundus. Nam quem mundus nec capere poterat: nec merebatur accipere: qui in angusti cubituli uteri sui sola suscepit. Vidit enim virginem permanere post partum: vidit ministrarum stelle: quomodo stans super caput pueri: venientibus magis puerum demonstrabat. Stans testimonium dabat: quia loqui non poterat. Ipsos denique magos vidit adorantes: et diuina dona eorum: audiuit sermones ipsorum: quomodo ab oriente usque iherosolimam stella procedente venerat: quae non est dedignata hominibus ministrare: ut dei gloriam reuelaret. Ergo incomparabilis natiuitas

totius humane natiuitatis mensura excedens: et diuinitate nascentis pueri ostendebat: et dignitate marie parientis ioseph demonstrabat. Sed dicit et non cognouit eam: donec peperit filium suum primogenitum. Cognouit autem quod esset post partum ipsum. Quidam ex hoc verbo: id est secundum eunomium putant quod ioseph donec peperit quidem non illam habuit in conspectu: postea autem cognouit eam et filios peperit. Unde et christum primogenitum dicit: quia ille dicitur primogenitus: quem alij fratres sequuntur. Insanum neminem inteligit sanum esse: quia illi qui ausi sunt hoc dicere de illa: putant quia ioseph hoc ausus facere fuerat. Hoc enim quod fieri potuit: dicit euangelista quia factum non est. Nam sunt quedam que naturaliter potest fieri: sunt autem que impossibilia sunt per ipsam naturam. Volo tibi referre. Ille nescio quibus cum illo litem gemit: et donec vivit non est ei locutus. Nunquam dixi donec vivit non est ei locutus: ex eo signaui quia ^{post} morte est illi locutus. quod fieri non potest. Illud

Illud autem quod nec fieri potuit: quid necessarium habuit dicere factum non est.

em qđ fieri p̄t dici: scilicet lo-
 qui qđ diu vixit. qđ factum
 nō ē. Quid aut opus ha-
 blii exponē. qđ nec p̄t mor-
 tē ei locutus ē. qđ nec po-
 terat fieri. Sic et ioseph an-
 ptū credibile fuit ut cognos-
 ceret eā: qđ nōdū noscebat
 misterij dignitate. Postq̄
 vero cognovit qđ scā ē vni-
 geniti dei templū. qđo po-
 terat hoc usurpare. Quod
 antea face noluit vir religio-
 sus expectans nuptias suas.
 postea facturū fuerat. ut
 habitacionē dei carnalibus
 concupiscētijs sordidaret. Hoc
 scdm rationē. Veniam aut
 ad auctoritatē scripturē. Di-
 cit em ap̄tus scdm exēplū
 p̄phete de xpo. *Oporet at*
regnare donec ponat om̄s
inimicos eius sub pedib⁹ ei⁹.
Ergo paul⁹ h⁹ signū ut tā
diu regnaret xps. qđ diu fi-
ant oīa sub pedibus eius?
postea aut cessat regnare?
Stulte qui regnat anquā
oīa illi subiecta sūt: multo
magis et regnat postq̄ oīa
subiecta fuerint. Itē alibi di-
cit: Donec venio: attende locū.

Nūq̄ signū donec venio
 quidē attende. cū aut ve-
 new negligē. De p̄mogeni-
 to aut qđ dicit. vsus ē scrip-
 turis nō solū illi p̄mogeni-
 tū dicere qui p̄m⁹ nascitur.
 sed eā qui solus est natus.
 Qm̄ dicebat dñs ad phariso-
 nē. p̄mogenit⁹ me⁹ israhel:
 nūq̄ iam aliu p̄lm̄ habebat.
 Si aut dicit qđ scdm p̄scien-
 tiam dicebat p̄mogenitū po-
 pulū iudaicū. scies qđ ex
 gentib⁹ aliu p̄lm̄ erat fac-
 turus. Dico tibi qđ quātū
 ad p̄scienā suā sp̄ duos
 p̄plos habuit: sed tā de iude-
 is qm̄ de gentib⁹ fuerat ha-
 bitur⁹ p̄mogenitū populū
 sicut et habet. *Capitū. 2m.*

Q *Um Omelia. 3.*
natus esset dñs
ihs in beethleem
iude: in dieb⁹ hero-
dis regis. Cū fugeret iacob
ante frēm suū esau. et ve-
nisset ad vesperū: vidit sop-
niū tale. Scala posita erat
cū⁹ caput p̄tingebat vsq̄
ad celū: et ascēdebat ange-
li et descēdebat per eam:
dñs aut reābebat sup̄ eā.
Burgēs aut iacob suggerēte

spū pphetavit dices: qm̄ for-
midolosus ē locus hic: nō ē
hic nisi dom⁹ dei. et porta
celi. Et iō vocatū ē nomē
loci illi⁹ bethel: qd̄ ē inter-
pretatū dom⁹ dei. Nato itaqz
dn̄o in bethleem: visiois illi⁹
pphecia qpleta ē. Dom⁹ enī
dei ē corp⁹ xp̄i: ip̄o docente:
soluite tēplū hoc. **Itē. Sapia**
edificavit sibi domū. Porta
aut̄ celi ip̄e ē xp̄s. per que
invitit ad regna celoz: di-
cente ppha. **Hec porta dn̄i:**
et iusti intrabūt p̄ eā. **Adhuc**
aut̄ videam⁹ qd̄ ad utilitatē
respicit. et qd̄ euāgelista tē-
pus designat qm̄ nascat⁹ xp̄s.
idē in dieb⁹ herodis regis:
ut pphēcia danielis impleta
demonstraret: q̄ post septuagin-
ta septimanaz ānos xp̄m
nasciturū demonstrat. **Nā** et
illa tpe usqz ad regnū hero-
dis: septuaginta septimanaz
āni sūt qsumati. **Sac̄s** aut̄
deus pfidia iudeoz. qā cruci-
firo vero xp̄o. aliū expecta-
turi fuerunt xp̄m. idē an-
te xp̄m: iō occasione mare-
dulitatis eoz tolles xp̄s.
ōndit qm̄ nasciturus erit
xp̄s: idē ut in illū xp̄m

credam⁹ qui ex tpe danielis
p⁹ septuaginta septimanaz
ānos nascat⁹: nō in illū q̄
in fine seculi sub noīe xp̄i
vēturus ē. **In dieb⁹ herodis**
regis. **Quā** diu gens iudai-
ca quib⁹ sub p̄torib⁹. tamē
iudaicis regibus tenebat⁹:
pphe mittebant⁹ ad reme-
diū ei⁹. **Qualis** n̄ritas: ta-
le et auxiliū. **Nūc** aut̄ qm̄
lex dei sub p̄tate regis iūqz
tenebat⁹. idē iusticia dei sub
dn̄acōe romana p̄mebat⁹:
nascat⁹ xp̄s: qā magna et
desperabilis ifirmitas. me-
dicū artificiosiorē quēbat.
Ecce magi ab oriente vene-
rūt iherosolimā dicētes. **Ubi**
ē qui natus ē rex iudeozū.
Ecce hoc ē q̄festim ut natus
ē: magnū deū oñdentes
in hoīe p̄nulo. et v̄bis. et
actibus. et numerib⁹ ip̄is
V̄bis quidē: qā dixerunt.
Ubi ē rex iudeoz. q̄ natus
ē. **Vidim⁹** enī stellā eius
in oriente: et venim⁹ ado-
rare eū. **Actib⁹** aut̄: qā cū
vidissent eū. adoraverūt eū:
et iūcta ē in eis fides acū-
tior qm̄ aspectus: videntib⁹

humilia. et intelligentib⁹ alta.
Munerib⁹ autē q̄a obtulerūt
 ei aurū. thur. et mirrā. sicut
 i ferius ondem⁹. **V**enerūt autē
 ad iudiciū gēciū. et ad iudi
 cū iudeoz⁹. illoz⁹ pphetātes
 fidē futurā: et istoꝝ inave
 dulitatē cōtēpnē cōdēpnan
 tes pntem. **B**ñ magi: q̄
 ex oibus gentib⁹ primicie
 fidelū fieri meruerūt. **I**stī enī
 magi fite eciē formā por
 tabāt. **S**icut enī illi regem
 quē nō viderāt. credentes
 querebat et cōfitebantur⁹.
 sic et nos qui sum⁹ ex gen
 tib⁹. dnm̄ quē nūq̄ vidim⁹
 credentes cotidie querim⁹:
 et cōfitem⁹ ptatem ipi⁹. **Q**m̄
 bñ de istis pphetizavit ysai
 as dicens. **P**riusq̄m agnos
 cat puer patrem aut matrē:
 accipiet v̄tutē damasci in
 cōspēcū regis assirioꝝ. q̄ sūt
 magi vni orientales qui ve
 nerūt a pside. **M**agi autē a
 pud illos nō malefici: sed sa
 pientes intelligūt⁹. **I**deo autē
 dicti sūt v̄tutis damasci:
 q̄a v̄tutis vniuscūsq̄ pro
 v̄tutis sūt sapientes ipsius.

Rex autē assirioꝝ: ē dyabol⁹
 pnceps demonū. **E**rgo xpc
 priusq̄m scdm̄ corp⁹ iacet
 cognoscet patrem aut matrē:
 v̄tutē dyaboli subiūganit.
Qualis futur⁹ erat in pos
 terū cū ad p̄fctm̄ venisset
 demonstrabat in puero: qui
 adhuc ī amabulo cōstitut⁹
 dyabolū spolianit. **Q**uō
 cū venisset ad bellū euacia
 turus ficut oēm potestātē
 ipi⁹ cōsiderāb⁹: qm̄ ab orien
 te venerūt. **V**nde dies nascit⁹
 inde iūcū fidē p̄cessit: quia
 fides ē lūmē aiay. **Q**m̄ enī
 aliq̄ ab occidente nascitur
 contra orientē: dn̄atio mali
 ondit⁹ cont⁹ bonos. **Q**uō ab
 oriente nascit⁹ contra occide
 tē: dn̄atio boni ondit⁹ cōt⁹
 malos. **Q**m̄ ergo ī tēporib⁹
 xpi. iusticia subiūgaturā fue
 rat iusticiā! et fides ifideli
 tate: ideo ab oriente venerūt
 p̄micie gēciū fidē. **V**idim⁹
 enī stellā ei⁹ in oriente: et
 venim⁹ adorare eū. **N**ūq̄
 nesciebāt q̄a in iherusalem
 regnabat herodes. **N**ūq̄ nō
 intelligebāt iusticiā legis! q̄a
 quicūq̄ rege vivente. alterū

regē p̄nūciat et adorat. q̄i
 mīser tyrāni p̄mit² in san-
 guine. Sed cū considerabat
 regē futurū: nō timebat re-
 gē p̄ntem. Nūq̄ nō habebat
 p̄ oculis suis p̄iculā mortis?
 qui talē rem illicitā vsurpa-
 bat. Sed nō curabat de san-
 guine. Si autē cūisset de mor-
 te: nūq̄ ad hoc ausi fuisset.
 Adhuc nō viderat xpm: iā
 patiti erat pati p̄ eo. **O** bñ
 magi: qui cū cōspectū crūde-
 lissimī regis anq̄m xpm cog-
 nosceret: xpi fā sūt cōfesso-
 res. Legi apud aliquē ma-
 gos istos ex libris balaam
 diuinatois. apparitūre huius
 stelle scām accepisse: cui⁹
 diuinatio posita ē i veteri
 testamēto. Oriet² stella ex
 iacob: et erigēt homo ex
 isrl. et dnabit² om̄i gēciū.
Et audiui aliquos referen-
 tes de quadā scriptura. et
 si nō certa. tñ nō destrūente
 fidem. sed potius delcāte?
 qm̄ erit quedā gens sita i
 ipō p̄ncipio orientis iūrta
 oceanū: apud quos fereba-
 tur quedā scriptura i scripta
 noīe seth. de apparitūre hac
 stella. et mūnerib⁹ ei hūmōi

offerendis: q̄ p̄ gn̄ationes
 studiosoz hom̄. p̄ribus re-
 ferentib⁹ filiis suis habeba-
 tur deducta. Itaq̄ elegerūt
 seipos. duodecā quidem ex
 ipis studiosos et amato-
 res misterioz celestiu: et
 posuerūt seipos ad expec-
 tationē stelle ei⁹. **E**t si q̄s
 moriebat² ex eis: filij ei⁹
 aut aliq̄s p̄p̄inquoꝝ q̄ ei⁹
 dem volūtatis iueniebat²
 i loco q̄stituebat² d̄functi.
Dicebant² autē magi lingua
 eoz: q̄a in silencio et voce
 tacita dēū gloriificabant.
Hij ergo per singulos an-
 nos post messē tritica-
 toriā ascēdebat in mōte
 aliq̄ne positū ibi: qui vo-
 cabat² lingua eoz mons
 victorialis? habens in se
 quādā spelūcam in saxo:
 fontib⁹ et etas arborib⁹
 amenissim⁹ in quē ascēden-
 tes et lauātes se: orabant
 et laudabat in silēcio dēū
 tribus dieb⁹. **E**t sic faciēbat
 p̄ singulas gn̄atōes? ex-
 pectātes s̄ ne forte i sua
 gn̄atōe stella illa b̄titudi-
 nis oriret²: donec app̄it

illis descendens sup monte
 illū victorialē? hñs in se
 q̄i formā pueri p̄nuli: et
 sup se similitudinē cr̄is? et lo-
 cuta ē eis et docuit eos:
 et p̄cepit eis ut p̄ficerent²
 in iudea. p̄ficerentib⁹ autē
 eis p̄ biennū p̄cedebat stel-
 la: et neq̄ esca. neq̄ pot⁹
 defecit in peris eoz. Cete-
 ra autē que gesta eē referū-
 tur ab eis: ī ewāgelio po-
 sita sūt. Tameñ cū rueri
 fuissent. māserūt colētes
 et glorificātes dñm studiōs⁹
 magis qm̄ p̄mū? et p̄di-
 cauerūt oībus de gn̄e suo:
 et multos erudierūt. Deniq̄
 cū p̄ resurrectionē dñi esset
 thomas ap̄ls in p̄uiciā illā?
 adiuncti sūt ei. et baptizati
 ab eo: fci sūt adiutores p̄-
 dicacōis eius. Et eo autē
 qd̄ dicit scriptura. vidim⁹
 stellā ei⁹? videt⁹ occasione
 dare īfidelib⁹ de astrologia:
 ut unūquēq̄ putent sue
 stelle motu et nasci et vi-
 uere. Ideo bonū ē de hīs
 breuiter īferre sermone. Si
 enī stelle ē qd̄ aut boni su-
 m⁹ aut mali? ergo nec bo-

nū nr̄m laudādū. nec ma-
 lū vituperādū: q̄a nec ē ī
 nobis volūtari⁹ act⁹. Ut q̄
 enī aut boni mei laudē me
 rear: qd̄ nō meo arbitrio.
 sed ex motu stelle facio? aut
 mali mei penā suscipiam
 qd̄ nō volūtate sed nātūte
 q̄misi. Itā nec possū fugē
 malū eā si volo: si me na-
 tūitatis mee stella cōpellit
 ad malū. Si adulteri et ho-
 micide sūt p̄ stellā. et ī cri-
 mine facit eos stella inter-
 fici? magna ē illaz stellaz
 īiquitas: magis autē illius
 qui ad hoc stellas creauit.
 Interrogam⁹ ergo. Et se fca
 ē creatura? aut ab alio. Et
 siquidē dixerit ex se: audi-
 ant a nobis. qm̄ īpossibile
 ē qd̄ a se extitit. et euentu
 agit⁹ ut aliq̄ ordinē habe-
 at certū. Si autē dicit ab
 alio? ergo īiqu⁹ ē qui fecit.
 Itā cū sit futurorū p̄sci⁹
 de⁹ q̄ tanta īiquitas futū-
 erat p̄ stellas: si noluit emē
 dare nō ē bon⁹. Si autē vo-
 luit et nō potuit: īpotens
 ē. S; etiā īiustus ē: q̄a ex
 nātūte stellaz peccantes. illi
 punit. q̄i ex volūtate pec-

cantes. Ipa deniq mandata
 dei nō peccent! aut hortame
 ta ut faciam bonū: hāc isti
 piencia destruit. Quis em
 iubet aliquē ne faciat malū
 qd nō pōt dedinare! aut ut
 faciat bonū ad qd nō potest
 puenire. Deniq interrogam⁹
 si idem ē sp̄ circū stellarū!
 qre nō semp et idem ē homi
 status. Sed dicit. p̄ certos
 ānos fit restitucio stellarū.
 Hāc ē ergo qui sūnt astrologi
 cā disciplina: ut qā p̄ certos
 ānos restitūt stelle. sciant
 et p̄ q̄t ānos. Quib⁹ p̄ res
 ponsū dicim⁹. Que fuit illa
 stella. que fecit oēs hoīes in
 diluuiū mori: Nūq̄ i eo ex
 titit ut iterū diluuiū fieret!
 aut oēs illi hoīes secundū
 unā stellā fuerat nati. Nā
 oportebat p̄ unūq̄q̄ gēti
 tū eandē deficient ipām rē
 q̄stīmarī. Nā si eiusmōi mo
 cio et gēntis stellarū. eiusdē
 malicie. et eiusdē bonitatis
 causā p̄stat! oportebat nō
 semel fieri abrahā. aut pat
 archas. ā p̄phas. ā ap̄lōs: sed
 quocienscūq̄ sit ipē gēntis
 stellarū. Deniq ipā cōsūcio
 homi: testis ē veritatis. An

aduētū xp̄i que stella omnes
 hoīes ydola colere cōpellebat!
 ceteras q̄ iūquitates face. Aut
 p̄ xp̄m q̄lis gēntis ab ydo
 lis recedē fecit hoīes! et per
 totū orbē multauit mores an
 tiquos. Ecce perse matribus
 et filib⁹ iūgūtur! iudei aut
 octaua die circūadūt: et
 unaqueq̄ gens. aliā atq̄ ali
 am habet cōsuetudinē. Si
 idē ē circū stellarū! quō
 p̄ se ab illa cōsuetudinē nūq̄
 recedūt. neq̄ iudei a sua. Si
 aut dicit. scdm̄ diuisas regio
 nes. diuisa x̄e opacio stella
 rū! quō ergo qui in peccidē
 crediderūt ab illa turpitudinē
 recedē potuerūt in eadem re
 gione manētes! aut qui nō
 crediderūt. etiā p̄grinātes.
 in alia p̄nācia mores patri
 os tenuerūt. Si iudei t̄n̄s
 migrati s̄ i babilomā et il
 lic filios parantes. quō nū
 q̄ per stellā regionis illius
 cōpulsī a sua circūcisione re
 cedē! et illoz insaniam seq̄.
 Requīs ergo stellarū culper
 discursū: sed sūm p̄positū.
Audies aut herodes rex iu
 batus ē: et oīs iherosolima
 cū eo! Crīstīmas ipm̄ rege
 fore terrenū: q̄ de successōe

regni turbatus ē. Semp̄ enī
 grandis ptas: maiori timori
 subiecta ē. Sicut ramū arborū
 in excelsis positax. etiā
 si leuis aura flauēt mouet:
 sic et sublimes hoies ī cul-
 mine dignitatū q̄sistentes
 etiā leuis nūcij fama con-
 turbat: hūiles aut̄ sicut in
 qualle plerūq; ī tranquillī-
 tate q̄sistūt. Aut̄ ideo turbat:
 audies regē natū iudeus ex
 gnē iudeoz. cū ess̄ ip̄e ydu-
 meus: ne regno reuoluto ite-
 rū ad iudeos. et ip̄e a iudeis
 expelleret: et semen eius
 post ip̄m p̄cideret a regno.
 Vnto qd̄ nō tm̄ herodes a
 semetip̄o turbabat: q̄ntū
 dyabolus in herode. Herodes
 enī timebat qd̄ suspicabat:
 dyabolū aut̄ timebat qd̄ ve-
 sciebat. Herodes hōiem esti-
 mabat: dyabolus cognosce-
 bat deū. Audiat enī iā an-
 gelos in aere clamātes. Glo-
 ria ī excelsis deo: et in ter-
 rarū hōibus bone volūtatis.
 Ideo q̄tomagis testes adde-
 bantur p̄ xp̄o: tantomagis
 de destructione potestatis
 sue dyabolus turbabatur.

Unusquisq; ergo eoz zelo
 ip̄o turbabat: et secūndū
 naturā regni sui: regis suc-
 cessore timebat. Herodes ter-
 renū: dyabolū aut̄ celestem.
 Nā nec herodes terreteretur
 si celeste nasci regē suspi-
 citus fuiss̄: nec dyabolus si
 terrenū. Vis scire q̄a nō tm̄
 ip̄i turbabant: q̄ntū dyabo-
 lus ī eis? Ecce et iudaicus
 pplus turbabat: qui magis
 de auditu isto gaude debue-
 rit: q̄a rex iudeus surgere
 dicebat designatus a deo.
 Sed turbabat: q̄a de aduē-
 tu iusti nō poterāt iniqui
 gaude. Aut̄ certe turbabat:
 timētes ne forte natus iudai-
 co regi. eius genus ueraret.
 Nā quēadmodū certatibus
 uentis mare cōcutit: sic re-
 gū adūsantib; sibi: pplus
 regis ueratur. Conuocauit
 aut̄ p̄ncipes sacerdotū et
 scribas: et iterrogauit eos
 ubi xp̄c nasceret. Et hoc
 apparet marie q̄a dyabolū
 turbabat in herode: q̄m tra-
 ditores legis iterrogat. Ut
 qd̄ enī iterrogaret herodes:
 qui nō credebat scripturis.

Hic instigabat dyabolus: qui
 credebat quoniam scripturae non me-
 tuunt. Nam dyabolus alios in
 errore inducit: ipse autem ve-
 ritate bene cognoscit. Quid
 enim vis? Credebat herodes
 scripturis? aut non credebat?
 Si non credebat? ut quod inter-
 rogabat scripturas quibus puta-
 bat esse vaniloquas? Aut si ae-
 debat quia vere inde nascitur
 est verum unum scripturae dicebant?
 quo sperabat posse se interfi-
 cere illum regem quem scripturae
 futurum esse dicebat? Nunquam po-
 terat homo cogere ut ne fiat? quod
 deus ordinavit ut fieret? Sed
 quid? Credebat herodes in
 malo: in bono autem non crede-
 bat. Quomodo inde nascatur
 verum unum scripturae
 dicebat credebat: quoniam adu-
 sus illum agere nichil poterat
 quem deus mittebat non crede-
 bat? quia non suo consilio guber-
 nabat? sed vinculo dyaboli
 tenebatur ligatus. Sic sunt
 omnes homines peccatores in quibus
 dyabolus operatur? et credunt
 scripturis et non credunt: quia
 hoc ipsum quod credunt. perficere
 non permittunt? Quid enim credunt
 veritatis est virtus? quia nulli
 propter esse occulta: quod autem non

credunt. exortatio est inimici?
 quia subiecti sunt operibus eius?
 et mens illorum libera non est:
 utputa omnes christiani sumus?
 et legimus et scimus quia mu-
 dus consummadus est. et quia mo-
 rituri sumus? et hoc ipsum tamen per-
 fecte non credimus? Si enim per-
 fecte crederemus? sic vivere-
 mus quod per modicum transire
 de mundo: non quod eternum
 mansuri. Et illi dixerunt: In
bethleem iudee. Sic enim scrip-
 tum est per prophetam. Et datur
posui regi interroganti ex ore
de non bono? aut debuissent
celare misterium regis a deo
diffiniti ad salutem gentis
iudee: maxime in conspectu re-
gis aligenene? qui non
solum zelo regis. sed etiam ge-
neris aligeni odio. aduersa-
tilibus regi postmodum futo?
non ignorabat. si ipse sapien-
ter voluissent considerare.
Et non solum manifestat mis-
terium? sed adhuc ad fidem
sermonum suorum prophetarum
ptulerunt exemplum: tanquam
qui thesauros domini sui absco-
ditos hostibus eius perdant? et
facti sunt non predicatores o-
perum dei. sed perditores mis-

teriorū ei⁹: et nō doctores
 herodis. sed irritatores ma-
 licie ei⁹. Et quib⁹ dictis. do-
 cem̄ occulta scripturaz nō
 manifestare ūquib⁹. sed fide-
 lib⁹: sicut paul⁹ p̄cipit. Ad
 a me audisti p̄ multos testes:
 h⁹ q̄mēda fidelib⁹ qui p̄nt
 etiā alios docē. Et nō solu
 pdiderūt p̄phetie mysteriū
 regi ūquo? sed adhuc ipam
 p̄phetiā p̄cidentes ex vna cō-
 sensu suo oēs. et nō ex pone-
 tes oēm scripturā diuinit⁹
 inspuita: interficiendoz p̄-
 uuloz fca sūt causa. Quō
 em̄ scriptū erat: Et tu beth-
 leem t̄m iuda nō es minima?
 ex te em̄ eriet dux q̄ regat
 pplm̄ meū isrl̄: et dies eius
 a dieb⁹ scil̄. Si ergo integrā
 p̄phetiā ptulisset sicut fuerat
 dicta? cōsideras herodes q̄
 dies nascituri regni illius.
 a dieb⁹ seculi erat: et itelli-
 gens antiq̄tate honoris ei⁹.
 q̄a nō erat ille talis rex ter-
 ren⁹ cui⁹ dies a dieb⁹ seculi
 erat. in t̄m furore nō erat
 sisset adūsus eū. Nūc autē
 p̄fusa hac pte p̄phetie q̄ cō-
 pestē poterat Zelū ipi⁹: pri-
 mā ptem solā protulerunt

que eū solū poterant irritare.
 Vn̄ illis ita exponētibus
 putas herodes similē ceteris
 regib⁹ ex ea nasci regē? par-
 uulos interfecit: cū illis esti-
 mas occidē et xpm̄. Et iſe-
lic es iudei? herode docue-
rūt q̄a de bethleem nascit-
ur ipē qui ē gubernatur⁹ pplm̄
isrl̄: et se nō docuerūt postq̄
natus ē ut crederet ei. Hero-
des illis credidit q̄ uerū di-
centib⁹ ut p̄sequeret xpm̄:
et ipi sibi nō crediderūt ut sus-
ciperet eū. Tūc uocauit oc-
culte magos: et diligent⁹ ex-
quisiuit tps̄ q̄ eis apparuit
stella: et ait eis. Ite et uidete
de puero? et cū inueritis
renūciate m̄: ut et ego ue-
niēs adorem eū. Postq̄ he-
rodes audiuit responsū dupli-
ci mō credibile? p̄mū q̄a a
sacerdotib⁹ fuerat dictū: de
de q̄a exemplo p̄pheticō fue-
rat cōprobatū? nō ad deu-
ationē flectitur nascituri re-
gis: sed ad maliciā intefectio-
nis ei⁹ p̄ dolum? q̄a mal⁹ hō
que dei sūt quidē intelligē-
pt: que dei sūt aut agē nō
potest? q̄a intellectus hōis
ex deo creatus ē: actus autē

exposito voluntatis ipsius
 Vidit enim herodes magnam
 deuotionem magorum circa christum
 qui non poterat eos nec blan-
 dimentis flectere. nec minis ter-
 re. nec auro corrumpere ut con-
 sentirent ei in interfectione re-
 gis futuri: ideo et illos ipse
 decipere cogitauit. Nec enim po-
 terat fieri ut blandimentis
 seducti perderent illum: propter
 que tanti itineris susceperunt
 laborem. Nec expanse poterat
 aliquem ut traderet eum: qui
 non aspererat herodem nec ce-
 sare: sed in medio regnorum
 illorum ingressi sunt. alium regem
 annunciantes. Nec amplius
 aliquid desiderare poterunt
 quam christum: qui illi de tam lon-
 ginq̄a puincia munera p̄cio-
 sa portabat. Ergo deuotione
 permittebat que gladium acciebat:
 et maliciam cordis sui humilita-
 tis colore depingebat. Talis
 est enim consuetudo malignorum
 omnium quam aliquem in occulto qu-
 nius ledere volunt: humilitate illi
 et amicitias fingunt. Occulte
 vocant eos: ut non viderent
 iudei. Habebat enim suspectos
 iudeos: ne forte qui regem sue
 generationis amarent. et intelli-

geres aspuam herodis prode-
 rent christum eius magis: nesci-
 ens quia maiores inimici christi
 erant iudei quam ipse. Herodes
 enim velut hominem suspicans
 persequebatur: iudei autem post
 multa miracula post signa
 celestia postquam cognouerunt
 eum filium dei: tunc transfugerunt eum.
 Quanto ergo manifestior di-
 uinitas eius illis quam isti: tanto
 sceleratior est iudeorum iniquitas
 quam herodis. Et ecce stella qua
viderunt in oriente amede-
bat eos: usque dum venit et ste-
tit super caput pueri! Et hoc
 ostenditur loco. quia cum aliqua
 tantum stella deduxisset magos
 prope iherusalem. abscondita est
 ab eis: ut relictis a stella. co-
 gressetur in iherusalem iterro-
 gare de christo: simul et mani-
 festare de illo. propter duas cau-
 sas. Primum ad confessionem iude-
 orum: quoniam quidem gentiles ter-
 mino visione confirmati christum
 eam per alienas puincias
 requirebant: et iudei ab isra-
 elia prophetas legentes de christo
 et in suis finibus nati non
 susceperunt. Deinde ut et iter-
 rogati sacerdotes viderentur
 tur christum. ad iudicium suum res-

ponderat de bethleem? quia qui herode docuerat de christo. ipse ignorabat de illo. Si enim iugiter apparuisset. in bethleem fuerat eos fuerat deductura: et ideo non fuissent coacti interrogando nunciare de illo. Et ecce stella quam viderat in oriente amcebat eos? ut considerantes obsequium stelle. regis intelligerent dignitatem: et dicerent apud se. Quod sit iste terrenus? cui stella ministrat. Quid autem mirum si sole iusticie oriturus? stella ministrat divina. Pcedebat autem eos: ut ostendat quam hominibus querentibus deum. sic omnia elementa ministrant. Si ergo magnum putas quia christo stella obsequiebat? vide nisi maiora sunt quam tibi homini constituto ministrant. Ecce enim sol tibi currit: et luna fulgere non cessat. Si ergo homini constituto elementa ministrant? quod magnum si christo stella obsequiebat? Et si tibi peccanti elementa ministrant? quod magnum si ante oculos christi querentes stella curriebat? Et si hominibus angeli ministrant. quibus deus non ad obsequium hominum sed ad suum creavit? quod magnum si hominibus

elementa ministrant quod propter homines sunt creata. Hec audientes gaudent nos oportet et timeat pater? quia quanto beneficia sunt hominibus constituta: tanto graviora peccantibus iudicia. Et stetit super caput pueri? quia dies hic est: ut quia loquendo ministrare non poterat. stando monstraret. Et videtis stellam. gaudium sunt gaudio magno valde? quia spes illorum non erant decepta. sed amplius erat confirmata: quod tanti itineris non sine causa susceperunt laborem. Indiam enim stelle sic occurrentis sibi. secundum tempus intelligebat: quia diuinitus eius natiuitas illa regis ostensa est. Et per mysterium stelle intelligebat: quod dignitas hinc nati regis excedebat mensuram omnium mundialis regni. Necessesse enim erat ut gloriosorem putaret regem illum quam stellam: cui stella sic deuote obsequiebat? Aut quomodo non crederent ei subdendo homines? cui etiam celi ornamenta subdita esse videbant? Aut quomodo poterat ei terra esse

rebellis? cui famulabat et
 celi. Et intrantes viderunt
matrem eius et puerum. Videamus
 quod tale gloriosum videntes in
 puero gauisi sunt: quod regem
 querentes. tanti itineris sus-
 ceperunt laborem. Primum vide-
 runt palacium marmoribus splen-
 didum. Primum matrem eius dy-
 demate coronatam: aut lecto
 aureo recubentem. Primum pue-
 rum auro et purpura inuo-
 luti. Primum aulam regiam di-
 uisimul personantem. Secundum
 quod. Quando tenebras
 et sordidum: et magis in ali-
 bus quam hominibus aptum: in quo
 nemo contentus erat secedere
 nisi itineris necessitate eos
 coactos: matrem eius vir tu-
 nicam habentem vnam. non ad
 ornamentum corporis. sed ad
 tegumentum nuditatis profi-
 cientem: et quale tegumentum
 poterat habere carpentarii ve-
 or et hoc in peregre insti-
 tuta: puerum panis sordidis-
 simis involutum. et in presepe
 sordidore positum: quia locus
 ille sic erat angustus. ut
 nec ponendi infantis spatium
 inuenirent. Si ergo regem
terrenum querentes inuenis-

sent? magis confundendi fue-
 rint quam gauisuri: quia tanti
 itineris laborem sine causa susce-
 perat. Nunc quia celestem regem
 querebat: et si nichil regale
 inueniebat in eo: tamen solius stel-
 le testimonio contenti. gaude-
 bant. Caui eorum contemptibile
 puerum aspici non poterant:
 quia spiritus in corde eorum terri-
 bile enim monstrabat. Adhuc
 autem si eum qui terrenum regem
 quesissent: inuenientes eum
 apud ipsum remansissent sicut
 sepe solet fieri in seculo: proprio
 regem relicto. offerunt se ad al-
 terum. Nunc autem et hunc ado-
 rauerunt. et ad suum venerunt
 sunt: ut ipsum haberet regem
 celestem aui suam. illum autem
 corporum suorum. Et adorauerunt
eum. Putas adorassent
 infantem non intelligentem adora-
 tionis honorem: nisi aliquid credi-
 dissent diuinum in eo. Ergo
 non puero detulerunt honorem
 nichil intelligenti: sed diuini-
 tati eius omnia cognoscenti. Sed
 et ipsa qualitas munerum ob-
 latorum: testatur testificatur
 eos quaedam diuinitatis esti-
 mationem habere de puero. Ap-
 tus enim thesauris suis. obtule-

tur ei munerum aurum. thus
 et mirram. Adimplentes gen-
 tium in christo confessionem: et propheta
 iam impleta signantes ysaie
 dicentis. Omnes qui sunt in terra
 audietis? afferentes aurum
 et lapidem preciosum. salutem domini
 euangelizantes: et omnes omnes
 cedat congregabuntur? et arietes
 nabaioth veniet: qui et
 offerent acceptabilia super
 altare tuum. Cognoscentes autem
 confestim. et sapientes the-
 santos suos agrum in gen-
 tibus in christo per ipsam dona-
 ostenderunt oblationem. Regem
 enim cognoscentes: eum primicia
 mundam et preciosam sanctorum sicut
 aurum repositum obtulerunt.
 Divinum autem et celeste intelli-
 gentes principium eius? libam
 obtulerunt odorem: formam
 mundi orationis in odorem sua-
 ne spiritus sancti oblate. Humanam
 autem et terrenam sepulturam eius
 intelligentes: obtulerunt mir-
 ram. Hec autem et si tunc non
 intelligebat magi secundum quod
 misterium ista gerebant? uel
 quid significaret unumquodque
 munus eorum? nichil contrarium est.
 Gratia enim que illos hec omnia

facere hortabatur: ipsa ordina-
 verat uniuersa postmodum
 cognoscenda. Aurum ergo
 sunt perfecti fideles et sapi-
 entes: dicente apostolo. Si quis
 edificat aurum. argentum. la-
 pides preciosos. Si quis ergo
 prebet se christo fidei sapientia
 plenum: obtulit ei aurum. Thus
 autem est oratio: sicut scriptum
 est. Dirigatur oratio mea sicut
 incensum in conspectu tuo. Si
 ergo quis mundam christo offert
 orationem: obtulit ei thus.
 Mirram estimo esse bona opera?
 quoniam sicut mirra corporis defec-
 torum insolubile seruat: sic
 opera bona christum crucifixum in
 memoria hominum perpetuum ser-
 uat. et hominem seruat in christo.
 Primum ergo oportet christo of-
 ferre fidem rationabile. Deinde
 orationem mundam: in tertio loco
 opera sancta. Et tu ergo quando ve-
 nis ad ecclesiam ad deum ado-
 randum? munera tecum por-
 ta in manibus tuis: da non
 habentibus? et pete ab illo
 qui habet? ut oratio tua
 bonis operibus commendetur:
 sicut in lege scriptum est. Ste-
 ritus in conspectu domini tui va-

cius. **I**ustitia est enim oratio: que
 elemosinarum largitate non est
 munita. **E**t admoniti in somp-
 niis ne rediret ad herodem:
 per aliam viam profecti sunt in re-
 gione sua. **F**ides magorum.
Non contradixerunt angelo
 admonenti dicentes: tanta
 via venimus: venientes autem
 multitudinem civitatis non ti-
 muimus. terribilem regem
 apud illos omnino non expavi-
 mus: sed stetimus et fiducia-
 liter qui natus fuerat predi-
 cavitur regi: et quasi deo im-
 nem digna obtulimus: et quasi
 seruos latenter iubet nunc
 fugere. ut alia via venientes
 alia redamur. **S**ed fideles
 constituti nec tunc timuerunt
 cognosci. nec modo exabuerunt
 occulte recedere: quia nec erat
 possibile ut qui ab herode
 ad christum venissent: ad hero-
 dem redirent. **Q**ui enim christo
 relicto vadunt ad herodem.
 frequenter revertuntur ad christum:
 qui autem relicto herode ad christum
 venit toto corde. nunquam re-
 vertitur ad herodem: id est qui
 de christo ad dyabolum transe-
 rit per peccatum: frequenter per pe-

nitentiam revertuntur ad christum:
 qui autem relicto dyabolo ve-
 nit ad christum: difficile reverti-
 tur ad dyabolum: quia quod nunquam
 fuit in malis. sed in innocen-
 tia dum nescit quidem malum
 facile decipitur et transit ad
 dyabolum: sed cum expertus
 fuerit malum quod invenit. et
 recordatus fuerit bonum quod per-
 didit: quoniam punctus redit ad deum
 vni recessit. **Q**ui autem in ma-
 lis fuit et conversus est ad
 bonum: dum gaudet de bonis
 quod invenit. et recordatur mala
 que evasit: difficile redit
 ad malum. **S**ed quod? **Q**uia
 multi cum christo relicto pecca-
 verunt et non agunt penitentiam:
 illi tales nunquam fuerunt christi.
Ideo superius dixi: qui toto
 corde de dyabolo venit ad
 christum. **Q**ui enim post peccatum
 non penitet: non quasi homo car-
 ne deceptus peccat: sed ar-
 bitrio cum sit malus. malum
 agit. **N**am malus quod malum
 est non putat malum: ideo nec
 penitet cum fecerit malum.
Aut ita. **Q**ui enim a dya-
 bolo venit ad deum: nunquam de-
 bet per viam illam ambulare per

quā venit. Venisti p viā
fornicatōis: ambula de ce-
tero p viā castitatis. Venisti
p viā auaricie: ambula de ce-
tero p viā elemosinarū. Si
aut per ipam viā redieris:
iterū sub regnū herodis va-
dis. et sis proditor xpī. **Ome**

Qui cū reuelat **lia q̄ta.**

Quissent: ecce angelus
dñi apparuit in sompnis io-
seph dicēs. **Tolle puerū et**
matrē ei⁹: et fuge ī egiptū.
¶ Angele dñi nō tu m̄ retu-
listi? q̄a qd̄ nascetur ex ea
de spū scō ē. **¶** Et quō iubes
nos fuge? **¶** Quō filius dei
ante hoīez fugit? **¶** Aut q̄s
liberet de inimicis? si et ip̄e
inimicos suos timet? **¶** Scia-
m̄ quidē. ut regulā hūā-
ne nature quā suscepit cō-
seruet ī oībus et in hac p-
te: q̄a et hūāne nature. et
puerili etati cōuenit fuge
p̄tatem minātem. Alioq̄n
si illud agat in corpe con-
stitū qd̄ ē spū dei: nō dis-
p̄sat in se hūānā naturā.
sed mutat. Deinde ut et ce-
teri xpīani cū n̄citas pse-
cūciōis aduenerit: fugere

nō erubescat. Et quare va-
dit ī egiptū? **¶** Inq̄ alia fin-
defeat? **¶** Temp̄ em̄ adūsus
iplm̄ ei⁹ egiptū extitit īmi-
ca. **¶** Sed etiā recordat⁹ dñs
qui nō in finē. neq̄ ieternū
īdignat⁹ quāta mala fecit
sup egiptū? **¶** Ad mittit filiu
suū in eā: et dat illi mag-
ne rēdēliaciōis signū. et p-
petue amicitie pign⁹: ut
decem plagas egipti. vna
medicina sanaret. **¶** Cōmu-
tatio dextre exelsi? ut pls
qui nū fuerat p̄scator pls
p̄mogeniti: postea fieret au-
tor vniogeniti filij? ut qui
illis violenter dn̄ati sūt.
isti cū denocōe seruiret: ut
iā nō uent ad mare rubrū
demergēdi? sed uocarentur
ad aquas baptismatis uini-
ficiandi: ut impleatur qd̄ dn̄m
ē. **¶** Ecce dñs descendit ī egiptū:
sedens sup mibe leuem.
¶ Inubes ē corpus ip̄i⁹: leue
aut sine pondere p̄cōz. **¶** Tūc
herodes videns q̄a illusus
esset a magis: iratus ē velhe-
menter. **¶** Postq̄ p̄uul⁹ ih̄us
magos suo īperio subitigauit
nō p̄tate corpis. sed gr̄a spūs?

no certu misit p' illos sed stel-
 lam modica an illos: sed ipse
 e requisitus ab eis. Religioe
 illos subdidit: non timore.
 No em psecuto e illos: sed
 ipse e requisitus ab eis. Deo
 merito irascebat herodes?
 qa quos ille sedens in throno
 regni. et vestitus purpura
 suade no poterat: hys ihesu
 puil' et iacens in presepio. et
 panis involutus placuit. Hero-
 des aut qui du vellet delude
 delusus e: deuotione pmitte-
 bat puero diceb. **Exquirite**
 de puero: ut ego venia et ado-
 re eu. **Insatus**. qui unigeni-
 ta sapientia dei: huana scru-
 de arcuuenire teptabat. Jam
 em qi successore regni sui ti-
 mes fremebat. Na reges siq-
 dem ex alijs causis cito iras-
 cunt cito placant: ulla aute
 ira eoz rextinguibilis e: qua
 regni zelus accendit. Deinde
 cotepnentes eu magi: addi-
 derunt causas doloris. **Qua**
 admodu si quis ifundat oleu
 sup igne ardente. magis ar-
 at mendiu: sic ardente zelu
 herodis: delusionis oppriu
 ampl' exortauit. **Et q' fecit**
 Misit et occidit oes pueros

non est factus in eo et in partibus aduersus omnes

in bethleem. et in oib' fini-
 bus ei' a bimatu et infra:
 sedm tepus qd exquiserat.
 a magis. **Ut q'**: Quia delu-
 sus erat a magis. sicut feru-
 pessima habes naturale as-
 peritate: si ab aliquo fuerit
 vulnerata. naturale crudeli-
 tate duplicat ira doloris:
 et qsi ceat furore no aspici-
 ra vulneratem: sed quicuqz
 an oculos ei' occurrerit. siue
 ho. siue aliud animal q' aucto-
 re vulneris sui dilaniat: sic
 et ille delusus a magis. ira
 sua sup puilos infudebat.
 Dicebat em cogitab i furore.
Certe magi inuenert pueru
 illu q' regnaturu dicebat:
 et aut auru acceperunt a pa-
 rentib' ei'. aut largis pmis-
 sionibus sut placati: ideo ad
 me reu'si no sut. Na rex q' q'
 adusus regnu suu putauit
 totu veru estimat: armus
 ei' semp suspectus e: regni
 zelo repletus. du oia timet.
 oia suspicant: facile credit q'
 q' fuerit suspicatus: sicut
 vir si zeleat uxore. aut uxor
 viru. omne audicione turpe
 de illo credit. **Et si no sit au-**
 dicio ipa digna et ydonea

ut credat: tñ fidei audicio-
nis zelus comendat. Ideo q̄
forsitan talia dicebat apud
se. Quis ē puer ille. q̄ ante
q̄ nascat̄ in terra. iam ap-
paret in celo. Necdū se ip̄e
on̄dit. et iā oēs illū acqui-
rūt. Et nec adhuc exercitū
iplm̄ habet. iā milicie celestes
stellarū illi ministrāt. Quis
ē ille. qui anq̄ meū pugnet
iā vincit. anq̄m vincat iā
regnat. anq̄ regnet iā dñā-
tur. Quid putas facturū
ē ille in regno meo. si cre-
verit. Ego et dona hoīb⁹
spargo. et gladiū porto. ut
qui nō timer ul' diligit. q̄
nō diligit. ul' timeat. ille
nec ip̄m̄ habet. nec diuici-
as cōgregauit. et quō sine
auro diligit. et sine ferro
timet. Sic misit et interfe-
cit oēs puulos ut vnū inue-
niret i oīb⁹: sed nec vnū
inuenit i oīb⁹. et vitā eter-
nā p̄stitit oīb⁹ p̄pter vnū. Ip̄e
se fallē voluit: q̄a int' oēs
deū querebat tene. Quid agit
insensata ira tua herodes. Si
nō credis v̄bis que magi dice-
rūt de rege futuro. quare

sine causa isanib⁹ in pueros.
Si autē credis verū eē quod
dictū ē de puero et de stella.
et iterū dico q̄re sine causa
isanib⁹ in pueros. Nunq̄ po-
tes tū mutare sententiā dei.
aut perde illū q̄ de⁹ defendit.
Sed q̄ mirū si herodes hō
liquis putabat se posse mu-
tare q̄silū dei. Ip̄e deniq̄ sa-
pientissim⁹ salomon. qui cū
post peccatū suū audisset a p̄phe-
tis ieroboam regē futurū.
posuit p̄sequi eū: putans
posse p̄dere que deus p̄duat.
q̄a zelus sapere nescit: et
ira nō p̄t habē q̄silū. Vox
in rama audita ē. Rama ci-
uitas erat saul. Saul autē
erat de tribu beniamin. Bena-
min v̄o filius erat iachel:
cui⁹ monimētū erat iuxta
bethleem. ubi hec agebātur
mala. Quia ergo in bethle-
em interficiebant̄ paruuli
ubi erat monimētū iachel:
ideo et iachel introducitur plo-
rans. Quāuis autē rama
nō esset p̄pe bethleem: tamē
dicit. vox in rama audita ē.
Quā rama interpretatur ex-
celsū: iō dixit vox in ex-
celsis audita ē. Quā de mot-

te innocētiū mittebat² ad celū:
ideo audiebat² in excelsis. Sic
enī ait salomon. Vox paupis
penetrat nubes: et nō descē-
dit donec audiat². Sic et pau-
per qm̄ violentiā patit² a po-
tente! et si nō ē ausus vocife-
rare. sed latenter lacrimatur.
tanti clamor ei² in excelsis
audit²: qm̄ nō magn⁹ clamor
velociter audit² a deo. sed ius-
tis. **ND** aut ploratu: fletu
puulorū ondit. **ND** aut dicit
it ululatu: matrem signat la-
mentū. Plorabat enī puuli:
q̄a separabant² a matribus.
Ululabat m̄res q̄a desolaba-
tur a filiis: et q̄a viscera se-
pantur ab eis. **Et** erat
videre maiore doloze in ma-
trib⁹ remanētib⁹: q̄ in par-
uulis morientib⁹. Paruuli
enī unū patiebant² doloze
q̄a sepabant² a matrib⁹: non
quia ducebant² ad mortem:
nec sciebant adhuc mortis
timore. **Matres** aut duplicē.
Unū quidē qd̄ videbat² puu-
los suos iterfici: alterū qd̄
ip̄e desolabant² a filiis. In p-
uulis mors eoz b̄ta. finem
faciebat doloze: ī matrib⁹
aut mēdria puulorū semp

reportatio erat doloze. **ND**
hec aut dignā penā herodes
suscepit. **ND** filios suos tres
iterfecit! et nō iterfectos
ab alijs vidit ut ne vel pa-
terna sup illos demerret pie-
tate in luctu sed ip̄e occidit
ut et filios p̄deret: et de mor-
te eoz crimē acq̄eret. **Vis-
cera** sua laniabat ī filiis. et
doloze eoz nō sensit! ut
quēadmodū puuli mortē
sua nō senserūt. p̄pter infan-
ciā: sic et ille doloze viscerū
suoꝝ nō sensit. p̄pter infantiā.
Deinde ip̄e multis doloze
apphensus ē sicut refert his-
toria: quā longū ē narrare.
Quot enī mēbra corporis
habebat: tot dolozebus tor-
q̄bat². **Et** q̄a multos occide-
rat infantes! p̄pterea vindic-
ta morientū plurimorū:
ī plurimis ei dolozebus tor-
q̄batur. **Itē** qm̄ vidit se p̄pe
mortē. sciens q̄a odibilis
erat apud om̄s iudeos: et
q̄a mors illi⁹ multis eāt gau-
diū futurū! cōgregavit om̄s
p̄ncipes iudeoz: et iussit cū
ip̄e moriturus fuisset. oēs occi-
dant²! ut in morte ei⁹ oēs

ciuitates linceret: et si non
 ppter amore illi, ul' ppter suū
 dolore. Et hoc dei q'silio fac-
 tū ē. Quā em̄ magi annūcia-
 uerūt de stella regis futuri?
 oēs pncipes cōsenserūt he-
 rodi: ut requireret puerū et
 occideret. Hoc vñ stm̄. Quā-
 mū qā dicit scriptura: tur-
 bat' ē herodes et oīs ciuitas
 cū illo. Deinde ipā vba āge-
 li demonstrat dicitis. Accipe
 puerū et matrem ipi' et reuer-
 tere ī terrā iūda. defuncti sūt
 em̄ qui querebat aīam pueri.
 Nō dixit mortu' ē qui que-
 rebat aīam pueri: sed mor-
 tui sūt oīs qui querebant
 aīam pueri.

D Facto herode ecce an-
gelus dñi apparuit
in sōpnis ioseph in egipto
dicens. Accipe puerū et ma-
trē ei'. Vides qā ioseph nō
 ad qingū marie elect' sed
 ad mīsteriū eius? Fuit autē
 illa in egiptū et rediūte:
 nisi desposata illi fuisset? q's
 mīsteriū ei' tante nātatis
 ipleret? Nā in p̄ma quidem
 facie maria puerū nūtebat:
 ioseph q'seruabat: reuer-

aut puer et matre nūtebat.
 et ioseph tūtabat? Ideo nō
 dicit accipe matre et puerū
 ei'. sed accipe puerū et ma-
 tre ei'? qā nō ppter illam
 mīz iste filius natus ē: s'
 ppter istū filiū. illa p̄parata
 ē mater. Nec pueri erat
 gla hēc illā mīz? sed illi
 erat bñtudo istū hēc filiū:
 sicut ipā dicebat. Ecce nūc
 btam me dicit oīs gnā-
 coēs. Vade in t̄rā isrl' Quā-
 si em̄ medic' descendit in
 egiptū? ut visitaret eam
 languētē errorib': nō ut
 remaneret ī ea. Nā ī p̄ma
 facie qī herodē fugiēs des-
 cedit in egiptū? reuera autē
 ut egiptū errorib' demones
 effugaret ex ea: sicut tes-
 tat' ysaias dicens. Ecce dñs
 descēdit in egiptū sup nu-
 bem leuē: et cadent ydola
 egipti. Vides ergo qā ideo
 descendit in egiptū nō mor-
 tē fugiēs? sed ut mortifera
 ydola dissiparet. Nā nūq'
 uenit' dñs descendisse in
 egiptū nisi tūc. Nōndūm
 qm̄ nocte fugit ī egiptū.
 reuertit' autē p̄ diem? qm̄

fugiens psecutionem fugiebat
 herodis: uultens aut mor-
 tuo uultebat psecutore. **Ois**
aut em psecutionis angus-
ta nos e: refrigerium autem
dies. Admonitus aut i somp-
nis recessit in ptes galilee:
et ueniens habitauit i ciuita-
te q uocat nazareth: ut ad-
impleret qd dictu e p pphas.
Qm nazareus uocabitur.
Qm dicit p pphas no pph-
ta: manifestat qd no certa
auctoritate pphete ptulit:
sed sensu pphetaru colliges
dicit. Na per oes pphetas
ihesus nazarenus uocat: qd
e scis. Aut forte legerunt et
aliquos pphas ista dicentes:
qui no sut nobis canoniza-
ti. Alij em pphetizauerunt et
coscripserunt sicut et natam
et esdm: et qm pphetatu
erat. h ipm manifestat phi-
lipus ad natanael dicens.
Que scripsit moyses in le-
ge et pphete. inuenim ihm
filium ioseph a nazareth. Un
et natanael sciens ppheta-
tu ee: hoc ipm offirmans
rndit. Et nazareth pt aliq
boni esse. Ca 3^m. Omelia. v.

In diebus illis: uenit iohanes
 baptista pdicans in deserto
 Sol appropians ad pcessu
 anqna appareat mittit uidi-
 os suos: et facit albescere
 oriente: ut pcedens auroza
 aduetu diei demonstret. Sic
 dñs natus i mudo atq ap-
 parens. spūs sui fulgore trans-
 missō illuauit iohāne: ut
 pcedens ille aduetu saluato-
 ris annūciat: ne forte subito
 ueniens et dices. ecce filiū
 f dei: ppter ipam magnam
 atq terribile iudicem rei
 ipi: magis se i credibiliore
 onderet. Si em et iohānes
 pdicauit psona cognit: que
 dignicos: erat em filius
 zacharie sacerdotis: et con-
 uersatione mirabilis: tamen
 infideles iudei no acquieuerūt
 credē p illū xpo: quātoma-
 gis no erat credituri: si non
 ante eū demūciatio precessis-
 set. Na quātūbis fuit pso-
 na laudabilis: in sua causa
 no pt ee testis ydoneus.
 Venit iohēs. qī magni re-
 gis pparator fidelis. Quales
 rex. talis et mīans regis:
 natus ex grā. no ex natura.
 Sicut xpi cōceptione ante

angelus nūciavit: sic et istius.
 Sicut illius nomen antequam conciperet audiri est: sic et istius.
 Sicut illius potestas antequam nasceret ostensa est: sic et istius.
 Virtus antequam nasceret manifestata est. Hec inter illos fuit differentia: quia concepto christo fidelis mater confessa est gratia dicitur. Ecce ancilla domini: fiat michi secundum verbum tuum. Johanne autem concepto tardulus pro obmutuit: quia iohanne nato lex de cetero fuerat tacitura: christo autem nascente post modum gratia fuerat locutura. Johannes quidem partibus suis donatus est pro minime pietatis ipsorum. que materia despectibilis in etate produxit: quoniam et mundus per tot milia annorum sterilis constitutus. illo nascente fructus iusticie erat facturus: que pariter non ex amore carnis seminaverunt. sed ex unanimitate et concordia discipline meruerunt. Erant enim ambo iusti ante deum. Nec enim decebat ut ex carne et sanguine nasceretur: qui iohannes nascebatur ut filium virginis

predicaret. Vere enim deserta et erat iudea: vacua a iusticia. plena peccatis: quoniam deus plantaverat. lex irrigaverat. omnes prophete coluerat: illa autem nullum fructum produxit: nisi spinas asprinas quibus suum deum coronaverat. Dicens: Penitentiam agite. Quis in ipso principio manifestat: quia benignus regis est nuncius? Non enim peccatoribus minas intendebat: sed indulgentiam peccatorum permittebat. Volent reges nato sibi filio indulgentiam in regno suo donare: sed ante transmittunt acerbissimos exatores qui omne quod invenerit erigant: ita ut indulgentia ipsa crudelior esse videatur quam exactio ipsa: ut nichil indulgentie habeat propter nos: ut lugentes illam homines et mundi suscipiant. Deus autem et nato sibi filio volens dare in seculo indulgentiam peccatorum: promisit quod exatore iohannem erigaret et diceret. Facite fructus dignos penitentie. Exactio que non pauperes facit exactos: sed magis divites red

dit. **N**am qui quibus debitum iusticie
sue reddiderit deo nichil pre-
stat: sed sibi licet salutis ac-
quirat. **Q**uid agat hec p[er]na?
Cor emundat: sensus illuminat.
mas significat: et ad susceptio-
ne xpi parat humana p[ro]cor-
dia. **S**icut admodum magno
iudicio. aut regi aliquo in ex-
peditione venturo parato-
res p[re]cedunt: sordida ablu-
unt. dirita opponunt: ne forte
ideorum aliquid videns rex de-
licatus abhorreat: sic et d[omi]no
n[ost]ro ad p[er]grina loca huius
s[an]cti venturo p[re]cessit iohannes:
qui humanis cordibus penitencie
scopis. p[er]corum sordes eiceret:
et que p[er] longam disciplina-
tione dissipata fuerat: sp[iritu]a-
lium p[re]ceptorum ordinat[i]o[n]e co-
poneret: insuper aqua bap-
tismatis adornaret: ut ve-
nientis regis celestis. dignum tra-
situm iuveniret per corda cre-
dentium. **U**ter quod dicit **Vox**
damatis in deserto: parate
vias d[omi]ni: rectas facite semi-
tas eius. **H**ic est enim qui d[omi]nis
est per ysaiam p[ro]phetam dice-
te. **Vox clamatis in deserto:**
rectas facite semitas eius.

Vox enim sonus confusus est:
nullum secretum cordis ostendit:
sed hoc t[ri]mmodo signatur: quia
vult aliquis dicere ille qui cla-
mat. **V**erbum autem est sermo
rationalis: misterium cordis
aperiens. **A**d huc vox inter-
quirit et homines coram deo: ver-
bum autem hominum tantum. **I**deo ergo
iohannes dicitur esse vox non ver-
bum: quia per iohannem neque
mias suas deus. neque iusticia-
as. neque ante constitutionem
mundi parata consilia demo-
strat: sed hoc t[ri]mmodo. quia
aliquis deus magnificare ni-
hilominus meditabat: postea
autem p[er] filium suum plenissimum
misterium sue voluntatis ape-
ruit: ideo et dicitur esse verbum.
Parate vias d[omi]ni. **P**enitencia
agere p[er]corum. et facere fides
dignos p[er]nere. h[oc] est parare
via d[omi]ni: et rectas facere se-
mitas eius. **Q**uod signat omnes
vias d[omi]ni naturaliter in hominibus
esse plantatas: sed postea
p[er] contumaciam nostram factas
esse desertas et steriles.
Nam enim illas reparare
hominibus committeret: nisi sciret
et eas in hominibus esse: et p[er]

hominū negligentiam esse submissas.
 Ecce humilitatis gratia in hominibus
 fuit: sed dum iuste homines se
 ad indignationem provocant. huius
 litatis gratiam corrumpunt: quoniam
 ante alterum se humiliat: alter
 enim accipere recusat. Itē si alter
 se contra alterum humiliaret:
 adiuvante alterutrum se ad huius
 litatis gratiam excitaret. Nam
 sicut omne artificium corporale
 usitacione seruat et addit:
 sic et gratia omnibus per exercitacionem
 addit: et per desidia minorat.
 Nam si minor se humiliaverit
 et ante maiorem: aut
 pauper ante divitem: non acci-
 pit illum qui humilitatis hono-
 rem: sed qui debitum pietatis.
 Vis autem scire quia humilitatis
 gratia fuit in nobis. Vnde didi-
 cimus subiecti esse potentibus.
 Itē sapientiam habuerunt homines:
 sed dum sapientiam suam non ad
 adiuvandos se per suam sapi-
 entiam exercebant: sed ad cir-
 cumveniendos: sapientia illorum
 in meta est esse malicia. Vnde enim
 poterat homo habere intelligentiam
 quomodo alteri faceret fraudem:
 nisi a deo intelligentie gratiam

accepisset. Ita bono dei viti-
 tes male: fecerunt esse dyabo-
 li malum. Secundum hoc tracta in
 omnibus bonis rebus. Postquam
 ostendit quia ipse est vox clama-
 tis in deserto: parate viam
 domini: prudenter subiunxit
 confestim quomodo esset vita ipsius:
 ostendens quia merito enim omnes
 venerabant. Nam ipse quomodo
 testificatur de episcopo: vita autem
 eius de ipso. Nam testimonium
 verborum eius nequaquam fuisse
 ydoneum: nisi enim mirabilis
 vite institutio commendasset.
 Nam nemo poterit alteri esse
 testis ydoneus: nisi prius
 fuerit suus. Ipse autem ioha-
 nes habuit vestimenta de
 pilis cameli: et zona pel-
 licam super lumbos eius: et locustas
 et mel silvestre edebat.
 Non de lana cameli habuit
 vestimentum: ne ipsa mollici-
 es vestimenti delicata faceret
 membra: et ipsa deliciositas
 virtutem pacem emolliret:
 sed de asperioribus actis ca-
 meli: ut ipsa asperitas ad
 virtutem pacem animi exeret.
 Iudeo non dixit lana cameli:
 sed de pilis cameli. Nam omne

vestimentū ad tres ptinet
causas! aut ad spem visio-
nis. aut ad delationē corpo-
ris: aut regimētū nudita-
tis. Ad spem visionis habere
vestimentū: seruis dei nō cō-
uenit. **S**iliter ad delationē
corporis deo seruiētib⁹ nō
ē aptū. Sed quid. Tantū ad
regimētū nuditatis. **P**rimū
aut nō de lana cameli. sed
de pilis cameli habebat ves-
timētū: ipse dñs manifestat
dicēs de iohāne. **Q**uid exis-
tis in deserto vidē. **H**ominē
mollib⁹ vestimētis indutū.
Hij qui mollib⁹ vestiunt. i
domib⁹ regū sūt. **V**ides ergo
q̄a tale habebat vestimētū?
ut de virtute aīe ei⁹. ipse ha-
bitus corpis loq̄retur. **E**t
Zona pellicea circa lumbos
ei⁹. **E**t eo q̄ q̄i pro nouo
aliq̄ significet in iohāne
dicēs. **E**t Zona pellicea cir-
ca lumbos ei⁹! ondit q̄a cō-
suetudo erat apud iudeos:
ut Zonis lanceis uterentur.
Jdeo iste q̄i dñius aliq̄ age
volens: Zona pellicea cin-
gebat. **P**uto q̄ iohānes cō-
uersatione ppli iudaici. pene
scdm iusticias gētis cōlusan-

tis iudicabat in habitū reli-
giosorem comitit! nō mollē
neq̄ delicatā: sed cilicianam
gūe et asperā. et cōterētē
corpūs poti⁹ q̄ fōnentem.
Nā extra alias legis iusti-
cias gūiores. hec ipse iusticie!
nō occides. nō adulterabis.
nō pures: oculū pro oculo!
dentē pro dente: diligēs ami-
cū. et odies inimicū! gētū
tortuosarū iusticie sūt. **V**n
et euāgelista dicit i feruū.
Si diligitis diligentes vos.
quā mercedē habebitis.
Mone gētes h⁹ faciūt. **E**t
Zona pellicea circa lumbos
ei⁹. **L**ubi sūt voluptates om-
niū pccōrū! q̄a oē pccm cū vo-
luptate q̄mittit. **Z**ona aut
pellicea ē ḡtinēcia corpalis.
Zonā aut pelliceā habebat
circa lumbos ei⁹! qm et si q̄
ḡtinē videbatur ex populo
iudayco a pccib⁹: corpomli
ḡtinēcia se cōstringebat nō
spūali! ab ope malo se ḡti-
nētes ppter legē. nō et a vo-
lūtare mala ppter dñū. ut pūta
nō quidē occidebāt. tū inise-
bant sine cā: nō quidē ad-
ulterabant. tū ḡcipiscebāt
i corde! forstā nō pūmbat:

inrabat aut. Hec continētia
 corporalis ē: q̄a q̄legi et hōi-
 bus satisfiat. nō deo. Conti-
 nētia aut male volūtatis nō
 placit deū? q̄a homo videt
 in facie: deus aut in corde.
Reddebāt malū p malo? ai-
cos amabat: inimicos odie-
bāt. Hec iusticia corporalis
 nō spūalis: hōib⁹ placens
 nō deo. **Vides q̄a oīs conti-**
nētia eorū corporalis erat?
 p̄cā actū dep̄mens. nō vo-
 lūtati. **Ite locuste sūt vola-**
tilia mūda tū pua? et nō
 satis in altū volancia: que
 māducabat iohānes q̄statu-
 tis ī deserto. **Quos docebat**
iohānes. id ē māducabat:
 volatilia quidā erāt. nō aut
 magna volatilia. nec satis
 in altū volancia? q̄a sedm
 iusticias legis pene corpales
 viuebat: nō sedm spūaliora
 et altissima xpi p̄cepta. **De-**
niq̄ quō magne volucres?
 erāt iudei ad altū volātes?
 quib⁹ a iohāne p̄mā sola ī-
 iugebat? **Qui em̄ abstinet**
 ab ope malo. et nō īsuper
 facit opa bona. volat q̄dem:
 nō aut in altū volat. **Pua**

ergo volatilia et nō ī altū
 volancia māducabat iohā-
 nes? **maiora aut volatilia**
 et in altū volācia q̄ altissi-
 ma **dei** celi poterāt penetra-
 re: xpo post venienti quasi
 regi magno seruabat. **Ille**
 em̄ postea venies magna
 volatilia et in altū volācia
 māducavit? id ē docuit bea-
 tos aplos duodecā: et sub
 aplis septuaginta. et ceteros
 xpianos. quib⁹ et altissima
 mādauit p̄cepta. **Antiquis**
 dictū ē. nō occides? ego aut
 dico: si quis intus fuit fr̄
 suo sine causa. reus erit iū-
 dicij. **Antiq̄s dictū est. nō**
adulterabis? ego aut dico:
 nec usq̄ ad oculū ḡcipisās.
Antiq̄s dictū ē. nō p̄urue:
 ego aut dico. oīs nō iure.
Antiq̄s dictū ē. oculū pro
oculo. dente p̄ dente? ego
 aut dico: nō reddē malū
 p̄ malo. **Antiq̄s dictū est.**
 diliges amīcū. et odies īmi-
 cū? ego aut dico: diligite
 īmicos vros. **Vides q̄a qui-**
bus iohānes p̄itencā p̄di-
cabat p̄ccōrū. pua volatilia
 erat. et nō in altū volācia?

quibus spūaliora aut xpc
 mādauit magna volatilia
 erat. et ipos penetrancia
 celos: ut dicē possint. nri
 aut gūfacio ē in celis. Et iō
 forsitan eis dicebat. Nolite
 timē: multos em passerib?
 meliores estis. Itē mella sūt
 eloquia dei. Ideo ergo iohēs
 mel agreste edebat? quomā
 adhuc an xpm. an spm san
 sub lege qstitutus. legis ute
 batur eloqis: inspidis. et i
 suauib? et i agrestib? Nam
 si filius dei sub lege factus ē.
 ptomagis iohēs qui erat
 iudeus. Sed filius dei factus
 ē sub lege: ut eos qui sub
 lege erāt educeret. Iohānes
 aut sub lege natus ē. nō so
 lū ut eos qui sub lege erāt
 educeret: sed ut scdm legē
 et vīneret et doceret. **Pro**
 rea nichil extra legē aut fe
 cit. aut docuit? sed tm̄ peni
 tēciā pdicauit: xpc aut multa
 extra legē et fecit. et docuit
In sabbato opatus ē: lepsi
 tetigit. et alia multa? qā nō
 inspidis et agrestib? legis
 utebatur pceptis: sed suau
 bus et domesticis que a

prē suscepit. **Pro**tea iohānes
 agreste mel māducauit?
 xpc aut domesticū: ac si iō
 hānes legis et pphetarū
 oem formā adimplens. spe
 ciem grāū diuina v̄tute ar
 ta seipm̄ cōsumas. capilla
 riā et peregrinā tunicā i
 ducebat? qā etiāz suā lex
 et pphete suis pphetarū
 i putrescibile et incarpibile
 tenuit: Zona aut erat pre
 cincty preparacionē oñdens
 accedentib? et credentibus
 pdicacionib? suis. **Edebat**
 aut locustas et mel siluestre?
 oñdens eos qui longe vola
 bāt. ppe eē futuros: sicut et
 apls aut ad gētes. **Et** vos
 qui aliqn̄ longe eratis: ppe
 facti estis in sanguīe xpi. **Et**
 qā agrestū genūū dulcedi
 nē future fidei docēs q̄ ad
 ciuacionē elacionis proces
 serat: mel siluestre edebat.
Tūc exibat ad eū oīs ihero
 solima et iudea? id ē quādo
 vox facta ē in deserto pate
 viā dñi: rās facite semitas
 ei. **Et** amplius resonabat
 cōuersacio vite ei? i hēmo.
 qm̄ vox clamoris ipi? et

magis expauescere faciebat
 hoies opibus suis q̄ v̄bis.
Et forsitan nisi sermones
 suos q̄nta facie h̄m̄i com-
 medasset: nūq̄ oīs iūda
 ad vocē ei⁹ exisset ad eū.
Et quib⁹ v̄bis apparet: q̄
 dñs cōstitit⁹ i mūdo non
 tm̄ visibiliter sermonib⁹
 suis doceret pplm̄ suū: sed
 invisibilit̄ in cordib⁹ hom̄
 opas adducebat ad fidem.
Nec enī hoc admonebat io-
 hānes ut viā dñi sup̄ t̄ra:
 sed in cordibus et in sensib⁹
 hom̄ pararet. Ergo i p̄ma
 facie quidē videbat⁹ in cor-
 pore ambulās: reuera aut̄
 per corda hom̄ et sensus
 itedens: singulorū cōsāas
 scrutabatur. Egrediebatur ad
 eū oīs iūda. Ad cōparacionē
 sc̄tatis illi⁹: q̄s poterat ar-
 bitrari se instū. Inimitabi-
 lis enī erat cōversatio ei⁹.
Quā vitā faciebat appare-
 re culpabilē: ut in nemo
 i opibus suis cōfideret: sed
 oīs i m̄as dei spem suā
 collocaret. Quāmodū
 enī si videris albam veste
 dias: satis candida ē vestis?

si vero posueris eā iuxta ni-
 ue incipit sordida apparē:
 et vere sordida ē nō. tamen
 quātū ad similitudinē niuis
 sordida iuenit⁹? sic q̄tū ad
 cōparacionē iohānis: oīs
 hō videbat⁹ i mūdus. Et v̄
 talis debet eē p̄nceps i po-
 pulo: ut totus pls semp̄
 aliq̄ nom̄ iueniat quod
 p̄mitet⁹ in eo. Nā ad cui⁹
 similitudinē extendat se pls
 et emendet? si videt ip̄os
 p̄ncipes sordidiores eē q̄
 se. **E**t baptizabant⁹ ab eo:
 cōfiteres peccā sua. Cōfes-
 sio peccōrū: ē testimoniū cō-
 sc̄e timētis deū. Qui enī
 timet iudiciū dei: peccā sua
 cōfiteri nō erubescat. Qui
 aut̄ erubescat: nō timet.
Pfectus enī timor: soluit
 oēm pudorē. Illis enī tur-
 pitudo cōfessionis aspicit⁹:
 ubi futuri iudicij pena nō
 credit⁹. Nūq̄ nō scim⁹ q̄
 cōfessio peccōrū habet pu-
 dorē: et q̄ hoc ip̄m̄ eru-
 besce pena ē gravis. Et
 ideo nos deus magis iubet
 cōfiteri peccā nrā: ut vere

cū diam paciam pro pena
 sua et hocipm ps ē iudicij.
O di mīa: quē tociens ad
 iudiciā excitauim? **S**uffi-
 cit ei et solus pudor p pena.
Videns aut mltos phariseo-
 rū et saduceoz venientes
 ad baptismū: dixit eis **G**e-
 nimina viperarū! q̄s vos
 docuit fugē ab ira v̄tūm. **F**
facite fr̄s dignos p̄nie. **S**i
 ait artifex medicorū. si vide-
 rit egrotatis colorem? intel-
 ligit spec̄ie passiois ip̄ius:
 sic et iohāes mox ut vidit
 phariseos venientes ad se.
 intellexit cogitacōes eozū p̄-
 uas. **F**orsitam em̄ cogitauē-
 rūt apud se **J**ms et confi-
 tem̄ p̄cā n̄rā. **Q**uātū est
 em̄ in vna hora erubescere?
Iusticias a nobis nō q̄rit!
 nullū laborē nobis ip̄onit:
 baptismū et cōsequim̄ in-
 dulgēciā p̄cōz. **S**ic cogita-
 bant. quō et mō om̄s qui
 faciendē iusticie p̄positū nō
 habēt! et ad baptismū ve-
 niūt. putātes q̄n p̄t eos ius-
 tificare sola aqua baptismā-
 tis: eā si nō p̄cesserit bo-
 na volūtas. **I**nspicēs pone

iohāne medicū eē? verbū
 aut̄ ip̄i q̄ fertū medicina-
 le quo replete p̄c̄is q̄sancie
 p̄adūtur: cōfessionē puta-
 eē digestionē ip̄uritatis et
 spurcicie q̄ intus erāt ichu-
 sa. baptismū eē lauacionē
 sordū egressarū. **N**ūq̄ sc̄a
 digestionē ip̄uritatis? iam
 statim sanūs sc̄s es: **N**ūq̄
 iā nō habes vulnūs? **N**ūq̄
 nō ē tibi iā n̄cīa suppositō
 medicine? **S**ic mltā dilige-
 cia n̄cīa ē hōi post q̄fessio-
 nē et baptismū: ut vulnū
 p̄cōz ei et q̄fessiois aper-
 tura sanet. **G**enimina vi-
 perarū. **N**atura viperarū ta-
 lis ē: cū momorderit hōmē.
 statū cūrit ad aquā. **S**i aut̄
 aquā nō iuenerit: morit̄.
Ideo et istos vocabat geni-
 mina viperarū? qui p̄cā
 mortiferā q̄mittētes cūre-
 bāt ad baptismū: ut quē ad
 modū vipere. per aquā pe-
 riculū mortis euadāt. **I**tem
 viperarū natura ē: rūpere
 viscera matrū suar et sic
 nasci. **Q**m̄ ergo iudei assi-
 due p̄sequētes p̄phetas? cor-
 rūperūt matrē suā synago-

gā sicut ipā ligens dicit in
 canticis filij mei dimicauit
 int̄ in me: ideo viperarū ge-
 nimina nūcipāt. Itē. vipe-
 rafors speciose sūt et quasi
 picte: ab itus aut veneno
 replete sūt. Ideo et ypocritas
 pharizeos genimina vipe-
 rarū appellat? qā similitudi-
 nē sitatis ondebāt in vul-
 tu: et venenū malicie por-
 tabāt ī corde. Quis vobis
 ondit? An ne ysaias ppha
 ondit vobis dices? lauamini
 et mundi estote. Absit. Ille
 em sic dicit. Lauamini et
 mundi estote? auferte nequi-
 citā ab animabus vris: discite
 bñfacere. Si vos ysaias
 docuiss? nūq̄ spes vrā ī
 aqua tm̄ndō poneret: sed
 etiā in operib? bonis. Itē
 dauid ppha vobis ondit di-
 cens. Asperges me dn̄e yso-
 po et mundabor: lauabis
 me et sup nīnē dealbabor.
 Absit. Ille em sic dicit pos-
 tea. Bactiā deo spūs cōtri-
 bulatus: cor cōtritū et hū-
 liatū deus nō despicias. Si
 ergo discipuli essetis dauid:

cū spū cōtribulato. et cū ge-
 mitu cordis ad baptismū ve-
 niretis. Et nolite dicere quia
patre habemus abrahā. Quid
 em pdest ei quē sordidant
 mores? gnācio clara. Aut
 quid nocet illi gnācio vilis?
 quē mores adornāt. Ipse
 se vacuū ab oībus bonie
 actib? ondit: qui gloriatur
 ī p̄ribus. Quid profuit cam-
 p̄ fuit fili? noe. Rōne sepa-
 ratū de medio filiorū. Qui
 scdm carnē frater natus fue-
 rat: scdm aīnū frās ē ser-
 uus. Nec familia ei? scā: po-
 tuit defendere impios mores.
 Aut q̄ nocuit abrahā? qā
 p̄rem habuit tharā lūteorū
 deorū cultorē. Rōne sepa-
 tū a gnē suo postus ē in ca-
 put fidelū? ut nō diceret?
 filius peccorū. sed p̄ scōrū.
 Nec potuerūt glām ei? sor-
 didare paterni errores. Nā
 et aurū de terra nascitur:
 sed nō ē terra. Et aurū qui-
 dē eligit? terra aut cōtemp-
 nit. Et stannū de argento
 egredit? sed nō est argētū.
 Itaq̄ argētū colatū serua-
 tur: stannū aut expellitur.

Melius est de contemptibili genere
 clarum fieri: quam de claro genere
 contemptibile nasci. Qui enim
 de claro genere clarus nascitur?
 gloria claritudinis eius non est eius
 solius: sed communis videtur cum
 genere. Qui autem de contemptibili
 genere clarus egreditur? tota
 gloria claritudinis eius: eius solius
 est. Iste qui de contemptibili genere
 contemptibilis nascitur? turpitu-
 do contemptibilitatis non est eius
 solius: sed etiam generis eius. Qui
 autem de claro genere contemptibi-
 lis nascitur? omnis turpitudine, il-
 lius est solius. Ideo melius est
 ut in te gloriantur parentes
 quia tale filium habent: quam tu
 gloriaris in parentibus. Sic
 et vos nolite gloriari dicentes?
 quia patrem habemus abrahamam:
 sed magis exubescite quia filii
 eius estis. et hereditatis eius non
 estis heredes. Ipse enim suo
 testimonio se quincit quia de
 adulterio natus est: qui patrem
 non simulat. Vermonem dicitur
 ad iudeos. Convertamini ad christi-
 anos? quia sicut iudei putabant
 se per hoc solum esse salvandos
 quia erat filii abrahamae: sic et
 multi insipientes christiani per

hoc solum putant se salvandos
 quia sunt christiani. Ad quos que-
 renter dicit iohannes. Nolite
 dicere quia sumus christiani: sed
 facite dignos patris factus. No-
 tens est deus de lapidibus istis
 suscitare filios abrahamae. Lapis
 quidem durus est ad opus? sed
 cum factum fuerit opus de eo
 deficere nescit: sic et gentes
 cum difficultate quidem credi-
 derunt. tamen credentes permanet
 eternum in fide. Jam securis
 ad radicem arboris posita est.
 Securis est acutissima in omni
 summa: que totum praefixu-
 ra est mundum. Et si posita est.
 que non praedit. Et ut si iterum
 praefixura non fuerat? quare po-
 sita est? Omnia rationabiles
 sunt arbores? et in potesta-
 te habent facere bonum autem
 non facere: ut videntes ad ra-
 dices suas positam esse securi-
 timeat praefixionem suam. et fa-
 ciat frangere. Nam quamvis ma-
 lus nec timore corrigitur:
 tamen bonus nisi timeat perit.
 Ergo denunciatio iure et si in
 malis nichil agit: tamen a ma-
 lis segregat bonos. Vide
 autem non ad ramos posita

dicitur esse securis! ut cum praeci-
 se fuerit iterum reparentur:
 sed ad radices, ut irrepara-
 biliter extirpentur. Quare.
 Quoniam quoniam diu mundus iste
 iugiter et totus positus in
 maligno non erit extra finem!
 castigabantur peccatores et non
 exterminabantur: propter duas
 causas. Primum quidem quoniam
 oportebat homines esse in mun-
 do quoniam sunt eorum: quoniam
 et ipse mundus iugiter est. De-
 inde quia mundo manente ex-
 pectatio erat! si forte aliqui
 nascerentur iusti: ex gratia con-
 ditibus iustorum. Nunc autem hoc quod
 mundo iam finiente! illo autem
 seculo appropinquante, non castigantur
 iam peccatores: sed euntur propter
 duas causas. Primum quidem
 quia iam nec expectatio potest
 esse: si forte ex gratia conditibus
 iustorum aliqui aliquando iusti
 nascantur. Deinde quia nec
 quoniam venit ut in illo seculo mundo
 homines sint non sicut scriptu-
 ra est: quoniam sancti inhabitabunt
 terram. Iniqui vero expellen-
 tur de ea. Et iterum oritur psal-
 mus. Tollatur impius ut
 non videat honorem domini dei.

Ego quidem baptizo vos in
 aqua in penitentia. Qui autem
 post me venit fortior me
 est: cuius non sum dignus calciam-
 mēta solvere. ipse baptisabit
 vos in spiritu et igne. Quoniam
 missus est iohannes ad bap-
 tizandum non propter tantum natu-
 ritate dandi baptismatis! sed
 ut per occasionem ad bap-
 tizandum venientibus, presentiam
 filii dei in corpore predicaret:
 sicut testificatur alibi dicens!
 sed ut manifestetur in israel!
 ideo ego veni in aqua bap-
 tizare: ideo nunc ad bap-
 tizandum venientibus et ipsum pre-
 dicabat apparitum confestim.
 et eminentiam patris eius
 enunciat. Pedes autem christi in-
 telligere possumus christianos
 in quibus ambulat: per apostolos
 ceterosque predicatores
 per quos discurrat: inter
 quos et fuerat iohannes
 baptista. Calciamēta autem
 quibus operit pedes: possumus
 intelligere firmitates quibus
 omnes operit predicatores.
 Vis scire quanta fortia sint
 calciamēta ipsius? Audi

ipm dicte ad ieremiam
 Ecce posui te in hodierna
 die sicut ciuitate firmam:
 et sicut murum exent. Hec
 ergo calciameta xpi oes
 pdicatores portant: et ioha-
 nes ipe portabat. Sed dig-
 nu se no ee pnuiciabat por-
 tare: ut maiore onderet
 glham xpi meritis suis. Jo-
 hanes e corporalis. et aqua
 corpus e: id corpus cu cor-
 pore corpus baptizat? xpc
 aut sps e. et sps scs
 sps e. aua quoqz sps e:
 id sps cu spu. spm nrm
 baptizat. Et qm iudex e
 qui baptizat i igne. id est
 in tptacionib? iohanes
 cu sit corporalis. spirita-
 le baptismu no pt dare:
 qa ois beneficis maior
 e q bnficiu ei. Nemo pt
 dignicosi? bnficiu dare q
 ipe e: nec facit alteru qd
 ipe no e. In igne baptiza-
 re no pt homo: qa homo
 hois no pt ee iudex. Ille
 em tptandi habet licen-
 aa: qui habet remunerari
 di ptatem. Ergo xpi bap-

tismu no soluit iohanis
 baptismu: sed in se inclu-
 sit. Qui em baptizat in
 noie xpi. utruqz baptismu
 habet et aque et sps? qa
 xpc et sps erat. et cor-
 pus suscepit et corpale
 et spuale baptismu daret
 Iohanis aut baptismu no
 icludit in se baptismu xpi?
 qa qd maius e. min? i se
 icludit: qd aut min? e.
 mai? in se iclude no pt.
 Ideo aplos cu inuenisset
 quosda ephesios iohanis
 baptisate baptizatos?
 iteru baptizauit eos i no-
 mine xpi: qa in spu non
 erant baptizati. Si ergo
 sup iohanis baptismu qd
 plenu quide no erat. tamen
 rectu erat. iteru baptismu
 xpi dare licuit? quo tu di-
 cis qa sup baptismu meu
 meli? no debes baptizare
 qd nichil in se habet bap-
 tismatis pter nome. De-
 niqz baptizantes scadu
 morte illi? baptizam? qui
 crucifixus e. Si ergo non
 deus e crucifixus i carne
 sedm te. sed homo purus:

iam scdm mortē hoīs pūri
 baptizab. hō aut pūrius.
 spūale baptisimū dare nō
 pōt: sicut sup̄ dixim⁹. Et iō
 baptisimū tuū et si eēt res,
 tū? tū iohānis baptisimū
 erat id ē in aqua: non in
 spū. Ergo paul⁹ xpi secūto
 ē exemplū? baptizabat eos
 qui iohānis baptisimate fue-
 rant baptizati: qm̄ et xpc
 iterū baptizavit eos qui a
 iohāne fuerāt baptizati.
 sicut demonstrat sermo di-
 cens. Ego quidē vos bap-
 tizo in aqua: ille autē vos
 baptizabit in spū. Nec vi-
 debat iterū baptizare: sed
 semel. In quo em̄ ap̄lus eēt
 xpi baptisim⁹ qm̄ iohānis?
 in hō baptisimū nouū vide-
 batur: et nō iteratū. Si q̄
 post baptisimū iohānis. qd̄
 et si p̄fectū nō erat. tamē
 legitimū erat: baptizabat
 xpc ut ampli⁹ aliq̄ daret
 hoīb⁹? quō post impiū
 baptisimū nō licet dare sc̄m.
 Videam⁹ nūc vni⁹ cuiusq̄
 baptisimatis qualis sit vti-
 litas. Et quāuis verbi bap-
 tisimū nō sit positū in hoc

loco? tū qā ē et dñs dixit
 de eo. et vos mūdi estis
 ppter v̄bū qd̄ locutus sū vo-
 bis. Est ap̄lus ait. Mūdab
 eā lauachro atq̄ in verbo:
 dicim⁹ et de illo. qm̄ v̄bū
 a sordib⁹ ignorācie mūdāt.
 sciēcie lūme ifundēs? sed
 pctā nō diluit: aiām non
 adiūnat? nec concupiscētiās
 malas p̄cidit ab ea: nec
 carnē a mala volūtate cō-
 pesat. Hoc facit v̄bū dei
 mūdi: qd̄ quod faciebat
 antea lex. Justiciā quidem
 ondebāt? aiām autē nō ad-
 iūuabat: qm̄ omē v̄bū lu-
 cerna ē et nō v̄tus. Item
 aqua p̄ficiat? qā pctā que
 iā p̄cesserūt in opus abluūt
 et hō si penituit: aiām autē
 nō s̄ficiat? nec concupiscētiās
 cordis. aut cogitacōēs ma-
 las p̄cidit neq̄ repellit ab
 ea: sed nec carnales concupiscētiās
 rēmit. Qui ergo nō fuerit
 sic baptizatus ut mereat
 accipere sp̄m sc̄m? in corpe
 quidē baptizatus ē: et pec-
 cata ei⁹ indulta sūt. sed in
 aiō cathedraim⁹ ē. Hic em̄
 scriptū ē. Quia qui sp̄m

.xl.

xpi nō habet: hic nō ē ei.
Proter qd' caro ei? postea
 peiora ei germinavit p̄cā?
 q̄a nō habet in se sp̄m q̄ser-
 uatē se: sed vacua est do-
 mus corporis ei? **P**roterea
 sp̄s ille iuenies vacuā do-
 mū et mūdātā doctrinis
 fidei q̄i scopis? intrans sep-
 tēpliciter habitat ī ea: qm̄
 verba fidei que appellant̄
 scope. ab ignorācia mūdāt.
 nō p̄cās ul' ḡcipiscēcijs. **B**ap-
 tismū aut sp̄s p̄ficiat? q̄a
 ingredies spirity arcūplec-
 titur aiāz. et q̄i muro qdā
 repugnabili circuit eā:
 et nō p̄mittit ut carnales
 cōcipie et cogitacōes p̄ua-
 leant contra eā. **N**ā quide
 p̄mittit ut caro cōcipiscat:
 sed tenet aiām ut nō q̄sen-
 ciat neq̄ vincat̄ ab ea. **E**r-
 go qui sp̄m habet ḡcipis-
 cit qdē scdm̄ carnē? sed
 scdm̄ aiām adiuuat̄ a sp̄i:
 ut ḡcipie ei? nō veniat ad
 p̄fectū. **T**eptacōis aut et tri-
 bulacōis baptismū: ignem
 hūc opatur. **C**omburrit enī
 carnē et coquit? ut nō cō-
 cipiscat cito: s̄ ut nec ger-

minet ḡcipias. **N**ā aiā sp̄s
 ē. et sp̄itales penas timet:
 carnales aut nō timet. **V**n̄
 et s̄a penas hūi? s̄ci ḡtēp-
 nūt: et futurū iudicē timet
 ubi sp̄s c̄ciant̄. **C**aro aut
 sp̄itales penas nō timet:
 carnales aut timet. **I**deo
 mali nō cessat p̄care: nisi
 eos iudicia carnalia et ter-
 rena ḡquesant. **I**deo ergo s̄a-
 ens dñs q̄a caro carnales
 tm̄mō penas timet? sp̄i-
 les aut nō timet: mittit
 sup̄ seruos suos c̄nales
 teptacōes et tribulaciones?
 ut ḡbusta caro teneat disci-
 plinā: et times angustias
 suas nō ḡcipiscat malū?
 q̄a caro ipostina et ḡcipis-
 cēs. si secuta fuerit. et si nō
 vincit seruos dei. tm̄ sordidat
 s̄itate eoz et inquinat: et
 requiescē nō p̄mittit. **V**nde
 iusticia ī teptacionib? floret:
 ī p̄speritate aut marada ē.
Quēadmodū si faci posue-
 rit sup̄ terrā? cōburit ip̄as
 radices herbarū. et ī loco
 suo iā nō facile nascat̄ her-
 ba: sic et teptacōis ignis
 positus sup̄ carnē? ḡburit

radices gauripiaz i ea: ut no
 facile gauripiat. **V**ides ergo
 qa aqua pterita lauat paa?
 spūs aut repellit gauripias
 et pualere nō sinit: ignis
 aut ipas gauripiaz radices
 gaurit. **A**qua pterita tollit?
 spūs pncā ipedit: ignis
 adūsus futura premunit
Quid ē aut baptizare in
 igne: ead sequēs sermo de
 mostant dices. **H**abēs ven
 tilabrū in manu sua. **V**en
 tilabrū iudiciū ē: p qd dñs
 singulos hoies tēptat. et
 auctozū corda diuidiat. **E**r
 go nō mor qui in aq uel
 spū fuit baptizatus. statim
 ad pfectū ē baptizatus? n
 dñs eū iuisibiliter baptiza
 uerit in igne tēptacōis: qm
 si nō fuit quis tēptatus.
 nō pōt eē probatus. **S**pecies
 aut tēptacōnū sūt multe.
Tēptantur em hoies i infir
 mitatib⁹. aut i dapnib⁹ rez
 suaz? aut i mortib⁹ caroz
 suoz: sicut iob et thobias.
Alij in cogitacōib⁹ pncēsis.
 aut i diffidencijs: sicut dī
 ppha. **P**ba me dñe et tēpta
 me: vix renes meos et cor
 meū? qm mīa tua ante

oculos meos ē: et cōplacū
 i veritate tua. **I**te salomon
 dicit de xpō? qm cū tēpta
 cione ambulat cū eo: et ele
 git eū. **I**n pms timorē et
 metū adducet sup eū? ut
 cruciet eū in tbulacōe doc
 trine sue: donec tēptet eū
 i cogitacōib⁹ ei⁹. et credat
 aie eius. **A**lij in psecucōib⁹:
 dicente ppha ex psona mar
 tirū. **Q**m pbasti nos deus?
 igne examinaſti nos: sicut
 igne examinat argentū. **V**
Vū salomon scies qm ser
 uos dei oportet tēptari: am
 monet dices. **F**ili accedens
 ad seruitutē dei? stat i iusticia
 et timore: et pparā aiaz tuā
 ad tēptacōnē. **E**t ut bre
 uiter dicam⁹? oīs adūsitas
 que nos sine nrā occasione
 tribulat in hō mūdo: baptis
 mus ignis ē. **Q**uā si mag
 nanimiter sustinueris nichil
 mīnūas cont dēū: iputat⁹
 tibi illa carnalis afflictio
 p pccū qd gmisisti. **S**i aut
 nō peccasti qd ē difficile?
 et ignis ille tēptacōis cir
 ca aiam tuā nō iuenit for
 des pccoz qd comedat: ipaz

tua animam facit splendidiorē.
Et quanto quior fuerit tempta-
 tio: tantomagis facit clares-
 cere animam. **Et** in aqua quod
 semel baptizatum: in igne aut
 sepe dum vivimus. **Sicut** enim
 vita nostra in hoc mundo nunquam
 munda est a peccato: aut enim vi-
 dendo. aut audiendo. aut lo-
 quendo. aut cogitando que non
 expediunt. semper animam sordi-
 dat: sic nunquam a nobis ignis
 tribulationis recedere potest. **Et** ve-
 optabilis res est ista sapien-
 tibus: quam scriptum est. **Beatus**
 homo quem dominus arguerit super
 terram. **Quamvis** autem secundum
 veritatem rei. ignis et ventilabri
 unus est sensus: tamen sequens
 proprietates sermonum. puto
 dicendum esse ignis et ventila-
 bri: ut omnis tribulatio que
 contingit christianis secundum car-
 nalem sit baptismus ignis: perse-
 cutio autem gentiliu vel here-
 ticorum: sit ventilatio venti-
 labri celestis. **Et** mundabit
 arcam suam. **Arca** est ecclesia:
 horreum autem regnum celeste:
 ager vero hic mundus. **Sicut**
 ergo prefamilias mittens
 messores. metit festucas de

agro: et comportat eas in area
 ut illic traheret et ventilet
 et discernat triticum a pale-
 is: sic dominus mittens aplos
 ceterosque doctores qui messo-
 res: perdit omnes gentes de
 mundo: et in area ecclesie con-
 gregavit. **Hic** ergo tritura-
 di sumus: hic ventilandi. **Sicut**
 enim granum tritici inclusum in
 palea foras non egreditur
 nisi fuerit trituratum: sic et
 homo de impedimentis mundicia-
 libus. et de rebus carnalibus
 qui in palea involutus difficile
 egreditur: nisi fuerit aliqua tri-
 bulatio veritatis. **Non** sicut
 plenum quidem granum mor ut
 leviter percussum fuerit. de pa-
 lea sua exilit foras: si autem
 subtile fuerit tardius egreditur:
 quod si vacuum fuerit foras iac-
 tatur: sic omnes quidem homines
 in rebus carnalibus delinunt:
 sicut grana in palea. **Sed** qui
 fidelis est. et boni cordis habet
 medullam: mor ut leviter
 tribulatus fuerit negligens
 que sunt carnalia currit ad
 deum: si autem modice infidelior
 fuerit. cum grandi tribulatione
 vi recedit et currit ad deum.

Qui autem infidelis est et va-
 cuus. spiritus gratias fuerit.
 sicut grana vacua de palea
 non egreditur? sic et ille de car-
 nalibus rebus et de impedime-
 tis mundialibus nunquam egreditur
 nec transit ad deum: sed illic in
 malis constitutus quiescit. ut
 cum infidelibus quasi cum paleis
 foras precipiat. Et sicut triti-
 cum primum quidem trituratur? et
 cum trituratum fuerit incet cum
 paleis in uno loco confuso.
 postea autem ventilabitur: ut
 que fuerat iam disiecta cor-
 poribus. separantur et locis?
 sic et populus in ecclesia aut mo-
 tibus quiescit carnalium passio-
 num animam semper vergentium:
 aut castigationibus corpori-
 libus quasi virgis quibusdam.
 aut calcationibus inimicorum
 et superbiorum quasi calibus irra-
 tionabilium inimicorum: ut dis-
 iungantur fideles ab infidelibus
 per diversas collisionum species.
 Cum autem disiecti fuerint ab
 inimice: actibus adhuc in ec-
 clesia habentur commixti. Ideo
 orietur praecipitatio quasi ventus?
 ut ventilabro episcopi iactati.
 quia iam disiecti erant actibus.

separantur et locis: ut sicut tri-
 tici mundum in granariis. sic
 sancti probati in regnis celestibus
 reponantur. Vides ergo quia
 temptatio non proderit sed manifestat
 eos qui in pace non appare-
 bant. Sed forte dicis. Ratione
 melius erat ut ab inicio deus
 electos homines ad christianitatem
 vocasset? ut non semper ventila-
 ret ecclesia. sed magis in pace
 cresceret. Audi. Nunquam tu po-
 tes cum sis messis tua? in agro
 triticum a paleis separare?
 Et si temptaveris? nec pale-
 as a tritico separabis: et tri-
 ticum sicut cum paleis perdis.
 Sic non poterat fieri ut de
 iudeis deus. aut gentilibus
 iam electos sine temptatione
 discerneret et vocaret? quam
 qui non agnoscat christum. nec
 veritatem eius: si errat aut
 peccat. non apparet utrum ma-
 gis propter malum propositum suum pec-
 cat. aut propter ignorantiam.
 Si autem agnovit christum et illu-
 sionem eius. et erraverit. aut
 peccaverit? nunc manifestum est
 quia non ideo errat aut peccat
 quia nescit qui sit deus. aut
 quia voluntas ipsius: sed quia

nō diligit volūtatē dei.
Hec sine tēptacōe quō fieri
 pnt. **E**cce enī si palma ppo-
 sita nō sit in stadio: athletā
 nolentē lictari nō poteris
 q̄i ifirmū. **I**ncertū est enī
 utrū ideo lictari nō vult
 q̄a ifirmū ē: aut quia nō
 videt ppositam palmā. **N**ō
 si palmā viderit et lictari
 noluerit: tūc manifestū ē:
 qd̄ ppter desidiā suā non
 vult lictari. **S**ic et genti-
 lis q̄ resurrectionis p̄mia
 nescit: nec futurū eē iudiciū
 credit: nō p̄t cognosci utrū
 ideo nō facit iusticiā q̄a nō
 amat iusticiā. aut q̄a nul-
 lam mercedē sperat de ea.
Si vero fās fuerit xp̄ianū
 et agnoverit futurū eē iū-
 diciū: tūc peccāb. manifestū
 ē iō peccare: q̄a nō amat
 qd̄ ē bonū. **A**dhuc forte
 dicās. **H**ec secūdu hominē
 dicās? **D**eus aut̄ q̄ cordiū
 et futurū ē cognitor: po-
 terat scire q̄s q̄lis erat fu-
 turus. **S**ed audi. **I**n iudicio
 xp̄i. iusto nō solū queritū-
 ut xp̄c agnoscat se iuste hōi-
 nē iudicare? sed etiā ut ip̄e

homo agnoscat se iuste iū-
 dicari a xp̄o testimonio co-
 gitacionū suarū et operū
 cōpbatū. sicut scriptū ē.
Cogitacionib⁹ iuicē accū-
 santib⁹ aut etiā defenden-
 tibus ī die cū iudicauerit
 deus occulta homī. **I**te. **E**cce
 homo. et opa ei⁹. **I**te. **A**rgu-
 am te et statuā contra fa-
 ciem tuā peccā tua. **S**i ergo
 hō nō cognosces xp̄m. neq̄
 iusticiā ei⁹ scdm̄ scienciam
 dei cōdēpnat⁹ a deo? quō
 cognosces se iuste dampna-
 tū? **N**ā deus quidē cogni-
 tor cordis: scit q̄a iuste eū
 cōdēpnauit. **I**p̄e aut̄ pec-
 cator nō itelligit iuste se
 cōdēpnatū: et dicē potest
Quī et ego si cognouisse
 xp̄m et mādata ei⁹? ser-
 uassem fidē ei⁹: et nō de-
 clinassem a mādatib⁹ ip̄i⁹.
Ideo ergo oēs ad cognicio-
 nē veritatis adduxit? ut
 manifesti sint peccātes: q̄a
 nō ignorācia iusticie. sed
 malo pposito peccauerūt?
 et nō ignorantes xp̄m. re-
 cessert a xp̄o: sed magis p-
 tes dyaboli diligentes

Si ergo quoniam ex iudeis et gen-
 tibus vocabantur. etiam vocari
 non poterat. quoniam magis
 modo non potest fieri etiam christiani.
 cum omnes de christianiis pa-
 rentibus generentur. **E**t non
 tamen non sunt christiani quia cre-
 dunt in christum. aut diligunt
 eum. sed quia de christianiis pa-
 rentibus parentur. et vocatio
 eorum fit non secundum fidem. sed
 secundum genus. **N**ecessarium ergo
 est ut omnes boni et mali
 fiat christiani. et omnes agni-
 cione veritatis accipiant.
 et postea missio temptatio-
 nibus. pauci eligantur de
 multis. ut impleat quod dicitur
 est. **M**ulti vocati. pauci autem
 electi. **N**unc tu reprehendis.
 quoniam a tritico separas paleas.
 et ita recodis. **N**ec enim
 est ratio ut simul cum tritico
 reponas et paleas. quia nec
 necesse sunt tibi ad usum. **E**t
 quomodo deum culpam. quod a fide-
 libus separat infideles. qui
 non proficiunt ad gloriam eius.
Et ille quidem paleas habet
 per naturam ut sint paleas.
 et triticum esse non potest. **I**nsi-

des autem non per naturam ha-
 bent ut sint infideles. sed sunt
 ipsa voluntate. expellentes a
 se medullam iusticie. **S**i ergo
 ille paleas quod non potest triticum
 esse aburunt in igne. quoniam
 magis infideles digni aburen-
 tur. quod poterat triticum esse si
 non a se medulla iusticie pie-
 cissent. **E**t vide quomodo non dicit
 mundabit area sua. sed
 mundabit. **E**t tunc enim usque
 ad consummationem. **N**unc est
 ut diuisis moribus temptet ecclesia.
 donec mundet. **E**t ideo ecclesia
 christi nunquam sine temptatione di-
 missa est. **E**t primum quidem ve-
 tilauerunt eam iudei. deinde ge-
 tiles. modo heretici. per modum
 autem peruenit ab antichristo.
Sicut enim quoniam per modicum au-
 rum est. non mundat tota triti-
 ci massa. sed leuiiores quod
 paleas modicum aurum iactat.
 grauiiores autem remanent. sili-
 ter remanent et vacua gra-
 na. **N**ecessario est ergo ut ma-
 ior expectet ventus. ut et
 grauiiores paleas. et vacua
 grana iactentur. sic et quoniam
 modicum est temptatio. illi tamen

percut de ecclia qui multi
 sunt infideles. Ideo nra e tep
 tatio maior: ut oes infideles
 pleni expellant: ut per
 purget ecclia. Et mo qd
 modico flatu temptacois suf
 flante. pessimi hoies recedat
 si aut surgeret maior tem
 pestas: ead illi qui vident
 stabiles. sut casuri et exituri.

Uinc venit Omelia 6.

Thus a galilea i iorda
 ne ad iohane. **Quo** Ando
 iohes pdicauit diceb. Veni
 teaa agite. appiquabit em
 regnu celoz: ut testimoniu
 accipet a iohane. Ecce agn
 dei: ecce qui tollit pccm mu
 di. Et ut cofirmaret predi
 catione ipi: ut videntes
 hoies xpm cu eet sine pec
 cato. qst pccore baptizari:
 dicit ap se. Si ille de cui
 innocia baptista testimo
 niu dedit. baptismu se ne
 cessariu habe putauit. quo
 nos qtepmini pnam qui
 sum? coopti pccis. It test
 ficatus erat iohanes. qm
 ego baptizo vos in aqua!
 post me aute veniet fortior

me: ipse vos baptizabit in
 spu et igne. Ideo tuc venit.
 ut ead hoc testimoniu ei
 onderet veru: ut i baptismo
 ei aperiant celi: descodat
 spūs. p̄r clamet de celo! et
 p̄ hec manifestu efficiatur
 qa v̄ dignicosior erat io
 hane: q baptizat a iohane.
 Sicut em qm p̄cessit lucifer
 lux nō expectat occasu luci
 feri ut ita p̄cedat! sed adhuc
 eo ascedente egredit. et suo
 lue obscurat illi cadorem:
 sic et iohane pdicante an
 xpm. xpc nō expectauit
 ut cursu sui iohes implet
 et sic veniret ip̄e i mediu!
 sed eo adhuc docete appuit:
 ut p̄ copacione doctne sue
 ul' opib. pdicacione iohans
 faceret nec videri iusticia.
 Un postq̄ cepit xpc pdica
 re ad se currentib' vniuersis:
 viluit doctna iohans. Un
 discipuli videtes: dicebat
 ad eu. Nahi ecce cui testimo
 niu phibebas ecce hic bap
 tizat: et oes veniut ad eu.
 Deinde venit ad baptismu!
 nō ut ip̄e remissionē pccoz
 accipet p̄ baptismu: sed ut

sãficatas aquas relinquet
 postmodũ baptizandis. Ad
 huc aut ut q̄ huãna suscep-
 pit natura: totũ huãne na-
 ture inueniat implese mis-
 teriũ. Nã q̄uis ip̄e nõ eãt
 p̄cor! tũ natura suscepit
 peccatrem: p̄pterea et si ip̄e
 baptisinate nõ egebat, tũ
 carnali naturã opus erat.
Johannes prohibebat eũ dicẽs.
Ego a te debeo baptizari!
et tu venis ad me. Quõ
 ego desidero ascendere! tu idẽ
 descendis? Ergo ut tu me
 baptizes? ydonea ratio ut
 iustus efficiat et dignus celo!
 ut aut ego te baptizem que
 e ratio. Ut iustus efficiatur.
 Sed ip̄e e iusticie iudex. Ut
 in celũ ascendas? Sed natu-
 ra in celo es: et si voluntate
 de celo descendis. Tu es sp̄s:
 ego caro. Nũq̄ caro spiritu
 sanctificare p̄t. Magis at̄
 sp̄s s̄ficat carnẽ. Cuius
 em̄ e curandi virtus: ip̄i
 e et s̄ficandi potestas. Quõ
 dices a paupe diuicias q̄,
 rit. Magis aut a diuite
 paup. Omne bonũ de celo
 descendit in terram: non de
 terra ascendit in celum.

Ille antiquus lucifer q̄ mane
 oriebat: cogitauit apud se
 dicẽs. Sup celũ ascẽda rẽ.
 Si ergo ille angelus constitutus
 et pro sola cogitacõẽ super-
 bie depositus e de angelica
 gloria ad ignominia tenebra-
 rũ! ego qd̄ merear pati si
 hõ carnalis et corruptibili-
 lis constitutus tante supbie
 opus impleuero. et dignũ
 me estimauero totã creaturẽ
 dnm baptizare. Et ait ei
 ih̄s. Sine mō: sic em̄ oportet
nos implẽ oẽm iusticia
nõ denegauit em̄neciam
ptatis sue! sed miserũ dis-
p̄sacõis ondit dicẽs. sine
mō: id e scio q̄a hõ e iustu
ut tu a me baptizeris! sed
mō sine ut iusticia baptis-
matũ nõ v̄bis sed factis
adimpleã: prius suscipiã.
et postea p̄dicabo. Quid ḡ
dicat, sic oportet nos im-
plere oẽm iusticia! nõ hõ
siḡt ut si fuerit baptizatus:
sed sic, id e quẽadmodũ bap-
tisimatũ iusticia p̄us factis
impleuit. postea p̄dicauit.
sic oẽm iusticia nõ prius
v̄bis. q̄ factis impleuit.

Un et lucas testat^r de illo
 dicit. Omni quide sermone
 fra de oibus o theophile: q
 cepit ih̄s face et doce. Aut
 ita. Sic oportet nos oem
 iusticia implere: idē quo et
 baptismi implem⁹ iusti
 cia. Im̄ impleuit iusticia
 baptismi x̄p̄! sine dubio
 scdm dispesacione huane
 nature: hoim ē enī opus
 habē baptismatis. q̄ scdm
 naturā carnale ois sunt
 patres. Sicut ergo imple
 uit iusticia baptismi! sic
 impleuit iusticia nascēdi.
 cecēdi. māducaēdi. bibēdi.
 dormiēdi et lassandi: sic
 et suscipiēdi teptacionis.
 sic et timoris et fuge et
 tristicie. sic passiois et mor
 tis. et resurrecciois imple
 uit iusticia. id ē scdm dis
 pesacione qua suscepit hūa
 ne nature ois iusticias is
 tas impleuit. Ergo sic et
 natus ē ut nō de⁹: sed ut
 homo. Quasi hō sic creuit.
 sic esuriuit: sic teptatus ē.
 sic lassatus ē. hō hō pur⁹:
 sed deus in hōie. Quasi hō
 sic alligatus ē: sic flagella
 tus ē. sic crucifixus et mor

tuus ē. hō hō: sed p̄ dispe
 sacione deus q̄ hō. Si autē
 h̄ oia purus hō impleuit?
 iā nō scdm dispesacionem
 huana impleuit oia: sed
 scdm naturā. Quid autē
 dispesaciois ē. aut cōtra na
 turā! si ea que passiois s̄
 hō passibilis patiat^r. Dū
 aut dicit iohāni ego a te
 debeo baptizari! r̄ndit mō
 interim sine: oñdit q̄ pas
 tea x̄p̄c baptizauit iohāne.
 quib⁹ in secciorib⁹ libris
 hoc scriptū sit manifeste.
 Et iohānes quide enī bap
 tizauit aqua: ille aut iohā
 ne in spū. Ih̄s aut bap
 tizatus: cōfestim ascendit de
 aqua. hō inuenio qua causa
 positi ē: q̄ cōfestim ascē
 dit de aqua. Quid enī int^r
 esset! si tardius ascēdisset.
 Ergo potuit sic dicē. Ih̄s
 aut baptizatus: ascendit
 de aqua. Puto autē. factū
 x̄p̄i ad misterm̄ ptinet oim
 qui postmodū fuerat bap
 tizandi. iō dixit cōfestim.
 Et nō dixit egressus ē sed
 ascēdit! q̄ oēs qui digne
 scdm oia mēbra iusticie

formati et consummati bapti-
zantur in xpo: q̄festim de aq̄
ascēdūt. id ē p̄ficiūt ad v̄-
tutes: et ad dignitatē sub-
leuāt celestem. Qui enī i-
gressi fuerūt in aqua carna-
les. filij adā peccatoris: q̄fes-
tim de aqua ascēdūt spūa-
les filij dei sc̄i. Et ne in di-
cas. q̄a mlti q̄les fuerint
ante baptismū tales p̄ma-
nēt et post baptismū: eadē
q̄a nō in p̄nā baptizat̄:
nec toto corde penitet se
illos fuisse q̄d fuerūt: sed
retento p̄ccati p̄posito bap-
tizant̄: ideo nō p̄ficiūt de
aqua. Si ergo quidā ex sua
culpa nō p̄ficiūt baptizati:
q̄ ad baptismū. Scriptu-
ra enī de p̄tate baptismi
loquit̄: q̄ p̄ eis p̄sta-
re baptismū qui idigne
fuerūt baptizati. Aut cer-
te q̄festim ascendit de aq̄:
festinās ad tēptacionē cōt̄
dyabolū ad liberandū hūā-
nū gen̄: miā enī vrgebat
eū. Sicut enī dicit contra
tyrānū deputat̄ ad bellū:

mor ut signū expeditōis
et p̄cessiōis accepit festi-
nat̄ exire: sciens q̄a tardi-
tas ei⁹ dep̄dicio ē p̄uicē:
nā tyrān⁹ sciens adūsus
se p̄ncipē deputatū: et si-
leniūs actū⁹ fuerat. au-
delius agit: sic et xp̄us
ex quo baptizatus signū ac-
cepit. festinabat accipere
sp̄m sc̄m q̄ arma celestia.
et exire: sciens q̄a tarditas
eius iteritus erat mūdi.
Ita dyabolus audito q̄d
filius dei descēderat in hūc
mūdū adūsus eū: veheme-
ter festinabat om̄i hōm̄
corda in p̄cib. et in infideli-
tate q̄cludē: putāb̄ se tm̄
posse p̄dere. q̄tm̄ nō poss̄
xp̄c saluare. Et apti sūt
ei celi. Nō rupta ē ei ip̄a
creatura celoz: sed p̄ bap-
tismū oculi sens⁹ ei⁹ apti
sūt: ut videant q̄ sūt sup̄
celos. Si enī ip̄a creatura
rupta fuisset: nō dixisset
ei apti sūt: q̄a q̄d corpora-
liter aperit. oib⁹ ē aptū:
q̄d aut̄ spūaliter. illis solis

qui illuminat in spiritu: sicut se-
 phan? qui repletus est spiritu sancto
 dicebat. **V**ideo celos aptos:
 et filium hominis stantem a dextris
 virtutis dei. **S**ed dicit aliquis.
Quid est ante oculos filii dei
 clausi erat celi? et etiam in
 terra constitutus erat in celo?
Si ea que superius dixit. sic
 oportet nos implere omnem
 iustitiam bene intellexisti: non
 dubitas secundum quod misterium
 apti sunt ei celi. **I**ta sicut se-
 cundum dispensationem humanam
 baptizatus est: secundum autem na-
 turam divinam baptismum non
 egebat? sic secundum humanam dis-
 pensationem apti sunt ei celi:
 secundum naturam suam erat in celo.
Ergo non deo apti sunt post-
 to extra carnem? nec puerum
 hominem extra deum: sed deo quasi homini?
 ut exemplo eius intelligamus?
 quia omnes homines recti qui bap-
 tizati spiritu merentur habere
 sanctum: similiter aperitur eis celi
 et vident ea que sunt in celo.
 non carnalibus oculis videndo.
 sed spiritualibus fidei credendo.
Qui enim non credit ea que
 gloriosa et terribilia a deo
 reposita permittuntur in celis:
 ante oculos cordis eius obtinet

ta sunt celi. **Q**ui autem firmiter
 credit: et quasi ad illud quod vi-
 dit tendit? illi apti sunt celi:
 et cum corpore sit in terra. animo est
 in celo. **S**i autem oporteret cre-
 dere quia vere apti sunt ei celi?
 quia forte erat invisibilia ob-
 stacula quodam pueris: quibus
 obstantibus anime defectorum
 introire non poterat celos. quod
 homines nec clausa poterat aspici
 nec apta? tamen sicut hoc modo
 sive alio intelligatur? celi apti
 sunt: omnia sic est intelligendum.
Apti sunt ei celi. id est propter eum?
 gratia eius apti sunt celi: aut
 non ei. sed omnibus propter eum.
Et si in singulis quibusque
 gentibus erant iusti quibus
 aperientur? tamen iterum ceteris
 peccatoribus claudebantur: et nul-
 lus poterat esse tam iustus.
 ut dignus esset aperire portas
 celorum ad introitum omnium homi-
 num. **P**ostquam vero natus est christus
 baptizatus est. sanctificatus est: gratia
 illius solius apti sunt celi. **U**t
 pote si ab imperatore querant
 homo aliquid beneficium dignita-
 tis? et ipse tamen non habet
 fiduciam petendi. neque amicitiam
 impetrandi: vadit ad frem

igatoris. aut ad amici car-
 rissimū ut intercedat ad illū
 sicut illi dicit igator. ecce
 ego hō bñficiū nō illi do s̄
 tibi. id ē ppter te illi do: nā
 nō illi donat̄ cui dat̄? sed
 illi ppter quē dat̄: sic et hic
 dicit. ei apti sūt celi. id ē
 ppter eū nobis apti sūt. **His**
 aut̄ manifeste scire qm̄ an̄
 xpm̄ celi si aprebant̄ itex
 clauderant. **Nā** iusti qdē
 forsitā ascēdebāt in celū:
 peccōres aut̄ nequaq̄. **Ideo**
 aut̄ dicit forsitam: ne qui
 bñsdā placeat et an̄ ad-
 uentū xpī iustoz aiās as-
 cēdē potuisse ī celū. **Alio**
 quin nullā aiām an̄ xpm̄
 arbitror ascēdisse ī celū
 ex quo peccauit adā. et
 clausi sūt ei celi? s̄ oēs
 in inferno detentis: ppter
 q̄b̄ ecā descendit ad infe-
 ros sicut spūs testatur in
 sapiā dicens. **Descēdā ad**
inferiores ptes t̄re! et vi-
 sitabo oēs dormiētes: et
 illuābo sperātes in deū.
Apti sūt ei celi: sic apti
 sūt ut nūq̄ claudantur.

Ecce baptizato quidē xpo
 apti sūt ei tm̄ postq̄ vero
 tyriāni viat̄ p̄ crucē et resur-
 gens: ab angelis portabat̄
 in celū. **Videntes** angeli
 portitores qm̄ celi iam nō
 erat claudēdi? sed oēs ius-
 ti et peccōres p̄iter ascēsu-
 ri erat̄ in celū. et statutu-
 ri an̄ t̄būnal xpī. qm̄ nō
 erat̄ nāre porte celi. celo p̄
 ea nūq̄ claudēdo. **Ideo** nō
 dicit̄ aperite portas et ī-
 trābit rex gl̄e iā em̄ erat̄
 apte: s̄ tollite portas prin-
 cipes vr̄as. **Aut** ita. **Celi**
 sūt scripturē diuine pphe-
 taz et aplōz: in q̄bus ha-
 bitat̄ deus. **De** quib̄ scriptū
 ē. **Quā** videbo celos tuos:
 opa digitorū tuoz. **Et** ego q̄
 baptizat̄ et meret̄ accipe
 spm̄ san̄. **adaperiūt** ei oēs
 scripturē: ut itelligat que
 ibi posita sūt mysteria veri-
 tatis. **Postea** aut̄ in oibus
 apūtur: qm̄ quidē falsim
 baptismū habētes nō pnt̄
 accipe spm̄ veritatis? q̄sdā
 aut̄ nō baptismū impedit̄
 ne accipiant spm̄ veritatis.

et aperiantur eis scripturae:
 sed propositum malum quibus fue-
 rit baptizati. Sicut enim in ce-
 lo celat deus: sic et in scriptu-
 ris abscondit. Et sicut hoc
 caeli corporale omnes quidem
 homines vident: non autem aspi-
 ciunt deum inhabitantem in eo:
 sic et scripturas divinas omnes
 quidem homines legunt: non tamen
 omnes intelligunt deum veritatis
 propositum in scripturis: nisi qui
 fuerit sic baptizatus ut acci-
 piat spiritum sanctum. Unde et apostoli
 priusquam baptizarentur in spiritu sancto:
 clausae erant eis scripturae propheta-
 tarum exponentes de christo. Si-
 cut scriptum est. **O** tardi corde
 ad credendum in omnibus que
 propheta dixerunt. Postquam vero
 aperuit eis sensus infusato
 spiritu sancto: tunc reseratae sunt
 omnes scripturae ante oculos cor-
 dis eorum: ut intelligeret que
 scripta erant de christo. Et ideo
 forte hic dicit. **A**perti sunt ei
 caeli: apud marcum autem vidit
 sancti caelos: quoniam secundum hunc
 evangelistam scripturae mani-
 feste sunt non quod scisse: nam coti-
 die ad confirmationem fidei et

eis accipiunt exempla. **S**ecundum
 marcum autem scisse sunt et iusti-
 les facti: quia post christum iam le-
 ge et prophetis non utimur: sed evan-
 gelio christi quod caelo sublimiori
 et nobiliori. **E**t vidit spiritum
 descendente sicut colubam: et
 veniente super se. **I**n quo mis-
 terio natus est christus: in hoc mis-
 terio et spiritum sanctum accepit. Si-
 cut enim filio dei baptismum
 recipiente. aut in spiritu descen-
 dente virtus in forma stabat
 humana: nec in specie desce-
 debat colube: sed in voce tantum
 audiebatur descendens de-
 sursum. **S**ed hec quod scissio est in-
 sapientiam hereticorum. **P**ruden-
 tiores autem heretici non dicunt
 tres unum esse deum: sed tres
 habere eandem substantiam: quam
 magis macedoniis quam homi-
 nibus quod scitetur. **V**ideamus quod
 quis. cum sit equalis. **N**on
 dixit hic est filius meus dilectus:
 ut ne quemadmodum deus: ita
 et spiritus sanctus videatur pro christo
 fuisse. **N**am si equalis sunt per
 omnia: quemadmodum ille est hono-
 randus: sic et spiritus sanctus. **S**i
 autem deus quidem pater est quia
 filium habet: spiritus autem sanctus
 non est pater: quia nec filium

nō ē per oīa equalis. **N**ec dictū ē. hīj sūt filij mei dilā: nec oī xpo eā filij ē que admodū xpc. **S**i aut nō est filius q̄admodū xpc: sed minister fidelis xpi: non ē eq̄lis xpo. **S**icut colubam. **I**deo spūs scūs spēm colūbe suscepit: qm̄ p̄ oībus aīali- bus h̄ cultix ē caritatis. **D**es em̄ spēs iusticie q̄s habent serui dei in veritate: pnt̄ ha- bere et serui dyaboli in simi- latioē. **H**abet em̄ dyabolus et māfictos et hūiles: ha- bet castos et elemosinarios. et ieiunos. et oēm speciem boni: quā creauit deus ad salute hom̄. **I**pām speciem etiā dyabolus introduxit ad seductionē: ut inter bonū verū. et bonū filatū q̄fusio fiat: ut simplices hoīes qui boni veri. et boni similiti dixim̄ caute itelligē nō pnt̄. **D**ū querūt bonos dei seruos: ioh̄runt in seductores dyaboli. **S**ola aut caritate scūs spūs: non potest imūdus spūs. ymitari. **H**is q̄ spēs iusticie impostorib⁹ iuenit: sola grā vere caritatis dei nō iuenit nisi in seruis dei.

Ideo ergo hāc p̄nata spēm caritatis sibi soli seruauit spūs scūs: ut p̄ nulli⁹ iusti- cia et testimoniu sic cognos- cat ubi ē spūs scūs: q̄admo- dū p̄ grām caritatis. **H**ic ē filius me⁹ dilect⁹ in quo cōplacui. **E**t vide. in mōte sic diat. **H**ic ē filius meus dilectus in quo cōplacui: ipm̄ audite. **H**ic aut tūmō dixit. in quo cōplacui: q̄a illic ex- pte iā nō cognoscebat filū dei. **S**ed q̄a putauerit er- rantes. xpm̄ moysi et helye simile ēē: ideo addidit ipm̄ audite: nō ut leges et p̄phe- tas nō audiat: sed ut euā- gelū ampli⁹ audiat q̄ le- ges et p̄phas. ut sciret q̄a dñs ipē ē legis et p̄phaz. **H**ic aut cū uō adhuc cog- nosceret xpi p̄sona. nō con- ueniebat dicē ipm̄ audite: qm̄ q̄n p̄sona firmiter cog- noscit: tūc et fideliter doc- trina suscipit: qm̄ p̄sone dignitas cōmedat doctnā.

Capitulum quartum. Omelia vij.

Unc ih̄s duct⁹ ē a spū in desertū: ut tep- taretur a dyabolo. **E**t eo

qd' subiungit dices ut tepta-
 ret² a dyabolo: ondit q' a
 spu sco est ducty. Nam no
 solu ducty aut adducty di-
 cit' qui alicui⁹ ptate ducit²?
 sed eam ille qui alicui⁹ ro-
 nabili exhortacioe placat²?
 sicut scriptu e de andrea.
Hic iuenit symone frēm
 suū: et dicit ei Inuenim⁹
 messyā qui dicit xpc: et
 adduxit eū ad xpm. Et
 ecce nō ptate eū adduxit?
 sed rōne placauit: q' admo-
 dū si mgt militi uiderit
 dñātem tyrānū. et det
 q'stū regi dices? eei obuia
 illi. q' tota perit plūnaa:
 nā forciōr e tua fama q'
 mea vltus. Et ecce rex a ma-
 gistro militi ducit²: et tū
 nō e minor eo qui ducit.
Ad hoies quide dyabol⁹
 vadit ut teptet eos: non
 hoies ad dyabolū ut tepte-
 tur ab eo. **Quā** aut aduer-
 sus xpm dyabolus ire nō
 poterat: ideo cont' dyabolū
 xpc pcessit. **Constat** i nob⁹
 ee quiq' baptisimata. **Unū**
 m vbo: sicut et xps dixit.
Et vos mudi estis: ppter
 verbū qd' locuty sū vobis.

Secūdu m aqua: sicut cūc-
 tis e manifestu. **Tercium**
 aut m spu: sicut scriptū e.
Johānes quide baptizauit
 vos aqua: vos aut spu sco
 baptizabimini. **Quartū**
 vō p igne: qd' e teptatio p-
 sens. **Quā** aut baptizat²
 hoies et m igne: testis e
 dñs p ysaiam. **Et** auferā
 m⁹ sordes filioz ist' de me-
 dio eoz: et sanguine eoz
 mudabo m spu iudicij et
 spu qbustionis et ardoris.
Consequēter pphā ait: **Quā**
 pbasti nos dñs? igne nos
 examinasti: sicut examina-
 tur argētū. **Et** postmodū
Transiim⁹ p igne et aqua:
 et iduxisti nos i refrigeriū.
Sicut em aurū ul' argen-
 tū. qbustus m fornace sordi-
 bus colatur: sic hō m for-
 nace teptacōis missus. de-
 positus patris scificat². **Quā**
 tū m morte: sicut ipē dice-
 bat. **Baptisimū** habeo bap-
 tizari: et qm turbor vsq'
 dū pfiat². **Quā** aut pec-
 cator iustificat² e a peccō?
 quale peccm remittitur m
 morte. **Scit** qm intelligit

pro quali p̄cō m̄troduc̄ta ē
 mors. **N**ā si p̄pter p̄c̄m̄ mo-
 rit̄ hō: sine dubio soluitur
 p̄pter qd̄ morit̄. **I**deo dñs
 postq̄ baptizatus ē i v̄bo
 f̄c̄us sub lege? a ioh̄ane aut̄
 in aqua. a p̄re vero in sp̄u:
 nūc a sp̄u ducit̄ in desertū
 ut baptizaret̄ i igne tēptatio-
 nis. postmodū baptizand̄
 in morte. **N**unc nūc videam̄
 qui sūt qui baptizant̄ i igne:
 et q̄n baptizant̄ i igne. **U**t
 aut̄ sciam̄: videndū nobis
 ē qd̄ ē qd̄ dicit̄. tūc ductus
 est. **Q**uando? **Q**uando p̄-
 clamavit̄ de illo. **H**ic ē filius
 me⁹ dilc̄t⁹: in quo ḡplacui.
Vides ergo q̄a nemo baptiza-
 tur i igne tēptationis: nisi q̄
 f̄c̄us fuerit filius dei. **C**ūm̄ diu-
 enī cathecūmin⁹ ē homo. nō
 dñ abrenūciat̄ dyabolo et
 oībus opib⁹ ei⁹? plenius
 baptizatus aut̄ x̄po se tra-
 dit̄ diceb⁹: abrenūcio sath̄a-
 ne et oībus opib⁹ ei⁹. **I**deo
 cathecūmino ei ḡstituto q̄i
 suo p̄c̄t̄ adhuc: post baptis-
 mū aut̄ q̄i alienū f̄c̄m̄. tota
 virtute p̄sequit̄: baptismū
 aut̄ signaculū ē fidei. **N**ūq̄

miles p̄ militia signat̄? ut
 iā sedat̄ et quiescat̄. **S**ed
 magis an̄ militia: ut post-
 modū militet̄ et laborēt.
Nā et athleta an̄ certame
 ungit̄ ut luctet̄. **S**ic et spi-
 ritualis hō iō oleo crismatis
 ungit̄: ut cont̄ dyabolū q̄
 sp̄ualis athleta luctet̄. **S**ed
 q̄a mlti cū tēptati fuerit̄ si-
 perant̄ et pereunt̄? illi tales
 nō a sp̄u ducit̄ ad tēptatio-
 nē suscipiendā. nec sūt filij
 dei: q̄m̄ qui sp̄u dei agūt̄
 h̄ij filij sūt dei. s̄ a p̄c̄is ex-
 pellūt̄ p̄p̄is. **Q**ui aut̄ a sp̄u
 dei ducit̄ ad tēptationē. nō
 supant̄: serui aut̄ dyaboli.
 in igne nō baptizant̄. **Q**ua-
 re? **Q**uia nō p̄t fieri ut de
 positus sordib⁹ emendetur:
 qui totus ē sordidus. **I**nape
 laterem aqua lauare? nūq̄
 aliquñ mūdāt̄. **S**ed magis
 cōmoto luto: ampli⁹ sordida-
 tur. **I**lle enī mūdāt̄ in quo
 ē aliq̄ boni qd̄ emendet̄?
 utputa bon⁹ hō si carnalib⁹
 vicij⁹ fuerit sordidatus: temp-
 tat̄ ut bonū ei⁹ illud emen-
 detur. **I**n illo enī aut̄ q̄ mū-
 dandū ē. in quo nichil ē bo-

nū: Sedm hoc cū videris ali-
 que pūsum xpianū nūq̄
 tritari aut peditari? cū vide-
 ris hereticū nūq̄ psecutionē
 tēptationis pati: noli scanda-
 lu pati. nec dicas. Quō here-
 tia nūq̄m psecutionē paciū-
 tur? sed semp fideles. Quō
 mali hoīes nūq̄m peditant?
 s̄ semp boni. Scito qm̄ qui
 filij dei sūt: hī tmm̄odo in
 tēptationib⁹ baptizant̄ i igne.
 Veniat t̄ in mēte qd̄ te
 docuit paul⁹ apl⁹ dicens. Et
 oēs volentes pie viuē: perse-
 cutionē paciūtur. Mali autē
 hoīes et seductores p̄ficiant̄
 in peiūs. errantes. et in erro-
 rem mittentes. Nūc videam⁹
 qm̄ baptizat̄ in igne. Postq̄
 fuit baptizatus in v̄bo. et
 postq̄ fuit baptizatus in
 aqua? postq̄ fuit baptizatus
 in spū: in quarto loco bapti-
 zatur i igne. Multi autē et
 cū aqua baptizati fuerint:
 nō baptizant̄ in spū. Nisi enī
 q̄s tñ baptismū aque. sic de-
 posuerit a se totū peccandi apo-
 stū ut dign⁹ sit spm̄ sc̄m in
 tēplū cordis sui suscipere. non
 baptizatur in spū? q̄a spūs

sc̄s fugit hoīem fictū? et
 nō habitat in corpe subdito
 pecc̄s: et iō nō sit filius dei.
 Et hī sūt qui cū tēptati fue-
 rint supant̄ et perent̄? qui
 vident̄ quidē filij dei facti
 p̄t̄ aquā baptismatis: ve-
 uera nō sūt filij dei. q̄a nō
 sūt et in spū baptizati. Na
 corpe quidē baptizati sūt.
 aīo autē cathecūmini s̄: q̄a
 aqua corp⁹ baptizat. spūs
 autē aīam. Ergo nō solum
 xps ductus ē in desertū a
 spū? sed et oēs filij dei habe-
 tes spm̄ sc̄m duant̄ a spū i
 desertū: ut et ipi tēptent̄
 a dyabolo. Qui enī hnt̄
 spm̄ dei. nō sūt q̄renti sede
 ociosi? sed ipē spūs qui ē
 in eis. urget eos ad aliqd̄
 opus magnū apprehendē:
 cui dyabolus adūsatur. qd̄
 ē in deserto. Ut autē itelligas
 qd̄ oē bonū qd̄ sedm̄ deū ē.
 bonū. in deserto ē: videam⁹
 qd̄ ē desertū. Et autē deser-
 tū sedm̄ deū: et ē desertū
 sedm̄ dyabolū. Natura car-
 nalis. dom⁹ dyaboli ē: et
 oīs iusticia epulatio ei⁹ ē.

in iusti: sed est sapiens

Quātū ad deū aut̄ desertū
ē: qm̄ nō est in ea iniusticia
dei. Spūs aut̄ dom̄ est dei:
et oīs iniusticia ei⁹ epulatio
ē ip̄i⁹. Quātū aut̄ ad dyā-
bolū desertū ē: qā iniusticia
nō est in ea qua dyabol⁹
delectat̄. Et quare natura
carnis dom̄ dyaboli est.
Quia oē malū intus ī car-
ne ē. qā scdm̄ volūtatem
carnis ē: et intus ī mūdo
ē. qā scdm̄ volūtate mūdi
est. Omē aut̄ bonū foris
ē ext̄ carne? qā nō scdm̄
volūtate carnis. foris est
ext̄ mūdi: qā nō ē scdm̄
volūtate mūdi. Vides em̄
ergo qā oīs res spūalis ex-
tra fines carnis ē foris. et
quasi ī deserto ē: et ext̄ fi-
nes mūdi. et foris. Unde q̄
vīuit scdm̄ dei mādatū. ex-
isse dicūt̄ de mūdo. non
corpe: sed cōsacōe exisse
dicūt̄ de carne. et in spū
esse. Dom̄ aut̄ dei spūs ē:
qā oē bonū intus ī spū ē.
quia scdm̄ volūtate spūs ē.
Omē aut̄ malū foris ext̄
spū ē: qā nō ē scdm̄ volū-

tate spūs. Vides ergo qā
oīs res carnalis foris ext̄
fines spūs est. et in deserto
ē. Ergo quātū ad deū deser-
tū ē natura carnalis. ubi
nō ē via iusticie ī qua iue-
nit̄ aqua spūs sc̄: et ē vi-
tuperabile desertū. de quo
et p̄ph̄a dicebat. Bitiuit in
te aīa mea: et in terra deser-
ta iūia et iāquosa. Quātū
ad dyabolū desertū ē oīs spūa-
lis res: et ē laudabile deser-
tū. De tali deserto dicebat
deus ad pharaonē. Dimitte
p̄ph̄m̄ meū ut seruiat michi
in deserto. In tali em̄ deser-
to: vult deus oēs suos sibi
seruire. Ad tale desertū oēs
filij dei qui hnt̄ spm̄ sc̄m̄ ex-
it̄. ut temptet̄. Vtputa p̄-
suisi nō ducē vxorē? dixit
te spūs sc̄s in deserto. id ē
creat te extra fines carna-
les et mūdi ut teptetis a
garpiscēcia carnis: qā nō
habet castitas in se ut delē-
ris in ea scdm̄ carne. Si at-
intus in carne eris et ī mū-
do: id ē scdm̄ naturā carnis
et mūdi habebas vxorem

nō tēptabaris. Quō em̄ tēp-
 tet libidine? qui cotidie est
 cū vxore. ^{existi} Posuisti ieiunare?
 etiam fines carnis et mūdi:
 ut tēpteris in fame a spū gi-
 le. Si in finib⁹ aut carniē
 et mūdi positus, māducabas
 et bibebas: nō tēptabaris
 a spū gule in fame. Quō
 em̄ tēptetur ī fame a spū
 gule? qui nūq̄ esurit. Si
 aut et dñs nūq̄ tēptatus
 fuisset in fame: nisi q̄dragi-
 ta dieb⁹ ieiunasset et esuri-
 ret. Itē elemosinas facē pro-
 nis? foris existi: q̄a natu-
 ra carnis et mūdi nō delec-
 tat dare. sed semp accipere.
 Si aut nō dabas: nō temp-
 tabaris a spū auaricie. Itē
 pponis hūilitatē seruare? et
 isti in deserto ut tēpteris a
 spū supbie: q̄a caro et mū-
 dus in hūilitate nō delectat.
 Eriget aliq̄s dyaboli an-
 gelus qui te cōcūctet et ur-
 tictet hūilitatē nō seruare?
 iā tēptaris a spū superbie:
 dū vides qd̄ in hoc sc̄lo hūili-
 tas cōtēpmit. et supbia hono-
 rit. Et cū hos oēs spūs vi-
 ceris: nouissime tēptaris a
 spū vane glorie. Incipis em̄

gloriari q̄a viciisti: q̄a spūs
 vane glie p̄cipue a sātate
 nūctur. Scire aut debem⁹
 qd̄ filij dei nō pnt tēptari
 a dyabolo. nisi in deserto
 exierint scdm ea que dicit
 mūs? hoc ē nisi pposuerit
 ad aliq̄s p̄ndere vtutes: fi-
 lij aut dyaboli itus ī carne
 et in mūdo q̄stituti. q̄stingu-
 tur et p̄cut. Quomō utpu-
 ta bon⁹ hō si vxore habue-
 rit. h̄ ē em̄ eē in carne? nō
 tēptatur ī libidine: id ē nō
 fornicat. sed sufficit ei vxor
 sua? malus aut et intus
 q̄stitus. id ē habēs vxorē
 fornicat. et nō ē q̄tentus
 vna. Itē filius dei si intus
 fuerit in carne māducans
 et bibens nō tēptat ī esca?
 id ē nō tēbriat. nō deliciat.
 sed mēsurate māducat et bi-
 bit: filius aut dyaboli et ī-
 tus māducans et bibens. nō
 ē q̄tentus mediocrib⁹ cibis
 et potib⁹? sed tēbriat. et
 ad lasciuiores cibos extendi-
 tur. Itē seru⁹ dei si int⁹ sit ī
 carne nemini aliq̄ dans.
 nō tēptatur. quia alterius

nō tollit: malus aut̄ itus ne
 mini dat. et tñ alienn̄ tollit.
 Et sic in oībus reb⁹ tractans
 iuenies. Vides ergo q̄a ē et
 ista differētia iter filios
 dei et filios dyaboli: ^{qm̄ filij dy} ^{abol non}
 exēnt ad dyabolū ut temp
 tent: sed dyabol⁹ venit ad
 eos ut tēptet: id ē non exē
 ut exē carne ad illū: sed
 intus in carne dñantur ab
 illo. Quid em̄ op⁹ habet fo
 ris ad certamen exire: qui
 nō desiderat vincē. Sed dya
 bol⁹ venit ad illos: q̄i ad fa
 milia suā. filij aut̄ dei foras
 exēnt ut tēptent ab illo. id
 ē exē fines carnis: q̄asi in
 fuerint ī finib⁹ carnis. non
 potest ad illos venire dyabo
 lus q̄a filij dei sūt: nec p̄
 illos tēptare sicut sup̄ dixim⁹.
 Ergo q̄a dyabolus nō p̄t
 itare ad illos: ideo qui sūt
 glōsiores filij dei exē fines
 carnis exēnt cont̄ illū: q̄a
 victorie glām q̄cipiscunt.
 Proterea in hoc loco nō dya
 bolus veit ad xpm̄ ut tēp
 tet eū: sed xps̄ exijt ad dya
 bolū ut tēptaret a dyabolo:
 dans suis exemplū. ^{h̄ oīa}

Dixim⁹ p̄pter illud qd̄ ait.
 Tūc duct⁹ ih̄s ē a spū in
 desertū: ut tēptaret a dya
 bolo. Et cū ieiunass̄ q̄dm̄
 ḡta dieb⁹ et q̄dm̄ ḡta noc
 tib⁹: postea esurijt. Nō ideo
 solū tēptabat q̄a ieiunabat:
 sed ideo ieiunabat ut temp
 taretur. Ieiunū aut̄ nō ē
 tantū irritatio passiois: sed
 repugnatio. Si ergo ieiuna
 ueris ut nō itres in tēpta
 cione: placuit aut̄ deo idu
 cere te: nō dicis q̄a p̄didi
 fructū ieiunij mei. Nam et
 si nō p̄ficiat tibi ieiunū tuū
 ut nō tēpteris: tñ ad illud
 tibi p̄ficiat sine dubio ut a
 tēptacionib⁹ nō vincaris:
 sicut xpo p̄fuit. ^{audierat} Multis mo
 dis dyabolus: q̄a xps̄ natus
 ē in hoc mūdo: ul' angelis
 p̄dicantib⁹ ad pastores: uel
 pastorib⁹ referentib⁹ ad ma
 triā: ul' magis querētib⁹ in
 ih̄rlm̄ adorantē cū viderat
 stella: uel iohāne oñdente
 ecce agnus dei. ecce q̄ tol
 lit peccā mūdi: s̄ faciebat
 eū iactū natura ei⁹ car
 nalis. Dicebat em̄ apud
 se. Nūc nō p̄t ee filius dei:

qua de muliere et viro e na-
 tus. Nam et iam de desponsata
 et de domo habitata e natus:
 ut plus virginis dyabolo ce-
 laret. Si aut de simplici v-
 gine natus fuisset: facile po-
 terit cognoscere dyabolus
 qua filius e dei. Cogitaret
 enim apud se. Maria forni-
 cata no e. Si aut fornicata
 fuisset? ego sine dubio
 scire: qua ois fornicatio me-
 ministrante committit. Hinc du-
 bio iste filius dei e: nec enim
 pot fieri ut de muliere ho
 sine viro nascatur. Ideo despo-
 sata intrauit in domum iose-
 ph. ut dum maritalis cocep-
 cio estimatur: unigeniti dei
 natiuitas non cognoscatur.
 Hic e rex glie qui panis
 e inuolutus? nec locum in diu-
 sario potuit inuenire: sed in
 presepio positus e. Hic crea-
 tor e rerum qui creauit oia:
 et per singulos gradus eta-
 tis sue ascendit. Hic e ille
 sanctus: qui cum peccatoribus ut pec-
 cator e baptizatus. Quid
 ergo? Ipse enim temptabo? et
 si quidem inuenero eum hominem
 sicut puto: dyabolor illius e
 sicut omni hominum. Si autem i-

uenero eum sicut audio filium
 dei? postmodum recedam ab eo
 nec congregari contum eum: quoniam
 qui vadit contra fortiozem
 occasionem victoriae prouidet
 illi. Si autem subdiret se:
 elacuat virtutem ipsi. Sciens
 ergo dominus cogitationem dy-
 boli qua volebat eum temptare:
 processit contra eum non quasi deus.
 sed quasi homo. Magis autem
 nec in toto quasi deus: nec in
 toto quasi homo. Nam quemadmodum
 quadraginta dies non esurire
 non erat hominis: sic aliquando esu-
 rire non erat dei. Ieiunauit
 ergo quadraginta diebus? propter
 duas causas. Primum ut ad-
 usus temptationes ieiunandi
 nobis daret exemplum: deum
 de ut quadagesimi ieiunij
 nostri mensuram ponat. Esuri-
 uit autem: ut ne nimis super
 mensuram ieiunans manifeste
 intelligeret deus? sic et dy-
 bolo quidem spem temptandi
 extingueret: suam autem victo-
 riam impediret. Itaque dyabolus
 qua videns per quadraginta dies
 ieiunantem desperauerat?
 postquam senserit esurientem:
 cepit iterum sperare. Et sic
 accessit ad eum esurientem:

et uenit intus nūq̄ esuri-
ente. Et dū tēptat esurien-
tē: uicitur a nō esuriēte.
Et accedens tēptator: dixit
ei. Si filius dei es: dic ut
lapides isti panes fiat. **D**
ecitas dyaboli manifesta!
qm̄ suspicatus ē eū nō esse
filium dei: quē post q̄draginta
ta dies esuriēte sensit. et
p̄ q̄draginta dies nō esurien-
tē nō itellerit. **N**ā sciat esu-
rire hoīs ē: ita p̄ q̄draginta
dies nō esurire hoīs nō est.
Nō cogitauit qm̄ qui uere
nō esurit. uoluntarie esurire
p̄t: qui aut̄ uē esurit: per
tot dies nō esurire nō p̄t.
Fortis ad ea q̄ infirma sūt
descendē p̄t: infirmus aut̄ ad
ea que fortia sūt ascendē
nō p̄t. **H**ic ergo magis ex
eo qd̄ per tot dies nō esurie-
bat itelligē debuerat quia
deus ē: q̄ ex eo q̄ post tot
dies esuriit q̄a hoīs ē. **N**am
deus q̄ hoīs sūt agere p̄t:
homo aut̄ que dei sūt agē
nō p̄t. **B**ed forsitan dicis.
Moyse et helias q̄draginti
ta diebus ieiunauerūt et hoīes
erant. **B**ed illi ieiunantes

esuriebat et sustinebat: iste
aut̄ q̄draginta diebus et nō
esuriit. **H**oc ē em̄ qd̄ dicit.
Si ieiunasset q̄draginta die-
bus: postea esuriit. **E**surire
em̄ et nō māducare pacie
ē huāne: nō esurire aut̄ di-
uine nature. **Q**ui ergo xl̄
diebus nō esuriit: postea
esuriens demonstrauit: quia
esuricio ei⁹ uoluntaria fuit.
nō natiua. **Q**uid ergo ē. **S**i
aut̄ semp̄ dyabolus oēs hoīes
excebat ut nō itelligeret
qd̄ ē bonū: sic mō ip̄e uisi-
biliter a xpo ē excebat ut
nō cognosceret uerū. **C**ogita-
uit em̄ apud se. **S**i potuerit
de lapidibus facere panes uere
filius dei ē: si aut̄ nō potuerit.
hoīs ē. **B**ed que fuit cogitatio
ista. **P** hoc em̄ nūq̄ pote-
rat cognoscere si filius dei eēt
an nō. **Q**uā si fili⁹ dei eēt
nō esuriebat. **Q**uō em̄ nō
uincat natiuitate nature car-
nalis: qui ip̄az natiuitatem
i natura creauit. **E**t ut q̄
faceret de lapidibus panes?
qui panē cū oībus alijs cū
uoluit fecit. **D**einde et si esu-
riebat p̄pter corpus et uole-

bat facere? faciebat quoniam ipse vo-
 lebat: non quoniam dyabolus puo-
 tabat. **Si** ergo non faceret?
 unde sciebat utrum ideo non fecit
 quia non potuit quasi homo. an
 quia noluit quasi deus? **Quid**
 et fecit. **Non** nec fecit. nec
 dixit possu et nolo? ut ne
 se ostenderet filium dei: nec dixit
 ut non possu. ne se ostendat me-
 dante. confitens se hominem. cum esset
 deus. **Sed** quid? **Non** in solo
 pane vivit homo: sed in omni
 verbo dei. **Non** dixit. non in solo
 pane vivit? sed in omni verbo
 dei: ut videatur de se non dix-
 isse. sed medie. **Non** in pane
 solo vivit homo. **Quid** pote-
 rat respondere ut filius dei. ab-
 scundans se ne ostendatur quod
 patet: et homo astutus excusans
 se ne ostendat quod non potest.
Sic ergo cum ex hoc responso
 nichil certum discernere potuis-
 set utrum deus esset an homo? assup-
 sit eum ad aliam temptationem:
 dicens apud se. **Iste** qui in fame
 non vincit: et si non est filius
 dei. tamen scius est. **Valent** enim ho-
 mines sancti et spirituales fame
 non vinci? sed postquam omnem
 necessitatem carnis vicerit: per
 vanam gloriam cadunt. **Idcirco** cepit
 eum temptare in vana gloria.

Et assumpsit eum in sanctam civi-
 tatem. **Quoniam** audis dicentem duc-
 tum a dyabolo? nichil cogites
 de potentia dyaboli quia po-
 tuit ducere christum: sed de paci-
 encia christi mirare. quia susti-
 nuit ut a dyabolo duceretur?
Ergo in sequente domino non in-
 firmitas. sed paciencia est: induc-
 te autem dyabolo non virtus
 sed superbia. quia volentem christum
 non intelligens quasi iumentum duc-
 bat. **Ille** ductus est: ut nos vo-
 luntatem dyaboli non sequamur.
Et statuit eum super pinnacu-
 lum templi. **Sed** forte cogitamus?
 quomodo in corpore constitutum vide-
 tur? omnibus statuerit supra
 templum. **Si** potentiam christi
 considerarem? intelligibilia
 invenirentur omnia. **Forasita** enim
 dyabolus quantum ad se sic
 eum assumebat: ut ab omnibus
 videretur? **Ipsa** autem nesciente
 dyabolo invisibilitate sic age-
 bat: ut a nemine videretur?
 sicut scriptum est de eo. **Ipsa**
 autem transiit per medium eorum:
 et abiit sic. **Si** enim abba-
 hunc homo constitutus a nullo
 est visus quoniam ab angelo per
 comam capitis portabatur.

de iudea in babilonia: quod
 magis credibile est de christo non
 fuisse visum? cum volens a dyabolo
 assumere? **Et statuit**
enim super pinnaculum templi. **Co-**
gitavit enim apud se. **Si mise-**
rit se per aerem: scio quia
filius dei est. **Sine dubio enim**
sic emittet se: ut cognosca-
tur quod est. **Si autem non potue-**
rit se mitte: scio quia homo est.
Sicut ergo ipse concupiscit va-
ne glorie tuit de celo? nam cum
esset angelus volens se on-
dere deum. perdidit etiam illud
quod erat. dum voluit appetere
appare quod non erat: sic et pu-
tauit christum concupiscit va-
ne glorie ferri. **Ita sicut dif-**
ficile aliquem suspicatur ma-
lum qui ipse bonus est: sic diffi-
cile aliquem suspicatur bonum
qui ipse est malus. **Et dicit**
ei. **Si filius dei es: mitte**
te deorsum. **In hac positione**
 quomodo poterat cognoscere
 si filius dei est an non? **Immo**
 volare per aerem non est proprium
 opus dei: quia nec hoc utile
 est alicui: nec ad animam. nec
 ad corpus. **Si ergo nulli ne-**

cessarium est. neque proficit ad sa-
 lute? si volauit autem aliquis
 puocatus. propter ostentationem
 solam hoc facit: et est hoc ex
 dyabolo potius quam ex deo.
Si ergo homo dignitioso et sapi-
enti sufficit esse quod est: et non
ei notum est apparere quod non
est. non hoc homini prodest quod
videtur ab alijs. sed quod est apud
se: quanto magis filius dei os-
tendit se non habet notum
sine causa alicuius utilitatis.
 cui nichil notum est. sed totum
 possidet in natura? de quo ne-
 mo potest tamen cognoscere quibus
 est apud se? **Si ergo non vo-**
luerit? quomodo poterat cognos-
ce per hoc? Vtrum non potuit
propter infirmitatem quasi homo? aut
non volauit propter vanitatem quasi
deus: quia non creditus fuerat
sed temptatus? Si filius dei
es: mitte te deorsum. **Vide si-**
pbiam inimici: quomodo ipsa invita-
cio eius iniuriosa est. **Nam non**
potuit dicere? descende per aerem
ambula. **Sed quid? Mit-**
te te deorsum. **Nec timuit co-**
gitare. ne forte si inuentus
fuerit filius dei: inueniat illi
fecisse iniuriam. **Sed nichil**

dubitat dicere nec facere: qui
 nichil relinquit sibi quod speret:
 Et vide. non impulit. non teti-
 git. non appropinquavit! sed tamen
 dixit si filius dei es. mitte
 te deorsum: ut sciamus quia
 omnes qui obaudire dyabolo.
 ipse se deponit deorsum. **Na**
dyabolus ad malum hauriri potest:
cogit autem non potest. **Scriptum est**
enim. **Quoniam angelis suis man-**
davit de te: ut in manibus tol-
lant te. **Quod dyabole quoniam filius**
dei angelorum manibus portatus
legisti? et quia super aspidem et
basiliscum coelestat non legisti:
Sed illud exemplum idem pro-
ferit qui superbus: hoc autem ta-
cet quasi astutus. **Na** et vere
 filius dei angelorum manibus
 non portatur: sed ipse magis
 angelos portat. **Rec** enim crea-
 turam portat creatorem: sed cre-
 ator creaturam. **Si** autem crea-
 turam portat creatorem? ergo
 creator antequam faceret creatu-
 ram a quo portabatur? **Na** ve-
 et si portatur manibus angelorum?
 non ideo portatur ut non offendat
 ad lapidem pedem suum quasi infir-
 mus: sed propter honorem patri-
 tis qui dominus. sicut scriptum est:
Qui sedes super cherubim appa-

re. **Et** illud quidem quod refert
 dyabolus quia in persona christi
 dicitur verum est: sic enim dicit.
Quoniam tu es domine spes mea:
altissimum posuisti refugium
tuum. **Sed** non de christo dicitur
 est tamen: sed de omni homine iusto quo-
 rum persona christi suscepit. **Hec**
 ponitur ad eum. **Scriptum est.** **Non**
temptabis dominum deum tuum. **Non**
dixit. non temptabis me dominum
 deum tuum ne se manifestaret deum:
 sed ita. non temptabis dominum deum
 tuum. **Quod** poterat dicere et omnes
 homo dei. temptatus a dyabo-
 lo? quoniam et qui hominem dei
 temptat: meretur dyaboli. **Hic**
 ergo ex hoc responso
 Tertius: transiit ad tertiam.
 Dixit enim apud se. **Tria** haec
 retia extensa habeo super omnem
 mundum: ut quicumque evaserit
 de retibus gulae. incurret in
 retia vane gloriae: qui evase-
 rit de retibus vane gloriae. in-
 cidat in retia avaricie. **De** hijs
 autem tribus adhuc nullus hominum
 nisi ad perfectum evaserit: et si
 evaserit non integer: sed con-
 tritus evaserit. **Hic** autem iam
 retia ventris dirupit: retia
 vane gloriae transiit: ponam

et nunc retia auaricie et ostē-
 da illi oīa regna mūdi. si cō-
 cupierit ea: scio qā homo ē.
Nā oēs hoīes ppter auaricia
 pecuniar: et ppter vanos hono-
 res seruiūt m̄. **S**i autē q̄rep-
 sent ea: scio qā filius dei ē.
Nec enī p̄t desiderare q̄ ip̄e
 creauit: nec delatū terre-
 nis: qui fruit̄ celestib⁹. **N**ā
 et si metiebat̄ alijs' sua eē
 oīa: apud se tñ sciebat qā
 nō erant ei⁹: sed dei. **E**t sic
assūpsit eū sup montē ex-
celsum valde. quē ip̄e dyabo-
 lus circūies omne t̄m. excel-
 siore ceteris cognoscebat.
Et oñdit illi oīa regna mū-
 di: et honores eorū. **F**orte
 tractas apud te qualis po-
 tuit eē ille mons de quo oīs
 t̄m videbat⁹: et si erat sup
 oēm t̄m: quō poterat idē
 q̄ntū ad carnē totā terrā
 illi oñdere. **N**ā et si q̄ntū
 ad diuinitatē suā videbat⁹:
 tñ q̄ntū ad dyabolū oñde
 illi nō poterat: q̄p̄ hoīnem
 estimabat. **S**ed ita itelligen-
 dū ē. **A**ssūpsit eū sup mon-
 tē excelsum: qā q̄nto magis
 excelsior fuit mons: tāto

magis aspicienti ex eo spacio
 flor t̄m videt⁹. **O**ñdit autem
 ita: nō ut ip̄e regna ul' ciui-
 tates eorū. ul' ipsos. ul' argē-
 ti. ul' aurū videret: sed ptes
 t̄re in q̄bus vnū q̄d̄q̄ regnū
 ul' vni⁹ cui⁹q̄ regni ciuitas
 posita eāt: ut puta si ascen-
 dens sup excelsum locū: digito
 oñso dicat tibi. **E**cce ibi est
 roma: ibi ē alexandria: nō
 sic tibi oñdo ut ip̄as videas
 ciuitates. sed ptes t̄re in q̄bus
 posite sūt. **S**i enī uante vnā
 stellā aspicientes. nō dicim⁹
 ad vnāquāq̄ vel insulā ul'
 p̄uiciā: sed ad vnāquāq̄ ci-
 uitatē. et ad singula loca q̄
 petūt sine aliquo errore ā
 deuagacōe dirigūt cursū:
 q̄nto magis dyabol⁹ q̄ p̄n-
 cept⁹ aeris q̄stitutus. totam
 t̄ram nō solū sciebat. s̄ eā
 et videbat: poterat ep̄o sin-
 gula loca certissime digito
 demonstrare. et vni⁹ cui⁹q̄
 regni honores. et statū ver-
 bis exponē. **N**ā nō solū of-
 tensū dicit⁹ qd' oñditur ad
 videndū: sed eā qd' exponit
 ad itelligendū. sicut scriptū ē.

Ascendam in monte dei iacob: et ostendet nobis viam suam
 et ambulabimus in ea. Hec omnia
tibi dabo: si prociens adoraveris me. Considera quoniam omnibus
 promissio eius irrationabilis est: et meditare. Certe vni dare
 non poterat nisi ab omnibus omnia
 tolleret: et si sic fieret a nemine
 adoraretur: quoniam dyabolus neque
 ex amore neque ex timore ab
 aliquo adoratur: sed quia divi-
 cias promittit a dat. Quomodo
 autem expediebat dyabolo
 ab omnibus omnia tollere et vni
 dare: ut ab omnibus contempnaretur
 et ab uno colatur? Sed neque
 illud dici possumus: ut vnus
 quisque sua teneret: iste autem
 super omnia esset. Vnus autem super
 omnem mundum neque fuit aliquis
 neque fieri potest: ut non sit ei ali-
 quis non subditus: primum
 propter deum: quia non concedit
 dyabolo hoc facere posse: sed
 autem propter ipsum dyabolum. **Et**
 audiamus enim et gloria et potestas
 dyaboli in quo est nisi in super-
 bia in invidia in ira in vana
 gloria et huiusmodi similibus: ut hoc
 essent. Vnus regnum eius dicitur
 stare non potest: sed nature est divi-
 datum in plura. Vbi autem hoc

non esset: dyabolus non colitur
 neque regnat. Quomodo ergo
 regnum sibi tolleretur et illi da-
 retur: et maxime si sancti erant in
 mundo aliquid regnum tenentes.
Ita et si peccatoribus dare et tol-
 lere potest divitias: sanctus neque
 dare neque tollere potest. Putas
 non spiritus voluit tollere divitias
 iob: sed non potuit nisi quoniam
 promissus est. Nunquam non voluit
 si potuisset tollere regnum de
 manu dauid: **Ita** vere non
 est mundus dyaboli: neque reg-
 na illius. Scriptum est enim. **Et**
 me reges regnant: et per me
 tyranni scribunt iniustitiam. Sed
 ea que per iniquitatem aguntur
 in mundo. ut puta per furtum
 aut per vim acquisisti divi-
 cias: aut aliqua perditione anime
 tue suscepisti honores: illas
 tibi divitias dyabolus dedit:
 sed non ipse divitias dyaboli
 sunt: sed promissio earum. **Res**
 autem ipse ipsi sunt: qui creavit
 eas ad probationem sanctorum et pec-
 catorum. **Et** inter duas con-
 ditiones posuit in medio: ut
 et dyabolus possit illas da-
 re: et deus. **Ita** dans potestatem
 dyabolo non a se dimisit:

ut siquidē cū p̄cō acquirant.
 p̄ dyabolū dent. **S**in autē
 sine p̄cō: p̄ deū. **E**re enī
 oculos n̄r̄os. et aures. et ce-
 tera mēbra inter duas cō-
 ditiones sic creauit in me-
 dio: ut et dyabol⁹ aperiat
 oculos hoīs. et deus. **S**i enī
 ad turpē rem aperuit oca-
 los? dyabolus aperuit oca-
 los ei⁹: si autē ad iustā. deus
 n̄r̄q̄ ex h̄. q̄a mēbra n̄r̄a
 interdū a dyabolo agunt⁹
 uolentib⁹ nobis. iā mēbra
 n̄r̄a dyaboli sūt. **S**ic et di-
 uicie q̄uis interdū a dyabo-
 lo dent⁹: tū dyaboli nō sūt.
Si enī vere q̄sideres: ma-
 gis diuicie ip̄e in potestate
 sūt hoīs. q̄ in p̄tate dyabo-
 li. **N**ā dyabol⁹ nō q̄bus ip̄e
 uult diuicias dare p̄t: sed
 qui uolūt ab eo accipere.
Homo autē in p̄tate habet
 a quo uult eas accipere: siue
 a dyabolo. siue a deo. **T**ūc
 dixit illi ih̄s. Vade retro sa-
thana. Scriptū ē. Dnm̄ deu-
tuū adorabis: et illi soli ser-
nies. **S**ine tēptandi dyabo-
 lo ponit dicēs. **V**ade retro
 sathana: ut ne p̄grediatur

ulterius tēptans. **D**yabol⁹
 autē sicut r̄cōis ē itelligē.
 nō q̄i obediēs ad p̄ceptū
 recessit? sed aut ip̄i⁹ xp̄i di-
 uinitas: aut sp̄s s̄cis qui
 erat ī eo exussit m̄de dy-
 bolū. **Q**uō ad n̄r̄am q̄sola-
 cionē p̄ficat magnā? q̄a nō
 tā diu hoīs dei dyabolus
 tēptat q̄ diu uult: sed q̄
 diu xp̄c̄ eū p̄mittit. ul' sp̄s
 s̄cis qui ē in eis. **D**yabol⁹
 enī quātū ad se n̄q̄ cessa-
 ret tēptans. **N**ec enī habet
 aliū actū? nō māducat. nō
 bibit. nō dormit. nō opus
 aliqd' aliud opatur: n̄ ut
 tēptet. ut fallat. ut subūtat.
Hoc ē cibus illi⁹: h̄ honor
 et gaudiū. **P**roterea ifatiga-
 bilis ē ī malo: sed m̄a dei
 repellit eū. **E**t si p̄mittit
 eū paulisper tēptare p̄ter
 fidem p̄bandā: tū repellit
 eū p̄ter ifirmā naturam.
Ad huc uide. **C**ū xp̄c̄ ī p̄ma
 tēptacōe passus fuit iūriā
 tēptacōis dicete dyabolo.
 si filius dei es. dic lapidi hu-
 ic ut fiat panis? nō est ex-
 asperit⁹. nec ī inceptacionē
 ul' abiectiōne ē excitatus:

s̄ sustinuit et mitis p̄man
 sit. t̄m̄ q̄m̄ ūba temptaciōis
 congrua dedit exempla. **Sil-**
 ter et in s̄da q̄uis eēt iūria
 tus. dicēte sibi dyabolo. si fili⁹
 du es mitte te deorsū. turbato
 nō ē. nec iacep̄as ei dixit. **Da-**
 de retro sathana. **Nūc** autem
 q̄m̄ dyabol⁹ dei sibi p̄sūpsit
 honorē. dicēs h̄ oīa t̄ dabo
 si p̄c̄idens adoraueris me. et
 hoc q̄sūit sibi fieri a xp̄o qd̄
 deo soli fieri debebat. exaspe
 ratus et iratus ē. et iacepa
 lit eī. et repulit dicēs. **Vade**
 retro sathana. **Dnm̄** deū tuū
 adorabis et illi soli seruiēs:
 ut nos distam⁹ illius exēplo
 ur̄as quidē iūrias illatas ab
 impijs. siue i dicto. siue i f̄c̄o
 magnanimit̄ sustinē. **dei** aut
 iūrias et q̄reptū nec vsq̄
 ad auditū sufferre. q̄m̄ i pro
 prijs iūrijs pacientē eē quē
 piā laudabile ē. iūrias aut
 dei dissimulare nimis ē ip̄m̄.
Eadem aliter. **Hatten⁹** simpli
 citer dixim⁹ de temptacionib⁹
 de quib⁹ temptatus ē d̄ns. nūc
 breuiter p̄stringam⁹: qd̄ ad
 nr̄am edificacionē significēt
 xp̄i temptaciones. **Propter** dixi
 m⁹. corpus q̄dem ieiunium eē
 abstinencia a cibis. aut̄ autē

ieiunium abstinencia ab oī re
 mala: q̄a sicut caro delat̄ur
 cibo. sic sp̄s carnis peccato.
Secūm hoc ieiunium xp̄i. i no
 bis itelligim⁹ eē abstinencia
 peccōrū. **Si** enī māducatio ade
 de ligno sciencie boni et mali
 prudenter ab oībus recepta
 appetitio ē pecc̄i p̄hibiti. cōse
 quēter et ieiunium xp̄i itelli
 gēda ē in nobis abstinencia a
 peccō. **Quōd** si ieiunium abstinē
 cia ē rei male. sine dubio et
 desiderium ei⁹ esuricio ē ip̄i⁹:
 et usus ip̄i⁹ rei itelligitur pa
 nis. **Monēs** ergo ieiunium sibi
 xp̄i. et nō sup̄atus desiderio
 panis a dyabolo sibi p̄positi
 hoc nos docet: ut si aliquis
 utputa filius dei opus eligēs
 magnū. exierit i desertū. sicut
 dixim⁹ sup̄. et p̄posuerit se ab
 stinē ab aliquo vsu corporali
 et delat̄ibili. qd̄ est ieiunare
 p̄pter viuificatorium dei man
 datū ne interrūpat: si autē
 loq̄te in cogitaciōib⁹ suis dya
 bolo. et ad vsū rei illius p̄uo
 ante interrūpit. utens pecca
 uit potius q̄ vsus ē. et pec
 catū sibi quertit ad vsū. hoc
 ē lapidem miltari in panem
 est quāuis ab illa re se abstinē

decevit qua vti potuit sine
 peccato si non decevissit? tunc quia
 decevit abstinere ab illa: usus
 illius rei iudicavit esse peccatum.
 id est lapidem. **Item** si usus
 fuerit eo. peccatum sibi supervenit in
 usu? id est lapidem si mutavit in
 panem: disruptentem magis quam
 nutriendem. **Sicut** et apostolus de
 mulieribus viduitatem permitten-
 tibus dicit. **Quae** cum deluserint
 christum. nubere voluit habentes
 damnationem: quia primam fi-
 dem irritam fecerunt. **Item** de primis
 desiderium suum quasi esuritione
 responderat in cogitationibus
 suis dyabolo sibi persuadente:
 quia non in usu rei illius solo
 vivit homo perfecte. **Et** si vivit.
 secundum corpus vivit? et non se-
 cundum animam: plenissime autem vi-
 vit in observantia mandatorum
 dei. **Et** ideo forte non simpliciter
 dicit dicit lapidi ut fiat panis?
 ne de qualicumque lapide dicitur
 se intelligatur: sed ita dicit hinc
 lapidi quem tibi ego ostendo
Item ascensio super templum mora-
 liter intelligitur exaltatio cor-
 dis super se ad sanctitatem: statio autem
 super pinnam templi exaltationis
 ipsius mora. **Quoniam** enim quibus infla-
 tus mente carnis sue exaltatus

fuerit sicut sanctus. et gloriatus
 fuerit quasi gloriosus: ductus
 est a dyabolo qui super templum.
Et quoniam se existimavit con-
 sistere in sanctimonie summi-
 tate? et in ipsa estimatione iac-
 tantiae fuerit remoratus: posi-
 tus est super pinnam templi et stat-
 ubi. **Convenienter** ergo et ordi-
 nate exposuerunt evangelistae.
Postquam enim exposuerunt christum
 in temptatione ieiunij superasse
 dyabolum? in sequenti loco expo-
 suerunt ductum esse a dyabolo super
 templum: quoniam victoria temptatio-
 nis et expletio alienius operis
 magni gloriolam operatur.
 et fit causa iactantiae. **Item** vi-
 de quoniam ieiunium quidem christus
 ultro suscepit? super templum
 autem eum dyabolus duxit: ut et
 tu qui filius dei es. ad ieiunium
 quidem morale. id est ad abstine-
 ntiam laudabilem rei cuiusdam spe-
 te procedas et alacer? extolli
 autem ad fastigium sanctitatis non
 accedas: quia nemo se extollit
 ad altitudinem sanctitatis. nisi du-
 cente dyabolo. **Item** enim ideo
 accersit christus duci et constitui
 super templum: ut tu moraliter
 imitator eius existens. per
 iactantiam cordis tui. ascendas

ad altitudinē sc̄itatis. **N**ec enī
 volēs ascendit quātū ad cor-
 pus? sed ideo acq̄sit duci
 et ḡstū sup̄ pinnā tēpli
 et audire p̄cipia v̄ba. si fili⁹
 dei es mitte te deorsū: ut
 tibi ondat exaltatōis exi-
 tū metuendū? id ē ut de-
 mostret tibi ruine piculū:
 qd̄ om̄s gl̄antes subsequi
 solet. sicut testatur sap̄ia
 dicēs. **A**n̄te ruina exaltat
 cor hoīs: et an̄ gl̄am hūiliat.
Consequēter dicit dñs? oīs
 qui se exaltat hūiliabitur:
 et qui se hūiliat exaltabit.
Si ergo times ruina de fas-
 tigio sc̄itatis? fuge exalta-
 tione cordis ad sc̄itate: et
 nō pacieris ruina de fasti-
 gio sc̄itatis. **C**ur ante oem̄
 iactācia subsequat̄ ruina.
 causa ē manifesta? qm̄ oīs
 qui ḡsidens ē in opib⁹ suis
 et gl̄atur. secur⁹ ē. et non
 timet: et qui nō timet nec
 cauet? q̄ aut nō cauet: qm̄ nō
 sperat supplantat̄ a dyabo-
 lo et eicitur. **Q**ui aut ni-
 chil se estimat ee. i inferiori
 pte tēpli cōsistens quātū ad
 se: causa hūilitatis sollicitus

ē de se. **Q**ui aut sollicit⁹ ē:
 timet. **Q**ui aut timet? cur
 cōspicit semetipm̄: et non
 sinit duci se a dyabolo sup̄
 tēplū. **T**alis fuit ille q̄ dicit.
Nō qd̄ iam p̄fectus sim. a
 iustificat⁹ sim etc. **S**i ḡ paul⁹
 timuit dicē se p̄fectū ee? q̄s
 audeat se estimare p̄fectū?
Si ergo p̄fectus dei filius es.
 et aliqua abstinecia lauda-
 bile suscepisti q̄ exiens in
 desertū? hīs duab⁹ tēmp-
 tationib⁹ dñs tēptat⁹ ē p̄p-
 te: ut nō idēcupas opus
 tuū. sed ad p̄fctm̄ deducas.
Cu aut p̄dureris ad p̄fctm̄:
 nō glorieeris. **S**i aut medio-
 cris es filius. et nullū aus⁹
 es affectare p̄ v̄tute certame?
 tēptacione tua tēptatus es:
 p̄pter te ductus ē sup̄ mōte
 exelsū? et audiuit v̄ba p̄ni-
 cioſa. h̄ oīa t̄ dabo si p̄ades
 adoraueris me: ut tu nō de-
 sideres magn⁹ et altus fieri
 in h̄ mūdo. **A**scensio enī mō-
 tis illius? ē p̄cessio ad mag-
 nitudinē ul' altitudinē dilu-
 ciar et gl̄ie hui⁹ mūdi: qm̄
 ip̄a p̄cessio eorū de sup̄bia
 cordis descendit. **E**t vide quō

p ordine dicit. pns ductus e
 sup mote. Deinde gloriosa
 mundi onsa fut ei: in tercio
 loco posita e ei qdicio. ut si
 adorasset dyabolū. oia fie
 rent ei. **Sic** et tibi qtingit
 qui altus et magn⁹ fieri fes
 tinas ī mūdo: et ascendis
 ī motem que dyabol⁹ sibi ele
 git ad seducēdū. **Cū** em vo
 lueris fieri altus et magn⁹
 qd e ascende ī mote. dyabo
 lo te ducete. īcipis die ac
 nocte cogitare de diuicijs ac
 quiredis: et suscipiendis ho
 norib⁹. et ante oculos mēts
 tue semp illa vniūsa pponē.
 scito qd pnceps mūdi glorio
 sa regni sui tibi ondit. **Cū**
 aut senserit te diuicijs cogi
 tationib⁹ hui⁹mōi ī gāpi
 cēcijs eorūde bonoz accen
 su. ī tercio loco tales ē pui
 det causas: ut necē sit tibi
 si volueris illa cosequi. **Dya**
 bolū adores. relinques filiū
 dei. et seruiēs ei. negligens
 iusticiā dei. **Si** aut elegeris
 adorare deū ī fide ei⁹. et ser
 uire ei scdm mādātū ipi⁹:
 illa oia nō qsequeris. **Idē**
 docet apłus paul⁹. **Obsecro**

vos frēs studiu hēe quietis.
 et negocii pprii. et operadi
 manib⁹ vris: et nullius de
 sideriū sit vobis ad ea que
 foris sūt. **Et** iterū. **Habētes**
 alimēta et quib⁹ tegamur:
 hys cōtenti sim⁹. **Ram** qui
 volūt diuites fieri. iādunt
 ī teptacionē et laqū dyabo
 li. et desideria mltā iutilia
 et nociua: que mergunt
 haies ī interitū et pdicione.
Radic em oim maloz ē cu
 piditas pecuniar: quā qu
 dā appetēs circa fidē nau
 fragauerūt. **Ergo** oia xpō
 pmissa sūt. et oia xpc cō
 tēpsit. ut ne glam dei dy
 abolo daret: ut et tibi eadē
 si totus mūdu fuerit dat⁹
 tm ut dimittas deū. nō sit
 cias ampli⁹ diuicias qm
 glam dei. **Hec** em insū est
 ppter creaturā cōtepnē crea
 torē: sed ppter creatorē crea
 turā. **Qm** deus diuicias
 tibi dare potest: diuicie aut
 deū tibi dare nō pnt. **Non**
 em ppter se teptatus ē sed
 ppter nos: et nō sibi veditat
 sed nobis. **Tūc** reliquit eū
 dyabolus: et accedentes an

geli dei ministrabat ei. **Ro dicitur**
est descendentes angeli ministrabat
 ei: ut ondat q̄a sp̄ ad
 ministeriū ei? angeli erāt
 in terris. **Sed** tūc p̄cipiente
 dño recesserūt ab eo? ut lo-
 cus dyabolo adūsus xp̄m
 daretur: ne forte videns an-
 gelos circa eū. nō appropia-
 ret ad eū. **Sic** enī invisibilis
 fit oī hōi xp̄iano. **Duo** enī
 sūt angeli p̄manētes ī hōi-
 bus: bon⁹ et mal⁹. **Quā** diu
 circa nos ē angelus bonus:
 nūq̄ nos ī temptationē p̄t im-
 pellē angelus malus. **Sed** m̄
 autē dispositionē dei recedit.
 aliquantulū angel⁹ bonus?
 magis autē nō recedit. sed ab-
 scōndit se invisibilē reddens
 ante dyabolū: qm̄ nisi volue-
 rit angel⁹ bon⁹. a dyabolo
 nō videt. **Subtrahit** ergo se
 ut det dyabolo licētia temp-
 tandi: et stans expectat tēp-
 tationis euentū. **Quā** ergo ali-
 qua cōcupia male rei ascen-
 dit sup̄ cor tuū et pulset
 aliqd̄ gen⁹ p̄cā? nō est circa
 te angelus bon⁹. sed dyabol⁹
 loquens ī corde tuo temptat
 te: pariter et cōpellit. **Si** tu
 ergo p̄māseris constringens
 cor tuū? magis autē dyabolū

in corde tuo constringens: cū
 nō te potuerit superare. Dis-
 cedit a te. **Quā** recedente con-
 cupia incipit cor tuū īsul-
 tare et exultare q̄a euasisti im-
 petū malū? et q̄si quidā sp̄us
 in te tacens letatur et gr̄as
 agit deo: cognosce q̄a recedit
 a te dyabolus. et post tēpta-
 tionis victoriā accedens angel⁹
 ministrat t̄. et ille loq̄tur in
 te et gaudiū opat. **Quā** autē
 ministrabat ei angeli sc̄m⁹?
 ī quib⁹ autē rebus sibi illi mis-
 trabat sc̄re nō possim⁹: vtrū
 ad sanitates īfirmītatū. quē
 admodū et p̄ angelū m̄pha-
 el sanauit thobīā? an ad cor-
 rectiones aīarū. an ad effuga-
 tionē demonū: qm̄ qd̄ m̄lta
 opa sua p̄ angelos facit verū
 ē. angelus autē facientib⁹ ip̄e
 facē videtur. q̄ dat illis facien-
 di p̄ceptū et p̄tatem. **Tamē**
 manifestissimū ē: q̄a et si ad
 opus ip̄i⁹ ministrat ei? nō p̄t
 nēitate impotēcie ei⁹ ministrat
 ei: sed p̄pter honore p̄tatis
 ip̄ius. **Quā** ministrat ei: et nō
 adiuvat eū. **Sermō octaua.**

Quā audisset autē ih̄s
 qd̄ iohānes tradit⁹ eēt:
 secessit in galileam. **A quo?**
 sine dubio a deo? q̄a ī virtū

scilicet nemo potest aliquid: nisi tradidit
 eum deus. Nam peccator in pec-
 catore forsitan potest: quia nec
 est valde sub cura dei peccator.
In hominem autem dei sine dubio
 nichil potest: quia peccator est omnium
 sperantem in se. Sic enim dicit
 et alibi. **R**one duo passeres
 esse veniunt: et unus ex eis
 non cadit super terram precepto
 patris vestri: **Q**uoniam magis vos
 modice fidei: **V**ni autem et ca-
 pitis capilli nuati sunt. **O**mnis
 homo quantumvis fuerit malus: nunquam
 faciat aliqua iniquitatem: quod
 tardior est ad opus iniquitatis.
Nam si semel cepit facere iniqui-
 tatem: iam pacior fit ad omne
 opus iniquum. Sicut enim bestia
 quous sit naturaliter seua: tamen
 si excitata non fuerit non fa-
 cit super hominem iactat: si autem
 hominem occiso. aut aliqua alia
 bestia sanguis accepit gustum:
 iam si viderit hominem. sine aliqua
 mora irruit super eum: sic et
 herodes et si ex proposito erat
 iniquus: tamen postquam propter corrup-
 tionem adulterii sui est exaspe-
 ratus: opus pessimum ausus
 est facere. et iohannem redudere
 in carcere: seipso iniquior et
 audacior sibi metipsum fecit:

cum omnibus consentientibus sibi
 iudeis in morte iohannis. **Q**uod
 sciens dominus secessit inde: non
 ipse timebat mortem: sed propter
 duas causas. **P**rimam ut pas-
 sione sua oportunum tempore refer-
 uaret: deinde ut nobis fugi-
 endi periculum daret exemplum.
Non quia ille timebat periculum
 temptationis: sed quia nos non
 aliter tolleremus temptationem.
Si enim ideo per omnem viam ius-
 ticie processit quia magister. ut nos
 eum sequamur quia discipuli: ma-
 nifestum quia non consideravit
 quod ipse possit: sed quod nos
 implere poteramus. **S**i autem
 ea fecisset christus quae ipse poterat
 facere: et non nos discipuli
 eius esse non poteramus sequi
 eum non pualentes. **E**t relicta
 civitate nazareth venies ha-
 bitavit capharnaum in finibus
 zabulon et neptalim: ut ad-
 impleretur quod dictum est per
 ysaiam prophetam. **T**ertium zabulo
 et tertium neptalim: via ma-
 ris trans iordanem galilee
 gentium. Sicut docet histo-
 ria: haec tribus ante omnem
 transmigrationem sunt in babilo-
 niam. **C**onuenienter ergo

quos ante om̄s ira dei percussit: ip̄os p̄m̄i dei m̄ia vi-
sitavit. Et qui p̄m̄i ducti s̄t
i captivitate corpale: ip̄i p̄us
de sp̄iali captivitate reduc-
ti s̄t. ip̄s qui sedebat i te-
nebris vidit lucē magnā:
et qui sedebant i regione
et umbra mortis: lux orta
ē eis. Sedebant aut̄ i tene-
bris iudei qui fuerunt sub lege.
in qua dei iusticia nō fuerat
manifestata: et si erant ibi
iusticia: t̄n figuris q̄sdam
et misteriis verū carnaliū
fuerat occupata. Et
uale em̄ lūmē iusticie i cir-
cūsiōne p̄pucij. Tenebre
em̄ erant magis sc̄dm legē.
q̄ nō ad manifestandā dei
iusticiā data fuerat: sed ad
puniendā duriciā cordis eoz:
sicut ait dñs. Propter duriciā
cordis v̄ri moyses ista mā-
davit. et nō ad salvandos
eos sed ad excecandos: ut
iebrati p̄ legē. nō cognosce-
rent lūmē qd̄ nō merebant
videre. Aut̄ in tenebris. id ē
in p̄cib: lūmen magnū. id
ē xpm̄. Nā m̄ta lūmia fue-
rūt inter iudeos. Lūmē fuerūt
moyses. ihs. et ceteri iudices:

pp̄he. et oīs doctor lūmen ē
eoz q̄s illūat docens sicut
scriptū ē. Vos estis lux m̄i-
di. Magnū aut̄ lūmē ē xpc.
In regione aut̄ et umbra
mortis sedebat gentiles: a
q̄a iniquitates mortiferas fa-
ciebat: a q̄a ydola colebat
et demones. quoz cultura
ducebat eos ad mortē et̄nā.
Iudei aut̄ q̄ sc̄dm legis opa
faciebant iō in tenebris erāt.
Et nō in regione et umbra
mortis: q̄a et si nō erat qui
de iusticia quā faciebant: t̄n
facientib: ea. et si gl̄ia non
dabat: mors nō q̄tingebat:
q̄a dei erant m̄adata. Umbra
aut̄ mortis: estimo eē p̄c̄m
ydolatrie. Sicut em̄ q̄ vivūt
i agnicōe dei et xpi. q̄n̄
agnicio ip̄a sit vita: t̄n donec
sūt in sc̄lo isto nō sūt i vita
vera. sed i umbra vite: qm̄
per fidem ambulāt et nō p̄
speciem: et p̄ speculū i enig-
mate vident. nō facie ad faciē:
sic q̄ in errorib: ydolorū vi-
vūt. licet ip̄e error sit mors.
t̄n nō sūt in vera nocte mor-
te: s̄ in umbra mortis. donec
in isto sc̄lo sūt. Quia autē
ignorācia dei umbra ē mor-
tis: testatur pp̄ha dicens.

Et declinasti semitas nostras
 a via tua: et coopuit nos um-
 bra mortis. Hinc dubio enim
 operiet eum ignorantia dei: cuius
 in adevia dei fuerit declinata. Re-
 gio autem mortis: mundus est
 iste. Sicut enim illa terra vinorum
 est de qua dicitur. Credo unde
 bona domini in terra vinearum: sic
 terra huius regio mortis est. **Prima**
 ad plenum deo placere non possu-
 mus degentes in ea: quia ipsi et
 si vinum sumus propter opera vana, et
 fidei christi: tamen quia in mundo vinum
 in quo diabolus principat: con-
 inquinati sumus. Ideo et paulus
 dicebat ad romanos vij. cap.
 ad finem. Quis me liberabit
 de corpore mortis huius. Cor-
 pus enim hoc corpus est mortis:
 quia non moribus sed mortife-
 ris voluntatibus est subiectum. Et
 vide quod propheta dicit propheta iudeos
 quidem vidisse lumen magnum:
 gentibus autem ortum. Quam apud
 iudeos erat agnicio filii dei?
 non autem videbant eum. quia sede-
 bant in tenebris legis a pec-
 catorum: apud gentes autem nunquam
 fuit agnicio filii dei: ideo a
 iudeis quidem dicitur visus: gen-
 tibus autem ortus. Dicitur autem
 capharnaum inter fines iudeo-
 rum et gentium posita esse. **Et**

tunc cepit ihesus predicare et dice-
 re. Primum agite: appropinquabit
enim regnum celorum. **Et** tunc id
 est ex quo testificatus est a iohanne
 hanc. Nec enim predicare cre-
 dibiliter poterat: nec testis
 patris existere? nisi testificatus
 fuisset ab eo: quia nemo po-
 terit alterius esse testis idoneus.
 nisi ipse qui testificatus
 fuerit ab altero. Testificatus
 est autem ab eo sic. Ecce agnus
 dei: ecce qui tollit peccata
 mundi: ut omnes qui ordinantur
 ad predicandum: bonum testi-
 monium habeat a populo. et
 ab hiis qui sunt foris: sicut
 dicit apostolus. Qui enim bene
 vivit se solum salvat: qui
 autem bona habet opinionem:
 multos edificat. Quid enim
 prodest si bona vitam agendo
 te unum salves: et malam
 famam habendo plurimos
 scandalizes. **Et** tunc cepit
 ihesus predicare ex quo in aqua
 baptizatus est a iohanne: in
 spiritu autem a patre: aliter non
 possit de illo alios baptiza-
 re. **Secundum** hominem dico: quia
 si non fuisset baptizatus:
 alios baptizare non pote-

ut. Quomodo autem nudus
 vestiat nudum? aut quomodo
 medicus alterum faciat divi-
 tem. Sic et ipse qui bap-
 tizatus non est. quomodo alteri potest
 baptismum dare. **S**edm h^o
 et de hereticis dicam: quia
 ubi est fides illic est ecclesia?
 ubi ecclesia ibi sacerdos: ubi
 sacerdos ibi baptismum. ubi
 baptismum ibi xpianus. **U**bi
 autem fides non est. nec ecclesia
 est: ubi ecclesia non est. nec sacer-
 dos. ubi sacerdos non est: nec
 baptismum. ubi baptismum
 non est: nec xpianus est. **Q**uod
 ergo reprehendit qui sedm bap-
 tismum? qui non intelligit quod
 est pmu. **E**t tunc cepit ille
 predicare: ex quo temptatus est.
Samem autem vivit in deserto?
 avaricia spremit in more: va-
 na gl'am percussit sup tem-
 plu? ut nobis ondat. quia
 qui ventri suo cont'dice potest.
 q' scilicet huius bona contempnit.
 qui vana gl'am non deside-
 rat. ille debet xpi vicarius
 fuis. iusticia xpi predicare?
 qm ex istis tribus caminis.
 ois dyabolice q'flacionis
 flama succendit. **I**te ex q^o
 traditus est iohanes: ex tunc

predicare cepit. **N**am si vno io-
 hane predicare cepisset? sine
 dubio vitem fecisset iohan-
 ne: et inveniebatur predicatio
 eius esse supflua q'ntu ad ista
 doctrina? quomodo si in vno
 tpe lux cu lucifero oriatur:
 gratiam luciferi celat. **N**am
 sapienter inde predicatiois sue
 supstitit uicium quod predicatioe q'sue-
 tus erat iohanes? penitencia
 agite appinquabit regnum
 celorum: non ut contulcet iohan-
 nis doctrina. sed ut magis
 q'firmet. **N**am si illo adhuc
 docente hec eadem predicass?
 forsitan gaudere videretur:
 nunc autem quia eo incluso repe-
 tit. non gaudet. sed q'firma-
 cio invenit. **C**onfirmat autem
 iohannis doctrina: ut testem
 verum eum fuisse demonstrat.
Nam si iohanes verus est tes-
 tis: testimonium eius verum est. quod
 dixit de xpo. **S**i autem falsus
 est testis: et oia illa glosa. fal-
 sa fuerunt q' dixit de xpo. **E**t
 ergo dum iohannis doctrina con-
 firmat: dominus seipm q'medat.
Pnitiam agite. **C**reator huma-
 ne nature fuit: q' uicium habet
 humana natura. **S**ciens etenim
 dominus quia nullus homini p' igno-

innocentia iusticie peccat: sed dñi
sequit^r delatorem carnalem.
cōtempnit glām spūale: ideo
statim nō iusticiā pdicauit
quā om̄s cognoscebat. s̄ pe
nitentiā qua oēs indigebat.
Quis ergo venies cōtra iu
diciū dei? ausus ē dicē. quā
ego volo bon⁹ eē et nō pos
sū: Dñs em̄ qui i p̄mis nō
iusticiā sed p̄miam pdicauit?
nō nature ignoratis: sed vo
luntatis culpā i p̄corib⁹ eē de
mōstrat. Om̄ia em̄ correctio
ē voluntatis: nō emendatio
male natē. Nā si emēdacio
natē eēt p̄mā? creator et
dñs nr̄ venisset in m̄ndū
ut sui op̄is culpā emēdaret:
nō nr̄os errores. **Appi**qua
bit em̄ regnū celoz: id ē be
atitudo regni celestis quā
pp̄arauit fidelib⁹ deus. **Ac** si
dicat. Parate vos p̄ p̄miam.
et p̄ pacienciā ad p̄cipiēda
bitudine regni celestis: quā
app̄iquabit tēp⁹ mercedis
reddende. **Qui** mala timebis.
aut cōcipisctis bona atten
dite: quā app̄iquabit regnū
celoz. **Si** vos mala nō ter
rent. ul̄ bona delectent: a
si regna nō ḡcupisctis. vel

tormenta timeate. **Gaudant**
iusti. quā iā finiunt^r mala
eoz: et t̄cipiūt bona. **Iuge**
ant p̄cores. quā iā transeūt
bona eoz: et t̄cipiūt mala.
Quid nocuit hoib⁹ iustis
quā mala passi sūt. cū cepe
rūt eē in bonis. **Nā** recor
dacio t̄sactor⁹ maloz nō
solū nō nocet: sed adhuc
magis delectat. **Nā** mala
q̄ dñi p̄ncipia sūt. ḡm̄ua vi
dent^r: cū vero t̄sacta fue
rūt. recordacio eoz gloria
cio ē. **Aut** q̄ p̄dest p̄corib⁹
quā bona sūt ḡsecuti? cū
ceperūt eē in malis. **Nam**
recordacio t̄sactor⁹ bonoz
nō solū nō adiunat: sed ad
huc ampli⁹ ḡnat. **Nā** qm̄
dñi p̄ncipia sūt. delectabilia
vident^r: cū vero t̄sacta fue
rūt. recordacio eoz magis
affligit. **Et** ista pdicacio
p̄mie qualē fructū cōtulit
xpo: **Heminavit** verbū
penitēcie: et imaculatos
sibi pdicatores iusticie mes
sūt. **Omelia. Nona.**

Ambulans aut^r secus
mare galilee vidit
duos fr̄es: symone et an
dreā. **Pr̄ius** q̄ aliq̄ dicat

aut faciat vocat aplos? ut nichil eos lateat. nec verborum xpi nec operum: ut per modum fiducialiter dicere possint. non possimus enim nos que vidimus et audimus non loqui. Vidit enim eos non corporaliter sed spiritualiter: non ad facies eorum sed ad corda respiciens. Et elegit eos non quasi apostolos: sed quia apostoli poterant fieri. Sicut artifex si viderit gemas preciosas et non dolatas. eligit illas non quod sint. sed quod fieri possunt? habens enim scientiam artis. bonum compositum non contempnit: sic et dominus videns illos. non opera eorum elegit. sed corda. Mittentes recia. Et future dignitatis gratiam artificij sui opere prophetantes? ut intelligamus quia non solum ista secunda piscatio spiritualis a deo erat eis donata: sed etiam prima illa corporalis dei providencia in eis fuerat ordinata. Ita sicut qui recia iactat in aqua. nescit quibus piscibus comprehensurus est. sed quos deus ei transmiserit illi intrent in recia? sic et doctor quando diluina ser-

monis recia super populum iactat. nescit qui sint accessuri ad deum: sed quos deus excitavit illi adherent doctrine. Et sicut in piscatione labor solus requiritur piscandi? deus autem transmittit captivam: sic et in doctore nichil requiritur nisi in scientia doctrine: populum autem non corrigit homo: sed deus. Sic enim dicit dominus per prophetam. Dic hoc ad illum filium iosedech sacerdotem magnum. Si bene custodieris aulam meam: dabo tibi que habitent in ea. Et ait illis. Venite post me: faciam vos fieri piscatores hominum. id est doctores. ut cum recte verbi comprehendatis homines de mundo hoc falso et fluctuabundo. et tempestuoso. et instabili. et perfido. et semper periculoso. et nemini virtutis tuto: ut homines non ambulat. sed feruntur iuviti quasi nolentes. Violencia enim dyaboli concupias multas operans in eis. meretur se facturum eorum voluntate? quia cum delatione compellit in mala opera: ut homines alterutrum se comedit. sicut pisces semper fortiores

denozant infirmiores: ne tuis
lati uinat in terra fructifera
corporis xpi. scilicet membra cor
poris ei: in terra fructifera
in terra dulci et semp tranqu
la. Vbi non est tempestas ad
emersionem: nisi forte ad tem
tationem fidei. et pacem fructi
ficationem: ut homines ambulat
non feruntur. ut se alterutrum
non comedant habitates. sed
fouent. **E**cce do vobis euan
gelium in manibus: alterum rethe
dissarum suarum et obligata
cum pabolarum. virtutum admira
darium. et multiformium doctri
narum. narracionibus crebris qui
fluctibus huc et illuc discurrer
tibus. tertium minis iudicorum
et promissionibus beatitudinum:
qui quibusdam nodis indissolu
bilibus. colligati prescientibus. et oc
cultarum cogitacionum cognicio
nibus. demonum confessionibus. et
resurrectionibus mortuorum ni
mis affirmati: ita ut in sinu
suo tutissimo. diligenter pos
sit rationabilium hominum conti
nere captiua: ut non det eis
ex aliqua potestate excedendi occa
sione qui per captiua. aliqua
neglecta a spiritu sancto qui tenet
eam. **E**t hoc dicit aliquis

inter se. **N**on sine causa secuti sunt
illam talia promittentem. **Q**uid
enim? **T**ibi minora repromit
tit. **R**one si bene gustatus
fueris. regnum celeste tibi pro
mittit. **R**one angelicam na
turam. **R**one hereditatem se
culam. **E**t quare non sequis eum?
Sed illi secuti sunt. quia celestium
bonorum amatores erant: non
terrenorum. **T**u autem eum non
sequis: quia non celestium sed ter
renorum amator es. **N**on enim
carnalis nullum bonum credit
esse bonum nisi carnale bonum:
et nihil credit esse iocunditate
nisi que est super terram. **N**on ergo
illi doctorum cupierunt honorem.
sed doctorum operis licentiam: sicut
veritas contestatus est. **S**i enim
apostoli facti. honoribus apostolatus
sui fructi sunt: sine dubio apostoli
cum concupierunt honorem. **S**i
autem non solum apostolatus sui ho
nore fructi non sunt humilitatis
causa: sed etiam propter hominum salu
tem et gloriam christi passi sunt di
uisa supplicia: manifestum est quod
tunc non apostolicum honorem concupie
runt. sed questum apostolici operis
et laboris. **S**ciebant enim quoniam
periosa est anima hominis: quod gratia
est apud deum salus ipsius: quod

meras ē hōiem edificare se,
cū dū deū. Concipiēz et se-
cuti sūt: tu aut nō gāpissas
talia hec. Quō enī desideres
altēri posse saluare? q̄ tempm
saluare nō curas. Et relicto
rethib⁹ suis: secuti sūt eim.
Ne aliq̄ xpian⁹ dicat: Aug⁹
nō possū diuicias dilige et
xpō placere. Deo relinquentes
rethia sua apll⁹ nos docierūt:
q̄ nemo p̄t terrena posside
et p̄fecte ad celestia puenire.
Considem quō inter celū et
terā aer medius cōstitutus
separat creaturā utraq̄: ut
ōndat. q̄a inter celestia et ter-
rena nūlla p̄t eē cōmixtio.

Celestia enī sp̄itualia sūt
et leuia: et nataliter sp̄
sursū petencia. Terrena aut
ponderosa sūt: et semp̄ dor-
sū deponēcia. Si sp̄ualia te-
nueris: sursū te dūcūt. Si ter-
rena: deorsū te deponūt. Deo
reliquerūt rethia ne magis fa-
cerent eis impedimētū labo-
ris: q̄ aditāmētū utilitatis.
Et p̄cedens inde: vidit abos
duos fr̄es. iacobū et zebedi. et
iohanē fr̄m eiq̄ cōponētes
rethia. Diliter vocauit et istos
stant enī habitacione cūes:
dilōne cōcordes? arte officij

pares: fr̄nitate pietatis quic-
ti. Deo sic vocauit et istos?
ne tot bonis reb⁹ cōiunctis: dis-
silis vocatio separet. Graciose
aliq̄s de hac duplici fr̄itū
utilitate locuty ē: qm̄ om̄is
ecclia p̄cipue in caritate fue-
rat cōstruenda sicut ip̄e dicit:
Hoc ē aut mādātū: ut diliga-
tis iuicem sicut ego dilexi vos.
Et iterū. In hoc cognosct̄ ho-
mines q̄a mei discipuli estis:
si caritatē habueritis īt̄ vos.
Sicut enī in corporali edificio
lapis ad lapidem cōmēto iter-
ueniente cōstringit⁹: sic ī edi-
ficio ecclie xpian⁹ ad xpianū
caritate mediante cōnectit⁹.
Deo semp̄ per fr̄aternitatem
caritatis ecclie q̄posuit funda-
mēta? ut radicib⁹ caritatis
eruberās: q̄ h̄umor ascēdat
ī ramos. Et hoc sup̄ natura-
lem caritatē: ut nō sōlū per-
grām sed eadē p̄ naturā ipsa
caritas firmior habeat⁹. Sic
enī fecit deus et in veteri tes-
tamēto. Edificatur⁹ enī pplm̄
illū p̄ legē: sup̄ moysen et
aaron fr̄es posuit edificacio-
nis r̄iciū. Quā aut habūdā-
ciōr grā futā erat noni testa-
mēti qm̄ veteris? ideo illū q̄
de pplm̄ edificauit scdm̄ vna

firmitate: hinc autem secundum duas.
Componetes retia: quod est marie
 paupertatis iudicium. Veteri com-
 ponebant: quia noua unde eme-
 rent non habebant. Et quod ad
 maiorem pietatem eorum pertinet
 in tanta paupertate sic patri
 suo occurrebant. ut secum eum
 baillarent in navi: non ut
 ille istos adiuuaret in ope: sed
 ut ipsi illum consolarentur sua pre-
 sentia. Quoniam autem illi quidem re-
feruntur mittentes retia et omnes
euangelistas: ipsi autem componen-
 tes. sine ratione esse non credo:
 marie cum poterant dicere sine
 dampno aliquo intellectu. et ibi
 vidit illum et illum. et non dicere
 componetes retia. Ite estimare
 illos quidem quasi velociores ad
 predicandum. quia iam mittentes
 erant retia: istos autem pigrio-
 res quia adhuc componetes erant
 retia non summa ausi: quia dicitur
 illorum talium cognoscere est solius
 christi. Ne ergo forte propter petrum
illi dicitur mittentes retia:
 ipsi autem propter iohannem componen-
 tes: quia petrus predicauit tamen
 euangelium. et quod posuit non: sed
 marcus ab eo predicatum quo
 posuit. iohannes autem et predica-
 uit euangelium et ipse quod posuit.
 Et non solum componit: sed etiam
 omnia euangelistarum retia ipse

quod posuit. Haec autem omnia humana
 christi pene sola quod posuissent:
 iste quod misit eis etiam diuina
 christi: ut nullam relinqueret spiritus
 sanctus scandalum aptum in eis unde
 pisces egredierentur. Et ut mir-
dicam quod super in tertia
 retis omisit? quia circumpo-
 situs est quasi plumbum quia. et in-
 extinguibilem flammam et in-
 mortalium vermium supplicia
 ponderosa: ut possit facile
 humanorum cordium penetrare per-
 fundum. Et illi relicto patre
et navi: secuti sunt eum. Vide
 quia petrus quidem et andreas
 dicuntur reliquisse retia: iacobus
 autem et iohannes. patrem et na-
 uim. Tria sunt enim generaliter
 omnia que relinquere debet qui
 venit ad christum: actus carna-
 les. substantiam mundialem:
 parentes carnales. Per retia
 enim piscationis. actus carnales
 relinquendi signantur: per na-
 uem autem substantiam: per patrem
 vero omnes parentes. Et vide
 quia prius retia relicta signantur:
 postea naves: in tertio loco
 patrem. Quia prius conuenit actus
 mundiales relinquere: ipsi sunt
 enim qui proprie nocent ad spi-
 ritualia: sedo substantiam.

quia non tamen nocet aliquis habere
 in mundo: quantum agere aliquis
 actu. cum hoc ipsum habere nocet.
In nauissimo parietes. quod et
 ipsi quidem nocent: tamen minus
 nocent quam diuicie et actus
 huius seculi. Reliquerunt ergo
 nauem: ut fierent ecclesiastice
 nauis gubernatores. Reliqui-
 runt retia: ut iam non pisces ap-
 portarent ad ciuitatem terrena:
 sed homines ad ciuitatem celestem.
Reliquerunt omnem preem: ut fie-
 rent omnium spiritualium genitores.
Et circuibat ihesus tota gali-
 leam. **Quis** rex pugnaturus
 contra aduersarium regni. prius
 congregat exercitum: et sic va-
 dit ad pugnam. **Sic** et dominus
 contra dyabolum pugnaturus
 prius congregauit apostolos: et
 sic cepit per totam galileam
 euangelium predicare. **Super-**
natio enim dyaboli. predicatio
 est veritatis: sagitta mortife-
 ra est in visceribus eius sermo
 iniusticie: derectio eius est opus
 signorum. spoliatio preteritis eius
 est querisio fidelium. **Et** rex qui
 deum terrenum congregat exer-
 citum: ut illorum laboribus ipse
 gloriam consequatur. **Iste** autem
 congregauit apostolos. non ut il-
 loro laboribus ipse gloriam

consequatur: sed ut suo labore
 illis victoria prestet. **Circui-**
bat totam galileam sicut studio-
 sus medicus. circuibat quidem
 egrotantes: singulis quibusque
 passionibus adhibens congruas
 medicinas: quia debiles illi
 ad medicum venire non pote-
 rant. **Et** dominus quidem circui-
 bat singulas regiones: nos
 autem qui sumus vniuersarii
 regionis pastores. et si regio-
 nes circuire non necesse habemus:
 tamen singulas species passio-
 num populi circuire et considera-
 re debemus: id est diligenter
 attendere qui sunt in populo qui
 auaricie morbo laborant: ut
 aliquo sermone de auaricie
 malo faciamus ad medicamen-
 tum sanitatis illius quod auaricie
 stimulis agitatur secundum pauli
 sententiam diactis. **Habentes**
 alimeta et quibus regamur:
 hiis contenti sumus. **Primum** qui
 voluit ditites fieri: incidit
 in temptatione. **Ite** debemus
 illis prouidere qui in populo arden-
 tibus libidinis febribus valde
 laborant: et ut ad remedium
 passionis eorum aliquod medica-
 mentum in ecclesia proficere de
 apotheca medicinali apostoli

dicentis Omne peccatum quodcumque
fecerit homo contra corpus est: quod
autem fornicat in corpus suum
peccat. **Et** quod admodum per
familias studiosus sit in do-
mo sua quod unusquisque natum
habet: ita et sacerdos sin-
gularum morebus. et actibus. et con-
solatione debet indiscere: ut
quale quibusque medicame-
ntum natum fuerit sumat: et
cui consolatione consolatione:
cui iracundia iracundia:
cui autem asperior iracundia
medicina fuerit posita secundum
qualitatem passionis illius non
debet indignari: quia nec in-
firmus irascitur contra medi-
cum si posuerit aliquam medica-
nam mordentem. **Pro** enim conside-
rat asperitatem medicine et
irascitur: sed considerat benivo-
lentiam medici et sustinet:
quia prodesse illi desiderat. non
nocere. **Sicut** autem infirmus
qui ipse venit ad medicum.
ex parte iam sanus est: sic et pec-
cator qui ipse venit ad sacer-
dote. et doctrine autem penitus
medicamina querit. ex parte
iam iustus est. **Illum** autem quibus
tenet infirmitas. quem sacer-
dos sequitur verbis: et ille

spiritualium verborum medicamentum
non sentit nec melioratur: sed
quasi qui stomachum patitur. quod
manducaverit aut biberit ita
vomit: sic et illa anima patiens.
quodcumque audierit. statim de sen-
sibus suis proicit foras: sicut
illi infideles iudei de quibus
dictum est: omnem escam abho-
rata est anima eorum. id est omnem
escam doctrine animam nutri-
entem. **Docens et predicans**
euangelium regni. **Aliud** est do-
cere: aliud est euangelium predi-
care. **Docerat** enim eos dicens
iustitias naturales: quod et si ille
non diceret. ratio utilis illos
doceret: ut puta castitatem.
humilitatem. patientiam. et cetera
silla huius: que homines et si
non audiunt. tamen a semetipsum
bona esse omnes intelligunt. sicut
ait ad romanos in c. apulius.
Cum enim gentes que legem non
habent. naturaliter a legibus
subiacent. **Sed** forte di-
cis. **Si** ea eos docebat que
omnes intelligunt: quod opus habe-
bat eos docere. **Audi.** **Doct-**
na tamen non propter manifesta-
tionem verum obscuram inven-
ta est: quantum propter excitatio-
nem cordis et spiritus. **Talis** est

eihumana natura: utputa p̄
 ualentib⁹ delacionib⁹ carna,
 lib⁹ in hoīe. scā que ē i eo
 iusticie nālis excludit⁹: et
 q̄si in obliuione deducta de
 memoria foris expellit⁹: et
 obdormit. **Cū** ergo ceperit
 doctor in illis reprehendere
 et repaier mala carnalia:
 et terre de futuro iudicio q̄
 p̄fasis delacionib⁹ cōlib⁹ itez
 sanā i memoria eoz redū,
 cit. et i sensib⁹ repat. **Vnde**
 et gladius dicit⁹ sermo diuī,
 nūb⁹? q̄a sicut gladius car,
 nes p̄adit: sic et sermo di,
 uin⁹ cōcipias cēnales? et
 queadmodū si colligas her,
 bas de agro. triticū quale sāt
 in illo: sic et gaudia si p̄ca,
 dat⁹ ab hoīe. iusticia p̄ua,
 lesāt? q̄a sicut herbe effo,
 cant triticū: sic gaudie car,
 nales effocant disciplina.
Vides ergo q̄a doctrina nō
 nauas scās introducit⁹: sed
 oblitās cōmonefacit. **Si** ḡ
 sermo huān⁹ tantā habet
 v̄tutē aurib⁹ sonū p̄stans?
 putas q̄ agebat sermo dñi,
 cus cū esset sp̄s viū? non
 tū in aurib⁹ sonāb⁹. sed in
 cordibus opans. **Euāgelium**

aut p̄dicans. miserū iusti,
 ac p̄mittebat. **Euāgelium** em̄
 ē nūciū bonū. **Bona** autē
 hoībus nūciant⁹. q̄n̄ promit,
 titur eis b̄tudo celestis? per
 catorū remissio. adoptio fili,
 orū. mortuoz ⁊ resurrectio: et
 immortalit̄ vite. hereditas reg,
 ni celestis. et possessio gl̄ie
 sempiternē? societas angelo,
 rū. et cōmunicatio sp̄s. fraternitas
 xpi. ac p̄nitas dei. **Nō** oīa
 antiq̄ hoīes manifeste nec
 audierāt. nec sperabat. **Et**
 ideo p̄mū boni op̄is nō spe,
 rantes. iusticie ḡtēpserunt
 labore? et t̄stulerūt se ad
 delacionē carnales: q̄a oīs
 iusticia molesta ē oībus in
 carne viuētib⁹. **Propterea** labor
 iusticie nō sustinet⁹: n̄ merces
 op̄is expectetur. **Ideo** ergo
 illis b̄tudinē euāgeliza,
 bat celestem? ut corda eoz
 ad pacienciā boni op̄is
 excitaret: et desiderū celestis
 tū p̄miorū aut doct̄. a
 itēptans eis p̄phas de suo
 ip̄i⁹ aduentū. ut ip̄a iuter,
 ptacōis doctrina. et doct̄,
 na esset p̄pter icarpacionē:
 et euāgelizatio p̄t̄ demū,

aacione futurū bonorū ī
 ipō. Et sanas oem languo-
re et oem ifirmitate ī ple-
be. Et dicit languore: ad
 passiones ptine voluit cor-
 porales. Et dicit et et
 oem ifirmitate: ad passio-
 nes aie spūales. Et em
 pauiores morbi aiam ver-
 ant q̄ corpus. Et si quidē
 dixisset sanas languores
 et ifirmitates? poteram⁹
 utraq; ad passiones itelligē
 corporales: ut languores
 quidē itelligerent⁹ ḡuiores
 passiones. ifirmitates autē
 tedia leniora. Et autē cū
 dicens oem languore? ome
 genus siue ḡuū. siue leniū
 passiomū cōcludit: alterius
 clausule iuenit⁹ adiectio eē
 supflua? nisi vnā quidē ad
 corporales passiones intel-
 ligam⁹: alterā autē ad spūa-
 les. Possim⁹ tū utraq; clau-
 sila. et utraq; ita itelligē
 passiones. Et oem languo-
 re siue corporale. siue spūa-
 lem: et oem ifirmitate?
 ut languore quidē itelliga-
 m⁹ aie morbū passiois ali-
 quī ifirmitate aut ifideli-
 tate: utputa qui auaricie mor-

bo subditus ē aut libidinis.
 aut vane glorie. languore aie
 patit⁹? qui aut misterium vo-
 catiois dei ignorat: ille ifir-
 m⁹ habet⁹ in fide. Multi em
 sūt qui pnt bona facē et deo
 placē sed nō faciūt: q̄a mis-
 teriū vocatiois dei ignorant.
 et ipi sūt infirmi. Quidā
 aut sic passionib⁹ carnalib⁹
 sūt mācipati? ut etiā si sciat
 misterium vocatiois dei. bñ agē
 nō pmittant⁹: et ipi sūt lan-
 guore habentes. Et passio-
 nes corporales diuinitatis vir-
 tute sanabat: spūales autē
 verbo pietatis. Sicut em me-
 dicina languēti corpi: sic ver-
 bū prodest aie egrotanti. Et
 inde vide qd nō p̄us posuit
 sanas oem languore et oem
 ifirmitate? sed p̄mū pdicās
 et docens euāgelium regni. et
 postea sanans: p̄pter duas
 causas. Prīmū q̄a ut miracula
 v̄tutū edificat aias. scādu
 verba pietatis. iō aut pmittit⁹
 qd magis necessariū esti-
 mat⁹? deinde q̄a nō verba
 pietatis virtutes miraculoz
 cōmedant: sed v̄tutes mira-
 culoz veritatis sermone.
Et iō credebatur ep̄c posse
 facē v̄tutes q̄a veritate pre-

dicabat? si iō credebatur verita-
te p̄dicare: q̄a poterat facē
v̄tutes. Et obtulerūt ei om̄s
male habētes: et curauit eos
In quibusdā locis ponit. et
m̄ltos curauit: sicut ē ibi.

Et q̄t quot tetigerūt eū: sa-
nati sūt. Hic autē simplicit̄
dicit. et curauit eos: signas
q̄a om̄s curauit. Sicut noui
cū medic⁹ intrans ciuitatē.
et volens ostētaciones dare
sui artificij. om̄s ad se venien-
tes curat: et nō tm̄ cogitat
de mercede accipiēda. q̄ntū
de opinione sua cōmēdanda:

cū em̄ manifesta fuerit fama
ei⁹ bona. hic scdm̄ laborē suū
iāpit et exigerē et mercede?
sic et dñs māpiēs p̄dicane:
nō scdm̄ iudiciū quosdā. sed
om̄s idifferenter sanabat: p̄
q̄ v̄b̄ illū oīs iudea cognouit:
b̄nficia sanitatū digno p̄cio
fidei vendebat. unicuiq; di-
cens. fiat tibi scdm̄ fidē tuā:
ubi tñ om̄s illos scdm̄ presci-
entia ante p̄parauerat. qm̄
venirent. **Cap. quātū. Om̄e**

Udens autē **lia. x.**
Ih̄sus turbas m̄ltas:
ascendit in motem.

Ois artifex scdm̄ p̄fessionē
sua oportunitatē op̄is videns
gaudet. Carpetarius si viderit

arborē bonā: cōcipisat eam
p̄fandē ad opus artificij sui.
Agricola si viderit terrā pin-
guē: desiderat eā arare. Et
q̄ dico de rōnabilib⁹ hōib⁹?
Ipe rōnabilis equus de sta-
bulo p̄siliens? si viderit cā-
pos parētes rapit frenū: et
eritat ad cursū. Hic et dñs
videns magnā cōgregatio-
nē ppli: eritatus ē ad doce-
dū. Hic et oīs sacerdos. cum
vidit eccliam plenā. gaudet
aīn⁹ ei⁹: et delatatur ut doce-
at. Si autē viderit eccliam va-
ciā. cōfundit: et nichil dice-
pt. Ascendit ī motem. **Cap. x.**
q̄ nō poterat ibi doce? ubi iā
p̄pls erat. Sed p̄pter duas
rācōes ascendit ī motē. Pri-
mū. ut impleteret p̄phēcā ysaiē
dicentis. Sup motem excelsū
ascende: tu qui euāgelizas sy-
on. Deinde ut misterij pieta-
tis oñderet. Ascensio em̄ ei⁹:
ē altitudo v̄tutū. Ascendit
ergo ī motē? ut ostendat
nobis. qm̄ ī altitudie spūa-
liū v̄tutū q̄sistere debet: qui
docet iusticiā dei. pariter et
qui audit. Qui docet. ver-
borū suor sit ip̄e exemplū:
ut magis ope doceat q̄ ser-
mone: sicut ait aplūs ad th̄-
motheū. Exemplū esto om̄i

fidelium. Qui autem ambulat per
 conualia vite terrene obscuras
 semitas calcant? et loquuntur al-
 tos sermones: non alterum istum
 ut sed seipsum castigat. Nemo
 potest in valle stare: et de monte
 loqui. Sed aut ubi stas inde
 loque: aut vnde loqueris? ubi
 sta. Si in terra animus tuus? ut
 quod de celo loqueris? Si ergo in
 terra stas: de terra loquere.
 Si autem de celo loqueris. in celo
 consistere: ut dicas cum apostolo. **Non**
 autem conuersario est in celis. Ille
 autem qui audit iustitiam dei
 populus. ideo debet in altitudine
 bonorum operum consistere: quia disci-
 pulus ymitator debet esse magistri.
 Si autem in partibus vniuersis. et au-
 dias iusticie verba docentem.
 iudicium tibi non salutem accipis.
Audis enim: ut ne vel ignora-
 tie excusationem habeas ante
 deum. **Ecce homo** si quicquam arte
 ex toto corde voluerit discere?
 utputa pingue. a edificare:
 cum frequenter magistrum suum au-
 diet. a vidit. tollit se in se-
 creto et accipit ferramentum?
 et ipse se temptat si potest iam
 facere: quod frequenter audiuit
 et vidit. **Sic et tu.** Si facere
 iustitiam non vis. ut quid predi-
 catores iusticie audis? **Ut quod**
 illum doctorem appellas? cum?

non vis esse discipulus? **Intellige**
 ergo. dico enim tibi rem natu-
 ralem: secundum loca istius scrip-
 turam. **Si tu es super montem.**
 et predicator in valle? tu sur-
 sum constitutus audis vocem eius?
 quia vox melius sursum ascendit.
Si autem tu steteris in valle?
 et doctor tuus steterit super mo-
 tem? loquat? non multum tibi pro-
 fiaet loquela illius. **Ergo in**
 primo loco populus se considerare
 debet quibus est. in secundo loco qua-
 le habeat sacerdotem? quia doc-
 tor malus bono populo non multum
 nocet: bonus autem doctor
 malo populo non multum prodest.
Sicut autem populus seipsum non vi-
 det quem prius videre debet:
 sed semper sedens iudicat de
 moribus sacerdotum. **Ideo ergo**
 prius scriptura nos docet?
 ut tam doctor quam populus super
 monte scitatis ascendat: qui
 vult audire pietatis doctri-
 nam. **Aut certe ita.** **mons**
 ecclesia appellatur: de quo dicit
 propheta. **mons dei mons uber.**
Ascendit ergo in monte ut il-
 lic discipulis suis misteria
 tanderet veritatis? ostendens
 quia vis qui vult discere mis-
 teria veritatis? in montem
 ecclesie debet ascendere. **Sed non**

in omnem motem: sed in mo-
 te ubi ubi. **S**unt enim et here-
 ticorum motes. non autem ubi-
 sed coagulati in quibus non
 misteria veritatis traduntur:
 sed mendacia impugnantia veri-
 tate. Ideo et eos qui in tales
 motes ascendunt: reprehendit
 spiritus sanctus per prophetam dicentem.
Ut quid suscepistis montes
 coagulatos. Coagulate enim
 dicitur heresim ecclesie: quia coa-
 gulati sunt sicut lac cor eorum.
Huius pauperes spiritus. Quibus
 ipsas beatitudines exponat
 ex parte euangelista lucas: tunc
 ipse beatitudines perfectiores il-
 lis intelligende sunt: quoniam ille
 in loco campestri dicitur fuisse.
 ipse autem perfectus super montem:
 id est ille mediocribus. ipse autem
 perfectus et rectoribus volorum:
 sicut referunt apostoli ad quos
 dicta sunt hec. Cuius differen-
 tie rationem largius exposui
 tibi. Ideo illic simpliciter pau-
 peres dixit: hic autem paupe-
 res spiritus. Pauper spiritus est humilis
 corde: id est pauperem spiritum habens:
 qui non magna sapit de se. Si-
 cut ex diverso dives spiritus in-
 telligit: magna de se sapiens
 et superbus: qui non implet ma-
 datum christi dicentis. Nisi quis

factus fuerit sicut puer iste: non
 intrabit in regnum celorum. Qui
 enim iam gustus factus est sicut
 puer: ille est et pauper spiritus. Et
 qui pauper est spiritus: ille gustus
 est factus sicut puer. Et secundum
 testimonium quidem christi et apostoli.
 plenitudo legis est dilectio: tunc
 nutritrix dilectionis est humilitas:
 et odij in superbia. Ergo to-
 tius boni humilitas iudicium est:
 et totius mali superbia. Denique
 et perditionis iudicium a superbia
 cepit per dyabolum: et iudicium
 salutis ab humilitate per christum.
Merita et convenienter et
 omnium beatitudinum. humilitatem
 fecit iudicium. Et quae non mani-
 feste dixit beatus humiles spiritu.
Ergo hunc terminum potui inve-
 nire rationis colore: ut non so-
 lum humiles ostendat: sed etiam
 indigentes humiles. qui sic sunt
 humiles ut semper adiutores
 dei sint mendicantes. Unde
 in greco non dicitur beatus paupe-
 res: sed beatus medicus vel egeni.
Huius pauper est. qui angustiam
 quidem habet: non autem tantam
 ut medicare cogatur. Secundum
 quia dicitur et propheta dicit.
Beatissimus qui intelligit super me
 dicitur et pauperem. Ideo dicit
 beatus medicus spiritus: ut multum hu-
 les ostendat. Si ergo dixisset

bñ hūiles spū: nichil ampli⁹
 significasset q̄ hūiles. **N**ūc
 aut̄ et hūiles. et scdm fidem
 hūiles: et intelligētes vñ sit
 adiutorū hoīs. **S**ūt em̄ mlti
 nāliter hūiles spū. sed non
 ex fide: hī tales nō pulsant
 adiutorū dei. **Q**ui autem
 scdm fidem hūiles sūt et in-
 telligētes. nimis timet de
 se: adiutorū dei pulsare nō
 cessant. **Q**uā ipozū ē regnū
 celozū. **Q**uid em̄ aliorū.
Virtutes alias studencium
 nō ē regnū celozū. **S**ciā.
Nā sicut cetera vicia depo-
 nūt ad iferos: maxie tñ
 supbia. qā radix om̄ ma-
 lozū supbia ē: sic et om̄s
 vtutes iducūt in regnū ce-
 lozū. maxie tñ hūilitas: qā
 radix om̄ malozū supbia
 ē: sine dubio et radix om̄
 bonozū hūilitas ē. **E**t quia
 ppū ē ut qui se exaltat
 hūiliet̄: et qui se hūiliat
 exaltet̄. **H**ī qui lugent
Et qui sua quidē peccā lugēt
 bñ sūt: sed mediocres bñ:
 beatiores aut̄ sūt q̄ aliena
 lugēt peccā: certū ē em̄ qā
 nō habent sua que lugeāt.
Tales conuenit eē om̄s doc-
 tores: et qui sūt sup mōte.
Nā cū sint ppli xpiani pres.

quomō pnt eē sine luctu: cū
 videat cotidie xpianozū nūab
 vsq̄ ad ifernū cadentes. **N**ā
 de angelis qui exibui sūt i
 fine sc̄i ut signet seruos dei
 qui de alienis lugēt peccā:
 sic scriptū ē per **E**zechielem.
Ite p̄ iherlm. **I**herlm em̄ vera.
 ē ecclia xpi: cui⁹ fundamēta
 sūt in mōtib⁹ sc̄is. **Q**uā ipi
 q̄solabūtur. **S**i cōsolacio luge-
 cū ē cessacio lucty pene. quā
 qui sua lugēt peccā cōsecuti i
 dulgēciā. cōsolabūt̄ in sc̄o
 illo. **Q**ui aliena lugēt peccā.
 quō cōsolabūt̄. **N**ūq̄ desi-
 nent luge de peccōib⁹. **S**ciā:
 qm̄ qm̄ diu sūt in mūdo. nes-
 cientes puidēciā dei. nec in-
 telligentes ad plenū q̄ dya-
 bolo cōpellente delinquit:
 et qui ex pposito malo diligit
 mala. om̄s peccātes lugēt.
 om̄s a dyabolo arāveniri
 et cogi putantes. **C**ū q̄ in
 sc̄o illo puidēciā dei cogno-
 uerūt et idellererūt manifeste:
 qm̄ qui dei fuerūt. p̄ire non
 potuerūt: qui aut̄ perierūt
 nō fuerūt dei. qā de manu dei
 nemo rapere p̄t. **D**eposito de
 eis luctu cōsolabūtur: et sine
 mixtura alicui⁹ doloris. i sua
 sola bñitudine letabuntur.

Nam quoniam diu caritas est sanctorum
 ad peccatores: et luctus est. Ibi autem
 nec caritas est sanctorum ad peccatores
 nec luctus: etiam si propinquus fue-
 rint. Sicut docet parabola in
 qua dicit diues abraham.
De abraham miserere mei! et
 mitte lazarium ut tingat ex-
 tremum digiti sui in aqua. et
 refrigeret linguam meam: quia
 quiescit crucior in hac flamma.
Rursum miseratus est ibi abraham
 filii sui ardentis. **Ra** quia
 fuerat epulator. in qua parte
 corporis sui plus peccauerat
 id est in gula: in ea amplius
 torquabatur. **Ha** mansueti-
 mansuetus enim neque irritat
 malum. neque irritatur a malo?
 neque aduersus eum preualet causa
 peccati. neque aduersus alterum ali-
 quod ex illo nascitur causa peccan-
 di: sed magis contentus est in
 iniuria pati quam facere. Nam nisi
 contentus fuerit homo ut noceat.
 nunquam potest esse sine peccato? quia
 sicut **zizania** nunquam sunt minus
 in agro: sic non sunt minus irri-
 tatores in mundo. Ille est ergo vere
 mansuetus: qui cum nocatus fuerit.
 nec cogitat malum facere. nec
 facit. **Quoniam** ipsi hereditabunt
 terram. **Sine** dubio terra uiuorum:
 de qua scriptum est. **Credo** videre

bona domini: in terra uiuentium. **Ter-**
 ra autem hec sicut quidam dicit
 quod diu est in hoc statu. terra est
 mortuorum: quia uanitati sub-
 iecta. **Cum** autem libera fuerit
 de corruptionis seruitute. in liber-
 tate glorie filiorum dei sit terra
 uiuorum: ut immortales heredi-
 tent immortalitate. **Alterum** ex-
 ponente legi. quod celum in quo
 habituri sunt sancti dicitur terra
 uiuorum? que quantum ad nostram
 regionem inferiorem celum est: quan-
 tum autem ad illud superius celum.
 dicitur terra. **Alii** dicunt quia cor-
 pus nostrum terra est: et quoniam diu
 quidem subiacet morti. terra
 est mortuorum? cum autem fuerit
 transformatum et conformatum
 corpus glorie christi. erit terra uiuo-
 rum: et hereditabunt eam. eternam
 eterni. et spiritalem sanctam. spua-
 les et sancta. **Hi** qui esuriunt et
 sitiunt iustitiam. **Esurire** et si-
 tire iustitiam. est desiderare iusti-
 tiam dei: ut siue faciunt homines
 iustitiam dei. siue audiunt. non
 quod audiatur. uel faciat iustitiam
 dei. sed ex desiderio cordis?
 quia omne bonum quod non ex amo-
 re ipsius boni faciunt homines: in-
 gratum est ante deum. **Unde** et dominus
 per iohannem **pro** omni simplicitate
 vocabat ad potum: sed tamen modo

turbulente. a munde. a modice.
 a amplius. a ex parte. a pfecte.
 a interdum. a semp: sedm pos
 sibilitate humanam. Hoc ipso
 mo et qui male dicit et cogi
 tat. videt dyabolū: qm omne
 malū dyaboli ē signū. In se
 culo aut illo hoc mo mudi
 corde deū videbūt facie ad fa
 ciem: nō iam p speculū i enig
 mate sicut hic. **Uti pacifici:**
 qui filij dei vocabūt. **Hic ē**
 unigenit⁹ deus: de quo ait
 apłus. Ipse ē pax nra. Qui
 ergo pacē diligūt: filij sunt
 patris. **Pacifici aut nō solū**
 dicūt qui inimicos i pace reco
 aliat: sed etiam illi qui imme
 mores maloz diligūt pacē.
 Multi em sūt qui alios qdē
 inimicos libenter i pace reco
 aliat: et ipi inimicos suos nū
 qm ex corde reconciliant. Ipsi
 tales illusores sūt pacis: nō
 amatores. **Hic em illa bona**
 ē. qm corde posita ē: non in
 verbis. **Vis cognoscere quis ē**
 verus pacificus? **Audi ppham**
 dicente. **Cohibe lingua tua**
 a malo! et labia tua ne loqua
 tur doli: id ē. lingua malū
 nō dicit sermonē. **Sicut em**
 ignis de modica sentilla mag
 nū cōflat mōdū: ita sermo

mal⁹ de leui occasione magna
 succedit inimicitia. Illius labia
 dolos loquūt? qui pacē por
 tat i labijs: et malicia seruat
 i corde. **Si xpian⁹ es. aut qd**
 loqr̄is h⁹ cogita: a qd cogitas
 hoc loqr̄e. **Diuerate a malo:**
 et fac bonū. **Nō dicit: accede**
 ad malū noli: sed recede a ma
 lo. **Ille aut iubet recede:** qui
 accessit. **Sciens igit⁹ miseri**
 cors de⁹ i continētia nram?
 qm si dixisset noli accede ad
 malū: a pauci. a null⁹ pote
 rat h⁹ adimplē? nā pene oēs
 hoies parati sum⁹ ad malū:
 ideo sic dicit. **Bonū qdē fu**
 erat: si nec accedes ad malū.
Si aut qsi homo. natē carna
 libus motib⁹ excitatus acces
 sisti ad malū: vel iam saltem
 ppter cōsiderationē diuini ti
 moris recede a malo? qm ac
 cede ad malū forsitan sedm
 carnē humanā. i firmitatis ē:
 pmane i malo et crequi ma
 lū. malignitatis ē et iiquita
 tis. **Inquire pacē et seqre eā.**
Nō dicit. si te pax sequatur
 suscipe eā: sed et si te fugerit
 sequere eā. **Utputa si qd liti**
 giū cū aliquo feceris? si qdē
 ille te p̄us iuitat ad pacem:
 pax te sequit? cū gaudio susci
 pe eā. **Quid si ille quasi mal⁹**

pmanet in malo. pax absco-
 ditur ab oculis tuis? tu q̄si
 filius pacis pulsa ianua pa-
 cis. et hoc e inquirere pacem
Nec dicas. Ille in p̄or inuicia
 fecit: et p̄us me debet cogae.
Gloriosior es tu. si nocitus
 pace pecceris: q̄m si nocens.
Ruerere ergo pace: et inueni-
 as p̄m̄u pacis. **B**eatu em̄
 pacifici: q̄m filij dei vocabu-
 tur. **B**u qui p̄secutione p̄ca-
 unt p̄pter iusticia. **N**on dicit
 bu qui a gentilib? p̄secutione
 p̄caunt: ne putes illu solu
 bonu qui p̄secutione patit?
 p̄pter ydola no colenda. **I**deo
 et qui ab hereticis p̄secutio-
 ne patitur p̄pter veritatem
 no relinquenda btus e: quia
 p̄pter iusticia patit. **G**enti-
 les em̄ xpm̄ negat: heretici
 aut veritate xpi. **Q**ui aut
 veritate xpi denegat: ipsu
 denegat xpm̄. **C**ristus em̄
 veritas. **E**t ideo heretici qui
 no p̄pter xpm̄ p̄secutione fa-
 ciunt. sed p̄pter veritate xpi:
 i p̄ma facie xpiani vident.
 reuera aut gentiles sut. **E**t
 no solu hereticus? sed et si
 aliq̄s ex potetibus q̄ viden-
 tur ee xpiani. forsita p̄pter

p̄ca sua correpto factis fuerit
 tibi inimicus. et p̄secutus te
 fuerit: btus es cu iohanne.
Nam et iohanes neq̄ p̄pter
 gentilitate. neq̄ p̄pter heresim
 uerfectus e: sed corripiebat
 herode p̄pter adulteriu eius.
Sed et om̄s p̄phete neq̄ a
 gentilibus regib? sed a suis
 occisi sut: no p̄pter gentili-
 tate. sed qa corripiebat eoz
 p̄ca. **S**i aut qui a suis p̄sis
 p̄pter causa dei aliq̄ patitur:
 no habet mercede: nec p̄phe
 habuerit. **S**i aut veru e qd
 om̄s p̄phe martires sut: sine
 dubio et qui p̄pter causam
 dei aliq̄ patitur. et si a suis
 patit: mercede habet. **I**deo
 no posuit scriptura perso-
 nas p̄sequenti: sed sola cau-
 sam p̄secutioib: ut tu no as-
 picias qb te p̄sequit. **Q**uid
 ergo. **S**i quis te p̄secutus
 fuerit no p̄pter causam dei.
 sed p̄pter puata rem. ut pu-
 ta ut auferat aliqua rem
 tua? ille quide qui sine ca-
 e p̄secutus. reus e. tu aute
 btus no es: qa no p̄pter ius-
 ticia p̄secutione passus es.
 sed p̄pter causam puatam.
Nunc si volueris illud adi-

pleze qd dnm e. Qui te p
 cissent ad marilla. pube
 ei et altera. Et qui vult au
 ferre que tua sut noli veta
 re. tuc ve btus es: qm et
 si ab uno no ppter am dei
 psecione paciobaris: postea
 tu aut dampnu. a iniuria
 passus es ppter den. Si aut
 resistis eam cu pccis et no
 ponis: btitudinis pdidis
 ti mercede. Hu eritis cum
vos expbrauerit hoies. Post
 q locutus e de psecionib
 sustinedis. tuq si rndeat qb
 ad eu. dne quid si psecio
 ne quide pass no fuerim
 ppter te. ul ppter iusticiam
 m oppbriu aut venerim
 et m blasphemiam hoim mi
 quoz. Hu no solu cu pse
acione passi fueritis: sed
etia cu vos expbrauerint
hoies. Ecce mlti homines
 ppter causam quide dei fut
 nobis imici: sed no aperte
 nos psequit? forsitm qa
 nec pnt. tu arcuientes oio
 blasphemant nos: et dicunt
 de nobis probrosa. Hu eri
tis cu vos oderint hoies. et
dixerint ome malu verbu
adusum vos micientes: pte
me. Sicut eni veru e. q qui

calice aque nobis porrexerit
 merces no perit? cosequet
 qui vel vni9 leuissimi verbi
 nobis iuria fecerit: iuria
 vna vacua no erit a merce
 de. Ut ergo blasphematus sit
 btus. duo hec couenite debet?
 ut mendacit blasphemet?
 et ppter deu blasphemet? Alio
 quin si vnu defuit: ia no e
 btitudinis merces. Utputa
si quis dixerit de te qd no e
turpe medacu. sed no ppter
causa dei. sed ppter aliquam
puata inimica: dolens ille q
dem peccauit. tu aute merce
dem iusticie no habes? nisi
forte cu possis reblasphema
re no blasphemasti ppter ius
ticia dei: aut cu possis te re
iudicare no reuudicasti? et tuc
btus es? et causa puata. facta
e tibi causa dei. Ad si pte
causam quide dei blasphema
tus es. tu qd dictu est de te
malu veru e: iteru no es bea
tus? qa veru e dictu de te.
et illa blasphemia ptinet t
no ad mercede iusticie: sed
ad vindicta pcc: ideo utruq
posuit. et micientes. et pte
me. Gaudete et exultate. Qu
uare. Quia merces vestra
mlta e m celis. Donderate co
fusione terrena cu gla celesti:

et videre si nō multo leui⁹ ē
 qđ patimini sup terrā: qđ qđ
 expectatis in celis. **S** forte
 dicis. **Q**uis p̄t blasphemia,
 tus mēdaciter nō dico gaude?
 sed ul' magnanimit' ferre.
Quisq̄s vana glā nō delectat?
Qui em̄ glām cōcupiscit ī
 celo. obprobria nō timet ī terris!
 nec cogitat quid loquantur
 hoīes p̄pter ipm̄: sed qđ iudi-
 cet deus de illo. **Q**ui em̄ leta-
 tur de laude hoīm: ille et de
 vituperacione hoīm cōtrista-
 tur q̄ntū letatur. **Q**ui aut
 de laude hoīm nō extollitur:
 nec de vitupacōe hūiliatur.
Unusq̄sq̄s ubi glām querit:
 ibi timet cōfusionē. **Q**ui glo-
 riā querit in terris: cōfusionē
 timet ī terris. **Q**ui aut glām
 nō querit nisi t̄mō apud
 deū: cōfusionē nō timet nisi
 t̄mō dei. **S**i miles piculum
 belli sustinet dū sperat habē
 predā! q̄nto magis opprobria
 mūdi nō debetis timē. qui re-
 gis celestis p̄miū expectatis?

Uos ep̄s **Omelia. xj.**
sal terre. **Q**uasi inter
 rogantib⁹ apl̄s ad quos sit
 oīa ista locutus? utrū gn̄aliter
 ad pplm̄. aut ad ip̄os: volens
 ostendere qm̄ ad ip̄os p̄cipie

hec loquebat. addit. **U**os ep̄s
 sal terre. **A**d illud respicit qđ
 superi⁹ dixit: qā doctor oī-
 b⁹ v̄tutibus debet eē q̄na-
 tus. **D**ebet eē paup: ut aua-
 riciā libere voce castiget.
Debet eē semp suspens⁹ et lu-
 gens siue sua ul' aliena dehe-
 ta! ut cōfundat eos q̄ nec
 peccare dubitat p̄us qm̄ pec-
 cent: nec postq̄ peccauerūt
 tristant. qā peccauerūt. **D**eus
 suspirat et plangit! ut per
 hoc oīdat: qā ḡuis et peri-
 culosus ē mūdius iste fidelib⁹
Debet esuriens et sities eē
 iusticiā: ut pigros circa bō
 opa. ul' lectionē fidei. ul' iux-
 taciōis flagello valeat mda-
 gare magis exemplo suo. qm̄
 voce. **D**ebet eē mansuetus!
 ut magis indulgēdo q̄ iudi-
 cando regat eccliam: ut ma-
 gis amet qm̄ timeat. **D**ebet
 eē misericors alijs. sibi aut
 austerus! ut sibi quidē ḡue
 pondus iusticie ponat: alijs
 aut leue. **D**ebet eē mūdo cor-
 de! ut nō solū nō se misceat
 circa negocia secularia: sed
 nec cogitet de mūdo. **V**iait
 em̄ ocul⁹ q̄nto mūdi⁹ fuit
 tanto longius videt! sic aīa

q̄to longius fuerit a sollicitu-
 dine mūdiali: tanto amplius
 deo proximior ē. **C**uius autē cor-
 dis oculi mūdū aspiciat: illi
 mens nō p̄t deū vidē. **S**it at-
 pacificus: ut tota ecclā eius
 q̄ una sit aīa. **U**bi autē cōcor-
 dia nō ē. nec orō illic exau-
 ditur: nec oblatio suscipit̄:
 q̄a nec ē deus ubi discordia
 dñatur. **D**ebet autē paratus
 eē ad passiōē: nō vana de-
 sideria martiriū habēs: sed et
 det martirib⁹ constanciā dig-
 nā. **N**ā q̄m ad sapientes
 nō miles ille patus dicit̄ ad
 bellū qui cupisat exire: sed
 qui potens ē exire. **S**i ergo
 hīs oībus v̄tutib⁹ fuerit or-
 natus. tūc est q̄si optimū sal:
 et totus de illo plus cōditur
 magis videndo eū. **N**ā p̄ma
 doctrina ē vidē bonū: scda
 autē audire. **V**os estis lux mū-
 di. **D**ū cōsideram⁹ qd̄ opus
 ē salis. qd̄ autē lucis. amonet
 nos ut q̄ram⁹ ob quā causā
 apli salī cōpati sūt: ob quā
 causā autē luci. **S**alis opus
 ē rem in eo statu tenē i quo
 inuenit eā: ut ad deterius
 mūtari eā nō sinat: ad meli⁹
 autē p̄ducē nō p̄t. **V**idua te-
 net carnē. ne putrescat: pu-
 trida autē nō p̄t tenere cor-

ruptā. **L**ucis autē opus ē: ip̄as
 solūe tenebras. et ea q̄ fuerāt
 in tenebris illustrare. **S**ic et
 apli ceteriq; doctores. sal qd̄
 sūt. ppli xp̄iani. iā cognosce-
 tis deū: seruantes eū in ip̄a ag-
 nitione dei. et s̄tate. id ē ter-
 re culte: que iā verbo trinitis
 q̄si vomeri aratri subiecta ē.
Lux autē sūt gr̄am p̄ducētes
 eas ad sc̄e lūmē: uel ceteroz
 qui forte in ecclā ceciderūt i
 tenebris peccōrū. **I**te bō cōuer-
 facio sacerdotis sine v̄bo tenet
 sanctos i s̄tate p̄ suū exēplū:
 adducē autē ignoratē ad sc̄i-
 enciā veritatis nō p̄t. **I**tem
 v̄bū adducē quidē ignoratē
 ad scienciā veritatis. et sine
 cōuersatione bona p̄t: tenere
 autē in fidē ul' s̄tate absq; bō
 cōuersatiōe nō p̄t. **M**agis autē
 et scandalizet: sicut i sequē-
 tib⁹ ostendem⁹. **S**ergo p̄pter
 bonā cōuersatiōē suā sacer-
 dotes sūt sal: qm̄ bona con-
 uersatio sacerdotū. cōditura
 ppli ē. **P**pter v̄bū autē doctri-
 ne lux: qm̄ v̄bū. ignoraciē
 lūmē ē. **P**rius autē vocauit
 eos sal: postea autē lux: a
 q̄a p̄oris loci ē seruare quos
 habes: sc̄i autē vocare q̄s
 nō habes: aut q̄a p̄us bene
 viuē ē. sc̄dm autē bñ docere.

Sed per bonam conversationem asce-
 ditur sine dubio ad scientiam:
 per scientiam autem nescio si ad bo-
 nam conversationem veniat. **P**ro-
 vea scientes quidem sine timo-
 re dei multos videmus: timen-
 tes autem deum sine scientia videmus
 nullum. **A**ut quia propter iudeos
 priores dicti sunt salvi: non addu-
 ceteros eos ad scientiam dei. sed
 condientes eos in ipsa scientia.
Iur autem propter gentes in seculo
 loco vocatas: ideo et comparatione
 congrua addit et dicit **N**on
potest civitas abscondi super mo-
ntem posita. **Q**uia quicquid enim ipsa
 voluerit esse velata: mons ipse
 qui portat eam. facit eam omnibus
 manifesta. **S**ic et apostoli et sa-
 cerdotes. qui fundati sunt in
 christo monte excelso non possunt esse
 absconditi: et si voluerint se
 abscondere. ipse ipse manifestat
 eos qui baiulat eos.
Que est ista civitas? **E**ccllesia
 sanctorum: de qua dicit propheta.
Gloriosa dicta sunt de te: civi-
 tas dei. **C**ives autem eius omnes
 fideles: de quibus ait apostolus.
Vos estis aures sanctorum et domes-
 tici dei. **T**urres illius sunt prophete:
 de quibus dicitur **F**iat pax
 in virtute tua: et habundantia
 in turribus tuis. **S**icut enim

de turribus iacula contra hos-
 tes iactantur: sic de prophetis
 libris contra vanas genti-
 lium fabulas. et contra insa-
 nas hereticorum disputationes.
 salutaria proponuntur veritatis
 exempla. **P**orte autem eius sunt
 apostoli: de quibus scriptum est. **D**i-
 ligite dominus portas syon: quia
 per illas totus populus intrat
 ad fidem. **Q**ui autem illi sunt
 sacerdotes ceterique doctores:
 de quibus dicit propheta. ad hanc
 iherusalem spirituale est aigeni-
 gene edificabit muros tuos:
 quoniam ex gentibus vocati. facti
 sunt sacerdotes et governatores
 ecclesie. **S**icut enim murem
 omnem impetum gentium et he-
 reticorum ipsi suscipiunt. quasi
 cum arietibus quibusdam. sic assi-
 duis persecutionibus feriunt de-
 rum. id est murem ecclesie: et sicut
 mortiferas sagittas. sic ista
 verba purae confessionis eorum: de
 impia cordis pharetra proce-
 dentia. doctores quasi lapides
 vini suscipiunt. et fidei virtute
 confringunt. **H**ec ergo civitas
 posita est super montem: id est apostoli.
 prophete. ceterique doctores edifi-
 cati in christo. **M**ons enim christus
 est: de quo ait daniel. **E**t ecce
 lapis excisus est sine manibus:
 et factus est mons magnus: et

occupavit totā terrā. **Nūc** q̄
 alterā opacionē vult ostēdere
 quare scōs suos ip̄e xpc̄ mā
 festat et nō sinit eos esse ab
 sensos: id ē q̄a nec qui accē
 dūt lucernā. ideo eā accēdūt
 ut ponāt sub modio. sed sup
 candelabrū. ut luceat oībus
 qui ī domo sūt. **Qui** sūt accē
 sores lucerne. **Pater** et fili.
Huc ē illa lucerna. **Verbu**
 diuini de quo dān ē. **Lucē**
 na pedibus meis v̄bū tuū
 dūe: ut luceat id ē appareat
 et illūet qui sūt. uel ī domo
 ecclē. uel ī domo oīm mūdōz.
Quid em̄ candelabrū. **Sic**lia
 que baiulat v̄bū vite. **Conse**
 quēter dicit et paul.
 quos lucetis sicut lumina
 m̄ sdo: v̄bū vite continētes.
Consequēter et oīs ecclēsiā
 ticus vir habens v̄bū dei. di
 cit candelabrū. **Modij** aut
 sūt hoīes mūdiales: vacui a
 deo. et ab oībus que sūt dei.
Dicūt aut modij. qm̄ sicut
 modij desup vacui sūt. desub
 tus aut pleni. sic oīm mū
 di amatores et carnis. in spūa
 libus quidē et diuinis que
 supiora rē eē dicūt. vacui
 sūt et insensati: in inferiorib⁹
 aut id ē mūdialib⁹ et terre
 nis aliq̄ten⁹ pleni videntur
 et sapientes. **Preterea** sicut

in modio si volueris aliq̄ po
 nē. **naē** ē ut cadat desup
 ad inferiora ei⁹ et tenebrosa:
 sic hoī carnali et mūdiali et
 vacuo. si dixeris aliq̄ qd̄ ē
 dei. nō illud tenet in supiori
 pte mētis sue aut cordis: nō
 portat illud ī ore. sed confes
 tim cadit de mēte et corde
 desup in terrena et tenebras.
 ut nec ip̄i p̄sit. nec alijs. **Si**
 aut et aliqua tēptacio frā
 fuerit p̄pter v̄bū veritatis.
 statim reūsatur in terram:
 et aspiciēs terrā. qm̄ modius
 v̄bū dei sub se tenet abscon
 ditū. **Reuersat⁹** em̄ ē et as
 picies terrā. et abscondens
 v̄bū sub se: qm̄ p̄pter aliquā
 causam terrenā nō ē ausus
 palā p̄loqui fidei veritatem.
 aut iuidias cēnales timens.
 a morte. a dāpna. a cetera
 que obstruit carnales hoīes.
 ut v̄bū qd̄ crediderūt libere
 nō audeat p̄fiteri. **Nūc** scēs
 qm̄ ip̄e ē laudabilis doctor.
 qui facit qd̄ docet. addit et
 dicit. **Sic** luceat lumē v̄rū
 corā hoīb⁹ ut videant op̄erā
 v̄rā bona: et magnificent
 p̄rēm v̄rū qui in celis est.
Id ē. sic illūate docētes. ut
 nō v̄rā verba tūmō audiat
 hoīes: sed ut op̄a v̄rā videat.
 ut quos illūaueritis p̄ v̄bū

q̄i lux: conditio p̄ exēplū
 operū v̄roz q̄i sales: q̄m q̄
 docet et facit: vere ille do-
 cet. Qui aut̄ nō facit qd̄
 docet: nō aliū docet: sed
 seipm̄ cōdēpnat. Et meli⁹
 ē facē et nō docere. q̄m do-
 cere et nō facē: q̄m qui fa-
 cit et si tacuerit: aliquos
 corrigit suo exēplo. Qui
 aut̄ docet et nō facit: non
 solū neminē corrigit: sed
 adhuc mltos scandalizat.
 Quis em̄ nō moueat ad pec-
 candū! cū viderit ipos doc-
 tores pietatis peccātes. Et
 go p̄ illos quidē doctores
 qui docēt et faciūt magni-
 ficat⁹ de⁹! p̄ eos aut̄ qui do-
 cent et nō faciūt blasphe-
 mat⁹: Vtputa si bene doceat
 sacerdotes et meli⁹ viuant:
 videntes gentiles dicant.
Bndict⁹ de⁹ qui tales habz
 seruos. Vere em̄ eoz de⁹: ve-
 rus ē deus. **I**psi em̄ ipē cēt
 iustus: nūq̄m pplm̄ suū cir-
 ca iusticiā sic teneret. Nam
 disciplina dñi: ex moribus
 familie demonstrat⁹. Non sic
 phi qui magna loquūt: in
 modica faciūt. Si aut̄ bene
 doceat et male cōuersent⁹:
 videntes dicūt. Quis ē de⁹
 eoz qui talia agūt. **I**n qd̄

sustineret eos talia facientes!
 nisi cōsentiret opibus eoz.
Pres nri sicut illi estimant
 ydola colentes. oem̄ iusticiā
 seruauerūt: isti aut̄ glōsos
 loquūt sermones. et igno-
 miniosa faciūt. **V**ides q̄m
 deus p̄ malos xpianos blas-
 phemat⁹. **H**ec p̄t dñs bonā
 opinionē habē: qui malā
 familiā habet. **V**n̄ dictū ē
 ad pplm̄ dei **R**omē em̄ dei
 p̄ vos blasphebat⁹ int̄ gen-
 tes. **N**olite putare q̄m veni
 solue legē aut̄ p̄phas: **P**roter
 duas causas dicit se nō ve-
 nisse ut solueret: sed ut ad-
 impleret. **P**rimū ut discipu-
 los suos quos oibus opib⁹
 adornatos eē debere sup̄
 docuerat. hīs v̄bis ad suū
 puocaret exēplū! ut quē
 admodū ipē oem̄ legē ad-
 plebat: sic et illi oīa eā
 mīma legis festinaret im-
 plē. **D**einde q̄a futur⁹ erat
 ut calūniarent⁹ eū in dei
 sabbatis opantē. et lep̄m
 tangentē q̄i solueret legē:
 ideo priusq̄m currat ī calū-
 niā. calūniatorib⁹ satisfi-
 cit dices. **N**o veni legē solue:
 sed adimplē. **V**er et p̄phete

duo hec agunt. Ier de xpo pphetant: et legem viuendi constitunt: q̄ utiq; xpc̄ impleuit. De se quide sic. **Qu**natus ē. et vocatus ē emmanuel: q̄n arca ius ē. **Qu**ntatus ē in templo. et oblati ē pro illo sacrificiū. duo turtures. aut duo columbi: q̄n in egipto fugit legē impleuit: q̄a in nazareth conuersatus ē. **Qu**n ai azno templū ingressus ē: q̄n a pueris laudatus ē. q̄n in maib; p̄is sp̄m comedauit: q̄n vestimenta sua diuidenda reliquit: q̄n descendit ad inferiora et visitauit om̄s dormientes. sapientia dicente: q̄n adhuc venturus ē vocans terram a solis ortu vsq; ad occasu: q̄n sedet in valle iosaphat et iudicabit om̄s gentes adimplet p̄phetas: q̄a nisi h̄ facti fuissent. in edaces erat p̄pheti: nūc aut om̄s implete sūt. et adhuc implebūt: cū stelle ceciderūt. cū sol tenebratus fuit. cū luna sanguineo colore mutata fuit: cū celū plicatū fuit sicut liber. **Se**cundū aut modū viuendi. legem impleuit duob; mois: p̄mū exteriores quide legis figuris solues: interiores

aut veritates ei; adimpleb. utputa lege p̄ceptū: omne opus seruile in sabbato quē q̄ facit p̄ter qm̄ q̄ fit oī aīe. **Hoc** figurale ē: q̄a nec de; sabbato cessat ab ope. **S**p̄ua liter aut sedm̄ euāgelij veritate. opus seruile ē p̄am: qm̄ oīs qui facit p̄am: seruus ē p̄am. **O**mne aut bonū nō ē seruile sed liberale. et aīe fit: licet ipm̄ opus videatur i p̄ma facie corpale. **Vi**des ergo q̄a xpc̄ sabbatis opans adimpleuit legem: nō soluit: manifestauit. nō coauit. **I**te in lege fuerat scriptū: lepra tangē nō oportet. **Hoc** figuratū ē. **L**epra em̄ intelligit p̄am: xpc̄ ergo tangēs lepra nō soluit legē: s̄ adimpleuit. **M**udans em̄ leprā iusticia opans ē nō p̄am: et p̄t hoc iusticia tetigit. nō p̄am qd̄ ē v̄e lepra. **N**ā ille qui p̄am nō fecit. nec dolus inuentus ē in ore ei;: certū ē quia nō tetigit lepra. id ē p̄am. **M**erito ergo dicit. **A**me dico vobis: donec t̄nsat celū et terra in p̄nti euāgelio iota v̄nū. uel v̄nū aper a lege nō p̄teribit. donec oīa fiant: qm̄ oīa que ab inicio mundi vsq;

ad finē erant futura. eorū
 misteria sūt pphetata i lege.
 ut ne videatur aliq̄ eorū q̄
 sūt. deus nō antea cogno-
 uisse. **P**ropterea dicit. non p̄-
 fieri ut transeat celū ul' ter-
 ra. donec oīa que in lege
 sūt pphetata rebus ipis fue-
 rint adimpleta. **I**ngenūus
 hō si uel in vili mēdacio i-
 uētus fuerit: erubescat. **E**t
 quō deus qd̄ p̄misit in lege
 nō faciāt. aut alit̄ faciāt.
 ubi sapiēs qd̄ dixerit vbu
 suū nō relinq̄t in vacuū.
Et quō vba diuina sine veri-
 tati vacua poterit remanē.
Deus hōiēm p̄nit: si qd̄
 docet aliū ipē nō fecerit.
Quō xpc̄ qd̄ locutus ē in
 pphetis: nō adimplebit in
 ope. **D**einde impleuit legē
 in minimis istis. **S**i q̄s solue-
 rit vnū de madatis istis mi-
 nis. et docerit sic hōiēs:
 minim⁹ vocabit̄ in regno ce-
 lozū. **S**ed p̄mū videam⁹. q̄
 sūt minima ista madata. **E**t.
 alij quidē aliter it̄ptati
 sūt: alij aut̄ aliter. **D**uto
 aut̄ dñs ipē manifeste osten-
 dit que sūt: dicēs demonstra-
 torie. **S**i quis soluerit vnū
 de madatis istis minimis:

id ē que mō dicitur. **S**i hā-
 talis ē mos loquēdi scriptu-
 ris? q̄ post modica dictum
 sūt q̄ iā dicta demonstran-
 tur: sicut ē ibi. **A**ndite h̄
 om̄s gentes. **Q**ue h̄. **A**si
 que in sequētib⁹ versiculis
 erat dicitur. **M**andata igit̄
 moysi in actu facilia sūt:
 nō occides. nō adulterabis.
 et iō in remuneraciōe mo-
 dica. i p̄cō aut̄ magna.
Mandata aut̄ xpi sūt. neq̄
 irascaris. neq̄ concupiscas.
 i ipō actu difficilia sūt: et
 iō in remuneraciōe magna
 sūt: i p̄cō aut̄ minima. **Q**uō
 abstinē ab homicidio. ā ad-
 ulterio facile ē: ipa em̄ cri-
 minis magnitudo voluntatē
 faciendi repp̄t̄. et iō nō
 habet laudē qui abstineret
 se ab illis. **N**ā om̄e malum
 q̄nto grauius crimē ē. tāto
 leni⁹ videt̄ ad nō faciendū:
 et grauius facit p̄c̄m si fue-
 rit factū. **N**ō irasci aut̄ dif-
 ficile ē in actu. q̄ dñs lenis
 culpa putat̄ nō facile ob-
 seruat̄ a mlis: et multū
 laboriosū ē posse nō irasci.
 q̄ nālit̄ in hōib⁹ inuidia
 ē plantata: et iō in remun-
 neraciōe magna nō sūt. q̄

difficile et laboriosum est abstinere ab eis. **M**ercedem et si iratus fuerit homo. aut concupierit? est quidem peccatum quia malum est: non tamen est grave peccatum. quia difficile est abstinere ab eis. Ergo minima mandata ista dicitur episcopi mandata? non irascaris. non concupiscas. quae in observanda quidem magna sunt: in peccato autem minima videntur quantum ad homines. Negligentes ergo illi qui levia peccata committunt. minimi sunt in regno dei? id est quod iratus fuerit. et iratus grande peccatum non fecerit: a pena quidem securus est. non tamen est in gloria? quia et si nichil ^{male} committit quia securus est iram suam: et non illa repressit in corde suo peccavit. **V**nus iubet nos propheta si irati fuerimus. ut concupiscentiam in cordibus nostris iracundiam reprimamus? sciens quoniam si per iracundiam vel leviter peccaverimus: peccatores sumus. **I**tem qui concupiscit: et si non fecerit. peccavit. **Q**uare? **Q**uia vel domino voluit. **Q**ui ergo doctor est: si ab omnibus abstinerit magnus est. **S**i autem vel levia hic peccaverit. nichil illi prodest sacerdotalis dignitas? sed pietus ab ecclesiis

non primo choro. sit inter eos qui nec in pena sunt. quia non fecerunt grave peccatum: non tamen sunt in gloria. quia peccata vana aut macula susceperunt. **V**nus subiungit

Nisi habundaverit iusticia vestra plus quam scribarum et phariseorum: non intrabitis in regnum celorum. **S**cribarum et phariseorum iusticie sunt mandata moysi: impletiones autem mandatorum illorum sunt mandata episcopi. **H**oc ergo dicit. **N**isi qui super legis mandata etiam hec quae apud illos minima estimantur impleverit? non intrabit in regnum celorum: quoniam illa sicut diximus de pena quidem liberant? non autem etiam introducant in regnum celorum: hec autem et de pena liberant. et in regnum inducunt. **C**ui sit autem idipsum solvere minima haec mandata et non custodire? quare super quidem dixit de solvente. qui solvit unum de minimis istis. minus vocabitur in regno dei. ostendens enim et si minus esse. tamen in regno esse? hic autem de non conservante dicit. **N**isi habundaverit iusticia hominis episcopi plus quam scribarum et phariseorum. non intrabit in regnum celorum? **Q**ui enim non intrabit in regnum: et regnum

erit. Sed vide quia minimum esse
 in regno: idipsum non est quod ita-
 re in regnum. Esse enim aliquem
 in regno non est regnare cum christo:
 sed esse tantum in populo christi. Tantum
 si dicit. Qui soluerit et docue-
 rit sic: inter christianos quidem
 erit. In minimum christianus. Qui
 autem intreat in regnum: fit prin-
 ceps regni cum christo. Sic et ali-
 bi dicitur. Intreat in gaudium domini
 tui: hoc est simul gaudeas
 cum domino tuo. Consequenter et
 iste qui non intreat in regnum
 celorum: gloriam quidem regni celorum
 non habebit cum christo: erit tamen in
 regno celorum. Nunc iam incipit
 ostendere que sunt minima illa:
 quorum solutionem dixerat esse
 periculosa. Habes inquit quia
dictum est antiqus non occides?
ego autem dico. si quis unum fuerit
frater suo sine causa: reus
erit iudicio. Hec impletio legis
 secundum modum vivendi facta est.
 Facies enim hec christi et doceres:
 implevit legem non soluit. Non
 enim christi mandatum contrarium
 est legi: sed laetius quam lex. Quia
 datum christi legem in se tenet in-
 clusa: lex autem non tenet christi
 mandatum. Qui ergo implet
 christi mandata: tacite in eis im-
 plet et legem. Nam qui non iras-
 citur: multo magis non occidit.

Qui autem implet legis man-
 datum: non omnino implet et christi.
 Frequenter enim homo non quidem
 occidit propter timorem vindictae:
 tamen irascitur. Vides quia lex
 impleta est per gratiam? non subtili-
 ta. Deinde sine mandatis huius
 christi: nec potest stare legis ma-
 data. Nam si conceditur licentia
 irascendi: datur et causa homi-
 cidii faciendi. Et ita enim ho-
 micidium generatur. Tolle autem
 iram: et homicidium non fit.
 Quibus enim qui irascitur sine causa
 quantum ad voluntatem suam. homi-
 cidium facit: et si non facit propter
 metum. Ideo dolor quidem non est
 talis. quemadmodum si factum fu-
 isset: peccatum autem tale est irascen-
 tis. Ideo iohannes in canonica
 epistola sua dicit. Qui odit fra-
 trem suum sine causa: homicida est.
 Vide sapientiam christi. Voles ostendere
 quia ipse est deus qui aliquando locu-
 tus est in lege? et qui nunc man-
 dat in gratia. illud mandatum quod
 ante omnia mandata posuit in
 lege: illud ipsum mandatum po-
 suit nunc in principio manda-
 torum suorum in primis. Scriptum
 est in lege: non occides. Ideo sta-
 tim hoc ab homicidio cepit:
 ut per concordiam mandatorum
 ipse inveniat doctor legis suus
 se et gratia. Qui irascitur frater

suo sine causa: reus erit iudi-
 cij. Ergo qui cū causa: nō erit
 reus. **Nā** si ira nō fuerit. nec
 doctrina proficit: nec iudicia stat:
 nec crimina cōpescit. **Iusta** g̃
 ira: m̃r̃ ē discipline. Itaq; nō
 solū nō peccat qui cū causa
 irascit: sed econt. nisi iratq;
 fuerit peccat: q̃a paciā irō-
 nabilis vicia seminat: negli-
 gētiā nutrit: et nō solū ma-
 los. sed etiā bonos iūtat ad
 malū? q̃a malū quidē quib;
 icorruptus fuit nō emēdat:
 bonū autē nisi corruptus fuit
 perit. q̃a in corde magis p̃ua-
 let malū q̃ bonū. **Iracūdia**
 cū causa: dicit iudiciū. **Iracū-**
 da em̃ p̃p̃e: intelligit cōmo-
 tio passiois. **Qui** autē cū cā
 irascit: nā illū iā nō ex pas-
 sione ē. sed ex causa. **Ideo** iū-
 dicare dicit: nō irasci. **Puto**
 autē nō de iracūdia carnis
 loquit̃ x̃p̃t. sed de sp̃u: nec
 ad carnē loquit̃ sed ad aiām:
 sicut i sequētib; ostēdemus.
Sāt em̃ dñs q̃a et si mada-
 uerit carni: caro ei nō obau-
 dit. **Nec** em̃ nō ē possibile
 ut caro nō turbet: q̃a sapiā
 carnis iūmiciā ē deo. **Legi** em̃
 dei nō ē subiecta: nec em̃ p̃t.
 dicente iob. **Homo** natus de
 muliere. plenū iracūdia. **Quā**
 ergo homo irascitur. et non

et nō facit qd̃ ira compellit:
 caro ei irata ē. aiām autē ei
 nō ē iratus. **Ergo** multi sūt
 quoz caro irascit: aiā autē
 nō irascit. **Ite** mlti sūt quoz
 caro nō irascit: aiā autē illoz
 irascit: id ē qui videtur pa-
 cientes. et taciti et occulte
 cogitat malū: et semp̃ req̃-
 rit oportunitatē nocendi.
Si quis dixerit fr̃i suo sine
causa racha: reus erit cōsilio:
 id ē ut sit vñ et cōsilio qui
 adūsus x̃p̃m fuerit: sicut apl̃
 in canonib; suis interpretat.
Si quis autē dixerit fatue:
 reus erit gehēne. **Racha** di-
 cit̃ hebraice vacie. **Quāuis**
 q̃ntū ad sensū verbi vnū est
 dicē racha et fatue. **Nā** qui
 vaciū ē. ille fatū ē: et q̃
 fatū ē. sine dubio ille vaciū
 ē. et vtriusq; vbi vna videt̃
 iūicia. **Nā** sicut indigna res
 ē illi dicē fatue qui habet i
 se scām sp̃ualem i agnicio-
 nē dei patris et x̃pi: sic idig-
 na res ē dicē hōrēz vaciū: q̃
 habet in se sp̃m scām. **Nam**
 nemo vaciū dicit qui habet
 sp̃m scām: et nemo fatiū
 qui x̃p̃m agnoscit. **Et** q̃re
 illud quidē vbi id ē racha
 habet penā cōsilio: hoc autē
 gehēne. **Nā** si vnū peccatū ē:

una debet esse et pena amboꝝ
 Sed quātu ad dicentibꝝ ppositū.
 dicitur habet hec vba. et si quā
 tu ad sensu sibi sūt. Racha
 em̄ vulgare vbu erat apud
 iudeos. qd̄ nō er̄ ira neqꝫ ex
 odio. sed aliquo motu vano
 dicebant: magis fiducia cā
 q̄ iracūdie. **H**ā una queqꝫ p
 uicia habet in cōsuetudine
 aliqd̄ exprobratoriu vbu!
 qd̄ necesse causa. ul' familia
 rit̄ anis grā dice solet. ad eos
 quoz fiducia habet: ut puta
 p̄uonibꝝ suscepto liberto suo.
 aut dices pauperi. aut vr
 banꝫ rusticō. cōtepnens p̄s
 nā eiꝫ magis q̄ iūmicatibꝝ
 sibi. **S** forte dicit aliq̄s. **S**i
 racha iracūdie causa non
 dicitur? quare parū ē. **H**ā
 cōtepnionis cā dicit: nō edi
 ficatōis. **H**ā et si p̄sona illiꝫ
 tibi cōtepnibilis videat: tū
 dignitas xp̄ianitatis illius
 cōtepnibilis nō er̄at. **E**t si illū
 aspice nō debebas: tū xp̄m
 qui in eo ē. aspice debuisti.
Deinde et alia rōne parū ē
 dice racha: qā et si ille aliq̄
 vanū audire merebat. te tū
 dice vanū aliq̄ nō oportebat.
Si sit scriptū. Amen dico
 vobis: pro oī vbo qd̄cūqꝫ lo
 cuti fueritis dabit̄ racionē.
Quia nō ē lūmen: tenebr̄ ē.

Sed et q̄q̄ bonū nō ē: malū
 ē. **D**icit apl̄s. **S**ermo malꝫ
 ex ore vtr̄ nō p̄cedat. **E**t nō
 dicit. **S**i q̄s bonꝫ t̄mmodo:
 s̄ si q̄s bonꝫ ad edificatōne
 fidei. **S**i ergo nec vbu bonū
 sine cā dice debemꝫ nisi fue
 rit p̄ occasione edificatōis.
 ne ipm̄ bonū vbu dū sine
 cā dicit̄ inueniat̄ ē ociosū
 et fiat malū! q̄ntomagis
 illud vbu dice nō debemꝫ
 qd̄ a semetipō nāli? malū
 ē. et ad iūria p̄tinet audi
 entibꝫ. **D**einde ut quid mēbr̄
 oris nr̄i qd̄ ad edificatōne
 aliorū creatū ē. aut ad vsū
 corpis. aut ad glām dei? t̄m
 dimꝫ illud ad misteriu vani
 tatis. **O**is enī sermo vanꝫ
 qui dicit̄: iūudo spū dictū
 te p̄fertur. **V**anū ergo sermo
 nē dicentes nō t̄m ideo peccatꝫ
 qā per illū sermonē aliq̄
 ledimꝫ: sed qā damꝫ locū
 in nobis iūudis spiritibꝫ
 agendi qd̄ volūt. **H**oc sc̄s
 salomon: dicebat ad deum.
Duo postulo a te. **R**e aufe
 ras grām tuā a me p̄s quā
 moriar: et vanū vbu non
 er̄eat de ore meo. **S**i enī va
 sa sanctificata ad p̄uatoꝝ
 vsū t̄mferre peccatū est et
 piculū! sicut docet nob̄ bal
 tazar qui bibens i calicibꝫ

facatis de regno depositus ē
 et de vita. **Si** ergo h' vasa
 ad p̄natos usus t̄sferre pe-
 riculosū ē in quib' nō verū
 corpus xpi. sed mysteriū cor-
 poris ei' cōtinēt'. q̄ntoma-
 gis vasa n̄i corporis que sibi
 deus ad habitaculū p̄pauit
 nō debem' locū dare d̄pabo-
 lo agendi in eis qd̄ vult'. **Si**
 quis aut' dixerit fatue. **In**
 cōi intelligēdū ē ubiq' sine
 causa. **I**d ē qui iratus fuerit
 sine causa. qui iracha sine
 cā dixerit: qui fatue sine cā
 dixerit. **Si** aut' cedere cū cā
 peccā nō ē: q̄nto magis cum
 causa fatue dicē peccā nō ē.
Ra et v̄bū malū cū aliqua
 specie castigatōis: et apud sa-
 pientē durius ē q̄ flagellū.
Quid enī. si talis fuerit causa
 ut nō v̄bis. sed verberare p̄fe-
 rit' vindicta. **E**re enī et
 apl'us dixit fatue. **O** m̄ sen-
 sati galathe! q̄s vos fascina-
 vit. **S**ed nō peccauit: quia
 iusta fuerit causa dicendi. **I**te
 ad discipulos in via xpi. **O**
 stulti et tardi corde. **Si** ergo
 offeris m̄n' tuū ad altare.
Et m̄ sup̄ius dicit q' irascit'
 f̄a suo sine cā: hic qui aut'
 dixerit iracha illud. qui aut'
 dixerit fatue istud. cōsequēter
 subūgit. **Si** offeris m̄n' tuū

ad altare: et illic recordatus
 fueris. q' habet aliq' adūsus
 te f̄e tuus. **H**abet scilicet: si
 iratus ei fueris sine cā: si
 dixeris ei iracha. ul' fatue sine
 causa. **Si** ergo ex h̄is leuib'
 causis offens' f̄e et nō placat'
 to: impossibile ē m̄n' deo
 offerri et suscipi. quō ante
 cōspectū dei irēdiant' qui
 f̄e s̄ suos cōulcant. p̄dant'.
 et alia m̄lta i' viduis et orpha-
 nis nephanda cōmittūt. **I**n
 p̄mis scire debem' q' q̄ndū
 fideles hoīes aliqua dissen-
 sione habuerit inter se: de'
 illis nō p̄t' eē amicus! m̄n'
 eor' nō suscipit. orō eor' nō
 exaudit'. vel si quid aliud bo-
 nū fecerit: q̄a nemo inter
 duos i'nicos p̄t' eē fidelis
 amicus amboz! utputa si
 de illo bene loqueris apud
 istū. displices isti: et i' suspi-
 cione venis. q̄i qui plus
 diligas istū. et si ad illū b̄n
 loq̄ris de isto. displices illi
 et in suspiatione venis. q̄i q'
 plus diligas istū. **I**deo et de'
 nō vult eē amicus fidelīū
 q' diu ipi inter se fuerit in-
 imici: q̄a et si illi misericor-
 dia fecerit. iste contristatur.
Et si nō cōtristat' q̄a nichil
 p̄t' agere contra deū: t̄n nō
 cōgaudet in beneficijs ei'.

Si autem aliquid poterat contra
 deum? miseretur ad deum: quia
 miseratus est inimicum eius. **S**icut
 et si isti misericordiam fecerint: ille
 contristatur. **C**onsidera quale
 habet deus conscientiam circa
 nos: et quomodo fidem seruat homi-
 nibus. **Q**uia nos perfecte diligit
 ideo inimicus nostris non vult esse
 amicus: quia puta duo inimici
 eius fideles. **I**deo non vult tibi
 esse amicus quia illi amicus
 est: et ideo non vult illi esse ami-
 cus quia tibi amicus est. **E**rgo
 te diligens illi est inimicus: et
 illum diligens tibi est inimicus.
Nunc propter se deus non susci-
 pit munera nostra: sed propter
 nos ipsos. **A**lteri aduersatur
 dum alteri conscientiam seruat:
 et dum ambos amat. nulli est
 amicus propter inimicitias am-
 borum. **E**rgo deus fidem nobis
 seruatur. inimicorum nostrorum ami-
 cis fieri non vult: et nos fi-
 dem deo non seruamus si inimi-
 cos eius diligimus. et ami-
 cos odimus. **Q**ui enim ami-
 cus est infidelium amicos dei odit:
 et inimicos amat. **S**i autem fide
 domino seruauerimus sicut ille no-
 bis! nunquam infidelium amicia-
 as coleremus: nunquam nos infi-
 delium misericordiam iugeremus.
Dimitte illic munus tuum: et
 vade prope reconciliari fratri tuo.

Vide misericordiam dei. quomodo
 hominum utilitates amplius aspi-
 cit: quam suos honores. **S**i enim
 suos honores magis aspiceret:
 sic dixisset. **I**nterim offer-
 mus tui: et postea vade et
 reconciliare. **N**unc autem dicit. **V**a-
 de prope et reconciliare: et sic
ueniens offeres. **T**amquam si
 dicat ad illum. **V**ade. ego liben-
 ter contempnor. libenter ho-
 noris mei pacior dampnum. li-
 benter expecto dominus seruos:
 tantummodo ut vos in amicitiam
 veniatis. **V**ade ergo: ut scias
 quia plus diligo concordiam fide-
 lium meorum quam munera: quia
 munera hominum nulli deo faci-
 unt lucrum. **C**aritas enim illorum:
 dei gloriam operatur. **N**e dicas
 ille mihi nocuit: non ego illi: ille
 satisfacere mihi debet. non ego illi.
Si pro gloria salutis tue iubet
 te dominus amicitiam facere: magis
 nocitum debes rogare ut dupli-
 cem gloriam consequaris: vnam
 quia nocitum es. alteram quia
 prope rogasti. **S**i enim tu illi no-
 cisti et ideo rogas eum? forsi-
 tam pro te tibi deus quia pro te ro-
 gasti: tamen nulla habes mercedem
 de qua reus constitutus rogasti.
Si autem ille te leserit et prope
 rogaueris: magnam habebis
 mercedem. **F**estina ergo inimicum
 tuum peruenire ad amicitiam.

ne forte te tardante ille p̄ue-
 niat ad rogandū. et rapiat
 de manibus tuis pietatis mer-
 cedem. **N**ā si ille tibi nocuit.
 et ille te rogat: infelictuosa
 ē amicitia tua. **Q**uā em̄ ius-
 ticiā fecisti an̄ deū? si rogatus
 te placaueris. **N**ō em̄ volēs
 te deus subspere sub pedib⁹
 eius. iubet te p̄ns rogare: sed
 volēs tibi hūilitatis glam
 puidere. **S**ed forte dicis. **E**go
 volo reconciliari: sed dic michi
 quō reconciliabor. **Q**ualie
 p̄cessit offēnsio: talis debet
 sequi reconciliatio. **S**i cogitatu
 offendisti: cogitatu reconciliare.
Om̄ em̄ peccatū quō cōmittit⁹:
 eo mō et penitet⁹. **D**eputa co-
 gitasti male facē alicui xp̄ia,
 nō: nō potēs mun⁹ tuū offer-
 re an̄ ~~altare~~ deū: q̄a habes
 in corde tuo nocēdi p̄positum.
Recogita bñ qd̄ cogitaueras
 malū: et penituiſti. **N**ā cogita-
 tōib⁹ peccatū: cōtencia cogitatio-
 ne dissoluit⁹. **Q**uis testis?
Ph̄a. **Q**uē dicitis ī cordib⁹
 v̄t̄is: et in cubilib⁹ vestris
 cōpūgimini. **V**ides q̄a irasci-
 nate ē: exequi aut̄ iracūdia.
 voluntatis. **S**i aut̄ v̄bis lesisti
 frēm tuū: vade et verbis satisf-
 far ei ex corde et penituiſti.
Qm̄ aut̄ v̄borū peccatū v̄borū
 satisfatione dissoluit⁹ testis

ē aaron. **S**i em̄ detraisset
 de moyse: vadens v̄bis em̄ ro-
 gavit dicens. **R**ogo dn̄e ne i-
 feras in nos peccatū: q̄a igno-
 rauim⁹ qd̄ peccauim⁹ in te.
Si aut̄ opib⁹ alicuē offendis-
 ti? puta alicui⁹ causā fraude
 abstulisti: aut rem aliquā p̄
 violentiā abstulisti: redde ei
 que abstulisti et penituiſti.
Qm̄ aut̄ abstracte rei peccatū
 v̄z rep̄tatione dissoluit⁹:
 testis ē zacharus dicens. **D**ne
 quecūq; fraude abstuli: reddo
 in quadruplū. **S**i autē rem
 alicui⁹ nō tuleris? sed forte
 castigaueris hōi⁹ impenitē
 tē ī iuste: dona ei aliq; pro i-
 iuria ~~donā~~ dignū. **S**ic em̄
 scriptū ē in lege. **S**i p̄ciseris
 seruū tuū et fregeris illi den-
 tē: dimitte eū liberū. **S**ed m̄
 hoc itelligēdū ē. **S**i castiga-
 ueris alicuē: iurie peccatū. be-
 neficio ē dissoluedū. **A**lioq; n̄
 nisi quē factis lesisti. factis
 placueris? sine causa oras
 ad deū. sine cā elemosinā fa-
 cis: de rebus quidē alios spo-
 liasti. **Q**uid p̄dest tibi si al-
 ter pro te orat ad deū? et alter
 aduersus te interpellat ad deū.
Et si ad istius orationē vlt-
 tibi deus manū facē: illi⁹ int̄-
 pellatio nō p̄mittit. **M**eli⁹
 ē ut et si nemini prodes.

nemi noceris: quod ut alios spo-
 lies. et alios vestias. **Omelia**
Esto consentiens. **XIII.**
 Adversario tuo cito dū
 es cu illo in via. ne forte tra-
 dat te adversarius iudici? et
 iudex tradat te ministro: et in
 carcere mittarib. **Festinat**
 dñs ut ad amicitia festine,
 in inimicorum nostrorum: quod diu
 vivim? in hac vita. Vita enim
 omni hominum communis est. **Ista** vita
 carnalis per quam oēs homines
 transeunt boni et mali. scies
 quod periculosum est: si unus ex inimi-
 cis pace non facta fuerit mor-
 tuus. iam postea et si voluerint
 pacem facere non possunt. cum fuerint
 separati. **Si** autem quod diu in via
 huius vite es non feceris pacem
 cum adversario quem lesisti? sed
 sic imitantes per mortem ierū-
 tis ante iudicem christi: tradet te
 christus. convincens te rem iudicio
 eius. et iudex tradet te ministro
 id est angelo penali crudeli?
 ille mittet te in carcere gehē-
 ne: et qui in hoc seculo si pacem
 fecisses. etiam gravissimi operis
 poteras accipere indulgentiam
 sicut scriptum est. **Caritas** operit
 multitudinem peccatorum. **Si** semel
 condemnatus fueris missus in car-
 cere. iam non solum de gravibus
 peccatis. sed etiam de verbo vacioso

quod locutus es. id est et si alicui
 racha dixisti: et pro eo sunt
 exigenda a te supplicia. **Tr**
 det autem te iudici adversarius
 tuus: et si te prius rogaverit
 ille. **Dicit** enim salomon. **Si** esu-
 rierit inimicus tuus esca illius?
 hoc enim faciēs. carbonem ignis
 cogeres super caput eius. **Conge-**
 rere autem carbonem ignis quod
 est aliud? nisi magis rem fa-
 cere ante deum. **Frequenter** homines
 et in hoc seculo mittuntur in car-
 cere pro peccato: id est in angusti-
 as et tribulationibus diversis.
Ita plerumque peccantes in homi-
 bus mittuntur in tribulationes
 diversas: sed non intelligimus.
Angustie autem huius mundi:
 carceres appellantur. **Audistis**
 quia dictum est antiquis: non me-
 chaberis. **Ego** autem dico vo-
 bis? quoniam omnes qui vident mulie-
 rem ad concupiscendam eam: iam
 mechatus est eam in corde suo.
Ecce alterum mandatum. minimum
 quidem apud iudeos tunc. et nunc
 apud omnes: qui non multum curat
 de anima sua. nec iudicat cor
 suum. **Qui** iusti sine causa pri-
 mis suis aliquid non putant
 esse peccatum? nec concupiscere tantum
 mulierem alienam putant esse
 peccatum: opere concupiscencie non sub-
 sequente. **Magnū** autem apud

timētes deū: et cor suū diu
 dicantes. Magnū etiā apud
 deū: qui nō tm̄ opus hominis
 aspiciat: sed vanū cor. Quō
 mādato lex nō soluit^r: sed
 implet^r: q̄a sine h^o p̄are nō
 p̄t legis mandatū. Om̄e ad
 ulteriu et ḡcupiā nascitur.
 Quō ergo tollit^r adulteriū
 scdm̄ legis mādātū? nisi p̄ci
 sa fuerit ḡcupiā scdm̄ xp̄i mā
 datū. Quō ergo sicut ira m̄
 homicidij: sic et ḡcupiā m̄
 adulterij. Consequēt^r sicut
 qui irasat^r fr̄i suo sine causa
 occidit eū in corde suo: et si
 nō occiderit eū p̄pter metū
 aut ipotenciā suā. etiā homi
 ada ē apud deū. qui nō ma
 gis opus cōsiderat q̄ affectū?
 sic qui cōcupiscit mulierē alic
 nā. iā mechatus ē eā in corde
 suo: et si nō habuit eā causa
 aliqua obistente. etiā adult^r
 ē apud deū. qui magis aspiciat
 voluntatē q̄ opus. qm̄ opus
 ei adulterij cōmittendi defuit.
 nō voluntas. Sed ne forte hōi
 nes natē hūane misteriu ig
 norātes. dū q̄siderat q̄a ḡna
 liter oīs natura carnalis sub
 dita ē passionib⁹. et nemo ho
 minū ē. etiā scōz. qui se oīo
 ab ira. ul' ḡcupiscēcia valeat
 separare: estimet xp̄m q̄si

ipossibilia ista mādantē. occa
 sione sibi quere p̄ quā hōies
 faciat reos: qm̄ oīs qui ipossi
 bilia mādāt. occasiones offen
 sionis seminat. et causas pu
 niendi requirit: iō pauca de
 diuisione voluntatū aīe corpo
 risq̄ tractem⁹. Sicut duas in
 nobis habem⁹ naturas aīe
 sil' et carnis: sic duas habe
 m⁹ voluntates. vnā aīe. alterā
 carnis: duas iras. vnā aīe.
 alterā carnis: duas ḡcupis
 cēcias vnā aīe: alterā carnis.
 Et nata quidē carnis ab hīs
 oīb⁹ nō p̄t separe. Nā nācē
 habet et irasci et cōcupiscē?
 et si nō vlt: qm̄ nō est i ar
 bitrio suo creata. sed sub lege
 p̄ci. venūdata ē em̄ sub p̄ci.
 P̄terea dicit apl̄s. Sapientia
 carnis: inimica ē deo. Legi em̄
 nō est subdita: nec em̄ potest.
 Quā autē in arbitrio suo creata
 ē scdm̄ legē iusticie dei: p̄tēa
 p̄t et nō irasci si vlt. et nō
 ḡcupiscē si vlt. Quō ergo iras
 cit^r et cōcupiscim⁹. si displi
 cem⁹ nobis et festinam⁹ re
 p̄nere ul' irā. ul' ḡcupiscēcia
 nram. manifestū ē q̄a caro
 nra irasat^r. aut ḡcupiscit sō
 la. nō aīa nra. Quō autē con
 placem⁹ nobis in hīs. et de
 cernim⁹ si potuerim⁹ implē
 iracūdiam nram ul' ḡcupiscēcia

ciam: tunc et anima nostra nascitur
 et concupiscit sicut anima carnis. **U**nde,
 vera sciens deus quia carnis
 natura ei subdita non est nec potest:
 non mandat carni que manda-
 dat. **Q**uibus enim sapiens illi po-
 nit preceptum? qui et si uult non
 potest obaudire. **S**ed ad animam
 loquitur et anime mandat que
 potest deo in omnibus obaudire:
 que potest etiam carnis nascen-
 te et concupiscere. ipsa nec nasci-
 a nec concupiscere. **S**i ergo ad
 animam loquitur et de concupi-
 scencia anime loquitur dicens. **S**i quis
 uiderit mulierem ad concupiscen-
 dum eam: iam mechatus est eam in
 corde suo. **I**d est. non si quis con-
 cupiscit secundum desiderium ineni-
 tabile carnis? sed si quis con-
 cupiscit secundum uoluntatem anime
 et consensum decernens. et sta-
 tuit implere quod cupit. ille tu-
 libus et si nichil gesserit. tamen
 iam corde adulter est contra deum:
 quia forsitan impeditus est ab
 ope. non operatus in uoluntate.
Si dexter oculus tuus scandaliza-
 uerit te. **P**uto quod
 omnis merces nostre iusticie in hoc
 posita est: quia omni tempore contra
 carnem nostram luctamur? quia
 caro concupiscit aduersus spiritum:
 spiritus autem aduersus carnem. **S**ic
 enim ait propheta. **T**ota die con-

tristatus ingrediebar: quoniam te-
 nes mei impleti sunt illusio-
 nibus. et non est sanitas in carne
 mea. **S**i ergo secundum prophetam non
 est sanitas in carne nostra? quid
 oculos quibus habet. a quot dex-
 teras in corpore suo: ut secundum
 malitiam carnis sufficiat pe-
 na membrorum. **S**ed uideamus
 ne forte uel sic possibile est
 intelligere de oculo corpali. uel
 de manu: sicut totus homo quam-
 diu peccat uiuit peccato: mor-
 tuus est autem iusticie. sicut scrip-
 tum est: et uos cum essetis mor-
 tui peccatis. **C**um autem gustus fue-
 rit ad iustitiam uiuet iusticie.
 mortuus est autem peccato: sic et uinum
 quoddam membrum. **U**tputa oculus
 quando male aspiciat.
 integer est quidem peccato: erectus
 autem iusticie. **C**um autem deserit
 male aspiciat. erectus est a peccato:
 integer autem iusticie. **S**ed neque
 sic uenit: nec enim habet ra-
 tionem huius interpretatio plenam:
 propter quod dicit. **S**i dexter oculus
 tuus scandalizauerit te. **C**id
 enim? **Q**uando dexter quidem
 quasi reus eiciat? sinister
 autem quasi innocens reseruetur.
Sed puto ad animam hec cuncta
 referri: sicut diximus supra.
Oculum ergo dicit anime: id est

mentē p̄ quā aīa videt. De
quo et alibi dicit. Si oculus
tuus simplex fuerit. Oculus
autē iste carnalis nō ē ocul⁹:
sed speculū oculi ill⁹ interioris
id ē mētis. Habet tñ et cor,
pus suā mētē. sicut et aīa
suā: sicut testat⁹ apl⁹ de
mētē quidē aīe dices h⁹ mō.
Ignit ego ipē mente seruo
legi dei: carne autē legi p̄cā.
De corp⁹ autē mētē sic. Infla-
tus mētē carnis sue: et nō
tenens caput. Sicut et de ma-
nu et pede. Dextera man⁹
hoīs ē volūtas aīe: sinistra
autē man⁹ volūtas corporis.
Hec autē corporea man⁹ nō
ē man⁹: sed organū man⁹
illius. Rurs⁹ enī volūtas bona
aut mala mouet eā: ad ni-
hil mouet. Dextera itaq;
man⁹ hoīs: ē volūtas aīe.
Sinistra autē man⁹: ē volū-
tas corporis. Ideo autē p̄tes aīe
dexte vocant⁹? corp⁹ autē
sinistre: qm̄ aīa in arbitrio
suo creata ē. ad qd̄ voluēt
declinare. siue ad bonū. siue
ad malū: et sub lege iusticie
ē creata ut recta videat. r̄tā
audiat. et agat. et ambulet.
P̄tes autē corp⁹ sinistre di-
cunt⁹? qā nō ē in arbitrio
suo creata caro: ut siue ad

bonū. siue ad malū declinare
voluēt. possit? sed in malo cre-
ata ē sub lege p̄cā: nec p̄t a
audire. a vidē. aut agē r̄tā.
Sicut et oēs s̄i dexte dicunt⁹:
p̄cores autē sinistri. Un⁹ q̄sp̄
ergo utrū habet dextrū oculū
et sinistrū? Dextrū quidē. mē-
tē aīe. sinistrū autē mētē
carnis: Dextrū manū volun-
tate aīe. sinistrū autē volūta-
tē carnis. Quā ergo ex passio-
ne carnis cōcupiscim⁹ sicut
hoīes? aīo autē resistim⁹ con-
cupiē n̄e: sinister ocul⁹ scan-
dalizat. id ē mens carnis. nō
mēs aīe. sinistra man⁹ scan-
dalizat nō dextera. id ē volū-
tas carnis nō aīe. Vide nūc
qā nō iubet carnis mentem
eicere: ul' carnis p̄cāde volū-
tate. Nec enī fieri p̄t ut ca-
ro aliquā cesset a desiderio ma-
lo. Desideria autē carnis qd̄
retinē possum⁹ ut nō facia-
m⁹ qd̄ desiderat caro: p̄cādere
aut nō possum⁹ ut nō desi-
deret. Quā autē ex p̄posito aīe
volūm⁹: tūc dextera manus
nos scandalizat. et dextera
volūtas. Hūc oculū. et istā
manū p̄cāde iubet. quā et
possum⁹ p̄cāde? qm̄ aīa i ar-
bitrio suo ē: ut ad qd̄ voluēt
ualeat declinare? caro autem

in arbitrio suo non est sed in malo:
 vendita enim est sub peccato. et non
 potest bonum velle. Ideo autem caro
 sinistra dicitur et anima dextra!
 quoniam caro ad temptationem nobis
 creata est: anima autem ad salutem.
Hec est sicut arbitror. loci istius
interpretatio vera. Possimus tamen
 et alium invenire colorem. Respec-
 tus vel consideratio mentis. oculi
 est anime? voluntas aliam? opus
 faciendi. et movens manum ad
 aliquid opus. manus anime est: secundum
 ea que diximus. **Putata.** erat
 mulier quaedam religiosa. vel virgo
 vel vidua: resperit et consideravit
 tamen et dixit. Debes visitare
 mulierem illam assidue? ut si
 quod religionis ignorat quasi mulier
 er. instrua eam. et confirmem
 ipsam in ipso bono proposito eius
Bonus respectus est iste: et dex-
ter oculi. Sed dum assidue visi-
 to est deadi in laqueum deside-
 rij eius: et ille respectus meus
 dexter. factus est mihi in scandalum.
Quid ergo oportet fieri? Sic
talem illum respectum bonum: qui
mihi generatus est malum. Aut sic.
Vidi orphanam quaedam et dixi.
Debes illam accipere in domo mea
et educare? donec veniat
tempus nubedi: et vadens cepi
ei sumministrare que necessaria erant.
Bonum opus hoc. et dextra

manus est. Sed dum cum sumministra-
 tionibus vidi eam. deadi in laqueum
 desiderij eius: et illud bonum opus
 meum. et dextra manus. scanda-
 lum factum est mihi. **Vel ita. Videtes**
me fiducialiter age cum ei: scanda-
lizati sunt dicentes. Quid si-
bi vult hoc esse? quod ipse sic fami-
hariter loquitur cum puella. Opor-
teret prudere tale opus bonum:
quod vel michi. vel alteri generat
malum. Nam et quod alteri generat
malum. mihi generat? quia per me
factum est: ut alter scandalizet
in me. Et hec. propositio
generat dicitur. Verumptamen genera-
liter omne bonum quod nos. vel
alios scandalizat: prudere de-
bemus a nobis. Nam quale est
illud bonum? et quo nascitur
malum? Melius est enim ut sine
uno respectu. aut uno bono
ope saluemur? quam ut dum omnia
opera bona voluerimus facere:
cum omnibus peccamus. Sed et alij
aliter interpretantur hunc locum.
Vult inquit christus ut non solum
de peccato nostri peccati curemus.
abstinentes nos ab omnibus concupis-
centiis malis? sed etiam ne vel
propinquum nostrum. vel aliquem ad nos
propinquentes: turpe aliquid agant.
Putata. habes aliquem vel fi-
lium. vel fratrem. vel amicum qui
sic bene aspiciat res tuas quasi

ppa man⁹ tua. et ē tibi q̄st
 dexta man⁹ et illū talem
 si cognoueris aliq̄ turpiter
 agere. p̄ade illū ab aīa. et
 pice longe abs te. q̄a scanda
 lizat te. q̄a nō solū pro nō
 p̄cō. s̄ pro p̄cō p̄rimozū
 nōz quos tū possim⁹ cohi
 bere. nisi aut cohibuerim⁹
 aut repulserim⁹ a nobis.
 dabim⁹ rationē. Et qm̄ oēs
 r̄p̄iani unū sum⁹ corp⁹ et
 alter alterius mēbra. meli⁹
 ē ut sine vno aut altero tali
 mēbro saluem⁹: qm̄ ut volē
 tes illos tales habē. et ip̄i
 peam⁹ cū eis. Dicit⁹ ē anti
quis. Si quis vlt dimittē
vrore: det illi libellū repu
dij. Ego aut dico vobis. Si
quis dimittit vrore excep
ta cā fornicatōis: facit eam
mechari. Si q̄s dimissam
duxerit: mechat. Rūc itez
 mandat mandatu m̄imū
 apud r̄disāplīnatos et lasci
 uos. qui nullū estimat eē
 p̄am vrore dimittē dato li
 bello repudij: sine quo neq̄
 stare p̄t legis mādatū. Rūc.
Quī p̄mū moyses filios isrl
eduxit de egipto. q̄nē q̄dā
erat israhelite. morib⁹ aut
egipai: p̄pter q̄d more gēti
liū contingebat ut vir odi
ret vrorem: et q̄a dimittē

illā nō p̄mittebat. p̄aty cāt
 int̄fici eā: aut si nō it̄erfiac
 bat p̄pter timorē legis. tamē
 assiduis cruciatib⁹ affligebat.
 Ideo iussit dari repudiū. nō
 q̄a bonū erat. sed q̄a reme
 diū erat mali peioris: ne diū
 malū v̄ant⁹ faceret̄ peiūs.
 Ergo p̄positū fuit legis repu
 diū dare mādatib⁹: ut ne ho
 micidiū fiat. Rūq̄ in fr̄o solo
 fit homicidiū. p̄one et i vo
 lūtate. Et corā hoīb⁹ quide
 in fr̄o fit homicidiū: coram
 deo aut⁹ volūtate. Sicut enī
 qui irascit⁹ fr̄i suo sine causa
 et si nō potuēt occidere eū:
 occidit eū in corde suo. Et si
 aut q̄ cōcupiscat m̄iere. et si
 nō habuerit eā. adulteratus
 ē eā in corde suo. q̄a volūtās
 eoz ipedita ē nō corrā. sic
 qui odit vrore suā excepta
 fornicatōis cā. et sic eā odit
 ut dimittat eā: et ut n̄ ha
 beret licētā dimittēdi eā.
 occideret eā. in corde suo oc
 cidit eā quātū ad deū: q̄a
 opus homicidij defuit ei. nō
 occidendi volūtās. Vides er
 go q̄a lex p̄cipies dare repu
 diū. opus homicidij cōpesc
 uit. nō p̄am. Et nō solū
 homicidij crimē nō sustulit
 q̄ntū ad deū. sed ead̄ altez
 dimissiois it̄oduxit p̄am:

qm̄ libellus repudij testimo-
 niū ē soluti cōiugij. Nūq̄
 iusticia soluedi cōiugij. **M**te
 rea dato repudio. soluti q̄de
 cōiugij publicat^r. peccatū aut̄
 solucōis magis exaggetat^r.
Tamen cū de iurante sine
 cā. et de cōiurante faceret
 vbiū: cōpetenter iulit mau-
 datū de vxorib⁹ nō dimittē-
 dis. **S**i em̄ qui iurascit^r facti
 sine cā reus erit iudicij⁹ quō
 nō erit reus qui sine cā for-
 nicatōis sic odit vxorē. ut
 eā dimittat eā. **S**ed dicitis.
Multas culpas habet vxor
 mea. **Q**uid em̄: Tu aut̄ sine
 culpa es. **S**i aut̄ ex t̄neorū
 vicia portare debem⁹ dicite
 aplo. iurē onera v̄ra porta-
 te. et sic adimplebitis legē
 xp̄i⁹. q̄tomagis debem⁹ vxorē
 tū. **S**i quē viderit mulierē
 ad cōiurandā eā. adulte-
 ratus ē eā in corde suo⁹ quō
 nō pro adulterijs condemp-
 net^r qui dimittēs vxorē. oc-
 casione dedit adulteriorū
 cōmittendorū. ut et illa adul-
 teret^r in alterū. et alter in
 illa. **N**ā vir xp̄ian⁹ nō solu
 se cōiugare nō debuit: sed
 nec alij cōiugandi se occa-
 sione p̄bere. **A**lioqn̄. illozū cri-
 men ad ipsius redūdat peccatū:

qui alijs q̄mittendi c̄muis
 fact^r ē cā. **V**ñ eā. q̄a qui se
 cūdu legē repudiū dat: q̄tu
 or q̄mittit iugitates. **P**ma:
 q̄a q̄ntū ad deū: extitit homi-
 cida. **S**cdm̄: q̄a dimisit nō
 fornicante. **T**ercia: q̄a eā
 fecit adulterari. **Q**uarta: q̄a
 et accipies eā. fecit adulte-
 riū. **N**ichil aut̄ hoz q̄mittit^r
 ubi seruatiū fuerit xp̄i man-
 datū. **I**te dictū ē. **N**o p̄iura-
 bis: reddes aut̄ dno iurame-
 ta tua. **E**go aut̄ dico vobis:
 nō iurare oīs. **S**ic q̄rtū
 mādatū qd̄ m̄mū putant
 auari⁹: qui bñ iurare non
 putant eē peccatū: sine quo
 nō p̄ stare legis mandati.
Nā nisi iuramentū incidat^r:
 nō p̄nt amputari p̄iuria.
Et iuramento em̄ p̄iurium
 gn̄atur. **N**emo em̄ ē q̄ fre-
 quēter iuret: et nō aliqn̄
 p̄iuret. **E**t p̄pter h̄ amonet
 salomon. **N**e assuescas iura-
 mēto os tuū: multib⁹ em̄ ca-
 sus in illo. **S**icut em̄ q̄ facit
 cōsuetudinē frequēter ma-
 nu sua p̄cutē⁹: nec ē ut ali-
 qn̄ p̄iciat et iniuste: sic q̄
 facit cōsuetudinē iurare in
 reb⁹ p̄doneis. **F**requēter et in

rebus superfluis. et uoles con-
 suetudine trahere pinat. **N**a
 omni reu consuetudine qn vo-
 lum9 quide huc facim9: sed
 no qn volum9 tuc repellim9
 ea. Et qlis e contra iurates
 dei snia: docet salom9. **V**ir
 inqt mltu iurab: no eriet
 plaga de domo ei9. **S**i ergo a
 iuratis plaga no recedit!
 quo a pinatis9 aliqn recedit.
Dic m amice! iuratio q pfi-
 cis. **N**a si aduersarius tu9 ce-
 det te bn iuraturu: nu q
 iurare te copelleret. **S**ed qn
 pinaturu te existimat: ideo
 te iurare copellit. **E**t cu iura-
 ueris no qn in veritate iura-
 menti tui placatu tacet: sed
 qsi in dapnacoe pinu9 tui vi-
 dicatu recedit. **I**uramentu nu
 q bonu certu habet. **Q**uidam
 em te estimat auaricie causa
 iurasse: quida aut et pinas-
 se. **Q**ui aut de te bn voluerit
 suspicari? et si pinasse te no
 credut: tm in veritate iurasse
 affirmare no pnt. **N**emo aut
 pt defende te religiose egisse.
Ideo iurab timicis tuis in ob-
 pbriu venis: amicis tuis in
 suspicione. **S** forte dicis. **E**rd
 facia. **N**o m credit: nec vlt
 cred nisi iurauero. **A**qesce

magis pecunia pdere: qm sa-
 lute. **P**eciosior tibi vident9 aia
 tua: q res tua. **S**i rem aliqua
 pdideris. vne potes? si den p-
 dideris quo viues. **A**n nescis
 qa qd iuratus amittis ppter
 dei timore? maiore mercede
 habes de illo q si elemosina
 dedisses. **E**rd quia cu maio-
 re colluctacioe facim9: p illo
 digni9 axonam. **E**cce amice
 admonco. ne hoem aliqn iu-
 rare copellas! sine existimas
 cu bn iuraturu. sine existimas
 male iuraturu. magis recede
 ab eo: qa et si ille pinauerit.
 tu iqtu ad qsaam tua. pinu-
 rij ill9 factus es cu! qa h9 po-
 sito cu iurare opellis: ut no
 iuret: sed ut pinet. **S**i aut e-
 u bn iuraturu putares: nec
 iurare copelleres. **O** incipies
 qui alteru iurare copellis: nes-
 cis quid agis. **I**lle et si periu-
 rauerit? ul cu luco pinat:
 tu aut sine luco pinu9 ill9
 pnceps iueniris. **Q**ui men-
 tri no dubitat: nec periu-
 rare timet. **Q**ui em ment9:
 veritate in corde suo tnsgre-
 ditur. **Q**ui aut pinat: in
 vrbis suis tnsit den. **E**rd ergo
 mktst inter den tnsire et ve-
 ritate tnsigredi! cu et ipa ve-
 ritas sit deus. **H**ec sola disse-

renna ē: q̄a veritatē mētien-
tes in corde tūsimus. p̄iuram-
tes ^{aut} deū in v̄bis. Nā v̄bo hōi-
bus satisfactum: q̄scia deo.
Ipe deus qui p̄iurare vetuit:
ipe postea nō iurare manda-
uit. Qui ergo in iurando
nō timet dei p̄ceptū negligē:
nec in p̄iurando timebit. Quid
aut̄ vis? Timet deū? an nō
timet deū? Si timet? eōam
sine iuramēto nō mētibit.
Si aut̄ nō timet: neq̄ cū iu-
ramēto p̄t dicē veritatem.
Audite vos clerici qui iuram-
tib⁹ euāgelia sc̄a portatis.
Quō potestis ab illo iuramē-
to cē securi? qui san̄ p̄iuris
datis. Nūq̄ qui ignē port-
v̄n̄ conflatur t̄cendū? ahe-
nū ē ab illo t̄cendio? Aut
qui gladiū portigit v̄n̄ homi-
cidū cōmittat? nō ē socius
homicidij illius. Sic et q̄
occasione p̄iuris p̄stat: colle-
ga fit p̄iuris ei⁹. Si erat b̄n̄
iurare iuste dicebatis: quia
dedim⁹ illis euāgelū ut iu-
rent. nō ut p̄iurent. Nunc
aut̄ cū sc̄atis q̄a et b̄n̄ iura-
re parū ē: quō potestis esse
liberi? qui occasione datis
v̄n̄ peccat i deū? Cesset ig-
nis: et incendū nō fit. Sub-

trahē gladiū: et homicidū
nō cōmittit. Sic tolle iura-
mētū: et p̄iurū nō fit. Nec
de illis dicta sūt qui iurant
p̄ deū: eoz aut̄ q̄ iurāt per
elemēta. execrabilior n̄ q̄ntas.
Celi aut̄ et terra et̄. deus
ad misterū sibi creavit: nō
hōib⁹ ad iuramētū. Ecce enī
in lege p̄cipit: ut per nullū
iuret nisi p̄ deū. Qui autē
iurat p̄ celū. aut p̄ terrā. a
quidq̄ aliud ē per qd̄ iurat
deficiat ei: p̄pterea ydolatriā
se facit oib⁹ qui p̄ aliq̄ iurat.
etiā si iurare liceret? q̄a nō
redderet dno deo suo iuramē-
ta sua. sed elemētis: et dupli-
citer peccat? p̄mū q̄a iurat:
deinde q̄a deficiat illū p̄ quē
iurat. Et vidē. q̄a si p̄ singula
h̄at rationē dat: aut q̄b nō
debet iurare per elemēta.
Nec per celū inquit. q̄a thro-
nis ē dei? neq̄ per terram
q̄a scabellū ē pedū ei⁹ non
dea? neq̄ p̄ iherosolimā q̄a
ciuitas ē magni regis. non
magn⁹ rex? neq̄ per caput-
tū. q̄a nō potes v̄nū capillū
albū facē. aut nigrū. Et si
dicat. Cui⁹ momentū es. ut p̄
te iurex. Nūq̄ p̄tate habes
ul v̄nū capillū albū facē. aut

nigra. Sine ergo p filios su
os intret qb. sine p se. sine
p aliquē meliore: facit illū
qntū ad se dēi. **Omelia xliii.**

Hodistis qd dicitur e an
tiqb: oculū p oculo.
Dente pro dente. Ergo aut di
co vobis: nō resistere malo.
Quintū mādātū mīmū qū
tū ad hōiēs crudeles: qui pec
care se nō arbitrant^r si reddi
dēt mala p malis: nō cōside
rantes q dicit^r in psalmo.
Si reddidi retribuētib⁹ m
mala: deādam merito ab in
imicis meis tanis rē. Sine
cūq enī ille demittit merito
se pati debē si reddiderit retri
buentib⁹ sibi mala! sicut xpīa
ni oīa illa merito se eē pas
suros: si reddiderit retribuē
tib⁹ sibi mala. **Rā** et casuri
sūt ab inimicis suis tanes?
et pscutury ē inimic⁹ aiab
eoz et cōphensurexet cōcul
catury in tra vitā eoz. et glo
riā eoz in puluere deductu
rū. **Tamē** sine hō mīmo mā
dato. mādātū legis nō pōt sta
re? qm lex pāpiēs oculū p
oculo. dente p dente tale habz
ppositū: ut vnusquisq dū ti
met de suo mēbro. parcat al
teri⁹. et nemo mal⁹ tueniat.
Sed qd de mūdo a scandalis.

qm diu ē mīm⁹ in hō mūdo
aū dyabolus pncipat^r: nacc
ē habūdare maledicētes. per
cūciantes. psequētes. **Si** ergo
iāpim⁹ scdm legis mādātū
oībus reddē mala p malis?
omīs efficiam^r mali: et soluti
ē ppositū legis! et dū voluit
eā malos facē bonos: eā
malos bonos facit malos. **Si**
aut scdm xpī mādātū nō
resistit^r malo! et si mali nō
leniūt^r tū boni pmanebūt
boni: et sic p mādātū xpī.
impletur legis mādātū. **Rā**
qui mādātū legis implet!
nō simul implet xpī: ut pu
ta qui paitit. contra legem
agit! qui aut reppaitit scdm
legem facit: nō aut et scdm
xpī mādātū. **Qui** aut se
cūdū xpī mādātū neq per
cussus reppaitit: tacite et le
gis volūtate implebit. **Rā**
qui percussus ē nec reppaitit!
mktomagis nec ab inicio p
cussisset: qā nō tuenit xpī
solū legē. sed adimplē. **Sed**
dicit. **Dignius** ē ille reppaiti:
qui cōt^r legē percussit. **Quā**.
Sed tu nō es dign⁹ reppaitē.
qā discipul⁹ ill⁹ es: qui ma
ledictus nō maledixit. percuss⁹

nō repaſſit. cōfiruſ p̄ crua
figentib⁹ ſe orauit. Si p̄ciſſe
riſ ergo p̄miſ: denegaſti te
xp̄i eē diſcipulū nō vbiſ ſed
factiſ. Deinde cū eieceriſ oca
lū p̄ oculo tuo. et ſtegerit
dente p̄ dente tuo? nūq̄ per
hoc reſtituit mēbrū tuū in
p̄lo loco. Si ergo nō reddide
riſ malū p̄ malo. et ſi mēbrū
corp̄iſ p̄diditiſ: vel hīcū pa
ciecie acceſſiſti. Si aut̄ redde
riſ corp̄iſ dapnū: paſſiſ
eſ et ſalutiſ. Et ſi q̄ſ p̄ciſſe
rit te in maxilla: prebe et et
alterā. Nō em̄ dyabol⁹ tm̄
de vulnē hūmāi corp̄iſ gau
det. ſed in vulnē aīe delat⁹.
ideo em̄ exat̄ alique qui te
p̄ciat. ut dū tu exat⁹ re
p̄ciſ em̄ peceſ: et vno ictu
vulnerat̄ ambōſ. Sāt̄ em̄ q̄
vuln⁹ corp̄iſ cito ſanat⁹? vul
nūſ aut̄ aīe in q̄buſdam cū
labore: i q̄buſdā aut̄ nūq̄
ſanat⁹. Ideoq̄ ſi p̄ciſſeſ em̄
in p̄ma q̄dem ſacie illū viciſ
ſe videriſ: venem̄ aut̄ a dy
abolo victuſ eſ. Et putāſ
q̄a te faciāſti de illo: vere aut̄
dyabolū faciāſti de te. Si aut̄
nō repaſſeſ em̄? ab hōie
quidē victuſ videriſ: dyabo
lū aut̄ viciſti. Hec ſc̄dm̄ iuſ

naīa dei. Videm⁹ aut̄ ſc̄dm̄
voluntate carnale. Nūq̄ ſi te
p̄ciſſeſ em̄ cōpeſaſti em̄?
ut iā te nō te p̄ciat. Sed
magiſ exat̄aſti em̄ ut adhuc
te p̄ciat. Nā itaīdīa p̄
itaīdīa nō cōpeſat⁹ ſ am
pli⁹ irritat⁹? quēadmodū
ſi ignē cū igne cōiūgab: ma
ior flāma ſucceditur. Si aut̄
nō repaſſeſ em̄. ille iā ſta
bit? ſi quidē ſapit. conſuſiſ:
ſi aut̄ nō ſapit. faciāſti. Et
nō ſolū iterū nō te rep̄ciat?
ſed forſitan q̄puctuſ corde
penitet: quia te ul' ſemel p̄
ciſſit. Attū et ſi ſic iſam⁹
ē. ut nec paciencā tuā itel
ligat. nec cōfundat⁹ in ſco
ſuo? nūq̄ poteſ tu te ampli⁹
vindicare q̄ deus erat vindi
catur⁹. Ideo ſi repaſſeſ
em̄. p̄diditiſ vindictā. quia te
ipē vindicaſti? et liberaſti
em̄ de māib⁹ dei: et redde
diſti ei q̄d fecit. Si ergo for
titer miſeſeſ paciencā age:
meli⁹ vindicariſ ſaliet per
deū. Et ei qui vlt̄ teā iudi
cio cōtenet. et tunicā tuā tol
lere: dimitte ei et palliū.
P̄mū idigna reſ ē: ut homo
fideliſ ſtet in iudicio an̄ con
ſpectū iudiciſ iſideliſ. Nā et
ſi iſideliſ nō ē: certe et ſeula

ris e. Et qui te venerari debu-
 erat propter dignitatem fidei: in-
 dicat te propter naturam cause:
 et propter dignitatem christi propter ne-
 gotium mundi. **Prone melius est ut**
perdas rem mundialem quam gloriam
spiritualem. Si enim rem perdidisti
 propter christum: christus tibi rem res-
 tituere potest. Si autem propter rem per-
 dideris christum: res tibi non potest
 restituere christum. Deinde natura est
 ut humiles te coram iudice: ac
 subditi fias illi propter natura-
 tem cause. **Et forsitan quod propter**
deum non fueras te humiliaturus?
 humilias te propter lucrum: et fa-
 ciat rem preciosorem quam deum.
Tercio quia omne iudicium irri-
tatio cordis est: et cogitationum
malorum. Si semel in iudicium
 ingressus fueris: iam non deside-
 ras ut veritas cause appare-
 at: sed ut quocumque modo victor
 existas. Si autem videris quod
 causa tua sicut frequenter solet
 fieri in iudiciis. a verbis. a frau-
 dibus. a pecuniis repugnet: na-
 turam est siliter ut et tu a verbis.
 a fraudibus. a pecuniis cause
 tue adesse festines. **Et si ab**
inicio consilium non habuisti ut
ageres: postea sic age ipse
controversie naturam te compellit
nam primum pro lucro tantummodo

festinabas? postea iam et pro
 pudore contendis: et magis con-
 tentus es eam perire tam ut
 vincas. quam vinci tam ut ne pec-
 ces. **Hec deus illis mandat:**
 qui magis diligunt deum quam
 mundum. **Præ** qui lucrum ante mag-
 num existimat: dampnum rei mo-
 dici putat. **Præ** qui dampnum
 rei magnum existimat: lucrum
 ante modicum putat. **Qui ergo**
difficilius putat rem dimittere
quam in iudicio iturum? hoc cogitet:
 quia difficilius est de iudicio sine
 peccato exire. **Facilius enim ante**
iudicium rem dimittere: quam in
iudicio civitate parari. **Præ** ante
 iudicium sicut diximus una causa
 avaricie te compellit: post in-
 gressum etiam causa pudoris.
Et qui una causa vincere non
potuisti propter timorem dei? du-
as quomodo vincas? **Ergo sicut**
ioseph dimisit pallium in ma-
nu meretricis et fugit cum me-
liore pallio castitatis: sic et
tu pro pallio in manu calum-
niantis. et fuge cum meliore
pallio iusticie? ne forte dimi-
vis vendicare vestem corporis:
preciosissimam vestem anime perdas.
Deinde si viderint infideles christiani
in te pro divitiis divitiarum repe-
re quoniam pro terrenis facul-
tatibus? et usque ad perniciem

aie secularia pulsare iudicia to-
 tm drectore iustu? quod cre-
 dit spem regni celestis ee ve-
 ra qua pdicat xpiani? fa-
 ale eni sperant terrena: qui
 celestia sperant. Qui aut ter-
 rena magnope coplectunt?
 nescio si firmit? celestia cre-
 dit pmissa. Pro solum ergo
 ppter lesione aiaz nra p-
 ciciente sustine debem? au-
 ferenti que nra sut no repug-
 nare: sed eam ppter demost-
 ratione idubitabiliu xpi pmissi-
 onu? ut ille qui viderit te
 iurias ppas negligete. ter-
 renas eam res qsi nichil sper-
 nente: intelligat qa ve e cer-
 tissia spes xpianoz in celis
 pnciosior oibus reb? terrenis.
 et vita iocundior oi frivacione
 vite ipi? carnis. Si quis te
angariaverit mille passus.
vade oi eo illo alia duo? ut
 pacia vincat illi? crudelitate:
 et ondas qa maior e benigni-
 tatis dei in scis. q? malicia
 dyaboli i miq? hoib?. Si aut
 tantu vadis qntu ille te cogit?
 quo cognosceris seru? dei. Pa-
 i naitate: bonitas no appa-
 ret. Ergo te cogit vade
 ppter naitate hois volentis?
 qd no te cogit: vade ppter

glam dei benigni. Si unu va-
 dis. putat te hoem qualecunq?
 fecisse: et no poterit qa te an-
 gariauit. Si aut amph? vadis.
 intelligit qa seru? dei es: et io
 iapit illu penite qa ul? unu
 te angariauit? et hoc nu ad-
 ditamentu no fit illi maub?
 s? magis pena poris audacie.
 Deinde si illu quide dyabolu
 exatavit ad te angariandu?
 et tu vides tibi iuria fieri.
 a vbis illicitis contdians. a
 scis bonis no resistas: et lu-
 cau sciatas qd mlus forsitā
 bonis opib? acqisisti ppter do-
 lore modicu pdas. Quid ergo?
 Unu vade: ut satisficias ho.
 Alteru vade ut te ondas: et
 illu castiges. Terciu? ut dy-
 bolu suphabundant? cofudas.
 Dne her oia madata in pan-
 peis psona queniunt? dente
 aut? divitis hois et potens
 qb exatit. Utina ille alteru
 no exatiret. Tunicā divitis
 aut potens p calupniam qb
 teptavit auferre. Utina ille
 p calupnia alteru? no aufer-
 ret. Dimitte et potete qb an-
 gariat. Utina ille alteru? no
 angariaret. Ergo dives ifen-
 tuosus e. Et quo adimpleat
 iustia legis et gre? ut fiat
 seru? dei pfectus. Quomo.

Si quis multam pecuniam peciet
 ab eo: det illi. **L**ex enim est ut al-
 terius non tollas: sed et tui des.
Qui ergo multam pecuniam dat:
 et legem implet et gratiam. **N**am
 qui de suis libenter dat: multo
 magis alterius bona non tollit.
Dives ergo per paciam non potest
 temptari neque probari: quia nemo
 illi violentiam facit: in largitate
 autem probatur et temptatur. **I**te pau-
 per per largitatem non potest temptari
 et probari: quia non habet unde lar-
 gatur: et ideo per paciam tempta-
 tur atque probatur: si benigni-
 tas eius per inicitiam non mutatur.
Denique si veritatem considerare
 volumus intelligamus rationem:
 quod divitiarum nostrarum non sunt nostrarum: sed
 dei. **D**eus enim dispensator est nos-
 trarum divitiarum suarum voluit esse non do-
 minos: et ideo cui voluerit dat
 eas: et a quo voluerit tollit.
Illud proprie est noster: quod in nostra
 potestate est si habere volumus.
Quid autem noster dicitur? quod et
 si volumus habere non possumus
 nisi nobis fuerit datum. **D**enique
 considera. **U**t quod tibi magis divi-
 tias credidit quam illi: **N**am quod ex
 alia massa luti te fecit: ex alia
 illum: et pro te christum tradidit:
 et pro illo aliquem angelorum. **S**i
 per omnia: sic illum diligit quod
 te. **N**on ideo dedit tibi divitias

ut habeas eas: sed ut tempteris
 in eis. **I**deo ammonet apostolus. **D**i-
 vitibus huius mundi prece non
 superbe sapere: nec sperare in iter-
 to divitiarum: sed largos esse com-
 matores bonorum. **N**am pauper in
 salute melior est: quam tu in rebus
 secularibus. **T**ue res proficiant
 ad illius sustentationem in hoc seculo:
 ut et illius saltem proficiat ad
 tuam sustentationem in illo: sicut
 vltimus in fructuosa dat humorem
 viti: ut vitis pro se et pro vl-
 timo offerat fructum. **E**rgo iubet
 nos christus multum dare pecu-
 niam: non tamen sub usuris. **Q**ui
 autem sub usuris multum dat:
 in prima quidem facie videtur sua
 non dare: revera autem dat non
 sua: sed alterius tollit. **N**am
 videtur quidem caritati succurrere:
 revera autem in maiorem mittit
 caritatem. **D**e uno vinculo sol-
 vit: et multis vinculis alligat:
 et non propter iustitiam dei dat:
 sed propter christum lucrum. **S**ilicet enim
 est pecunia usuraria: aspidis
 morsus. **S**icut enim quod ab aspi-
 de percipitur: quod delicatus vadit
 in somnum: et sic per suavitatem
 soporis moritur: sic et quod acci-
 pit sub usuris: pro tempore delicia-
 tur quasi qui beneficium accipit:
 et sic per suavitatem beneficium quoniam
 non sentit: captivus efficitur.

Nā sicut venenū aspidis late-
ter p oīa mēbra disturrit et
corrūpit: sic usura p totas
facultates ei⁹ disturrit. et
cōuertit eas in debitū. Sicut
enī fermentū modicū qd mit-
titur in multam farinā. totam
vero qspersionē corrūpit. et
trahit illā. et facit illā totā
fermentū: sic cū usura in do-
mū alicui⁹ itaneit: totā sub-
stantia ad se trahit et cōuer-
tit in debitū. *Omelia xv.*

Hodistes qā dictū ē an-
tiq̄. Diliges primū
tuū: et odio habebis inimicū
tuū. Ego aut̄ dico. Diligite
inimicos vros. Et sic et sextū
mādatū legē adimpleb̄? mi-
nimū apud hoīes odibiles
et iūte odientes: q̄ inimici
odire debent. i proba voce pro-
nūciare nō exubescit. **N**ō si
iūstū fuisset inimicos odire:
deus te inimicū ex gentib⁹ in
suā mīq̄ suscepisset dilectio-
nē. Ille pro te et filiū suū p
oīa hūane passionis opprobriis
tradidit: usq̄ ad mortē. Ille
inimicū suū adoptauit: cohe-
redē unigenito suo fecit: et tu
ut nūda dilectōne inimico tuo
reddē nō vis? **A**uid tū mirz
si q̄ue illos inimicos amare vi-
deat⁹? qui nec amicis suis

sincerā cōsuetudinē seruat. **N**ā
cū sit mūdus iste scandalus ple-
n⁹: si amicos diligē voluerint:
tū nō poterat inuenire q̄s dili-
gat. **H**odie enī iste ip̄m offen-
dit in re tali? **C**ras ille ip̄m of-
fendit in altera re: et ita fit
ut si deuenit hō inimicos suos
odire. nec ē ut odiat om̄s. et
odiat ab oībus. **V**ides qā sicut
ex ira homicidiū nascit⁹: et ex
garpia adulteriū? sic ex odio
inimicorū p̄adit⁹ etiā dilao ami-
corū. **S**i aut̄ ad tēpus sustines
eū q̄ inimicū: postmodū victū
beniuolētia tua amabis eū q̄
amicū. **P**uto q̄ nō tū pro i-
miciis m̄is xp̄s ista mādauit
q̄tū p nobis? nō qā illi sūt
digni ut diligant⁹ ab aliquo:
sed qā nos nō sum⁹ digni ut
aliquis odiam⁹. **O**dium enī ē sp̄s
tenebrarū: et ubi cūq̄ incede-
rit sordidat sc̄tatis pulchri-
tudine. **E**rgo nō tū ideo iubet
diligē inimicos. ut illos diliga-
m⁹: q̄ntū ut a nobis qd mā-
lū ē repellam⁹. **E**t iō nō di-
cā si leseris inimicū? sed si ode-
ris eū tū: ampli⁹ nouisti
tibi sc̄dm aiām. q̄ntū q̄ illū
sc̄dm corp⁹. **E**t illi for̄siti ni-
hil nocēs odiens eū: te aut̄
ip̄m sine d̄bio ledis. **S**i ergo
pep̄eris inimico: tibi ap̄tius

pepassi q̄ illi. Et si bñfeceris
 ei: tibi ampl⁹ p̄stitisti q̄ illi.
Item comedo qd̄ sup̄ius dixi?
 qm̄ ignorātib⁹ miserū natū
 re hūane: impossibile videt⁹
 dilige iūmicū. Et v̄e impossi
 bile ē q̄ntū ad carnis naturā.
 q̄a passionib⁹ subiacet? q̄ntū
 ad aīmū possibile ē. q̄a p̄tū
 iudicij ē: iō et regē et retinē
 p̄t carnē a passionib⁹. p̄n q̄
 aīa passibile reget carnē:
 si ip̄a passionib⁹ eet subiecta.
Puto aut̄ sicut illud qd̄ dan̄
 ē. ego aut̄ dico nō cōcupiscēs.
 nō loq̄tur deus ad carnis natū
 tā que nō p̄t fieri. ut nō gau
 piscat qd̄ suū ē. sed ad aīam
 que nō cupiscē p̄t: nā qm̄ q̄b
 corporalib⁹ quidē motib⁹ ex
 citat⁹. voluntas aut̄ illi nō i
 clinat⁹ ut faciat opus qd̄ fa
 cere iūgat⁹? sed stabili p̄posito.
 cōtinētia. et opacōe iusticie.
 irratiōnabilem motū corporis
 frangit: et si corpe cōcupiscēt.
 eius aīm⁹ nō cōcupiunt. Si
 aut̄ cōsenserit exple qd̄ cogi
 tur. tūc vero dicit⁹ aīmo gau
 piscē: sic et in hoc loco. caro
 quidē iūmicū suū diligere nō
 p̄t. quēadmodū nec ē possibi
 le ut iūcia nō sentiat sibi illa
 tā. **E**īa aut̄ iūmicū dilige p̄t?
 quia dilao nel odiū carnis in

sensu ē: aīe aut̄ m̄telligi p̄t. **P**ro
 aīa quidē scdm̄ ratiōnē vertit⁹:
 caro aut̄ iūteribilis ī passione
 tenet⁹? q̄a aīa liberata ē et
 sub p̄ncipatu dei ē: caro aut̄
 captiua et sub p̄ncipatu dya
 boli. sicut et mūdus q̄ ī ma
 ligno positus ē: qm̄ et ip̄a
 de mūdo ē. **E**m̄ ergo nocem⁹
 ab aliquo. et si odim⁹ eū. nō
 tū exsequim⁹ odiū nr̄m cōsi
 derantes iusticiā dei? sed ma
 gis cōstringētes motū dolo
 ris nr̄i. et bñdicim⁹ et bene
 facim⁹: cognosce q̄a caro qd̄
 nr̄a odit iūmicū nr̄m. que
 nociua dilige nō p̄t. aīa aut̄
 diligit iūmicū. **A**lioquin si
 vnusquisq̄ motū carnis sue
 cōsideret. nullū facē bonū ī
 uenit⁹? q̄a om̄e bonū aduet
 sante carnis naturā: cōtra
 dicētes nobis ip̄is explem⁹.
Denique qui te innocētē iūcia
 tur. si iūcipias cōsiderāre quō
 a dyabolo possidet⁹ et agit⁹.
 quō voluntatē suā adimplet
 p̄ ministeriū ei⁹? nō solū nō
 irasceris ei. sed adhuc misere
 ris eius. miseratio aut̄ creat
 affc̄m. **N**is ergo dilige iūmi
 cū tuū. **S**i iūcia pateris. no
 ti iūcia p̄ntem aspice: sed
 cōsidera gl̄am quā pro met
 cedē in iudicio cōsecutur⁹ es.

Si equanimiter supportare vo-
lueris si dampnum patieris noli
hoc dampnum aspice: sed illud
patere licet. Illis enim totum vi-
detur difficile: qui retributionem
non sperant futuri iudicii. Be-
nefacite hijs qui oderunt vos.
Sicut dicitur quia carnalis dilec-
tio ex carnalibus beneficiis nas-
citur et nutritur: etiam ubi non
fuit peccatum. ideo iubet nos bene-
facere inimicis: ut eorum odia-
mibus beneficiis copescantur.
Si enim dando et accipiendo
amicicia nascitur que non est
peccatum: consequenter odium et omnis
inimicia beneficiorum assidui-
tate copescatur. Ergo benefacite
odientibus: ut ex vestra beni-
volentia ipsi se iudicent. quia
iuste vos odiant. Orate pro
calumpniantibus vos. Orantes
pro inimicis non tamen illos quoniam
tamen nos quomedammodo deo: et ma-
gis exaudiamus pro inimicis ora-
tes: quam pro nobis. Qui enim
pro se orat: non gratia opus
exsequitur: sed nature. Quis enim
pro se non orat. Qui autem
pro inimico suo orat digne ex-
auditur: quia gratia opus exsequi-
tur. Ut sitis filij patris vestri.
In quo enim alio cognoscatur
quia filij dei sumus: nisi si filios
fuerimus deo: filij enim carna-
les frequenter simulant patres

tes in spiritu. et in loquela: aut
in visu. et in aliquo corporis
signo. filij autem spirituales in
santitate. Et illi quidem et si filios
fuerint nullam laudem merentur:
et si dissimiles nullam vituperationem.
quia non est in potestate
hominis quale accipiat corporis
qualitate: filij autem dei si qui-
dem si filios fuerint laudandi sunt.
Si autem dissimiles vituperandi
nimis: quia in potestate unius
cuiusque est mensura faciende ius-
ticie. Si diligitis eos qui vos
diligunt: quam mercedem habe-
bitis. Qui amicos diligit.
propter se diligit. non propter deum:
et ideo nullam habet mercedem:
delectatur enim cum sua dilectione. Qui
autem inimicum suum diligit. non
propter se diligit. sed propter deum:
ideo magnam habet mercedem:
quia contemnit motibus suis. Ubi
enim labor seminat: illic me-
titur fructus. Estote ergo per-
fecti: sicut pater vester perfectus est.
Qui diligit amicum. pacem qua-
dam non facit: iusticiam autem non
operatur. Dimidium namque bonum
discedere a malo: perfectum autem
est ut non solum fugiat malum:
sed faciat bonum. Ideo dicit.
Perfecti estote. ut amicos dili-
gatis propter pacem vitandam.
inimicos propter iusticiam facien-
dam: quoniam illud de pena liberat.

hoc aut dicit in glam. **hec**
 em pfecta e dei ymago: que
 no p oia silat. **ut sitis**
 filij pns vri: qui sole sun in
 bet orti sup bonos et ma
 los: et pluit sup iustos et i
 iustos. **ante** posuit sup ius
 tos et iustos: qa oia bona
 deus no ppter oes hoies dat:
 sed ppter paucos scos: cote
 nis e em ut pcores contra
 meritum suu bonis ei9 scian
 tur. **Siliter** et qn de9 a pec
 catorib9 irritat? castigatio
 ne sua no ppter oes hoies mit
 tit. sed ppter solos pcores: tu
 eqaliter et iustos tangit q
 admodu et pcores. **Na** que
 admodu i bonis no sepat
 pcores a iustis: sic nec in
 malis sepat iustos a pcori
 bus. **In** bonis pcores a iustis
 no sepat: ne sepati cognos
 cant se abiectos ee et despe
 rent. **In** malis iustos a pco
 rib9 no sepat: ne sepati cog
 noscat se electos et glorient?
 maxie cu nec mali bonis p
 sint: sed noceat magis: nec
 boni malis noceat. sed psint
 magis. **Na** male viuētes du
 bona papiunt: ad preiudiciu
 suu papiunt: et boni du ma
 la paciuntur: ad lictu iusticie
 eis procedit. **Omelia xviij.**
Capitulum sextum

Attendite aut ne
 elemosina vram
 cora hoibus facia
 tis: ut videamini
 ab eis. **In** supiorib9 xpc man
 dau dilige imicos: et benefa
 cere eis. **Videns** aut qa i ipo
 bnficio laqus dyaboli latebat
 idusus: qui bonoz opu solet
 pdere fructu? na vana carnu
 nata qadmodu pmi diffi
 cilis e ad bnfaciendu. ita si
 bnfecerit facilis e ad iactan
 cia boni opis: ppterca i hac
 pte nos istent diceb. **Atten**
 dite vobis ne elemosina ves
 tra cora hoibus faciat: ut
 bonu vrm no ad misteriu va
 nitatis pficiat: sed ad usu sa
 luti9. **Ad** aut p oibus viris
 carnalib9 piculosus ee in oi
 bus itellexit: hoc cauti9 ma
 dat diceb. **Attēdite** ne elemo
 sina vram cora hoibus facia
 tis: qm oia pene mala seruos
 dyaboli verant? cōcupia aut
 vane glē no solu seruos dya
 boli: sed eā seruos dei et vi
 ros fideles impugnat: magis
 aut seruos dei q seruos dya
 boli. **Vbi** em res agitur glo
 riosa: ibi facilius iuenit locu
 glorificatiōis occasio. **Atten**
 dite. **Ad** attendam? **Locu**
 secretu: ubi hoies no sūt. **Sed**
 q prodest si in loco quidem
 hoies no fuerit? in corde

aut fuerit cogitatio vana. **Ne-**
 lius ergo est ut in corde non sit
 cogitatio vana: quam non homines
 nisi sunt in loco. **Si** ergo cor-
 di tuo attendere debemus? non
 oculis carnalibus aspiciet: sed sen-
 su vigilare circa cor nunc est.
Inuisibilis enim serpens est lu-
 bricus quem seruare iubemur:
 et latenter in sensu ingreditur
 et seducit. **Ideo** non enim potest ca-
 ro sordida aspiciet: sed anima mu-
 da. **Sicut** enim in loco mundo
 et specioso si modica sordibus
 fuerit de longe apparet? si autem
 ipse locus sordidus fuerit: quoniam
 vis speciosus iaceat ibi non
 apparet: nec enim potest requiri
 si ibi est aliquid mundum ubi totum
 est sordibus? sic et in corde mu-
 do si surreptio inimici succres-
 serit: mox cor suum homo raris
 discernit: quia a spiritu alieno
 pulsatur. **Si** autem cor fuerit
 iniquitatibus plenum: suggestio-
 ne dyaboli in se facile non re-
 tellerit. **Quo** enim intuitu
 eius intelligat? qui semper sub
 eo est? **Ideo** et ante promissit di-
 cebat. **Ne** iustitias? ne concupis-
 cas. ne iras. ne malum pro ma-
 lo reddas: ne odias proximum
 tuum? quam qui omnibus malis
 istis subiectus est: cor suum non
 potest attendere. nec intelligere dy-

boli seductionem in eo? quia in
 veste candida macula cito ap-
 pareret: nigra autem vestis et si
 tota sordida fuerit non cito ap-
 pareret. **Et** quo potest fieri ut co-
 ram hominibus elemosinam faciamus?
 ut facientes non sentiamus? **Si**
 propter aliquo occiderit pauperem?
 quod datur ei absconso. **Nam**
 et si non videtur quid datur?
 tamen videtur quia datur: ducendo
 enim secreto. **Sed** considera quia
 non dixit tamen. ne coram homi-
 nibus faciatibus: sed addidit. ut
 videamini ab eis. **Qui** ergo
 non ideo facit ut ab hominibus
 videatur? et si coram hominibus fe-
 cerit: tamen non videtur coram homi-
 nibus fecisse. **Ergo** et si sic fa-
 cere elemosinam non est possibi-
 le ut nullus videat aut senti-
 at: tamen eo proposito facit. ut non
 ab hominibus videamini. possibile
 est. **Dicit** enim dominus. **Sic** luceat
 lux vestra ut videatur hominibus opa
 vestra: et glorificentur patrem vestrum
 non vos. **Sicut** ergo accessit
 lampas abscondi non potest: sic
 nec opus iusticie potest celari.
Ergo non elemosina ingrata
 est ante deum que hominibus visa
 fuerit? sed que ideo facta fuerit
 ut ab hominibus videatur: ut puta
 omnis homo qui aliquod opus
 facit. cuius causa facit. quod

facit in corde suo. illius et as-
piciat et personam. **Sic** facit epus
tota ut aliquem salutes amicum!
quod dum scribis semper in corde
tuo amicum illius vides personam;
propter quem scribis epistolam. **Ite**
artifex opus tenet in manu.
semper enim prope odium suum habet
qui ei opus faciendum commisit:
dum cogitat quomodo illud facere ma-
davit. **Sic** et qui propter deum
elemosinam facit: neminem vi-
det in corde suo nisi personam
dei tantummodo propter quem facit.

Ideo et si evenierit ut quibusdam
personis faciat: tamen eius animus illo non
videt: et si ipse videatur ab eis.
Itaque transisti per viam aliquam cogi-
tabas: et a multis quidem hominibus
visus es. ipse autem nullum vidis-
ti. intendens in id quod cogitabas.
Quia animus sine corpore apud
semetipsum potest videre quod cogitat:
corpus autem sine animo nichil potest
videre. **Ergo** sicut et contra-
rio fieri potest: ut quis et nullis
personis faciat elemosinam!
et tamen personis hominibus videatur
fecisse: ut puta qui propter homines
elemosinam facit: id est qui desi-
derat ut ab hominibus videatur:
semper in corde suo personas hominum
non videt. **Ideo** et si evenierit
ut faciente illo nullus sit personis!
tamen coram hominibus fecisse videtur:
quia cor eius semper hominum personas

videbat. **Alioquin** non habebitis
mercedem apud patrem vestrum. **Et**
mandatum dat et penam proponit:
ut vanitatem humanam et si non
amor insipienter tenet: vel timor
digni refrenet. **Sed** enim dominus
vanitatibus esse subdita cernit
naturam: quia omnis homo quantum
ad carnem delatatur hominibus
appareat. **Hec** enim potest fieri ut
caro nata de vanitate non sit
vanitatis amator: nec dominus
amoneat nos ut ne coram
hominibus faciamus: nisi sciret
omnes homines velle coram hominibus
facere. **Quis** mandat alicui ne
fornicetur: nisi quem lascivum
esse cognoscit. **Quis** mandat
alicui noli tebrizari: nisi quem
ebriosum esse cognoscit. **Sic** et
amonitio christi de fugienda
vanitate: demeritio est vani-
tatis humane. **Attamen** man-
dat: quia si caro vana vanitati
desiderat: et terrena condi-
tio gloriam suam querit in terra!
quia non potest terrestriis naturam
gloriam desiderare celestem: tamen
anima que de veritate nata est.
potest fugere vanitatem terrenam. **Ca-**
ro autem subiecta est: non anima car-
ni. **Caro** enim aduersus animam
certare potest: vincere non potest: nisi
ipsa consenserit ut vincatur:
anima autem aduersus carnem et cer-
tat: et vincit. **Ergo** et quod ple-
na quidem voluntate propter homines

facit: ille propter homines fecisse videtur. **S**uper autem autem cogitatio ^{quidam} vana ascendit. desideria hominibus appare. anima autem intelligens vanis cogitationibus contradicit. et repulit consilium carnis. ille propter homines non videtur fecisse: quia secundum carnem quidem voluit: secundum autem non tulit. et quod cogitavit passio carnis est: quod elegit iudicium anime est. **N**am si propter vanam carnem gaupiamus dicimus elemosinam factam esse iugiter? nullum bonum hominis potest acceptabile esse ante deum: cum nullum bonum libere facere potest. sed semper contra malas carnis gaupiscentias certando faciamus bonum. **Q**uis autem est honestus? **N**am qui gaupiscit. **A**bsit. **Q**ui gaupiscentiam suam vivat. **Q**uis est mansuetus? **N**am qui non irascitur. **A**bsit. **Q**ui incontinentia sua est frenat. **H**ic non ille propter deum videtur facere elemosinam qui humanam gloriam non contempnit: sed qui humanam gloriam anime contradictione confringit? alioquin omni opere bono nec habemus mercedem: nisi malis contrariis urgeamur per carnem. **I**n omni enim opere bono scandalum dyaboli est: sicut scriptum est de demonibus: iuxta semitam scandala posuerunt mihi? ut ipsum bonum non sit securum et solium: sed iuxta malum positum. semper

Et dicitur est sobrius: nunc quod qui non gulam deseruit. absit: sed qui in cunctis operibus suis peramonia servat;

reputatum sit et probatum. **S**icut enim ubique fuerit triticum. nec est ut illic inveniatur esse **Z**ania? sic ubique fuerit bonum dei: illic est et scandalum inimici. **Q**uid ergo? **F**acere tu propositum facere elemosinam: sed ascendit super cor tuum velle hominibus apparere. **N**am debes subtrahere manum tuam? ut ne des locum vane cogitationi dices aperte. melius est ne faciam bonum. ne tamen inveniatur propter homines facere. **A**bsit. **B**ed proficere opus tui? ne dum vis cogitationi vane resistere perdas opus bonum: veniat tibi in mente quod dominus ait de tritico et **Z**aniis. **S**inite utrumque crescere usque ad messem: ne eradicantes **Z**ania. silicem eradicetis et triticum. **T**riticum est enim voluntas bona: quam seminavit deus in homine. **Z**anium autem est cogitatio mala: quam dyabolus seminavit per carnem. **E**rgo omni voluntati bone adherent. et desiderium malum. si volueris mala cogitationem tuam ad plenum tollere: simul tollis et opus bonum. **N**am et ipse dyabolus eo consilio seminavit **Z**anium suum in tritico dei. ut aut certe **Z**ania ei effocent triticum dei? aut si quis voluerit dyaboli **Z**ania tollere: silicem et eradicet et triticum dei. **N**am et conti-

puerit iā cecidit. **T**antum ple-
 na voluntate nō cōcupiscat: ut
 velit implē cōcupiscām suam.
Si autē ex nōtate carnis cō-
 cupiuit. et cōtradixit gōspie
 sue nō peccauit: sed magis
 gloriosior ē fāns: qā vicit
 tāqm nō fuisset pulsatus. **E**d
 ergo dicit scriptura. **S**ine: ut
 maturescat utraq. **I**dē adim-
 ple opus tuū et duc ad per-
 fectū: et sic illa quidē vana
 cogitatio qī **Z**anū exstā-
 tur. idē soluit: enaciat: bo-
 nū aut opus qī tritū ma-
 net. **P**ā sic idelligit. si ex vo-
 luntate tua fuit illa cōcupiā
 vana: aut ex nōtate cōnis.
Si ex voluntate tua fuit: do-
 les si te faciente elemosinam
 tuā nullus aspexit. **S**i autē
 gaudes postea qā elemosina
 tua in silētiō facta ē: scito qā
 cōcupiā illa nō fuit ex aīo
 tuo: sed ex uāitate carnis:
 et ideo qī **Z**anā aruit. **S**ic
 et cōtines gōspiam suā pro-
 bare pōt si ex aīo ei9 ē quod
 gōpiscat: si etiā postq trāsie-
 rit gōpiā voluntatē peccādi
 habet. **S**i autē gaudet quia
 nō pualuit adāsus eū gō-
 piā sed gōfusa recessit: intel-
 ligat qā **Z**anū fuit ex ne-
 cessitate carnis natū: et nō
 fuit aīe ei9 voluntas. **N**ō habe-

bus mercedē apud patrē vām.
Quid em̄ a deo recipias? q̄
 deo nichil dedisti. **P**ā quod
 ppter deū fit: deo dat. et ab
 eo recipit: qd aut ppter hōiēs
 fit in vātos effundit: et a nul-
 lo sperat. **Q**uid em̄ ē hōim
 laus. **Q**uasi vātorū trāsūm
 cū somis. **C**essauerit hōiēs lo-
 qui: et pdidit frām suā: qui
 ppter hōiēs fecit ut ab eis lau-
 detur. **S**ue ē em̄ sapiā. res
 dare. et vba vāna cōpare.
 aut certe mercedē dei contemp-
 nē in ppetuo manētem ī celis:
 et fugitiuos hōim sermōnes
 eligere? **M**elius ē em̄ nō fa-
 cere: qm ppter hōiēs facere.
Qui nō facit et si in celo nō
 inuenit: ul sup terrā nichil p-
 dit. **Q**ui aut ppter hōiēs fa-
 cit: et in terrā pdit: et ī celo
 nō inuenit. **V**el illū aspice a q̄
 laudē expectas. qd sentit de
 te ideo te laudat: qā ppter
 deū te facē putat. **S**i aut in-
 telligeret qā ppter eū facit:
 nō te laudaret sed vituparet
 magis. **E**d ergo illi placere
 festinas? qui si te aliquū intel-
 lerit deridebit. **S**ic ē hō.
 qui ppter hōiēs bonū facit.
 sicut mercēnari9 mal9: qui
 intra tēpus locatōis sue come-
 dit oēs mercedes suas: cum
 aut tpe expleto recessit. ni-
 dus egredit. **S**ic ergo vāci-
 us vadit ad deū: q̄ mercedē

bonorum suorum accipe desideravit in seculo. Tu ergo cum facis elemosinam noli tuba canere: sicut hypocrite. De enim sub impostor est: quia propter homines facit. Aliud enim habet in corde: et aliud monstrat in opere. In facie quidem propter necessitatem hominum facit: et videtur misericors: in corde autem propter suam gloriam facit: et est glorie vane mercator. Tuba enim omnibus actus: vel sermo est: per quem operis iactantia demonstratur. puta qui quando videt aliquam pauperem facit elemosinam: etiam autem non facit. Hoc tuba est: quia per eius iactantiam iudicatur. Ite qui intercedere aliquo facit elemosinam: ubi autem non est intercessor non facit: hoc consuetudo mala tuba est. Ite si viderit honestam personam qui potest referre dat ei: obsequio et alligato pauperum passionibus nichil dat: et hoc tuba est. Sed et qui in secreto loco silite fecerit: eo tamen proposito ut laudabilis videatur: primum quia fecit: secundo quia abscondit se fecit: ipsa absconditio tuba est elemosine eius. Et quicquid illud fecerit homo pro quod apparet: aut vult apparere quia fecit: tuba est: quia pro illud ipsa elemosina dum fit clamat de se. Ideo non tantum locis: nec actibus secretus servandus est: sed magis voluntas secreta. Ita in omni actu

corpali ferre dyabolus facere potest: in sola conscientia non potest fieri dolus: quia hominibus suademus. deo autem manifesti sumus. Quare non intelligit homo esse vanum? quod ab hominibus vult videri. Sed cogit amare: quod intelligit vanum. Quid miserius? quam natura humana. Omne animal potest amare quod sibi intelligit bonum: et odire quod intelligit malum: solus homo quod intelligit malum amare cogit: et odire bonum quod intelligit bonum. quia duas habet in se adversantes naturas: quod carni placet: anime displicet: ut sicut ait iob. omnis vita nostra temptatio sit. Et si omnis vita nostra temptatio est: omnis vita nostra et lucrum est. Te autem faciente elemosinam: nesciat sinistra tua quod faciat dextera tua. Ita dudum signavimus: hec omnia ad animi diem: non ad carnis: quod hic sermo manifeste declarat. Alioquin quantum ad corpus quomodo potest fieri ut nesciat sinistra quod dextera facit: tamen quantum ambe manus in adiutorium sibi invicem sunt create: ut altera alteri ministeret: nec alio inveniatur opus quod una manus sine altera possit implere. Sed secundum quod diximus superius: dextera manus est voluntas anime: semper ad bonum contendens: sinistra autem

voluntas carnis: semp deo con-
 traria. **N**esciat ergo carnis
 voluntas: qd facit voluntas
 aie. **N**on ergo voluntas e no-
 bis faciendi ppter deu: volu-
 tas e aie. et dextera manus
 nra. **S**i subeunte nobis volu-
 tate vana ut ab hoib' videa-
 m'. id e voluntate carnis et
 manu sinistra represserim: nes-
 cit sinistra voluntas. qd fecit
 dextera. **S**i aut subeunti huius
 moi voluntati vane consense-
 rim? conuerim? sinistra vo-
 luntate dextre. et dextera sinis-
 tre: et notu fecim? sinistree
 qd opabatur dextera? a certe
 sicut apli interpretant' in libro
 canonu qui e de equis: dexte-
 ra e ppls xpianus qui est ad
 dextera xpi? sinistra aut oib
 ppls fidelis: qui e ad sinistra.
Hoc ergo dicit. ne xpianu
 elemosina faciente q est dex-
 tra: fidelis aspiciat qui e si-
 nistra. **C**ristianus aut si xpia-
 nu viderit elemosina facien-
 te no e contra xpi preceptu:
 qm ambo dextera sut. **U**t sit
 elemosina tua in abscondito
 no tam in abscondito loco: qm
 tu in abscondito cosue. Nam
 si aia intra claustra bone vo-
 luntatis indusa sit: corpales
 actus nros abscondere possim?

Si aut p vanas cogitationes
 aia fuerit enagata? nichil p-
 det corpales actus abscondere:
 qa sic abscondim? ut amplius
 publicem?. **S**i p' tunc q vi-
 det in abscondito: reddet tibi in
 manifesto. **V**ide qa absconso
 cordis: no locu sigt. **D**e? em
 in absconso cordis e: no in
 absconso loco. **C**onsidera qa
 no io voluit nos de? in absco-
 so facere: ut no appareat opus
 nrm. **A**lioquin quid dicit. sic
 luceat lumine vrm ut videant
 hoies opa vrm? et glorificent
 prem vrm qui in celis est?
Sed ut ipse id ondat. Nam
 gratia e ome bonu qd a no-
 bis abscondit? a deo aut on-
 ditur. **N**am si tu teipm ondas.
 pauci sut qui te laudet? id e
 qui no itelligit q tu latere
 poteris: q aut intellexerit.
 vituperat magis. no laudat.
Si aut deus ondit? nemo
 vituperat: nisi forte malus
 cui displicet bonus. **I**mpossibi-
 le em e ut bonu opus hois
 in abscondito dimittat deus?
 sed in hoc solo manifestat. et
 in illo glorificat: quia glia
 dei e. **S**icut aut opus malu
 hois ad glam dyaboli est:
 in eo em malicie eius virtus
 ondit? sic et opus bonum
 gla dei e: in eo em gloria
 eius onditur. **S**icut ergo

dyabolus qui suggerit malum fieri ipse manifestat malum: ut puta ipse suggerit adulterium facere: et ipse manifestat adulterium. Ipse suggerit homicidium: et ipse publicat homicidium. Sic deus qui dat bonum fieri: ipse publicat omne bonum et manifestat: id est in seculo illo. quia hic merces iusticie in manifesta non potest esse. Puta pro bono opere tuo si te fecerit dominus: quoniam hic non solum boni sed etiam mali divites sunt. magis autem mali quam boni: ideo merces iusticie in divitibus non apparet. Si tibi dederit habere filios. et filios filiorum: et in hijs bonis et diffidenter et boni et mali inveniunt: et ideo iusticie merces manifesta non potest esse. Et omne bonum quod est in seculo desiderabile inter bonos et malos esse: ideo si bonis datum fuerit non apparet. Illius autem seculi bona iam non sunt contra inter bonos et malos: sed tamen bonorum. Ideo cuiuslibet illi benefecit deus manifestum est: quia pro mercede iusticie sue meruit illud bonum: nisi forte sic in hoc mundo reddat in manifesto. facies enim omnibus manifestum et glorificans eum: ut omnes cognoscentes eum dei hominem esse venerentur eum.

Aut si secundum opera estimet: et status bonorum mundi istius. ut puta multi inveniunt in mala. et boni et mali in seculo isto? unde intelligimus quod temptatur in eis quasi boni: et quibus puniuntur quasi malus secundum opera. Si autem opera viderimus bona. scimus quia temptatur quasi iustus: cuius autem mala dicimus quia puniuntur in eis qui peccator. Sic et bona mundi viderimus et peccatores habere et interdum iustos: propterea secundum opera est manifestum. quam malus si bona in hoc mundo fuerit confectus: dicimus quia nutritur hic iniquitas eius. ut illi intreat gravius. Si autem bonus: dicimus quia reddidit ei deus mercedem iusticie eius. **Omnia xvij.**

E Tiam oratis: non eritis sicut hypocrite qui amant stare in synagogis. De oratione nobis est sermo: quam sola qui spirituale tributum animam offert deo de visceribus suis. Omne enim iusticiam quam facit homo secundum potentiam suam facit. et de potentia sua profert. sola autem oratione secundum fidem suam facit: et ex fide sua profert. Vis autem scire quod preciosa sit oratio? Nulla iusticia thymiamati assimilatur nisi oratio sola: sicut in revelatione iohannis auditur: quomodo magnus angelus

am altaris cōspectū p̄cessit
 habet hurebulū mansi odo,
 ramētoꝝ ī manu. et dictū ē
 ei. iste sūt orōnes scōꝝ. **S**i
 autē em thimiamata bene cō-
 facta delānt hominē odorā-
 tē: sic orō iusti suavis ē an-
 dē. **V**is autē scire dignitatē
 eiꝝ? **A**ngē ut de ore p̄cessit
 suscipiūt eā angeli manibus
 suis? et offerūt an dē: sicut
 dicit archāgelus ad thobīā
Ego sū: qui orōnē tuā obtuli
 an dē. **V**is scire v̄tutē ip̄ius?
Oraō triū p̄ueroꝝ fecit ut
 ignis ardens nō adureret. sed
 delāret: ut flāma quidē vi-
 deretur. in specie: umbra autē
 autē esset in ope suo. **Q**uāto
 ergo glorioza ē. tanto caute
 seruāda ē: ne p̄pter hōrēs fr̄
 vilescat. **Q**ui amat in syna-
 gogis orare. **P**utas q̄a vetat
 in synagoga orare ī cōnētū
 hōim. **S**ed eo p̄posito in cō-
 nētū vetat orare: ut videatur
 a cōnētū. **A**lioq̄n ī cōnētū
 fidelū orare laudabile ē. sicut
 dictū ē. **I**n ecclesijs b̄ndicite
 dē. **E**t iterū. **A**dorate dnm
 in aula scā eiꝝ. **P**uto autē nō
 ad locū et hōrē refert dñs:
 sed ad p̄positū orantis. **Q**uā
 qui sic orat ut ab hōibꝝ vide-
 atur? mēs illꝝ nō dē aspiciat.
 sed hōrēs qui sūt ibi. et vide-
 tur sibi in medio multoꝝ oratē.

Ille talis q̄ntū ad p̄positū suū
 in synagoga orat. **S**is autē
 orantis mēs solū aspiciat dē?
 si in illa hora ē mēs eius q̄
 nullū habeat circa se: q̄a mēs
 illius nullū videt qui p̄pter ne-
 minem orat: et ideo quamuis in syna-
 goga orat: tū apud se ī secreto
 videt orare. **D**einde ut orans
 nichil nouū faciat qd̄ aspiciat
 hōrēs? ne q̄s voce clamet ut
 audiat ab alijs: nec expan-
 dat manus suas ut phariseus
 in tēplo ut videat a multis?
 neq̄ pedes suū ap̄te p̄uiciat.
 sed absconse sicut publicanꝝ
 in tēplo: neq̄ sp̄uidenter ocu-
 los tollat ad celū ut notabilis
 fiat? et ita quē nemo audit
 clamāte. nemo aspiciat tale
 aliqd̄ faciente: iter multos
 eadē stans in secreto ē. **E**t ī
 angulis plateaz. **N**ō dicit ī
 plateis. sed in angulis platea-
 rū? ut ne si in plateis orau-
 rit: q̄si simulatores religionis
 vituperarent: sed in angulis.
 ut videant absconse orare.
Asp̄ta vanitas. **S**icut enī
 q̄a hōcipm absconse orare: lau-
 dabilis ē. **I**deo fingit se ab-
 scondē ut duplicit̄ laudent
 p̄mū q̄a orant: scdm̄ q̄a ab-
 sconse orant. **E**t ampliꝝ se ma-
 nifestant p̄ hōcipm q̄ se ab-
 scondit. **D**ic p̄pocritū ut qd̄
 vis ut videaris orans. **P**one

quā laudabilis res ē orare. **U**t
 quod ergo nō vis ēē laudabilis?
 qui vis ut lauderis. **O** isania
 vanitatis. **E**ssē noluit: quod de
 siderant apparē. **A**men dico
 vobis: repperit mercedē suā.
Unusquisque ubi seminat. ibi me-
 tet: et quod seminat hoc metet.
Propter hoc orat nō propter deū:
 sic et ab hominibus nō a deo lau-
 dantur. **M**endaciter orat. cū
 nō orat: et mendaciter laudan-
 tur: cū nō sint laudabiles.
Sperem vacuā religionis ven-
 dunt: et vbiū vacuū laudis ex-
 emunt. **S**icut orō eorū deū nō
 delectat: sic nec laus hominū
 ipsos adornat. **Q**uid enim in ver-
 bo positū ē. tam diu est: quā
 diu vbiū dicit. **C**ū autē finitū
 fuerit vbiū: finit et bonū quod
 positū erat in vbo. **T**u autē cū
 oras. **T**u qui vis ut exaudia-
 ris. ut nō videaris qui ēē vis
 laudabilis: nō apparē qui in
 auribus dei. nō in oculis hominū
 loqueris. **I**ntra in cubiliū tuū
 et claudē ostiū tuū. ut nemo
 sit ibi nisi tu qui oras: et ille
 quē oras. **E**t ut quid teatū sit
 alter: propter eū quē necessariū
 habes. **T**empus enim orantē gra-
 uat. nō adiūnat: quā de orā-
 tionibus nō erigit sed placat:
 alterū dico alterius cordis.
Cui autē eiusdē sunt cordis?
 et si multi fuerint orantes. vni

sunt: quā vni spiritus in omnibus orat
 sicut dictū ē. **O**mnis autē credē
 cū erat vni cor: et aīa vna.
Meli⁹ hec spūaliter intelligi-
 tur ad aīas dicta. **C**ubiliū
 enim ē cor: vel itellēis interior:
 id ē spūalis: sicut scriptū ē.
Etne dicitis in cordibus vris:
 et in cubilibus vris cōpūgi-
 mini. **S**piritu autē ē sensus car-
 nalis exterior: per quē oīa
 bona ul' mala sup aīam in-
 trant: sicut in canticis in psona
 ecclie sapia dicit. **E**tne fustigat
 me⁹ pulsat ad ostiū. **A**pi
 in soror mea: sponsa mea.
Pulsat autē xp̄c hominē xp̄ia-
 nū: ut p scripturas diuinas
 bonas cogitacōes sup cor ei⁹
 inducat. **E**t ille qui suscipit
 eas apit xp̄o: qui autē expel-
 lit. claudat. **I**ubet ergo ut aīas
 interiore ingrediatur itellēty
 quā orat: ut nichil cogitet
 nisi de quo orat. et quē orat:
 ut claudat ostiū sensus sui
 carnalis: ut oēs cogitacōes
 carnes et sollicitudines foras
 expellat. **S**i autē orans de
 carnalibus rebus cogitauerit:
 nō ita vni in interiore iteller-
 tū. nec clausisti ostiū sensus.
 et itō tacite sine cogitacōibus
 sup fluis aīa loquēs orōnes
 pducit. **S**ecūndū hoc. et illud
 supius intelligi potest. **I**n media
 autē synagoga orat. qui in

medio multitudinis malorum cogitationum orat: undique mundialibus sollicitudinibus circumdatus. **En** enim oras cogitas de proximis. de filiis. de maritibus. de domo. de possessionibus. de pecoribus. de militia. de lucro. de causis. et alia innumerabilia que super te incaute orantibus ascendunt: putas modicum tibi videtur hoc synagoga malorum. **O**mnes enim iste varie species cogitationum: diuisi sunt in mundis spiritibus. **Quo** ergo non in media synagoga orant anima tua? quoniam tot secum inmundos spiritus habuit spectatores et colloquutores. **P**ossimus et intelligere et ostium domus corporis: ut non clamosa voce oremus deum: sed desiderii o tacito. **N**am ex clamosa oratione multa mala nascuntur: maxime hec tria. **P**rimum. qui clamose orat. non credit deum ubique esse: et abscondita audire. **E**t ideo dupliciter deum honorat qui abscondite orat: primum quia orat: secundo quia credit eum abscondita audire sicut et audit. **N**am deus non voce clamosa pulsandus est. sed conscientia recta placandus: quia non est vocis auditor. sed cordis. **S**ecundum autem malum. quia miserum sacratarum petitionum tuarum quas forte non oportebat alterum scire nisi te et deum: in

auribus bonorum hominum et malorum audienda committis. et non audiris a deo: quia indisciplinate orasti: sed adhuc ab hominibus desideris. quibus abscondita tua manifestasti. **T**ertium vero malum: quia clamose orans alterum iuxta te non permittis orare. **V**ocabis enim tuis: impii sensum illum ad tuos sermones. **E**t ideo non solum non exaudiris quia male oras: sed adhuc peccatum colligis: dum orare alios non permittis. **S**ic ergo ora sicut audisti in libro regum anna. que figuram portabat ecclesie: de qua dicitur. **V**ania quidem eius mouebantur: vox autem eius non audiebatur. **E**t per tuos qui videt in abscondito reddet tibi in palam. **U**t tunc cognoscant homines quid orasti: cum viderint te accipisse quod orasti. **O**rantibus autem nolite multum loqui sicut ethnici. **Q**uos orant gentiles viderunt: aut sciamus quare sic orant. **O**rant demones: quia et si audiunt. exaudire non possunt. **N**am neque mala prestare possunt: nisi permiserit deus. **O**rant reges mortuos. iouem. martirium. ceterosque quorum crimina sunt manifestiora quam nomina: quod nec si uiueret poterat adiuuare. **O**rant ydola insensata: que nec audire possunt. nec dare responsi. **I**uste ergo diu clamant:

ubi qui exaudiat nō ē. **Pre-**
 wa cū sacerdotes baal deos
 suos idamaret p̄t sacrificia
 q̄burēda: deridens eos hely-
 as dicebat. **Clamate clama-**
 te fortiter: forsitan em̄ dor-
 miūt dñi v̄ri. **Sic et modo**
 q̄i dormiente dñi acusat:
 qui orōne suā longo sermo-
 ne prosequit̄. **Omelia. xviii.**

Sat em̄ p̄ v̄r qd̄ vob̄
 nācū sit am̄q̄ peti-
 tis em̄. **Si ergo p̄cognoscāt**
 q̄ volum̄? nō iō oram̄ ut
 exponam̄ deo q̄ volum̄?
 sed ut placeat ei p̄stare qd̄
 desideram̄. **Et si deus placā-**
 dus ē nō docendus? nō est
 nācū longa narratio: s̄ bo-
 na volūtas. **Sic ergo orabit̄.**
P̄t n̄r qui es in celis. V̄rem
 se magis qm̄ dñm̄ voluit di-
 ci? ut nobis magnā fiduciā
 daret ad petendū et spem
 largā ad impetrandū. quia
 serui nō semp̄ impetrāt qd̄
 petūt. **Rec em̄ semp̄ ex bona**
 cōsciā que iusta sūt petunt?
 nā sic̄pter nō considerāt q̄
 ad utilitatē dñi p̄tinet: sed ad
 suā: ideo nō merent̄ semp̄ au-
 diri. **Filij aut̄ semp̄ impetrāt:**
 q̄a ex bona cōsciā que iusta
 sūt petūt? nec cōsiderāt ma-
 gis quid ad utilitatē suā p̄ti-
 net q̄ ad pat̄: iō merentur
 semp̄ audiri. **Et tu si filiū te**

credis dei? illa pete que et tibi
 expediūt accipe: et illū decet
 p̄stare. **Si aut̄ semp̄ eū petas**
 carnalia aut̄ et terrena: aut
 difficile impetras: aut forte
 nec impetras. **Quō illa sali-**
 cet terrena tibi p̄stet libeter
 nō habenti? que et si habeas
 ubiq̄ amonet te ut cōtemp-
 nas: **P̄t n̄r. Prosper dixit:**
 nō me? **Libenter exaudit de-**
 q̄ xp̄ian? pro se nō solu. sed
 p̄ altero orat. **P̄ se em̄ orare**
 nature ē: p̄ altero aut̄ gr̄e.
Pro se orare nācū rei cogit:
 p̄ altero aut̄ caritas fraternitatis
 hortat̄. **Pulchrior ē aut̄ an-**
 te dñi oratio nō quā nācū
 rei t̄mittit: sed quā caritas
 fraternitatis cōmedat. **Qui es**
in celis. Vult ut sciam̄ nos
 habere p̄m̄ celestē? ut eru-
 bescam̄ nos terrenis rebus
 subsiste: scientes nos habere
 p̄m̄ celestē. **Sicut em̄ dege-**
 ner filij ad opprobriū p̄tinet
 generosi pat̄: sic et xp̄ian? **p̄-**
 tinet dei iusti. **Nā sicut per bo-**
 nos xp̄ianos deus glorificat̄:
 sic per malos blasphemāt̄.
Sāficiet̄ nomē tuū. Quō sā-
 ficiat̄ ab hōie? qui sāficiat̄
 om̄ib̄: **Aut qd̄ sc̄m̄ ē ut quid**
 sāficiat̄? **Sed in se quidem**
 sc̄m̄ ē. hoc aut̄ querit̄ ut sā-
 ficiet̄ in nobis? id ē ut nos

illū sanctificam⁹ in nobis: ut cū
 nos illum sanctificam⁹. **Sanctificam⁹**
 tim⁹ in nobis. tūc ille sanctifi-
 cet nos in se. **Nā** qui nō sancti-
 cat deū: nō sanctificat⁹ a deo.
Sanctificam⁹ autē deū in nobis.
 qm̄ scientes eū scām timem⁹?
 et sollicitate vigilam⁹: ne forte
 violem⁹ sātate nobis ei⁹ in no-
 bis p̄ opa mala. **Sicut** q̄ pre-
 clau veste vestitus ē. fugit
 omnē rem sordidā! ne forte
 cōmānet eū et p̄dat grām
 candidioris ei⁹: sic qui suscipit
 deū in corde suo et in spū suo.
 sollicit⁹ eē debet ne forte con-
 taminet eū? sciens qā si con-
 taminatus fuerit in nobis. ip̄e
 quidē in natā sua cōtamina-
 bilis manet: tū cōtaminatio-
 nis sue iūctiā q̄nter nostro
 vindicabit iteritū. **Adueniat**
regnū tuū. **Regnū** dei dicit⁹
 vtrūq; quā accipiunt aut
 iusti p̄ mercedē iusticię. a pec-
 catores p̄ culpa p̄cā. **Regnū**
 dei dicitur et scā: sicut scrip-
 tū ē. **Et colliget zizania** de
 regno ei⁹: hoc ē de ip̄o xp̄ia-
 no. **Regnū** dei dicit⁹ et iusticia:
 sicut dicit. **Auferet⁹ a vobis**
regnū dei: et dabitur genti
 facienti fruct⁹ ei⁹. **De** oibus
 un⁹ ē intellect⁹. **Aliud** ē regē
 eē: aliud ē regnare. **Sic** em̄
 deus nāluter rex ē. s̄ non in
 oibus regnat! nec oib⁹ hōi-

nes sūt regnū ei⁹: qā nec fa-
 ciūt oib⁹ volūtate ei⁹. **Nā** i
 oibus iniquis nō deus sed dya-
 bolus regnat: cui⁹ faciūt vo-
 lūtate. **Un** sapient⁹ ait ap̄l⁹
 dicit. **Adūsus** rectores hui⁹
 mūdi tenebrarū harū. **Non**
 dixit adūsus hui⁹ mūdi tan-
 tūmō! sed addidit mūdi tene-
 brarū: qā nō totius mūdi
 dñi sūt demones! sed tūmō
 tenebrarū q̄ sūt in mūdo. **Te-**
 nebre aut mūdi dicit⁹ hōi-
 nes iniqui. sicut et scā mūdi
 tūc appellant⁹: sicut ait ap̄l⁹.
Stipis aliqui tenebre nūc aut
 tūc in dño! qā sicut p̄ scōs
 deus oñditur in hoc mūdo:
 sic p̄ iniquos hōiēs obscurat⁹.
Et p̄tatem quidē habet de⁹
 in oibus! et p̄dere oēs si vlt:
 sicut et ip̄m p̄ncipē p̄cōrū.
Nā sicut dyabol⁹ cū sit in po-
 testate dei! tū qm̄ q̄ntū ad p̄o-
 sitū suū nō vlt eē dei: nō ē
 de regno dei. **Sic** et oēs p̄cō-
 res q̄uis sint in p̄tate dei:
 tū qā nolūt eē sub eo. nō sūt
 de regno dei. **Nā** vere iustum
 regnū dei ē. qm̄ et rex vult
 hōiēs habē sub se: et hōiēs
 capiūt eē sub eo. **Un** autē
 rex p̄ violentiā cogit eē sub
 se: illud q̄ntū ad veritate nō
 ē regnū. sed tyrānides. **Ideo** et
 deus q̄uis hōiēs habeat i po-
 testate: tū volentes recipit tū-
 ut nō tyrānis sit. **Sed** rex dya-

volus plane tyrannus est: quia et
 nolentes compellit sua face vo-
 luntate. Quid ergo dicit: quia
 interim duo sunt regna in mu-
 do. dei et dyaboli: id est iusti
 et iniqui? et hic queritur ut
 tollatur de medio regnum dyabo-
 li. id est iniqui. ut veniat tunc
 regnum dei. id est iusti. Et
 ideo dicit: tunc regnum tuum adue-
 niat: quia interim non omnes sunt
 iusti. **Ad** tunc fiet: quoniam omnes
 iniqui cum principe suo dyabolo
 mittentur in stagnum flammam
 inferorum? omnes autem sancti resurgent
 et cunctos obviam domino venient
 in aere. et semper in hoc mundo
 erunt cum ipso: et omne quod est in
 hoc mundo totum sit dei. **Sic** et
 intelligendum est et de iusticia:
 quoniam in iusticia et iniquitas
 regnat. **Cum** autem extincta fuerit
 iniquitas. sublato dyabolo: tunc
 iusticia sola regnabit. **fiat vo-**
luntas tua sicut in celo et in terra.
Hic non facit deus quod vult
 ubique. **Dicitur** enim. **Ora** in
 quocumque dominus voluit fecit in
 celo et in terra: in mari et in
 subibus abyssis. **Sed** hoc queritur
 ut in nobis fiat voluntas dei:
 id est ut nos eam faciamus. **Quoniam**
 diu ergo regnum mixtum est in ter-
 ra. fit quidem voluntas dei in homi-
 nibus: sed non sicut in celo. **In** ce-
 lo enim omnes angeli nulli fac-
 iunt voluntate nisi dei tunc
 in terris autem non omnes faciunt

dei voluntate: iniqui enim dyabo-
 li faciunt voluntate. **Cum** ergo
 regnum dyaboli hoc est iniqui
 sublato fuerit de hoc mundo: tunc
 omnes qui sunt super terram solius
 dei faciunt voluntate: sicut an-
 geli in celo omnes. **Conter** autem
 accipi debet quod ait. **Sicut** in
 celo et in terra: adveniat reg-
 num tuum: sicut in celo et in ter-
 ra. **fiat voluntas tua: sicut**
in celo et in terra. **Et** vide
 quoniam caute locutus est. **Pro** dicit.
Pro faciam nomen tuum in nobis:
 adduc regnum tuum super nos:
fiat voluntas tua in nobis. ut
 semetipsum videat? et hominibus sa-
 faciare deus? aut regnum super quos
 vult adducere. aut voluntatem
 suam in quibus vult facere: et per
 hoc inveniat deus personarum
 acceptor. **Nec** iterum dicit. **San-**
tificemur nomen tuum. suscipiamus
 regnum tuum. faciamus voluntate
 tuam sicut in celo et in terra:
 ne hominum tunc modo videat esse quod
 sanctificant deum: a quod suscipiunt
 regnum eius. a quod faciunt volun-
 tate ipsi? sed medie dicit et
 ipsonaliter. id est sanctificet. adue-
 niat. fiat: ut utriusque persone
 opus naturam demonstraret: quia
 et homo deum naturam habet: et
 deus hominem ad iusticiam faci-
 endam. **Pro** sicut homo non potest
 facere bonum nisi habuerit adiu-
 torium dei: sic nec deus operatur

in hōie: nisi homo voluerit.
 Sicut nec trā sine semine. nec
 semen sine trā fructificat. sic
 nec hō sine deo: nec deus sine
 hōie iusticiā opat^r in hōie. Ac
 si dicat. **Si** hec agitis. hec ora-
 tis: digni filij estis hūiusmodi
 pūb. Panē nr̄m cotidianū da
nobis hodie. In p̄ma quidē
 facie sic vident^r v̄ba sonare?
 ut qui dicūt panē nr̄m cotidi-
 anū da nobis hodie: nō habeat
 in cāstini. aut in post cāsti-
 nū. Qui p̄paratū habet i cāsti-
 nū. aut in quāq. a i decem
 dies? quō p̄t dicē panē nr̄m
 cotidianū da m̄ hodie. Illud
 enī petitur: qd̄ interim non
 habet. **Ad** aut possidet? ut
 qd̄ adhuc requirit? **Ad** si ē.
 oratio ista aut paucis p̄t cō-
 venire: a forsitā nulli. **Ad**
 enī tam fidelis. ut cū possit
 ampl⁹ habere? tū amplius
 sibi nō seruat nisi cotidianū
 victū. Forsitā solis cōuenie-
 bat ap̄lis? qui docēdi gr̄m p̄
 singulas ciuitates oī tpe vaga-
 bant^r: et ip̄a vagatio āplius
 cotidiano victu possidē nō po-
 terat. Sed ita debem⁹ aptare
 doctrinā xp̄i. ut om̄b in ea p̄-
 ficiat. ne forte cōis medicina
 iusticie q̄ ad salutē om̄i ē p̄pa-
 rata: dū aut paucis aut nul-
 li prodest. inueniat^r ēe sup̄flua.
Ita ergo intelligendū ē. quia

nō solū ideo oram⁹ panē nr̄m
 da nobis ut habeam⁹ qd̄ nr̄m
 ducem⁹: s̄ ut qd̄ nr̄m ducam⁹
 de manu dei accipiam⁹. Nam
 habē ad nr̄m ducendū: cōe ē
 apud iustos et p̄ctores. **freq̄**
 ter aut et habūdanc⁹ p̄ctores
 habent q̄ iusti. De manu aut
 dei accipe panē nō ē cōe. sed
 tm̄ factoz. **pp̄are** ergo non
 vetant hec v̄ba: tū cū p̄ctō
 pp̄are vetat. **p̄a** qui cū ius-
 ticia pp̄arat. illi deus dat pa-
 nē quē nr̄m ducat. qui aut cū
 p̄ctō. nō deus illi dat. sed dya-
 bolus. **p̄a** oīa quidē a deo cre-
 ant^r: nō tm̄ a deo oīa sum̄mis-
 trant^r. Vel subitelligit^r panē
 nr̄m cotidianū ē. ita ut dū
 a deo dat^r: sacrificiis accipiat^r.
Et iō nō dicit. panē cotidia-
 nū da nobis. sed addidit nr̄m?
 idē quē iā habem⁹ pp̄aratū
 apud nos illū nobis da: ut dū
 a te datur sacrificet^r? ut p̄ta si
 laycus offerat sacerdoti panē:
 ut sacerdos accipēs sacrificet
 et portigat ei. **Ad** enī panis
 ē. offerentis ē: qd̄ aut sacrifici-
 tus. b̄n̄ficiū sacerdotis. **nr̄m**
 nō suffereat dicē sic. panem
 nr̄m da nobis hodie. **Ut** q̄
 ergo addit cotidianū. **Ut** luru-
 riosus abos cōpesent? ut tm̄
 q̄b̄ nr̄m ducet quātū nr̄m n̄alis
 erigit: nō quātū lascinia car-
 nis impellit. **Si** enī in vno

cōuiuio nō expendas. qñtū
 plurib⁹ suffice poterat. Verbi
 grā. Hoībus centū moderate
 vinctib⁹. aut tibi ipi modum
 te cētū dieb⁹ disciplinate vine
 ti: nā condianū abū nō mādu
 cas. sed mltorū diez. **Aut certe**
 sicut sup⁹ dixit de elemosinis
 uel de orōe. ut nō corā hoīb⁹
 faciam⁹? nō qā hoc possibile
 erat oīno: sed ut doceat nos
 oīno spectacionē hoīm fugē
 velle? ut si possibile ē. ne vi
 deat qd possibile nō ē: sic et
 hic docere nos volēs. ut de
 nullo sim⁹ in hoc mūdo solli
 citi nisi de solo simplici victu:
 sic mādauit orare. **Panē nr̄m**
 cotidianū da nobis. Non qā
 illicitū idicauit plus habere
 hoīem xp̄iamū qm panē coti
 dianū! sed hoc dicē voluit
 ut si possibile ē neq; panē co
 tidiano plus habeat: qd pos
 sibile nō ē. qñtū ad possibili
 tatē hūanā. **Itē** quare nō so
 lū dixit panē cotidianū da
 nobis? sed addidit nr̄m pa
 nē. **Propter** duas rācōes. Pri
 mū. qm oīa que nobis dat
 deus siue arantib⁹. siue mili
 tantib⁹. nō nobis solis dat.
 sed etiā alijs per nos: ut de
 eo qd accipim⁹ de deo. partē
 impotētib⁹ faciam⁹. **Qui** q
 de laborib⁹ suis idigētib⁹ non
 pstat? nō p̄t dicē panē meū

da m: nec em panē suū tm
 modo māducat. sed etiā ahe
 mū. **Deinde** qui de iusticia ac
 quistū panē māducat? suū
 panē māducat: q ante cū
 peccō. alienū. **Et dimitte** no
 bis debita nr̄a: sicut et nos
 dimittim⁹ debitoribus nr̄is.
Cū qua spe orat q maliciā
 seruat adūsus alterū? a quo
 forsitan lesus ē? **Sicut** em
 ipē orans mentit⁹. dicit em
 remitte. et nō remittit? sic
 et a deo petit idulgēciā: et
 nō illi idulgetur. **Si** ergo q
 lesus. sine causa orat deū nisi
 idulserit ei a quo lesus ē: pu
 tas quō orat. qui nō solū ab
 altero lesus nō ē. sed ipē per
 iusticiā alios ledit et gnat.
Sed mlti nolentes dare veniā
 peccantib⁹ in se: fugiūt istā
 orōnē orare. **Stulti** primū.
 qm qui nec sic orat. queadmo
 dū docuit xp̄s: nec ē xp̄i dis
 cipul⁹. **Sed** qā nec p̄ liben
 ter exaudit orōem: qm filij
 nō dictauit. **Cognouit** em p̄
 filij sui sensus et vba? nec sus
 cepit que vsurpacio hūana
 extogitauit: sed q sapienciā
 xp̄i exposuit. **Ergo** oracionē
 quidē dicē potes? certūmente
 aut et fallē deū nō potes: nec
 accipis idulgēciā. n̄ prius in
 dulseris ipē. **Et ne nos in du**

cas in teptacione: sed libera nos
 a malo. **Quoniam** multa et magni-
 fica sup' in adaluit hoibus ut
 deū prem suū dicat: ut gen⁹
 suū de celo cognoscant: et reg-
 nū dei petant venire: ut nō
 sint solliciti vnde pascantur.
 q̄ oīa magne spei et iusticie
 signa sūt: ideo nūc additur
 hūilitatis doctrina: ut dū di-
 cit et ne nos iducas itepta-
 cione. se eē ifirmos cognoscat:
 et cōsideratio ifirmitatis. cui-
 sam gloriacionis extinguat.
Duo ergo petim⁹. **Prīmū** ut nō
 iducat nos iteptacione: sed
 ut si iduxerit. liberet de picu-
 lo teptacoib. **Prō** vē si sedm
 veritate iusticie sue examina-
 ret hoies: nullus fieret salu⁹.
Secūdo aut difficile teptat. scēb
 ifirmitate nram: aut si tep-
 tat. nō tam diu teptat q̄ diu
 nos vincam⁹ teptacione: sed
 q̄ diu vincere nos velle ondi-
 mūb. id ē nō virtute nostra
 teptat sed voluntate: aplō nos
 cōfirmate et dicte ad chorin-
 teos. x. Teptatio vos nō app-
 hendat: nisi hūana. **Fidelis**
 aut deus: qui nō patiet⁹ vos
 teptari sup id qd potestis sus-
 tine rē. Volens em̄ gloriificare
 hoiem teptat eū: nō ut cum
 magno iudicio gloriificet. sed
 ut nō sine cā gloriificet: qm̄ tu-
 u ē regnū. et victus. et glā.

Tria hec ad tria que superi⁹
 dixit ptinecia itroduit. **Quoniam**
 dixerat sup. **Sufficiet** nomē
 tuū: adueniat regnū tuū.
Ac si dicat aliq̄b. **Ergo** non
 habet deus regnū in terra:
 qā oratis ut veniat. **Respon-**
 dit ad illud: qm̄ tuū ē regnū.
Itē qm̄ dixerat. **Fiat** volun-
 tas tua: sicut in celo et ī ter-
 ra. **Ac** si dicat aliq̄b. **Ergo** non
 p̄t deus facē quod vult ī ter-
 ris: qā oratis ut fiat volun-
 tas ei⁹. **Ad hoc** rēdet: quā
 tua ē vltus. **Tamq̄m** si dicat:
Nō ideo optam⁹ regnū tuū ī
 nobis. aut fieri voluntate tua
 ī terris. qā nō ē regnū tuū ī
 mūdo: nec potes facē qd vis
 ī terris: sed qm̄ regnū tuū
 vita eterna ē. et voluntas
 tua iusticia ē: p̄pterea nec re-
 digis aliquē sub regno tuo
 nisi ip̄e voluerit: nec oparis
 in aliquos voluntates tuas
 n̄ ip̄e cōsenserit: p̄pterea ora-
 m̄b ut illuminati a te veli-
 m⁹ suscipe regnū tuū ī nob-
 et optem⁹ facere voluntate
 tuā. **Itē** qm̄ dixerat. pane
 nram cotidianū da nobis ho-
 die: et dimitte nobis debita.
 sicut et nos dimittim⁹ debi-
 torib⁹ nris: et ne nos indu-
 cas iteptacione. sed libera
 nos a malo. **Ad illud** rēdet:
 qā tua ē glā. **Verē** em̄ si nichil
 deest timentib⁹ deū: dei glā.

Si illis dimittentibus debitori-
bus suis. deus dimittet eis
peccata eorum: dei gloria est. Si autem
non dimittentibus eis dimittat?
non est gloria dei: quia nec est iudi-
cium in ipsum eum? Si non inducat
in temptationem? aut inductos si
propter aliquam iustam causam li-
beret: dei gloria est. Si generaliter
quod super omnia precepit. cum fue-
rit a deo preceptum: dei gloria est. Si
enim non dimiseritis hominibus pec-
cata eorum: nec pater vester dimit-
tet vobis. Ita et superius cum
dixisset: dimitte nobis debita
nostra sicut et nos dimittimus
debitoribus nostris? non dixit si
autem et nos dimittimus: ut pri-
us nobis deus dimittat. postea
nos debitoribus nostris. Scit enim
dominus omnes homines esse misericordes?
quoniam et si accipiunt remissionem
peccati sui: ipsi suis debitoribus
non dimittunt. Ideo sic dicit. Di-
mitte sicut nos dimittimus?
ut prius dimittamur: postea
dimissionem accipiamus. **Omelia.**

Quoniam ergo ieiunatis. **ix.**
Quoniam malorum prima et
foriora sunt tria mala. id est
gula. auaritia. vana gloria:
aduersus que dominus temptationis
suscepit bellum. Pugnavit pro
nobis contra gula in heremo?
contra auaritiam super montem: contra
vanam gloriam super templum. Item
omnium bonorum prima et foriora
sunt tria bona: id est elemosina

contra auaritiam? ieiunium contra
gula: oratio contra vanam gloriam.
Dic nobis. Ecce ieiunium contra
gula conuenit? quia contrarium
est ieiunium gulae: et elemo-
sina contra auaritiam conuenit?
quia auaritia congregat: ele-
mosina autem dispergit. Quomodo
conuenit contra vanam glo-
riam: audi. Omnia mala que sunt
in mundo habent contraria bona
per que superentur? ut puta forni-
catio castitate. superbia humili-
tate. inuidia mansuetudine.
et nullum est malum quod non habet
contrarium bonum suum: vane glorie
malum non habet contrarium bo-
num. per quod superetur. Ideo quoniam
vobis bona feceris volens con-
tra pesce vanam gloriam: taloma-
gis excitas eam. Et causa est
ista. Quia omne malum ex
malo nascitur? sola autem vana
gloria de bono procedit: ideo non
extinguitur per bonum. sed ma-
gis nutritur. Denique inter
homines peccatores: temptatio vane
glorie non habet locum. Fornica-
rius enim aut raptor quomodo tem-
patur in vana gloria? qui non
habet vnam glorietur? Illi autem
temptationem vane glorie patiuntur:
qui tale aliquid faciunt vnam glo-
riam. Ergo nullum remedium
preest contra vanam gloriam:
nisi oratio sola. Et hec ipsa
vanitate generatur: nisi ante

pspereis si forte hñ oraueris.
Aliera de elemosina et ieiunio
 et orone diuiso. In lege scrip-
 tu e. No ites an cōspectum
 dñi dei tui uacuis. **V**acuis
 aut intat an dñi: qui ueni-
 ens ad orone nullā elemo-
 sinā facit. No solū in veteri
 testamēto sed eadē in nouo p-
 cepit. Iut p singulas septima-
 nas unusquisq xpian⁹ aliq
 in gazophiliam mitteret ad
 orone uenturis: sicut ait apls.
Unusquisq uim per singula
 sabbata qd illi plantierit ap-
 se reponat: ut nō cū uenero-
 tur collē faciat. Itē dicit salo-
 mon. Etñ orone pparat aiām
 tuā. Ille pparat aiām suā an
 orone: qui facies eleosinas
 uenit ad oronem. **S**icut enī
 oleū accendit lumē lucerne!
 ita et bona opa excitāt fide
 cordis: et dant qfidenciam
 aiē apud dñi orandi. **E**t go
 elemosina ē pparatio orōis.
Itē ieiunū ē adiutoriu orōis:
 qā orō sine ieiunio gālis ē
 et ifirma. **N**ā oratio illa est
 fortis q fit in spū hñli et
 corde cōtribulato: sicut et ppha
 dicit. **S**acrificiū deo spūs con-
 tribulatus: cor cōtritu et hñ-
 liatū deus nō sprenit. **S**pū
 aut hñilem. et cor cōtritu
 habē nō p̄t qui māducāt et
 bibit. et deliois fruit⁹! quia
 panis qfirmat: uim autē
 letificat. **S**pū aut carnis ēē

hñile nō pmittit. uirtus q
 fit ex pane. et cor cōtribula-
 tū nō pmittit ēē iocunditas q
 uenit ex uino. **I**deo quāq
 sct̄ pro aliqua nēitate orora-
 re uoluerit dñi ieiunū cū
 orone iurēt: sicut daniel
 et ceteri. **U**n qā uirtus orōis
 ieiunū ē. nūqm̄ separant⁹
 ab iuicē: sed ubiq simul po-
 nūt. **O**ro et ieiunū de mor-
 te liberāt. **I**tē hoc gen⁹ nō eti-
 tur: nisi in ieiunio et orone.
Sicut nec miles sine armis
 ē aliquid! nec arma sine mi-
 lite: sic nec orō sine ieiunio.
 nec ieiunū sine orone. **S**ed
 ex tribus bonis prima ē ele-
 mosina! oratio! qā elemosi-
 na quidē de rebus erit: ieiunū
 autē de corpē. orō aut nec
 de rebus. nec de corpē: sed de
 aiā et de corde pcedit. **I**deo p-
 ma et digniosior duob⁹ po-
 nit⁹ media inter duab⁹! p̄ma
 elemosina. scda oratio: tercia
 ieiunū. **E**t quare elemosina
 an orone pcedit. **Q**uia me-
 diatix et pparatix ē uie an
 faciē orōis! ut post elemo-
 sinā sequēs orō: pparatū lo-
 cū mē iueniat apud dñi. **I**deo
 aut ieiunū sequit⁹ oronem!
 qā nō orō ieiunij ē adiutoriu:
 sed ieiunū orōis! et non
 orō fit ppter ieiunū: sed ie-
 iunū fit ppter orone. **I**deo
 nō ieiunū an orone pcedit:

sed oro aut ieiunium. **T**ercia dicitur
 sio. **I**te elemosina facit. a orone.
 aut ieiunare non est omni homini:
 sed tunc in peccato. **Q**ui autem pec-
 cat et elemosina facit: perdit
 quod facit. **P**ro cessato enim peccato
 peccatoris datur elemosina. non
 pro occurrente: id est quoniam penitet
 nos quod fecimus: non ut pro pec-
 cato peccandi licentiam compa-
 remus. **I**te ille orat qui iam non
 peccat: qui autem orat et pec-
 cat: non rogat deum. sed deludit
 deum. **I**te ille ieiunat: qui non
 peccat. **Q**ui autem peccat et ie-
 iunat. non ad gloriam dei ieiunat.
 nec se humiliat: sed substantie
 sue patitur. **D**enique considera in su-
 perioribus. **E**t quo cepit ihesus
 apostolis suis salutaria dare precep-
 ta: non statim in primis manda-
 vit de elemosina. a ieiunio.
 a orone. sed prius expellit ma-
 la: postea introducit bona. **S**crip-
 tum est. non occides: ego autem di-
 co ne irascaris. **S**criptum est. non
 perurabis: ego autem dico: nec
 urabis. **S**criptum est. non adulte-
 rabis: ego autem dico: nec con-
 cupisces. **S**criptum est. oculum pro
 oculo: ego autem dico non resistere.
Scriptum est. Diliges amicum. et
 odies inimicum: ego autem dico:
 diligite inimicos. **P**ostquam ergo
 ab hijs omnibus malis hominem
 spoliavit: tunc dicit. **V**idete ne
 elemosinam vestram coram hominibus
 faciatis etc. ostendens quoniam nisi

homo ab illis omnibus recesserit
 prius: sine causa facit haec bona. **P**rius
 oportet mala dimittere: et sic
 bona suscipere: quia non potest fieri
 homo bonus. nisi desierit esse velus.
Qui autem mala non dimittit
 et bona suscipit: bonorum suorum
 gratiam perdit: quemadmodum si
 quis homo in os suum aliquid dulce
 mittat: cum amaro permixtum. dul-
 cedo illa tunc datur suum saporem.
Nolite fieri sicut tristes hypo-
 crite. **S**ive de elemosinis di-
 cens sic dicit. ne coram hominibus
 fiat: sive de orone sic: nolite
 fieri sicut hypocrite in angulis
 platearum orantes. sive de ieiunio
 hoc ipse dicit. **V**ides quia
 sciebat dominus vana gloriam ex omni
 bono procedere. **I**deo illam spinam
 que assidue nascitur in terra
 bona. iubet pedem: ne spina
 vane glorie effacet ieiunii fructum.
Namque potest fieri ut non sentiat
 qui ieiunat. **S**ed melius est
 ut ieiunium tuum te ostendat: quoniam
 tu ieiunium tuum. **S**ciens autem
 dominus quia non potest fieri ut sit hypo-
 critis qui ieiunat: ideo non
 dixit nolite esse tristes: sed no-
 lite fieri tristes. **A**liud est enim
 triste esse: aliud fieri. **Q**ui enim
 naturaliter propter assiduum ieiunium
 tristis esse dicitur: non autem fit.
Qui autem pro imposturis alijs
 pallentes apparent. illi non sunt
 tristes: sed fiunt. **S**i ergo qui
 ieiunat et tristem se facit:

xcij.

ypocrita e: p̄tomagns iūqor
 e qui nō ieiūnat. sed argumē,
 nō quibusdā in facie sua pin-
 git venale pallore q̄ ieiūnij
 signū. **D**isplicet ei natā sua:
 q̄ nō p̄t metiri qd nō facit.
Et misera facies carnis argu-
 mētis q̄busdā innocēs castiga-
 tur: q̄ fraudib⁹ nō cōsentit.
Puto q̄ oīs sensaty itelligit:
 q̄ hec v̄ba carnalit̄ nō itel-
 ligūt. **N**ec em̄ p̄t fieri qui
 ieiūnat ut nō appareat tristis:
 nec mādat dñs qd implē nō
 possim⁹. **S**i em̄ nō iubet nos
 nō fieri tristes. ut n̄p̄ ip̄am
 tristitiā appaream⁹ hoībus
 ieiūnare? quare mādat cap-
 tingē. facie lauare. **S**ic em̄
 ip̄a vinctio capitis. et lauatio
 faciei. si a ieiūnatib⁹ semp ob-
 struent⁹: nichilomin⁹ sūt sig-
 na ieiūnij. **S**ed hec sp̄nalter
 ad aīam referūtur: ut ne tris-
 ticiā sp̄nalis. sp̄nalē exter-
 met faciem. **F**acies aut sp̄na-
 lis ē aīe. q̄sā ei⁹. ul' cor: sicut
 oñdit p̄ph̄a diceb. **T**ibi dixit
 cor meū dñm requāam: exqui-
 sivit te facies mea. **N**on em̄
 facies carnes deū querit: sed
 cōsā. **I**te qm̄ facies q̄sā
 appellat. oñdit iacob: cū lucta-
 tus fuisset cū hoīe. **V**idi dñm
 facie ad facie. **D**eū nō vidit:
 q̄ in scemate hoīs luctaty ē
 cont̄ eū deus. nā scema cor-
 poris uelamētū ē dei. nō p̄p̄e

tas dei: sed mēte deū vidit.
Un et isrl' vocatus ē: id ē mens
 videns deū. **S**i aut facies ei⁹
 deū vidiss: utiq̄ sic vocand⁹
 fuerat: facie deū vidēb. **Q**uō
 ergo facies aīe cōsā appella-
 tur. **S**icut em̄ in aspectu hoī,
 nū gr̄iosa fca ē facies pulchra:
 sic in oculis dei speciosa ē cō-
 sā mūda. **I**te aliud ē corpale
 gaudm: aliud sp̄nale gaudm.
Gaudm corpale ē risib. ioc⁹:
 et cetera delataciones carna-
 les. **G**audm sp̄nale ē spes:
 sicut ait apls. **S**pe gaudētes:
 in t̄bulacione patientes. **V**ides
 aut q̄ p̄t fieri ut tristes car-
 nalit̄? sp̄nalter gaudētm⁹
 in spe. **H**oc em̄ dicit de sp̄
 scō p̄ph̄a. **A**luminis impet⁹
 letificat aīatē dei. **I**te est
 tristitia corpalis: et ē tristitia
 sp̄nalis. **T**ristitia corpalis ē
 afflictio carnis: tristitia aut
 sp̄nalis desperacio et ifideli-
 tas aīe. **E**rgo diceb. nolite fie-
 ri tristes: hoc dicit p̄ hoīes.
 nolite ieiūnare. **Q**ui em̄ p̄p̄
 hoīes ieiūnat: triste facit cō-
 sām suā. id ē desperatē. **Q**uō
 em̄ q̄sā ei⁹ hylaris fit et
 speras in deū ieiunio suo? q̄
 nō p̄p̄ deū. sed p̄ hoīes ieiū-
 nat. **S**ic et oēs ypocrite
 qui p̄pter hoīes ieiūnat. et
 terminat facies suas: id ē
 q̄sāb suas. **Q**uō em̄ non ha-

beant exterminatas facies
 aū deū. qui fingētes se ppter
 deū ieiūare. nō ppter deū ieiū
 nat. sed ppter hoīes? fallere
 volentes et deū et hoīes.
Aut ita. Nolite fieri tristes:
 id ē nolite sine spe et sine fi
 de ieiūare. Sine spe aut ieiū
 uinat? qui nō se abstinēt a
 peccō: nec facit iusticiā. Nam
 sicut bona opa spem gnant.
 id ē gaudium spūale: sic mala
 opa desperationē. id ē tristi
 ciā spūalem. Qui em̄ peccat
 ieiūnat. sine spe ieiūnat? id
 ē nō habet vñ speret et gau
 deat: sed ē aīm⁹ ei⁹ despons
 et tristis. Jam aut quō peccat
 et desperatio peccōz extermi
 net faciē q̄sae: null⁹ igno
 rat. Nam semp vulnerata est
 cōsciā ei⁹ qui peccat. Sic q̄
 oēs ypocrite ieiūnat: nō bo
 nis opibus exhilarātes cōsa
 enā suā in spe: sed malis
 opibus cōtristantes ī despera
 cione. Ypocrita ergo est oīs
 qui peccat ieiūnat. Quid ē
 ergo cū gaudio ieiūnat? Id
 ē p̄us spūaliter ieiūare: de
 inde carnalit⁹. Nam sicut omē
 bonū ē spūale. sic ē et carna
 le? et omē malū ē spūale et
 carnale: ut puta fornicatio.
 carnis ē meretriciāo. fornicā
 tio aut spūalis. ē p̄uāriciāo.
Castitas carnalis ē nescire mu
 lierē: castitas spūalis. fidelem

eē deo. Hūilitas corporalis afflu
 gē homi. vbi dicit molle. hūi
 litas spūalis ē. qui in corde
 suo alterū existimat meliore
 q̄ se. Supbia corporalis. asper
 sermo: supbia spūalis. qui se
 meliore existimat eē q̄ al
 terū. Sic et ieiūniū ē corpo
 rale: et ē spūale. Corpale
 ieiūniū ē abstinē a cibis:
 spūale ieiūniū ē abstinere
 a peccat. Nam sicut caro delat
 tur māduādo: sic spūs car
 nis delatitur peccando. Vñ
 sapientes omē peccat libidi
 nē vocat: qm̄ omē peccat cū
 delatōne cōmittim⁹. Ideo
 et arctuādebat⁹ libidinis mem
 bri? ut misterio gnāliter
 oīm mēbroz delatōio tolle
 ret⁹: que mala faciūt aīmū
 triste. id ē desperantē. Qui
 em̄ a cibis ieiūnat nō ab opi
 bus malis. ille apparet ieiū
 nat⁹. nō aut ieiūnat⁹. quia
 q̄ntū ad hoīes ieiūnat: qm̄
 tū ad deū aut pessime epu
 lat⁹ malis. Ame dico vobis:
recepit mercedē suā. Delecta
 tio illa laudis tam diu senti
 tur: q̄ diu audit⁹. Mox aut
ut aures tū fuerit: tū sit et
delatōio laudis. Tu autē cū
ieiūnas? unge caput tuū:
et laua faciē tuā. Tu q̄ misē
 ricors es. qui magis ieiūnas

corde qm corpe? qui magis
 te abstines a peccato qm a cibo:
 et ideo no hoibus sed deo ie
 iunas. Qui em peccantes
 ieiunant? hoibus ieiunant. no
 deo: et id poccite sut. Qui
 aut vlt deo ieiunant. no tm a
 cibis se abstinere qntu ab oi
 actu ilquo? qm sicut cibus
 carne delcat: sic omne malu
 delcat spm carnis. Quid g?
 Qm ieiunam? si ifundam?
 oleu capiti nro? vlt nonu e:
 et si lauem? faaes nras
 aqua. Et quis faae no laua
 ta pcedit. Magis em si hec
 facim? qm per signa hec la
 uacionis et vntionis. pubhat
 m? nos ieiunare. Quid ergo?
 Simplex iterptatio hu? loa
 h? e: qm p exaggeracione
 itelligeda sut ista sicut cete
 ra an dicta. Tamq si dicat.
 Sic longe faae te debes ab oit
 tacione ieiunij tui? ita ut si
 pt fieri qd no deat: eam ea
 faas q ex diuiso luxurie et
 epulacionis vident? ee idicia.
 Pice ergo. Abs te auaricie
 sordis? pccij percora: mali
 cie putredine? et lauasti fa
 ae. id e qstanz aqua pphetica:
 de qua dixit ysaias. Lauami
 ni et mudi estote: auferite
 malu ab animis vris. Si em
 neqiam abstuleris ab aia
 tua lauasti consciencia tuam:

Spualit aut sic. Sicut ex supioribz
 q faaes aie consaetra intelligit.

et bene ieiunab. Itē caput
 tuū xpc. Sicientē potu? esu
 riente ciba. algentē vesti:
 et sic pnciosissio mirro. idē
 oleo mte vnxi caput tuū.
 idē xpm? qui clamat i evā
 gelio diceb: qā qd vni ex
 mīmīs istis fecistis. m fecis
 tis. Qm aut oīs iusticia hīs
 duob? cōsistit: p̄mū ut ne
 facias malu. sedm ut facias
 bonū? ad id qd ptinet ad fu
 genda peccā dixit lana faae:
 ad illud qd ptinet ad facien
 da opa bona unge caput tuū?
 et es amabilis sicut maria.
 q p̄us qstam suā lacrimis
 penitē lauit. postea ifudit
 oleū sup caput xpi: et im
 pleta ē dom? odore: ita et
 tuoz opū fama si fueris talis
 totā implebis eccliam. Et q
 p̄e diat faae quidē lauare:
 caput aut nō lauare sed vn
 gere. Qm diu em sum? m
 corpe: qstā nra semp sordi
 da ē m pccis. Caput aut nos
 trū xp̄us lauacionē ncciam
 nō habet. sed solā vntionē:
 qā peccā nō fecit. nec dolus
 inuentus ē m ore ei. Nolite
 thesaurizare vobis thesau
 ros sup terrā. P̄ns capitulū
 ad pcedens nō habet qsequē
 cie roem? qā illud de ieiunio
 dictū ē: hoc aut de elemo

fina. Quid ergo ē? Si memo-
 res sumus nichil de elemosina.
 uel de orōne. uel de ieiunio
 dñs docuit sup? sed simila-
 cione eoz q̄pescunt tm̄: ut
 ne corā hoīb̄ faciat ea. ut
 uideant ab eis. **Nō** q̄a possi-
 bile ē sic ea agere ut nō vi-
 deat hoīes sicut dixim⁹ sup?
 sed sollicitū fiat hoīem ut
 q̄ntū ad se. festinet ea agere
 ut nō uideant: ut ipm̄ bonū
 opus oī xp̄iano magis in
 affectu sit. q̄ in actu. Et cō-
 uenienter! qm̄ et sup le-
 gis quidē mādāta magis ad
 opus respiciebat q̄ ad affec-
 tū: id ē. nō occides. nō adul-
 terabis zc. **Cristus** ad supple-
 mētū eoz. spūalia itroduit
 it mādāta? ad affm̄ magis
 respiciencia q̄ ad actū: ego
 aut̄ dico ne iustarib. nec cō-
 cupisib. zc. **Sic** et hic. ut oī
 silatione p̄osa: opa eoz bō
 ad cor respiciat magis q̄
 ad aspectū. **Qm̄** ergo sicut
 exposuim⁹ nichil docuerat
 xpc̄ de illis! nūc sedm̄ sup
 scriptas tres iusticias. elemo-
 sina. orōne. ieiunū. tres cō-
 sequēcias itroducit doctrine:
 unā ad elemosinā. alterā ad
 orōne! terciā ad ieiunū:
 de quib⁹ singulis demōstrabim⁹
 ī p̄po loco. Et ad elemosinā
 doctna subsequēs hec est.

Nolite thesaurizare uob̄ the-
 sauros sup t̄ra: ut talis sit
 ordo narurōib. **Cū** facis ele-
 mosinā. noli tuba canē ante
 te: sicut ypocrite faciūt in
 synagogis et vicis. ut glori-
 ficient ab hoīb⁹. **Amē** dico
 uobis: receperūt mercedem
 suā. **Te** aut̄ faciente elemo-
 sinā. nesciat sinistra tua q̄
 faciat dextera tua! ut sit ele-
 mosina tua ī abscondito: et
 p̄t̄ tuus qui uidet ī abscon-
 dito. reddet tibi ī manifesto
Nolite thesaurizare uob̄ the-
 sauros sup t̄ram. **Et** hic dat
 cōsilū ut elemosina fiat: in
 sedō loco ondit que utilitas
 ī elemosina faciēda: in t̄ra
 loco ut neq̄ timor rapie ari-
 dentis impediāt uolūtatē ele-
 mosine faciēde. **Nolite** thesau-
 rizare uobis thesauros ī t̄ra?
 q̄a nō esis de t̄ra. nec de t̄ra
 uenistis: sed pro tpe suscep-
 tis t̄ra. ut p̄ t̄ra uinatis
 t̄ram! sed de celo esis. et de
 celo uenistis: et iterū reditu-
 ri esis ī celū. nisi ultro rema-
 nē uolueritis ī t̄ra. **Illic** ergo
 cōgrega substāciā tuā: ubi
 patriā tuā habes. **Uis** autē
 scire q̄a pegrin⁹ es in h̄ mū-
 do? **Audi** p̄pham dicere. In-
 cola ego sū in t̄ra: nō abscon-
 das a me mādāta tua. **Que**
 ē ergo īsp̄encia tua. ut con-
 tentus sis sup t̄ra! id est

in alienis vis seruire dyabo-
 lo. ai possis in celis. id e i ppiis
 regnare ai xpo. Ubi tinea
et comestum exterminat. et
ubi fures effodiunt et fugiunt.
 Qia bona mundi triplex mte,
 tibus tollit. Aut em a semet-
 ipis veterasunt et tinent sicut
 vestimenta. aut ipis dmis lux-
 uriose vinctib9 comedunt sicut
 cetera facultates: aut ab ex-
 traneis vel dolo. ul' vi. ul' ca-
 lupnijs. uel quolibet alio tiq9
 mo diripiunt. Qui omis fu-
 res dicunt: qa p iiquitate fes-
 tinat aliena facit sua. Sed di-
 cis. Nunq oes qui hec habet
 pdunt ea. Ventilo vestime-
 tu et no tineat. prius ago et
 facultates no comedunt. solli-
 cite ago res meas: et no diri-
 puit a furijs. Interu quidem
 sic dicit: qa no oes perdunt
 ai mlti pdunt. Quid ergo.
 Meli9 e sup tra reponere ubi
 iactus e cōseruacois eueto?
 aut i celo ubi e certa custodia.
 Hic si no custodieris perdes:
 si custodieris. timore et solli-
 citudie curiaazib9. Illic aut et
 si dormis a deo seruat: et ai
 recordatus fueris. spe glazis.
 gularis. Que e aut stulti-
 cia illic relinquere vn eriturg
 es. et illuc no pmitte quo-
 itatus es. Vere aut male
 seruatas diuicias. et si corpo-
 raliter no pdidisti. spūalit
 pdidisti. qa no pfiunt tibi

ad vsu salutis. Quicq em p
 ana tua feceris hoc e tui: qd
 aut reliqueris. pdidisti. Nam
 qd corporaliter male cōgrega-
 tur. spūalit' dispsū videt' et
 pditū. qd aut corporaliter
 bn dispsit: spūaliter illud
 cōgregatū et repositū videt'
 in celo. Hinc exponit que sit
 utilitas i elemosina facienda
 dicōs. Ubi em fuerit thesauru
tū: ibi erit et cor tuū. Qui
 collocat thesauros in terra:
 no habet qd speret in celo.
 Ut q em aspiciat in celu?
 ubi nichil repositū habet.
 Proerea sine letat' in carnali-
 bus et terrenis letat': sine
 tristat' de carnalib9 et terrenis
 tristat'. Qui aut diuicias su-
 as reponit in celo: no habet
 spem i terra. Ut q em delat'
 tur i terra? qui nichil habet
 i terra. Ideo sine letat' in
 spūalib9 letat': sine tristat'
 i spūalib9 tristat'. Ergo pccō-
 rū et leticia mala. et tristicia
 peior? qa aut de luao terre,
 no letant': aut de dāpno tris-
 tant'. Iustoz aut et leticia bo-
 na? et tristicia mala melior:
 qm aut de inspicia letantur.
 a de pccōis tristant'. Si em ali-
 qua cā mortis aduenerit. si
 quidē spes illi9 in terra sit?
 tristat' qd de domo sua ad pe-
 regre vadens: ut no dicā ad
 tormēta. Si aut spes eius in

celo sit gaudet? q̄i de peregre
ad domū p̄am reſurcis: ut nō
diā ad regnū celeſte. Sedo q̄
theſaurizat in t̄ris: duplicat
facit p̄am. P̄mū q̄a male cō
gregat? ſedo q̄a cor hoīs i
t̄ra nūq̄ que dei ſūt recorda
tur: ſed ſemp que t̄re. Et q̄
theſaurizat in celo: duplicat
inſiciā facit. P̄mū q̄a bene
ſenozavit? ſedo q̄a ſpem ha
bens in deo ſemp que dei ſūt
cogitat et meditat: et nō q̄
terre. Et quēadmodū q̄ ſel
cepit cōgregare in t̄ra. ipſa
gāp̄iā t̄rena facit eū magis
ſollicitū eē. nō ſolū ne minū
at inde. ſed ut magis augeat?
ſic et qui theſaurizat in celo.
ip̄a gāp̄iā ſp̄ialis facit eū
ſollicitū nō ſolū ut nō p̄dat
qd̄ habet: ſed adhuc ut auge
at ſup̄ qd̄ habet. Incerua cor
poris tui: ē oculus tui. Pri
mū cōmemorare debem⁹ q̄a
nō de corpali oculo loquit⁹
ſermo. nec de hoc corpe qd̄
videt⁹ a foris? alioq̄m diſſi
ſi ocul⁹ tuus ſanūſ fuit aut
iſtū? nūc aut ſimplex et
neq̄m. Nō oīs qui em̄ benignū
oculū habet. oīs et corp⁹
eius lucidū ē: nec oīs q̄ ma
lignū oculū habet. corp⁹ ei⁹
i tenebris ē. Quid em̄? Si
benignū oculū habet et iſtū

mū? nūq̄ corpuſ ei⁹ in luce
ē. Aut ſi malignū et ſanū?
nūq̄ corp⁹ ei⁹ in tenebris ē.
Ergo corpuſ nō a foris. id ē
corpaliſ: ſed ab itus. id ē na
ture. Incerua aut ei⁹ mens ē:
p̄ que aīa videt deū. Unde ia
cob iſrl̄ appellatus ē. Iſrahel
aut̄ hebrayce interpret⁹: meſ
videt deū. Poſtq̄ aut̄ dixit
theſaurizate vobis in celo.
qm̄ ubi theſaur⁹ tu⁹ fuerit.
ibi erit et cor tuū: cōuenient⁹
ſubicit. Incerua corpiſ tui
ocul⁹ tui ē. Si ocul⁹ tui fuerit
ſimplex. totū corp⁹ tuū lucidū
erit: ut oīdat q̄a elemoſie
faciūt cor habē ad deū. Qui
aut̄ cor habet ad deū. illi⁹
ocul⁹ lucid⁹ ē: id ē illi⁹ mens
ſp̄ialis et mūda ē. nec terreniſ
cōcupiſcētiſ ſordida. ſicut ſcip
tu ē. Hū mūda corde: qm̄ ip̄i
deū videbūt. Sicut em̄ q̄ gū
nēſ oculos habet. ſi ponas
eū in aliquo obſcuro et tene
broſo loco. meli⁹ videt? ſi aut̄
ponas eū in ſole nichil videt.
q̄a ocul⁹ ei⁹ nō ſuffert ſolis
candore: ſic et hō mūdialiſ
qui oculū id ē mētē terre
niſ ſordidā habet et turbū
lentā? ſi ponas eū in rebus
mūdialiſ ſapit et aſpitus
fit. ſi aut̄ trahat eū ad reſ
ſp̄iales obtenebreſcit: quia
mens illi⁹ deſideriſ corrupta
terreniſ. iuſtine bonū nō ſen

tit dico nō sentit. **S**at autē
 sed nō sentit bonū iusticię. qā
 nec delectatur ī eo. p̄occupatū
 em̄ habet cor circa delectationē
 tēnā. **S**i autē ocul⁹ tu⁹ neqm̄
 fuerit: totū corp⁹ tuū tenebro
 sū erit. **D**ue sūt in nobis te
 nebre. **H**ens sūt cōuales mali
 uoli et tūqui: qui semp̄ deside
 rāt que sūt tenebrarū et non
 lucis. **I**n quo em̄ alio delectatur
 carnis naturalis nisi ī auidicia
 ī libidie ī supbia ī delicijs ce
 terisq; malis q̄ ad tenebrosā
 mortē deducit. **E**t q̄ intelligit
 qd̄ ē qd̄ caro concupiscit aduet
 sub sp̄m̄: ille intelligit qā tene
 bre sūt carnis nata. **Q**ui autē
 habet oculū mundū. id ē men
 tē sp̄iale. celestia semp̄ aspici
 entē: corpus suū seruat lucidū.
 id ē sine p̄cō. **S**i ergo caro de
 siderat ea que dixim⁹ mala
 scdm̄ suā naturā. hō habens
 mētē lucidā. et spem ad deū
 iusticię cōsideratiōe diiudicat
 eā. et diuini timoris v̄tute
 repantit eā: et sic q̄uis nolē
 tē tū seruat eā lucidā. id est
 sine p̄cō. **I**ntellexti ergo quō
 qui oculū habet simplicē. cor
 pus suū lucidū habet. q̄ autē
 oculū id ē mētē habz ā malig
 nitate aliq̄ tenebrosam. aut
 diuiciarū cōcupiā turbulētā.
 tenebrosū possidet corp⁹. Nam
 que res faciūt mētē hōis
 sp̄iale eē et mūdā: ipse res

et diuisa faciūt carnalem et
 sordidā. **Q**uō fit mūdā mēs
 illi⁹ qui facit elemosinā. et
 spem habet in celo. spes autē
 in deū facit mētē sp̄ialem et
 mūdā: sic qui diuicias con
 gregat cū p̄cō. spem suā po
 nit in terra. **Q**ui autē spem
 habet ī terra: illi⁹ mens car
 nalis ē et īmūdā. **I**lli⁹ ergo
 tota caro ī tenebris ē: id ē ī
 p̄cō. **Q**uō. **Q**uā em̄ caro
 scdm̄ suā naturā sicut dixim⁹
 cōcupiscit p̄uersa. **H**omo sp̄e
 habens ī t̄ra. et mētē concu
 piscētijs turbulētā non ei
 cōtradicit. nec iusticię cōside
 ratione diiudicat: nec iudi
 cij futuri v̄tute repantit. qā
 nō videt cū sit carnis. nec del
 ligit eē malū qd̄ malū ē: et
 si vult nō p̄t. qā spem non
 habet nisi in sclo. **S**am⁹ autē
 qā spes p̄stat v̄tute: ut car
 nalib⁹ concupiscētijs resistam⁹.
Qui autē spem nō habet in
 celo. v̄tute nō habet resistē
 cōcupiscētijs suis: et ideo fit
 caro illi⁹ tota tenebrosā. **E**t
 ut breui⁹ et manifestius ex
 ponam⁹. quā p̄usq; peccet.
 diuino auxilio confortata. dñā
 ē corpus suū: et q̄ libera et re
 gina sedet in throno cordis
 suū. et gubernat corpus suū
 q̄ palacū suū. nec p̄t illam
 vincē caro. **S**i autē se quibus
 p̄cō obligauit. tūc diuino

auxilio destituta et in parte
 spirituum immundorum redacta fit
 debilis et infirma: ut iam non
 sit domina corporis sui. sed ancilla
 magis? et ideo caro non anime sub
 iecta est. sed anima carni: nec quod
 vult anima. cito facit. sed quod
 caro coegerit. hoc anima facit. Intel
 lexistis ergo quomodo qui oculum
 mentis sordidum habet? totum cor
 illius tenebrosus est. **Si autem lu**
mine quod in te tenebre sunt. ipse
tenebre quante sunt. Sicut super
 dirum? tenebra est semper car
 nalis natura: quia semper pecca
 trix est. Et si non peccet contra
 dicere sibi anima? tamen tunc pecca
 trix et tenebrosa vocatur: quia
 semper habet carnis peccandi pro
 positum. ut frequenter eam iuste anime
 surripiat. ut quod suum est agat.
Quis enim est ita fidelis? qui
nunquam vel ex parte est carnis victor.
Et si est: carnis est. **Humine autem**
in corde est sicut iam audistis fre
quenter anima deum videtur: id est spiritalis.
Si autem ipsa anima divina cum
sit. et data est ad illuminandam
illam carnem. fiat quasi carnalis et
terrenis concupiscentiis tenebres
cat? terrena semper aspiciens?
illius talis hominis caro iam vide quomodo
involuta est tenebris peccatorum. **Si**
enim sicut diximus eam in viro
iusto contradicere sibi rationali
anima semper surripit anime. et quod
suum est agat? quomodo putas animo
in homine malo iniquitatibus se

involuit caro quam anima que con
 tradicere illi debuerat. consentit
 ei sibi concupiscentibus. **In alterum**
quidem spiritum cum eundem sensum
exponit lucas: primum mandans.
Molite timere pusillus grex: quia
complacuit patri meo dare vobis
regnum. Vendite que possidets:
et date elemosinam. facite vobis
sacculos qui non veterascent: the
saurum non deficientem in celo etc.
Deinde ait. Sint enim lubi vobis
panchi et lucerne ardentes!
et vos siles hominibus expectan
tibus dominum suum quem tenebit
a nuptiis: ostendens quia nemo
potest habere lubos panchos ad
exerendum de hoc mundo. nec lu
cernas ardentes. nec expectantem
dominum suum. qui non vendit que
habet et dant elemosinas? et
faciunt sibi sacculos qui non vete
rascent: et thesaurum non deficien
tem in celo. **Omelia vicefima.**

In **Quomodo potest dominus**
servire. Videmus in
primis: quomodo deum precedentia se
quunt? uba pancha. Superius pre
cepit elemosinas facere dices. The
saurizate vobis thesauros in
celo! quoniam qui thesaurizaverit
sibi thesauros in celo. ille cor
habet in celo. et spem ad deum:
ille habet oculum anime simpliciter.
id est ad mentem mundam et spiritali
lem. et semper non terrena sed
celestia meditante? qui autem
habet in mente mundam et spiritali:

ille p̄ corpus suū seruire lu-
 cidū. id ē sine p̄cō. Qui aut̄
 nō facit elemosinas. nec cor
 habet in celo. nec spem ī deū.
 nec mētē mūdā et spūalem:
 neq̄ p̄ corpus suū seruire lu-
 cidū sine p̄cō. q̄ nemo p̄
 duob̄ dñis seruire: deo et mā-
 mone. id ē diuicijs. **M**ā mone
 enī s̄tra lingua: diuicie appel-
 lant̄. Sicut ergo q̄ dños duos
 habet. n̄cē ē ut unū amet
 et alterū odiat. et unū cōtēp-
 nat et alteri obediat: sic et
 qui vult deū amare. n̄cē est
 ut odiat diuicias. Qui aut̄
 voluit amare diuicias. n̄cē
 ē ut odiat deū. et q̄ vult mā-
 data dei facē. n̄cē ē ut cōtēp-
 nat auaricie mādata: q̄ aut̄
 vult auaricie mādata facere.
 n̄cē ē ut cōtēpnat mandata
 dei. **C**onsidera aut̄ q̄ nō dixit
 nemo p̄ deū habē et diuicias:
 sed nemo p̄ dei seru⁹ eē et di-
 uiciarū. Aliud ē enī habē diui-
 cias: aliud ē seruire diuicijs.
Si habes diuicias. et diuicie
 ille nō faciūt te sup̄bū. aut vio-
 lentū. sed scdm̄ qd̄ potes das
 ipotentib⁹. dñs es diuiciarū
 tuarū nō seru⁹: q̄ nō te diuicie
 tue tenēt. sed tu diuicias tuas.
Si aut̄ diuicie tue sup̄bū te fa-
 ciūt. aut violentū. et cōstricty
 auaricia nemī aliq̄ prestas:
 tūc seru⁹ es diuiciarū tuarū nō
 dñs. q̄ diuicie tue te tenent:
 nō tu diuicias tuas. **N**ūc iam

doct̄ ut ne timor īopie impe-
 diat ab elemosinis volūtate.
 dicēs. **I**deo dico vobis: ne sol-
 liciti sitis in cordib⁹ v̄ris qd̄
 māductis. **N**ā sollicitudo des-
 perationis ē filia: q̄a desp̄atio
 sollicitudinē gn̄at. Quid ē
 qd̄ dicit̄. ideo dico vobis. **U**t
 q̄: **U**t elemosias faciatis. ut
 thesaurizantes ī celo cor mū-
 dū habeatis: sperātes in deū.
Qui aut̄ sperat in deū. ille
 nō ē sollicit⁹ q̄ māduct. aut
 vestiat: qm̄ nulla res que fa-
 cit hōies desp̄are in aliqua ne-
 cessitate nisi ista res. q̄a non
 habent spem in deū. **N**e m̄
 ergo dicis. **N**ūq̄ volo eē sol-
 licit⁹. **S**ed ip̄a res me cogit.
Nūq̄ nolo sperare ī deū. **S**ed
 nō possū. **C**or enī meū me
 nō audit. **N**escis q̄ patris.
 languēs. et cām tui languo-
 ris ignoras. **V**is ondo t̄ cām.
 ut in cō n̄cēte nequa q̄ despe-
 res. **F**ac bene. et opare iusti-
 cia ut spem habeas apud deū:
 et nō desp̄abis in terra. **B**ona
 enī opa sūt que sperare faciūt.
 et mala opa desp̄are compel-
 lūt. **P**roterea nō dixit p̄ph̄a.
 spera in dño et inhabitā ter-
 rā et pascetis ī diuicijs ei⁹.
 sed spera in dño et fac boni-
 tate: et inhabitā terrā. **N**e sol-
 liciti sitis q̄ māductis. **N**ō
 dixit nolite laborare: sed no-
 lite solliciti eē. **E**rgo solliciti

eē uetam̄: laborare aut̄ iube
 m̄. Sic enī et dñs loquens
 ad adā. nō dixit ~~ut~~ cū solli
 tudinē facies tibi panē: sed tū
 labore et sudore faciei tue.
 Ergo nō sollicitudinib⁹ spūali
 bus: sed laborib⁹ corpali⁹ ac
 quēnd⁹ ē panis. Sicut enī la
 borantib⁹ pro p̄mio diligētiē
 deo p̄stante panis habūdat:
 sic dormientib⁹ et negligētī
 busq; pena negligētiē deo fa
 ciente subducit. Nōne aīa
plus ē q̄ esca? et corp⁹ plus
q̄ uestimētū. Confirmat sp̄
 n̄am p̄mū de maiore ad mi
 nūm descendēs: deīde a mi
 nore ad maius ascendēs.
 Quō si aīam dedit: escam
 nō dabit. Si corp⁹ plasma
 uit: uestimētū nō p̄uidebit.
 Nisi uoluisset eē qd̄ nō erat:
 nō crearet. Quō aut̄ sic crea
 uit ut p̄ escā seruet: n̄cē ē
 ut det ei escam q̄ dñs uult
 eē qd̄ fecit. Quid ē a maiore
 ad maius. Uide uolatilia
celi: nō semināt neq; metūt.
 Si auib⁹ p̄stat: hoībus nō
 p̄stabit alitū. Si illi non
 laborātes inueniūt escas: hoī
 nō inueniet cui de⁹ dedit et
 opandi scām. et fructificādi
 spem. Quā enī aīalia deus
 p̄pter hoīs fecit: hoīem aut̄
 p̄t se. Si ergo aīalib⁹ mis
 trat p̄t hoīem: hoī nō mi

nistrabit p̄pter seipm̄. Quā de⁹
 in sapiā fecit: hoīem solum
 nō solū in sapiā: sed eā sōm
 sapiām suā. Quō ergo p̄ao,
 sicut hoīs creatio q̄ aīaliū:
 tāto maior sollicitudo dei de
 hoīb⁹ q̄ de aīalib⁹. Quā de⁹
 aīalia fecit. ut tā dñm sint q̄
 dñi sūt: cū uero mortua fue
 rit. fiant tāq; que nō fuerūt:
 hoīes aut̄ ut nō solū cū mor
 tē uiuat. magis aut̄ p̄ mor
 tē qm̄ ante mortē: qm̄ ante
 mortē ī tēptacione uiuit. p̄
 mortē aut̄ in glā. Si ergo
 illis occurrūt q̄ sic creauit
 ut t̄mō uideant: hoībus
 nō occurrūt q̄ fecit ut ī pe
 tuo uiuat. Quis uīm cogi
tās p̄t adicē ad statūrā suā
arbitri uim. Si ergo cogita
 do modicā p̄tem corpi uro
 addere nō potestis: quō cogi
 tando saluādi estis in toto.
 Deus qui te in utero formit
 ex nichilo. et de p̄ncipio cū pe
 riculo nascentē de utero ma
 tris eripuit: te nō solū nō co
 gitante sed neq; scientē: de⁹
 qui p̄ singulos dies iacmētū
 corpus tui et sapiā facit te nō
 itelligētē. Si ergo in tēpō
 cotidie p̄uideā opatur: quō
 ī necessarijs tuis cessabit. Co
siderate lilia agri: quō crescit
in tēpō oportuno. Tēpō statuto

formant in frondibus vestuntur
 candore implent odoribus?
 et quod terra radici non dederat
 neque illa dedit illi: de illis
 invisibili operatione largitur? **Neque**
 plus istis et minus alijs? sed
 in omnibus eadem providencie ple-
 nitudo servatur: ut non a seipis
 nata neque eventu facta putetur
 sed dei providencia intelligatur
 esse disposita. **Primum laborant?**
numquam nent. Dicendo non labo-
 rant intelligit viros? dicendo
 autem neque nent intelligit mulie-
 res: quoniam virorum vita seminatio,
 viribus mulierum autem lamificatio sus-
 tetur. **Neque salomon in omni gloria**
sua sic vestiebat? Quia salo-
 mon et si non laborabat neque
 sollicitus erat quod vestiret: tamen
 vel iubebat vel disponebat
 vel sciebat. **Ubi autem missio et**
dispositio? illic et misterium
offensa frequenter invenitur:
et iubetis iracundia exaltatur.
Hec autem nesciunt quomodo sic orna-
tur. Illi homines misterabatur. istis
deus. Si enim fenem agri quod ho-
die est et cras in cibarium mit-
titur deus sic vestit? quomodo
gloribus vos mimum fidei. Si ergo
floribus sic occurrat quod sic na-
ta sunt ut tamen modo videantur et
pereant? homines negliget quod
sic creavit ut non pro tempore vide-
ant: sed ut in perpetuo sint. Qui
intelligit quod est homo: non desperat

de deo. **Qui autem desperat de**
deo nescit quod est: quoniam homo in
deo et deus in homine. Nolite
ergo solliciti esse dicentes? quod
manducabimus? aut quod bibemus?
Deus enim hec in natura creavit:
quod regulam terre mandans. **Pro-**
curat terra herbam pabuli. **Deo**
vult autem non vult bonis et ma-
lis germinat: quia terra misterium
re missa est non iudicare. **Donum**
autem et malum non in natura crea-
vit: sed in arbitrio nostro posuit:
ut in quo volumus simus. **Deo**
bonis palma proponit: malis
autem pena. **Quis est ergo sapiens**
de eo esse sollicitum. quod et si solli-
citus non fueris habebis? et de
illo non esse sollicitum. de quo si
sollicitus non fueris perdes. **Non**
est autem et si sollicitus non fueris
de illa invenies? misterium autem
non sollicitus fueris: non apprehen-
des. **Hec enim omnia gerens querit.**
Quia in rebus humanis fortu-
na credit esse non providenciam?
neque iudicio dei vitas nostras qui-
bernari estimat. sed in certo du-
bio et eventu: id merito timet.
merito solliciti sunt. et desperant
quod qui neminem habet guber-
natem. **Qui autem credit se in**
iudicio dei gubernari. non in certo
duo eventu? est enim quodam sua
in manu dei committit: sciens
quod neminem sine voluntate et
iudicio dei fimes et nuditas
occidit. **Cogitat autem de bono**
et malo: sciens quod non sollicitus

fuerit. nec malū fugiet. nec bonū apprehendet. **I**deo dicit. **Q**uite p̄mū regnū dei et iusticiā ei⁹. Regnū dei: ē retributio bonoz et maloz. Iusticia autē ē via pietatis: p̄ quā itur ad regnū. **S**i ergo die ac nocte cogites q̄lis eris in glā scōrū. vel q̄lis eris interitū impiorū vel peccoz? nec ē ut aut p̄ timore pene territus recedas a malo: aut p̄ desiderium glē exultatus festines ad bonū. **E**t si cotidie cogitaueris q̄ sit iusticia dei. et quid odit et q̄ amat: ipā iusticia oñdet tibi vias suas. **N**ā iusticia sicut odientes se fugit: sic amātes se sequit⁹. **H**ec enī datū sum⁹ roem vtrū pauperes fuerim⁹ a dimites? q̄a nec fuit hoc in nrā p̄tate: sed si bene egim⁹ a male qd̄ in nrō iacet arbitrio. **D**ictū ē ad hoīez. **M**aledicta terra in opibus tuis. **V**ides q̄a p̄ peccā hoīm maledicta terra ut nō germinet? benedicta autē cū opa bō fecerim⁹. **T**u ergo quere iusticiā et non deerit panis? qm̄ sicut p̄ mala opa fctō terre subduat⁹: sic p̄ bona habūdat. **P**roterea dicit. **Q**uere regnū dei et iusticiā ei⁹: et hec oīa apponit⁹ vobis. **N**olite ergo solliciti ēē in crastinū. **J**am dixim⁹ qm̄ qd̄ dicit hodie: hoc solū sigt qd̄ opus habem⁹ in vita nrā p̄nti. **Q**uā autē dicit cras: qd̄

sup̄ n̄ritatē sup̄flūū ē oñdit. **N**ihil ergo curis sup̄flūū habere: q̄ n̄ritū ē vobis ad vitā cotidianā. **Q**uā autē sup̄flūū fuerit qd̄ ē cras curauit ēē. **A**c si dicit. **S**up̄flua q̄ntatūq̄ cōgregaueris. illa seipā cūmburte quidē nō eis fruente? ipsa autē inueniet dñōs multos: qui ea p̄tinent sicut placuerit eis. **Q**uid ergo curis de illis? quoz p̄tate alijs es dimissus? **S**ufficiat em̄ diei malicia sua. **A**c si dicit. **S**ufficiat t̄ labor et miseria: quā pateris ī vitā p̄tate vsus cotidianos q̄s necessarios habem⁹. **N**olite sup̄flue de sup̄fluis laborare? nec labor qd̄am fiat tuis: fructio autē eoz alterius. **M**alicia autē diei ipam afflictionē appellat sollicitudinū p̄nā et laborū: nō sicut manichei dicūt mala ēē ipā in creatura dei. **Capitulum vii.**

Omnia. xxi.

Nolite iudicare: ut non iudicemini. **Q**uidā h̄nt locū s̄d̄ huiusmodi sensu exponūt? dicentes: q̄a dñs hoc mādato nō p̄hibet xpianos ex beniuolētia corripere xpianos dignos correptionē? sed ne aut p̄ iactantiā iusticię sue xpianos despiciat peccōres derogantes freq̄tet de multis: et ex solis plerūq̄ suspicionib⁹ odientes ceteros et cōdepnantes? et sub specie pietatis p̄riū odiū exequites: et ut ne sic quidē

xpiani corripiant xpianos. con-
uenit sermo qui dicit. Nolite
iudicare. Si autem non corripue-
rint: utrum conueniat illud quod
dicitur ut non iudicemini. nescio
Sed propter illud scilicet si non sic
corripuerit: peccatores consequetur
indulgentiam peccatorum suorum? secundum quod
dictum est. ut non iudicabimini.

Si enim iudicantes sicut iudicare
non deest male faciunt? sine du-
bio non iudicantes venia peccatorum
propter hoc non consequuntur? quia
non iudicauerit male. Quis enim
consequitur indulgentiam mali sui
propter hoc? quia non addidit et alte-
rum malum? Certe si in se peccan-
tes non iudicauerit: nec ipsi in-
dicabuntur a deo pro suo peccato.

Hec diximus. volentes ostendere
quia hic sermo non est positus de
primis non iudicandis qui peccant
in deum: sed qui in nos peccant.
Quid ergo est? Usque nunc expo-
sui consequentiam ad iusticiam
elemosine pertinentem: nunc autem
incipit exponere consequentiam
ad iusticiam orationis respicientem.

Et hec doctrina est quodammodo per
ipsam orationem: ut sit talis ordo
narrationis. Et dimitte nobis
debita nostra: sicut et nos dimi-
timus debitoribus nostris. Et ne nos
inducas in temptationem: sed libera
nos a malo. Nolite iudicare: ut
non iudicemini. Qui enim non in-
dicat peccatum suum pro peccato quod
fecit in eum? illum nec deus iudi-
cat pro peccato quod fecit in deum:

sed dimittet deus debitum eius.
sicut et ipse dimisit debitoribus
suis. Sicut autem cetera manda-
ta uniuersa generaliter actibus man-
dauit tamen sacerdotibus quam laycis.
papue tamen doctoribus? quia quanto
maiores sunt in ordine. tanto per-
fectiores debent esse in discipli-
na: sic et hoc mandatum de pri-
mis non iudicandis ad omnes quod
pertinet. papue tamen ad doctores.
Vnde quidam sunt mandatorum istorum
quod si diligenter aspicias. penitus
non conueniunt laycis. nisi forte
per vim. doctoribus autem omni-
queniunt: quia est hoc ipsum quod
sequitur. Quid autem vides festi-
cam in oculo fratris tui? trabem
vero in oculo tuo non vides? Pro-
perea ecce primo trabem de oculo
tuo: et tunc videbis eicere festi-
cam de oculo fratris tui. Videre
enim festicam in oculo fratris et ei-
cere eam posse. non est omnium sed
tamen doctorum: qui per doctrinam
vel incarnationem secundum deum potest
eicere de mente fratris sui peccatum
vel magni. vel modicum. Sed et
illud quod dicit. nolite scire da-
re omnibus: nec margaritas ves-
tras miseritis ante porcos. Ha-
bere enim vel sanctam. vel margari-
tas et posse dispensare. vel
bona vel mala et posse discer-
nere qui hominum sunt animi. qui
porcini? non est omnium hominum: sed
tamen sanctorum. Vult ergo dominus doc-
tores xpianorum sicut in omni iusticia.

sic et in hac p̄m̄i fac̄e? deinde
doce ut bonā doctrinā suam
p̄ meliōrē vitā q̄medent: ut
bene doceo sc̄am inserant.
meli⁹ aut̄ v̄medo timore? q̄a
sales sūt t̄re cōdientes oēs
vite sue exemplo: et lucēfāt
doctrinīs illūminātes. Quis
aut̄ audiat illū docētē? qui
seipm̄ nō audit. Ideo dicit ad
oēs p̄apue tū ad doctores?
nolite iudicare ut nō iudicem̄:
qm̄ si doctor memor sit iūrie
et doloris. et memoriā mali
cie seruet in aīa? soluit̄ totū
ecclē status: sine ad tēp⁹ respi
ciās aplōz. sine ad nr̄m. Tūc
enī sicut legim⁹ difficile aliq̄s
cōuertebat̄ ad fidē xp̄i: n̄ māl
ta paterent̄ ab ip̄is. Nā q̄si
lassato et devicto p̄ sufferēciā
eoz nimīa vsq̄ ad mortē. et
relinquēte dyabolo corda ista
deliū: et iam nō habete v̄tu
tē ampli⁹ eos armare acce
te qm̄ dei. cōuertebant̄ ad xp̄m̄.
Si ergo memores fuissent in
iūriāz q̄s fuerat̄ passi ab eis.
nūq̄ eos postmodū i caritate
docuisset: nūq̄ eos postmo
dū libenter ad fidē xp̄i recepis
sent. Sed et nūc cū frequēter
doctores offendant̄ a laycīs
siue iuste. siue iniuste. dyabolo
semināte occasiones: si memo
res sint iūrie et doloris. to
tā soluit̄ ecclām. Nā ubi re
cordatio iūrie aut̄ doloris
i medio ē. nec doctor beniuo
lenter docet laycū: nec libet̄

laycus enī auscultat. Et doc
tor forsitan ul̄ iūity caput
os suū ad docendū? laycus
enī sit oīo sine dei timore. nec
vsq̄ ad facē cōtent⁹ ē enī au
dire: sed cōuerso egredit̄ de
so et se et illū sp̄uens. et am
plius se qm̄ illū: sed nō sentit
aīe sue dispediū efferatū: si
aut̄ nec bestia irritata vuln⁹
in se infert. Hoc caplm̄ lucas
euāgelista late p̄sc̄at̄ dīcēs
Nolite iudicare: et nō iudica
bim̄. Nolite cōdēpnare: et nō
cōdēpnabim̄. Dimittite: et di
mittem̄. Date: et dabit̄ vob̄.
agensurā bonā. et cōfertā. et
cōmotā. et sup̄fluentē da
būt̄ in sinū v̄r̄m. Eadē men
sura qua mēsī fueritis: reme
ciet̄ vobis. Et q̄s sit ille qui
nec iudicat. q̄s aut̄ qui iudi
cat quidē et nō cōdēpnat? et
q̄s ē qui cōdēpnat quidē et
tū dimittit? et q̄s ē qui dat.
exposuim⁹ ibi. Et qm̄ sup̄flua
quidē mēsura. q̄s cōmotā.
qm̄ bona et iusta maior est:
sic p̄fectior ē ille q̄ nec iudicat.
qm̄ ille qui iudicat et nō cō
dēpnat? et ille qui iudicat et
nō cōdēpnat: melior est illo
qui qdēpnat et dimittit. Hic
aut̄ mathe⁹ oīa illa breui ser
mone q̄d̄st̄ dīcēs? nolite iu
dicare ut nō iudicem̄: in quo
cūq̄ enī iudicio iudicaueritis.
iudicabit̄ de vobis? intelligēs.
qm̄ iudicij sermo ad oīa p̄tinet

illa. **scilicet** qui iudicat tū peccan-
 te in se et nō qdēpnat. iudicat:
 et qui nō solū iudicat sed etiā
 cōdēpnat. iudicat. **Hoc** em̄ ipm̄
 qdēpnare: iudicare ē. **Ergo**
 pro illo qd lucas dixit nolite
 iudicare! aut iudicātes nolite
 cōdēpnare: iste dixit. **In** quocūq;
 qd iudicio iudicaueritis. iudica-
 bit de vobis! id ē si iudicāue-
 veritis et nō cōdēpnaueritis:
 sili iudicio et vos iudicabim̄
 quidē a deo. sed nō cōdēpnabi-
 mini. **Si** aut iudicātes qdēp-
 naueritis: sili iudicio vos con-
 dēpnabim̄. **Et** quidē ille dixit
 dimittite et dimittent̄: date
 et dabit vobis. **Iste** dixit. **In**
 qua mēsurā mēsi fueritis: me-
 aiet vobis. **Hoc** ē. si nō rogati
 dimiseritis peccatū primis vrb̄
 solo dei respectu: et deus ex se
 p̄usq; roget a vobis. dimittet
 vobis. **Si** aut rogati veniam
 dederitis! et deus tūc vobis
 dabit veniā: cū dignis p̄ab̄
 et cōgrua lamētacōe cū ora-
 ueritis. **Quā** ergo dixerat: p̄-
 apne sicut dixi doctorib; noli-
 te iudicare ut nō iudicabim̄:
 cōuenienter addit et dicit. **Quid**
 aut vides festinā in oculo fr̄is
 tui! trabē vero in oculo tuo nō
vides? **Id** ē tñbem in oculo tuo
 nō vides! ut qd vides festinā
 in oculo fr̄is tui. **Ac** si dicat.
Quel; ē nō docē. nec reprehē-
 dere laycū. qd docere et repre-
 hendē. et ipm̄ in reprehensione

consistē: qm̄ talis doctrina nō
 ē amabilis. nec desiderabilis.
Propter qd oīs sacerdos si vult
 docē pplm̄: p̄mus seipm̄ docē-
 at. **Si** aut seipm̄ nō vult do-
 cere de oī qd docet. nec seipm̄
 arguē de oī qd arguit: nec
 alios docent. nec arguat quē
 qd: ut si iudiciū dñi nō enadit.
 ul' opprobriū homi nō patiat.
Aut quō dicit fr̄ tuo. sine ei-
 am festinā de oculo tuo! et
 ecce trabes in oculo tuo. **Id** ē
 cū qua facie arguas peccatū
 layci fr̄is tui! ipē in eodē. a
 in maiore peccō consistēs. Non
 times ne audias ex dñe se!
 medicē cura teipm̄. **Si** medi-
 co opprobriū ē qui nec alteri
 sanitatē habet in p̄tate. nec
 suā! si alios curare velit. et
 ipē debilis sit. qd testimoniū
 em̄ imperitiē sue portat in cor-
 pore suo p̄pam passionē: quō
 doctori nō sit opprobriū alios
 velle curare a peccō! et ipm̄
 in maiorib; eē peccō. dū possit
 ampl; seipm̄ curare a peccato
 qm̄ alios. **Aut** ita. **Quō** di-
 cis fr̄ tuo! id ē quo p̄posito.
Putas ex caritate cordis dicit!
 ut salues primū tuū: **Non**!
 sed ut te similes iustū. **Si** aut
 ex caritate cordis exargueris
 primū tuū ut saluares: teipm̄
 ante saluares. **Nūq;** possibile
 ē ut benivolentiā sis alteri
 qm̄ tibi. **Ut** qd teipm̄ nolis
 seruare! alterū velis. **Quis**

ergo doctor qui aliter in quali,
 cuique reprehendit delicto. et ipse
 in eo constitutus non se prius ex-
 purgat? certum est quia alloquens
 in ecclesia non alios vult saluare.
 sed per totam doctrinam malos
 actus suos tolerare: et scientie
 laudem ab hominibus querit. non edi-
 ficatis mercede a deo. et est pro-
 curator. Ideo competenter addit et
 dicit. Procurator eice primum tui
de oculo tuo: et tunc videbis eice
festucam de oculo fratris tui. Pro-
 curator est ovis doctor. qui non prius
 facit bona. et postea docet. Dum
 enim docet bona? proficitur se
 iustum coram hominibus: dum autem ma-
 le agit. peccatorem se constituit
 infemum. Hoc ergo dicit. Vie-
 libere et fiducialiter reprehende
 lapsum. et eice de oculo mentis
 eius peccatum? prius tamen ipse mente
 purga ab omni malo: ut cum tu
 argueris lapsum pro peccatis eius.
 ex diuiso lapsum non habeat
 unde redarguat te pro peccato tuo.
 Nam incipiet te timere in se: ut
 cum non inuenierit quod reprehendat
 in te. Omne autem peccatum non secundum
 actum suum diiudicatur modicum a
 magnum: sed secundum peccantis pro-
 nam. Lapsum enim et si magnum
 fecerit peccatum. modicum est. et fes-
 tucam est: quantum ad sacerdotis dico
 peccatum. quia laicus est. Doctor
 autem et si peccatum fecerit modicum.
 magnum est et turpis est: quantum ad
 lapsum dico peccatum. quia doctor est.

Nolite seminare
 dare canibus: neque misere-

ritis margaritas vestras ante por-
 cos? ne forte comedant eas pe-
 dibus suis: et conuersi disperdat
 vos. Cum super dominus mandatum de-
 disseet omnibus. papue tamen docto-
 ribus? ut diligere et inimicos suos
 et beneficeret eis? uerum paulo
 ante ut non iudicaret eos qui
 peccant in eis? consideras quoniam
 qui persequuntur sacerdotes. aut
 iniuriat eos. aut ledunt. ple-
 aut infideles sunt quales sunt gen-
 tiles uel heretici? a si christiani
 sunt sordidi sunt et insensati:
 qui nec considerant nec intelligunt
 sacerdotes christi. uicarios esse
 christi et christum? et quoniam quod hono-
 rat sacerdotem christi. honorat
 christum: et qui iniuriat sacerdotem
 christi. iniuriat christum? ne forte
 consequenter cogitantes intra
 se sacerdotes dicant. si iubem
 diligere inimicos et beneficare eis.
 si iubem nec iudicare eos pec-
 catores qui peccant in nobis. sic
 non debemus eos iudicare peccato-
 res qui peccant in nobis ut non solu-
 rum. sed etiam qui propria dei sunt
 eis committent? ut sit plena
 nostra misericordia sicut et dei. id talem
 estimationem eorum prouido ser-
 mone compositum dicitur. Nolite
 seminare dare canibus: nec margari-
 ritas vestras nolite mittere ante
 porcos. Et si dicat. Mandatum
 vobis diligere inimicos vestros
 et non iudicare eos? ut uos
 exhibea misericordes ad illos.

ut benefaciatis eis de vobis corporalibus non de meis spiritualibus: passim in natura vobis coebs sunt et non in fide. Mandavi vobis ut non indicetis eos qui in vobis peccaverunt: ut non misteriorum meorum secreta prodatis eis: qui nolentes me scire blasphemant et spernunt. Videte patrem vestrum deum: ad cuius exemplum volui vos esse misericordes. Carnalia beneficia dignis et non dignis filii praestat. Sicut gratias spirituales. **P**ater enim dixi vobis de illo qui spiritum sanctum iubet descendere super gentes et impios: et dat benedictiones suas super iustos et iniustos: pro quod in vobis quidem estote simplices et benigni. In meis autem prudentes et cauti. **S**i tu vestriam invidiosum. clavicularium cellarii tui fidelem tibi requiris? potius magis deus tale quod dicitur dispensatore gratiarum suarum. qui benedixit tunc gratias eius faciat gratiosiores. non male dispensando reddat in gratias. **S**icut enim si canibus dederis sanctam. a porcis margaritas: nec sanctam canes faciant. nec margarite nutriant ut porcos: sed eorum canes commingant sanctam. et porci margaritas sordidant vel confingunt: ita si hominibus caninos vel porcos mores habentibus sanctam dederis. a misteria secreta credideris: nec sanctam illos faciant: nec misteria veritatis illos illuminant:

sed eorum ipsi semen commingant. et misteria veritatis blasphemant. **C**anis et porcus: ambo quidem immunda animalia sunt. **S**ed canis ex omni parte immundus est: nam nec ruminat nec unguis habet fissam. **P**orcus autem: ex parte immundus est. Nam quoniam unguis habet fissam mundus est: quoniam autem non ruminat immundus habet. **P**ropter quod canes puto intelligendo gentiles vel hereticos omnino immundos. Nam et per actus suos malos immundi sunt: et propter perfidiam vel ydolatriam amplius immundi sunt. **P**orcus autem christianos carnalibus et immundis voluptatibus deditos: qui per fidem quidem suam mundi sunt: propter actus autem suos sordidos. habent immundi. **A**ut canes quidem gentiles: porcos autem hereticos: propter aliquos eorum modicum mundi. quia vel deum invocare videntur. **S**ed et ex moribus intelligitur quia sunt canes vel porci. **C**anis naturale est improbum esse: nunquam vocem mittit propter aliquam causam sicut cetera animalia: nisi ad abigendos superuenientes. **I**nter dum autem et de superfluo latrat. **T**ales sunt omnes gentiles vel heretici inaporiabiles. latrantes plerumque aduersus servos dei: latrantes aliqui et aduersus deum blasphemis ululantes aperte: et nunquam ob suum aperientes ad bonum. sed semper ad malum. **I**te porci propter eum in seculo se volutare!

nūq̄ celū aspiciat: nec querere
 dnm̄ suū nisi cū esurierit. Ta-
 les sūt eadē xp̄iani q̄ in carna-
 libus iudicijs delatant: nō
 aspiciūt aliq̄n celos: nec que-
 rūt dnm̄ nisi cū nōitas eis ad-
 uenerit. Et illi quidē euomit
 malū q̄n bñ iudicant de ma-
 lo: reuertit autē ad vomitū
 malū sicut canes: q̄n nichilo-
 min⁹ agūt malū. Et isti piā-
 nt stercorea p̄ccōz suoz q̄n pe-
 nitēt: reuertit autē ad stereo-
 ra sua sicut porci: q̄n omīssā
 repetūt vitā. **Hūc** videm⁹
 q̄ sūt sc̄i: et que margarite.
Pro dicitur qd̄ sc̄i dare qd̄
 nō dare: cū sit inter sc̄i et
 sc̄i differētia sc̄itatis: sed ge-
 neralit̄ omē qd̄ ē sc̄i vebūt
 dare. Ergo sc̄i ē baptisina:
 p̄terea nō ē dandū nisi iam
 fidem habentib⁹. Sc̄i ē gr̄a
 corpis xp̄i: p̄terea illis solis
 danda ē: qui iā p̄ baptisimū
 sc̄i sūt filij dei. et per imposi-
 tiōnē man⁹. **Bñdichus** panis
 sc̄i sūt: p̄terea illis porrigē-
 da sūt. qui capaces facti sūt
 bñdichōis p̄ fidem. **Itē** miste-
 ria veritatis margarite sūt:
 q̄a sicut margarite iduse ^{conchis} coche-
 is posite sūt in p̄fundo maris:
 sic et misteria idusa v̄bis po-
 sita sūt in altitudine sen-
 sus scripturaz sc̄az. Et sicut
 nō oīs hō p̄t se mergē et de
 p̄fundo tollere margaritas

nisi artifex qui habet usū rei
 illius? sic nec oīs homo p̄t
 descendē in altitudine sensū
 et illic inuenire misteriorū ab-
 sconditas margaritas: n̄ vit
 sp̄itualis q̄ habet ex̄tationē
 sp̄ualiu narratiōnū dei. **Pre-**
 rea margarite nō sūt dande
 n̄ desiderantib⁹ veritate: et oī-
 ratione hūana v̄metib⁹. **Si**
 ergo talibus porcis secretorū
 misteriorū miseris margari-
 tas. sc̄nose vite delectatione
 mētē inguati. nō intelligūt
 p̄iositate eaz: sed estimātes
 eas siles cō ceteris fabulis
 mundialib⁹: sicut eas carna-
 lib⁹ actibus cōculcāt: et post-
 modicū cōuersi p̄ iobedienciā
 rūpūt p̄bitores eaz: frequēt
 autē et sc̄andalizati i eis. calū-
 niant expositores eaz q̄ dog-
 matū nouorū seminatores:
 et si talibus canib⁹ qualibus
 dixim⁹ dederis sc̄i: suscipiūt
 q̄ canes sine dis̄creōe cōcul-
 cant ea. et pro nichilo estimā-
 tes q̄ acceperūt. q̄n̄si dispu-
 tationib⁹ suis q̄ latratib⁹ uer-
 tionabilib⁹ rūpūt veritatis p̄-
 dicatore. **Et** p̄tō nō sine ra-
 tionabili dnm̄ sc̄i quidē cani-
 bus dare vebūt solis: margari-
 ritas autē uō dare porcis. **Et**
 de margaritis quidē possum⁹
 dicē. q̄a si porcis mitti vebim⁹
 tūc min⁹ mūdib⁹? q̄tomagis
 canib⁹ plus i mūdib⁹. **De sc̄o**

et

aut dando. idem estimare non
 possumus. Quid enim. Si plus
 in mundis dare non convenit. mi-
 nus aut in mundis oportet. Ad-
 arco neque vetitum intelligimus.
 neque mandatum. forte quia frequen-
 ter et manum ponimus et bene-
 dictionem damus etiam peccatorum mo-
 re viventibus christianis: non quia
 illi merentur accipere. sed nos ex
 nobis contra iustitiam dare vultur
 panem: ne forte plenius scan-
 dalizati desperent. Ideo instru-
 non est: quia in scriptis est. Vetitum autem
 non est: quia in scriptis inveniatur
 ignoscendum. Sed quia de sanctis
 cepimus dicere: non est tacendum. quoniam
 aliud est sacrificatio. aliud est sanci-
 ficatio. Sacrificatio enim est quod alte-
 ri sacrificat. sacrificium autem alte-
 ri sacrificare non potest quis ipsum
 sit sanctus: ut puta signas panem
 tuum quem manducas sicut ait
 apostolus. Sacrificat enim per verbum
 dei et orationem. Sacrificasti enim:
 non fecisti sacrificacionem. Sed autem
 sacerdos de manu sua dat. non
 solum sacrificatum est. sed etiam sanctifi-
 catio est: quoniam non solum hoc datur
 quod videtur. sed etiam illud quod in-
 telligitur. De sacrificio autem pa-
 ne licet et animalibus iactare. et
 infidelibus dare: quia non sacrificat
 accipientem. Si autem tale est quod
 de manu sacerdotis accipitur
 quale est quod de mensa manducatur?
 oes de mensa manducarent. et
 nemo de manu sacerdotis ac-
 ciperet. Unde et dominus in via non

solum benedixit panem: sed de ma-
 nu sua dedit cleophe et socio
 eius. Et paulus navigans non solum
 benedixit panem: sed de manu sua
 porrigit lucem et ceteris disci-
 pulis suis. Sed autem de manu
 porrigit nec animalibus dandum
 est. nec infidelibus porrigendum.
 quia non solum sacrificatum. sed etiam
 sacrificatio est: et sacrificat accipiente.

Dente et Omelia XXIII.
 dabit vobis. Transitu

consequente de capitulo ad capitulum
 ducere difficile est: ideo dixerit
 sapponimus secundum diversas estima-
 ciones interpretum. Scies dominus quod
 quecumque mandaverit super homi-
 nibus impossibilia erant: et quantum
 ad naturam humanam. super naturam
 ipsam qui se non abstinere a cedibus?
 quomodo potest se abstinere ab ira. Qui
 non se abstinere a fornicatione?
 quomodo se abstinere a concupiscentia.
 Qui non abstinere a punitio? quomodo
 se abstinere a iuramento. Qui
 alios ferire non cessat? quomodo se
 prebeat ferendum. Qui nec
 amicum sincere diligit? quomodo di-
 ligat inimicum. Quid autem sic
 impossibile est quomodo elemosinas
 facere. vel orare. vel ieiunare?
 et nolle hominibus apparere. Sed
 autem difficilius quoniam non iudicare
 peccantem in se. aut nichil sanctum
 vel secretum dicere. aut dare indig-
 nis. prout est et multos sibi
 faciat inimicos. Nam ergo ma-
 iora erant mandata quoniam virtus
 humana est: transmittit eos ad deum

cuius gratia nichil est impossibile. di-
 cimus. Petite et dabitur vobis.
 ut quod ex vobis hominibus consuma-
 ri non potest: per gratiam dei adimple-
 atur. **O**mne creaturam sensibi-
 lem. deus armata et munita
 creavit. **A**lios enim munitur ve-
 loci pedum cursu? alios armavit
 unguibus? alios velocibus? penibus.
 alios dentibus. alios cornibus:
 hominem autem solum sic disposuit
 ut virtus illius sit ipse? et in eo
 quod infirmiore eum fecit omnibus:
 in ipso fortiores eum voluit esse
 in se. **N**am sciens deus quia cognos-
 cere et colere deum vita eterna est:
 ignorare autem et contempnere iudi-
 cio sempiterna? nec ita infirmum
 eum creavit ut omnia nichil boni
 facere possit: ne que super omnia. et
 propter que omnia fecerat. omnibus
 inveniret esse deterior? nec ita
 potentem eum creavit. ut etiam
 sine dei auxilio ex seipso facere
 possit quod vult: ut infirmitas
 sue necessitate coactus. sepe necessa-
 rium habeat dominum suum. **E**t vere
 iustissima res est: ut necessarium
 habeat suum factorem. **S**i enim omnes
 virtus hominis in deo est. et tamen con-
 tempnit omnium bonorum actorem? quod
 tomagis negliget deum. si pote-
 ntia eius esset in ipso. **A**ut ita.
Nam ad sanctificandum oratione quodam
 dederat eis observande bonita-
 tis mandata dicens? nolite iudi-
 care. ut non iudicemini: competen-
 ter addidit. petite et dabitur
 vobis. **T**amquam si dicat. **S**i hac
 clemenciam servaveritis ad mi-

micos quod mandatum vobis? que
 quod vultis petite et dabitur vobis:
 et quicquid desideratis invenire que-
 rite et invenietis? et quicquid clau-
 si vobis videtur. pulsate. et ape-
 rietur vobis. **S**ed vos persequere
 precibus petite: die ac nocte ora-
 tes. **Q**uod si misericordiam suam pertulerit
 deus ad tempus volens temptare
 deum constantiam fidei tue: tu a pe-
 titionibus tuis non recedas. **S**i
 enim qui vere esurit. tam diu petit
 cibum donec impleat necessitatem
 corporis sui? nec potest cessare. neces-
 sitas enim urget. quod sine cibo
 vivere non potest: ita et qui vere desi-
 derat gratiam dei cessare non potest
 a petendo. sciens quia salus fidei
 non potest sine gratia dei. **A**d huc quia
 te interrogantes sacerdotes. ce-
 terosque habentes scientiam spiritu-
 alium scripturarum? sicut precepit
 lex. interroga preteritum tuum et di-
 cet tibi: seniores tuos et annu-
 ciabunt tibi. **A**verite studio et la-
 bore legentes scripturas legis
 et prophetarum. **N**am deus ita nos
 disposuit esse. ut nec prudentes
 et laborantes circa scripturas
 acquiramus salutem scie sue gratia
 dei? ut ne nobis imputemur quod
 sciamus. nec tamen gratiam acquiramus.
 nisi studuerimus et laboraverimus
 circa scripturas. ne domini dei
 negligentibus detur. **S**ed enim ad-
 iutorium infirmitatis humane.
Ad iutorium autem non dormienti-
 bus datur: sed festinantibus et
 non prevalentibus. **S**icut enim in bel-
 lo non omnibus qui pugnat vincit?

nemo tñ vinea pñ n̄ pugnaue-
rit: sic nō om̄s qui student
et legūt acquirūt sciām spūa-
lem: nemo tñ acquirere pñ
nisi qui studiosus fuit ad le-
gendū: aut assidūus ad au-
diendū. Et fideles quidem
et nō timētes deū inueniūt
sciām legendo et studendo:
sed nō illā que ex deo ē que
per spm̄ datur: sed hanc q̄
ex natā carnali q̄ per exer-
citacionē carnis acq̄ritur.
quā habuerūt etiā gentilibus
studiosi. Multa em̄ differē-
tia ē inter sciās istas. Alii
em̄ orōibus nō instat: n̄ opi-
bus bonis: sed per solū studū
lōnū facty ē sciens: qū alijs
p̄dicat. ip̄e sibi nō sentit qd̄
p̄dicat. Si de ira dei loq̄t:
alios quidem forsitā terret:
ip̄e aut̄ nō timet. Si de mīa!
alios q̄dem forsitā cōsola-
tur: ip̄e aut̄ nō gaudet. Ali-
os amonet a vīcē: et ip̄e nō
credit eis que dicit. Sed qū
alios docet. ab intus cōsā-
ci videt sibi de v̄bis suis: quā
sciā que ex solis lōnibus est.
ex ore p̄cedit: que aut̄ de spū
scō ē. ex corde p̄fert. Et ideo
spūalis sciā nō solū dicitur.
sed et sentit: nō tñ in scrip-
turis legit: s̄ ex corde sug-
gerit. Et si alios terret
ip̄e amplius timet: si cōsola-
tur. ip̄e melius gaudet. Et oē
qd̄ loquitur non tñ legit: sed

experimēto p̄batur. Ideo ergo pe-
tam⁹ deū et opem boni: ut nō
carnalē sed spūalem sciām me-
ream. Et hoc ē qd̄ dicit. **Pul-**
sate: et aperiet vobis. Pulsat
em̄ deū. q̄ facit bona opa an-
deū: oracione. et ieiunijs. et
eleosimis. Sicut em̄ q̄ pulsat
ostium nō tñ voce clamat sed
et manū: sic et qui bona opa
facit: q̄ qui manū pulsat oī-
bus bonis. **Scriptū est em̄.**
Accipistis sapiām: serua ius-
ticiā: et deus p̄bebit tibi eam.
Sed q̄ dicitis: Hocipm̄ peto
ut sciām et faciām: et quō pos-
sū facē p̄us qm̄ accipiā. Et
iam qd̄ potes fac. ut ampli⁹
possis: et qd̄ scis serua. ut am-
plius scias. **Iusticia em̄ ip̄a se**
opatur: et ip̄a manifestat se.
Quō: Dū in iusticiā oparis
in te: iusticia te opatur in se.
Itā oē artificū seipm̄ opat⁹
utputa oparis vineā. colligis
fram̄ ei⁹. et delcatus i eis me-
lius oparis. Vides quā se colit:
fructificando tibi dū colit. Sic
et ex diūso. qui opus p̄m̄ ex-
sequit⁹: ip̄m̄ p̄m̄ cū sit in
mūdo spūs opat⁹ in eo delcā-
cionē peccandi: ut dū delcāt⁹
circa p̄m̄. amplius peccet: sic
et qui iusticiā opatur. cū sit
ip̄a iusticia spūs scūs. opatur
in eo delcacionē faciende iusti-
cie: ut delcatus circa iusticiā
amplius faciat. Tale est qd̄

diat sapiā. Cogitatu habe in
 p̄ceptis dei. et in mādatibz ei⁹
 meditare semp! et ip̄e cōfir-
 mabit cor tuū: et cōcipiam
 sapiē dabit tibi. **V**ides q̄a ius-
 ticia ip̄a se opatur! te t̄mō
 ichoante et laborante. **S**ed
 et ip̄a se adaperit dū colitur.
Sicut em̄ qui peccat. dū pec-
 cat magis atq; magis tenebres.
 at mens illius. et a luce veri-
 tatis recedit! ita ut nulla sc̄a
 salutaris remaneat in eo. nisi
 sola malignitas. de qua dicit
 salomon. **S**apia impioꝝ ne-
 quicia ē. **S**ic et qui iusticiam
 opatur. dū opat. magis atq;
 magis clarescit mēs ip̄i⁹! et
 ad noticiā sapiē maioris asce-
 dit: et ip̄a se iusticia q̄ spe-
 culū offert an̄ oculos cordis
 ip̄i⁹. **D**einde si opa iusticie nō
 facis! id ē si nō pulsas: n̄ om̄
 re ex fide potes. **N**ā v̄tus orō-
 nis ē opus iusticie: oratio aut̄
 q̄ odor suavitatis ē opus bo-
 ni. **S**icut ergo res aliqua sine
 odore p̄t̄ ē. odor aut̄ sine re
 aliqua nō p̄t̄: sic opus sine ora-
 tione aliq̄ ē. orō aut̄ sine ope
 bono nichil ē: et si oras. nō
 ex fide oras. **N**ā sicut lucerna
 nō quidem ex oleo accendit.
 sed per oleū nutrit! sic fides
 nō quidem ex ope nascit: sed
 per opa enūtrit. **A**ut ita. **C**ū
 sup̄ mandasset oībz. p̄cipue
 aut̄ doctoribus! ut diligeret
 inimicos suos. et nō iudicaret

q̄ peccōres offendentes se: conse-
 quēs erant sicut iā dixim⁹ ne
 forte sub obtentu dilectionis
 et bonitatis eam̄ sc̄a dei et se-
 creta eis cōtarent. ideo insi-
 tuit ne faciant hec dīcēs. **N**o-
 lite sc̄a dare omnibz. **H**uc aut̄
 dat eis q̄silū bonū. ut si dili-
 gat̄ inimicos suos. q̄ dei benigni
 p̄mitatores. et volūt eos
 eam̄ sc̄m̄ deū saluare: petunt
 deū pro illis et dabitur eis!
 querat eos qui perierūt i pec-
 catis. et iueniet eos gr̄a dei
 demonstrante: pulsent eos qui
 in erroribus sūt cōclusi. et ape-
 riet eos deus. ut habeat ser-
 mo eoz ad aīas eoz ingressū.
Sic si dicat de xp̄ianis qui por-
 corū more viuētēs. p̄diderūt
 se sc̄m̄ ymaginē dei. et ciden-
 tes ab hoīe. porci sc̄a sūt et pe-
 rierūt! querite eos amōnēdo.
 benivole p̄mittendo eis mīam
 dei: et in sp̄em eos adducendo
Sic em̄ paul⁹ eū qui q̄ porcy
 et nō homo idifferenter cōm-
 giū maculauerat p̄b̄ q̄sūt:
 et p̄ gr̄am dei iuenit. **G**entiles
 aut̄ ul' hereticos qui cū s̄ilibz
 p̄suasionibz mēdacioꝝ circūsep-
 ti sūt. et cōclusi infra claustra
 p̄fidie! pulsate eos doctrinis
 assiduis. et aperiet d⁹ eos sol-
 uens claustra p̄fidie: et habe-
 bitis in eos ingressū. sicut et
 xp̄s dicit in reuelacione ioha-
 nis. **E**cce ego sto ad ostiū et
 pulso! et qui aperit in tra-
 bo ad eū: et cenabo cū eo.

et ille meum. Ergo non temeraria
 de sancti dei. vel patres. vel gen-
 tiles. vel hereticos debemus sal-
 uare sub obtentu misericordie? hoc enim
 temeritatis est. non bonitatis: sed
 deum quidem petendo pro eis. ipsos
 autem vel querendo si perierunt: vel
 pulsando si clausi sunt. Et tunc
 si et nos digne petimus et illi
 sanabiles sunt: ex canibus et
 porcos immundis reformati effi-
 cient homines sancti. et sic impe et
 digne et sancti participabunt. et
 audiet secreta misteria. **Omnes**
 enim qui petit accipit. et quod que-
 rit inuenit: et pulsanti aperietur.
Quoniam dixerat petite. querite.
 pulsate. ne forte aliqui peccatorum
 audientes dicant. eadem ista. dig-
 nos facere hortatur: nos autem indigni
 et si petuerimus non accipie-
 mus? et si querimus non inuenie-
 mus. et si pulsauerimus non no-
 bis aperietur: vide quomodo eandem
 clausulam repetendo tam iustitiam
 quam peccatoribus misericordiam dei comen-
 dat dicens. **Omnes** qui petit
 siue iustus sit siue peccator. tantum
 petere non dubitet: quere non
 negligat. pulsare non cesset:
 cum constet neminem sperni nisi
 qui petere dubitauit a deo: quere
 neglexerit: pulsare cessauit. **Ut**
 autem cognoscamus bonitatem dei:
 dicamus de deo sicut christus dixit
 de nobis. Dixit enim spiritus. diligi-
 te inimicos vestros et cetera huius-
 modi: et addidit. Si enim diligi-
 tis diligentes vos. quid mercedem
 habebitis. Bone gentiles
 hoc faciunt. Proos ergo dicamus

de deo. Si deus tantummodo iustos
 et amicos suos exaudit et
 adiuvat: quomodo laudem bonitatis
 meret? Bone et homines cum sint
 mali. amicos suos rogantes
 se audiunt: et beneficia eis pres-
 tant. **Vides** quomodo dominus dicitur. es-
 tate misericors. sicut et pr-
 ve misericors est. qui sole sunt
 oriri iubet super iustos et ius-
 tos: et dat pluuia super iustos
 et iniustos: bonitatem dei voluit
 demonstrare: quia tam iniustis
 quam peccatoribus parata est bonitas
 eius. **Nec** enim credibile est ut
 opus bonitatis hominibus quodam
 inuigat in malis constitutis: ipse
 autem non faciat cum sit bonus.
Ergo omnes qui non habet iusti-
 tiam. ut a deo credat de regno celesti.
 a facere valeat iustitiam: aut
 certe non percipit fideliter. a non
 assinit studio et labore: aut
 non pulsauit operibus bonis: et
 ideo non est duricia dei non pres-
 tantis: sed culpa hominis negli-
 gentis. **Quis** vtrum habet filium.
 et si petat ab eo panem: nunquam
 lapidem porriget ei. **Vide** quomodo
 nos ad spem diuine bonita-
 tis inclinatur: ne forte aliquis con-
 siderans quanta est differentia
 inter deum et hominem. et ponderans
 suam peccata deum desperat ipse
 tunc nec incipiat petere: ideo pa-
 tris et filiorum similitudinem itro-
 ducit: et ut si propter peccata nostra
 desperamus: propter paternam dei
 bonitatem speremus. **Parus** est

vbu de noticia dei pub. Lapis
 e omne medacu: et q̄q̄ illud
 habet in se scandalu offensio-
 nis ad animam. Vn̄ dicit p̄ph̄a ad
 iustu. In manibus portabit te:
 ne forte offendas ad lapidem
 pedē tuū. Omnis enī iustus cui
 toditur ab angelis: ne forte
 i occasione offensionis iactent
 pes cōsaciōis ip̄i. P̄sc̄e aut̄
 possim̄? intellige vbu de xpo:
 serpētem aut̄ ip̄m̄ dyaboli.
 Ut ergo impetrem̄ qd̄ deside-
 ram̄? duo hec quēnere debet̄?
 vnu quidē ut petas orōe. ut
 querās studio. et pulses opib̄:
 alterū aut̄ ut panis a piscib̄
 sit qd̄ petas. Si aut̄ nō que-
 redit̄ petis. hoc ē carnalia
 que nocent aīe tue? q̄ lapis
 a serpens. nō tibi p̄stat eāam
 si petas: q̄a benign̄ p̄r ē. Alio
 quā si p̄stat noāua petenti:
 nō ē p̄r sed iūmicus. Si vos
 cū sitis mali. satis bona data
 dare filiis vris r̄c. Nō q̄a apli
 erat mali? sed q̄ntū ad cōpa-
 rationē dei qui solus singula-
 riter ē bon̄. oēs mali vident̄:
 sicut ad cōpacionē niuis. a so-
 lis. omē mūdū sordidū videt̄.
 et omē lucidū obscurū videtur.
 Et vere: cū oēs p̄r̄s mali sūt
 p̄ter deū. Ecce si hodie p̄r̄ iū-
 riā patit̄ a filio? statim affcūs
 illius mutat̄ in odiū: et iacta-
 tur illi forsitā et castigat. Nō
 q̄a ille faciens iūriā p̄r̄ pec-
 cavit an̄ deū. nō p̄r̄ suis illi
 iactat̄: sed q̄a illi fecit iūriā.

Alioq̄n si p̄r̄ iūriā passus ē
 nō p̄ter suā iūriā iactaret
 filio? sed p̄ illius p̄am: in oī
 p̄r̄o filioz sibi iactaretur.
 Nūc aut̄ q̄n̄ ip̄i iūriā patiūt̄
 dolent. fremūt: q̄n̄ autē aliter
 peccaverūt filij eoz in deū. nec
 curant. Deus aut̄ offensio ab
 hoīe nō iō iactat̄? q̄a cū ip̄e
 esset deus cōstitut̄. ab hoīe ē
 cōceptus: sed q̄a homo offendēs
 deū p̄dit animā suā. Vere q̄ nō
 iactatur de suā iūriā: s̄ dolet
 de p̄dicatione hūana. Et si casti-
 gat: nō suā iūriā vindicat:
 sed ut illū corrigat ad salutē.
 Audi illū p̄ph̄etā dicentem.
 Si dereliquerūt filij eī legem
 meā? visitabo in virga iūsti-
 tias eoz: mīam vero meā nō
 dispergā ab eis r̄c. Et nō aut̄
 nō oīa petentib̄ p̄stat: s̄ bona
 timō? iō nō dixit. q̄tomagis
 p̄r̄ v̄r dabit petentib̄ se: s̄
 addidit bō petentib̄ se. **Omelia.**
Omnia ergo quicquid **xxiii.**
 vultis ut faciat vob̄
 hoīes: et vos facite eis. Sup̄
 p̄ter satisficandā orōnē mada-
 vit ut nō iudicet qui peccat
 in ip̄os? ita ex caritate ab or-
 dine narracōis excedens. ito
 dixit aliqua quedā. q̄le ē. q̄
 tu vides festucā in oculo fr̄is
 tui? et illud. nolite san̄ dare
 canib̄. et cetera que sequuntur:
 nūc aut̄ ad mādātū q̄ cepit
 rediens ait. **O**mnia quicquid vultis
 ut faciat vob̄ hoīes: facite
 vos eis. Id ē nō solū mando

nolite iudicare ut nō iudicemini. qđ oēs sibi fieri volūt. ut cōm nozierit aliquibꝫ nō iudicentꝫ ab eis? sed et oīa quecuqꝫ volūt ut faciāt vobis hōiēs. faciāt eis: et tūc impetabiliter poteritis orare. **Prā** quecuqꝫ legē et pphete scriptim in oībꝫ pcepterit scripturis. i hoc cōpē dīo q̄tinent mādato: quasi inuābiles arboris rami i vna iudice. **Intente per angustā portā.** Tercia h̄ cōsequētia ad tētia iusticiā ieiūmij p̄tinet? et est p̄ doctrine de ieiūnio facte: ut sit talis ordo narratōis. Tu autē cū ieiūnas unge caput tuū. et facie tuā lava! ne pareas hōibus ieiūnāb: sed p̄tā tuo qui est in abscondito! et p̄t̄ tuꝫ qui videt i abscondito: reddet tibi. **Intente per angustā portā!** qm̄ oībꝫ quidem iusticiā iustitias ad vitā etnā angustus ē hōi vincti i carne. p̄pter adūstiatē natē carnalis: nullius autē sic ē angustus et laboriosus. quō ieiūmij sinceriter cōsumati. **Et ut scias attēde.** Oēs quidē passioēs carnales dicit et sūt. et spū c̄nis mouētur: siue ira. siue supbia. siue invidia. siue auaritia. siue vana gl̄a! p̄cipue tñ sūt tres q̄ nales et intime. et p̄prie carnis passioēs: esta et potus. deinde amor viri ad mulierē. et mulieris amor ad virū. i t̄cio loco sopnūs. qm̄ sine illis gđe passioibꝫ neqꝫ consistē p̄t car-

nīs nata. Ergo q̄ p̄tes qđam nō et suplemēta sūt natē carnalis. **Prā** ad oēs illas passioēs nō nēritas nature c̄nalis urget? s̄ p̄cipuo spūs c̄nis: ad istas autē ipā nēritas natē carnalis. Ideo et q̄m̄s ē eas a natā carnali p̄cidere: qm̄ ceteras passiones. **Prā** omnes illas passiones p̄cidere labor ē p̄ colluctationē cordis? istas autē passiones p̄cidē nō solum labor ē: sed cōsumē et contē. ac interficē ipām carnalē naturā. et q̄ trūcatur substantiā ipām. queadmodū si quis p̄cidet aliqd mēbroꝝ ip̄tus. Si ergo hee tres passiones naturales sūt et intime et p̄prie natē carnalis? nullius passiois abstinētia sic satisfiat corpus quō abstinētia hōi: ut sit castus. ut sit ieiūnꝫ. ut sit vigilijs p̄sēntab? et nulla illarū passiois sic cōtinuat corpus quō passiones iste: ut sit homo a fornicariis. a epulatore. a deditus sopno. Ideo et ap̄lus dicit. Omē p̄c̄m qđcūqꝫ fecerit hō extra corpus ē. qui autē fornicat in corpꝫ sui peccat: qā p̄prie de ipā natā corporis passio fornicationis egreditur. **Et dñs in euāgelio epulatore p̄ponit dīnitē: cui pauper lazarus adiacebat.** **Et abrahā nō dicit sibi et fili recordare qā tu hoc et hoc fecisti in vita tua. et nūc cruciāris: sed quia bona recepisti.**

Et ubiq; dñs in euāgelio p̄a-
 pit assidue vigilare. Ergo p̄t
 oēs quidē iusticias: p̄cipue tñ
 p̄ laboriosissimū ieiunium dicit
 Intrate p̄ angustā portā & por-
 ta p̄dicois ē dyabol⁹: p̄ que
 introit⁹ in gehēnā. Porta autē
 uite ē xp̄s: per que introitur
 in regna celestia: de qua dcm̄
 ē. Hec porta dñi: iusti intra-
 bur̄ in ea. Lata autē porta dicit⁹
 ē dyabol⁹: nō magnitudie
 ptatis extensis: s̄ effrenate
 supbie licētia dilatatus. Tale
 aliq; dñs dicit. Bñ paupes
 spū. Paup spū ē: qui cū sit
 magn⁹ modici se ostendit.
 Dives autē spū ē: qui cū sit
 modici ostendit se magnū: si-
 cut dyabol⁹ supbia elat⁹. Q̄
 cū esset mister dei in celo: q̄
 deus sup celos extendē se usque
 pauit contra dñm. Porta autē
 angusta dicit⁹ xp̄s nō ptate
 p̄nitatis exiguis: sed hūili-
 tatis rōe collectus: sicut ip̄e
 de se testimonium dat. Videte
 q̄a mitis fū: et hūilis corde.
 An nō tibi videt⁹ ptate latissi-
 m⁹. hūilitate angust⁹? qui cū
 esset dñs maiestatis: q̄i homo
 in hoc sc̄lo voluit apparē: et
 que totus nō capit mūdus!
 seipm̄ inter angustias uteri
 v̄ginalis inclisit. Et alias
 itelligit⁹ dyabol⁹ porta lata.
 et xp̄s angusta? q̄m dyabo-
 lus om̄s ptas inuoluit. et

uniūsam mūdi sarcinā banila-
 tes. recipit et ducit in morte?
 xp̄s autē nō recipit in se. nisi
 qui se oibus ptas eruent. et
 deposuerit oem sarcinā mū-
 di. et facti fuerit subtiles & spū-
 ales: ut q̄les intrent in mūdi-
 tales eruant de mūdo. Adhuc
 latus dicit⁹ dyabol⁹. q̄m apud
 illū sine lege sūt oia: xp̄s at-
 angust⁹. q̄a sub rōe legis ap-
 eū unīsa q̄sistit. Quicq; si-
 ne lege ē. solutu ē: qd̄ ante
 sub lege ē semp angust⁹. Via
 autē p̄dicois ē ois iniquitas. Di-
 cit⁹ autē sp̄tiosa. q̄a nō ē ita
 regula veritatis et discipline
 inclusa? sed p̄ diuisa carnalium
 voluptatum diffusa: et ambu-
 lantes in ea nō qd̄ debet agē
 hoc agunt. s̄ qd̄ eos delatuerit
 h̄ sequit⁹. Voluntas eoz lex
 ē ipoz? et nō ipi sub lege
 sūt: sed lex sub illis. Via autē
 uite ē ois iusticia. Dicit⁹ autē
 arcta ē? q̄a intra regula veri-
 tatis et discipline inclusa ē:
 et ambulantes in ea nō qd̄
 delat eos hoc faciunt sed qd̄
 debet? q̄a lex voluntas eoz
 ē: nec ē sub illis lex. sed ipi
 sub lege. Considerandū autē
 ē q̄a via ducit ad portā? et
 nisi q̄s ambulauerit p̄ viā:
 nō p̄t venire ad portā. Sic
 et qui iusticia faciunt: illi soli
 p̄t cognoscē xp̄m. et itare
 p̄ ipm̄. Q̄m autē nō ambulat
 per viā iusticie. impossibile ē

ut vere cognoscant xpm: quibus
 multi eam non ambulantes per ius-
 ticiam. Videant cognoscere xpm.
 Si autem nec fuisti. nec es in via
 iusticie? et putas te cognoscere
 xpm: mentiris. Sicut enim qui
 audit quia mel dulce est nec gustat
 de osillo? nomen quidem mel-
 lis cognoscit: gratiam autem nature
 eius ignorat: sic et qui audit
 quia xpc est filius dei. iusticia autem
 eius non fuerit usus. homo non
 nomen xpi cognovit: gratiam autem
 nature eius ignorat. Ideo non dicit
 propheta. audite et videte quoniam
 suavis est dominus: sed gustate et
 videte. Non ergo aliquid audimus
 de xpo. nomen xpi cognoscimus
 in hominibus ut dicitur? quoniam autem
 iusticiam dei facimus? ipsum xpm
 gustamus? Sicut nec invenit in
 manus dyaboli: nisi qui in via
 ambulat peccatorum. Vis non manere
 in dyaboli? Dedimus viam
 que ducit ad illum: et nulla habet
 in te dyabolus potestate.
 Si autem ambulaveris in via que
 ducit ad illum: iam non dyabolo im-
 putes perditionem tuam: quia ille non
 te tenet ad se. sed quia tu ipsi ad
 illum. Nam porta dicit ad viam.
 Sed via ducit ad portam. Sic non
 peccatus dyaboli ducit homines ad pec-
 catum: sed peccatum ad dyabolum du-
 cit. Vides ergo. hec via perdi-
 tionis quam nociva est. quia spaciousa
 est: et ideo non solum volentes. sed
 et nolentes inveniunt in ea. Et
 difficile est: ut natus in hoc mu-
 do non aliquantulum inveniatur in ea.

Quia lata enim delonge videtur:
 et ideo etiam infantes antequam via
 vite vel intelligant ista vident:
 Et cum intraverit quis in ea pro-
 ut vult se agit? nec conangus-
 tat in aliqua parte: ita ut delectet
 enim ambulare per eam. Am-
 bulat enim in ea gaudentes ri-
 dentes: non solum manducantes et
 bibentes: sed etiam denotantes
 tebrantes. Ambulat in ea di-
 vites. mendicantes. puerantes
 aliena tollentes: et se divites
 facientes. Ambulat in ea cum
 uxoris? non solum cum uxoris:
 sed etiam fornicantes et adulte-
 rates. Quid sit tribulatio nesci-
 unt. Et quis non delectetur quoniam
 tibi ad carnem ambulare per eam?
 Hec autem via angusta primum non
 facile videtur: et ideo qui vult in-
 trare in eam. necesse est ut aliquantulum
 enaget in via illa spaciousa:
 donec considerans aliquam inve-
 niat istam. Et cum intraverit
 in eam non prout vult agit: ut
 cum enim parte conangustat. ita ut
 penitentiam enim intrasse in eam. Am-
 bulat enim tristes. lugentes et
 ieiunantes: et si manducantes
 et bibentes: tamen non sine lege ti-
 moris manducantes et bibentes.
 Ambulat pauperes et divites
 non sibi sed alijs: aliena nec tan-
 geres. sua dispentes. Ambu-
 lant casti et si cum uxoris? tamen
 non sine lege timoris amorem
 suum dispentes: blasphemati.
 iniuriam passi. et spoliati. Et
 que non penitentiam quantum ad carnem
 intrasse per eam. Et non mire-

vis. q̄a duri q̄d nō penitent in-
 trasse per eā. **A**udi p̄pham di-
 centē. **M**ei aut̄ pene mohi sūt
 pedēs. pene effisi sūt gressus
 mei: q̄a **X**elam in peccatorib⁹
 pacē p̄coꝝ videns. **I**deo viden-
 tes hoīes hac tribulati et an-
 gustam viā: mlti recedūt ab
 ea. **E**t quidā ab iūcio nec ac-
 cedūt ad eā: nec volūt eā vi-
 dere. **Q**uidā aut̄ garrificetes
 volūt eā vidē et accedūt ad
 eā: sed dū cōsiderat angustias
 et labores ei⁹. recedūt
 ab ea. **A**lij aut̄ audaciores.
 et intrāt in eā: et postea dū
 supinet labores et angustias
 ei⁹: iterū reuersi egrediunt̄
 de ea. **A**d huc aut̄ sp̄tiosa illa
 dicit̄ viā. eā hac causa: q̄a
 oīa que sūt. vxores. filij pa-
 rentes. amia. aurū. Argenti.
 vestimēta. dom⁹. possessiones.
 oēs spēs ciboz et potū. oīa
 artificia. oīs negocia aōnes.
 militiae honores. et q̄cūq̄ s̄c̄lo
 ē. q̄d aut̄ visu delat̄ ā audi-
 tū. ā odoratū. ā gustū. ā tac-
 tū. vie p̄dicōis sūt: nō q̄a oēs
 qui ambulāt in illis reb⁹ pec-
 cant. sed q̄a oēs iste res ad
 peccm̄ cōpellūt. **V**ia aut̄ vite
 angusta ē: q̄a vna ē species
 id ē abstinētia oīm vni. **Q**ui
 em̄ separat se ab oībus reb⁹
 illis. saluatur. **N**ō dicim⁹ q̄a
 oēs qui sūt in illis peccāt: sed
 qm̄ q̄ se separant ab illis oēs
 saluant̄. **S**eparat aut̄ se nō
 corpe sed aīo: nō loco s̄ actu.

Nā q̄nis sit in mūdo. nō vide-
 tur ee i mūdo: q̄ nō vnt̄ mūdo
Attendite. **O**melia. **xv.**
A falsis p̄phetis. **S**up
 madanit aplis suis dñs ne ele-
 mosinas faciat corā hoīb⁹ ut
 videant̄ ab eis sicut ypocrite:
 et ut ne orent ut ab hoīb⁹
 videant̄ sicut ypocrite: et ut
 ne ieiunēt corā hoīb⁹ se osten-
 dentes sicut faciūt ypocrite.
Et docuit illos ut ne sic faci-
 ant et instruit eos: q̄a pos-
 sibile ē in ypocriti et demo-
 sinas facē. et orare et ieiuna-
 re. **P**roter q̄d q̄i tā aliq̄ cognos-
 cetis q̄ahet oīa in ypocriti fiet
 p̄nt: loquit̄ dices. **A**tendite
 a falsis p̄phetis. qui veniūt ad
 vos in vestimētis oīū: abint⁹
 aut̄ sūt lupi rapaces. **Q**ue sūt
 vestimēta oīū. **S**pecies sila-
 te religionis. **A**lemosina silata.
 vestimētū oīū ē: nō opus
 oīū. **I**eiuniū similitū vesti-
 mētū oīū ē: nō opus oīū.
Et cetera spēs pietatis q̄bus
 vestiūt se lupi rapaces. **N**ulla
 aut̄ res sic exterminat bonū:
 q̄admodū silatū bonū. **N**am
 manifestū malū: q̄i malū fit
 giūt et cauet̄. **M**alū aut̄ sub
 specie boni celatū dū nō cog-
 noscit̄ nec cauet̄: et sic q̄si
 bonū suscipit̄: et coniunctum
 cū bono exterminat bonū. **S**ic
 serui dyaboli pessime tūc xp̄ia-
 nitatem corripunt qm̄ se simi-

lant xpianos? de quib? amo-
 net discipulos suos xpr: ma-
 gis aut nos oes p illos dices.
Attendite a falsis pphetis. *Da*
 magna vtilis e boni cognosce
 malu: et firma tutela salutis
 e scire que fugias. **Heresis pi-**
culosa quide res e: sed utilis.
Valde piculosa: qa mlti seducti
 tur in ea et perent. **Utilis aut?**
 qa teptantur fideles p ea: et
 ab ifidelibus segregant. **Qui**
minuat de piculo teptacionis:
 minuat de pmio probacionis.
In nullo em negotio pt vqes
 iueniri: nisi pesserit labor.
Quantomagis in spualib? reb?
 n pesserit teptacio no pt esse
 pbacio. **Attendite a falsis pphis.**
pmu scire oportet: qa sut oio
 falsi xpiani. **Na nulla res sic**
pdit xpianos veros q her: qa
 quoscuq; viderit dici xpianos.
 q xpianos eos estimat. **Si**
em constat qa sut falsi xpiani:
 aut ille e falsus xpianus. aut
 tu. **Si tu: no ille.** **Si ille? ut q**
cu estimas de quo tibi xpr ma-
davit qa xpian? no e? **Quie**
deus no sui cofitet? filiu? tu
 quo tibi estimas frēm? **sed**
forte dicit. **Quo possu illu di-**
are no ee xpianu que video
xpm cofitente? altare habete.
sacrificiu panis et vini offere
te. baphtante. scripturas scoz
legente. gem ordine sacerdotij
habente. **Vir sapiens si no con-**
fitet? xpm. et manifesta esset

gentilitas illi? et seducebaris
 in ea. **Isania erat qa seduceba-**
ris? nuc aut qa cofitet? xpm
sed no sic queadmodu xpr
madavit: negligēcie tue e
si ab eo seduceris. **Qui em**
in occulta fouea cadit. negli-
gēs ee dicit? qa non tante
psperit. **Qui aut i mani-**
festā cadit: no negligēs dicit?
sed insan? **Quod aut de fili-**
tudie ecclesiaroz miserioru
diristi h? audi resposu? qm
et symea oia habet membra
hois. et p oia hoiez vmitat?
nuq? ppterca dicend? ho e?
Sic et hereses oia misteria
ecclē habet et vmitant? sed
no sut ecclē. **Deinde scēs dñs**
qa no erant manifesti genti-
les sed absconditi sub nomie
xpiano: io no dixit aspice.
sed attendite. **Aspicē e sim-**
plicit? vidē: attendē aut e cau-
te cōsiderare. **Ubi em certa res.**
et idubitabilis aspicit? ubi
aut incerta res. et dubitabilis
attēdit? **Scēs ergo xps qa**
e in illis aliq? qd alijs p alijs
alio videbat? desup postu. ali-
ud idus indusit? io dixit at-
tendite: ut scias qa no cor-
porali aspectu attendendū e.
sed vigilancia spuali. **Si em**
corpaliter alios aspicias cog-
nosce? no potes: qa scemata
xpianitatis habent. **Na hoies**
passibiles qn potestis videre

mendacia? veritatis velamine
 coopta. **P**rimo g^o attendendū ē
 p^{er} opa bona. **S**i em̄ opa iusti-
 cie facim^{us}? et a nullo errore de-
 cipim^{ur}: et ip̄i oem̄ sentim^{us} ex-
 torem. **N**ā ip̄a res faciōt exte-
 re: que faciōt alteri^{us} errorem nō
 cognoscē. **N**ā qui nō cognoscit
 mendaciū alteri^{us}: suā nō intel-
 ligit veritate. **E**rgo q̄ diu opa
 bō faciōt: ip̄m lumē iusticie
 an̄ oculos nr̄os adaptat verita-
 tē. **S**ic et patr̄a peccaciū sensu
 tenebre scē faciōt: ut nō viden-
 tes mendaciū cadant. **V**ide em̄
 ab inicio ex quo inter hoīes se-
 minat^{us} ē error fidei. nō error
 dyabolic^{us} fecit hoīes malos:
 sed hoīes mali dyabolici sibi
 fecerūt errorem. **S**i error fecit
 set hoīes malos: culpa erat
 dei qui tales hoīes fecit ut ab
 errorib^{us} seducant^{ur}. **N**ūc autē
 culpa ē hoīs qui voluntarie ele-
 git errorem: q̄ nō p̄t^{er} p̄uale
 m̄ hoīe nisi patr̄a p̄cesserūt. **P**ri-
 us em̄ patr̄is plurimis extecut^{us}
 hō: et sic dyaboli seductione
 decipit. et cadit i morte. **Q**uē
 admodū em̄ sole manēte nō
 p̄ualet nox: cū aut recesserit
 ad occasū tūc occipat mūdū?
 sic q̄ diu lumē iusticie i hoīe
 fuerit: tenebre erroris em̄ nō
 apprehendūt. **E**rgo bonis opib^{us}
 vigilandū ē: q̄ error nō ge-
 nerat patr̄a. sed patr̄a errorem.
 sicut dicit sapia. **I**mpietas ho-

mine trahit ad errorem. **A**tten-
 dite. **S**ic amonet attendite q̄
 inuito deo dyabolus hereses ito-
 ducat: nō inuito sed p̄mittēte.
Si em̄ gentes nō credidisset i
 xp̄m: intelligebam^{us} v̄tute suis
 se dyaboli qui gentes credē nō
 p̄misit. **N**ā si dyabol^{us} aliq̄ po-
 tuisset: ab inicio credē nō p̄mi-
 sisset. **N**ūc aut ex eo qd̄ om̄s
 gentes crediderūt: sed postea
 ex credentib^{us} fce sūt hereses?
 manifestū ē q̄ nō fuerit v̄tus
 dei: sed p̄missio dei. **E**t quare
 sic amonet? q̄ qui noluit fieri.
Quia nō sine iudicio vult ser-
 uos suos habere: ideo misit tēp-
 tationē. **Q**uā aut nō vult per-
 ignorāā eos perire: ergo tēp-
 tationē mittit. ne mali cū bo-
 nis coronēt^{ur}. **I**deo aut amonet:
 ne boni cū malis peant. **A**tten-
 dite vobis a falsis p̄phetis. **S**crip-
 tū ē. **O**is lex et p̄phete vsq̄ ad
 iohāne. **N**ō q̄ futuri nō erat
 post iohāne: fuerūt em̄ agab^{us}
 et silas. et mlti. **S** q̄ p̄pheta
 de xp̄o nō erat futuri post eū.
Ergo post iohāne p̄pheta qd̄
 cessavit. **P**phete aut et fuerūt
 et sūt: sed nō qui p̄phetarent
 de xp̄o? sed qui interpretant^{ur} ea
 que de xp̄o ab antiquis fuerūt
 p̄phetata: id ē doctores eccl̄az.
Bed et om̄s xp̄iani p̄phē dicit^{ur}
 tur: qui in regnū et sacerdotiū
 et in p̄pheta vngūt^{ur}. **N**ec em̄
 q̄s p̄ p̄pheticos interpretari sens^{us}:
 nisi habeat sp̄m p̄phete. **H**ec

aut dicitur: ut ostendam quia
 propheta de quibus loquitur doctores
 dicitur: Sciens ergo dominus futuros
 esse falsos doctores heresi dixerit,
 factum contra veros doctores. qui scripturas
 prophetias et apostolicas
 pulsa interpretacione confunderet: ideo
 per apostolos suos omni carolay docto-
 res amonet dicitur. **Attendite vo-**
bis a falsis prophetis. Et ne for-
 te dicat aliquis hereticus doctor.
 quia non dicit falsos nos prophetas
 sed gentiliu et iudeorum doctores:
 ideo addidit dicitur. **Qui veniunt**
ad vos in vestimentis ovium. **Omni-**
nis et de iudeis quidem falsis
apostolis et prophetis ista predicta: tunc
 de illis iudeis qui in christum qui
 dem fuerat credituri ex eis. lo-
 quentes aut perversa et secundum sug-
 gestionem maligni spiritus ad cor-
 ruptionem christianorum fuerat lo-
 cuturi. de quibus canedibus in omni
 epistola sua sollicitate monet apostolus:
 quorum filii sunt et heretici nomine.
Oves enim proprie christiani dicuntur:
 vestimentum aut ovile est christiani-
 tatis species. **Vides quia de hereti-**
cis loquitur christianis christus fugi-
endis? qui a foris in scemate
 christi videntur. ab intus autem cor-
 ruptionis efficacitate gentiles.
Et isti multo periculosiores sunt
quam illi iudaici? quoniam illi quidem
revertuntur ab apostolis. et vocati erunt
conventum christianorum extranei va-
gabuntur: et furtis quosdam
carumpebant incautos. **Isti autem**

qui fundati christiani: et ecclesias
 suas habentes. **Et quid dico?**
Ecclesias eam regentes palam
cum libertate subvertunt: et sic
multiplicati sunt ex diversis christia-
ni podus vagi. **Et illi.** **Et quomodo**
non sunt periculosi? aut quomodo sua-
dent multis? **Et ne adhuc di-**
cat hereticus quia de veris
christianis doctoribus loquatur.
 qui christiani quidem sunt. tamen peccato-
 res sunt: omnes enim christiani qui faci-
 unt peccatum falsus dicitur christiani.
Et verum quidem est. quia christiani
qui faciunt peccatum nec penitent
de peccato falsus est christiani: tamen
 ut scias quia non de christianis
 peccatoribus. sed de hereticis doc-
 toribus loquatur. non tamen dicitur qui
 veniunt ad vos in vestimentis
 ovium: sed addidit. **Ab intus**
autem sunt lupi rapaces. **Christiani**
autem doctores et si fuerint
peccatores. serui quidem carnis di-
cuntur. quia vincuntur a carne? tamen
propositum non habent perdere christia-
nos: et ideo non dicuntur lupi ra-
paces. **Vides ergo quia manifeste**
de hereticis doctoribus dicitur?
 qui eo proposito scemate christiano
 tamen susceperunt providente dyabolo
 ut christianos in quo seduc-
 tionis morsu dilaniarent.
De qualibus lupis ad ephesios
dicit apostolus. **Scio quod post deces-**
su meum intrabunt lupi graves
in vos non praesentes gregi? et
ex vobis ipis erient perversa
loquentes: ut abdicant disci-

pulos post se. Audi ergo qui
doctus ab hereticis putas te
eruditum: et baptizatus ab
eis putas te xpianum factum.
Vides doctores hereticos: qui
dicunt a xpo deuoratores.
Si ergo eruditus es ab here-
ticis: imptus es. non eruditus.
Si baptizatus es: deuoratus
non saluatus. Nam luporum deuo-
rator est: non saluare. Quid ergo.
Et fructibus eorum cognoscetis
eos. Status enim hominis est confessio
fidei eius: et opera quibus facionis
ipsius. Si ergo videris hominem
xpianum: statim considera si con-
fessio eius conueniat cum scrip-
turis: verus est xpianus. Si autem
non est quemadmodum xpc man-
dauit: falsus est. Sic enim et
iohannes cum de hereticis scrip-
sisset eplam. non dixit si quis
venerit ad vos non habens xpi
nomen nec autem ei dixeritis:
sed si quis non attulerit istam
doctrinam. Iudicium xpianitatis
non ad nomen retulit. sed ad con-
fessionem: quia non solum nomen
xpi xpianum facit. sed et veri-
tas xpi: quia in nomine xpi mul-
ti ambulat. in veritate autem
eius pauci. Deinde videt. Nunc
quis lupum persequitur aliquando.
Sed lupus ouem. Sic enim et
cayn persecutus est abel: non
abel cayn. Sic ismahel perse-
cutus est ysaac: non ysaac yf-
mahel. Sic esau iacob: non

iacob esau. Iudei xpm: non xps
iudeos. Heretici xpianos: non
xpiani hereticos. Ergo ex eorum
fructibus cognoscetis eos. Si
quis lupum cooperat pelle ouili.
non illum cognoscas: non autem per
vocem. sed per actum. Omnis idina-
ta dorsum balat: lupus in
aerem conuertit caput suum
contra celum et sic ululat. Sic
ergo secundum dei vocem humilitatis
et confessionis emittit: omnis est.
Qui autem aduersus veritatem
turpiter blasphemias ululat
contra deum lupus est: sicut dixit
propheta de illis. Iniquitates in ex-
celsis locuti sunt: posuerunt in
celum os suum. Omnis herbae
maduicat: lupus carnibus delec-
tatur. Quae videris ergo de
parto scripturarum herbas flo-
ridas iusticie colligere. omnis
est: quae videris autem in sanguine
persecutionis gaudente. lupus
est. Adhuc autem considera vni-
tes quos facit: vtilis sunt. aut inutilis.
Vtilis sunt. quae mirabiliter
fiunt et ad salutem proficiunt:
utputa infirmos curare. et alia
humorum que fecit xpc. Vanae
autem sunt. quae amiratione quodam
faciunt videntibus: utilitatem
autem afferunt nullam: utputa
volare per aerem sicut et deum
dyabolus hortabatur: statuas
facere ambulare. aut commiseri
flamme et non comburi: et alia

qualia symon fecit. **N**ā plena
 opa ex deo sūt: qā et ipē ē
 plen⁹. **V**acua aut ex dyabolo:
 sicut ipē vacu⁹ et van⁹. **N**ā
 qā quedā mirabilia fiūt ex
 deo: quedā aut ex dyabolo:
 demonstrat uxorē dē. **N**on
 em dixit. nemo facit signa
 nisi sit deus cū illo: s̄ nemo
 facit hec signa que tu facis:
 nisi sit deus cū illo. **E**t an
 tea quidē ex hoc solo cognos
 cebant⁹ falsi pphē et veri: si
 uilia ul' iutilia facerent sig
 na. **N**ūc aut qā futurū ē ut
 eā ex pte bona faciendorū
 signorū dyabolo det⁹ potestas?
 etiā aliud q̄rere debem⁹ si ne
 cessariū ē scdm t̄p̄s: aut nō
 ē necessariū. **S**i em mirabilia
 xpc p̄ q̄firmacionē ifidelīū
 faciēbat. nō ppter ipōs quos
 sanabat? ipōs em in fide sa
 nare poterat nō in signo: ma
 nifestū ē qā mō cū nullus
 sit ifidelis. faciendorū mira
 culorū nātās nō ē. **E**rgo si
 iuhle fecerit signū falsus ē
 pphā: qā nō facit ut aliūm
 edificet in fide. sed ut se oste
 dat in ope. **N**ūq̄ colligūt
 de spinis uias? **ā** de thulis
 fias. **Q**uia misterīū habet
 in se xpi. **S**icut em botrus
 mlta in se genna ligno medi
 ante suspēdit: sic et xps ml
 tos fideles p lignū c̄as tenet

adiuctos. **S**iliter eā sicut fi
 cus mlta genna uno tegmīe
 tenet idusa: sic et mltos fide
 les quodā dulci caritatis com
 plexu una tenet ecclā. **E**t sūt
 in fici signa h̄: caritatis qui
 dē in dulcedie? unitatis aut
 in cōiunctione ḡnoꝝ: sicut
 scriptū ē. **D**eus qui habitare
 facit unanimes ī domo. **I**n
 uia aut ē pacē q̄d signū
 qā in t̄raulat mittit? gau
 dij aut in spe qā uinū letifi
 cat cor: sincerat. qā nō ē p
 mirtū. et deliciao suauitatis.
De hīs scriptū ē. **S**ancty aut
 sp̄s ē caritas. gaudiū. pac
 paciā. bonitas. mansuetudo:
 fides. modestia. q̄necia. **S**pi
 ne aut sūt heretia: sicut ser
 mo iste demonstrat sup̄ius di
 cēs. **A**tendite a falsis pphē
 tis. **E**rgo nō pnt spine et tri
 buli ecclesiasticos fr̄is pfer
 re. **S**ed qd pferūt. **V**ulnera.
 tribulacōes zc. **Q**uēadmodū
 spina ul' tribul⁹ ex quacūq̄
 pte illā porcyzeris habet aci
 leos: sic eā seruos dyaboli
 ex quacūq̄ pte q̄sideraueris.
 uiquitatib⁹ pleni sūt. **S**i loq̄
 tur: in dolo loq̄tur. **S**i tacet:
 male cogitat. **S**i irascit⁹: insa
 nit. **S**i patient⁹ agit? tēpus
 expectat nocēdi: et oportuni
 tatē qm noccat. **S**i male agit:
 nō eubescat. **S**i bñ facit: ad
 uanā glām p̄t hōnēs facit.

Quo pferat fructu bonu? dicitur
 iudic dyabolus e. Sub bo
 arbore hestie et aialia requi
 esant? sub spinis aut nullu
 aial requiesce pt: n tmm
 serpetes. Sic iuxta fideles ho
 mines et boni et mali pace
 cape pnt? iuxta ifideles aut
 hoies. nemo pt pace habere.
 neq reqesant in eis n tmm
 serpetes id e demones: q ha
 bent dibilia in pectorib? eoz.
 fructus eozu nulli pcedit ad
 usum: umbra refrigerij no est
 in eis. Et veru quide. qa spi
 nas et tribulos oes hereticos
 appellavit? tm forstam sciens
 dñs hac heresim ee pualitu
 ta p oibus. tribulos eos appel
 lauit: q trinitatis pfectores.
 et triangula impietate i sua
 pfidia bauilantes. No pt ar
 bor bona malos fructus facere:
et no pt arbor mala facere
fructu bonu. No dicit arbor
 mala no pt fieri bona. neq
 arbor bona mala? alioquin
 qui malus e. a deo ess qd ma
 lus e: et qui bonus e. a deo ess
 qd bonus e. Aut aut dicit sic.
Malus no pt face fructus bonos.
 id e qm dñi malus e: si vero fr
 uctus fuit bonus. pt. ut dñs isrl
 qd malus e aut bonus. volun
 tatis eius sit. no nate. Nam si
 volebat et no poterat fructus
 bonos pferre. nate erat: si at
 pt et no vlt. arbitrij e no
 nate. Ergo seruis dei no pt

face malu. Et si videt aliqui
 qa male facit? considera caute
 ipm malu eius: et iuenies
 eu abitus ee bonu. Na ex
 pposito bono. ead qd videtur
 malu bonu e: qa ppositu bo
 nu malu opus excusat: ma
 lu aut opus bonu ppositu
 no qdpuat. Vidisti moysen
 homicidiu faciente? sed no
 ppter sua iuria: sed p seruo
 tu dei vindicta. Vidisti iacob
 aliud loquente in lingua. et
 aliud habente i corde ai dice
 ret ad esau. qa vidi facie tua
 sicut qui vidit faciem dei?
 sed no ut deaperet eu: sed ut
 copereretur. Silliter malus no
 pt face bonu. Et si videtur
 tibi face bonu? considera caute
 ipm bonu: et iuenies illum
 ab intus ee malu. Na qd ex
 pposito malo fit: ead bonu
 malu e. Na bonu opus malu
 ppositu no excusat: malu
 aut ppositu bonu opus qdpu
 nat. Si videtur ifidelem hu
 lem. a mansuetu: scito qa sub
 dolus in corde e. De talibus
 em dicit ppha. Molliti sut
sermone eius sup oleu: et ipsi
sut iacula. Si videtur bo opa
 faciente: intellige qa p hoies
 facit. De illis em dicit dñs.
 Omnia faciunt: ut ab hoibus
 videantur. Dicit ergo q bonoz
 hoim oia ead mala bo sut:
 sic maloz hoim oia ead

bona mala sunt. Si ergo vide,
 tis aliquem deum in veritate non
 colentem quam bonum? ne credas
 oculis tuis et dicas bone vi-
 te illum: sed crede magis deo quam
 tibi qui dicit. Non potest arbor
 mala: facit fructum bonum. Si
 autem dicas illum bonum: meditare
 fecisti christum. Tu enim vides que
 sunt in facie: deus autem que sunt
 in corde. Sicut enim in orto meli-
 te sunt arbores fructum inutilem
 facientes? in silvis autem non
 invenit bonum facies: si autem
 faciunt. inspidum faciunt et acer-
 bum? sic ecclesia que ortus est christi
 salomone dicente. ortus quod
 sus. fons signat. sicut mea
 paradisi sunt fructum pomorum.
 multi sunt mali: in ecclesiis autem
 heresi que sunt silve deserte
 nemo est bonus? quia et si aliquis
 bonus. propter heresim est: et non propter
 deum. Hec secundum fidem dicit. Quid
 autem secundum verum? Audi. Qui
 cumque facit: aliquid est propter quod
 facit. Et non facit aliquid propter
 nichil. Qui pugnat: propter
 perdam. a propter gloriam victoriae
 pugnat. Qui navigat: propter
 necessitate. a propter lucrum navigat.
 Sicut nichil potest nasci sine causa
 dice: sic nichil potest fieri sine
 causa. Sic qui bonum facit?
 aut propter retributionem regni
 celestis facit: aut iudicium pe-
 ne. Interrogo ergo te: infidelis
 propter quod facit bonum. Propter ill-

dicium pene dicit. Sed non ti-
 met deum. Quid autem non time-
 at deum ne peccet in opere: qui
 non timet ne peccet in fide?
 cum sit peius male credere quam
 male agere. Propter retributionem
 dicit. Sed non sperat in deo.
 qui non curat utrum mediantur
 credat a vere? cum sit melius
 bene credere quam bene agere: quam
 fides sine operibus aliquid est. et si
 mortua est. opus autem sine fide
 nichil est. Ut quod ergo facit bonum?
 Ut videatur ab hominibus et laudetur:
 et ideo bonum illius malum est. Si
 enim sine labore poterat homo
 bonum facere in hoc mundo? cre-
 dibile erat ut infidelis faceret
 bonum: propter hoc ipsum quia bonum
 facere bonum est. Hinc autem cum homi-
 bus in carne vivitibus sic contra-
 rium sit bonum facere. sic difficile
 et prope impossibile? ut neque mag-
 ni illi sancti perfecte potuerit ex-
 plere quod bonum est: quomodo infide-
 lis faciat bonum cum tanto cona-
 mine? nulla spem retributionis
 habens pro oculis suis. Quis
 agone suscipit sic periculosum?
 unam palmam non sperat. Quid
 ergo? Sine dubio sperat ali-
 quod ideo facit bonum: quia illud ut
 mereatur ab hominibus vanam gloriam.
 Nam multa datur virtute homini ad
 laborandum gratiam vane glorie?
 et si cum indulgentia possit di-
 cere. maiorem datur homini virtute

ypocrite. gaudia gl'ie vane:
 q' fideli spes regni celestis
 Et sic e' ratio. Contra spem
 regni celestis adu'sat' carnis
 nata'. gaudia aut' vane gl'e
 ex carne e': et io q'stit ex
 carnis nata'. Ideo ergo dicit.
 Omnis arbor q' no' facit fruc-
 tu bonu': q'a et mala arbor
 videt' face' iusticia' sed no' bo-
 na. nec ad v'su' p'ficien'te' Na'
 qui p'p't' de'u' facit iusticia'm.
 deus illa' facit? qui aut' p'p'tet
 vana' gl'am facit bonu'. d'ya-
 bolus illud facit: et io d'ya-
 bol' delat'ur i' eo. falsos g'o
 xpianos quos d'9 in ignem
 mittendos p'mittit? quo' tu pu-
 tas p'cip'es gl'e tue. No' ois
qui dicit in d'ne d'ne int'abit
in regnu' celoz: sed qui facit
voluntate' patris mei. falsos
 p'phas de quib' cauendu' erat
 locutu' no' alios ee' nisi falsos
 xpianos: et falsos xpianoz
 p'dicatores h'is v'bis manifes-
 te dem'ostant. Gentiles aut'e
 et iudei p'insp' credat' no' di-
 cunt xpo. d'ne d'ne! sed illi so-
 li qui tam ex iudeis q' ex ge-
 tilib' visi' su't quide' credidisse
 in xpm: conuersantes aut' et
 p'dicantes cont' voluntate' dei
 et xpi p'ceptu' falsi p'dicato-
 res fa' su't. Item qm' falsos
 p'phas et veros ex fructibus

eoz docuit discernendos: hic
 ia' manifestius docet qui su't
 fructus quib' discernunt' probi
 doctores et reprobi. Qui em'
 timo dicit xpo d'ne d'ne? et
 no' faciunt voluntate' dei: reprobi
 su't. Qui aut' et dicit et fa-
 ciunt voluntate' dei: ipi soli p'ba-
 biles su't. Et que e' voluntas
 dei: ip'e d'ns docet. Hec e' at'
 voluntas ei' qui misit me: ut
 ois qui videt filiu' et credit
 in eu' habeat vitam et'na'. Et
 ergo voluntate' dei face' hoc e' ae-
 dere in xpm? sicut et alibi in
 dieb' interrogatib' q'd faciem'9
 ut opemur opa dei. Respo-
 dit. Hoc e' opus dei: ut creda-
 tis in eu' q' ille misit. Creduli-
 tatis aut' sermo: et ad co'fessio-
 ne' respiciat et ad acti'. Qui
 ergo sic q'stitet' xpm quo' do-
 cuit ip'e ille credit xpo? et q'
 sic querat' quo' ille m'adavit:
 ille credit xpo. Qui aut'e no'
 sic q'stitet' quo' docuit. ille no'
 credit: et qui sic no' querat'
 quo' ille m'adavit: no' credit
 xpo. Credere aut' xpo: obedire
 est xpo. Qui aut' no' confite-
 tur. a' no' querat' sedm' v'bu'
 ei'9: ille nec obaudit xpo. nec
 credit. Pro'erea ta' ille q' ip'e:
 no' int'abit i' regnu' celozim'.

Q Vlti dicent **Omelia xxvij.**
 michi d'ne d'ne i' illa
 die? none' i' no'ie tuo' p'pheta

uim? In qua die. Quando ve-
nerit in maiestate patris sui?
et separaverit eos ab invicem
sicut pastor grege suum: qui in
nemo ausus e garrula cote-
atione sermonum. aut medaciu
defende. a confidice veritati?
qa tunc in mundialis et vana
gla no desiderat: sed flama
iudicij pena timet. In illo die
qui no os loquit. et opus ab-
scindit sicut in h' tpe. sed eto-
ta singulox opa loquit et
ora tacebit? qui no psona in-
terrogat. et qstia no videtur
sed econt: qstia distat. et
psona qfundit dicente aplo.
Cognitioib? iuice accusantib?
aut eaa defendentib? In illa
die qn nemo accusat patres
sed ombs accusat? nec alter-
pro altero interuenit: sed singu-
li ibi timebit: qa in illo iudi-
cio no erit tepes adulatores
hoies. sed angeli veraces? no
erit iudicantes psonaru ac-
ceptoru hoies: sed deus iusto
qui reddet vnicuiq sedm opa
eius. Am pprie timenai homi
et angustias pacienai voce
expressit dices. Dne dne no
em semel s suffiat illi dice
dne: que naitas timoris as-
tingit. Nonne i noie tuo pph-
tuim? Considera qa i noie
dicit no in spu? qa i noie
xpi mlti ambulat: q non ha-

vent spm xpi. sed uedi causa.
Iaro no ex noie xpi cognosce-
di snt xpiani: sed de spu xpi.
Ergo pphetizant in noie xpi?
in spu aut dyaboli: quales
snt diminutores. Sed sic dis-
cernit? qm dyabol? interdum
vera dicit: sps aut sanctus
nuqm mentit. Concessu est
aut et dyabolo interdum dicere
veritate: ut medaciu suu in-
ta veritate comedet. Si aute
nuq diceret veru: nec ad tep-
tatores poterat pfiere seductio
eius. Demonia eiciunt in noie
xpi habentes spm iuicia? ma-
gis aut no eiciunt sed eicere
vident: colludentib? sibi demo-
nib? ipis. Et io semp eiciunt:
et nuqm sanat. Semp aut
illos demones q castigati da-
mat: et nuq quasi ametes
recedunt. Faciunt et vbitas scia-
du ea que dixim? no utilia
et nec necessaria: sed inutilia
et vacua. In oibus ergo sedm
xpi pceptu: discutiendi sunt
factus eoz. Si bona querfacio
eoz: et vera cofessio. Si aut
a qfessio querfacio no conue-
nerit: aut querfacio cofessio:
falsus e. Tunc iurabo illis: qa
nescio qui estis. Usq tunc susti-
nebo? qa grande iram graui-
dis dilatio pcedere debet: et
grandis dilatio iustus facit
ee iudiciu dei. et digniore inte-
ritu patroz. Sciendu qa patres

corz docuit...
ia mai...
fens quib...
doctores...
unmo dicit...
no ficut...
snt. Qui...
aut voluit...
bles snt...
da: ipse...
voluit...
dus qui...
in cu...
go voluit...
dicit in...
dus dicit...
ut opem...
dit. Hoc...
tis in...
nons aut...
ne respicit...
eius sic...
noie xpi...
sic querfacio...
ille credit...
sic qstia...
credidit: et...
quo ille...
xpi. Credo...
est xpi. Qui...
tur: a no...
eius: ille...
cedit. Pecca...
no inter...
Olla dicit...
michi dicit...
de! nunc i...

nescit deus: quia neque digni sunt
 ut cognoscant a deo. Sicut enim
 et apostolus ait. Cognovit dominus qui
 sunt ipsi? non quia ipsos non cog-
 noscit: sed suos illos esse non
 cognoscit: ideo qui perierunt non
 fuerunt illi. Aut quomodo te deus
 cognoscit? cum tu cognoscere
 deum nolis. Sicut enim omnes ho-
 mines naturaliter cognoscunt
 deum? non autem videntur vere cog-
 noscere quia non digne colunt sicut
 serui dominum. sicut factura facto-
 rem: et hoc est secundum naturam
 quidem cognoscere. non autem secundum
 voluntatem? sic et deus naturaliter
 omnes cognoscit. sed non omnes vi-
 detur vere cognoscere: quia non eos
 diligit qui factor facturam. qui
 dominus proprios seruos. Et hoc est
 secundum naturam cognoscere. non se-
 cundum voluntatem: quia omne malum
 extirpare est a deo. Inuit autem
 christus non ut sua veritate comen-
 det: sed ut illorum incredulitate
 condempnet. Non enim si non iurave-
 rit christus mentitur? sed ut illi
 amplius confundantur firmiori
 responso: quoniam qui mendax est
 neminem putat dicere veritatem.
 neque ipsum deum. Cui enim non se-
 ductione dyaboli deceptus
 mentitur sed proposito mendax est:
 nunquam desinit esse mendax. neque
 post mortem. Nam mors animam
 quidem a carne separat: autem autem
 propositum non imitat. **Dis scire.**

Considera eos etiam post mor-
 tem mecientes. **Domine in nomine tuo**
 hoc et hoc fecimus? Nunquam nes-
 ciebat ipse apud se quia nunquam
 dilexerat christum? nec fecerat
 voluntatem eius? Sed putat se
 sicut in hoc seculo homines decepe-
 runt. sic et ibi deum fallere posse?
 ideo etiam non dixit illis disce-
 dite a me qui operati estis iniqui-
 tates: sed qui operamini? quia
 iniqui nec per mortem desinunt
 esse iniqui: quia et si peccare non
 possunt. tamen peccandi propositum te-
 nent. **Omnes qui audierunt verba mea**
hec: et faciunt ea. frequenter mi-
 rum quia homines a promissionibus
 flexi. a terroribus fracti. aut
 persuasionibus falsorum doctorum
 arcantur. relinquunt fidei ve-
 ritatem? et ad mendacium infide-
 litatis transigunt: quod si vel
 haberet una sententia christi carite-
 intelligerem? et recordarem.
 nunquam de iudicatione talium hominum
 supererem? Quomodo enim permaneat
 apud deum? qui nunquam
 stetit in christo? Aut quomodo illum
 teneat veritas? qui nunquam tenuit
 veritatem? Aut quomodo seruet eum
 iustitia? qui iustitiam non ser-
 uavit? **Omnes qui audierunt verba**
mea hec: et faciunt ea. Que
 verba? **Que superius dixit.** Ut
 qui vult esse christianus verus. non
 solum non occidat. sed nec iurfa-
 tur sine causa: non solum non periu-
 ret. sed nec iuret? non solum

nō fornicet. sed nec ad odium
 gaudiat: nō solum nō pariat:
 sed nec passus repudiat!
 nō solum aliena nō tollat. sed
 eam cogitā dimittat: nō so-
 lum sincere diligat amicos. s
 eam inimicos! elemosinas fa-
 ciat nō corā hoībus. orōib⁹
 impet itans i cubiculo suū:
 ieiunia celebret nō cū tristi-
 ciā. nō iudicet fratē suū per-
 cātem. sed sue ihermitatis cō-
 sideracōe ignoscat: non det
 san̄ canib⁹. neq; margaritas
 suas mittat an̄ porcos! pe-
 tat. q̄rat. pulset et accipiat:
 attendat aut̄ a falsis pphetis.
 Qui ergo talib⁹ se edificavit
 mādatis! quō p̄ fieri ut ali-
 qū fract⁹ reptacionib⁹ cadat:
 Aut ecōtra. Quō pass⁹ rep-
 tacionib⁹ stabit! qui se null⁹
 iusticie fundamēto ligavit.
 Quis ista custodivit et ceca-
 dit. Et culpam⁹ deū: q̄ nō
 custodivit. Si aut̄ illic p̄ualet
 fortitudo dyaboli. in quibus
 iusticia xpi nō iuenit! ma-
 gis illoz p̄dicōe laudand⁹
 ē deus q̄ culpand⁹: quia hij
 soli percut. q̄ xpi mandata
 cōtēpnit. Similabo eū viro
 sapienti. Nō dixit estimabo
 eū virū sapientē: s̄ similabo
 eū viro sapienti. Ergo alter
 ē qui similat⁹: alter ē vir cui
 similat⁹. Ergo q̄ similat⁹ hō ē:

cui aut̄ similat⁹ xpc. Christus
 em̄ ē sapiēs vir. q̄ edificavit
 domū suā idē eccliam sup̄ pe-
 trā: id ē sup̄ fortitudine fidei.
 Hāc et fortitudo fidei dicit⁹ pe-
 trā! p̄pter quā et symō. petrus
 ē dicit⁹: ad quē dicit⁹ de⁹. Tu
 es petrus! et sup̄ hāc petrā
 edificabo eccliam meā: et por-
 te inferi nō p̄ualebūt ei. Quis
 est vir stultus. Dyabol⁹. de
 quo dicit iheremias. Clama-
 vit p̄dit. cōgregavit filios
 q̄s nō genuit! fecit diuitias
 suas nō cū iudicio: i dimidio
 diezū derelinquit eū. et in
 fine erit stult⁹. Iste ergo dya-
 bol⁹ ispiens! ubi edificavit
 domū suā: sup̄ arenā.
 Dom⁹ em̄ ei⁹ an̄ xpm: fuerit
 oēs gentes. Sicut em̄ sancti
 dom⁹ sūt xpi: ita et impij
 domus sūt inimici. Edificati
 aut̄ fuerūt sup̄ arenā: id ē
 sup̄ incōstanciā infidelitatis.
 Si em̄ cōstancia fidei dicitur
 petra! recte et incōstancia
 infidelitatis arena vocat⁹: id
 ē ydolatria q̄ per varias ydo-
 lozū cultus semp̄ dispersa
 ē. Aut certe sup̄ arenā: id ē
 sup̄ carnales hoīes et infide-
 les. Ideo aut̄ tales hoīes are-
 na dicit⁹ nō terrā! qm̄ ter-
 ra quidē fructū facit: arena
 aut̄ sterilis manet. Deinde
 q̄ terrā quidē unita ē et in
 seip̄z cōstricta: arene autē

grana nō conueniūt sibi nec
 adherēt ad inice. Sic sūt et
 omēs infideles qui sūt sub dyā
 bolo. nō sūt vniti? nec vnū
 sapiūt: sed sūt p̄ diuersas
 opiniones dissi. Et aliū
 quidē dixit sic. Alij autē sic:
 sicut dogmata phōz nos do
 cent. q̄ sūt cōtraria sibi semp.
 Et nō p̄fidia hēticōz q̄ nūq̄
 sapiūt vnū: sed quot sūt. tot
 sentētiās habēt. **P**roter qd̄ arene
 affilat. dyaboli oīs populū.
Plius autē dei nō solū vnitus
 est q̄i terrā? q̄ quāuis cōpac
 ta sit tū solubilis ē: s̄ est sicut
 lapis cōstrictus et idissolubi
 lis. Tercio q̄ dyaboli plius
 innabilis ē sicut arena: dei
 autē ex mltis vocatū. pauci
 electi. **P**lūvia autē ē doctri
 na? quia sicut plūvia irrigat
 terrā ut p̄ferat fructū: sic doct
 na hōiēm irrigat ut iusticiā
 opetur? sicut dicit ^{reus} p̄ ysaiā
 de tollenda a iudis doctina:
 et mādabo inq̄ nūbib? ne
 pluāt sup eā plūvia. **N**ubes
 em̄ dicit̄ p̄phete et apli? q̄
 sicut nubes baiulat plūvia
 et effundit sup terrā: sic p̄phe
 te et apli accipiūt v̄bū. et ef
 fundūt illud sup rāconabile
 terrā. Sūt autē nubes que a
 spū s̄cō exātant? et sūt nū
 bes que a spū ptāis aeris.
 sicut dicit p̄p̄sa. **T**enebrosa

aqua in nūbib? aeris. **N**ubes
 em̄ que a spū s̄cō exātantur
 candida baiulat aqua? idē
 verā et s̄cōm doctina: q̄ aut
 a spū ptāis aeris. tenebrosa
 baiulat aqua? idē falsam et
 ipiam doctina que nō illinat:
 sed tenebrescē facit mētēs eoz
 qui suscipiūt eā. **V**enti autē
 sūt ex pte quidē mala. inūdi
 spūs q̄ in tē p̄cordia hominū
 flant: ex pte em̄ bona. spūs
 diuisaz v̄tūtū. ul' angeli q̄ in
 uisibilit? in sensib? hōm opā
 tur et adducit ad bonū. **E**t
 vide p̄p̄tate rerū. **P**lūvia p̄p̄
 ē mollire et solūe: ventozū
 autē cū v̄tute virgere. Sic q̄
 impioz nubes falsa sua doc
 trina et p̄missionib? molliūt
 hōiēs. et blandimētis et per
 cussionib? solūit? dyabolus
 autē intat in corda q̄ v̄tūs:
 et inuisibiliter virget cōsentire
 mēdacijs eoz. ul' in certā p̄m
 cōpellit. Sic et in pte bō s̄cō
 nubes doctina iusticie p̄sua
 dent hōib? et rāconabiliter
 placāt? spūs autē s̄cōs. ul' an
 geli q̄ p̄speri v̄tū p̄p̄rantes
 in cordib?: faciūt hōiēs acq̄s
 cere veritati. Sicut em̄ nō ē
 possibile ut ex sola plūvia fac
 tificet terra n̄ flauerit super eā
 ventū? sic nō ē possibile ut so
 la doctina corrigat hōiēm:
 n̄ cōpatus fuit spūs s̄cōs in
 corde ipi? **A**nima autē sūt

ex pte quide mala. hoies imu-
do spu pleni. et in vboitate
structi: quales sut philosophi
diufoz dogmati. oratores.
gmatia. ceteriqz sapientes no
sdm deu: de quoz vetre no ex-
cut flua aque viue. Et pte
aut bona. euageliste doctores
pli. ceteriqz sapientes sdm
deu: de quoz ventex excut flu-
mina aque viue. **Salam** ergo
qua xpr vit sapiens sup petra
edificauit. neqz pluuia meda-
cis doctrine corripit: neqz dya-
bolus impellit: neqz violento-
tu fluminu impetu mouet.
Na et si huiliat eam p temp-
tacione: tu pte no pt ppter
fide xpi. **Per** e contatm qd
quida de eala cadut: illi em
nu q xpiami fuerut. **Sicut** em
no oms qui sut ex isrl hij sut
israhelite: sic no oms qui xpi-
ami dicut: xpi sut. **Christiano**
ru em opa sut aspicienda: no
noia. **Dicit** em apls. **Cogno**
nit em dñs qui sut xpi: et
discedat ab iniquitate oib qui
iuocat nome dñi. **Ergo** q
discedit ab iniquitate ille est
xpi: no qui vacue nominat
nome xpi. **Illi** em tales nec
sup petra fidei erant edificati:
sicut israhels ondem. **Aduer**
sus aut domu qua edificat
uerat stultus sup arena. id e
aduusus gentiles et oms im-
piob. qui sut dyaboli dom9.

descendit pluuia id e veritatis
doctrina p pphetias et aplicas
nubes: descenderut venti id e
gru spuales. aut angeli q iui-
sibilir opantes hoies ad fide
veritatis idinat. **Venerut** flua
id e qtuor euageliste. a ceteri
sapientes et ipegerut in do-
mu illa: et sic cecidit dom9
dyaboli spiritalib istrimen-
tis. et erecta e dom9 xpi. **Et**
ne miretis. qa gentes venien-
tes. ad pedes cecidisse dicunt.
Ceciderut em dyabolo: ut sur-
geret xpo. **Sic** em oib homo
q dm ambulat i peccis dyabo-
lo stat. xpo aut iacet: cu aut
couersus fuerit ad iusticia: dya-
bolo cadit. xpo aut surgit.
Dicit em ppha de hoib9 libe-
ratis a xpo. **Ascendit** i altu:
captiua ducit captiuitatem
Ite dñs. **Om** diu fortis arma-
tus cecidit atriū suū: i tuto
sut oia ei9. **Cu** aut venit for-
tior. diripit vasa ei9: scilicet
hoies ipios de quib9 edificata
fuerat dom9 dyaboli. **Si** ergo
sdm pphca captiui dicunt.
qntu ad dyabolū atq ad liber-
tate sut questi. si direpti dica-
tur sdm xpm: cōsequenter
et cecidisse dicut qntu ad sta-
tū suū pōre. qui surrexerut i
fide. **Et** facta e ruina ei9 mag-
na. **Videlicet** ydolis i toto mu-
do destructis. medacijs i tota
terri cōiunctis. errorib9 solutis:
qa totus mund9 dyabolo cecidit.

fuerit. et ad gentiles ul' here-
 ticos tūserit: tūc ē ruina
 ei⁹ magna. qā totus fundit⁹
 ruit. Et factū est cū cōsu-
masset ih̄s verba hec: am-
irabantur turbe sup doctrinā ei⁹.
 Placatus rōnabiliter hoīe
 intellectus laudē gr̄at: victus
 aut amiracionē. Neq̄ em̄
 laudare nō possum⁹: hoc ā
 miram̄. Amiracio tū eorū
 magis ad xpi gl̄am ptinebat:
 q̄ ad fidem ip̄oz. Pro em̄ ideo
 mirabantur q̄ credentes i xpm̄:
 sed qā irēphesibiles audierat
 sermones. Si aut credentes
 essent in xpm̄ nō mirarent⁹:
 sed potius crederent. Nā omē
 dictū ā factū illud mouet am-
 iracionē. qd supat facientis
 ā dicentis psonā? utputa si
 hō aliq̄ tale dicat aut faciat:
 qd credit nām mēsure ei⁹.
Quibus aut magnū sit qd
 deus dicat ā faciat: tū min⁹ est
 q̄ dei potētia. Ideo q̄cūq̄ a
 deo factū ā dictū audim⁹
 nō amiram⁹: qā oīa minora
 sūt q̄ dei potētia. Tamē
 audiebat pplus cū magno si-
 lenāio et genuitate? et ami-
 rans p̄ficiēbat in v̄bis ip̄i⁹:
 qā amiracio et si ip̄a non ē
 ex fide. tū iuitacio ē ad fidem.
Nā qui amirat⁹ de v̄bis doc-
tine quib⁹ adhuc nō credit:
 tū in ip̄o lumie credulitatis
 ar̄sistit ut credat. Turbe at-
que mirabantur id ē popul⁹

vulgaris. Pro erat illi pharisei
 aut p̄ncipes ppli? ā sacerdotes
 qui solent nō discendi studio
 audire: sed cōtradicedi: non
 ut aliq̄ saluās acq̄pnt: sed
 aliq̄ calūpnie inueniat. Et
 iō simplici⁹ audiebat pplus
 simplex. Si aut aliqui eorū
 fuissent? sine dubio silenāio
 et genuitate ppli sicut q̄sueti
 fuerat cōtradictionib⁹ suis
 cōtribassent: qā ubi maior
 sc̄a. illic malicia forcior. Et
 aut festinauerat eē prior:
 difficile cōtentus erat eē sc̄i,
 dū. Stat em̄ docens eos: si
aut p̄tatem habens. Om̄is
 doctor scribas ē legis? quia
 neq̄ sup legē addere p̄t de suo
 sensu. neq̄ subtrahere aliqd se,
 cū dū pp̄u intellectū: sed hoc
 tūmo p̄dicat qd habetur i
 lege. Neq̄ em̄ p̄t mens hūana
 detractare: qd sapiā dicitur.
Sic em̄ ait salomon Ne ad-
das ad v̄ba dei: neq̄ detrahas
 inde. Qui aut hoc ē ausus
 facē se sapienciorē putat eē
 q̄ deū? et incipit falsus eē
 testis: qā illud dicit qd nec
 auris audimit. nec ocul⁹ vi-
 dit. Christus aut dñs legis
 et subtrahere p̄t de lege qd p̄
 nēitate t̄p̄is iussit? utputa
 p̄pter duriciā cordis iussim⁹
 fuerat dare libellū repudiij:
 dñs illud q̄ p̄tatem habens
 subduxit dices. Quos deus

conuincit: homo non sepat. Item et
addidit. quod propter infirmita-
tem hominum minus fuerat iussu?
utputa antiquis dictum est non
ocidit: ego autem dico non iuraf-
ceris. Ideo ergo mirabantur quia
non quasi seruus legis sub potestate
constitutus illud docebat quod
fuerat iussu. sed quasi dominus legis?
et habens potestatem sua aucto-
ritate addebat super quoniam fice-
rat dominum. dicens antiquis dominum
est hoc: ego autem dico hoc. **Ca. 11**

A **Descende vniuersum. Ome-**
dente eo in. xxvij.
de monte: secute sunt
eum turbe multe.

Vide quia super montem discipuli
tamen dicitur ascendisse ad ipsum?
descendente autem eo de monte.
secute sunt eum turbe. Et multe:
quia mons est virtutis fastigium
caucium ecclesie in quo appiari
episcopo turbe non possunt? vel peccatis
grauate. vel curis mundialibus
onerate. nec possunt promittari christum.
nec sublimes audire sermo-
nes qui dicuntur in monte? sed solum
discipuli qui a passionibus vi-
ciorum liberi sunt: qui curis mu-
dialibus onerati non sunt. Propterea
quia liberi et expediti ad christum
accedere possunt facti imitatores
eius in omnibus: ut sublimes sermo-
nes ipsi possunt audire. Et
cum descenderet ad humilia de al-
titudine pietatis propter infirmitatem
hominum sequi eum non poterant super

montem: tunc secute sunt eum tur-
be multe. **Et leprosus.** Scien-
dum quod lucas quidem et marcus
statim in primis ponunt demo-
niacum curatum? in secundo autem lo-
co mulierem carnali infirmitate
febrim liberatam: ea videlicet
ratione. quia maior dei cura est
de salute anime quam de carnis. Pri-
mum. quia dignius est anima quam
corpus. Anima autem sine carne
vivere potest: caro autem sine anima vi-
uere non potest. Secundo autem. quia in
omni peccato prius anima peccat: postea
caro. Nam nisi anima prius fuerit vic-
ta: nunquam caro potest peccare. Caro
quidem concupiscit prius malum potest:
peccare autem non nisi anima illi consense-
rit non potest: quia caro in potestate
anime est. non anima in potestate carnis.
Ideo ergo necessarium fuit: ut
que prius occiderat. ante resur-
geret. Deinde anima liberata a
potestate dyaboli. carne sua libe-
rare potest a peccato? caro autem sana-
ta ab infirmitate animam liberare
non potest a peccato. sed magis eam
energit: quia incolumitas carnis
semper impugnat iusticie discipli-
nam. Hic autem matheus statim le-
prosum ponit mundatum in miste-
rio carnis. Quid ergo? Prete-
rit ratione quam alii evange-
liste tetigerunt? Pro: sed habu-
dantem eam exponit. Pro eo
quod illi posuerunt demoniacum
curatum in misterio anime? iste pro
salute anime ponit christum docente

in mōte: qđ alij nō dixerūt. **Nā**
 sicut effugatio imūdi spūs libe-
 rat aīam de p̄tate p̄cā qđ fit
 p̄ suggestionē dyaboli: ita et
 v̄bū doctrine soluit opacoēz
 dyaboli. et aīam liberat ab
 errore. liberat a p̄cō ceteris q̄
 malis: q̄ dyabolo suggerēte
 nascūtur. Quia nō solum ille
 dyabolū patit̄ cui⁹ corp⁹ ver-
 at̄ ab eo: sed eoa oīb̄ q̄ facit
 dyaboli volūtate peius ver-
 at̄ ab eo. Leprosū aut̄ ponit
 ī misterio carnis sanate. Lepra
 enī passio ē carnis. Sed ne fore-
 re diceret pplus apud se. V̄ba
 quidē magna et terribilia di-
 cit. sed opa nulla facit. Dicē
 granditer nō ē multū facere.
 opari granditer multū ē: ideo
 excauit lepsū. ut mūdācio
 nis illi⁹ miraculū. p̄cedentib⁹
 v̄bis auctoritate prestet. ut
 in v̄bis mirabilis: mirabilior
 ess̄ in ope. **Ecce** lepsus q̄ nā
 paratus descendenti illi occur-
 tit. ne forte et iō descendit
 ut leprosus mūdaret: lepra
 enī ē p̄cā aīaz nr̄az. **Ideo**
 ergo dñs de altitudine celi q̄
 de exalto mōte descendit: ut
 lepra p̄cōz nr̄oz mūdaret.
Quare putis iste inter cele-
 stes nō ascendit ī mōte? ut
 audiret sermones diuinos.
Quia lepra erat q̄uat⁹? et
 p̄cōrū bauias pondus: sur-
 sum ascendere non valebat.

Aut nō audisti p̄pheta dīcētē?
 quō leues debeant eē qui ad
 ecclesiasticū mōtem ascendūt.
Quis inquit ascēdet ī mōte
 dñi? aut q̄s stabit in loco scō
 ei⁹? **Innocēs** manib⁹ et puro
 corde ē. **Sic** quicūq̄ ī malis
 ambulat nō p̄t in eccliam
 ascendē q̄ mons dei appellat⁹?
 nec audire spiritalē doctnā:
 et si venit? corpe qđ venit:
 aīo aut̄ nō ascendit. **Qui** at̄
 cū puro corde nō venit? nichil
 illi p̄dest qā corpe venit: et
 si audit spūalem doctnā. nō
 idelligit. qā sensus ei⁹ carna-
 liū viāoz lepra corrupt⁹ est.
Nō enī bonaz rerū p̄t senti-
 re sapore: q̄ diu delectat̄ in
 malis. **Quā** diu enī delectat̄
 cū malū: nō p̄t eū delectare bo-
 nū. **Tūc** aut̄ ei incipit placē
 bonū: cū ceperit ei displicere
 malū. **Veniēs** adorabat eū.
Orō p̄fecta ē fides et cōfessio:
 sicut ap̄tus ait. **Corde** credit⁹
 ad iusticiā: ore aut̄ confessio
 fit ad salutē. **Sic** et leprosus
 fidei opus adorans impleuit:
 cōfessiois aut̄ in v̄bis. **Dñe** si
 vis: potes me mūdare. **Non**
 illū petebat q̄ artificē hoīez:
 sed adorabat quasi deū. **Spūa-**
 li medico: spūalem offerebat
 mercedem. **Nā** oīs medici pe-
 cunijs: iste aut̄ solus orōne
 placatur. **Deo** enī nichil est
 digni⁹ qđ offerim⁹ deo: q̄ orn-
 aione fidelem. **Quicūq̄** enī ob-
 tulerim⁹ de nr̄is ē: orō autē

creando cōscripsit: sed quā
 didicit in libro cō pplus vi
 tulū adorass. nō illā de qua
 dictū ē. **L**ex dñi irreprensibi
 bilis ē cōvertēs aīas: sed illa
 de qua dictū ē. **L**ex itā opat.
Ubi aut nō ē lex: nec pena
 ritatis. Quō em digna cāt
 seruari? quā meruerit pāā.
Merito placatus recedit: qd
 iratus didicit. **N**ā si lex sub
 lata nō fuisset: nūq̄ spūalis
 leprosus sanaret: qā oīs q̄
 sub lege vivit. leprosus ē. **V**olo.
Mūdare. **E**t cōfessim mūda
 ta ē lepra ei. **N**ō ex quo tac
 ta est lepra recessit: sed ex
 quo iussa ē: ut cōndatur qā
 nō p̄t effigacionē lepre teti
 git eū. sed ut solueret legem.
Alioq̄n q̄ntū ad leprā sufficē
 bat sermo tm̄mō? sed neq̄ ser
 mo necessarius erat: sed sola
 volūtas. **E**rgo volūtas fca
 ē p̄t leprosu: vbi aut p̄
 spectantes. **N**ā si tacite eū ai
 tassēt: astantib⁹ circa xpm̄
 q̄s scire poterat cui⁹ v̄tute
 sanatus ē. **I**deo ergo dixit.
Volo. mūdare: ut hoīes sci
 ant qā illi⁹ v̄tute sanatus ē:
 qui p̄ceptū sanitatis emisit.
Hoc qd̄ dicit volo. volūta
 tis idiciū ei⁹ est. aspiciens ad
 hoc qd̄ dicit si vis: qd̄ aut
 dicit mūdare. potestatis ē
 p̄ceptū. p̄tines ad hoc qd̄ dicit
 erat ille. potēs. **E**t aut ihs.
Vide nemini dixeris! **S** vade

et onde te sacerdoti: et offer
 min⁹ tuū qd̄ p̄cepit moyses
 ni testimoniū illis. **N**ō sic i
 tellige qā hoc moyses p̄cepit
 i testimoniū illis: sed vade
 tu offer in testimoniū illis.
Nō dicit vade onde te sacer
 dotibus. et nemini dixeris:
 sed p̄mo nemi dixeris. et va
 de onde te. **N**ō em semp iū
 bet illū tacere: sed q̄ diu nō
 cōndat se sacerdotib⁹: ne for
 te aliam nūciaret de v̄bo. in
 v̄bo audirent sacerdotes. et
 occasione habentes lepre. p̄
 odiū et inimiciās xpi expel
 leret eū de plō q̄ leprosu.
 nō recipientes nūdatū. **I**deo
 em iubet offerre munera:
 ut si postmodū vellet eū ex
 pellere. diceret eis. munera
 q̄ a mūdato accepistis: et quō
 me q̄ leprosu expellitis. **S**i
 leprosus adhuc fuit: munera
 a mūdato. **S**i aut mundus
 factus fuit: expelle nō debetis
 q̄ leprosu. **E**adem alit. **O**īa
 opa cūctationū xpi: habent
 in se misteria dispositionū dei
 absconditay. **I**deo corporalia q̄
 dem cūctationū ei⁹. quō et
 illoz fuerūt tūc. et mō sunt
 nra: spūalia aut forsitū nra
 tm̄mō. **I**git hie leprosu q̄ p̄
 v̄ba doctrine cōfessim q̄ tā
 paratus accessit ad curā: in
 figura fuit ppli iudaici deor
 sti quide cōsistentis. et audi
 entis v̄bū qd̄ dictū fuerat

sursum: et credentis et adorantis
 et complectentis. Omnis enim
 qui verbum dei adoratur estimatur
 et ipsum esse divinum. et com-
 plectitur illud cordis affectu:
 sine dubio et verbum dei attain-
 git animam eius. Non enim possibile
 est. ut anima que complectitur verbum:
 non attingatur a verbo. Cum autem
 tetigerit eam verbum. a lepra in-
 fidelitatis eam emundat: secundum
 quod scriptum est. Et vos mundi
 estis: propter verbum quod locutus sum
 vobis. Et petrus in actibus
 apostolorum. quidam inquit cor-
 da eorum per fidem. Propter quod
 populus qui in lege austera de-
 gerat. et gratiam nondum erat
 ceptus: de potentia eius quod de-
 firmiter credidit secundum tra-
 ditionem patrum suorum: de misericordia
 autem dubitavit dicens. Si vis:
 potes me mundare. Nam lex
 potentiam quidem dei sufficienter
 tradebat: misericordiam autem eius non
 satis apte. Propter quod et dominus
 cognoscendi potentiam christi
 secundum legem quam dederat adimplere:
 ut et misericordiam gratie eius
 cognosceret dicens. Volo. Mun-
 dare. Et precepit ei ut offerret
 munera secundum quod preceperat
 moyses. Que illa. Par turturum: aut duos pul-
 los colubarum. Omnis iniquitas
 in hijs est duobus: in abstinentia
 rerum malarum: et in ope rerum

bonarum. Pertinuit ergo iubet
 populum ab infidelitate mundatum.
 scilicet offerre deo in abstinentia
 rerum malarum: quoniam castitas
 spiritualis anime abstinentia est ma-
 lorum: ut non coeat cum spiritu
 alieno. nec inspiratio eius
 accipiat semen. nec generet
 opera filia spiritui malo. Per co-
 lubam autem deus signavit bonum
 nascentis ex caritate: quoniam ca-
 ritas omne opus generat bo-
 num. Qui ergo primum suum
 diligit sicut se: nullum bonum
 primo suo subducit sicut
 nec sibi. Cum ergo has duas
 iustitias implerent quibus. et ab
 omni malo se abstinere quod est
 castitatis: et omne bonum facere
 quod est caritatis: manifestus effi-
 citur ille talis qui ab infidelita-
 tis lepra mundatus est. Sic enim
 populus mundatus. et talia faci-
 ficia offerens deo. factus est in
 testimonium contra incredulos
 sacerdotes: qui glantes in lege.
 legis repulerunt auctorem. pu-
 rificationem populum a peccatis. que
 lex purificare non potuit. Et
 tu si compleveris fueris verbum
 dei cordis affectu: et tuam ni-
 hilominus animam attingit
 verbum: quoniam diligentes se diligit:
 sicut dicit in proverbij salomon:
 et ab omni te infidelitatis lepra
 mundat. Cum autem mundaverit.
 precipit tibi ut sacerdotibus
 offeras te mundatum: castigas

teipm ab oi comquinatione
 opis mali: et expadens cari
 tate tua ad oes per opa bo?
 ac p her sacrificia a sacerdoti
 bus cognosceris qa mundus
 es: ai viderit te no faciente
 alteri qd pati no vis. sed ad
 huc faciente hoibus qd tibi
 vis fieri. **Si aut haru iusticia**
ui sacrificiu no obtuleris deo?
 manifestus es oibus. qa no
 es mudatus: sed adhuc in
 piori ifidelitate pmanes lepro
 su. **Post her aut ai veniss**
in capharnaui. Postqm dñs
 pplm docuit sup mote. lep
 su aut sanavit sub monte.
Post her venit capharnaui.
 In misterio p9 iudeoz munda
 cione: venit ad geres. **Et ec**
ce centurio quida accessit ad
eu rogans. Centurio prim9
 facty ex gentib9: ad cui9 fi
 dei coparacione fides omi iu
 deozu ifidelitas e iuenta. **Hic**
 neq xpm audivit docente?
 neq leprosu ai mudaretur
 asperit: sed audiens timo
 sanitate leprosi. plus credidit
 qm audivit. **Ille em seipm**
 obtulit diceb: si vis. potes
 me mudare. **fidei quide sut**
her vba. no tm magne! qm
 talia dici poterat eia hoib9
 sñs: qualis fuit heli zeus q
 leprosu mudavit. no maib9
 sed pcepto. **Iste aut centurio**
 no solu ptatis ei9 virtute

confessus e: sed ipam divinita
 tis ei9 natura cognovit. **Ro**
 em qm corporale scm rogavit.
 sed qm den ubiq pnte diceb?
 die vbo et sanabit puer me?
 qm poterat in absentib9 ifir
 mitatib9 impare. **Stat em**
iste centurio i misterio gran
fituraz? q neq lege a pph
 tas legerat de xpo. neq xpm
 mirabilia faciente viderat:
 sed iusticias legis qb i libris
 no legerat. in corde senserunt?
 et xpm que oculis no viderat.
 mete viderunt: ondentis in se
 qm scripture ad puidiau pec
 catoz fee sut. no ad naitate
 scoz? qa vetis et fidelib9 scrip
 ture scozu nate no sut: dice
 te aplo. **Lex no e posita iusto:**
 sed i iustis. **Magistra em oib**
 iusticie ipa natura e homi?
 et scriptura ifallibilis de deo
 creatura e omi reru: quia ni
 chl creatu e in hoc mundo. p
 qd no manifestisse deus on
 ditur. **Idco elementa omi rez**
 in hoc quide tpe amonent
 hoies de poteca dei: in illa at
 die iudico suo codepnabunt.
Sciendu aut e: qm lucas p
 sacerdotes ponit xpm a cen
 turione rogatu: mathe9 aut
 ab ipo centurione. **Diuisa qde**
spes expositioem: vn9 aute
 expositiois e sensus. **Ille em**
 p sacerdotes exponens miste
 riu demonstravit? qm omnis

no

petitio ppli p sacerdotes debet
transmitti ad deū: iste aut rem
ipaz exposuit: qm̄ et qui per
sacerdotes rogat xpm̄: recte
ip̄e rogare videtur. Et eo at
qd̄ et illic sacerdotib⁹ iterce-
dentib⁹ acq̄euit. et hic ip̄i ro-
ganti pm̄isit: manifestū ē qm̄
et illic p̄ nō psonā sacerdoti
acq̄euit. sed ppter fidē ip̄i⁹ cō-
turbationis: ut sciam⁹ qm̄ in oī
cā nō itercedenāū merita. sed
hūiliter petenāū aspicitur. si-
des. Puer me⁹ iacet i domo
palaticus: et male torquetur.
Quid p̄mū murem i centurio-
ne? hūilitatē. a fidē. a sapiāz.
a bonitatē. Hūilitatē: qā nec
in domo xpm̄ suscipe dignū
se estimauit. Fidē aut: quia
credidit eū posse qd̄ peccat.
Sapiāz: qā aurū diuinū ha-
bēs absconditū in agro t̄reno:
nō acūmie oculoz. s̄ mentis
puritate nullo demonstrāte pro-
sperit. Bonitatē aut: qd̄ pro
salute serui sui sic sollicitē fes-
tinabat: nō q̄ dāpnū pecūie
sed salutis passurus i morte
illius. Puto qd̄ iste centurio it̄
seruū et dnm̄ nullā differen-
ciā estimauit: scies qā et si
dignitas in h̄ seculo diuisa ē
inter illos: ē t̄n natura illis
equalis. Ideo magis honora-
bat dei ymaginē i hoīe. qm̄
opus captiuitatis cōtepebat
i seruo? qd̄ nō deus sedm̄ sua
iusticiā creando disposuit: sed

p̄ peccā hoīm pm̄ittendo susce-
pit. Si enī tu dñs p̄cū dediti
pro seruo: deus sp̄m̄ suū plan-
tauit in eo. Quō ergo maior
ē sp̄s dei qm̄ p̄cū hoīs: t̄nto
magis ē qd̄ amet? q̄ qd̄ cō-
tepeat in seruo. Vide ergo ne
forte tu p̄ p̄cū tuū abusus
illo fueris sine timore dei: de⁹
p̄ sp̄m̄ suū t̄dem a te erigat
sine m̄a. Audiat etiā et itel-
ligat serui. Sicut enī habent
dñi qd̄ p̄nitent i centurione
p̄t̄ m̄iam: sic et serui qd̄ p̄mi-
tent i puero p̄ sinceritatē.
Putas aut̄ q̄lis erat ille puer?
ut sic amaret a dño? Sedm̄
dilectionē dñi: m̄surate fidē
serui. Nec enī possibile ē ut
sine p̄cō morū bonoz tanta
sibi dilectionē dñs cōparasset.
Dñi ergo seruis debet amore
p̄ cōem naturā? serui autē
debent dñis suis timore: p̄t̄
ordinationē diuinā. Et i ser-
uis xpc̄ amat a dñis: et in
dñis xpc̄ timet a seruis. Et
male torquet. Et si nō satis
male torquebat. cū estimabat
dñs male illū torq̄ri: quia sic
diligebat eū. Nā unusquisq̄
quē diligit. et si modicē fuit
tediatus: q̄uius eū putat ha-
bere qm̄ habet. Vide aut̄ sa-
pienciā centurionis et fidem.
Fidem quidē qd̄ nō dixit. ve-
ni et salua eū: scens qā et
illic cōstitut⁹ in oī loco fuerat
p̄ns. Nam q̄uis xpc̄ videbat

eē in mūdo p̄ disp̄saōne car-
 nis: tū mūduſ erat in xp̄o se-
 cūdu subſtācia deitatis. **Sapiaz**
 aut: qd̄ nō dixit ul' hic consti-
 tutq̄ sana eū? facbat em̄ q̄a
 potēs ē ad faciendū. sapiēns
 ad intelligēdū: misericōrs ad
 exaudiendū. Ideo īfirmitate
 tm̄no exposuit: remediū
 aut̄ sanitatis ī p̄tate m̄e ei⁹
 dimisit. **Pa** et medico corpa-
 li nātū ē tm̄no passiōe ex-
 pone: quid aut̄ et quō faciat
 ip̄e cognoscat. **Respondit ei**
ih̄s. **Ego veniā: et sanabo**
eū. **Ut** mltas cas̄ ai nō pe-
 tectur ut iret: p̄mittit se ire.
Pm̄i quidē ut excitaret fidē
 ei⁹: hac ip̄m respōde voluit
 qd̄ respondit. **Nisi** em̄ ipse
 dixisset. veniā et sanabo eū?
 nūq̄ ille r̄nderet. nō sū dig-
 nis ut intres sub tectū meū:
 sed dic v̄bo et sanabit̄ pu-
 er me⁹. **Hoc** em̄ cōsilio et
 cananea clamāte. filia mea
 a demonio male torq̄t̄. res-
 pondit qd̄ nō erat factur⁹?
 nō ē bonū tollē panē filioꝝ
 et dare canib⁹ ad māducā-
 dū: ut illa p̄locata respōde-
 at. eadē dn̄e. nā et catelli
 edūt de miās filioꝝ. **Hic** et
 huic r̄ndit qd̄ nolebat: ut
 qd̄ volebat audiret. **Deinde**
 qm̄ petitiō centurionis erat
 pro seruo. ideo ne p̄posuit?
 ut nos doceat nō magnoſ

colere. et cōtēpnere modicos:
 sed pauperes et diuites s̄k̄t
 honorare. **Si** em̄ diuitem ho-
 noras: p̄pter p̄sonā illi⁹ hono-
 ras. **Si** vero pauperes hono-
 ras: p̄ p̄sonā xp̄i honoras.
Protea et in quodā loco regu-
 lo postulante pro filio suo: nō
 dixit ego veniā et aumbo eū.
Sed quid. **Vade:** filius tuus
 vinit. **Illic** ai rogaret. ire no-
 luit. ne forte p̄sonā reguli
 videret accipe: hic aut̄ nō
 rogatus ire p̄misit. ne vide-
 at̄ hūilitate serui cōtēpnere.
Illic ergo contēpsit quē dig-
 nitas subleuabat regalis:
 ip̄i aut̄ honorauit. quē cō-
 ditio hūiliabat seruilis. **Res-**
pondit aut̄ centurio. **Dn̄e**
 nō sū dign⁹ ut intres sub
 tectū meū. **Honore** t̄ debeo
 pro b̄nficio m̄e: nō iūria.
Sufficit m̄i qd̄ puerū meū
 sanabis? ut q̄ eadē pacia-
 ris iūria intrando sub tec-
 tū dom⁹ indigne. **Quid** aut̄
 in hūc mūdu venisti. iūria
 passus es. **Sed** attolerabilis
 ē iniūria tua. qm̄ pateris
 illā p̄ om̄i hom̄i cōz salute:
 ut q̄ et altera pataris iū-
 ria introeūdo in domū p̄
 vni⁹ salute. **Dic** verbo: et
 sanabit̄ puer me⁹. **Sciebat**
 qm̄ astant illi iuisibiliter
 angeli ministrantes: q̄ om̄e
 v̄bū ei⁹ faciūt opus. **Qui**

et si angeli cessent? tñ ipse
 firmitates. et spūs passionū
 p̄ceptis ei⁹ uincatib⁹ expellu-
 tur: qm̄ oīs sermo ei⁹ uincat
 virtus ē. **Nā** et ego homo
 sū sub ptate. **Vide** quō mis-
 reū p̄is et filij i seipō spū
 suggerente depinxit. **Nūq̄**
 nō sufficiebat ad cōfessionē
 ptatis xp̄i hoc solu dicere?
 et ego homo sū habens sub
 me milites: et dico huic va-
 de. et vadit? et alteri veni
 et venit. **Quā** xp̄c sub se
 habet angelos: quib⁹ eūdi
 et redeūdi pot̄ p̄ceptū. **Id**
 ergo n̄cū fuit addē. et ego
 hō sū sub ptate? nisi ut ple-
 nissime xp̄i dignitatē osten-
 deret i seipō. **Id** ē. et ego hō
 sū sub ptate alteri⁹: tñ potes-
 tate habeo iūbendi eis q̄ sub
 me sūt. **Nec** enī ipediōr iū-
 bere minores p̄pter qd̄ ego
 sū sub maiorib⁹? sed ab illis
 quidē iūbeor sub quib⁹ sū:
 illis aut iūbeo qui sub me sūt.
Sic et tu. quib⁹ sis sub ptā-
 te p̄is? tñ habes ptatē an-
 gelis tuis iūbendi: nec ipse
 dicis iūbere inferiorib⁹ p̄pter
 qd̄ ipse habes superiore. **Nā**
 et iūberis a p̄re q̄ minor:
 tñ angelis iūbes q̄ maior.
Vide ergo quō gentilis et tris-
 tibus miles misterij verita-
 tis cognouerit: et homines

xp̄iani qui scriptas portant
 in ore et denegat veritatē?
 nō qā obscura sūt aut p̄sim-
 da misteria veritatis nō oēs
 ea cognoscūt: sed qā p̄uersa
 sūt corda eorū. et nō req̄esāt
 in eis spūs veritatis. p̄pta
 veritas fugit ab eis. **Qui**
 aut̄ rectus ē corde ita ut re-
 quiesāt i eo spūs veritatis:
 nō p̄t longe eē a veritate.
Scriptū ē enī. **In** malinola
 aiām: nō it̄vibit sapientia.
Sed dicit aliq̄s. **Vos**
 ergo oēs iusti estis et tñ?
 qui putatis vos eē i verita-
 te. **Nō** oīs qd̄ peius ē. s̄
 mlti sūt p̄uersi i veritate
 fidei: tñ in errorib⁹ nullus
 vob̄ ē. **Aliud** ē enī mltos
 eē malos: aliud ē nemine
 esse bonū. **Vbi** enī quidam
 sūt mali. quidā boni. diffe-
 rencia homi ē: ubi aut̄ oēs
 mali. rei p̄uersitas. **Et** i me-
 dio tritici volūtariē nascit̄
 spine: inter spinas aut̄ vo-
 lūtariū tritici nō gn̄atur.
Audies aut̄ ih̄s mirat̄ ē:
 et sequētib⁹ se dicit. **In** nul-
 lo tanta fide iuēni in isrl̄.
Credidit andreas: sed p̄sig-
 nate iohāne et dicite. **Ece**
 agn⁹ dei: ecce qui tollit p̄cā
 mūdi. **Credidit** aut̄ et petr⁹:
 sed euāgelizante sibi de illo
 andrea et dicite. **Inuenim⁹**
 messiam. **Credidit** philipp⁹.

sed legendo scripturis: sicut
 ipse ad nathanael dicit. **Quia**
 scripsit moyses in lege et prophete:
 uenim in ihu a nazareth.
Ipe quoque nathanael nisi au-
 disse a xpo ai esses sub ar-
 bore ficu uidi te: nunc respo-
 disse. **Rabi tu es filius dei.**
 tu es rex isrl. **Primo** signum
 diuinitatis accepit: et sic
 confessione fidei obtulit. **Aut**
 si non fuim? ausi fideliozem
 illi putare qm aplos. ita
 testimoniu xpi intelligendu:
 et qd unuq; bonu hoib
 scdm q̄litate p̄sone illius
 laudat. **Ut** puta si iusticius
 aliqd ubi sapienter loq̄t?
 philosophus multo amplius
 sapienter: in modico sermo-
 ne sapiē iusticij plus laudat.
 q̄ in magno philosophus?
 qm iusticiu dice aliq̄ sapien-
 ter. magnu ē: philosophu
 aut dice sapienter. nō ē mi-
 ra. **Aut** si puer aliq̄ astute
 loquat: dicim? satis sapiēs
 puer ē. **Si** aut pfectus sapi-
 enter loquat: nō laudat? q̄
 uir sapiens? nō qm puer pl̄
 sapuit qm pfectus: sed qm
 ad cōpacionē etatis sue sapi-
 encior uidet? eē qm ille per-
 fectus. **Sic** in cōtentione dan ē.
In nullo tanta fide inueni in
 isrl: nō quia apli tantam
 fidem habuerunt.

Explicat prima pars. Nota qd
hec pars huius voluminis non
est integra. deest enī ab hō
loco. scilicet: nō inueni tanta
fidem in isrl. usq; ad illud.
Sic et p̄ meus celestis fa-
ciēt uobis. si nō remiseritis
sc̄ribus ur̄is. scilicet de corde
ur̄o.

Incipit secunda pars. Ca-
pitulūm xix.

reliquit. exulibus. remedia
 sanitati. **Et sanauit eos.**
 Ibi apparet quia parati erant
 ipsi sequi eum: eam in fines
 iudee. Sed ne quis existimet
 iudeorum sicut erat detractores
 quod ad comedacionem opinio
 nis. et ad testimonia virtutum
 suarum iactacione causa traheretur
 seu multitudinem infirmitatum.
 ideo sanauit eos. et dimisit eos:
 maxime cum sufficeret et ipsi ad gloriam.
 et hominibus ad salutem testimonia in
 suo loco uasencia. **Et accesserunt
 ad eum pharisaei temptantes eum
 et dicentes ei. Si licet homini
 quidamque ex causa uxore
 sua dimittit. Vtro castro quid
 licetque uxor bona uidet. quia
 ipsa caritas uicia non sentit.
 Qui diligit uxorem. de soluendo
 matrimonio. lege necessariam
 non habet. Ubi autem de soluendo
 matrimonio lex requiritur.
 illic iam odium demeritur. ubi
 odium iuenit. illic fornicatio
 esse cognoscitur. Quomodo
 dum si uideas hominem assidue
 alicuius medicorum colentem.
 et ipsa re statim intelliges
 quia infirmus est: sic et cum uideas
 siue uirum. siue mulierem
 de dimittendis uxoribus. aut
 uiribus lege interrogantes. cognosce
 quia uir ille lasciuus est. et mulier
 illa meretrix est.**

Sic et iudei erant omnes fornicarij
 et contaminati. qui habentes
 uxores habere non uidebantur:
 quia illis non erat quasi iocunda
 possessio castitatis. sed quasi
 defectus estus libidinis illic
 religate. Nam matrimonio mor
 castitas delat: libido autem
 quasi uinculo coniugij colligati
 torquet. Et non sit nouum. quod
 dicimus quia castitas in matrimonio
 delat. Nam primum quod
 est castitatis sincera uirginitas:
 sed aut fidele coniugium. Ergo
 spes sedam uirginitatis: est
 matrimonij casta dilatio. Adie
 runt ergo ihm temptantes. ut
 uiderent si uoluntatis eorum
 amicus esset. an castitatis pa
 tronus. ut si quidem diceret li
 cet dimittit laudaret eum: si
 aut non. contiderent ei. Et
 hoc est ipse temptare. Qui autem
 uere interrogat: quod quod audie
 rit coquiescat. Si licet homini
 uxorem suam dimittit quacumque
 ex causa. O effrenata lasca
 uia. Saebant quia nulla cau
 sam ydoneam habebat cur
 ea dimittendas uxores preter
 sola turpitudine: alias atque
 alias sibi iungebat. Ideo timue
 runt interrogare ex quibus cau
 sis: ne seipos infra angustias
 certarum causarum costringeret.
 Sed interrogauerunt si ex omnibus

causis licet? scientes quā mo-
dū nescit libido: sed quanto
exactur. tantomagis accedit.
nō leniter nec infra termi-
nos vni⁹ cōiugij capit libi-
do. Ille rādens ait eis. Nōne
legistis? quā qui fecit ab mi-
cio masculū et feminā fecit
eos. Ideō legistis quidem: s̄
noluistis facere quod legistis.
Cōstatz illorū ad testimonium
p̄uocari? ut ondat eos quia
ideo interrogat nō ut firmi⁹
discant quod dubitat: sed ut
excusabilit⁹ faciat. q̄ reuol-
sabiliter peccant. Masculū
et feminā. Nō masculū et
m̄ltas feiās: ut vni masculo
liceat plures feiās possidere
Nēqz masculos et feminā?
ut vni femine liceat m̄ltos
viros accipere: sed masculū et
feminā? ut vna feiā nullū
masculū putet f̄m̄ eē ī s̄c̄lo
p̄ter vni⁹: et vni⁹ masculū
nemine putet feminā eē ī
s̄c̄lo p̄ter vni⁹. Nō enī duas
ul tres costas detulit de latē
viri: et duas ā tres fecit m̄-
lieres. Cū autē ergo s̄c̄da aut
tercia vxor steterit an̄ facie
tua sicut tūc eua ante adā:
quō illi dicas? hoc nūc os
ex ossibus meis. Nā et si v̄e
costa ē illa m̄l: tñ nō tua.
Si ergo nō dixeris: nō illā
cōfirmes eē cōiugem tuam.

Si autē dixeris: mētiris. Si
ergo de⁹ ad hoc masculū et
feminā ex vno creauit ut
sint vni⁹? quare ergo et
de cetero vir et m̄l nō ex
vno utero nascuntur sicut
volantia quedā? Quia de⁹
masculū et feminā quidē
creauit p̄pter n̄citatē fi-
liorū generandorū: cū semp
capitatis fuit amator. et
cōtinēcie auctor. Ideo illū
t̄pū nō seruauit ī hoib⁹?
ut si quidē vlt hō nūbere
s̄c̄dm̄ p̄mā dispositionē crea-
cionis huāne. intelligat q̄
ē vir et vxor: si aut volue-
rit nūbere. nō habeat n̄cita-
tem nūbendi p̄pter cōiunctio-
nē n̄citatē? ne forte videri-
tur p̄ suā cōtinēciā alterū
p̄dere quē volebat eē ī con-
tinēcia: quō dicem⁹ post
cōiunctū m̄rimoniū ne alter
altero nolente separet. q̄t
quod relinquet hō p̄rē suū
et m̄rē suā. Uter quid?
Quia ex vno ē vxor: et
ex vna carne sūt ambo. Et
ergo nō maior caritas debet
esse inter fr̄es et sorores?
quā isti quidē ex eisdem p̄rē
tib⁹ exēnt: illi autē ex diuer-
sis. Sed hoc magnū ē nimis:
quā forci⁹ ē dei cōstitūcio.
q̄ virtus nature. Non enī

pcepta dei nature subiecta
 fut: sed natura pceptis ob
 temperat. Deinde fr̄es licet
 ex vno nascantur: tñ iō nas
 citur ut diuisas vias petat.
 Vir aut̄ et vxor licet ex di
 uersis nascantur: tñ iō nasci
 tur ut i vnu cōueniat. Er
 go hii quib̄ fut̄ ex vno: tñ
 nō ita fut̄ q̄i ex vno: quia
 ad hoc creati fut̄ ut nō sint
 vnu. Illi aut̄ quib̄ nō sint
 ex vno: tñ ita fut̄ q̄i ex vno:
 q̄a ad hoc creati fut̄ ut sint
 vnu. Vides ergo q̄a nō scdm
 seipm loquit̄ ordo nature:
 sed ordinationē dei et tempo
 cōsidera. Quid em̄ ē in herbis
 aut̄ i arborib̄ humor: hoc ē
 i hoibus amor. Sicut herbe
 ex humore nascit̄ et crescit:
 sic hoies p̄ amorē incipiūt
 et augent̄. Humor quidē
 de radicib̄ ascendit i herba:
 de herba aut̄ nō reuertitur
 ad radiceb̄: sed sursum trāsmittit
 in semen: sic et caritas
 de patrib̄ ascendit i filios.
 de filiis aut̄ nō reuertit̄ ad
 patres. Ideo patres quidē
 diligūt: sed nō sic diligūt
 a filiis? q̄a sicut herba nō
 deorsū sed sursum ad semen
 trāsmittit humore: sic et hō
 nō ad parentes: sed ad pax
 andos filios trāsmittit affc̄m.

Et erūt duo in carne vna.
 Sicut qui spūalit̄ se diligūt.
 mltorū aīe q̄i vna aīa esse
 dicūt: dicente scriptura. Qm̄
 credentiū erat cor vnu. et
 aīa vna: sic et vir et vxor
 qui carnalit̄ se diligūt: vna
 caro dicūt. Dicit illi. Quid
ergo moyses mādauit da
re libellū repudiij: Displicet
patrib̄ doctrina iusticie:
gravis ē fornicantib̄ iter
pretacio castitatis. Si cōtra
 rationē quidē respōdē non
 pnt: veritati tñ credē nō ac
 quiescūt. Quid ergo. Con
 ferūt se ad p̄uāniū vni sc̄i
 simi moysi. cui? p̄sonā vere
 bant̄ oēs et timebat̄: ut
 doctrinā xp̄i quā tacē vin
 cere nō poterāt. p̄ auctorita
 te validioris p̄sone desine
 rent: ut dū moyses irrep
 hēnsibilis xphēdi timet. ve
 ritatis iterptacio taceatur.
 sicut solent hoies facē ma
 la causā habētes. cōfugūt
 ad potētes viros: ut si per
 iusticiā nō pnt. vincant p̄
 p̄sonā. Tamq̄ si ita inuidio
se respōdat. Quid ergo. Mo
yses p̄cepit in lege. q̄ fuit
q̄i visibilis lingua inuisibilis
dei: qui incorruptibile gl̄az
corruptibilib̄ oculis vidit.

et testimonium veritatis in
vultu suscipies: portavit
ad populum. Tu autem homo vilissimus
fabri lignarii filius? quomodo des-
truis quod ille constituit? Si
filius dei es sicut tu dicis?
quare confundis tuum ministrum?
Si homo es filius nostri? quomodo re-
prehendis tuum auctorem? Si ma-
lum est: quare precepit? Si bonum
est: quare destruis? Tunc ait
ihesus. Moyses inquit propter duri-
am cordis vestri: permisit vobis
dimittere uxores vestras. et precepit
vobis moyses propter duritiam
vestram iustitiam quam iustitiam
precepit: ut in heremo hostias
deo offerre. Et quomodo dicit
propheta: Non accipiamus de domo
tua vitulos: neque de gregibus
tuis hircos. Sed quia pres-
de egypto egressi eratis corpe-
tem non animo: nam totam egyptum
secuti in moribus baulabantur?
videns quod moyses propter dilec-
tionem carnalem circa studia
sacerdotum esse eos inclinatos.
si mandasset eos recedere a
sacerdotibus non fuerat audient?
quia anosa passio medicame-
to momentaneo non curatur?
iussit eos sacrificare quidem:
sed non in demonibus sicut in
egyptis sed deo vino. Dimi-
diu mali permisit: ne totum

perderet bonum. Hac ratione per-
misit vos dare libellum repu-
dij? quia melius iudicavit per-
mittere lege matrimonium solui:
quod odio compellente homicidium
fieri permisit vobis mala fa-
cere: ne faceretis peiora.
Ergo hoc vobis permittendo
non vobis iustitiam dei demon-
stravit? sed a peccato abstulit
culpam peccandi: ut qui secundum
legem agentibus vobis pec-
catum vestrum non videatur esse pec-
catum. Disputa si quis habeat
seruum qui furat et rebruiat
se. consideras dominus quia si utrumque
sibi in similibus mandauerit ob-
servare nichil proficit? man-
dat illi quidem ne bibat quantum
voluit. sed publice bibat: ut
huius quidem quod bibit sit scilicet
nomine bonum. ut paulatim dis-
cat obedire preceptis. Sic per-
missum est dari repudium? malum
quidem. tamen licitum hac ratione:
et apostoli preceperunt sedas adire
nuptias propter continentiam
hominum. Ita secundam quidem accipe
preceptum apostoli est: secundum veritatis
autem rationem vere fornicatio
est. Sed dum permittit deo pub-
lice et licenter committit? sit
honesti fornicatio. Proterea
beatus dicit. quia moyses hoc per-
misit: non precepit. Aliud est
precepere: aliud permittere.

Ad p̄cipim⁹ semp placet?
 quod aut p̄mittim⁹ nolentes
 p̄cipim⁹: q̄a mala hom̄i vo-
 luntate ad plenn̄ phibere nō
 possum⁹. **Amen dico vobis:**
quicūq; dimiserit uxorem
sua excepta causa fornicatio-
nis. mechat. Omnis res per
 quas causas nascit⁹: p̄ ipas
 absoluit. Matrimoniu em nō
 facit coitus: sed voluntas! et
 ideo nō illud soluit sepacio
 corporis: s̄ separacio volunta-
 tis. Ideo qui dimittit coniu-
 gē suā. et aliam nō accipit:
 adhuc maritus ē. Nam et
 si corpe iam separatus ē: tū
 adhuc voluntate coniunctus ē.
 Si ergo aliam acceperit
 tūc plene dimittit: mecha-
 tur qui alterā ducit. Sicut
 aut crudelis ē et iniquus q̄
 castā dimittit: sic fatuus
 ē et iniustus qui retinet me-
 retricem. Na p̄vōnis t̄pitu-
 dinis o⁹ ē: qui aīme celat
 meretricis. Imitatores ergo
 debem⁹ eē dei? ut sicut ille
 agit cū ecclia: sic nos agi-
 m⁹ cū cogu cōiuge. Ille em
 nūq; derelinquet pplm̄ nisi
 ad gētilitate. ul ad heresim
 voluntate trāsierit: alias aut
 peccante castigat q̄dem cū
 misereri nō cessat dicente
 pl̄sa. Si dereliquerit filij ei⁹

lege meā? visitabo ī vurga
 iusticias eorū: miām aut
 meā nō disp̄gā ab eis. Sic
 et vir meretricē quidē di-
 mittat: alias male morige-
 rata. castiget et teneat. **Quō:**
Tribus modis: p̄mo docedo
sdm̄ deū. Si aut cōtēpnit
 timorē dei. Ipperando ut ul
 hoies erubescat. Si nec pu-
 dorē sentit frequēter q̄fusa:
 faciat illi qd̄ p̄cipit salomo.
Cor durū. baculo poite. Er-
 go p̄mū amone: q̄a mltū
 pficiat doctrina iusticie. De-
 inde q̄funde: q̄a frequēter
 et pudor frenū est vitioꝝ.
Tercio instū ē ut castiget
 q̄ ancilla: que erubere nes-
 cit ut libera. **Aliter de gali-**
lea turbe ī misterio genān
secute sūt dnm̄ ī fines indee:
ibi⁹ civitate sūt. Iste ī fines
trāsierit indee. Nec em̄
 potuissent curari: nisi relic-
 tis finib⁹ suis. ī fines tran-
 sissent indee. Sicut scriptū
 ē ī psal̄a. **Et veniet oēs**
gentes et dicat. Venite ad-
cedam⁹ ī motē dnm̄. et ī
domū dei iacob: et annūcia-
bit nobis viā suā. et ambu-
labim⁹ ī ea. Et civitate sūt
 gētes ī finib⁹ iudeorū ad
 cōfusione ipōꝝ! q̄a gētes
 quidē et ī aliena secute

sunt xpm: iudei autem in finibus
 suis conspiciunt et depnauerunt
 et repulerunt: et in formaco-
 nibus suis corporalibus. forni-
 catione sua confessi sunt spua-
 lem dicentes. Si licet viro
 dimittere uxorem suam? quocumque
 ex causa? Quia non potest
 anima esse castus quam corpore est
 lascivus? hoc est. non potest deo
 esse fidelis qui uxori suae per-
 fidus est: sic nec ex diuerso
 consensu seruat. qui deo fide
 non seruat. sed alter alterius
 fornicationibus est accusatrix.
 Nam si interim non puaricat
 lascivus? tamen iam in eo status
 est ut puaricet: si corruptio
 persuasionis accesserit. Et illi
 quidem secundum carnem interroga-
 bat. que pati merebantur
 secundum spiritum? si licet dimittere
 uxorem quocumque ex causa? xpc
 autem respondit eis quod facere eos
 non decebat. dicens. Quicunque
 dimiserit uxorem nisi ob cau-
 sam fornicationis. et aliam
 duxerit. mechatur. Sicut enim
 uxorem quocumque modo contra
 voluntatem viri agentem dignum
 est repellere? non autem est in-
 quantum ad gravitatem viri. nisi
 ob causam fornicationis: sic
 et ecclesia quocumque modo contra
 voluntatem egerit xpi abici

digna est. non autem abicitur per
 longanimitatem xpi. nisi sola
 causa transgressio. Sicut
 enim si xps prius dimisisset
 ecclesiam iudeorum. non eis sub-
 ministras per scripturas no-
 ticiam suae diuinitatis? ipse
 faciebat eam adulteram cum
 dijs extraneis. quoniam natura
 irrationabilis et subdita deo
 creata sunt. sine deo non possunt
 esse: sic xpo spiritus eius scientiam
 suae diuinitatis subministra-
 te. quoniam synagoga spernes
 transibat ad ydola. irra-
 tionabilis adultera reperta est.
 propter quod repulit xpm. non
 repulit eam xpc. Non quocumque
 ex causa? sed propter causam
 fornicationis ipsius: quia non
 solum relicto xpo dyabolo se-
 quuntur. sed etiam interfecit
 pro quo mori debuerat. Ab-
 iectio enim deus genuit xpm.
 Deinde creauit hominem ra-
 tionabilem naturam angelorum
 et animarum. quoniam coniungere et po-
 tentem accipere verbum ipsum.
 Ideo clamat. Quod deus con-
 iunxit: homo non separat.
 Et multis quidem modis homo
 separat: quod deus coniunxit. Sed
 et si illi: nullus alter hoc fa-
 ciat. Ipse autem homo peris a deo
 recedat repellens sanctum eius
 a se homo videtur se posse:

quod deus conuertit. Dicit ei
discipuli. Si ista est causa viri
ad uxorem: non expedit nubere.
 Audientes cogitabat apud
 se. Mulier bona difficile in-
uenit: prestante salomone.
In mille viris inuenies: mul-
liere autem in hijs oibus non
inuenies. Quid autem est mil-
lioni amicitiae inimica? Tenu-
gabilis pena. necessarium ma-
lum. nalis temptatio. desiderabi-
lis calamitas. domestica pe-
nicilia. delabile detrimetu-
mali natura boni colore de-
picta. Ergo si dimittere illa
 partem est. tenere autem vere tor-
 menti est: nec est ut aut di-
 mittere adulterium alterum fa-
 ciamus: aut tenentes cotidi-
 nas pugnas et amaritudi-
 nes habeamus. Ideo responde-
 rit. Si ista est viri causa ad
uxorem: non expedit nubere.
 Tunc dominus non dixit quia ex-
 pedir: sed magis consentit quia
 non expedit. Sed infirmitas
terre carnis accipiens dicit.
Non omnes capiunt verbum istud:
sed quibus datum est. Non dicit
non omnes possunt. sed non omnes
cipiunt: id est omnes quidem ca-
pere possunt: sed non tamen omnes
cipere volunt. Palma posita
 est. Qui concupiscit gloriam: non
cogitat de labore. Nemo vin-
ceret: si oes praesiliu pugne

no

timeret. Et eo quod quidam non
 possunt. et a proposito continentiae
 cadunt: non debemus circa virtu-
 tem castitatis fieri pigriores.
 Si enim quidam in pugna cade-
 tes non exaerant ceteros. sed
 dicunt illis sic datum fuisse rem-
 non applicat pugnae sed homini:
 quomodo magis nos cadentium neg-
 ligentiae imputare debemus? non
 difficultati virginitatis. Quod
autem dicit quibus datum est. non
hoc signat quoniam quibusdam datum
quibusdam non datum: sed illud
ostendit. quia nisi auxilium gratiae
accipiamus: nichil et nobis
valeamus. Quoniam autem volentibus
gratia non denegatur: in euangelio
dominus dicit. Petite et dabitur
vobis: quaezite et inuenietis:
pulsate et aperietur vobis. Quis
enim qui petit accipit: et qui
quaezit inuenit: et pulsanti
aperietur. Debet autem voluntas
praecedere: et sic sequitur gratia
Non nec gratia sine voluntate
aliquid operatur: nec volun-
tas sine gratia potest. Non et terra
non germinat nisi pluuia
suscipit: nec pluuia fructi-
ficat sine terra. Sunt enim eunuchi
qui sic nati sunt ex utero
matris suae: et sunt eunuchi
qui ab hominibus sunt: et sunt
eunuchi qui seipos eunuchos
fecerunt propter regnum caelorum.
Tamquam si dicat aliquis. Quod

dicit dñe: Si ex quacūq; causa
 cōtingerit hōi uxore nō habere
 cōtinēcie habebit mercedē.
Nō semp. Sicut em̄ p̄c̄m̄
 sine volūtate opus nō facit.
 ita iusticia ex ope nō consu-
 mat: nisi et volūtatis affue-
 rit. Multi em̄ corpe quidē
 castitati studēt: adulterium
 aut volūtate cōmittūt. **Nisi**
 eā et volūtate sola fornicā-
 tio cōsumaret: nūq; diceret
 dñs. **Qui** videt mulierem
 ad gampiscendū eā: mechatus
 ē eā in corde suo. Ergo volū-
 tatis sine corpe fecerūt peccat.
Illā ē gloriosa cōtinēcia. nō
 quā transgredi nō p̄t nēq;
 debilitati corpi: sed quā
 cōplectit volūtatis s̄c̄i p̄positi.
Ideo dicit. Sūt eūmuchi
 qui sic nascuntur ex utero
 m̄ris: sūt qui ab hōibus
 fiūt: sed illos tenet nēitas.
 hūc aut̄ teratū coronat vo-
 lūtatis. **Quid** aut̄ sic nascit̄
 a creatione fit: quomodo
 nascit̄ et sex digitos ha-
 bentes. ā quōr. ā similia.
Si em̄ deus sicut ab iūcio
 cōstituit unāquāq; naturā
 sic dimitteret illā imūta-
 biliter semp in suo ordine
 p̄manē: i obliuionē dedu-
 ceret corā oib; operatio
 dei: nā estimaret natura
 verū ipā se regere. **Ut** p̄nta

constituit deus ut in hyeme
 frigora sint. calor autē in
 estū. ut terra firm̄ p̄ferat.
 et pluuia descendat de celo.
Si hec sicut ab iūcio consti-
 tuta sūt. ita in suo statu im-
 mutabiliter p̄seuerent: iue-
 niret deus ab iūcio cōstitui-
 sse. et de cetero oēm naturā
 in sua p̄tate reliquisse: et h̄
 fieret ut iā creatura necessa-
 riā nō haberet factore. **Ideo**
 ergo natā verū cōuertitur
 cōtra naturā suā interdū:
 ut semp deī naturā opifex
 in memoriā reducat: et s̄c̄
 necessariū sit factor sue na-
 ture: et nō solū semel. sed
 cōdicie opa sua facē videat.
Merita in euāgelio qui sic
 natus fuerat. dñs dicit: **Neq;**
 hic peccauit. neq; peccat̄ es:
 sed ut māifestent̄ opera dei.
Nō solū simplicit̄ itelligēdū
 ē sicut multi putat: ut reco-
 sanato dei potēcia cognoscat̄
 id ē operans deī: alioq; oib;
 infirmitatib; sanatis dei po-
 tēcia cognoscat̄. **Sed** ideo i
 illius p̄sona hoc dicit: quia
 contra regulā naturā sine oū-
 lis creatur: ut in transuersio-
 nē nature opus dei itelligat̄
 dū emēdat. **Tunc** oblatis sūt
 ei pueri: ut manū p̄poneret

et oraret. **T**unc quoniam dominus de castitate faciebat sermone: et beatus promittabat eunuchos de gloria enim continentie domino referente atque dicente: sunt qui se eunuchifant pro regnum celorum: audientes quidam obtulerunt ei infantem puerum de castitate mundissimos. **P**utabat enim quia dominus corpe mundos tamen laudaret. non et voluntate. nescientes. quia dominus non illos beneficiavit eunuchos quos puericie necessitas facit castos: sed continentie virtus. **D**iscipuli autem vetabat eos. **Q**uare amica rerum malorum: quia non delatantur in bono. ideo facile obliuiscunt bonum: malum autem quod quod audierit. quasi naturaliter in corde suo plantatum sit. retinet semper. **N**am nunquam potest aliquid obliuisci quod diligit: nec retinere quod odit. **A**n enim modicum christum accipies puerum dixerat. **N**isi facti fueritis sicut autem iste: non intrabitis in regnum celorum. **E**t ecce statim obliti discipuli puerilis innocentie. vetabat ad christum pueros quasi indignos accedere: ad quorum similitudinem ipsi fuerat imitati. **N**am quis mereatur appropinquare christo? si repellit infanciam simplex. **P**utabat enim se honorare facere christo: dampnum facientes glorie eius. **N**am quod admo-

du dampnum est medico si subtrahant infirmi: sic dampnum est christum non habere quos saluet. **S**i enim expectas samaritanos peccatores de quibus ipse mandauerat quasi de indignis. in ciuitate samaritanorum ne intraveritis. cum sic de aduentu eorum gaudebat ut diceret. **E**sam habeo manducare quam vos nescitis? putas quod tomagis esuriebat salute in ore cum puerorum? **I**deo dicit. **N**olite vetare pueros. **N**am si sancti futuri sunt: quid vetatis filios ad patrem venire? **S**i autem peccatores futuri sunt: ut quid suam dampnacionis profectis anquam culpam videatis? **T**alium est enim regnum celorum: non omni. **N**am quales modo sunt meum est: quales autem postea futuri sunt. ipsorum. **E**rgo meum est honorare: quod autem ipsorum fuerit. miseremur. **T**alium est enim. qui casti sunt ex virtute: sicut pueri ex etate. **T**alium est. qui simplices oculos habent sicut pueri: et non cognoscunt diuersas personarum. **E**rgo enim puer si viderit hominem. nichil aliud videt in eo: nisi hoc solum quia homo est. **N**on dignitatem eius intelligit: non considerat vestem ipsius. **V**ic autem profectus

ai hōiem viderit nō aspiciat
 q̄a homo ē: sed statim cogi-
 tat de dignitate illi⁹. estimat
 vestimēta ip̄i⁹. Vides ergo
 q̄a sapiētiar̄ ē imperfectus
 puer? q̄ p̄fectus vir? Vir
 em̄ nō hōiem aspiciat quē
 deus fecit. sed ornātū quē
 dyabol⁹ aduenit? puer at̄
 nō ornātū aspiciat quē dya-
 bolus aduenit: sed hōiem
 quē deus creavit. Hui⁹ qm̄
 puer veneno dyabolico. mū-
 dialis malicie replet⁹ fuit.
 cognoscat opus factoris? ai
 vero iebriatus fuit mūdi
 spū. iā nō aspiciat op⁹ facto-
 ris: sed illecebris corrupto-
 ris. P̄ns locus instruit oēs
 parentes. ut filios suos in-
 desineter sacerdotib⁹ offerat?
 quia si sacerdotib⁹ offerunt:
 offerent deo. nō em̄ sa-
 cerdos man⁹ iponet. sed x̄p̄s:
 in cui⁹ noīe man⁹ iponitur.
Si em̄ qui escas suas per
 orationē nō offert deo. com-
 quat⁹ eas māducat. scdm̄
 qd̄ de illis ait ap̄tus: qm̄ oīs
 creatura dei bona. et nichil
 viciendū qd̄ ai gr̄az actione
 p̄cipit? sacrificatur per v̄bū
 dei et orationē: ondit q̄a
 maculata ē. nisi per oratio-
 nē fuerit oīs esca mūdāta
 et sanctificata? q̄tōmagis

pueros offerri deo et sacrificari
 nō ē. Causa aut̄ sacrifican-
 day estari her̄ ē: qm̄ mū-
 dus totus in maligno posity
 ē. Ergo et oīs res corpalis
 qm̄ mūdi ē p̄s. i. maligno
 posita ē: et ip̄am p̄terea
 oportet sacrificari. Conseque-
 ter et infantes qm̄ nascūt⁹
 et ip̄i qm̄ ad carnē i ma-
 ligno positi sūt: qm̄ et oīs
 caro q̄ pars mūdi. in ma-
 ligno posita ē. P̄terea nō ē
 offerre pueros ut assidue
 sup̄ eos orō fiat? qm̄ est
 semel sacrificari nō ē. man-
 duam⁹ em̄ eā et transit:
 hōiem aut̄ quē indēsiner
 adūsarius p̄sequit⁹ et sordi-
 dat. semp̄ sacrificari nō ē.
Aliter. Conuenienter cōsu-
 tatis iudeis teptatorib⁹ et
 lasciuis. offeruntur pueri x̄p̄o
 in mysteriū gēnū? in fide
 parvuloy et lactis adhuc
 solius sapiētiā estā: quos
 obtulerūt x̄p̄o p̄res eoy sicut
 ordinis ē intelligē posita
 enāgelica genāū singularay.
 quos discipuli i figura prin-
 cipū iudaici ppli p̄hibebāt:
 qm̄ semp̄ iudei oīa faciebāt
 ne gētes saluaret⁹. introduce
 ad fidem. **Omelia. xix.**

Ergo unum accessit
 ad eum: et ait ei: Quia
quiser bone. Non sine me
queredum e in hoc. cur de
isto adolescente xpm interro
gante. inqt bone. qd facia
boni ut vita eterna pos
sida? ai dñs implenisset
 naratione in fine: sic ad
 didit. Multi inquit erunt
 pmi nouissimi. et nouissi
 mi pmi: qd de iudeis et
 gentib? dictu ee dubitat
 nemo. Sic forte hic ergo
 adolescens i misterio thro
 ducit iudaici ppli semper
 adolescentis: semp gloria
 toris et lenis. Sic em fa
 cere solet xpc plerumq qn
 de misterio rei alicui? est
 locutur? an iuducit cor
 poraliter faciente idipm?
 ut ex eo occasione iuenies
 corpalem naratione rei
 qua pposuit exequet. Ut
puta cu de concupia. iacta
cia pharizeoru apud lucam
locutur? fuisse? iuducit
pim p dwpia et sanquit:
ut in corpali timore p dwo
pia. iactancie pharizeoru
prepingeret inflacio. Sic
et hic. cu de reiectione iudeo
ru. et electione gecu mis

terru exponere voluisset. ex
eo vbo qd dicit ad petru.
et ois qui reliquit prem
aut merca. et cetera. usq
ad pabolam subsequete
de mercenariis cōductis
in vinea hora pma et ter
cia et sexta et nona. et
undecia. quo gentes pro
nece erat iudeis. iuducit
it istu adolescente glori
ante et leuem? et ampl?
amate bona sua carnalia
q celestia xpi pmissa:
ut corporali passione ado
lescentis istius. iudaici po
puli spualis passio demō
straret. ppter qua xpo no
credidit? id e ppter sibi
placencia. ppter iactanciam
vana: ppter questus quos
capiebat ex lege. remasit
in lege. ppterca quecuq di
citur de adolescentulo isto.
sic sut accipienda: qst de
plo iudaico da. Iudaicus
vero plus erat adolescens
no etate sed lenitate: mori
bis imatury no annie
ra oia quide vicia carna
lia. sut iuuenilia. sicut di
at aphus. Iuuenilia aute
desideria fuge: sectare aute
iusticia. Papiu aut iue
nile viciu e glacio? q am

plus vult videri q̄ firmant
 in toto vult videri nō eē q̄lis
 ē: sicut pplm̄ iudaicū fuisse
 cognoscim⁹ in scripturis. si
 aut et dñs dicit de illis. **Quia**
faciūt ut ab hōibus videat.
Ite ve vobis scribe et pharisei
ypocrite: qui diligitis pri-
mas charedras in synago-
gis. et cetera. Ite ve vobis
qui iustificatis vosmetipōs:
deus aut nouit corda v̄ra.
propter qd̄ et ficus dcā ē ha-
bens folia sine fructu. id ē spe-
ciem salutis nō ip̄az sancti-
tate: q̄a estimacione q̄de
iusticie sectabant⁹. opa aut
abhorrebat. Et vidē quō in
exordio ip̄o narracōis. ppli
iudaici mores sigt. Dicit em̄.
Magr bone? quid boni faciā
ut vita eterna possideam.
Iudei aut semp̄ interrogatores
dei fuerūt et nō obauditores?
laudatores scōz et nō ymi-
tatores: auditores legis et
nō fructus? semp̄ discentes
et nūqm̄ ad sciencia verita-
tis puenientes: glorianteb̄ i
lege. et p̄ p̄uaricacione legis
dñm̄ deū exhonōm̄tes. Ad
huc et illud et illud cōsidera.
q̄a nichil de occasione dei in-
terrogat q̄ credat. aut quō
credat? sed hoc. qd̄ faciendo
vita eterna possideat: quia

oīs spes salutis apud iudeos
 in opib⁹ erat et nō in fide?
 sicut dicit ap̄lus de illis et
 gentib⁹: qm̄ gentes q̄ nō
 sectabant iusticia. in legis
 iusticia puenēnt. q̄a non
 ex opibus. sed ex fide. Ista
 hel aut sectando iusticia. in
 lege iusticie nō puenit: q̄a
 nō ex fide sed ex operibus.
Prima em̄ iusticia ē cognos-
cere deū prem̄ et xpm̄ ei⁹?
novissima aut est facere opa
bona: sicut et de iu dicit
q̄busdā iudeis. opamini ei
bn̄ qui nō perit. sed q̄ per-
manet. interrogatib⁹ eis qd̄
faciem⁹ ut opem⁹ opus dei?
respondit. Hoc est op⁹ dei:
ut credatis in eū quē misit
ille. Illi aut opus dei negli-
gentes. scilicet op⁹ cognicio-
nis dei. semp̄ ad dyabolu
tñsibat: et de opib⁹ iusticie
requirebat. propterea dei ag-
nitione pdiderūt: et opa
iusticie nūq̄ impleuerūt: q̄a
virtus facie de iusticie ag-
nicio dei ē. Dicit ei ihesus.
Quid me dicis bonū. Ne-
mo bon⁹ nisi deus. Nō q̄a
nō erat ip̄e bon⁹: cū esset
filius dei deus. Nā quē admo-
dū cū ip̄e sit filius dei. et
ip̄e nō est q̄ filius dei? sic

ai sit boni dei filius: et ipse
 sine dubio bonus e qm filius
 boni. Sicq iudaeis plius
 vni dei habes cognitione:
 xpm nec filiu dei nec deu
 cognosce volebat. **H**ac ratio
 ne laude sibi ab eo repellit:
 qa no qm deu bonu. sed qm
 hanc bonu eu dicebat. **Q**uod
 fecisset ille. **S**i qm bonu deu
 bonu ee dixisset. **E**t vere
 qntu ad iudeos qui vnu deu
 colebat. et xpm dei filiu no
 cognoscebat: nemo eat bo
 nus nisi vni deus. **A**pu d fi
 deles vero sicut vni de9 pr
 e bonus: sic et vni genity
 deus nichilomin9 bonus e.
Puto aut et si dixisset ei
 mgt sce. aut iuste. simile
 respodisset q me dicis scm.
 aut iustu: nemo iustus n
 vni de9: nemo scis n dms
 deus. **E**t quib9 orb9 dicim9.
 qm sicut xpc laude ei huc
 repulit qa no cognoscebat
 eu: sic semp repellit laudes
 oim ignoracu. **C**onsequet
 nec pater suscipit laudes
 eoz: qa no cognoscut eum
 scdm qd e. **N**uq gentes no
 colebat eu et ignorabant.
Scdm qd atheniensib9 dice
 bat paul9. **P**ambulans em
 simulachra vni iueni aram

ignoti dei? que vob ignora
 tes colitis: huc ego annuo
 vobis. **S**ed no suscipiebāt
 cultura eoz: quia no cog
 noscebat eu scdm qd ipse
 cognosce volebat. **S**i autē
 nec xpc laudes iudeoz sus
 cipiebat. nec de9 pr gecm.
 qa no cognoscebat eu scdm
 qd decebat cognoscere eoz?
 sine dubio nec hereticoru
 suscipit laude ul pr ul filio:
 qm nec ipi cognoscut qb
 pr et qb filio errantes in
 ambobus. et cofundentes
 utruq? qm qui filiu cog
 noscat: ille et prez cognos
 cit. **Q**uod si laudes eoz non
 suscipiunt: cosequeter nec
 opa: quauis videant iusta.
Poterea ai dixerit. nos in
 noie tuo pphetuim9. et in
 noie tuo demonia eiecim9.
 et multas vtutes fecimus.
Dicit eis ihs. **D**iscedite a me:
 nestio qui estis rē. **S**i vis
 habere vita: serua mandata.
Quoniam sapienter ait serua.
Ille em interrogauerat qd
 boni facia? iste econt illi res
 pondit: serua. **N**o dixit dis
 ce mandata? qa de9 doceat
 eu factor nature rationabi
 lis: sed serua: qa no seru
 bat. **N**ā dñ admonet ser

ad ipse filius dei dicit
 in opib9 erat et no in filio
 sicut dicit aplos de dicit e
 gentib9: qm gentes nō
 sciebant iusticia. in lege
 iusticia pcedit. qd non
 ex opibus sed ex fide. **S**ed
 hoc aut scdm iusticia
 lege iusticia no pcedit. qd
 no ex fide sed ex opibus.
Proa em iusticia e opus
 et dei prem et xpm est
 nauissima ante et fide
 bona: sicut et de9 boni
 qm iusticia iudeis opem
 in qui no petit sed qd
 in aut. **I**terum iusticia
 faciem ut opem opem
 respodit. **H**oc est opem
 ut credat in oi qui
 ille. **I**lli aut opus dicit
 gentes. sicut qd opem
 no dei semp ad bonu
 in sicut: et de opibus
 requirebat. **P**roa de
 maone pcedit: et opem
 iusticia nūq impedit
 vtrius facie iusticia
 nio de e. **Q**uod o iusticia
 Quid me dicit bonu
 no bonu nisi deus. **N**o
 no eat ipe bonu: et de
 filius dei deus. **N**ā
 dñ ai ipe sit filius dei
 ipe no est qd filius dei

uare: oñdit nō seruasse. Nā
 nō ille ē bon⁹ qui interrogat
 de bono: sed qui facit quod
 bonū ē. Nō occides. In per-
 sona quide loquēs vni⁹ illi⁹
 quicūq; fuit: cōuenientiā
 loquit⁹ p̄sonē ppli iudaeorū.
 Qui tūc em̄ sciebat quasi
 de⁹ facturū pplm iudaeorū
 ul' m se. ul' m discipulos. ul'
 iā facē: anticipās eadē ipā
 p̄monet eos et dicit. Si vis
intrare vitā: nō occides. Sed
 occiderūt et ipm̄: et discipu-
 los ei⁹. Rec adulteraueritis.
 Sed adulterati sūt: receden-
 tes a deo suo. Re furti faci-
as. Sed fecerūt: furantes
 fidem diuinitatis ipi⁹ et ope
 ei⁹ et dicētes. hūc nō eicere
 demonia nisi m belzebub prin-
 cipe demonior: ne per opus
 illud crederet xpo. Ite furti
sūt fidem resurrectōis ei⁹ de
toto mūdo q̄ntū ad se. dan-
 tes pecuniā mlta militib⁹
 ut diceret: q̄a nobis dormi-
 entib⁹ nocte uenerūt discipu-
 li ei⁹ et furti sūt corp⁹ ei⁹.
Nō falsū testimoniū dicēs.
 Sed dixerūt contra scriptu-
 ras. Hūc scim⁹ vnde ē. De-
 inde falsū testimoniū ptule-
 rūt dicētes. Nob audim⁹
eū dicētem: q̄a ego dissolua
templū hoc manusm̄: et in
tridū aliud reedificabo. Si

milia et m stephanū dixerūt
Honora prem̄ tuū: et m̄ez
tuā. Sz nō honorauerūt: neq;
 prem̄ suū deū q̄ semenauē-
 rat eos: neq; m̄ez suā ec-
 desiam patriarchar et p̄phe-
 tarū celestē: sed tūq; geni-
 mina uiperarū ruperūt eos
 et exierūt ab eis. Et diligēs
primū tuū sicut teipm̄. Sz
 nō dilexerūt xpm̄: factū sibi
 primū p̄ carnis cognitiōe.
 Qm̄ ergo et olim p̄ moysē
 hec ita seruare p̄cepit. et
 postea p̄ semet seipm̄: illi at
 nō seruauerūt: ideo nō intrā-
 uerūt i vitā. id ē m cognitiō-
 nē dei patris et xpi. Et res-
pondit. hec oīa seruauit a iu-
uetute meā. Natiuitas iuda-
ya ppli fuit a tpe abrahā:
vsq; ad exitū ei⁹ de egipto.
Tūc em̄ q̄ infans fuit p̄pls
ille: sicut apud ezechielem
testat⁹ dñs dicēs ad ihrlm.
In qua die nata es. nō est
p̄cisus umbelic⁹ tu⁹: et nō
colligauerūt mamillas tuas.
et m aq̄ nō es lota i salute:
neq; oleo uncta es. neq; sak
salita es. neq; panis inolu-
ta: nec peperit ocul⁹ meus
m te ut facerē tibi vni⁹ de oī-
b⁹ istis. ut pararet⁹ aliq;
sup te: et p̄ici te m faciem
campi i p̄uitate aē tue m

qua die nata es. et transiisti
 ad terram vidi te conspersam in
 sanguine tuo. et dixi tibi. De
 sanguine tuo bibet. et multiplicata
 te. Sicut horreum agri dedi
 te. et multiplicata es et mag-
 nificata: et intrasti ciuitates
 ciuitatum. **Iuuetus autem eius.**
 fuit et tpe moysi usque ad re-
 ges. **Virilitas eius** et tpe
 regni: usque ad transfugationem
 babilonie. **Senectus a trans-**
 fugatione usque ad xpm: quoniam
 et mortuus est pro illis. **De istis enim**
 etatibus suis etiam per prophetam
 testatur. **propheta ille dicit.** Domine
 memorabor iusticie tue solus
 que docuisti me ex iuuetute
 mea: id est ex tpe moysi: quoniam
 et lege ad eruditionem suam ac-
 cepit: et usque nunc pronuntio
 mirabilia: quod est in tpe regni:
 et usque in senectute et senium.
 deus ne derelinquas me. do-
 nec annuaciam brachium tuum
 omni generationi que ventura est:
 quod factum est in tpe xpi. quoniam qui
 digni fuerunt credere in xpm.
 brachium domini annuacuerunt
 generationi gentium. postmodum ac-
 cederunt in xpm. **Quoniam congruum**
 populo illi iudaico dedit respon-
 sum: qui corde quidem nunquam
 credebat. sed ante ore se come-

dant dicit. **Et omnia seruasti**
 a iuuetute mea: quod non erat
 verum. **Et propheta occidit.**
 et cum ydolis adulteratus est:
 et furtum veritatis scriptura-
 rum semper commisit: sicut et
 dominus dicit de illis quod iuramentum
 fecisti mandatum dei propter ter-
 ritionem veritatis: et falsa testi-
 monia interfectionis prophetarum
 dixit: **marie etiam apud nina-**
 nassen regem dicit de ysaiam
 qui principes nostros zodomitas
 appellat: et populum domini gomor-
 reos: **dominus sabahoth se vidit.**
 se confirmat: cum dicit deus.
 nemo videbit faciem meam et
 vivet: propter quod et factus
 est factus lignea. **Sed omnia illa**
 specialiter committit christus com-
 mittens: et aliis argumen-
 tis vult populum iudaicum ostendere
 nichil horum unquam seruasse.
Unde dicit ihesus. Adhuc tibi unum
restat. Vade et vende omnia tua
et da pauperibus: et habe-
 bis thesaurum in celo: et ve-
 ni sequere me. **Ac si dicat.**
Sed quomodo quidem quomodo metitus
es: et interim accipio hec
 quasi vera. **Si omnia ista seruasti**
 a iuuetute tua: ut fias per-
 fectus vade vende omnia que ha-
 bes et da pauperibus: et ha-
 bebis thesaurum in celis et
 veni sequere me. **Quae sunt**
que possidebat iudaicus populus?

pienciam e habet templu dei:
 pfectoru e templu dei ee. **P**os-
 sides lege? trade ea gentibus
 pauperib? et no habentib?
 lege: tu aut veni et seque
 me et eris in gra? scens qa
 lex no e posita iustis: sed
 iustis et peccatorib?. gra? aute
 pfectiois e premium. **P**ossides
 legis diversa mandata? ut pu-
 ta habes. audi isrl'. de? tuis
 un? e: trade ea pauperib?
 gentib? no habentibus unu
 deu. **H**abes. no facies ydo-
 lu? trade hoc pauperib? gen-
 tib? et p ignoracia ydola
 multa colentib?: tu aut se-
 que me ut habeas vita eter-
 na. **H**ec e aut vita eterna
 ut credatis i unu veru deu:
 et ihu xpm que misit. **H**a-
 bes. no occides? trade h? ge-
 tib? homicidia mlta facien-
 tib?: tu aut seque me ut
 no irascaris. **H**abes. no ad-
 ulterabis? trade hoc gentib?
 lascivis ut discat no adulte-
 rari: tu aut seque me ut no
 concupiscas. **H**abes. no per-
 iurabis? trade hoc gentibus
 ut discant no piurare: tu
 aut sequere me ut no iures.
Habes. oculu pro oculo. et
 dente p dente? trade hoc ge-
 tib? ut discat nichil mali pa-
 cientes nichil iferant mali:
 tu aut seque me ut etiam

timicos diligas. **Q**uia h? oia
 paupes debent habere: ut co-
 soletur vita eoz in ipis. **I**nci-
 pienciam sut oia illa: no per-
 fectoru. **S**i ergo oia hec tra-
 dideris pauperib? gentibus.
 et secutus me fueris p h? ma-
 iora q dixi? manifestu e qa
 oia illa a iuuetute seruasti:
 et pfiens i senectute tua. q
 iuueni erit euacuasti. **S**i
 aut p h? maiora me sequi
 nolueris? manifestu e qn
 oia illa no solu a iuuetute
 tua no distodisti: sed n? mo-
 eam i senectute tua cōseruas.
Quo aut pt fieri ut sterilis
 er? sit senectus? cui? fecunda
 e iuuetus. **N**ec e possibile
 ut no crescat i ipso bono: q
 iccepit i ipso bono. **N**ā non
 stat sibi i statu suo priori:
 sed nate e ut excitatus semp
 crescat ad meli. **I**lle aut hys
 auditis tristis abiit: erat em
 habes multas possessiones.
Nā v? ppter duas causas. iu-
 daycus ppls recessit a xpo:
 aut ppter peccata sua. qa nūq
 seruauerat mandata dei: sicut
 dñs ad nycodemu loquens
 testat dicit. **Q**ui autē no
 credit i filiu dei: ia iudicatu
 e. **H**oc e aut iudiciu? qm
 lux venit i mundu: et hoēs
 magis amauerit tenebras
 qm lucē: erat em opa eoz
 mala. **Q**ui aut qui malū

agit nō vēit ad lucē: ne ma-
nifestent² opa ei⁹. Aut ppter
lucra carnalia q̄ conferebāt
eis cōsuetudines legis: sicut
ōndit p̄bōla ī qua iuitati
se excusauerūt ppter villam.
ppter bonos. id ē ppter lucra
carnalia. **R**ā sacerdotes qui
deū nō venerūt ad xpm̄ ne
sacrificiorū lucra amitteret:
pplūs autē. q̄a per sacrificiū
ut putabat̄ delebat̄ p̄cā
eorū. **Q**ualis autē emēdacio
fiat in eo? qui p̄ sanguine
aīalium veniā cōsequit̄ p̄cōrū.
Quātū em̄ dolet de occisio-
ne aīalis: tm̄ et emendat̄.
Pterea dicebat̄ p̄pha. Si vo-
luisseſ sacrificiū dedissem: vtiq̄
holocaustis nō delaberis.
Sacrificiū deo. spūs q̄tribulato⁹:
cor cōtritu et hūiliatu deus
nō despiciet. **Q**m̄ autē nū-
daycūſ pplūs tristis abiit
a xpo: intelligit qui cōsiderat
que ē leticia spūalis. **L**eticia
em̄ cordis. ē bonā cōscienciā
habē ad deū: spūaliter eē
gaudentē. **Q**m̄ intelligens
xpm̄ p̄ opa ei⁹ filiū eē dei?
ppter p̄cā. aut ppter lucra
carnalia legis. contempnēt
xpm̄: maluit eē in possessio-
nib⁹ corporalib⁹ legis. qm̄ ī
grā xpi. **I**deo abeunte illo dñs
diat. **Q**m̄ difficile dicitur ī-
trat regnū celoz. **F**acilius
ē camelū p̄ foramen acus

trāsire: q̄ dicitur intrare in
regnū celoz. **Q**m̄ facilius
gentes que tortuose⁹ erant
aīo. intrare fuerat per an-
gustū ostiū regni celestis:
qm̄ iudei qui dimites vide-
bant. **D**imites autē erat in
dei in lege. ī p̄phetis ceterisq̄
p̄iarchis scripturis? **D**imites
ī m̄tēplo sacerdotib⁹ lenitis
ī sacrificiis ceterisq̄ disposi-
tionib⁹ ad religionem perti-
nētibus: q̄ oīa nō illos edi-
ficauerūt ī salute. sed ī flau-
rūt supbia. **A**puđ se quide
delectabant̄ seruire dyabolo:
corā alijs volebat̄ apparere
dei cultores. **G**entū autē
aīe **f**assilate sūt tortuose
camelis. ī quib⁹ gibbus ydo-
latrie erat ipōz: qm̄ cogni-
tio dei erectio ē aīaz. **U**nde
et hōies qui a deo accēpant
sciām dei erecti creati sūt:
aīalia autē qm̄ sciām dei nō
habent. ī natura prona sūt
ad frā. **S**ic et ydolatria que
videtur erectio eoz id ē reli-
gio: potius ē depressio aīaz.
Rā sicut p̄e oī iusticia opū
maior iusticia ē cognoscere
deū: sic p̄ oī p̄cō maior
p̄cām ē ydola adorare. **S**icut
ergo gibbus cameli q̄ videt̄
eē erectio sublimitatis corpi
ei⁹? ipā magis depressio ei⁹
ē et deformitas: ideo nec col-
lū sursum erigere gibbo depreſ-

sus valet. sic et ydolatria ge-
 nū que videt illis maxima
 religiositas. et erectio aīarū
 illoz: ipā & magis ē uiquitas
 et incuruatio et depressio aīaz
 illoz. Ideo nec caput aīarū
 ipoz sursum erigē pnt ad deū:
 et ad dei noticiā puenire de-
 pressi ydolatria sua. Et que
 admodū sup caput oīm in-
 mētorū nō stat sarcina nisi
 foriter fuerit sup ipm colli-
 gata? sup camelū aut etiā
 sine recolligacōe repauset:
 ipē gibbus sarcinā tenet i
 se. aptus ē enī ad pondera
 bauilanda. ita in ceteris qui
 dem peccatoribus tm̄ deū cog-
 noscentib? om̄s enī peccatores
 inuēta dicūt? sicut dictū
 ē. hōies et inuēta saluabis.
 nō stat sarcina peccōz in cor-
 de ipoz: nisi cū magna vio-
 lencia et virtute dyabolus
 tenuerit in corde ipoz alligās
 eam delictōibus. Ipā enī
 cogitatio dei exauit a se po-
 dem peccōz: nisi in hō modo
 quo dixim? fuerit alligata.
 In gentib? aut sine labore
 dyabolus tenet peccā? quia
 nō ē cognicio dei que exu-
 tiat pondem peccōz. sed ydo-
 latria ipā q̄ gibbus retinet
 in se unūsa peccā? apta est
 enī ad bauilanda pondera
 peccōz. Dū enī sūt gētes
 ydola sua neq; videre neq;

audire neq; intelligere que
 agitur. neq; irasci. neq; iudi-
 icare posse? nō solū nō se
 abstinēt. sed cotidie magis
 addūt peccā? sicut ait salo-
 mon. Deinde oīa aīalia q̄
 uis terra aspiciūt. s̄p tm̄ qn̄
 voluerit pnt tollē collū suū
 ad celū? camel? uero nō p̄t
 gibbo depressus: sic oēs pec-
 catores libenter quidē s̄p terre-
 na aduēt. tm̄ qn̄ voluerint
 pnt se conuētere ad celestē
 iusticiā? gentes aut nullo-
 mō pnt se explicare et ad
 diuina conuētere: ydolatria
 sua incuruati et erecti. Ideo
 sicut camel? neq; dorsū rec-
 to collo aspice p̄t sicut cete-
 ra aīalia? neq; sursum sicut
 homo: sed inter sursum et de-
 orsum caput ei? pendet i me-
 dio: ita et gentiles neq;
 aīalib? assimilant? ad ple-
 nū. neq; hōibus filies sūt
 ppter hūmānū et racionabile
 intellectū suū. hōibus nō
 sūt filies: q̄a nūq; celestia
 sed terrena semp appetunt
 et attendūt. Deinde sicut
 oīa aīalia equalia habent
 aīam corpi suo? q̄nta em̄
 habet altitudine corpi? unū
 usq; q̄ aīalis. tanta pene
 altitudine et pedes eoz ha-
 bent et modice amplius?
 p̄ oībus aut aīalibus multo

ampli⁹ camel⁹ aliores habet
 pedes qm corp⁹: hō aut equa
 les habet pedes corpi suo: sic
 om̄s viri iusti scdm qd̄ sunt:
 tales habet ppositas cogi
 tationes actibus equales.
Pedes aut̄ sūt ppositi: q̄b⁹
 de re trāsunt ad rem. Unde et
 ppheta dicebat. **D**ñe nō est
 exaltatū cor meū: neq̄ elati
 ti sūt oculi mei: neq̄ ambu
 lam i magnis. neq̄ in mira
 bilibus sup me. **I**te apostol⁹
Parvū aut̄ ne quis existimet
 sup id qd̄ videt in me: aut
 audit ex me. **P**eciores autē
 maiora pponit qm sūt. et
 ppositus et suos cogitatus et
 actus maiores faciunt q̄ ha
 bent v̄tutes: ut semp̄ ma
 iores videant̄ esse q̄ sūt:
 maxie aut̄ gentiles. q̄ sup
 istā iactancā quā habent
 oēs hōes p̄tores. et mūdial
 les. eadē ad secreta celestia
 extendunt ppositos suos. et
 cogitatus et actus. volentes
 se ondere sup q̄ erat eorū
 huāna natura. **A**d huc et
 alia racione gētes assilant
 camelo: quonia nec ad ple
 nū camel⁹ imūndus ē: nec
 ad plenu mūdus. **M**ūdus
 quidē. q̄a renocat et rumi
 nat: imūndus aut̄ quia nō
 habet duas vngulas fissas.
Sic et gentes. qm̄ vacue sūt:
 nec ad plenu mūde. **M**ūde

quidē fuerūt: q̄a et actus
 habebat que dei fuerūt: id
 ē ruminabat. et cōversaba
 tur rōnabiliter pene scdm
 deū. **S**ed cōversacionē que
 pes ē nō habent diuisā in
 duo. i fide et opa: sed i opa
 tm̄. **S**i sicut cameli pes am
 bulantis nō dissipat terrā.
 sed cū sit mollis concordat
 ei et cōplectit̄ eā: sic et cō
 uersacio gēan̄ quib⁹ eēt bo
 na nō erat dissipās terrā
 id ē naturā carnale: sed cō
 ueniēs erat nature carnali.
 et scdm voluntate ip̄i erat.
Ut aut̄ fiat manifestū qd̄
 dicim⁹. accipiam⁹ exemplū
 qd̄ apud iob dicit̄ de intelli
 gibili equo et bellatore. hoc
 mō. **I**n iracūdia m̄q̄ demolit
 terram. **Q**ui ergo intelligibi
 lis et bellator. equus ē xp̄i.
 ip̄m in se portās sessorē:
 om̄e opus bonū et spūale
 quidē in iracūdia agit: na
 ture sue irascens carnali in
 eo q̄ displicet ei maliuolen
 cia carnis. et aduersans ei
 i destructionē carnis sue qd̄
 agit. et dissipat carnē suā.
Nā si q̄s v̄tutes spūales exse
 quit. ppria mortificat mēbra:
 q̄tomagus et dissipat id est
 et demolit̄ terrā. **G**entiles
 aut̄ et si opa bona faciebāt.
 sed aut̄ tm̄ nō q̄a ppter deū
 faciebāt: sed aut̄ ppter estimā

aone huana. a ppter futura
 nois meoria. aut ppter hoc
 soli qa bonu face bonu e.
 ipa conuersatio eoz no disti
 pabat natura carnale. Quia
 hoc ipm bonu qd ppter va
 nu aliqd fit. et no ppter deu.
 scdm carne e. et scdm volu
 tate nature carnalis. et no
 e cotraiu nature carnali.
 ppter qd nec dissipat terra.
 Aas aut e vbu dei qd est
 ipe fili dei: cui pma pars
 subtilis e atq aalta. Sub
 tilis scdm cam diuinitatis
 ipi. aalta aut scdm causa
 icarnationis ei: tota recta
 et nulla habes deflectione
 aut scarpulu. p cui vulnus
 passiois geres ia ingresse st
 in vita eterna. qui vulnera
 cosuere solus potest. a quo
 cofita e immortalitatis tuni
 ca q olim cofassa e p ada.
 erat sup adam. Ipa aut e
 acis: que cu spm cofuit car
 ne ulterius separare se non
 potetem. Hec acis iudaycu
 pplu inuit st et gentiu: de
 quo dicit aplus. Ipe e em
 par tra: q fecit vtraz vni.
 Hec e acis: que disrupam
 amicia angeloz et homi
 copulauit. Hec e acis que
 cofigit et ptransit: vuln9
 no facit. Et ut q difficile
 pplis iudaycus dant i reg

nu celoz. Pm sicut dixim9
 ppter carnales vsus. qm lec
 corpalia habet lucra et pre
 senca: xpc aut spualia et
 futura pmittit. Apud carna
 les aut hoies p pnaa spo
 nur futuris: et spualibus
 corpalia. Et no solu sacri
 ficioz vsus erat carnalis:
 sed ois pmissio legis corpo
 ralis erat et trena. Si em
 xpianis no possum9 sua
 dere diuicias cotepne oport
 tere. Dicit em nobis. si no
 huisset de9 hoies habere di
 uicias no creasset eas i nu
 do. qm magis difficile erat
 plo iudayco diuiti scdm ho
 nes psuadere ut relinqueret
 diuicias legis et totus iuday
 ci cultus quas a deo suscep
 rat. Dicebat em. Si voluis
 set deus lege cotepni et tem
 plu: no oia illa cu tanta di
 ligencia et we tradidisset.
 Plm aut genau id e carne
 lu facile erat p forame acis
 trisire: id e per angustu ostiu:
 de quo scriptu e. Contedite
 intrare p angustu ostium.
 Quare. Quia ois cultura
 genau vana et irrationabi
 lis erat: a cultura aut irra
 tionabili hoies rconabiles
 no erat magni laboris ad
 cultu dei viui conuert. Et si
 gentes cu tanto labore ab

irrationabilibus deorum suorum
 dinellunt culturis? quoniam
 gis iudei difficiliter euellunt
 a rationabilibus dei culturis?
 Ideo dixit. facilius est camelum
per foramen acus transire: quam di-
uitem in regnum celorum. Tur-
 bati sunt autem discipuli eius
 dicentes. Et quomodo potest saluus fieri?
Quibus respondit. Et apud
hominem hoc impossibile est: apud
deum autem omnia possible sunt.
 Et uere et quantum ad homines
 et incredibile et impossibile
 fuit populum iudeorum posse sal-
 uari? qui post tot peccata ac-
 tum impiorum. post tantas ydo-
 latrias. post tot prophetarum
 occasiones. nouissime autem
 et ipsum dominum celi et terre
 quantum ad se occiderunt: sed
 apud deum possibile factum est.
 Quoniam autem possibile fuit deo
 saluare iudeorum populum mul-
 tas in lege diuicias posside-
 te. credentium iudeorum multitu-
 do testatur? siue per ipsum christum.
 siue per apostolos eius. ut bonita-
 tis illius inuestigabile pelagus
 humana estimatio non appre-
 hendat: sed uicta ymitetur.
 Tamen quia dixit dominus. apud
 homines hoc impossibile est. quoniam
 tum ad humanam naturam? apud
 deum autem possibile: ecce subi-
 to excitatur petrus unus
 de populo diuitem. et ex persona

difficile credentium et iudeorum
 et clamabat quasi testis potestae
 dei factus: et confirmans christi
 promissionem et dicit. **Omnia.**
Et et secuti sumus.
Quid ergo erit nobis?
 Quoniam autem et ipse petrus et
 omnes apostoli. et ceteri credentium
 iudeorum contra possibilitatem
 humanam. per dei potentiam ac-
 cederunt in christum: ipse testatur
 dicens ad petrum. Huius es sy-
mon bariona: quia caro et
sanguis non reuelauit tibi.
sed pater meus qui in caelis est.
 Verbo iste conuenit ad omnes
 ut singulis quibuscumque dicitur.
 quoniam huius es tu: quia non
 reuelauit caro et sanguis
 tibi. sed pater meus qui in caelis est.
 Iesus autem dixit eis. Amen
dico uobis quod uos qui secuti
estis me. in regeneratione
cui sederit filius hominis in sede
maiestatis sue: sedebitis
et uos super sedes duodecim
iudicantes duodecim tribus israel.
 Futurum autem erat ut in die
 iudicij uiderentur iudei. Dicitur
 non te cognouimus filium dei in
 corpore constitutum. Quis enim
 hominem uideri poterat thesaurum
 in terra absconditum? solum in
 nube relictum. Quis suscipi-
 batur stella matutina nasci

sup terra. Quis putabat muliere q̄ clausit paradisu ut nemo intraret in eu. ut ipa fieret p̄ma porta paradisi? ut p̄ illa lux prodere. p̄ qua tenebre intraverunt. Ergo iuria tua no nos impulit contumacia cordis: sed decepit consideratio cordis. Vos respondebit̄ eis. Et nos hoies fuim⁹ sicut et vos: silem habetes aiaz. eandemq̄ carnis natura! et in vno vivim⁹ mudo. hysdem factio nib⁹ mundialiū spūū pedita tes: ipis p̄tectionib⁹ dei ad iuti i hoc. etia vos nobilio res nobis fuistis! qm̄ nos fuim⁹ hoies p̄tores. et rustici. et obscuri i plebe. vos aut̄ sacerdotes et scribe. et principes ppli: nos illū cog noscē potuim⁹ hoies p̄tores et rustici! et vos eū cognoscere no potuistis sacerdotes et scribe qui habebatis sc̄pturas p̄ oculis vris quasi lampades semite. Nos an qm̄ mirabilia ei⁹ viderem⁹ itelligim⁹ eū? vos aut̄ uel postiona altitatu virtutu itellige no poteratis. Quo poterat fieri ut pene tota gens ignoraret! que duodecim cognouert. Ergo. q̄a no ei credidistis nescientes eū de filiu! qua ca interfectis

eū nulla causa culpa inueni tes i eū. Sed in vobis bona voluntas facta ē q̄i lucerna rusti citatis nre: i vobis autē malicia facta ē q̄i caligo sciencie vre. Adhuc aut̄ audeo et subtiliore introduce sensu: et sententia alterius sapientis cuiusda viri referre. Exponit em̄. qm̄ sicut iudeorū pplō i duodecim tribubus fuit diuisus: sic et vniversus pplus xpian⁹ diuisus ē i duodecim tribubus scdm̄ quassa pprietates aiorū. et diuersitates cordū. q̄s solus de⁹ cognoscere et disterne potest: ut q̄dam aie sint de tribu ruben. quedā aut̄ de tribu symeon. ul̄ leui. ul̄ iuda. Puto em̄ q̄a oēs s̄a quicq̄ virgines prudentes eē dicūt. quis sint i nūabiles. p̄pter quicq̄ sensus spūales! et oēs p̄tores quicq̄ virgines fatue: quis i nūabiles sint. p̄pter quicq̄ sensus carnales. Et sicut omnes ecclie xpi septē dicūt ecclē quis sint mlte p̄ septem spūs: om̄s em̄ i quibus p̄ ceteris v̄tutib⁹ habūdancior ē sapia v̄tus. vna habetur ecclia. Itē in quib⁹ p̄ ceteris v̄tutib⁹ habūdancior ē itelligis altera dicat̄ ecclia: et sic per singulos spūs tractas. inuenies

septem calas. **S**iliter et ppter
 quod duodecim qd i psona duo
 decim vginu exponit a gel
 i pastorem. si tn placet illa
 scriptura oibus xpianis. iue
 niunt duodecim ee trib. ut puta
 omes aie i quib p ceteris vir
 tutib pcellit vtus veritatis
 vna e vtus. **N**ec em omnes
 gre i oibus exlter sut: sed
 vn9 quide ampli9 pcellit in
 ista. alijs vero i illa. **O**ms
 aut xpiani i quib habitat
 xps: sedes sut xpi. **Q**uod g
 ait i regeneracoe cu sederit
 filius hois i sede maiestatis
 sue. et vos sedebitis sup duo
 decim thronos. pmittit eis
 temp9 xpianitatis futur9
 post ascensione sua: qm omes
 suscipiet verbu apl9 in se
 sicut vbu xpi. **I**llud est em
 temp9 regnacoe: qm hoies
 regnati p baptismu fa sut
 ex filijs hoim filij dei. **I**llud
 e temp9. qm xpc sedet i sede
 maiestatis sue: sicut testat
 aplsa de genai fide futura.
Regnavit dñs sup oes gētes:
 de9 sedet sup sedem scam sua.
Nos putabam9 qa de die iu
 dicij hoc dicit. **Q**uiaq em
 xpm in se credendo suscipiunt:
 sedes sut maiestatis ei9. **E**t
 vide qa no de tpe futuri iudicij
 dicit: sed de vocacione genai
 uniuersaz. **N**o em dicit cu
 venit filius hois sedes super

sedem maiestatis sue: sed ita.
 cu sederit in sede maiestatis.
In sede maiestatis sue ex
 eo cepit sedere: ex quo gen
 tes credere ceperunt in eum.
Ex quo ergo xpc sedet sup
 sedem maiestatis sue: et
 eo et apli sederunt sup duo
 decim thronos. id e i oibus
 xpianis: sedm diuersitates
 aior quas sup tetigimus.
Ois em xpian9 qui suscipit
 verbu petri. thron9 fit pe
 tri: et petrus sedet in eo.
Sic et omi apl9 throni
 sut: qui omi apl9 doctri
 na suscepunt et tenet in
 se. **H**anc itertacione de di
 uersis tribub ppli xpiani:
 et de sessuris apl9 in sedi
 bus comedat ppha dicens.
Ierlm que edificat ut ciui
 tas: cui9 picipacio est i id
 ipm. **I**lluc em ascendent
 tribus tribus dñi testimo
 niu isrl: qa illic sederunt
 i iudicio sedes. **S**i ergo ihe
 rusalem q edificat cala e:
 sine dubio et qui ascendent
 illuc plius xpianoru sunt
 tribus: et sedes qui sederunt
 illic apli sut: apli em sedes
 dei sut. **N**ec modica gloria
 e apl9. ut sermones eoz
 sedeant in hoibus fidelibus
 sicut xpi sermones: et in
 sermonib9 eoz vita omi

an em p verbu apostoloru qd est **xxxij**
iudicare inuere videt iudeos:

cofflat: sicut i sermonibz xpi.
Si ergo sedentes apli i thro
nis xpianis i duodeci ptes
disiuncti sut: differencias au
iudicant duodeci tribubz
isrl. id e oes iudeos. qm at
verba aplor iudicat iude
os: et ipi apli iudicare eos
vident. Sed videndu e si
oes xpiani et aploru sunt
sedes et xpi? quare omnes
xpiani i psona quide xpi q
vna sedes dicit. Nec enim
dicit cu sederit filius hois
sup sedes suas: sed sup sede
sua. In psona aut aploru:
duodecim throni ee dicunt
ois plis xpianis. Vide si ha
bet ratione ista solutio: qm
oes apli oia quidem bona
habuerunt. no aut oia ad p
fectu: sed vnusquisqz eoz in
aliquo bono priuato magis
pfectior fuit q alter. Vt pu
ta petrus in fide pfectior q
ceteri. Johannes aut i innoc
cia simplicior q ceteri: et sic
solus potest discernere xpc q
aiaru differencias nouit. Ideo
petrus requiescit i fide: ioha
nes requiescit i innoccia: et
vniqz apli vtris illa e
in qua pfectior ceteris fuit.
xpi aut ois vtutes q vna
e sedes: qa in oi vtute equa
liter ille solus pfectus e. Na
qm de retributione in hoc

mundo aplis dando loquitur
xpc: illud e testimoniu qd
sequit hoc mo dicēs. Et ois
qui reliquit hoc et hoc: cen
tiplu accipiet. et vita etna
possidebit. Id e no solu vos:
sed et oes qui secuti fuerint
me sicut vos. Si ergo ois
i hoc selo centiplu accipiet:
recipit sine dubio et apli
ecia in h° selo: merces futua
pmittebat. Et ois qui re
liquit domu. ul frs r. Qm
petro iterrogate ex persona
aploru. ceterozqz fidelu iu
deaz. qm priori omi xps ita
pmisit no soli petro. sed aplis
ois. ne forte postmodu le
gentes hoies h° xpi pmitta:
estimēt tm aplis ul iudeis
pmitta. vtiliter supaddit di
cēs. Et ois qui reliquit: id e
sine iudeis. sine gentilibz. Et
in alijs quide euagelistis: se
cudu aliu exposuim? itellan.
hic aut scdm qd adolefcentē
illu pposuim? i misterio iuday
oi pli ee. et ipm petru iter
rogate i misterio credenciu po
puloz: interpretacio hu loci co
uenit talis: ut de gentibus re
linquetibz oia que gentiliu
sūt: et ad fide xpi conuenien
tibus oia ista tenham. Et
ois no solu iudeus sed ecia
gentilis? qui reliquit prem
suu dyabolu. et matre sua
ignoracia: p qua assidue dya
bolus ex semine interdicti

erroris gnāt filios. Aut fratres
 aut sorores. videlicet eiusdem
 erroris socios sociasq. Aut
 si reliquerit ille q̄ fuit sacer-
 dos ydolatriā ipam q̄m gē-
 suā. p̄ quā cotidie gnabat fi-
 lios et filias. et ipos pariter
 cū mīe eorū relinques. Aut
 si aliam p̄fessionē magis reli-
 quēs ipam p̄fessionē q̄i ager
 fructiferū credat ī xpm̄. a
 dignitate secularē q̄i domū
 opte se adūbrante despicit
 at p̄pter fidem. Sed et scdm̄
 traditionē simplicē conuenit
 itelligi. ut cū q̄s itellerent
 quocūq; nō filium dei ee xpm̄:
 nō p̄pter affectus patrum suorū
 aut fratrum. a filiorū. a posses-
 sionū relinquat xpm̄ manes
 ī p̄fidiā suā priorī. sed p̄pter
 fidem xpī displiceat oīa illa
 et sequat̄ xpm̄. centuplū ac-
 cipiet. Sed h̄ videm̄? qui
 reliquerit oīa. centuplū ī h̄
 sclo recipere quō p̄t. Hec aut̄
 difficultas cōtingit. quia ī
 seculo futuro recepturos dicit
 alter euāgelista: alioquin ī
 illo sclo nō ē difficile. Ergo
 scdm̄ sanā doctrinā ita nos
 cōuenit itelligē qd̄ dicit. cen-
 tuplū accipiet nō ut ipam
 rem quā dimittit centuplam
 accipiat: nec enī possibile ē
 q̄a patrem aut matrem relinques
 centū patres a matres recipiat.
 sed ita. tantam glāz. tantū gnāz.

tantā mirificā beatitudinē conse-
 quet̄. ut centuplū valeat illi
 quā res fuit quā dimisit. Et
 ce qui relinquit patrem et eli-
 git sibi patrem deū. p̄ma ei
 plus q̄ centuplū constat q̄
 p̄ carnalis: ut illi obseq̄t̄
 diebus ac noctibus. faciat illius
 voluntate. illi expectet here-
 ditate. qui postq̄ s̄bam suā dō-
 derit. suis. nūq̄ morit̄. sed
 nō relinquet filios suos or-
 phanos. Sed et filij q̄i per-
 fecti viri possident diuitias
 ei: et p̄t semp̄ illos sic tu-
 tatur. sic p̄tegit q̄i infantes.
 Qui matrem relinquit ut di-
 ligat matrem magis etiam.
 nōne ei plus ē centuplū q̄
 mē carnalis. Illa enī carne
 ei peperit corpore: h̄ aut̄
 aīam ei regnauit eterna.
 Qualis caro: talis et mē
 carnalis. Cū enī mortua
 fuerit caro. perit gnācio car-
 nis ei: et soluitur gnācio
 affectus. Et illo enī. nec ille
 illi filius. nec illa illi mē.
 q̄a aīa nec gnāt. nec gnāt.
 et nullū cognoscat patrem n̄
 eū cuius voluntate creata est:
 nullā cognoscat matrem nisi
 eccliam q̄ illa regenerauit
 ī fide. que dedit ei madata
 diuina ex duobus testame-
 tis q̄i estam salutare dulcis
 sicut lactis ex duabus mam-
 illis. que illi de aqua et spū
 tenuit tunicā imortale. que

ad pfectū scītatis adduxit:
 ut digna fieret p̄ris sui sub
 stantiā possidere. **Qui** reli
 queat frēm ut habeat xpm̄
 nōne melior ē ei q̄ centum
 frēs. **Qui** frīb̄us suis non
 iudat. qui sup hereditate nō
 certat. q̄ ppter lucrū nō v̄p
 pit fraternitatis affcūs. qui
 nō solū oīa sua. sed etiā seipm̄
 dare parus ē: qui cū oīa de
 derit nil ei minuit. **Nā** hūa
 na substantia semp pauper ē:
 et q̄tūvis hō habueit. nichil
 se putat habē. **Ille** aut sub
 stantia sola vera ē: q̄ omē
 desiderū faciat. et adhuc
 sup habūdat. **Qui** vlinquit
 sorores: statim eū suscipiūt
 grē dei q̄ karissime sorores.
Nō em̄ ulla soror sic dulcē
 cōplectit frēm suū. quō grē
 dei ī sensibus nr̄is herent et
 delectant nos: quocies aiās
 nr̄as cōplectūt. q̄ osculari
 vident. **Si** filios dimiserit.
 prouidet illi de filios spūa
 les q̄s doceat: q̄s erudiat.
 quib̄ dicat aplice voce. nā
 in xpo ih̄u p euāgelū ego
 vos genui: qui p̄ris morte
 nō expectāt. **Nā** filij carna
 les si modicū p̄ eorū fuerit
 senex. tediāt de vita ip̄i.
 desiderat eū mori: et si cito
 mortu⁹ nō fuerit. cōtēpnūt
 eū q̄ delerū. **Filij** aut spūa
 les q̄to pfectiores fuerit ī

fide: tanto diligūt doctore
 suū. **Si** dimittit substantiā
 ab oībus diligit. ab oībus
 honorat: a quibusdam aut
 et timet. **Nā** ip̄e deus cui
 se tradidit: dat ei gr̄ciā
 corā oībus. **Nōne** melius
 ē ei hoc. q̄ vniūsa terra.
Aut que substantia p̄stat
 tantā gloriā hōi sup terrā.
 quāta ē opinio sanctitatis.
Adhuc pro substantia terre
 na dat illi substantia spūa
 lis: quā iūnior et lasciu⁹
 accepit a p̄re suo et cōsūp
 sit vniūdo luxuriose: id ē
 sapiām. sciām. ceterasq̄ v
 tutes inuābiles. quas con
 sequetur q̄ relictis faculta
 tibus mūdialib⁹. se tradide
 rit deo. **Multi** em̄ erūt no
 uissimi p̄mi: et p̄mi nouis
 simi. **Prima** em̄ synagoga
 vocata fuerat ad salutem:
 sed illa ifidelitatis vicio egro
 tante ī domo p̄ris sui. ad est
 legis: ecclia surgēs de ifir
 mitate p̄corū suorū curauit
 rit ad xpm̄ vincēs fide lan
 guorē. et sic tūsmisā gr̄a
 synagoge p̄ripuit. **Syna**
 goga aut vidēs eccliaz nō
 solū ab ifirmitate sua sana
 tā: sed etiā accepto spū sc̄o
 filiā dei factā: accessit et
 ip̄a ad xpm̄ magis zelo ut
 gente qm̄ fide. sicut dicit

iterū p̄turio: donec formetur
 x̄p̄c in vobis. Et qui vineā
 cōsignat alicui opanda? nō
 t̄m p̄pter illius utilitatē
 cōsignat q̄tū p̄pter suā: deus
 aut̄ iusticiā suā dāns in sen-
 sibus nr̄is. nō p̄pter suā utili-
 tatē dedit eā sed p̄pter nr̄m
 nec enī deus opa hom̄i ne-
 cessaria habet: sed ut opem
 res eā vivam? p̄pter eā. Si
 ergo ille qui p̄pter suā utilita-
 tē vineā cōmisit alicui. t̄tē
 eā querit recipere quale illa
 cōmisit? quō nō a nobis sic
 imaculata iusticia req̄rēda
 ē quō t̄ nobis creavit eam.
 quib? nō p̄pter se dedit eam.
 sed p̄pter nr̄m salutē. **B**ato
 te q̄a mercenarij sum? con-
 ducti. Si ergo mercenarij su-
 mus: cognosce debem? que
 sūt opa nr̄a. Mercenarius
 enī sine ope nō p̄t eē. **O**pa
 aut̄ nr̄a sūt opa iusticiā nō
 ut agros nr̄os colam? et vi-
 neas. nō ut divitiās acquirā
 m? et cōgregem? honores: et
 quib? hec sine p̄cādo facere pos-
 sum? nō t̄n h̄ sūt opa nr̄a.
 sed diaria nr̄a. **S**icut ergo
 nemo ideo cōducit mercena-
 riu ut hoc solū faciat quod
 māducat? sic et nos nō ideo
 vocati sum? a x̄p̄o ut hec so-
 lū opem q̄ ad nr̄m p̄tinet
 vsū: sed ad gl̄āz dei. **E**t sicut
 mercenarij qui hoc solū faciūt
 qd māducat. sine cā ambulat

in domo? sic et nos si hec so-
 la facim? q̄ ad nr̄am p̄tinet
 utilitatē: sine causa vivim?
 sup̄ terrā. **E**t sicut mercena-
 rius p̄mo aspicit opus suū
 deinde diaria? sic et nos si
 sum? mercenarij x̄p̄i primū
 debem? aspiciē que ad gl̄ām
 dei p̄tinet: deinde q̄ ad nr̄m
 utilitatē. **E**t sicut mercena-
 rius tota diem circa opus dñi
 ipendit. vna aut̄ hora circa
 suū cibū? sic et nos omne
 tēpus vite nr̄e debem? ipen-
 dere circa gl̄ām dei: modicā
 aut̄ p̄tem circa vsus nr̄os
 terrenos. **E**t sicut mercena-
 rius qua die opus nō fecerit
 erubescit timere domū et pe-
 tere sibi panē? quō tu nō cō-
 sinderis timere ecl̄ām et sta-
 re an cōspectū dei. qm̄ nil
 cōspectu dei boni fecisti. **E**t
 it̄ p̄mo mane et vocavit
 adam et qui cū eo fuerat?
 hora tertia noe et qui cū eo
 fuerat: hora sexta abraham
 et qui cū eo fuerat? hora no-
 na moysen et qui cū eo fue-
 rat: aut̄ david et qui cū eo
 fuerat. nā ad istos posuit
 testamētū. **H**ora vndeā
 gentes intelligit? q̄a novissi-
 ma mudi margine nos sta-
 m? sicut et iohānes testat̄
 in eplā suā dicit. **F**ilioli iā
 novissima hora ē. **A**plius aut̄
 dicit iā aliqua p̄tem duode-
 cime hore t̄nisse sic. **N**unc

ppior e nra salus qm cu ce-
 didim? puta erat duodecim
 hora. **Pr**o tpe iam no iteqm
 duodecim hora: sed sine dubio
 modici restat. In duodecima
 hora sum. **Unde** probas qd
 candor iustiae ia recessit de
 mudo? et sol radios gntu
 suax in se colligeb uenocauit:
 et tota terra nigredo iusta
 tu. uel medaioy q nox fus-
 ca operuit? nisi qd iam ex
 ipa duodecim hora finiatur.
Ubiq tenebris uides: et du-
 bitas diem tuisse. **Pr**ius em
 i vallib? fit obscuritas die de-
 clinate ad occasum. **Qu** uero
 ualles uideris obscurari? qd
 dubitat quin nox e iam.
Sic pmi i secularib? et layab
 xpianis tepit pualere obscu-
 ritas pcor. **Nu**c aut qm iam
 uides q sacerdotes positos i
 sumo vertice spualis digni-
 tati qui montes et colles dicitur
 ipos apphendit iniquitas
 tenebrosa? quo dubitet? qd
 finis e mudi. **Item** exiit
 circa terza: et uidit alias sta-
 tes ociosos i foro. **Videamus**
 qui sut ociosi. **No** pcores:
 illi em mortui dicunt no oco-
 si. **Sicut** em apud deu suad
 dicit qui no audit que di sut
 sed q dyaboli? sic ociosus dicit
 qui no corporaliter ociosus e p
 cui? oculos dyabolus uidet no
 deus: sic qui dyabolo uiuit
 mortuus e apud deu. **Quis** q
 ociosus? **Qui** opus dei non

opatur. **Putas** alienas res tal-
 lit: no e ociosus s mortuus.
Si em aliena quide no tollas
 no quide peccas? tu nec miam
 nec iustiam facis si no de tuis
 ipotentib? das: tuc ociosus es.
Uis no ee ociosus? **Nec** aliena
 tollas? de tuis des: et opatus
 es i uinea dmi mie uineam.
Inebriatus i delicijs es. no es
 ociosus? sed uiues mortuus
 es: sicut ait aplos. **Si** aute
 mesurante bibis et maducas.
 no qdem peccas qd no male
 maducas? tu ociosus es: qd
 nulla ieiunij oparis uite. **Uis**
 ergo no ee ociosus? **Temna**
 et qd maducas es diurnu
 da ipotenti: et coluisti ieiunij
 uite. **Ite** fornicaris: mortuus
 es no ociosus. **Si** aut habes
 tua uore no quide peccas:
 nec tu castitatis oparis uite.
Uis no ee ociosus? **Sine** uo-
 re es: ne qstus uore. **Si**
 uidua es: noli tuisse ad sedas
 et tercias nuptias: et opat
 es castitatis uite. **Sed** forte
 dicas. **Sine** uore no possit
 ee? **o**ndo tibi ut uore habe-
 as et castitatis uite colas:
 abstine te a menstrua. ab-
 stine te a pregnate. **Subes-**
 ce face qd auilia no faciunt.
Omne aial coeptionis sue
 honore et tps obseruat:
 homo aut solus contempnit.
Qu dies festus e aut dies
 ieiunij: serua ut aplicam
 adipleas pcepti. **Nolite** fini

dare iuicē nisi forte et con-
sensu: ut vacetis ieiunio
et oroi. **Ite**, si iuides meliori
mortu⁹ es: si aut nec iuides
nec cōgaudes. ociosus es. **Nō**
solū q̄ nō iuides sed cōgan-
des meliori: beniuolencie vi-
tē colis. **In foro**. **Forū** ē ipe
mūdus: ubi oīa venalia sūt.
Sicut enī pp̄ū ē fori ut oīa
illuc veniunt et emant.
et iuicē se circūueniat ven-
dentes et emētes? sic ī hoc
mūdo om̄s vendendo et emē-
do viuūt: et iuicē se fraudē
sibi facientes vitā suā sus-
tentat. **Inter** emptores aut
et venditores accipe tibi di-
uicias om̄s. et honores hui⁹
sēclī. q̄ et ipe nichilomin⁹
et vendunt et emūt: et
ut graui⁹ veniunt. et oīs
questus eoz ī mercacione cō-
sistit. **Fuge** ergo forū: ut
nec patiaris fraudē. nec fa-
ciās. **Si** aut passus fueris:
ip̄a res te cōpellit et facere.
Nā si iniuriam passus fue-
ris. si noctus fueris: diffi-
cile ē ut et tu nō adiuicem
noctas. **Unica** ergo laus est
xp̄iani. alienū ēē a foro: nul-
lam causā habē cū eo. sicut
ait ap̄lus. **Rogo** aut vob̄ stu-
diū habere quietis. et silen-
cij. et opandi māibus vris:
et nullū desiderū sūt vobis
ad eos qui foris sūt. **Si** enī

m foro p̄māseris: et qd̄ habes
p̄des. **Si** aut m vinea assiduis
fueris: et qd̄ nō habes acq̄-
ris. **Ite** erit cura sexta et no-
nā hora. **Ideo** iurit circa sex-
tā et nonā! q̄a ī sexta et
nona. gr̄acionē vocauit in-
deoz. et frequētavit cū hoī-
bus dispone testamenta:
q̄i definito salutis om̄i tpe
iam p̄māte. **Nā** post noe
ad neminē legim⁹ dū lo-
cutū fuisse nisi p̄mū ad abra-
hā: post eū cōfestim ad ysa-
ac. et iacob. **Deinde** nō p̄t⁹
multū tps ad moysen cui
et legē dedit? post enī ad
ih̄m nauē: t̄sacto aut nō
multo post tpe ad samuel.
ad daniel. et m singulis
quibusq̄ gr̄a cōtib⁹ ad
mltos p̄phas cū singulis
testamēta disponēs. **Sicut**
enī q̄s m itinere cōstitutus.
aut ī ope quodā an̄ sextā
quidē nō opat. **Virget**. aut
ambulat sciens q̄a longis
ei adhuc superest dies? t̄ms-
acta aut̄ sexta cū ceperit
ēē octaua aut nona t̄cipiet
p̄peranci⁹ agere ut op⁹ suū
uel iter tpe definito possit
cōcludere: sic et deus usq̄
ad abrahā qui fuit ī sexta
hora venit ad hoīes dispo-
nere testamētū! post abra-
hā aut usq̄ ad t̄s migra-
tio

nē frequēter pperab: ut adue-
 tū suū in hūc mūdū. et voca-
 cionē genūū dēfinito tpe con-
 sumaret. q̄i vespere iā p̄p̄m
 quātē. Itē erit circa vndea-
 m̄a hora: et dixit. Quid hic
 stas ociosus. Unde q̄a ubiq̄
 ociosos vocat: nō p̄cōres.
 Deniq̄ cōsidera. serū ille qui
 accepit a dño vnā mnam.
 ut quid audiuit serue neq̄?
 ut q̄ missus ē in tenebras?
 Quia pdidit mna suā? aut
 q̄a nil ē lucratus de ea. Sine
 dubio q̄a nichil ē lucratus.
 Qui aut peccat: pdit grām
 quā accepit. Si ergo ille nō
 ē ip̄n̄is ī die iudicij qui ocio-
 sus stetit in foro et nullam
 insiciā opatus ē: qd̄ faciet
 ille ī die iudicij qui peccauit?
 et aīam suā pdidit. Quid
 stas ociosus. An nescitis q̄a
 qui nō opatur ī hoc sc̄lo? nō
 māducat in illo. Et q̄ alijs
 māducatib⁹ et bibentib⁹ in
 hoc sc̄lo opat⁹? in illo sc̄ulo
 alijs ieiunātib⁹ ip̄e māduca-
 bit cū ab̄m̄hā: et manducat
 de prandio vite. Qui aut h̄
 alijs opantib⁹ stat ociosus:
 alijs v̄alibentib⁹ in hoc sc̄lo
 expelletur ille foras. Dies em̄
 iste dies opacōis ē: dies aut
 ille qui sequit⁹ dies ē feriarū.
At illi dixerūt. Nemo nos
 cōduxit. Que ē cōductio n̄ra?
 et que cōductōis merces?

Pmissio vite et̄ne. Nemo con-
 duxit dīcēs. q̄a hec est vita
 et̄nalit̄ cognoscit te solum
 et verū deū: et que missi ihe-
 su xp̄m. Nemo cōduxit dīcēs?
 quicūq̄ reliquit domū. ā villā.
 p̄cēm ā m̄cēm. v̄ozē aut fili-
 os. cētuplū accipiet ī h̄ mū-
 do: et in futuro vitā posside-
 bit. Nemo nos cōduxit. Ven-
 dite que possidetis et date ele-
 mosinas: et habebitis thesau-
 rū in celis. Et nota qm̄ illi
 qui ā p̄ma hora vocati sūt.
 aut tertia vel sexta. ul̄ nona
 nō r̄nderūt q̄a nemo nos cō-
 duxit? om̄s em̄ illi cōducti
 fuerūt: et habuerūt noticiā
 dei. et sc̄ierūt dei p̄missa.
 Gentes aut̄ sole neq̄ deū sc̄i-
 uerūt neq̄ p̄missa dei: ideo
 excusabiliter r̄nderūt. nemo
 nos cōduxit. Et dixit eis.
Itē et vos in vineā meā: et
qd̄ instū fuerit dabo vobis.
 Nota q̄a cū p̄mis solum̄ cōue-
 nit denariū dare? ipsos aut̄
 om̄s sub certo pacto cōduxit:
 id ē qd̄ instū fuerit. Sc̄ies em̄
 dñs q̄a p̄uaricatur⁹ fuerat
 adam: et om̄s postmodū ī
 dilaniū fuerūt perituri? cer-
 tū pactū fecit ad eū: ne qū
 dicit ideo se neglexisse iusti-
 ciā. q̄a nesciebat que p̄mia
 fuerūt receptur⁹. Istis autē
 nō fecit pactū. Benign⁹ aut̄
 p̄familias sc̄iebat largitatē
 suā. q̄a tm̄ patus ē retribuē:

quanti mercenarii recipere non spe-
 ratur. De dato enim ei nemo
 numerat: quia amplius datur quam
 omnis homo desiderat. Cum autem
seculo fecerit fuisset: dicit dominus
vinee portatori suo. Voca opem
varios. et redde eis mercedem:
incipiens a novissimis usque ad
primos. Considera quia seculo: non
aut mane reddit mercedem.
 Ergo adhuc stante seculo isto
 iudicium est futurum: et unicuique
 mercedis sua reddenda. Propter
duas rationes in hoc seculo iu-
dicium fit. Primum quia illa beatitu-
do ventura ipsa est merces ius-
ticie: ideo non in illo seculo fit iu-
dicium sed ante illud. Deinde ante
adventum illius diei permittitur
iudicium: ne videant patres
beatitudinem diei illius. dicente
propheta. Tollat ipsius: ne vide-
at gloriam dei. Dicit portato-
ri suo. Cui portatori. Sine
dubio filius dicit spiritum sanctum.
 Incipiens a novissimis usque
 ad primos. Quare non a primis
 usque ad novissimos? sed primum
 a novissimis. Attende natu-
 ralis est ratio. Omnes qui ante
 adventum christi fuerunt. quasi ex
 opibus suis facti sunt sancti:
 gentes autem ex gratia christi. Ex
libentibus aliis datus hijs:
quibus pro solo nostro honore dona-
mus. Ergo omnibus sanctis deus
dans mercedem iustus ostendit?
gentibus autem misericors: do-

cente apostolo. Gentes autem super
 misericordiam honorare deum. Aut certe
 propter demonstranda imen-
 sam misericordiam suam: sicut est ibi
 ubi ait apostolus. Et nos qui
 vivimus? qui remanebimus?
 non pervenient eos qui dormi-
 erunt. Magis enim secundum rem
 erat ut viventes immutarentur:
 postea mortui resurre-
 gerent incorrupti. Sed quia in
 convertendis viventibus una
 est virtus. hoc solum quod ad immor-
 talitatem immutatur? quod autem
 mortui incorrupti resurgent
 duo sunt opera: primum quia resur-
 gent. sed quia incorrupti resur-
 gent. Ergo ut ostendat deus
 inestimabilem potentiam ante.
 quod difficilimum est mortuos
 suscitare incorruptos: postea
 viventes immutat. Sic et in
 hoc loco secundum rem quidem
 erat ut primi priores accipe-
 rent suam mercedem? sed ut ostendat
 deus inestimabilem misericordiam
 suam: primum novissimis et
 dignioribus reddit mercedem.
 postea primis. Sicut illis po-
 tentia immutatorum hominum ex-
 cludit ordinem: ita et hic mi-
 sericordia misericordiam ordinem non asper-
 nit. Cum venissent autem quae circa
vindicam horam venerat:
acceperunt singulos denarios.
Venientes autem et primi:

no

arbitratu sunt quod plus eorum ac-
 ceperunt. Acciperunt autem et ipsi
singulos denarios. Non iuste
ista et qui in prima parte solum na-
tus est non amplius vivit: quam
statutum tempus vite sue. Et quod
illi nocuit: si post illius cre-
ta sit mundus. Et quod ante
sine nascitur non minus vi-
vet: nisi quod dies multati sunt
eis. Et quid illis prodest compe-
ditio laboris: si cito mundus
finis: et cum ipse vite sue tempus
pleat ante mundum. Deinde si in
hominem est qui nascitur prius aut
postea: iusta mercede prima ha-
bebit mercede: qui prius nas-
ci voluit: sed iam autem qui postea
venit ad vitam. Nunc autem cum
dei sit potestatis quam hominem
producat in mundum: nec ille sibi
proinde honorem debet: qui prius
natus est: nec ille contemptibili-
or debet esse qui postea. Di-
cat enim. Et si me prius creass-
set: porro etiam. Accipientes autem
mercedem dabat aduersus primum
familias dantes. Quoniam hi
novissimi una hominem fecerunt:
et equales nobis illos fecerunt
qui portauimus pondus diei
et estis. Si veni est quod dixi-
mus: quia et tempus illi suum
vixerunt non amplius: et isti
suum tempus et non minus: et vni-
cuique moris sua consummatio ipsi
est: quod est quod dicitur: totius diei
pondus portauimus et estis.
Quia magna est nobis vtilis

ad faciendam iusticiam: cognosce-
 re esse sine mundi. Unde ar-
mans nos ihesus dicebat. Appi-
quant regnum celorum. Ita apostolus
Preterit enim figura huius mu-
di: volo vos sine sollicitudine
esse. Si ergo nobis vtilis est
scire propinquum esse sine: nam
quibus usque ad finem illius vota
nostra forsitan non extendat:
tamen accendimus et paratum ad
suscipiendum sine. Consequenter
et illis refrigeratio erat cordis:
cetero mundi spatium esse longum:
et quibus ante finem mundi in via
dei essent ituri: tamen quodammodo
negligentes eos faciebat ar-
ca iusticiam. et refrigeratio facie-
bat animas eorum expectatio scilicet
longioris. Ideo ergo quibus non
per omne seculum vixerunt: tamen tu-
ans seculi quammina et ipse
dimicta perulisse videntur. Ita
hic mundus in iunctura consti-
tutus omnibus bonis prosperabat
et felix erat: nunc autem mu-
dus senescens omnibus aduersi-
tatibus premitur: et iam contemp-
 tibilis non est. Quia ergo qui tunc
fuerunt homines: cum maiore dif-
ficultate et labore iusticiam
seruauerunt: quia ipsa felicitas
mundialis verum satis impediunt:
tamen est ante ad iusticiam faciendam:
nunc autem homines facilius iusticiam
facere possunt: quia ipsa aduersitas
et angustia mundialis verum
adiuuat animas ad iusticiam

facienda. Sicut factus est huius
pauperi et in angustiis consti-
tuto disciplina tenet. diuiti
autem et habundanti difficile.
sic in illis inter gaudium dif-
ficile fuit tenere iustitiam: nobis
autem inter tribulationes mundi
facile. Multum ergo tunc bonum
erat et fortis in fide qui pote-
rat eradere vanitatem. nunc
autem multum iniustus. magis mul-
ti malus est et miser in fide:
qui se non stringit ad deum. Er-
go pondus quod dicit opus ius-
titiæ signat: quia quæ est huius car-
nali amare iustitiam. Est enim
autem dicit concupiscentia seculi: quibus
tunc placebantur. mundo in in-
uentute florente. Ergo et si
non per omnem mundum vixerunt.
tamen totius mundi impugnatione
non passi sunt: quia totius vite
virtus in iuventute ostendit.
Aut pondus totius diei dicit
onerosa legis mandata: ut
quod et alibi dominus hortatur inde-
os et dicit. Venite ad me
omnes qui laboratis et onera-
ti estis: et ego vobis requiem
dabo. Est enim autem dicit vren-
te temptatione errorum: quia
conflabat spiritus maligni in
eos. ad emulacionem eos gen-
tium irritantes. a quibus omnibus
gentes libere extiterunt christo
credentes: et per compendium
græ ad plenum saluate. Nam
nec legis onera portave-

tunt sicut iudei: nec seductio-
ne passe sunt diversorum errorum
quod admodum illi. At ille res-
pondens uni eorum dicit. Ami-
ce: non facio tibi iurgia. Er-
go non dolebat quod fraudati
de mercede: sed quia apostolus
quod merebantur acceperat. Hoc
enim est spiritus invidie. quoniam alii aliquid
addiderunt. sic dolent iudei: quod
illis sit aliquid subductum quod
illis sit additum. Puta si vi-
derit fieri aliquem ditiores:
putat se iudus pauperem
fieri. Si autem sapientior fuerit
factus: sic dolet quod ipse sit in-
sapienter factus. Intelligis quia
ex vana gloria nascitur in-
vidia. Nam ideo dolet sedes
esse: quia desiderat esse prior.
Sic erunt nouissimi primi:
et primi nouissimi. Multi
enim sunt vocati: pauci vero
electi. Postquam superius de iude-
is et gentibus hæc dixisset
sententiam quod erat primi nouis-
simi et nouissimi primi. vi-
delicet quia et iudei et in primo
loco vocati sunt ante gentes:
in sedes autem saluati sunt post
gentes. ita dicitur pabolam
istam. Et ut cognoscatur quia
ad manifestationem præcedentium
verborum hæc pabola intro-
dudit: ideo in fine eius ipsam
sententiam repetit quia dicit
ut super. Aut ideo primos dicit

nouissimos fuitos et nouissi-
 mos p̄mos: nō ut nouissimi
 digniores sit q̄ p̄mi sed ut
 coepta. **D**icit em̄ p̄pha h̄es-
 dms vales om̄ sc̄rū vna
 vocacione ondere. et nulla
 iter eos eē d̄iam t̄pus cau-
 sa: dicit om̄ sc̄rū meriti
 eē q̄ corona. Sicut em̄ in
 corona cū sit vtrūda nichil
 iuenis q̄ iueniat eē uicū
 aut finis: sic iter sc̄rū q̄tū
 ad t̄pus ī illo sc̄lo nemo no-
 uissim⁹ dicit: nemo p̄mius.
Ideo q̄bus datū ē p̄mo nati
 nouissime remunerabūt: et
 q̄a s̄a q̄i corona oēs eq̄les
 qui nouissimi nati sūt p̄mi
 remunerabūt: ut illi illā
 grām habētes. isti h̄ac cōse-
 quēt. **A**d aut̄ dicit mlti
 vocati. pauca aut̄ elā. non
 ad supiores sc̄rū p̄inet sed
 ad gētes: qm̄ ex ipis gēti-
 bus qui mlti vocati sūt. pau-
 ca sūt eligendi. **Omelia xxxiiij.**
Ascendēs ih̄s ihero-
 solima: assup̄sit duo-
 decim discipulos seorsū ī iti-
 nē. **O**is gl̄ia dei. et ois sal⁹
 hom̄: in xp̄i morte posita
 ē. Nulla em̄ ē res q̄ aplius
 ad salutē hom̄ū ptineat: q̄
 mors ipi⁹. **N**ō ē aliud aliq̄.
 p̄ qd̄ magis deo gr̄is age-
 re debem⁹: q̄ p̄ morte ipi⁹.
Ideo cū plurima turba fidelū
 em̄ sequeretur ī via: duodecī

aplos solos tulit in secreto: et
 illis t̄modo mortis sue anū-
 cianit misterm̄: q̄a semp̄ pre-
 ciosiore thesaur⁹ ī meliorib⁹
 vasis includim⁹. **M**ulti quidē
 viri erāt cū eo: sed p̄ modi-
 citate fidei sue ī firmi. **M**ulte
 mulieres: et si ī fide fortes:
 t̄m ī firme ī serui. **S**i audisset
 q̄a x̄p̄s ideo ascēdebat ihero-
 solima ut dec̄ficaret: et vi-
 ri forsitan turbaretur p̄pter
 īfirmiitate fidei: et mulieres
 p̄ mollicie sue nature. **N**am
 p̄p̄te anim⁹ mulier⁹ mollis
 est: et in tali negotio excita-
 tur ī lacrimas. **R**ūm recorda-
 m̄ q̄a cū super⁹ de morte xp̄i
 petrus audisset. dolore cōmo-
 tus nō timuit ipm̄ dnm̄ iac-
 pare dicēs: et hoc tibi erit.
Si ergo petrus ī morte xp̄i
 turbatus ē: cū⁹ alteri⁹ fides
 poterit subsistere t̄m dolorem.
Si petra īmobilis pene cōmo-
 ta ē: q̄s suffere p̄petū tepes-
 tatis. **E**cce ascēdim⁹ iheroso-
 luma: **E**cce cōtristatis sermo:
 ut memoria p̄stie eius ī cor-
 dibus recōdat. **T**amq̄ si di-
 cat. **E**cce nūc iam tertia vi-
 ce p̄dico vobis misterm̄ pas-
 sionis mee future: ut alius
 īsidat mētibus v̄ris frequē-
 tibus repetitū. **E**t q̄e illis p̄-
 dicit passionis sue misterm̄.
Quia ois adūstas q̄ subi-
 to euenit oibus extra spem
 nimū quīs ē: quā vero an-
 cognostim⁹ et p̄p̄am contra

ea. ai supuenerit. et pcedat
 nobis leuioi iuenit qm eet
 futurum si repetna venisset.
 Ideo ergo nnciat illis de mor
 te sua futura! ut ai dies ille
 passiois aduenerit. no illos
 turbet cognoscetes: qa ois
 erat futurum. Si emi pmoniti
 toas aph de morte ei futu.
 tu qm cophensib e scandali
 zati sut oes et reliquerunt
 eu! pptomagis scandalizam
 di fuerat si pmoniti no fuis
 sent: In se ipamnerunt! vn
 stituerunt in aio suo ut no ex
 paueret. Si emi no se ipa
 uissent: nec pmississet vna
 ai petro dicetes. Parati sum
 teai ne usq ad morte. Sed il
 la hom fides eoz defecit: et
 ipamone aie absorbuit ti
 mor carnalis. Vel ideo predi
 cit eis. fubiet! ut ab exitu
 cognoscat pscia ei: et pscia
 aut itelligit diuinitas eius.
 Consideracio aut diuinitatis
 ei cofert fidem illoz in tpe
 passiois ei: ut tm illud qd
 paciebat dispesacioni voluta
 tis ei apphaet. no necessitati
 nature. **Ita ascēdim?** Ac si
 dicit. Videte qa volutarie va
 do ad morte. Nemo me vo
 cat iherosolimā. nemo amo
 net: nulli pntis pcepti ti
 meo: nullius violencie nat
 tate cōpellor. **Cū q venerit**
 tenebimz potestas. ai videri
 tis me i aue pcedente: ne est

metis me horem ee tm. Nam
 et si hois e posse mori: tamen
 velle mori hois no e. **Ut q**
 putus ab itinē declinavit se
 orsi. **Itaq** no poterat i iti
 nere cōstitus hec eade eis
 loqui? ai sint paucissima
 vba. **Sed** declinavit seorsu
 ab itinē: forsitā saens quod
 vctura erat mē filioz zebe
 dei ai filijs suis ut peterent
 ea q peccerunt! et audirent
 ea que audierunt: ut paret
 ei locū adeundi. ad pcedū.
 ad audiendū. **Forsitā** et ap
 phauerunt ibi ei: donec mul
 eres reuouenientes occideret.
Nec emi credibile e multas
 ai eo ambulasse mulieres!
 sed logo itervallo delonge
 mulieres sequetes: et longo
 interualla sepati inter se am
 bulabat. xpus ai discipulis
 suis pmi. **Sequetes** aut de
 longe mulieres sine dubio.
Ergo nulla causa secessit: n
 ut illa adeundi licētia iue
 niret. **Haebat** emi cogitacio
 nes eoz q facere cupiebat!
 et no solu p dices discipulis
 suis de passione futura sua:
 sed eam aptans petiture mu
 lieis locū. pscie sue diuinita
 te oūdit. **Aliet.** **Ita ascē**
 dim? iherosolimā! et filius
 hois tradetur pncipib? sacer
 dotū et scribis: et cōdēna
 bit eū morte. et tradent
 eū gentib? ad deludendū et

crucifigendū. Sed et nūc tra-
 dit et morte dāpnat: et tra-
 ditur gentib⁹ ad deludēdū
 et crucifigendū. **C**ristus em̄
 vrbū veritatis ē. Sicut em̄
 tūc tradidit de⁹ xpm̄ sacer-
 dotib⁹ et scribis ad mani-
 festandā fidē scōz et perfī-
 diam iūquoz: fidem quidē
 scōz: si forte fideles vidētes
 eū q̄i hōiem pati nō recē-
 det: neq; scandalizarent a
 fidē diuinitatis ipi⁹. **A**d ma-
 nifestandā autē p̄fidia iūquo-
 rū: si forte itelligētes eū eē
 filiū dei scdm̄ testimonia scrip-
 turaz nō timeāt: sed ausi
 sūt eū interficē q̄i hominē?
 sic et mō tradidit deus ver-
 bū veritatis sacerdotib⁹ et
 scribis. id ē scripturaz sapi-
 entib⁹: ad manifestandā fi-
 dem scōz. et p̄fidia iūquoz?
 si forte vidētes vrbū veritatis
 a mēdacio oppm̄. q̄i i mēda-
 cū nō cadat: neq; scandalize-
 tur a fidē veritatis ipi⁹. **A**d
 manifestandā p̄fidia iūquoz?
 si forte itelligētes verbū ve-
 ritatis q̄a vere verbū ē ver-
 itatis scdm̄ testimonia scrip-
 turaz: ausi sūt interficere eū
 cruce vbi mēdaciis. **E**m̄ em̄
 vidēs scripturas p̄phazū. et
 euāgelij. et apłoz traditas
 eē i manu falsoz sacerdotū
 et scribarū? nō itelligis q̄a
 verbū veritatis traditū est

p̄napi⁹? iūquis et scribis. **E**t
 sicut tūc sacerdotes uel p̄p̄
 vana glaz. nō p̄ auaricia cō-
 dēpnauerūt xpm̄ morte. cogi-
 tantes qm̄ si tenuerūt xpm̄. ipi
 sacerdotes eē nō pnt scdm̄
 lege. nec sollempnia illa luam
 papere? ita nūc ipi sacdo-
 tes et scribe vrbū veritatis
 dignū iudicāt iterare: cogi-
 tantes. q̄a si verbū verita-
 tis tenuerūt. ipi sacerdotes
 eē nō pnt. nec salutaria lu-
 am papere. **N**ō tēa tradunt
 eū gentib⁹. id ē p̄lis ieru-
 dāis et idisciplinatis et
 barbaris? qui nec querūt
 nec audiūt eū i iudicio: q̄
 nomen habet xp̄ianū. mo-
 res autē habet gentiles. **T**ra-
 dūt autē vrbū veritatis per-
 uersis expositōib⁹ suis. ad
 deludēdū et crucifigendū. **D**e-
 ludūt em̄ vrbū veritatis qm̄
 simulat se sequi xpm̄? et
 disputare de eo sine dei timo-
 re: nō p̄posito iueniendā ve-
 ritatis: sed studio subūredi.
Hoc autē mō deludūt vrbū
 veritatis: nō colūt. **C**rucifi-
 gūt autē eū et interficiūt:
 qm̄ falsa cōfessione mēda-
 cū vrbū veritatis suffocant
 et occidūt in se. **E**t sicut
 tūc illi sacerdotes nullā al-
 pā vdoneā iuenientes in
 xpo. falsam accusacionē de-
 tulerūt adūsus eū? sic mō

nulla mōem habētes dicere
 contra v̄bū veritatis falsa i-
 terptant de illo: et falsa pfe-
 rūt testimonia scripturaru
 adūsus v̄bū veritatis. **S**icut
 tūc falsos testes subornave-
 rūt cont̄ xpm̄: et sicut tūc
 sacerdotes et scribe cognosce-
 tes eū q̄a verē xpc̄ ē. quasi
 hoīez illū maleficiū gentib⁹
 tradiderūt: gentes autē nō
 cognoscentes eū xpm̄ ec̄. debi-
 serūt et auasirent q̄i hoīez
 maleficiū: sic et nō sacerdo-
 tes et scribe hereticorū cognos-
 cētes q̄a v̄bū ē veritatis se-
 cūdu scripturis q̄s legūt:
 tradūt id sicut dixim⁹ pplis
 gentib⁹ ad deludendū et au-
 asigēdū. **P**oli autē p̄ ignora-
 cīa v̄bū veritatis deludunt:
 et auasigūt q̄i mēdācū. **S**i
 ignorācia eorū nō eos excu-
 sat: qm̄ si vellent cū iudicio
 querē iuenire poterāt veri-
 tate: sicut nec illos excusa-
 uit gentiles: qm̄ ipi si querē
 voluisset. poterāt iuenire
 q̄a nō erit hō tūc: sed et de⁹.
Et sicut tūc p̄ signa virtu-
 tu suarū manifestabat⁹ xpc̄:
 sic nō p̄ signa opacionū suarū
 v̄bū veritatis oñdit. **C**risto
 leprosos mūdauit: cecos illu-
 minauit: sudos audire facē-
 bat. mortuos suscitabat. **I**ta
 nō q̄ vult cognosce vbi sit

v̄bū veritatis: opū ei⁹ signa
 cōsideret. **V**bi em̄ ē v̄bū ve-
 ritatis vnicū atq̄ diuinū: ibi
 mūdant⁹ assidue homines a
 lepra p̄c̄i: et fit salus eorū
 testimoniū cōsilio eorū mēs
 eorū. **Q**ui audiūt v̄bū veri-
 tatis illuminat⁹ ad itelligen-
 da diuina mysteria: aures
 eorū interiores aperit⁹: ut
 libenter suscipiat diligēda
 p̄cepta. **Q**uos hodie vides
 mortuos ī p̄c̄i. cū resur-
 gūt in p̄c̄i. vniuersati per
 v̄bū: vbi autē nō v̄bū veri-
 tatis. sed mortuorū mēdācū
 p̄dicat⁹ inter eos. nichil horū
 fieri vides: sicut dat illis tes-
 timoniū vitā eorū. **S**ed post
 tres dies resurget ī aiābus
 credencū sibi: cū tres dies
 fuerit cōsumati ī eis. **P**rima
 dies p̄c̄i: scda dies filij: scd⁹
 qd̄ dictū ē in p̄ph̄a. **A**nnūcia-
 te diem de die. salutare eius.
Quis ē autē alius dies de die:
 nisi vnigenit⁹ deus de vnige-
 nito deo. **C**onsequēter et sp̄s
 sc̄us tercia dies ē: qm̄ trib⁹
 hijs illuminantur corda credencū.
In quib⁹ t̄m̄ istorū sc̄e fuerit
 cōsumate: in eis v̄bū verita-
 tis resurgit. et v̄uit. et opa-
 tur. **S**ed nec resurget nisi
 qui ieiunātes a malo. et flen-
 tes sūt p̄t̄ eū: et desiderat
 resurrectionē ei⁹ videre ī aiā
 sua: sicut apli ieiunātes et

flentes erant dominus anafiro:
usque ad diem resurrectionis
ipsum. **Omelia. xxxiii.**

Quoniam accessit ad eum mater
filiorum zebedei. Hec est
salome cuius apud euangelista
alterum ponitur nomen: vere pa-
cifica: quia filios genuit pacos.
Iste solus ex marco euangelis-
ta qui manifeste ipse frater expo-
nit accessisse ad Iesum et eandem
postulasse intelligere possumus.
quoniam a filiis suis erat summis-
sa: sed eam ex precibus christi
sermonibus. quibus non quasi ad mu-
liercam ipsam petente: sed quasi
ad filios summittentes videtur.
Desatis quod petatis. Estimo
enim quod hii fratres cum audisset
eum de passione et resurrectio-
ne sua prophetante: ceperunt
dicere inter se cum essent fideles.
Ecce rex celestis descendit
ad regna tartarea ut regem
quidem mortis destruat: ipsam
autem mortem diuinitatis sue
potentia calcet: et sic vinculo
tenebrarum soluto. animas capti-
uas ad sua regna producat. nec
inuisibilis militia demonum
resistere poterit contra eum. Quae
enim corpe constituti timuerunt
dicentes. quid nobis et est ihesu
fili dei excelsi. venisti ante
tempus torquere nos: quomodo nuda
ipsam diuinitatem contra se des-
cendente poterunt sustinere.
Ecce ergo post tres dies mor-
tis sue: reuertetur ab inferis

quasi victor de bello. Nam cum fuerit
victoria consummata: quod aliud
restat nisi ut regni gloria subse-
quat. Ergo faciamus fratres:
quomodo possumus regnum ipsius esse
principes. Sane quia mundus
non est. Qui enim seipsum dona-
uit hominibus: quomodo regni sui so-
cietatem non donabit. Peten-
tis negligentia reprehenditur:
ubi misericordiam dantis non dubita-
tur. Si nos rogamus inquam.
forsitan ceterorum fratrum corda con-
cutimus: et dum nobis duobus
providere volumus: inter omnes
scandalum excitamus. Nam et
si facti sunt. tamen homines sunt: et si
vinci a carne non possunt quasi
spirituales. tamen potius possunt quasi ad
huc caruales. Ut quod ergo
vel leues occasiones demus:
quibus improba carnis natura
tamen quillas eorum animas inquietet.
Ergo summittam materem
nostram ut suo nomine deprecetur
pro nobis: et fuerit duo in
bona. Si enim res ipsa rephe-
sibilis facta fuerit: facile metum
veniam quasi mulier. Ipse enim ser-
uus excusat errorem. Si autem
non fuerit inopportuna: facilius
impetrabit mater pro filiis suis
rogans. Ipse enim dominus qui ma-
ternos animos filiorum misericordiae
ne implevit: facilius exaudi-
et maternum affectum. Magna
laus mulieris ex hoc loco
colligitur. Primum quia non so-
lum illi reliquerunt precem: sed

eam ipa reliquit viru suu et
 secuta fuerit xpm. Et illi
 ostendit qm filij erant huius
 matris: et illa ostendit qm ma-
 ter erat talium filiorum. Cum aute
 vnu reliquerat viru: sermo
 demonstrat q de vocacione eoru
 scriptu e dicitur. Illi aut reliq-
 uerunt patre suu zebedeu i nauu
 cu mercenariis: et secuti sunt
 ihm. Nisi forte qd forte dicitur:
 qm ihus trieniu docuit m-
 tepus vocacionis aploz et
 passiois xpi. moztu e zebedeu
 et sic illa secuta e ihm: tu se-
 cuta e. Qualis videtur talia
 et gemina: et qlis terra ta-
 lis et fructu. No eam vicit
 sicut ceteras mulieres mari-
 talis affectus: qm ille tpalis
 erat maritus: iste aut pfrus
 sponsus. Illius amor deceptio
 erat carnis: istius aut dilectio
 incorruptibilis vita. No illa te-
 muis miseratio senectutis ei?
 qm ille sine ista viuere poterat:
 ista aut sine xpo salua ee no
 poterat. Cogitavit em quia
 amplius pderit viro suo si ppt
 deu reliquerit viru: q si ppt
 viru reliquit deu: ppterua et
 serui fragili. et ia etate defec-
 ta xpi vestigia sequebatur.
 qm fides nuq senescit: et re-
 ligio fatigacione no sentit.
 Deinde qm no sentit sicut ce-
 tere matres que corp9 natoz
 suoz amat. atqz aut contemp-

nit? desiderant illos valere in
 seculo isto: et no curant q sit
 passuri in illo. Alij miliaas
 filiis suis prouidet. alij honore:
 et nemo filiis suis prouidet
 deu: pdicacione illoru cu mag-
 no pao copant. et salute illis
 nec dono accipe volut. Si vi-
 dent illos paupes. tristat.
 suspirat: si aut vident illos
 peccantes nemo tristat: ut
 ostendat qm corporu sit pa-
 retes no caru. Accessit ad
ihm: et petens aliquid ab eo.
 Audace em fecerat ea nate
 affectus: et reuerencia spuale
 vicerat amor carnalis. Dicit
 ei ihus. Quid vis. No iteru-
 gat qm nescies audire q vel-
 let: sed ut illa exponete ma-
 nifesta faceret irrationabile
 peticione ipoz: qm petebat
 quide qm religiosi et celestis
 glie amatores: no qm sacam
 haberes tutiliu postulacionu
 et noquaru. Na frequer dms
 patit discipulos suos aliquid
 na recte a dicere. a agere.
 a cogitare: ut ex illoz culpa
 occasiones inueniat docendi
 et exponendi regula pietatis:
 sciens qm ipse error eoz no
 nocet. pnte magistro: et no
 solu in pnti: sed eam i futuro
 doctrina ei edificat. Et illa
dixit. Dic ut sedeas huj filij
mei vni ad dexteram tua: et
alius ad sinistram tua. No dia-
 mus qm recte petit: sed hoc

Ca. xx.
Ego vos vocavi ad partem dexteram de sinistra?
et vobis consilio curetis ad sinistram: .1.

dicam? quia non terrena: sed celestia filiis suis optabat. Tunc dominus occultorum cognitor non ad verba itercedentis mulieris: sed ad consilia suggerentium filiorum venit dicens. Resatis quod petatis. Concupia enim carnis consideratione in vobis spiritualiter excludit. Non audistis me referentem cum venit filius hominis in maiestate sua ponet oves ad dexteram. Hec ad sinistram. et dicit eis qui ad sinistram sit. discedite a me maledicti in igne eternum. Quomodo vos vultis ut unus sedeat ad dexteram? et alius ad sinistram? Ideo forsita et per mulierem res agebatur. Vidit enim dyabolus quia per illos ipsos ad illos eos agere non valebat? consuetudine contulit se ad arma mulierum: ut sicut adam per mulierem spoliavit. ita et istos separet per mulierem. Nam si mulier erant. tunc mulier erant? per quod et si affectus eius dulcis erant quasi mulieribus: intelligas tamen eis non vobis erant quasi mulieribus. Sed iam non poterat per mulierem per dicio introire in sanctos: ex quo de muliere salus cunctorum percessit. Intelligere ergo debemus et nos. ut non illud a deo petamus quod nos boni audiamus? sed orantes in parte dei ponamus? ut nos illud petentes erudiatur. quod ipse nobis expedire cognoscit. Resatis quod petatis. Bonum quidem desiderium: sed inconsiderata petitio. Ideo et

si impetare non debet simpliciter petitio eorum? confunditur non merebat: quia de amore domini nascebat. Petere non voluntate neque propositum eorum culpavit: sed sola ignorantia reprehendit dicens. Resatis quod petatis. Quis autem athleta idoneus ante certamen de premio pactum fecit? Si enim certamen bene profecerit: postea potest iudex secundum meritum certaminis premium mensurare et estimare. Si autem premium ante fuerit constitutum? non omnino secundum qualitatem premium potest certamen habere certamen: quia quale premium dicitur in potestate est mulierum. Qualem autem certamen habeat unum quod certamen: non est in parte certaminis. Resatis quod petatis. quod est bonum. Si autem intelleritis. illud petere debebatis? quoniam in hoc mundo periculosissimo vivimus? quasi in pelago ubi nunquam est minus tempestas: et si tempestas interdum non fuit. tamen semper timor est tempestatis. Sic in hoc mundo vincitibus nunquam minus est temptatio? et si tempestas interdum facta non fuerit: tamen timor temptacionis est semper. Ideo da nobis auxilium gratie tue ut non vincam a malo: sed ipsi omnem malum vincam. Si autem enim in seculari bello videmus. quia qui ad pugnam de preda victoriae cogitat. difficile vincat? qui autem vadit ad pugnam sic vadit quasi ad mor-

te. ille finale supat: sic et nos
 in h^o certamine spūali uiuētes
 nō debem⁹ cogitare qualem
 glāz cōsequam^r. sed quō tū-
 nā pōt eūdem⁹. Qui autē
 de glā cogitat et nō timet
 magis de casu? ille nec īfir-
 mitatē carnis sue cognoscat.
 nec uersūas cōsiderat dra-
 boli: nec itelligit qd ait
 apłus? nō ē nobis collucta-
 cio cū carne et sanguīe: sed
 adūsus pñcipatus et potes-
 tates. adūsus rectores hui⁹
 mūdi tenebrarū. **P**terea su-
 mite oīa arma dei. Sicut
 em miles si totū corp⁹ suū
 fuerit armis uestitū. et unā
 ptem habuerit nudā. nichil
 ei pderit q totus fuerit fer-
 uo uestitus: si p unā partē
 sagitta eū pauerit. sic ca-
 dit qadmodū si totus fuis-
 set nudus? sic et xpian⁹
 quīs oēm iusticiā fecerit.
 si in uno peccauerit. similiter
 peccōr cōstituit queadmodū
 si semp peccasset: sicut ait
 iacobus. **S**i oēm legem adi-
 pleas et in uno tñsgrediaris:
 similiter puaricator legis es.
Ideo et dñs illis rōdit. **P**o-
 testis bibere calicē quē ego
 bibiturus sū. aut baptismo
 quo ego baptizor baptizari.
Nūq̄ nesciebat dñs qā pas-
 sione ei⁹ poterāt imitari.
Sed ideo eis dicit. ut dñō in-
 terrogate et eis rōdentibus

om̄s nos audiam⁹. qā nemo
 p̄t cū xpō regnare nisi passio-
 nē xpī fuerit imitatus: sicut
 ait apłus. **S**i cōmorthi sum⁹
 et cōuiuem⁹? si sustinem⁹?
 et cōregnabim⁹. Res em p̄-
 ciosa: uili p̄cio nō cōparat^r.
Magnū laborē necē ē nobis
 impendē: si uolum⁹ ad celestia
 regna puenire. **P**assione aut
 dñi diam⁹ suscipere nos de-
 bere. nō oīmodo psecutionē
 gentiliū: sed oēm laborē et
 molestiā quā patim⁹ ī corpe
 contra p̄cā certantes. **N**am
 si gentiles deficeret qui psequē-
 rent^r? nūq̄ ideo p̄mpta uolu-
 tas fidelū debet sine fructu
 sterilib⁹ p̄marie. **I**deo et si ge-
 tiles nō habes qui te psequā-
 tur? habes pñcipē gētiū dra-
 bolū. qui hōiem psequi nūq̄
 cessat. **S**i em pñcipē potue-
 ris uincē in corpe: ecce osten-
 do tibi magnā et īsupabile
 psecutionē in corde tuo. **I**ncipe
 resistere desiderijs tuis: et tūc
 itelliges q̄ fortes spūs deside-
 riorū malorū psequūt^r. **H**ec ē
 em pugna p̄culosa. qui potu-
 erit odire qd amat: et ama-
 re qd odit. **A**ut ideo dicit eis.
Potestis bibere calicē quē ego
 bibiturus sū? **D**ñs em cagno-
 uerat p̄positū istud fratru⁹ pe-
 tenā. qā nō primatū sibi q̄-
 rebat scdm mundiales honores?
 quē si ex duob⁹ ul⁹ trib⁹ un⁹
 accepit. nec ē ceteros fieri ī-
 feriores: sed cōsecutionē pietati

ne petebat in regno caelesti. quia
 et multi consequi poterunt. et cum
 fuerit consecuti: alterius perfectio
 huius perfectio non minoratur.
Utputa sedere ad dexteram christi
 vel sinistram? nunquam duarum est terminus.
Innuabiles enim poterunt sedere ad dex-
 teram christi vel sinistram: tamen alter
 alterum ad perfectionem pietatis
 nemo potest consequi nisi qui legi-
 time certaverit. usque ad mortem.
Ideo interrogat eos. potestis cali-
 cem bibere quem ego bibiturus sum:
 ut illis respondentibus quia possumus
 audiat ceteri discipuli et con-
 quiescant? intelligentes quoniam si et
 ipsi pati sunt mori cum christo. ni-
 hilominus poterunt iuxta christum se-
 dere. per illorum sessionem nequaquam
 excludi: sicut dicit propheta in psal-
 mo. **C**alici mei super fideles ter-
 re: ut sedeat mecum. **N**on enim lo-
 cus sedendi minor est iuxta
 christum: sed fides paciendi cum christo.
Non est calix et baptismum unum:
 calix enim passio est: baptismum
 aut ipsa mors. **D**icitur est autem
 baptismum. secundum similitudinem hanc
 lane tincte. **S**icut enim lana tin-
 gitur naturale habet colore
 ut coloretur. purpure aut alicuius
 coloris accipiens dignita-
 tem: sic et nos in morte descen-
 dimus corporales. et resurgimus
 spirituales: sicut autem apertus. **S**emi-
 nat in ignobilitate: resurgit
 in gloria. **S**eminat corpus animale:
 surgit spirituale. **O**mnia quidem
 mors habet in se passionem: non
 habet in se omnis passio et mor-
 tem. **M**ulti enim fuerunt qui passi

sunt et non fuerunt occisi: quales
 sunt confessores. **I**lli omnes calicem
 quidem domini biberunt: baptismum
 autem eius baptizati non sunt. **D**icit
 ei. **P**ossumus? **N**on tamen confidentia
 cordis sui: quantum ignorantia
 temptationis hęc viderunt. **R**espon-
 dit enim desiderabile est bellum:
 sic scriptis leuis videtur esse tem-
 ptatio passionis et mortis. **S**i
 enim dominus cum in temptatione passio-
 nis venisset dicebat. pater si
 fieri potest transeat a me calix iste?
 quantum magis non fuerat dicturi
 quia possumus? si scissent qualis
 esset temptatio mortis. **M**agnam
 quidem dolorem habet passio: tamen
 mors. maiorem habet timorem.
Et dicit eis. **C**alicem quidem meum
 bibetis. et baptismum quo ego
 baptizor baptizabimini? **S**edere
 autem ad dexteram meam aut sinis-
 tram non est meum dare vobis: sed
 quibus pati est a patre meo. **N**unquam
 non habebat potestatem prestare
 cui volebat? cum sit scriptum pre-
 diligit filium. et omnia dedit in ma-
 nu eius? **S**ed ideo non resistit
 petitione eorum: ne exanimaret
 eos. et pusillanimes faceret.
Nam non finale de cetero resumet
 sperandi virtute: qui semel de
 eo quod sperauerat cadit. **R**oluit
 suscipere petitionem eorum: ne ceteris
 vis oēs tristaret. **N**am necesse
 erat ut talia cogitaret ad huc:
 sine auxilio spiritus sancti constituti.
Si semel istis duobus tonantibus reg-
 ni illius societas dimittenda
 est: si unus sessurus est ad dexteram.
 alter ad sinistram eius? **E**rgo quid
 sumus futuri. aut quid fieri in

speciem? Ideo enim secuti sumus? ut illis electis de medio nostrorum inueniamus relictos. In omni labore stiles eis fuimus? et in quiete sumus in honore dissiles. **N**am nunc erit ut carnalia cogitaret: qui necdum facti sunt spirituales. **S**i enim petitas eorum suscepta non est et turbati. quare uel huius ipsi ausi sunt petere? quoniam magis fuerat turbandi si petitas eorum suscepta fuisset. Ideo non dicit. neque non sedebitis. ne duos confundat: neque sedebitis ne ceteros irritet. **S**ed quid? hoc non est meum dare uobis: sed patris. **T**am benignus et prouidus pater sic omnia disponit et ordinat: ut inter fratres unanimes fraternitatis caritas non turbetur. **V**ide et quomodo nullum ex eis turbauit: et omnes fecit sperare dies. **N**on est meum: sed patris. **N**am quod uni a duobus specialiter non permittit: a cunctis sperat. **Q**uid ergo? **A**udiamus et intelligamus nos christiani? ut quoniam petimus aliquid a deo et non impetamus? non frangat fiduciam nostram. neque erodat spes nostram a deo ut de cetero desperemus de misericordia eius: quia nec firmi istorum fracta est fiducia. aut cecidit spes cum non impetrassent. **Q**uid enim? si non expedit nobis accipere quod petimus? sicut nec illis expediebat. **Q**uidam autem putas te spirituales rem petere secundum deum. et dignam impetratione: tamen si non impetraueris. quoniam uiter ferre non debes. **N**am iacobus et iohannes rem spirituales et dignam deo se petere estimabant: et tamen reprobata est petitio eorum.

et iustis iudicium. **N**on enim quod apud homines iustum uidetur: iam eadem apud deum sicut iustum est. **Q**uanto maior est deus homine: tanto profundiora sunt dei iudicia quam hominis. **N**amque digniores esse possumus iacobo et iohanne? ut non impetantes quod petimus doleamus? cum nec illi de impetratione beneficium sunt contristati. **E**t audientes de indignati sunt de duobus fratribus. **Q**uemadmodum isti carnaliter petierunt: sic et illi carnaliter contristati sunt. **N**am sicut isti si spiritualiter sapuissent non fuerat petitiui ut essent super omnes: sic et illi si spiritualiter intellexerissent. non fuerat tristaturi esse aliquos ante se. **N**am uelle quidem esse super omnes vituperabile est: superinere autem alterum super se nimis est gloriosum. **O** error salutis: qui totius mundi dissoluit errorem. **S**i enim apostoli non sic errassent? unum nos cognoscere poterimus? quia non omne quod uidetur bonum. desiderare bonum est. **Q**uotabam? quia malum desiderare malum est: aut auaricia. aut furta. **N**unc autem scimus quia aliud est opus bonum. aliud est primatus honoris? et opus quidem desiderare bonum. bonum est. **P**rimatum autem honoris concupiscere uanitas est: quoniam bonum implere opus nostre uoluntatis et nostri operis est et laboris propter quod et nostra merces est. **P**rimatum autem consequi iudicium dei est:

no

ppter qd' ex primatu honoris
 nescio si aliquē mercede iusti-
 cie meret' adipisci. Nā deside-
 riu primatus: ex iactantia cor-
 dis nascit'. Qui aut' humilis
 ē. et idigniore se alijs arbi-
 trat' scdm aplicū pceptū illud
 qd' ait alter alterū existimās
 superiore se: nunq' desiderat
 superior appere. Primatus em̄
 fugiente se desiderat: deside-
 rante se honoret. Videns aut'
 dñs alienū spm̄ in cordib'9
 discipulorū q' hostē in suis
 castris vagante? nō eos in-
 crepauit. nō picat a facie
 sua et istos male petentes:
 et istos nō bene tristantes.
 Si em̄ rex terren'9 videret q'
 civitate illius occupata tene-
 at hostis? q' face' p't. Nichil:
 nisi ut ponat arietes. arri-
 ducat exercitū: et destruat mu-
 ros quos forte edificauit. ut
 tantūmō hostē expellat. Sed
 videram'9 sapientiam nr̄i regis.
 Postq' vidit sua castra occu-
 pata a spū alieno? sic hostē
 expulit: ut sua castra nō de-
 leret. dicit'. Scis q' principi-
 pes gēcū dñant' eorū: et q'
 maiores sūt p'tatem exercent
 inter eos. Nō ita erit inter
 vos. Sed quicūq' voluerit
 inter vos maior fieri: erit
 om̄ mīster. Et qui voluerit
 inter vos p'm'9 ē: erit vester
 seru'9. Sanctū humilitatis: posu-
it primatū celestē. Quicūq'
 aut' desiderat primatū celestem:

sequat' humilitatē terrestrem.
 Quicūq' aut' desiderauerit p'
 matū in terra: inueniet confusio-
 nē in celo. Ut iam. f. iter ser-
uos xpi nō sit de primatu cer-
tame. nec festinet vnusquisq'
eorū quō alijs maior appare-
at. sed quō inferior videat'.
 qm̄ nō qui maior fuit i ho-
 nore. ille iustior ē: sed q' iusti-
 or fuit. ille ē maior. Conuer-
 satio ergo melior ē desideran-
 da: nō dignior gradus. Vo-
 lens arte dñs et duorū firmā
 ambitionē extinguit. et decem
 discipulorū inuidiam? Introduc-
 it dñm inter p'ncipes mūdia-
 les et ecclesiasticos: ostēns
 q' primatus in xpo nec ab aliq'
 appetendus ē nō habente. n'
 inuidendus ē alteri habenti.
 Qm̄ p'ncipes mūdi iō sūt:
 ut dñentur minorib'9 suis:
 ut seruificēt eos et expoliet
 et cōdant: et usq' ad mortē
 abutantur vita eorū ad suas
 utilitates et glōrias. P'ncipes
 aut' ecclie sūt ut seruiat
 minorib'9 suis? et mīstrent
 eis quicūq' acceperūt a xpo:
 ut suas utilitates negligant.
 et illoz pauet' ut et si opus
 fuerit. neq' mori recusent pro
 salute inferiorū: sicut ap'lus
 dicit. Ego aut' impenda: et
 ipē ipendar pro anim'9 v'rb'.
 Si ergo hec ita se habet. secu-
 larē quidē primatū desiderare.
 et si maior nō ē. ul' causa ē: q'
 et si iustu nō ē. ul' vtile est.
 Primatū aut' eccl'asticū cōcu-
 pise neq' maior. neq' causa:

quia neque iustus est neque utilis. **De**
 enim sapiens ultro se subicit festi-
 net seruitutis labori. et quod
 magis est periculo tali. ut det-
 rinatione pro omni ecclesia apud ius-
 tum iudicem. non forte qui non credit
 iudicium dei. nec timet vni. ab-
 utens primatu suo ecclesiastico.
 seculariter ipsum conuertat in
 seculari. Sed ne forte qui talis
 est in appetendo primatu. perfecti
 pietatis pie pretendat? dico
 magis qui in ardore pro eam
 est meritis melior. **Quaeritur**
 quidem deum esse inter sanctos de ne-
 gare non possimus? id prudenter
 apostolus membra corporis assilauit
 sanctis ecclesie. Sicut enim homo quod
 intelligit quod membra honorabile
 habeat in corpore suo. quod thones-
 tu. membra autem non seipsum cog-
 noscat si honorabili sit aut
 contemptibilius; alioquin et qui
 honorabilia. superbiunt. et que
 deteriora. tristantur? et per hoc
 fieret inter eos scissura: sic dis-
 ferentia inter sanctum et sanctum aristoteles
 solus cognoscat. cuius membra
 omnia sunt? Ipsis autem sanctis non
 est accessus ut cognoscat deum
 suam ad iuicem: ne et meliores
 superbiat contra deteriores. et
 deteriores tristantur contra me-
 liores? et per hoc soluta cari-
 tate. Inter eos discordia nascitur.
 magis in hoc seculo fastidiosum
 quo dyabolus occasiones sibi
 querit odiorum seminadorum. **Ex**
 autem in hoc seculo deum dignitatis
 factum est inter sanctos. dignitatis
 dico non factatis? ut alter quod
 sit apostolus. alter autem episcopus. ul-

minister. vel laycus: continua-
 dia carnis cogit. et pueristas
 mundi. et occulta operano inmi-
 ci? qui dyabolus ope carnis
 et huius mundi in multa idisti-
 plinatione exercitat homines: quoniam
 diu sunt carnali in hoc seculo
 subditi: alios in lasciuia. alios
 in deliciis. alios in auariciam.
 alios in inuidia et
 superbia. **Prorsus** ergo sint quos
 timeat: soluitur disciplina.
 Denique ipsi honores in christo in
 prima quidem facie videntur hono-
 res? reuera autem non sunt ho-
 nores diuini. sed diuersa mi-
 nisteria: ut puta oculi honor
 videtur quia illuminat corpus? sed
 ipse honor illuminandi non est eius
 honor sed ministerium eius:
 et pedum humilitas esse videtur
 quia bauiat corpus. sed ipsa hu-
 litas bauiacans non est contemp-
 tibilitas sed ministerium eius.
Prorsus quod deus corpus homo
 nec ordinem suum amplius hono-
 rat quam pedem? nec pedem magis
 contemptum quam oculum: quia nec
 oculus pro aliquo merito suo
 honoratus est ut oculus sit. sed
 ad hoc ministerium creatus est:
 nec pes pro culpa sua contemp-
 tus est ut sit pes. sed ad hoc
 ministerium est creatus. **Prorsus**
 unumquodque eorum nichil minus
 habere intelligens secundum miste-
 rium ad quod creatus est nec am-
 plius? nec invidet alteri me-
 bro quam plus habenti: nec sper-
 nit alterum quam minus habens.

Sic e inter suos. Uniuscuiusque
 sui honor. non e honor eius. sed
 actus ipsius. Utputa apli apos-
 tolatu putat a nobis honor
 ipsi esse: ve aut non est honor
 eius. sed ministerium. Un paulus
 de aplatu suo dicebat. Nam
 si euangelizo non est in gloria:
 necessitas enim in meabit. Ue
 enim michi e. si non euangelizave-
 ro. Si enim volens hoc ago: mer-
 cedem habebis. Si aut minister:
 dispensatio in tradita e. Siliter
 et dyaconatus dyaconi non
 e correptibilitas eius: sed actus
 ipsius. Proter quod deus in apli
 amplius diligit quam dyaconem
 quia aplus e. nec dyaconem
 minus quam apli quia dyaconus
 e: quia nec aplus pro merito
 suo antecedenti honoratus e
 ut esset aplus. sed ad hoc mi-
 nisterium aptus e iudicatus se-
 cundu motu anime sue. Proter quod
 neque aplus laudem habebit
 apud deum quod aplus fuit. sed
 si opus aplatus sui bene imple-
 uit: nec dyaconus exprobra-
 dus e quia dyaconus fuit: sed
 si opus suum neglexerit. In nul-
 lo ergo hominis honor e. nisi in
 quo bene impleuit opus suum:
 et nulla correptio eius e: nisi
 in quo neglexerit proprium opus.
Un sicut pes libenter seruit
 oculo qui sibi serienti: facies
 quia nisi pes suo officio fuerit
 usus. nec ipse suo poterit vti:
 sic et facti inuice sibi debent esse
 subiecti ut minor maiori non

uideat quasi maiori: sed liben-
 ter ei obsequatur qui sibi seruien-
 ti in corpore quod maior e: et ma-
 ior non correptat minorem quam
 minorem. sed libenter ei obse-
 quat qui sibi serienti. Hec
 omnia tractauimus per duas fratres:
 qui peccauerunt sibi peccati causa
 non debuissent. Sicut filius hominis
 non venit ministrum sed ministrare:
 et dare vitam suam in redempcio-
 nem pro multis. Ad hoc enim ad
 ymaginem dei facti sumus: ut
 ymitatores efficiamus volunta-
 tis eius et consuetudinibus. Nam ad
 similitudinem maiestatis eius sumus
 creati. Nam ille quidem naturam
 carne ymitari poterat: nos
 aut illius diuinitatem ymitari
 non possumus. Sed in hoc simi-
 mus ymago eius: ut quod bonum ei
 videtur et apud nos sit bonum:
 et quod ei malum videtur: malum
 apud nos sit. Quiaque aut
 domino humilitati studente. iactan-
 tia studet: non e ymago christi.
Et qui domino paupertate aman-
 te diuiciaz amator e in hoc
 seculo: repellit a se christi similitudi-
 nem. Non e verus discipulus qui
 non ymitat magistrum: nec est
 vera ymago: que similis non
 est actori. **Omelia. xxxiiij.**

Agredientibus aut eis ab
 iericho: secute sunt eum
 turbe multe. Testimonium stu-
 diosi agricole e messis facta:
 assidui aut doctoris doctrine
 tui ecclesia plena: negociatoribus

pspiciat felicitas. et theca in
 multiplex. Remine labor ite
 veris impeditur: qm amor
 spiritibus fatigacione no sen
 tit. Remine serus mulieris
 retinuit: qm inter viri et mu
 lieis corpis quide dm e: qm
 aut in oibus vna coditio. Illic
 em dm serus requit vbi causa
 carnalis e: et vbi caro no sps
 opat. Remine possessionu
 suaz recordacio retinuit: qm
 ingrediebant i possessione reg
 ni celestis. Vere em no habet
 sup terra qd amet: qui boni
 celeste in veritate gustauit.
 Sicut em qui pretiosi madu
 cauit. postmodu ei hec esta
 cois ignta videt: sic et qui
 semel de dulcedine xpi bene
 gustauit: terrenoz bonoz
 de cetero no mltn sentit sapo
 rem. Quis no desideret illu
 aut qb no sequat que eia
 duo ceci anteqm corpalliter
 videat spualiter aspererunt
 et anqm audiat crediderunt.
 Nimizu h e illa rosa i cam
 pis iericho: de qua sapia loq
 tur p salomone. Sicut palma
 exaltata su in iades: et sicut
 plantacio rose in ihericho. Er
 go hec e illa speciosissima ro
 sa scante iusticie candida: et
 passiois sanguine rubicunda.
 Sicut em rosa anq videat
 sentit: et anqm inueniatur
 tenet in odorib suis: sic et
 deu in se hnte delonge duo ce
 ci anteq audiat. diuinitatis
 eius fragnacione se hnt.

Et ecce duo ceci. Ecce dicendo.
 oportunitate ondit. Hac est
 oportune. oblati sut an facie
 xpi: ut apth oailis q tepes
 vntis eius ascederet cu eo in
 iherlm: qm futurum erat ut sa
 cerdotes repleti inuidia dice
 rent adtra eu i qua pte fa
 cis h. ut ceci respodeat. et si
 no voce. tm ipa re. Ecce nos
 ceci fuim? et videm? Quid
 ergo de pte requitis? qui
 videtis virtute. Frubescite
 carnales oculi. qui an vob
 stantem xpm no aspiciatis:
 que eia crediderunt duo ceci.
Sedentes scias via. Non in
 via. Duo ceci duo ppli sunt:
 iudaycus et getilis. Aut si
 aut quida iterptant ambo
 geau: vn? ex capm. alius
 ex iaphet. Deo aut ceci: qm
 nodu eis apparueat vnige
 nita lux. Scias viam. id e
 iuxta veritate conuersabat.
 sed virtute inuenire no pote
 rat: qm veritatis via arciat
 adhuc demonstrata no fuit:
 ul sedm maone vbi degetes.
 no aut i ipa maone verbi
 consistentes: qm notia vbi
 no acceperit. Sicut em q
 in tenebris ambulat. si semel
 via pdiderit iterdu tota noc
 te ambulat iuxta via erans.
 et no inuenit via donec sup
 uenit dies: sic et homies
 ambulantes i errorib ul pec
 catis. postq dei agnitione
 semel pdiderunt. ad pfectam
 notiam pietatis redire no

† § iusticiam tenere non poterant.

poterant. n̄ dies xpc̄ veniss̄:
quāvis cura veritate vinebat.
Quo iuxta veritate vel inco-
nē verbi gētes cōsabant.
Leges inōnabiles p̄ponebat.
sincera iudicia iudicabat. di-
cēt ap̄lo: cū gentes q̄ lege
nō habet. n̄ humiliter que
legis sūt faciūt. Ergo q̄ ius-
ticiā faciēbat. nō intelligētes
quomō oporteat scire: quia
qui dñi diligit. hic cognit̄
ē a deo. Judei aut̄ quō erāt
ceci. Quia lege sectantes.
legis iusticiā nō iuenerūt:
q̄a ex opibus et nō ex fide.
Dicit em̄ paul⁹. Testimoniū
illis p̄hibeo q̄a emulacionē
dei habent: sed nō secundū
sciām. Nā volētes sciāz suā
statuē: iusticie dei nō sūt sub-
iecti. Audierūt qd̄ ihs̄ transi-
sit: et clamauerūt dicentes
Misere nobis dñe fili da-
uid. Curcū p̄cepit̄ audie-
bat: et p̄sonas nō videbat.
Undiq̄ festinatib⁹ cūctis. so-
li sedebāt indissolubili cathe-
na ligati tenebant̄: nichil
solutū habentes de toto cor-
pore p̄ter voce. Et ideo q̄a
pedibus eū sequi nō poterat:
voce seq̄bant̄. Misere nobis
dñe fili dauid. Q̄ tenebre sūt
lumie clariores: o acutissim⁹
cecitatis aspectus. Puta quā
hoies et sani. et iuxta ambu-
lantes hoīem illū putabat:
et duo ceci et longe sedētes
dñm̄ p̄spexerūt. Audierūt

em̄ gentes de transitu ihesu.
scdm̄ testimonia p̄phetarū. An-
nūciantib⁹ sibi ap̄lis. Audie-
rūt aduentū ei⁹ i mundū: pas-
sionē ei⁹ et resurrectionē:
et rediōne ei⁹ in celū. Au-
dierūt de transitu ei⁹ cū ierū-
egress⁹ ē ab iericho: id ē de
hoc mundo. Turba aut̄ iace-
pabat eos ut taceret. Unde
bat sordidas vestes. et non
cōsiderabat cōsue claritate:
ideo vetabat nō iudicantes
eis: sed honorātes xpm̄. In-
dignū em̄ eis videbat: ut
tales hoies vociferaret̄ ad
deū. Ecce fatua sapia homi-
nū estimabat iuriam pati mag-
nos viros. si a pauperib⁹ ho-
norātur. Omnis em̄ pauper:
ē ausus dimitte publice salu-
tare: hoc indignat̄ q̄ iur-
riā passus. Aut hī qui ve-
tabat. i mysterio iudeorū ve-
tabat: q̄a oīa faciēbat ne gē-
tes in xpm̄ credentes saluare-
tur. Ac illi magis clamabat
dicētes. Misere nobis dñe
fili dauid. Inuitabant̄ velti
magis q̄ cōpescēbant. Talis
ē em̄ natura fidei: q̄n̄ vetat̄
eo magis accendit̄. Pro qd̄
et serui dei i p̄secucionibus
nō vincūt: sed p̄tomagis
afflicti fuerūt. tanto ampli⁹
accendūt. Virtus ergo fidei
i p̄cibus secura ē: et in secu-
ritate piclitat̄. Quid em̄ sic
vigorem fidei in hoīb⁹ ligat̄:
q̄m̄ longa tranquillitas. Ergo

vetantes eos addebat eis et
 altera cum doloribus? ut simul
 clamaret quia ceca erat: sed
 quia vetabant ad lumen ve
 venire. Et stans ihesus vocavit
 eos et ait. Quid vultis ut
 faciam vobis? Dicit illi. Dne
 ut aperiantur oculi nostri. O dne
 quod interrogas? quod ipse oculis
 vides. Infirmus clamat?
 ut et quod voce perquiris. Non
 quero per passionem: sed propter
 fidem. Non cupio audire quod do
 lent: sed volo cognoscere quid
 de me sentiunt. Tu dne oculi
 tuos es cognitor? et nescis?
 Scia scio? sed volo ut procedat
 ad medium populi: et multis au
 dientibus dicat quod voluit? ut
 dum ceca me dei filium confitentur:
 confundantur videtes que homines
 putant. Dominum me vocat: et ve
 ni dicit. Sed dum filium dauid
 dicit: dissipat quod bene confessi
 sunt. Nam et abusive et homines
 domini dicunt: vere autem nemo
 dominus est nisi deus. Si ergo di
 cunt. dne fili dauid: abusive
 secundum hominem me honorant.
 Si autem solummodo dominum secundum
 deitatem non confitentur? quia unus
 deus ex quo omnia: et unus dominus
 per quem omnia. filius enim dauid
 eos illuminare non potest: filius
 autem dei potest. Ideo interrogat.
 Quid vultis? Tunc illi iam non
 dixerunt fili dauid: sed tunc
 dne ut aperiantur oculi nostri.
 Misertus est autem ihesus eis: et
 tetigit oculos eorum: et confessi

viderunt. Primum domini ergo dixerit
 dne fili dauid suspensa est san
 tatis? mox autem ut dixerit tunc
 mo dne: infusa est sanitas. Teti
 git oculos. Tetigit homo carna
 liter. Nam verbum sanavit ut dixit.
 Tetigit quia dauid filium dixerit.
 sanavit eos quia crediderunt
 potestate eius? ut una eademque
 operatio sanitatis. et fide eorum
 remuneret: et infidelitatem cas
 tiget. Bonum minus obtulerunt
 christo sanati. Quale? Secuti
 sunt enim. Nam quid homo invicem
 reddat deo digne per beneficia
 eius? nisi quod ipse ammonet per
 prophetam. O homo quod vult deus
 a te. nisi ut facias iudicium et
 misericordiam? et paratus sis ne cum
 domino deo tuo. Consequenter et
 genuerunt oculos mentis ihesus teti
 git. dans eis gratiam spiritus sancti?
 que gratias cum fuissent illuminate
 secute sunt operibus bonis. nunquam
 postmodum relinquentes eum
 sicut aliqui iudei. **Capitulum
 xxj. Omelia xxxv.**

Quam appropinquasset
 iherosolimis etc.
 Puto res ipsa eri
 git ut queramus? frequenter quod
 ihesus venit in iherosolimam sicut iohannes
 testatur? nunquam tamen sibi adhibuit
 misteria ulmetorum. nec vamo
 rum circa se vicia ornamenta
 constituit. nec ad terribile lau
 dem sue divinitatis aios populi
 exaltauit. nisi quando ut patretur
 ascendit. Ideo ergo cum tanta
 gloria ingressus: ut amplius
 eorum adversus se exaltaret in

uidia: quia iam tempus passionis eius instabat. et non mors eum urgebat: sed ipse magis aduersus se compellabat morte. Quoniam enim de manibus sacerdotum elapsus enasit: cum esset invisibilis factus. Quia iudei christum voluerunt occidere: tunc eum non potuerunt. Quia autem ipse secutus est morte: parere ei iudei non potuerunt. Ergo si ipse eos provocauit: forte de morte sua fecit eos innoxios. **Abstr.** Eratavit eos non ut faceret quod antea noluerunt: sed ut possint facere quod prius volebat. Facultas eis data est: non mutata voluntas. **Tunc** ihesus misit duos discipulos: dicens. **Ite in castellum quod contra vos est: et coestum iumentis azima alligata. et pullum cum ea. Soluite: et adducite in.** Azima et pullus eius: iudei sunt et gentes. Iudea enim secundum deum. inter gentes. Sic enim dicit ad eam deus per prophetam. **Et** confirmato principes tuos sicut antea: et consiliarios tuos sicut ab initio. **Et** tunc vocaberis ciuitas iusticie et inter ciuitates: id est ecclesiarum fidelis sponsa. **Propter** quosdam tales similitudines animalibus hiis assimilati sunt homines: deum vel dei filium non cognoscentes. **Est** enim animal hoc imundum. et pro ceteris pene inmetis magis irrationabile et stultum. et infirmum et ignobile. et oneriferum magis: sic fuerunt et homines ante christi aduentum ydolatrie passionibus diuisi imundi: et irrationabiles

ubi in corde careret quantum ad deum stulti. **Quid** autem stulti? qui factorem contempnerunt? qui facturam et opus manuum suarum adorauerunt quasi factorem? **Sunt** enim infirmi secundum animam et ignobiles non valentes resistere passionibus suis? et obliuione gratiarum celestium suarum facti fuerunt serui passionum suarum et demonum: quibus resistere non valebat. **Et** quicunque demonum. vel phorum cuiusque erroris vel dogmatis alicuius facturam eis voluisset imponere sufferebat: et omnia non bona pacem supportabat: non resistebat. **Propter** quod omnia et apostolus ad corinthios dicit. **Uidete** uocationem uestram fratres: quia non multi sapientes secundum carnem. non multi nobiles: sed que stulti sunt mundi elegit deus ut confundat sapientes. **Et** infirma mundi elegit deus et ea que non sunt: ut ea que sunt destrueret. **Et** ubi ipse super eos ascendit et iduruit in templo: lauati per baptismum. facti sunt de inimicis animalibus homines facti. **Percepta** enim ubi in corde sapientia dei facti sunt irrationabiles et prudentes: et inuenta est irrationabilitas eorum esse simplicitas: et stulticia eorum mansuetudo. **Quia** simplicitas sine ratione ubi hominis irrationabilitas est: et mansuetudo si non fit propter deum. stulticia est. **Adhuc** autem accepta gratia et recognita re-

graciae sua celesti: facti sunt
 de infirmis et de ignobilibus
 fortes et nobiles: et qui vide-
 bat infirmitas. Inocentia est i-
 uentia in eis: ignobilitas autem
 humilitas. Nam innocencia sine deo
 infirmitas estimatur: et humili-
 tas non per deum ignobilitas iudicatur.
 Item reuoluentes a se one-
 ra demonum suscipientes sup-
 se iugum christi suauiter et onus eius
 leue: et ipsum sessorem in cordi-
 bus suis suscipientes: facti
 sunt patientes. Nam patientia
 irrationabilis onerifera esti-
 matur et ligata: id est dyaboli-
 ci erroris uiculis impedita: ut
 non haberet libertatem ire
 quo uellet. Nam omnes homines
 aliquando peccant: liberum quidem
 habemus arbitrium: si uolumus
 sequi uoluntatem dyaboli an non.
 Sed si semel peccantes obli-
 uerimus nos opibus eius: id
 est uirtute euadere non pos-
 sumus: sed sicut nauis fracto
 gubernaculo illuc dirigitur
 ubi tempestas uoluerit: sic et
 homo diuine gratiae auxilio perdito
 per peccatum agit quod non uult: sed
 quod dyabolus uult. Et nisi deus
 valida manu misericordie sue solu-
 erit eum: usque ad mortem in pec-
 catorum suorum uiculis perman-
 bit. Ergo nostra quidem uolunta-
 te et negligencia alligamur:
 sed per dei misericordiam absolui-
 mur. Sicut enim uidemus in istis mu-
 dialibus regibus. quod in primis
 quidem nemo potest facere se-

ipsum regem: sed ipse creat sibi
 regem quem elegerit: cum rex ille
 fuit factus et confirmatus in reg-
 no: nam habet potestatem in
 hominibus: et non potest ipse iugum
 eius de arce sua repellere:
 nam primum quidem in potestate po-
 puli est facere sibi regem quem
 uult. factum autem de regno repel-
 lere iam non est in potestate eius:
 et sic uoluntas populi postea in
 necessitate conuertitur: sic et
 homo priusquam peccet: liberum ha-
 bet arbitrium utrum uelit sub
 regno esse dyaboli: cum autem
 peccando se tradiderit sub
 regno ipsius: iam non potest de potestate
 eius exire: et sic prima uo-
 luntas eius in necessitate conuer-
 titur. Et hoc est quod homines seculares
 et patres dicere solent. **Nunc non uolumus esse sancti.**
Et quod non uult esse iustus. Sed non possumus.
Verum quidem est quod dicunt: sed non habent
excusacionem: quia primum potuerunt non esse sub potestate dyaboli
si uoluissent. Postquam uero
posuerunt thronum dyaboli in cordibus suis: nemo potest eos
de potestate dyaboli eripere nisi
solus deus. Soluite inquit.
Quod. Per doctrinam ueram. per
miracula uera: quia omnes
iudei et gentes per apostolos
sunt liberati. Adducite in-
ter ministerium: id est ad gloriam
corripite illos. Duos autem
misit apostolos: quia per duos

quālia mādata. omne gen⁹
 hominū de p̄cō absoluit. Quā-
 lia. Diliges dnm̄ deū tuū et
 toto corde tuo: et primū tuū
 sicut teipm̄. In hīs duobus
 mādatīs omne p̄cām expellit:
 et oīs iusticia cōsumatur.
 Aut certe alia dno. Nō tibi
nō vis fieri. alij ne feceris.
Itē. q̄ vultis ut faciat vobis
hōies: facite et vos similiter.
 Quida aut istos duos pe-
 trū et philippū aplos expo-
 nit intelligi oportere: qm̄ hī
 p̄mū t̄nsredientes iudaycos
 fines. gentes adduxerūt ad
 xpm̄. Philippus q̄dē samaria:
 quā ipaz samaria asina eē
 interceptur. Petrus aut gen-
 tes: accipies corneliū et ge-
 tib⁹ q̄i samarie pullū. Et si
 q̄s vobis aliq̄ dixerit: dicit
 te. dñs opam eoz desiderat.
Ne dicatis dñs tuus. neque
dñs nr̄. neq; dñs iumentoz.
 ut intelligat omīs q̄a ego sol⁹
 dñs. nō solū animalū. neq; so-
 lū eoz qui in subditi sunt:
 sed om̄ hominū ecia qui michi
 cōtrarij sūt. Nā et p̄cōres
 cōdicioē quidē mei sūt: volū-
 tate aut sua dyaboli. Deus
ē em̄ orbis terre: et plenitu-
do ei⁹. Dñs operā eoz desi-
derat. Iustū ē ut aliqui crea-
 tura seruiat suo creatori. Gen-
 tes em̄ deus ī p̄tate dyabo-
 li pro tpe reliquit ut tēptet:

nō ieternū cōtēp̄sit ut p̄dat.
 Necessē ē aut ut faciat quod
 scriptū ē: hōies et iumenta
 saluabis dñe. Confessi autē
remittet eos. Quia quidem
postq̄m ingressū ē in iheru-
salem. ad dnm̄ suū remissi-
ū ē: aialis aut p̄phēcia ī iudea
remāsit. Nā de aiali illo nō
 hoc qd̄ videbat necessariū
 erit xpo? sed illud qd̄ intelli-
 gebatur. id ē nō caro sed iudē:
 ideoq; caro remissa ē. nacio at
 retenta ē. Aut ita. Nō dixit
 et iterū remittet eos ad te.
 sed tm̄ remittet eos: ut ne
 mysteriū p̄cederet maiōne.
 Nā puto ī p̄mis hōiem nō
 sermone nudo vocauit aplōz:
 sed p̄ v̄tutē spūs s̄cī soluit
 pariter et adduxit. Postq̄
 aut adduxit. iterū dimisit
 eos in arbitrio: ut labore suo
 comitate qm̄ iustificet. Nam
 q̄ vocati sum⁹ dei ē: q̄ aut
 digne vocatioe viuim⁹. n̄m
 p̄iter et dei ē. Hoc est qd̄
ait. iterū remittet eos? non
 ad dyabolū q̄ p̄us tenebat
 eos: sed in arbitrio suo. ad iu-
 uate grē saluet dono. Hoc
aut totū s̄m̄ ē: ut impletur
q̄ddam ē p̄ p̄phetam dicte.
Dicite filie syon. Ecce rex
tu⁹ uenit tibi mansuet⁹: sedēs
sup̄ azimā et pullū filii in-
meti. Dñs nr̄. ascēdes ad inor-
te iherosolima: magna grāz
pacis et cōcordie mūdo vni-

uerso q̄i in testamento reliquit.
In misterio enī gentium futu-
 rari sedens sup azimā et pul-
 lū ei⁹ itrauit in tēplū: et sic
 gentes iudeis cōmittit. **S**ciens
 aut̄ p̄phā maliciā iudeorū q̄a
 contradicū fuerat ip̄o asce-
 denti i tēplū: it̄ p̄manuit
 ut p̄ hoc signū cognoscerent
 regē suū iudei: dicens. **E**cce
 rex tuus venit tibi māfuctus:
 sedens sup azimā et pullū ei⁹.
Ecce. ondēns v̄bū ē. **I**d est
 nō corpali aspectu. sed sp̄iali
 intellectu opa v̄tutū ei⁹ aspici-
 te: nō scema v̄sionū ei⁹. **S**i
 enī scema ei⁹ aspereritis: deici-
 endi ep̄s in natā humana.
Si aut̄ opus ei⁹ cōsideraueri-
 tis: saluandi ep̄s i virtute
 diuina. **A**n̄te tēpori autem
 ml̄ta cōstitutū p̄phā videns enī
 sp̄iali aspectu qui nōdū nato
 fuerat iō dicebat ecce? ut on-
 dret q̄a ille de quo loquebat:
 an̄q̄m nasceretur: iā est. **E**nī
 ergo vidētis enī i tēplo o-
 iudei? nolite supbe agē contin-
 enī. dicētes i qua p̄fate h̄ fa-
 cis: q̄a ecce rex tuus venit tibi
 māfuctus. venit sedens sup
 azimā. **N**olite cōsiderare i qua
 p̄fate fuit? sed cōsiderate tū
 si facere p̄t: q̄m hoc credē ē.
 illud aut̄ tēptare. **E**cce rex tu⁹
 venit tibi māfuctus: sedens
 sup azimā. **N**olite dicē: nos
 nō habem⁹ regē nisi t̄mno
 cesarem. **E**cce rex tu⁹ venit
 tibi sedens sup azimā. **S**i itel-

ligeris veniet t̄? si nō iteller-
 eris: veniet conf̄ te. **I**d ē si
 itellereris veniet ut saluet
 te: et sub pedibus tuis subici-
 at gentes. ut dicit p̄ p̄phā
 gaudeb. **D**ñi deus excelsus
 terribilis. et rex magn⁹ sup
 oem terrā? subiciat populos
 nobis: et gentes sub pedib⁹
 nr̄is. **E**legit nobis heredita-
 tē sibi: sp̄em iacob que dilexit.
Si aut̄ nō itellereris veniet
 ut p̄dat te. et de tēplo sc̄ta-
 tis expellat? et alia sponsa
 de gentib⁹ casnore iducat i
 cubitū sc̄tatis: ut tu piec-
 ta et i tenebris cōstituta di-
 cas p̄ salomōne. **N**e aspereris
 me q̄m ego sū deniquita:
 q̄m desperit me sol. **H**is cog-
 nostē māfuetudinē venientis:
 cōsidera sp̄em aduent⁹ eius.
Nō sedet in curru aureo. pre-
 ciosa purpura fulges? nec as-
 cendit sup feruidū eq̄m dis-
 cordie amatore et litis: q̄ glo-
 rie iactāda pect⁹ habet reple-
 tū? qui de longe odorat⁹ bel-
 lū. et gaudet ad vocē tube.
 et cū viderit sanguinea pug-
 nā dicit in corde suo bene ē
 factū: sed sedet sup azimam
 et pullū ei⁹. **S**up matrem
 sedebat. **N**ūq̄ et sup pullū se-
 debat. **T**amē et si corpaliter
 fieri nō poterat ut sup aīal
 v̄trūq̄ sederet? sp̄ialiter po-
 terat: cū eet deus: ut et i iude-
 is sederet et in gentib⁹ simul.
Sedere aut̄ est sup iumenta

id ē in p̄cordiis eorū habitare:
 ut dicat illis xpc. Tollite on̄
 meū sup vob: et videte quia
 mihi sū et hūilis corde. **Nā**
 sicut enī māfuetū debet por
 tare q̄ vocavit eos sessorem?
 nō ut illos puniat p̄t̄ p̄c̄
 eorū: sed ut ip̄e req̄scat in
 eis p̄t̄ māfuetudine eorū.
Nā sicut hoc gen̄ timent.
 si q̄ errat. i simplicitate er
 rat et nō i asperitate. ita et
 hoīes qui crediderūt in xpm̄
 siue ex iudeis. siue ex gētib?
 ante xpm̄ nō i malicia. sed
 i ignorācia peccaverūt: ideo
 sederi debuit nō puniri sub
 grāmi sessore. **Nā** sicut pec
 catores equi sūt dyaboli. ita
 et s̄c̄ equi dicūt xpi: q̄a dy
 boli i peccatorib? sedēs insti
 gant eos p̄ deserti faciōrū.
 id ē p̄ fornicatōes. p̄ avarici
 as? xpc̄ sedens i s̄c̄s dirigit
 eos p̄ plana iusticię: id est in
 castitate i hūilitate. Ergo eq̄
 tatus dyaboli p̄dicō ē: eq̄ta
 tus aut̄ xpi sal? sicut abas
 dicit i canticis suis ad xpm̄
 ipm̄: q̄ ascendes sup equos
 tuos. et eq̄tatus tu? sanitas
 ē. Ergo idurit pullū i tēpla
 ut gētes iudeis cōiungat ut
 adimpleat q̄ iacob b̄ndicens
 filiu suū iudā p̄phetavit. **Al**
 li gans iquit ad vitē pullum
 suū. **Quē** ē illa vitis. **Juda**
 que de egypto trāsata ē: et i
 oriente plantata. **Et** sicut

p̄phetavit noe de filiis suis
 diceb. **B̄ndictio** filius meus
 sem. dilaret deus iaphet: et
 inhabitet i tabernaculis sem.
Sem enī p̄t̄ erat iudeorū?
 iaphet aut̄ p̄t̄ gētiū: que
 p̄ xpm̄ igressa sūt i taber
 nacula iudeorū. **Quintus**
 aut̄ discipuli fecerūt sicut
 p̄ceperit eis ih̄s: et addu
 erūt azimā et pullū. **Qui** enī
 tes apli solueūt azimā alie
 nā miserū quidē sūt illoz:
 v̄tus aut̄ et auctoritas xpi.
Nec enī potuissent tollere
 m̄metū alienū ab illo dno
 qui eos nō cognoscebat v̄n
 essent? n̄ p̄uenēs sp̄s xpi
 cor dū eius p̄parasset ad
 dandū: sic q̄ apli solueūt
 iudeos uel gentes de v̄culo
 iūicia. **Im** p̄ma quidē facie
 eorū videtur opus. reuera at
 virtus sūt et grā xpi. **Nec**
 enī a xpo dno dēi cōstituti
 totū mundū ligatū sub p̄tate
 dyaboli solvere potuissent:
 nisi grā xpi cōfregisset vir
 tute iūicia. **Et** iposuerūt
 sup eū vestimenta sua: et eū
 desup sedere fecerūt. **Vestime**
 ta sūt p̄cepta diuina. et grā
 sp̄nalis. **Sicut** enī turpitudō
 nuditatis vestimēto tegit?
 sic n̄alia mala carnis nr̄e
 p̄ceptis et grā diuina tegi
 tur. **Om̄is** enī homo natū
 liter nō solū peccat̄ ē: sed etiā
 totū peccatū dicēte aplō. **Ter**
 mus natū filij nr̄e sicut et

ceteri. **U**n et adam ideo se vi-
dit nudū idē peccatore: et
iō folijs fig. id ē mandatis
aspere legis cooperuit nudi-
tate sua. **E**t alibi p̄mittit
dēns iusticiā suā et grām
ablaturā de gente iudā: sicut
dicit dñs p̄ oseep̄ham. **E**t
auferā vestimētū meā et lin-
teamina: et ostendā gentib⁹
turpitudinē tuā. **E**t gōm̄po-
suerūt vestimēta sua super
eos: id ē mādata et gratias
q̄s ip̄i acceperūt a xp̄o: super
iudōs et gentiles ip̄osuerūt.
id ē tradiderūt. **N**ec enī req̄-
esere in eis potuisset xp̄us:
nisi mādata ei⁹ fuissent in
eis. **M**ultima autē turba ves-
timēta sua sternebat. **A**lij
autē cedebant ramos de arbo-
rib⁹: et sternebat i via. **V**ide-
licet ut veniente cillarent
iumentō. **V**estimēta sūt mā-
data sicut dixim⁹. **F**rondes
autē spem tenet pietatis.
Quā ergo mādata legis et
spēs iudaicē religionis. xp̄ia-
nis fuerat cōculcanda in via
id ē in xp̄o: iō tūc illa sub pe-
dibus iumentū sternebant in
via. **E**t vidē qm̄ sup iumentū
quidē apl̄i posuerūt vestime-
ta sua sub pedib⁹ iumentū
ceterā turba iudayca: qm̄ mā-
datis quidē apl̄oz sternit⁹
quidē xp̄iani et adomant⁹.
legis autē mādata cōculcāt.
Cnocensūq; enī circūfō-
nē sperim⁹? sacrificia iudaycā

p̄ nichilo estimam⁹: et cete-
ras consuetudines iudaycas
reprobam⁹. **V**estimēta iuday-
cā quib⁹ ip̄i iduebant⁹: nos
qui sum⁹ ex gentib⁹ sub pe-
dib⁹ nr̄is calcam⁹. **A**lius at-
sic. **Q**ui vestimēta iquit de-
posuerūt sup azimā: apl̄i sūt
ceteriq; doctores. **V**estimēta
autē sūt deas et samata glo-
rie. **G**lam ergo quā xp̄c ac-
cepit a p̄re dedit discipulis
suis? discipuli autē accipien-
tes eā a xp̄o dederūt eā ge-
tib⁹: ut delatibiliter xp̄us
sederet in eis. sicut ip̄e dicit.
Et ego gloriā quā michi de-
disti dedi eis: ut sint vni sicut
et nos vni sum⁹. **T**urbe-
ant que vestimēta stnebat
in via. credentes erat et cir-
cūfōnē? qui gl̄az quā ha-
bebat ex lege vidētes xp̄m
dicērent i terra. semetipōs
hūliantes: et cū apl̄o pau-
lo dicētes. **S**cdm iusticiā q̄
ex lege ē cōuersatus sūt sine
querela? sed que fuerūt in
luca hec estimāui p̄ xp̄m
detrimenta: et arbitror ster-
cora eē ut xp̄m lucas faciam.
Quid ē aut aliud iusticiā le-
gis terrē? nisi cōcēre cū sub-
limē gl̄am dei. **Q**ui autē
ramos de arborib⁹ p̄adebat
frondentes? ip̄i erat credēs
et eruditi doctores: qui ex
p̄phetis accipientes exempla
vina de xp̄o q̄i de arboribus
semp videntib⁹. et nūq; folia

verborum suorum dicentibus? ta-
 mos frangentes cum pedes sub-
 iugalis. propheta sterneretur: ut per
 ea exempla quae per impios
 viuentes sine offendiculo am-
 bularet per viam vite ipsius: do-
 nec intraret in sanctuarium dei.
Turba autem quae praecedebat et
que sequebatur clamabat dicens.
Osanna filio dauid etc. Me-
 mores propheta mirabilium eius quae
 condidit eis: et sanctorum quas
 praestitit eis: exultantibus cordibus
 suis. ante et retro clamabat.
Osanna filio dauid. Qui pra-
 cedebat seniores erat. id est
 patriarche. propheta. ceterique sancti:
 qui ante aduentum christi de aduen-
 tu eius et praedixerunt et cognou-
 uerunt. Sequentes autem iunio-
 res. id est apostoli. martires. cete-
 rique doctores: qui post ascensum
 christi. de resurrectione eius. et
 de ascensu. uel operibus praedica-
 uerunt et praedicant. Et licet
 diuisis quidem temporibus fuerint:
 tamen in omnibus unum exultationis
 spiritus fuit. Et illi quidam propheta
 tantes de christo uenturo clama-
 uerunt: benedictus qui uenit in nomine
domini. Hi autem laudantes cla-
 mabat de aduentu christi iam im-
 pletum. Osanna autem quidam
interpretabantur gloriam. alij redemp-
 tionem: alij saluificam. siue saluam
 fac. Nam et gloria illi debetur:
 et redemptio illi conuenit quae omnis
 redemit: et preciosa sanguinis effu-
 sione saluauit. **Omelia. 36.**

Et cum intrasset iherosolima: commota
 est uniuersa ciuitas dicens.
 Quis est hic? merito como-
 uebantur. uidentes rem mira-
 bilem. Homo laudabat quod
 deus: sed deus laudabat
 in homine. Dicebat enim. Osanna
filio dauid. Puto autem
 quod nec ipsi qui laudabant
 sciebant quod laudabant: sed
 spiritus subito ingressus in eos
 nesciente animo. ueritatis uerba
 fundebat. Et intrauit ihesus
in templum dei. Hoc erat primum
 boni filij. ut uenies ad do-
 mum curres patris? et illi ho-
 norum redderet qui genuit
 eum: ut tu uisitor christi
 factus. cum in aliqua ingressus
 fueris ciuitate. primum ante
 omnem actum ad ecclesiam christi.
 Hoc erant boni medici. ut in-
 gressus ad iherosolimam ciuitate
 saluandam: primum ad origine
 passionis intenderet. Nam sicut
 de templo omne bonum egreditur:
 sic de templo omne malum
 procedit. Quae admodum medi-
 cus qui primum ingreditur ad
 iherosolimam. statim de stomacho
 eius interrogat. et eum corpo-
 re festinat. quia si stomachus
 sanus fuit. totum corpus uali-
 dum est: si autem dissipatus fuit.
 totum corpus iherosolimam est. Ita si

sacerdotum integrum fuit tota
 ecclesia floret? si autem corrup-
 tum fuit: omni fides marida
 est. Cor autem et stomachus
 sacerdotes intelligunt: quia in
 rebus spiritualibus per eos totus
 populus gubernatur. Et sicut
 cor sapientie locus est: ita sacer-
 dotes receptacula sunt sapientie
 spiritualis. ysaia dicente. De
 regibus quidem omne caput in
 dolore: de sacerdotio autem
 omne cor in tristitia. Sicut
 enim stomachus accipiens a
 bono coquit eum in seipsum. et
 per totum corpus dissipat: sic
 et sacerdotes accipiunt scientiam
 sermonis per scripturas a deo
 et coquunt eam in se: id est
 tractantes et meditates ap-
 se. uniuersis populo ministrant.
 Et sicut stomacho suminis
 tantum unumquodque membrum suscipit
 nutrimentum. et conuertit in se
 secundum naturam suam. ut puta quod
 suscipit iecur totum fit sanguis.
 quod autem suscipit fel. bilis effi-
 citur totum: quod uero ascendit in
 pulmones flegmata fiunt:
 quod autem in mamillas totum ef-
 fiat lac: sic sacerdotibus in
 ecclesia loquentibus ubi omnis
 suscipiunt: uniuersusque autem
 conuertit illud secundum spiritum cor:
 ita ut unum idipsum ubi in cor-
 dibus quidem rebus preedat ad
 vitam: in cordibus autem peruersis

suscitet uincidiam quasi biles:
 in alijs autem odia quasi fleg-
 ma nocuum et erpuendum.
 Videte ergo sacerdotes quomodo
 uos componatis in uerbo et opere?
 quoniam sicut in corpore si aliquid
 infirmatum fuerit membrum: non
 omnino languet et stomachus?
 si autem stomachus languerit
 omnia membra inueniuntur infir-
 ma: sic si aliquis christianorum
 peccauerit. non omnino peccat
 et sacerdotes? si autem et sacer-
 dotes fuerint in peccatis: totus
 populus conuertitur ad peccandum.
 Ideo uniuersusque christianorum pro
 suis peccatis dat uicione: sacer-
 dotes autem non tantum pro suis:
 sed et pro omnium peccatis daturi
 sunt uicione. Vidit arborem
 pallentibus folijs. et intellexit
 studiosus agricola: quia lesam
 in radicibus habet. Nam uere
 quemadmodum cum uideris arbo-
 rem pallentibus folijs marida?
 intelligis quia aliquam culpam
 habet circa radicem: ita cum ui-
 deas populum in disciplina et
 irreligiosum. sine dubio cog-
 nosce quia sacerdotum eius non est
 sanum. Et eiciebat uendentes
et ementes de templo: signes
 quia homo mercator nunquam
 potest placere deo. Et ideo nullus
 christianus debet esse mercator?
 aut si uoluerit esse prouiciat
 de ecclesia dei: dicente propheta.

no

Quia nō cognoui negotia
 cōes: Inuibo ī potētiā dñi.
 Queadmodū enī qui am-
 bulat inter duos inimicos
 volens ambob⁹ placē. et vo-
 lens se cōmēdare. sine mali-
 loquo nō p̄t eē? nec ē enī
 ut et ipsi male loquat⁹ de illo.
 et illi male loquat⁹ de isto:
 sic qui emit et vendit sine
 p̄iurio nō p̄t eē. Hęc ē enī
 ut hic inret q̄a nō tm̄ valet
 res quā vedit: et alius. q̄
 plus valet res quā vendit.
 Sed nec ē stabilis substācia
 eoz. Tāhū enī aut ipis vine-
 tibus peritum ē: ā a malis
 heredibus dissipanda ē. aut
 ad extrēos et inimicos eoz
 hereditas ventum ē. Nō p̄t
 ad bonū p̄fici: q̄ cōgregat⁹
 de malis. Queadmodū si tri-
 tici aut aliqua spēm cribas
 ī cribro. dñi huc et illuc iac-
 tas enī. q̄na oīa paulatī ca-
 dūt deorsū: et in fine cribro
 nichil remanet nisi sterās
 solū? sic substācia negotiato-
 rū dñi vadūt et veniūt iter-
 emptionē et veditōne mi-
 nuūt⁹: et ī nouissis nichil il-
 lis remanet n̄ solū p̄cām.
 Ergo ostende nobis quis ē
 negotiator. Des enī hoīes
 negotiatores vident⁹. Sicut q̄
 aut cōpat boues ut p̄cios⁹
 vedit.

Et qui opat lignū. cōparat
 illud ut vresilia vedit: et
 lectionari⁹ cōpat linteami-
 na ut vedit: et fenerator
 mutuat pecūias ut tollat
 usuras. Et quō antiq̄ iudei
 et apli artificia laudauerūt.
 Quia magis sūt sine p̄cā:
 sicut et paul⁹ fuit sutor ta-
 bernaculoz: et ip̄e mīdat
 dices. Cūct et nris opib⁹
 bonis p̄esse. Et apli quidē
 sicut legit⁹ piscatores fue-
 rūt. Ego ostendā qui nō ē
 negotiator? ut qui scdm̄
 regulā ip̄a nō fuerūt: itelli-
 gis om̄s negotiatores eē.
 Idē quicūq̄ rem cōpat.
 nō ut ip̄e rem itegram et
 imutātā vedit. sed ut op⁹
 faciat ex ea. ille nō ē nego-
 tiator: q̄a materiā opēandi
 sibi cōparat vñ faciat opus.
 ille nō rem ip̄az vendit. sed
 magis artifician sūm. id ē q̄
 rem vedit cui⁹ estimatio nō
 ē in ea ip̄a re. sed in artifi-
 cio opis. illa nō ē mercatio.
 Vp̄ita faber cōpat ferrū.
 facit ferramētū? sed ferrame-
 tū illud nō tm̄ valet q̄ntum
 habet de ferro: sed scdm̄ op⁹
 ferramētū appiat⁹. Qui at
 cōpat remut ipsā illā itegram
 et imutātā dando lucratur:
 ille ē mercator qui de tēplo

di ciat. **U**n sup oēs merca-
 tores plus maledictus est usuri-
 uis. **S**i em̄ qui rem cōpa-
 tā vedit, mercator est et male-
 datus. **P**ro magis maledatus
 erit q̄ nō cōpata pecuniā,
 sed a deo donata sibi, dat ad
 usum. **S**ed q̄a mercator
 dat rem, ut tā nō illā repe-
 tat? iste aut postq̄ fenemue-
 rit et sua iterū repetit, et
 aliena tollit cū suis. **A**d huc
 dicit aliq̄s. **Q**ui agrū locat
 ut agrariam accipiat, aut
 domū ut possessiones acci-
 piat? nō est filius qui pecuni-
 am suā dat ad usurā. **A**bsit.
Primū quidē, qm̄ pecuniā nō
 ad aliquē usū disposita est:
 sed ad p̄cū emēdi vel ven-
 dendi. **S**ed qm̄ qui agrū
 habet aut em̄: et fructū ac-
 cipit ex eo. **S**iliter et qui do-
 mū habet: usū māstois ca-
 pit ex ea. **I**deo qui locat agrū
 vel domū, usū suū dare vi-
 detur et pecuniā accipit: et q̄
 dammō q̄i committitur videtur
 lucrū cū lucro? pecuniā
 aut si in sacculo reposita te-
 neas apud te: nullū usū
 capis ex ea. **T**ercio, ager
 ul' domū utendo veterescit:
 pecuniā aut cū fuerit mu-
 tuata nec minuitur, nec ve-
 terescit. **E**t mēsas nūmū-
 latorū subuertit. **P**ecuniā

spūaliter hoīes intelligunt?
 q̄a sicut nūmū habet charac-
 ter cesaris: sic homo habet
 didragma dei. **E**t quēadmo-
 dū solidus q̄ nō habet cha-
 racter cesaris reprobus est:
 ita et hō qui nō ostendit in
 se ymaginē dei reprobus est
 mat. **U**n ysaias dicebat ad
 iherlm̄. **P**ecuniā tua reproba:
 cupones tui miscent vino
 aquā. **I**deo ergo mēsas
 nūmulariorū evertit? signū
 q̄a in tēplo dei nō debet esse
 nūmi nisi spūales, id est qui
 dei ymaginē habent: et nō
 illi nūmi, id est nō illi hoīes,
 qui tēni ymaginē portant,
 id est dyaboli. **N**ā sicut homo
 bonū in se ymaginē dei ostē-
 dit: sic et hō malū ymagi-
 nē dyaboli habet. **A**ut cer-
 te mēsas spūaliter dicit sc̄p-
 turas: nūmulariorū id est sac-
 dotū. **V**ere em̄ sacerdotū il-
 larū scripture eūse sūt: et tā-
 nemo eorū pascat in eis, suc-
 cedente nouo testamēto p̄ori.
Cathedras vedencū colūbas
 evertit. **L**oquēs et si nō ser-
 mone: tū ipō facto. **Q**uid
 faciūt in tēplo mlte colūbe
 venales? ex quo una colūba
 ḡtuita descendit in tēplū cor-
 poris mei. **N**ō em̄ in sacrificio
 colūbarū postmodū placitū
 est deo tēplū: sed in spū

scō. **D**ixi em̄ p̄ p̄pham. Non
 accipia de domo tua vitulos.
 neq; de gregib; tuis hircos?
 qm̄ mee sūt oēs fere siluar:
 iumēta ī motib; et boues.
Cognoui oīa volatilia celi.
Immola deo sacrificiū laudis?
 qā nō hostias volo sed corda:
 nō sacrificia. s; fidem. **I**te dixi
 vobis p̄ eūdem p̄pham. **A**ffer
 te dño gloriā et honore. **E**t
 si vere vultis in tēplo ei; con
 sistē: tollite hostias et introi
 te ī atria ei;. **T**ollite taurus
 de tēplo? quia vn; taur; ē
 offerendus p̄ gregē vnūso:
 de quo iacob dicebat accusas
 leuitas. id ē sacerdotes qui in
 ira sua occiderūt hoīes. et ī
 furore suo subneruauerūt tau
 rū. **T**ollite oues de tēplo: qm̄
 vn; agn; occidet. **Q**m̄ ergo
 p̄ p̄phas amonuerat eos ut
 hostias de tēplo tollerēt aīa
 lū? et corda sua cōtribulata
 et humiliata offererēt: illi aut
 nō obaudierūt? iuste aut tā
 q̄ iustus sup̄ iobā vox p̄phā
 eos v̄tute expellit: oñdens
 p̄ hoc qm̄ ip̄e ē qui tūc p̄
 p̄phas amonuerat eos de hos
 tiis expellendis. **S**criptū ē
 em̄. **D**om; mea: dom; orōis
 vocabit. **V**os aut: fecistis
 eā spelūcam latronū. **Q**m̄
 hec lucā taliū sacrificiorū:
 fecerūt domū orōis spelūcā
 latronū. **E**t accesserūt ad eū

ceni et claudi in tēplū ut sa
 naret eos: et sanauit eos.
Ut q̄ illi v̄bis clamabant:
 ip̄e factis oñderet q̄i testis
 vocis eorū illoz. **S**anauit
 eos? ut eci videntes. ce
 eos aspicientes. videret et
 ip̄i: et istoz illūciō corpo
 ralis. fieret illis spūalis lu
 cerna cordis. **C**urruit et clau
 dos: ut claudicātes in fide
 curruerēt ad xpm̄? ut melio
 res pedes illi acciperēt viden
 tes: q̄ isti accipientes. **V**ide
 tes aut p̄ncipes sacerdotū
 et scribe mirabilia q̄ fecit?
 et pueros clamātes ī tēplo
 et dicētes osāna filio dauid:
 ī dignati sūt et dixerūt. **A**n
 dis quid isti dicūt? **Q**uib;
 ip̄e r̄ndit. **E**t vos videtis
 quid ego facio. **I**llos loquē
 tes attenditis: me facientē
 nō cōsideratis. **E**go em̄ fr̄s
 īterptor illoz voces. **Q**uē
 admodū colūpna ī domo.
 si p̄terit r̄m. accepto pondē
 ampli; cōfirmat? si autē
 modice obliqua fuerit. accep
 to pondē nō solū nō confir
 mat sed ampli; vadit ad
 latus: sic et cor hoīs si r̄m
 fuerit vidēs opa alicui; viri
 iusti aut audies. eo ampli;
 cōfirmat. **S**i aut p̄uersū
 fuerit: vidēs opa alicui; vi
 ri iusti aut audies. nō solū

no confirmat. sed magis ad
 iudicia exercitat. et magis p-
 uerit. Hoc mo et sacerdotes
 videntes sanitates egrotan-
 audientes voces pueror. no
 solu no crediderunt i xpo: sed
 magis exercitati sut contra
 eu dicentes. Audis quid isti
 dicunt. **U**na uos audietis
 q dicit. **H**ec em sanitates
 egrotan. **D**e uos uocib. da-
 maciu testimoniu dat: quia
 uenit sut que dicunt. **I**te uoces
 clamatiu de sanitatib. egro-
 toru testimonia reddunt: quia
 magna sut q fut. **S**i sanita-
 tes egrotor. metunt de xpo:
 interrogate clamatiu uoces.
Si uoces clamoris metuntur:
 interrogate egrotatiu sanita-
 tes. **E**t ut quid q reu argui-
 tis? que tanti testes defendunt?
Si iuste clamat. consentite cla-
 matib. et credite xpo. **S**i aut
 iuste: reprehendite magis illos
 iuste dicentes. **E**t ut q xpm
 culpatis. **Q**uid em culpatis?
 crispis? si intelligit isti quid
 dicit. **I**hus aut dixit eis.
Utiq. **N**uq legistis? et ore
 infantiu et lactentiu pfecti
 laude. **T**amq si dicit. **E**to.
 q culpa mea e quia isti cla-
 mat. **N**uq mea culpa e. qa
 ante tot milia anoz hoc fu-
 turu ppha pdixit. **S**i recorda-
 mur quid supius dixit. tur-
 ba aut q precedebat et que

sequebantur clamabat. intelligi-
 m. qa infantibus dicebant: no
 etate. s. simplicitate cordis.
Infirmos a lactentes: nec intel-
 lige aliquem. nec laudare pnt.
Lactentes aut dicebant: qm
 q lactis suauitate. ita mirabi-
 liu delectate exercitati clamabat:
 sicut scriptu e. **S**i exultauit
 animaz mea: sicut ablactatus
 sup mte sua. **I**ac em dicitur
 opus uirtutuloz. panis aut
 doctrina pfecta iusticie. sicut
 ait aplos. **E**t ubi meum et p-
 dicatio mea no i p suasionem
 ubi: sed i ostensione spūs et
 uirtutis. **I**te post modicu sic
 dicit. **E**t ego no potui uobis
 loqui qm spūalib. sed qm car-
 nalib. qm paruulis i xpo lac
 uobis potui dedi. no est. **O**is
 pma i ductio fidei. id e doctrina
 simplex lac dicit: qm sicut
 lac sine labore. et sine opere
 dentiu maducat. et maduca-
 te suauitate sua delectat. sic
 mirabilia nullu labore uiden-
 tib. ponit: sed uidentes ami-
 uitate delectant. et ad fide mol-
 liter uitant. **P**anis aute e
 pfectonis doctrina iusticie. qua
 accipe no pnt nisi exercitati se-
 sus circa res spūales: qm qui
 audit nate habet intra se tunc
 tatis. quibusda discute. et
 meditari qm quibusda dentib.
 spūalib. molere. **U**nde et lex
 ruminantia animalia uoluit ee
 munda. **I**lla em est doctrine

nō solū carnalit^r suavis ē :
 q̄ntū spūaliter utilis est ad
 salutē. Sicut em̄ īfanti si de-
 deris frugmētū panis qm̄
 angustis habet fauces effo-
 catur magis qm̄ nutriatur :
 sic et hōi īmperfecto ī fide et
 p̄uēō ī sensib⁹ si altiora misce-
 ria sapie volueris dicē: angus-
 tā habens fidē et sensū : ma-
 gis scandalizat^r qm̄ edificat^r.
 Et quēadmodū viro p̄fecto
 si dederis lac fauces quidē ei⁹
 delectat : mēbra autē eius nō
 cōfortat : de pane autē scriptū
 ē nō de lacte q̄a confirmat
 cor : si autē pane māducat nō
 tm̄ fauces ei⁹ delectat q̄ntū
 p̄stat ei v̄ritatē ! sic et viro per-
 fecto m̄ fide et maturo sensib⁹
 si miracula oñderis. Delcatur
 quidē aspect⁹ : nichil autē p̄-
 fiat ei ad edificatiōne sens⁹.
 aut noticiā veritatis. Si autē
 v̄bū sapie expositis ei⁹ et ra-
 cione delcatur : et edificatur
 ī fide. Et relictis illis abiit
 foras extra ciuitatē ī betha-
 niā : et mansit ibi. Ut recede-
 do cōpesceret : quos respōde-
 do nō pōhuit. Quia malicia
 nō docet^r sermonib⁹ : sed exa-
 tat^r. Malū em̄ hōiem melius
 locū dando potes vince : qm̄
 r̄ndendo. Nā si cōtenderis ir-
 racionabile r̄acione placare !
 et illū nō placas : et temp⁹
 subāns. Et remāsit ibi. Noluit

m̄ ihalim manē de qua iam
 voluntate recesserat ! que ī
 morte dñi sui iā man⁹ arma-
 tas tenebat : se magis dēci-
 sum q̄ dñm. Et mansit
 apud lazariū et sorores ei⁹ :
 ut illic requiesceret corpali-
 ter et spūaliter ep̄ansabat.
 Nā s̄cōz viroz ē. nō ibi que-
 rē mansiōne ubi clariores s̄
 v̄ri : sed ubi fideliores ! nec
 gaudet ubi epule large sūt :
 sed ubi sc̄itas floret. **Ome.**

Mane autē lu. xxxvii.
 reuertens in ciuitatem:

esuriit. Nō q̄ hō abū : sed
 q̄ deus salutē hūanā ! non
 quasi idigēs q̄rit m̄z iusti-
 cia : s̄ q̄ misericors desiderās
 n̄z salutē. Si autē q̄ hō
 esuriss̄ cibū ! nūqm̄ mane
 esurisset : sed id adhuc ma-
 ne esuriit. q̄a semp̄ esurit
 q̄ iusticiā esurit. aut aliorū
 salutē. Merito ergo veniēs
 ad gētē iudeā mane x̄p̄
 esuriebat : cui p̄ tot milia
 ānoz nullū iusticie sue dede-
 rat cibū. Mane autē id ē ī
 ciū duodecime hore : de qua
 sup̄ locuti sum⁹. Vides ergo
 q̄a mutatiōes iste. sc̄i huius
 hore dicūt^r et dies^r et consi-
 derās p̄ singula sc̄la q̄ ma-
 ne iuenies fieri et vespere.
 Et factū ē mane sup̄ adam
 qm̄ creauit eū dñs. et dedit
 ei mādātū iusticie q̄ lucem

no

Deinde magis atq; magis hoim
 iniquitate crescite. et q̄i nocte
 veniente iusticia q̄i lux recessit
 ab eis. Item sem̄ ē alteru
 mane qm̄ dñs venies ad noe
 p̄pter repaone scli ad eu et
 ad filios ei⁹ posuit iusticie tes
 tametu q̄i lume. iteru cresce
 te hoim iniquitate q̄i nocte p̄
 ualente recessit sol ab eis: id
 ē dñs ai luce iusticie sue. Item
 venies rediit tercu mane?
 eliges abinha et ondens ei
 q̄i lume aie noticia veritatis:
 ponēs testametu ad eu circu
 asionis et fidei. Item p̄ualete
 iniquitate. et q̄i nocte venien
 te recessit ab eis: qm̄ filij isrl
 scdm̄ ydola egyptioz vivebat.
 Numq̄m̄ em̄ affirisset eos egypti
 ai: si q̄ntu ad p̄ma facie lux
 fuisset in eis. Item redies quat
 to mane apparuit moysi: et
 eduas isrl de egypto. luce legis
 ondit eis. Item crescente iniqui
 tate q̄i nocte novissima: ducti
 sut in captivitate filij isrl. Re
 uertes iteru dñs rediit qm̄
 to mane renocas filios isrl
 de captivitate: restauras ple
 be per zorobabel et per ihm̄
 filiu iosedech: de aeterno repas
 lege p̄ esdm̄ p̄pham. Item cres
 cente iniquitate q̄i nocte venien
 te: subtrahit ab eis dñs mise
 ricordia sua q̄i luce: facti sut
 iteru sub p̄tate. Sexto aut ma
 ne reversus ē xpc̄ ad iudeos

et gentes? et dedit eis seipm̄
 manifestissimu lume: et iam
 mo sicut videtis crescente xp̄ia
 nox iniquitate q̄i nocte venien
 te recedit a nobis: et auferit
 gratiam suam a nobis: sicut ip̄e
 restat dices. Putas ai veniet
 filij hois ineniet fidem super
 terra: Septimu aut lumen
 daturus e nobis: ai veniet
 reddere singulis scdm̄ opera
 eoz. Et quodenscuq; peccata
 hoim p̄ualencia excludunt a
 se misericordiam dei: illud tempus nox
 dicit. Quodenscuq; aut misericordiam
 dei p̄ualens no aspiciat misericordiam
 peccati. sed visitas hoies i bono:
 dies dicit visitacio ei⁹. Et
 scias aut de nocte q̄i sit ante
 xpi aduentu p̄ore: dicit p̄pha.
 Ad vesperu demorabitur fle
 tus: et ad matutinu leticia.
 De nocte aut consumaciois fu
 ture: ip̄e dñs dicit. Cu sero
 factu fuiss vocavit oparios:
 et reddidit eis mercedem. Er
 go ip̄os sex dies et noctes la
 boravit dices. vades a nobis
 et revertens ad nos. Vades p̄
 peccata nra. et redies p̄pter misericordiam
 sua. Cu aut fuiss septimu
 sem̄ mane. tunc requiescat in
 septimo die: q̄a postmodu ho
 bus sine successione peccatoru lux
 iusticie ē p̄missura: et semp
 sol xpc̄ erit nobiscu. Dicente
 ap̄lo. Rapiem̄ i nubib⁹ obuia
 xpo in aera: et sic semp cu
 dno erim⁹. Ideo ergo mane

reates esurit. **Ad** mysterium
 intelligit ex tpe resurrectois
 ei: qm relicta e synagoga
 et suscepta e ead. **Et** videt
 fia arbore vna seois via et
 venit ad ea: et nichil inuit
 in ea nisi folia tm. **Arbor** fia
 synagoga e. **Pa** synagoga
 p multitudinē mltoꝝ qm
 sub vno cortice habitacū dca
 e: qm mltoꝝ homi fidelū ha
 bitacū i vna dano sicut scrip
 tu e. **Deus** q habitare facit
 unanimes i domo. **Deniq;** vi
 de ipa folia fia: qm scdm sili
 tudinē man? forta sūt. **Folia**
 aut viriditatis. sūt spes tm
 mō sitatis in hoie: aut sine
 fructu opu vba religiosa. **Et**
 aiq; homo religiosus. id e ar
 bor rōnabilis pficitur se ee
 dei. et iusticiā nō opat? arbor
 e tm mō folia sine fructu por
 tas: qles sum? nos. de quib?
 pphetavit aphus. **Erūt** in no
 vissimis dieb? hoies seipos
 amātes? cupidi pecūiaz. elati.
 supbi. parētib? nō obedientes.
 voluptatib? sue amatores ma
 gis q; dei: spem qdem pietatis
 habetes. vtrū aut ei? abne
 gantes? quos in fine maledic
 tur? e dñs: ut nūq; ex illis
 fructy nascat. sicut maledixit
 iudeis et auerit. **Seois via**
 aut: e iuxta mūdū. **Deo** nūl
 lu i iudeis fructū xpc potuit
 iuenire: qa iuxta mūdū vūte

tes erāt. id e scdm mūdū.
Mūdus em via e cois per
 qua oēs transeunt qui nas
 cūtur: sicut expositum? i pa
 mbola seminatis. **Quicūq;**
 ergo hō fidelis. id e arbor
 racionabilis iuxta mūdū
 vixerit: nūq; pōt in se ius
 ticiæ fructū tenere. **Vñ** dice
 bat paul? ad thimotheū.
Remo militis deo ipicat se
 negocijs secularib?: ut ei
 placeat cui se probavit. **Ut**
 q nō pōt fructus suos tenere.
Transeuntes et retinētes
 demones ul' ministri ipius
 p via. id e vagantes p mūdū
 sūi: excutiūt eos. **Sicut** em
 racionabilis tra que seois
 via posita e. semp coailcat?
 et dura e. et semina doctrine
 in sulcos sensus sui nō recipit.
 sed volatiles spūs rapiūt ea?
 sic et oīs arbor racionabilis
 iuxta via posita nūq; pōt ee
 fructifera: id e hō scdm mū
 dū vūtes nūq; pōt euadere
 a pctō ut sit iustus. **Frequēt**
 em trāseuntes spūs ipas ge
 mas iusticiæ excutiūt de ra
 mis ei? mōq; apeuant? in
 floribus? iterdū aut ipsos
 flores iā apertos excutiūt:
 iterdū ead ipa poma forma
 ta deponūt. **Rami** em sūt
 aie sensus ipi? de quibus
 oīa bona pcedūt. **Seme** at
 sūt bone cogitacōes. coheren

tes in sensib⁹: apti aut flo-
res sūt bone volūtates. Sicut
enī ex gemis flores pcedūt:
ita de bonis cogitacōib⁹ nascit⁹
bona volūtās. Sicut enī flores
pcedere nō pnt nisi sūt gemā:
sic bona volūtās procedē nō
pnt. n̄ pcessent in hōie cogi-
tatio bona. **B**ona enī cogita-
tes: accipim⁹ desiderare que
bona sūt. **N**ā volūtates ho-
ne sic suaves sūt apud deū:
quēndmodū odoriferi flores.
Vn salomon dicebat. **F**ili ser-
ua te a cogitationib⁹ que sūt
sine intellectu. **P**oma aut sūt
opa pfecte iusticie. Sicut enī
ex flore poma formāt⁹: ita
ex bonis volūtātib⁹ opa pfecta
nascuntur. Sicut aut am po-
ma flos pcedit: ita am op⁹
bonū. bona volūtās. **O**is itaq⁹
homo qui nā nō cogitat aliqñ
q̄ bona sūt: ipas gemas ius-
ticie de ramis. id ē de sensib⁹
ei⁹. transentes demones ex-
trahunt. **Q**ui aut cogitat q̄
dam bona. et pponit ī corde
suo facē q̄ bonū ē: puta aut
elemosinas facē. aut ieiunāc.
aut cōtines eē? et itez cōcu-
pia scli victus. et ex quacūq⁹
occasione mutauit volūta-
tē suā: de illi⁹ sensu iā aptos
flores demones extrahunt.
Qui aut cogitauit hō. et ppo-
suit. et fecit q̄ pposuit: ille
poma pducit. **E**t si iterū
peccauit. et ppter peccā sequē-

cia iusticie opa poma pduxit:
illi⁹ sensib⁹ iā pfecta poma de-
mones extrahunt. Sicut dif-
ficile ē arbore iuxta viā po-
sita. fructus suos usq⁹ ad matu-
ritate seruare? sic difficile
ē virū fidelem iuxta istū mū-
dū viuere. id ē in actib⁹ ei⁹:
iusticiā imaculatā usq⁹ ad fi-
ne terre. **R**ecedē de viā et plā-
tare ī loca secreta: ut nec mū-
dus teū. aliq⁹ habeat cōe-
nec tu cū mūdo. **E**t ait illi.
Nūq⁹ ex te fructus nascit⁹ in
sempiternū. **N**ō q̄ maledire
ut arbore iō fructus nō dedit?
sed q̄ nō dabat iō maledixit
ei: ut nec folia ipa pferret.
Id ē nō iō iudei pduxit ius-
ticiā q̄ eos deus dereliquit? sed
iō dereliquit eos q̄ iusticiam
nō afferebat: ut nec ipa spe-
cies pietatis eet in eis aut ser-
mo. **E**t vere sicut mel⁹ ē ut
nec sit arbor. q̄ ut sit quidē
et scdm gen⁹ sūm fructus non
afferat? sic mel⁹ ē ut nec
sit aliq⁹ in religione posit⁹:
q̄ ut sit quidē. et cōsuetudine
nō habeat scdm deū. **Q**ui enī
tuus nō ē: si tibi nō obaudit
nō doles. **D**e illo aut q̄nter
doles qui tuus ē et cōtēpnit
te: et alijs seruit. **S**ic de⁹ nō
tm de alieno et apte dyabo-
lo seruiente nascit⁹: quātū
de suo. dyaboli faciente volū-
tate. **I**deo in fine scli. ipē deus
mittet opacoem ^{errōis} in tales: sicut

cotidie fieri videm⁹ ut credat
 mēdaio q̄ nō crediderit veritati:
 sed cōsenserit uiquitati ut in
 dicetur oēs. **Nō** em̄ vult ut
 videant⁹ ip̄ius eē: qui v̄e nō
 sūt ei⁹. **Vxor** mēt̄r melius
 ē ut nec sit v̄ri sui: q̄ ut visa
 vita illius. male ambulando
 eritet eū in zelo. **Et arefca**
 ē cōtinuo ficialnea. **Et** viden
 tes discipuli mirati sūt: dice
 tes. **Quo** continuo auit ficial
 nea. **Quati** sūt: q̄a sermo ei⁹
 q̄ flāma descendit ad iudices
 ei⁹. **Apl̄i** qui videntes lazari
 vinctū et putridū. iterū veniē
 tē ad vitam solo sermone! quid
 miramini si videtis arborem
 solo sermone scata. **Qui** em̄
 p̄t vitam donare: ille p̄t eam
 vitam auferre. **Qui** em̄ vitam
 auferre nō p̄t: nec vitam dare
 p̄t. **Responde** aut̄ ih̄s ait. **Amē**
dico vobis si habueritis fidē
 et nō hestaueritis. nō solū de
 ficialnea facietis! sed si monti
 huic dixeritis tolle te et iacta
 te in mare: et fiet. **Noti** illi i
 uisibili. qui arbores nō fructuo
 sas p̄duxit. ut loca petrosa et
 aspa. ubi p̄cipicia p̄dencia
 et carceres nō hoībus ad ha
 bitūdū apte sed bestijs! ubi nul
 la ē planicies ad requiescēdū
 in pace: sed ascensionib⁹ et des
 censionib⁹ plen⁹. **Quicūq;** in
 dyabolo stant: alij ascendūt.
 alij descendūt. **Qui** mons est
 dict⁹ nō p̄ altitudinē dignita

tis sicut angeli s̄: sed p̄ infla
 cione supbie! nō p̄ firmitatē
 v̄tutis: sed p̄ i mobilē et m
 corrigibilē maliciā suā. **Tolle**
 te de medio sc̄dū! ubi fides.
 ubi planicies pacis. ubi caritas.
 ubi sp̄ciosi fontes doctor. ubi
 p̄tati florea ore gratiarū.
 ubi volucres s̄a assidue vernā
 tes canticis delāntes. **Et** mit
 te te in mare. id ē in isto mūdo
 ubi aque sūt false et nō p̄ce
 dentes ad usū: id ē ppli i qui
 nō p̄ficientes ad gl̄ā dei! in
 que oīa dulcia flumina sp̄na
 lū ḡarū auerūt: et falsitate
 eoz mutare nō p̄t. **Sed** ma
 gis illoz falsitas corrūpit in
 se dulcedine viuēan fluminū
 in hui⁹ mare mūdi. ubi semper
 dnant⁹ potestas. et diuisorū
 sp̄nū p̄uolosa certamina. **Sicut**
 em̄ assidua ē in mari tepestas!
 sic in isto mūdo p̄secutio sathā
 ne: ubi nūq̄ tranquillitas. sed
 ascendētib⁹ v̄ndis. id ē tēptaco
 nib⁹ ip̄ellentib⁹ et ip̄ulsib⁹. iui
 cē se p̄ciūt aque. et mūicē
 se frangūt et cōfringūt: iui
 cē se cōfringētes quēdā irra
 tionabile sonū dant. **Sic** se
 ip̄as hoīes occasionib⁹ huius
 mūdi. ex ip̄o mūdo nascentib⁹
 q̄ iudis iuicē se comedūt et
 ip̄ugnāt: et ex se q̄ insanas
 pelagi voces dimittūt. **Vnde**
 dicebat apl̄us. **Om̄is** clamor
 et ira tollat⁹ a vobis. **Mitte**
 te in mare! **Ubi** san⁹ cōfusus
 ubi iōstancia eterna. ubi i fati

gabilis cōtencio vborū ubi timor
 et semp mortis luit ymago.
Et omne q̄ pecceritis i orōne
ardentes accipietis. **Quōm**
 quidē fidei deus donat: tamē
 hōies eā nutrit et faciunt
 forte: fides autē facit abstine
 cā reū malaz. et opus bona
 tū. **Quōtomagis te abstineas**
 a malo et scito fructus bonū:
 tanto ampli⁹ fidē tuā fortem
 facis. **Quōto autē min⁹ absti**
 nucis a malo. et negligenci⁹
 feceris bonū: tātomagis fidē
 ifirmā habes. **Et tū veniss**
in tēplū: accesserūt ad eū p̄n
āpes sacerdotū et seniores po
puli dicētes. **In qua potestate**
hoc facis? et quis tibi dedit
hāc potestem? **Quōm autē unū**
 diē viderāt sacerdotes ep̄m
 cū magna glā int̄uentem i
 tēplū: ita ut pl̄s vndiq; voce
 angelica clamaret. **Osanna**
filio dauid. **Qui ingrediebāt**
 ut homo: laudabat⁹ ut deus.
Qui celabat⁹ in carne: demo
 strabat⁹ in voce. **Quē malicia**
 sacerdotū q̄i hōiem blasphemabat:
 hūc innocēcia puuloz
 q̄i deū exaltabat. **Quōtū autē**
 ille glorificabat⁹: tū sacerdotēs
 invidia torquebat⁹: et illius ho
 nor. illis fiebat in tormentū.
Sicut enī ē res q̄i boni i sua
 virtute laudant⁹: mali autē i
 sua invidia cruciant⁹. **Itaq; nō**
 sifferentes i pectore suo invidie

stimulantis ardore: pr̄cipiant i
 voce. **In qua potestate hec facis?**
O invidia q̄ sibi semp ē inimica.
Na qui invidet. sibi q̄dem igno
 minā facit: illi autē cui invidet
 glām parat. **Ipe vituperabilis**
 inuenit de sua invidia: ille autē
 laudabilis de sua v̄tute. **Ergo**
 invidia sibi soli nocēda ē. **Alte**
 rū autē nō solū nō quāt: sed
 adhuc magis cōmēdat. **Vene**
 rūt ergo ad eū q̄i ad peccatē
 in tēplo? et dū nō inueniūt cul
 pā: acrimināt⁹ b̄nificiū dicētes.
In qua potestate facis hec? **Cor**
 pus sanū aliquociēs patit⁹
 et nō facile vulneratur: corp⁹
 autē debile qd ab intus tacitā
 habet lesiōē etiā si modice
 tactū fuerit. acius dissipatur.
Sic aīal liberū et integrū nō
 facile offendit⁹: aīal vero in
 dia vulneratū. nō solū causa
 v̄danea. sed etiā lenis occasio
 creatat in dolore. **Sic et sacer**
 dotes iudei invidentes ep̄o dū
 iūstas causas accusandi nō i
 ueniūt circa eū: etiā de bono
 ei⁹ turbant⁹ dicētes. **In qua po**
 testate facis hec? **Cogitabat**
 in dolore apud se. **Nos sum⁹**
 colūpne tēpli? et ecce sup illū
 reuēbit tota ecclā. et nos inue
 ti sum⁹ sine tā erecti: qā mis
 teriū pdidim⁹. et nomen va
 cūū possidem⁹. **Nos sum⁹**
 tacētiū scripturazū q̄i lingua
 visibilis? et ecce ille resonat
 i medio tēpli: et nos cōtēpti

trauim? q̄i cythara dissipata:
 Nos sum? patres p̄li? et ille
 cotidie quāt filios: nos aut
 steriles sum? iuenti. Ideo non
 ferētes dicebat. In qua p̄tate
 facis hec. Dicēdo q̄s t̄ dedit
hāc p̄tatem: oñdūt illi quas
dā eē p̄sonas q̄ dant hoīb?
p̄tatem siue corpale. siue sp̄ua
lem. Tantq̄ si ita diceret. De
sacerdotali familia genitus
nō eē. senatus tibi hoc non
cōcessit: cesar nō donauit.
Si aut reddidisset q̄ oīs po
restas ex deo t̄. nūq̄ iterro
gasset q̄s tibi dedit hanc po
restatē? scientes q̄a omē datū
p̄fctm̄ desursū ē descendens a
p̄tē luminū: et q̄a nemo p̄t
accipe aliq̄ nisi datū fuerit
ei de celo. Om̄is hō scdm̄ se
estimat altē? nec p̄t ip̄e me
lius sentire de alio. q̄ in se sen
scit de se. Sic fornicarius
nemine estimat castū: item
castus nō facile de fornicario
suspicit. Sup̄bus nemine
putat hūilem: hūilis nemine
credit eē sup̄bū. Sic qui nō
ē ex deo sacerdos: nulli? sac
dotū putat ex deo. Unde aut
putas fieri ut iuicē se sacerdo
tes cōtēpnāt et p̄sequant?
n̄ q̄a per ambitionē f̄i sac
dores. oēs tales existimant
q̄les sūt et ip̄i. Sacerdos aut
qui ē scdm̄ d̄m̄. om̄ez sacerdo
tē timet offendē? quia oēs
ex deo fieri arbitant? q̄uis

ex hoīb? sic f̄ais. Sic em̄ da
uid q̄uis manifestū sciret saul
nō eē regē scdm̄ d̄m̄: t̄n̄ f̄ieq̄t
sibi traditū nolebat occidē. di
cens. Nō uicā manū meā i
unctū d̄m̄. Ite paul? cū male
diriss̄ sacdotē ananiā. et au
disset qm̄ erat sacerdos: peni
tētia ductus m̄dit. Resaebam
fr̄es q̄a p̄ncps erat sacdotū
Aut certe scientes sacerdotes
qm̄ m̄li quidē faciūt signa
nō ex p̄tate dei. sed ex p̄tate
cōtaria. sicut i m̄l̄is exposu
m? loas: ideo blasphemates
iterrogabat. In qua p̄tate h̄
facis? in sp̄u dei. an i sp̄u beel
zebub? Sicut alibi blasphema
tes dicebat deo. Hic nō eiat
demonia. n̄ i beelzebub p̄nci
pe demonior. Respondez autē
ih̄us dixit. Interrogabo uos
unū v̄bū. Quod si dixeritis
m̄: et ego uobis dico in qua
p̄tate hec facio. Baptisma io
hānis v̄n̄ erat? de celo. an ex
hoīb? Saens d̄ns t̄conuer
abile eoz maliciā. p̄posuit
eis quēstionē undiq̄ cathena
tā? nō ut uidentes audiant.
sed ut ip̄editi nō iterrogent:
q̄a p̄ceperat. nolite sc̄m̄ dare
canib? et nō dicebat ut t̄is
grederet p̄ceptū qd̄ ip̄e ip̄o
suit. Dem̄de etiā si dirisset.
nihil p̄ficeret: q̄a nō p̄t sen
tire que lucis sūt tenebrosa
uoluntas. Quid prodest si reco
aliquā pulchritudinē mōstrus.

no
 no
 no

Scitis aut spiritualis: est malicia
 cordis. Sicut aut cecis non potest
 aspicere in splendore luminis: sic
 non potest intelligere homo malignis
 miseria pietatis. Sicut enim
 aut venator bestia comprehendere
 vult: cum viderit ex vna
 parte illius papite locum. et alte-
 ra parte erigit ream: ut ex qua
 cumque parte erit: a m ream i-
 cadat. a m papitum cadat: sic
 et dominus illis simplici interrogati-
 one laqueum posuit. ut si qui-
 de de celo diceret: in laqueum re-
 phesionis taderent. Diceret
 enim eis. Quare ergo non cre-
 ditis in. Si autem de terra dice-
 ret: quasi in papitum sicut in peri-
 culum mortis taureret apud
 populum ut lapidaret. Interrogati
 tamen enim oportet docere: tempta-
 tem autem quocumque modo retunde.
 et obiectio illius astucia ra-
 tionabili passione confundere.
 et non veritate ei misterij pub-
 licare. Sic enim alibi dominus dicit
 bolo cum pulisset aduersus eum
 exemplum scripture quam non in-
 telligerat dicit. Scriptum est
 enim. Angelis suis mandavit
 de te. et in manibus tollet te.
 ne forte offendas ad lapidem
 pedem tuum. Non ei dicit. non sic
 intelligit scriptura illa. sed sic
 dimisit eum in ignorantia. Et alte-
 ra eum manifestiori confundit ex-
 emplo: ut et audacia eius con-
 funderet: et prophetica misteria
 non reuelaret. Et respondentes

dixerunt illi. Nescimus. Et ipse
 ait eis. Nec ego vobis dico:
in qua potestate hec facio. Non
 dicit. nec ego scio. Quos scis
ut homines: et denegatis ut
mali. Ego autem scio ut deus:
 et non dico quasi iustus indignis.
Non medicina si non habet que
deapiat: ipsa sibi incidunt. Sic
 et veritas si non invenit que sal-
 uet: ipsa se sibi conseruat in ma-
 culata. Quid autem vobis videtur?
Quos vos proponit et cum. ipse
et iudices petit: ut nullo me-
reant absolui. qui semper condep-
nant. Magna est fiducia iusticie
 ubi cum aduersario committitur:
 ibi reddere veritatis certum non
 timet. In parabolis figurat perso-
 nas eorum: ut quod non intelligunt
 ipsi aduersus se sententiam dicerent.
 Sic aliquando cum dauid incidisset
 in peccato. quasi in stupore aliquem
 sopnii vigilante natum: nam qui
 nis peccauerat tamen adhuc dauid
 erat sanctissimus: itaque a nathan
 parolaz veritatem comprehendens co-
 git. ut ipse aduersus se iudicium
 mortis proferret. Et circumuen-
 tio quidem tunc talis: sed circumue-
 nis certus non non talis. Ille enim
 comprehensus ad penam flexus
 est: ipsi autem magis ad malicia
 sunt exitati. Nec est proprietatis
honorum hominum et malorum. Non
 enim comprehensus in peccato gemiscat
 quia peccauit: malus autem compre-
 hensus fremit. non quia peccauit: sed
 quia comprehensus est in peccato. Putati

domestici aut si aliqui ex
domu errando fuerit euagati.
cu venerit i manib' dñi sui qñ
i recordacoe nature sue redac-
tu cito itez masuescit? aial
aut siluestre ai fuerit cõpre-
hesu aut morsib' appetit: a
calab' repugnat. Sic et ma-
lus hd corrupty nõ solu pñaz
nõ agit: sed adhuc adu'sus
corripiente magis inascit.
Quida. **Omelia. xxxviii.**
habuit duos filios.
Quis e ille n' deus? q' omes
hoies creauit p'no affectu.
Qui ai sit natura dñs? tu
magis vult diligi ut pater:
q' timeri ut dñs. P'erea in
pñcipio mādator' legis nõ
dixit. timebis dñm deũ tuũ
ex toto corde tuo: sed diliges.
Dilectione em ab hoib' eri-
gere vlt: nõ dñm s' p'is. Q'
nos duos filios habuit: vñ
quidẽ geau. alterũ iudeoz. Ma-
ior filius. geau p'ls erat? mi-
nor aut iudeoz: qm gentes
qdem erat ex tpe noe. iudei
aut ex abin'ha. Et accedens
ad pñũ dixit. fili vade hodie
operari in vinea mea. Hodie
id e in tpe scali hui'. Quo
loau? e filijs suis. Nõ i facie
ut hõ: s' in corde ut de'. Nõ
em loqitur i aurib' verbũ so-
nas: sed deus in sensib' sug-
gerens intellectu. Ad aut sic
loqitur deus: ip'e sigt dicens
helye. Descende in sareptam?

et illic mādabo vidue: ut pas-
cat te. Quo putas mādauit
vidue? Nõ in sermone: sed i
spũ. Nec em legit' facialiter
ei mādasse. Quis aut nõ i-
telligat deũ inuisibilit' i corde
ei' locutũ? Qu' em venit ad
eã helyas illa colligebat as-
tulas ut sibi quidẽ et filijs
suis nõ aut helye cibũ para-
ret? sed repente magnanimi-
tate obulit amoneti: q' ai
extrema despacione paucrat.
Qu' em modica habebat
farinã i capsã: sed magnani-
fidẽ esuriebat. Vidua aut pas-
cebat? qã in illa tẽptacoe hor-
rea qdem defecerat. capsã aut
exsuperabat: ut impleteret q'
fuerat scriptũ. Diuites egue-
runt et esurierunt: iquirentes
aut dñm nõ deficient oi bo-
no. Quid e operari vineam?
Iusticiã facẽ. Vineã em iusti-
ciã dixim' sup'. Qu' gualit'
quidẽ in natura om' hoim de'
plantauit: spãliter aut dedit
eã in libro iudeis. Qu' diuise
virtutes: sũt diuise species
iusticiã. In qua vinea vnq'
quisq' sedm vires p'p'as: aut
paucas vites opatur a mul-
tas. Resao aut si totã vineã
q' hoim q' sufficiat opari.
Et ille dixit. Nolo. Postea
aut pñã moty: abiit. Quo
dixit nolo? In cogitatu. Qui
em habes intellcũ boni et
mali. relinqt bonũ et sequit'

malū? cogitacōibus suis cōf
 dīm viderē videt quia nolo:
 idē contra itellctū suū creatū
 a deo. si enī dixit i corde
 suo nolo: nō pōt fieri ut aliqñ
 peccet: dicitē pphā. Dicit iustis
ut delinquant i semetipō.
 Genes enī a pñcipio relin
 quētes dñi. et iusticiā eius.
 et tñsētes ad ydola et pec
 cata: i cogitacōibus suis res
 pōdere vident. Nolunt facē
iusticiā quā scim⁹ ex nabis
Et accēdēs ad alterū: dicit
siliter. At ille respōdēs. ait
Et dñe. Et nō iust. Judaei
 enī pphus idē filius minor
 interrogat⁹ p moysen et per
 ihm qñ a deo p eos loquēte.
 sponndit oīa se factū cū
 quecūq; pceperat de⁹? pos
 tea aut aulsi mēti sūt deo:
 sicut de illis dicit pphā. Filij
alieni mēti sūt nī. Quis
ex duob⁹ fecit volūtate pa
tris. At illi rñdēnt. Im⁹.
 Vides quō iā dixim⁹ supra
 attracti pabola veritatis.
 Ipi adūsus se sñctam pñtūle
 rūt: dicitēs pōrē filii volū
 tate patris fecisse idē pphm
 gēnū. Quia meli⁹ ē nō p
mittē: q̄ pmittē et mētri.
 Quoz iudiciū habūdante
 cōfirmās addidit et dicit
Amē dico vobis: q̄ publica
ni et meretrices pcedet vos
i regnū dei. Ac si dicit. Nō

solū pphus gēnū melior ē vob
 iudeis sicut iudicatis et ipi:
 s̄ etiā publicani et mētrices.
 Qui iter vos manifestissē
 turpissimā pñtētur vīta pce
 dūt vos i regnū dei? q̄toma
 gis pphus gēnū. Puto q̄ ex
 psona oīm viroz peccatoz
 publicani ponūt. Et ex pso
 na oīm mulierū peccantiū
 mētrix: qā q̄uis mltā sūt
 pccā in viris et mulieribus
 pter ista? tñ pāpue auaricia
 i viris habūdāt: fornicatio
 aut i mulierib⁹. Puta mltr
q̄uis pōt ēē auarā ā superba:
 tñ nō facile p auariciā aut
 supbiā peccat. Quos aut aget
 honores aut auariciā exre
 at? ā cū quib⁹ cōuersit⁹ ut i
 supbiā peccet? Quē i quiete
 sedet idusa. idēq; facile i pec
 catū fornicacōis iaurit: mari
 me qā hoc viciū ex vacanciā
 et ocio nascit. Nā qui i solli
citudinib⁹ aīmū habet ocu
pātū: nō facile fornicacioni
opam dat. Nā diffinias amo
ris hec ē: aīe vacātis passio.
Vir aut. qm i actib⁹ diū sarū
renū ē: assidue i auaricie pec
cati iaurit. In fornicacione
 aut nō facile: nisi forte mltr
 sit lasciuus. Nā occupacio vi
riū sollicitudinū: suggestio
nū voluptates plerūq; exclu
dit. Vñ pphū ē hoc adolescen
tiū: nichil agecū. Nūc expo

uit cum pp̄t quā publicani
 et meretrices p̄cedūt eos: di-
 cēs. Venit ad vos iohānes in
via iusticie: et nō credidistis
ei. Publicani et meretrices cre-
diderūt ei. Vos autē vidētes
nec penitentiā egistis: postea
credere ei. Ac si dicat. Et si
nō venisset ad vos iohānes
ī via iusticie sed tñ baptisimū
penitē p̄dicass̄: vos q̄i saardo-
tes prudentes. q̄i iudices non
psouaz s̄ rerū. debueratis ei
credere: et si nō q̄i iusto. tñ q̄i
iusta dicit. Quid em̄ pinet
ad auditore vita p̄dicatoris.
Si em̄ male vivit: illius ē
dāpnū solus. Si autē bene
docet: om̄i audientī lucrū
ē. Nūc autē vērī ī via iusticie
sic manifesta ut cōuersacio
ei⁹ venerabilis. et angelica
vita etiā publicanorū et me-
retricū cōtenter corda: et p̄-
cussa pauore flecteret ad cre-
dendū: et vni corda necteti-
gūt. Vidētis q̄a iuste publicani
et meretrices p̄cedūt vos ī reg-
no dei. Cosidera autē quō con-
uersacio bona p̄dicatoris. p̄di-
catoris p̄stat v̄tute: ut etiā
īdomabilia domet corda. Et
ip̄a quide ^{p̄dicatio} iusta ex se virtute
duplicē habet. q̄n et p̄dicatio
iusta ē: et ip̄e qui p̄dicat ius-
tus. Sic dicit. Vos autē nec
penitentiā egistis: q̄si publicani
et meretrices credētis iohāni.

Illi crediderūt q̄ manus ē: isti
autē neq̄ penitentiā egērūt quod
manus ē. Nūq̄ publicani et
meretrices credentes ī xpo. sine
penitentiā crediderūt. Nec em̄ pos-
sibile erat credē in eū sine pe-
nitentiā: q̄ baptisimū penitē p̄-
dicabat. Quid ergo vult dice-
re tale ē. Debueratis quidē vos
sacerdotes q̄i iusta scriptura
habētis. q̄i ip̄i p̄cessores. an-
populares credē iohāni: ut
om̄s illi v̄m sequerent̄ erent
plū. Et nō solū hoc nō fecistis!
s̄ nec postq̄ vidistis publica-
nos et meretrices credentes. nec
tūc cōfisi estis aut cōpuncti.
q̄a publicani et meretrices
crediderūt q̄ credē nō speraba-
tur: vos autē in duricia per-
masistis. qui videbami totius
iusticie sectatores. Et nec nūc
penitentiā egistis ut crederetis!
ut ul̄ illoz exemplū sequere-
mini: qui debueratis eē exem-
plū. Nūq̄ vos magis sine penitentiā
facieratis q̄ illi! ut illis credē-
tib⁹ vos nō crederetis in ip̄o.
Bed magis cōceptatores dei.
magis supbi. et vane glorie
amatōres et duri: qui nec
p̄cedere illos voluistis ī fide.
nec sequi. Et vere magna ē
cōfusio ē sacerdotū et om̄i de-
votōrū: q̄n layci inueniuntur si-
deliores aut iustiores. Quō
autē nō sit cōfusio eē illos īfe-
tores laycis? quos etiā equa-

les eē cōfissio ē. Per hanc ergo
parabolā eis pphetabat quia
gētes idem q̄ meliores fuerat
eligede: que in p̄mis idem cō-
tinnacā onderūt: postea aut
obiam exhibuerūt: et iudei
q̄ deteriores abiciendi: qui i
p̄mis quidē p̄fessi sūt obiam
postea aut̄ iūcti sūt cōtinnaces:
q̄ meli⁹ ē apud deū nō p̄mit-
te et facē: qm̄ p̄mitte et non
facē. Tame in figuracōe iudeo-
rū et gētiū quā repositum:
m̄ltorū traditiōne tractantes:
aliq̄ nō videtur eē cōtinnuū.
Si em̄ vere duo filij iudei et
gentes eēnt itelligende: post-
quā sacerdotes interrogati res-
poderūt p̄ncipes priorem fi-
liū pat̄s voluntate fecisse: con-
cludēs xp̄c pabolā sic debuit
dicē. Amen dico vobis: quia
gētes p̄cedent vob̄ i regno dei.
Nūc aut̄ dicit q̄ publicani
et meretrices p̄cedūt vob̄ i reg-
no dei: q̄ magis populariū
hōm̄ andit cōditiōne: qm̄
gētiū statū. Nisi forte sic i-
telligam⁹ sicut iam dixim⁹
sup̄: q̄ ex hac quācūq̄ causa
publicanos induxit et me-
retrices: p̄ eo ut dicit. Sic gē-
tū plus magis placet deo
qm̄ vob̄ ut eā publicani
ip̄i et meretrices acceptabilio-
res sint apud deū p̄pter cōil-
sacōne suā: qm̄ vob̄ p̄pter con-
uersacōne vram mendacem.

Si ergo placet p̄pter hanc iūcti-
ōne traditiō illa bene: sin autē
p̄t et alteri iudicio talis eē.
Cū sacerdotes nō discendi causa
sed terrendi interrogaret i qua
ptate facis hec: audierat em̄
frequēter sicut exposit̄ iohānes
qm̄ em̄ dicebat ut vni p̄fessā
de m̄ltis exemplū: dixi vob̄
et nō credidistis: opa q̄ ego
facio in noīe pat̄s mei ip̄a tes-
tificant de me. Itē si nō facio
opa pat̄s mei nolite credere m̄:
q̄ si facio et nō volūis michi
credē. n̄l opib⁹ credite: ut sciat̄is
et credatis q̄a ego nō p̄t et p̄t
m̄ me ē. Nō erat manifeste
p̄nūciare q̄a in ptate dei hoc
faciebat. Cū ergo hec eo di-
cente ex plō m̄lti crediderūt:
sacerdotes aut̄ iūcti q̄ nō credi-
derūt adhuc frequēter i iherosol-
em̄ sup̄ eū: induxit para-
bolā duorū filiorū: ondes eis
p̄ eā qm̄ meliores sūt plāres
qui i p̄ncipio seclatē et car-
nale p̄fident viti: q̄ sacerdo-
tes qui ab iūctiō p̄fidentur se
deo seruire: qm̄ plāres q̄dē
ul̄ faciāt actib⁹ suis malis
aliq̄n cōpuncti cōuertuntur ad
deū et incipiūt opari iusticiā
dei: sacerdotes aut̄ i penitibiles
cōstituti nūq̄ desinūt peccare
i deū. Duos ergo filios: dicit
laycorū cōditiōne et ordine
sacerdotū. Quis ē p̄t filius.
Plus. Prior em̄ plus creat⁹:

demde sacerdotes q̄ regerent.
 Alio q̄m an̄ creati videres q̄ re-
 geret. Nō em̄ ip̄s p̄ter sac-
dores creatus ē: sed sacerdotes
ip̄t̄ ip̄m. Nā et mundū deus
an̄ creavit: et postea hoīem
qui regeret mundū. Demiq̄ po-
 pul⁹ dei ex tpe abūthe cepit:
 sacerdotes aut̄ ex tpe aaron.
Et dicit vni eorū. fili vade
hodie opari i vinea mea. Et
ille r̄dit. Nolo. Postea ante
p̄mā morib abijt. Et accedēs
ad alterū dicit illi. Et ille
r̄dens ait. Eo dñe. Et non
iuūt. Nā quis om̄s indei iter-
 rogati et p̄ moysen et p̄ ih̄m
 q̄ a deo per eos loquēte. spo-
 sponderūt se om̄ se facturos
 q̄ p̄ceperat d⁹: tñ populares
 p̄ hocipm̄ q̄ seclatē suscipiūt
 vitā. denegare vident̄ obiam
 deo? sacerdotes aut̄ magis vide-
 tur obiam p̄mittē deo: p̄apue
 p̄ hocipm̄ q̄ sp̄ualit̄ i ministe-
 rio dei cōstituit̄. Nā q̄ doctor
ip̄l̄ cōstituit̄: sine dubio profi-
tetur tale se fore q̄lem cē oport-
et doctorē. Sicut em̄ quicūq̄
 aliqua p̄stet̄ arte. et si spe-
 cialiter nō spondeat? tamē p̄
 hocipm̄ q̄ aliqua p̄fessus est
 arte. et magisteriū hui⁹ artis
 aperuit: videt̄ tacite spon-
 disse. ut sine reprehensione im-
 pleat quā p̄fessus est arte?
 sic sacerdos et oīs clericus. et
 si specialiter nō p̄mittat: tñ
 per ip̄m q̄ doctor cōstituit̄

aliorū. tacite deo p̄mittē videbit̄
 i oībus obauditurū se deo. Et
aut̄ sit vinea. et quō d⁹ loq̄r
ad hoīes: dixim⁹ sup̄. Quis
ex duob⁹ fecit voluntate patris?
Et illi r̄derūt. P̄m⁹. Et vix
ē q̄a laycus melior ē q̄m de-
ricus? q̄a in p̄mā quidē facie
p̄stet̄ vitā sp̄ualē: tēvera aut̄
cōplectit̄ vitā carnale. Meli-
or ē laycus an̄ deū penitētia
agens: q̄ clericus p̄manēs i
paris. Laycus em̄ in die iudicij
stola sacerdotalē accipiet: ideo
in crismate om̄s sic ungit̄
i sacerdotio. Sacerdos aut̄ pec-
cator spoliatus dignitate sac-
dotij quā habuit. erit iter i
fideles et ypocritas: dicente
dñs de malo dispensatore. Si
aut̄ cepit cedere semos. mādu-
care et bibere cū ebriosis? ve-
niet dñs ei⁹ die qua nō sperat.
et hora qua ignorat et dñi-
det eū: p̄teq̄ ei⁹ cū ypocritis
ponet et i fidelibus. Vnde et
mō sic iuenis rem. Secularis
hō post p̄cām facile ad p̄mā
venit. Nā occupat⁹ negligē-
cia seclari dñi scripture nō sa-
tis attendit. semp̄ ei q̄ i scrip-
turis positi sūt noua videt̄?
ideoq̄ cū audierit aliq̄ aut̄ de
glia scōz. ā de pena peccatorū
q̄ nouū aliq̄ audies expa-
uestit: ā dū bona cōcipisat
ā mala timet. cōpunctus ad pe-
nitētia cito deaurit. Nichil
aut̄ ipossibili⁹ q̄ illū corrigē
qui oīa scit: et tñ cōtēpnens

bonū. diligit malū. Omnia em̄
 quecūq; f̄ scrī scripturis pp̄
 cotidianā meditacionē ante
 oculos ei⁹ iueterata et vilia
 estimat. Nā q̄ q̄ illud terribi
 le ē vsū vile sat. **Preterea** cleri
 cus q̄ semp meditat̄ scripturas.
 ā om̄no obseruatur⁹ ē et est
 p̄fectus. aut si semel ceperit
 illa cōtempnere: nūq̄ ex̄citatur
 in illis ut teneat illa. **Quis**
 aliqui clerici vidit cito p̄niam
 agentē. **Et** si dephensus hū
 liauerit se nō iō dolet q̄a pec
 cavit: sed cōfundit̄ q̄a p̄didit
 glām suā. Putas ne dñs q̄
 crudelis clericis p̄niam dne
 gavit dicit. si sal ifamatu
 fuerit. i quo cōdit̄. **Sz** quasi
 naturale rem eē cōsideras. q̄a
 nō ē qui doceat illū errantē
 q̄ errantes alios corrigebat:
 ideo addit et dicit. **Et** me dico
 vobis: q̄a publicani et p̄co
 res et meretrices p̄cedūt vos
 in regno dei. **Id** ē nō dico po
 pulares q̄ scdm̄ uacionē vbi
 vitā suā dissipat̄: sed publi
 cani et meretrices q̄ desideris
 mūdialib⁹ et voluptatib⁹ car
 nalib⁹ seipos mācapauerūt p̄ce
 dit̄ vos i regno dei: quia illi
 cōuersi nō desiderat̄ eē q̄ fue
 rit. vos aut̄ denegastis i ope
 q̄ videm⁹ p̄fiteri in vbo: tāq̄
 arbores. folia sine fr̄m̄ haben
 tes. nō pascetes dñm̄ suū. sed
 deludetes. **Et** vide ut q̄ nō dicit̄
 it̄ q̄a publicani et meretrices
 it̄abūt in regnū dei. vos aut̄

nō

repellemini longe. aut q̄atq;
 alio vbo siḡite nō eos it̄ra
 tuos i regno: sed ita p̄cedūt
 vos. **Vbi** alius p̄cedit i celesti
 locat̄: et si in sc̄do loco. tame
 nichilomin⁹ erit in regno.
Adhuc aut̄ vide q̄a nō dicit̄
 q̄ de futuro. p̄cedent vos: sed
 quasi de p̄nti. p̄cedūt. **Sed** m̄
 hec igit̄ vba et sacerdotes
 significabant̄ igressuri i reg
 no dei: id ē credituri in xp̄o.
Sed q̄a credentib⁹ publicanis
 et meretrices iohāni. et bap
 tistis ab eo. sacerdotes esti
 mates se iustos neq; credere
 voluerūt ei: post publicanos
 et meretrices it̄turi annūciā
 tur sicut et factū ē. **Post** as
 censione aut̄ dñi mlti eoz p
 aplos crediderūt i xp̄o: sicut
 testat̄ actus aploz dicens.
Et mlti turba sacerdotū obe
 diebat̄ fidei. **Et** qui sūt pub
 licani et meretrices. q̄ p̄ces
 serūt eos in regno. **Mathe⁹**
 publican⁹. et **Zacheus** prin
 ceps publicanor: et ceteri
 publicani q̄ cū ip̄is et p̄pter
 ip̄os crediderūt in xp̄o. **Et** q̄
 meretrices. **Quas** exponūt
 euāgeliste. i sup̄ testantes i q̄a
 publicani et meretrices adhuc
 i mūdo hoc crediderūt xp̄o de
 genti: sacerdotes aut̄ post as
 censi illi⁹ p̄ aplos crediderūt.
Ergo p̄pter m̄iam quide dei
 igressi sūt et ip̄i in regno. **pp̄**
 elacionē aut̄ cordis sui post
 publicanos et meretrices iḡfi

sunt: ut fieret eis p̄ pena sup-
 bie p̄cessio meretrici et pub-
 licanor: ut p̄ hoc cognoscant
 q̄a nichil sic impedit fidē: quō
 elacio cordis. **Vñ** dicebat ad
 eos. Vos qui iustificatis vos
 metip̄os. deus nonit corda v̄ra!
 q̄a q̄ hoībus elatu ē: abhoī-
 nacio ē an̄ deū. **Omelia xxxv.**

Audite et alia pabolam.
 Et si dicat. Iterū vos
 vulnero: ut aliq̄n sentiat
 dolore. **Nā** asperam mediana-
 cius sanat: vbi t̄n sanabi-
 lis morbus ē. **Homo** eat p̄-
 familias. **Hō** noīe nō natuū:
 silitudie nō veritate. **Qui** at-
 erisimat xpm̄ hac cā eāam
 aiām t̄n habuisse huāna q̄a
 dictū ē hō: audiat et deū pa-
 tre hoīem dictū. **Psalm** dei
 filij qm̄ p̄ appellatione huā-
 ni noīis quasi hō p̄m̄ fuerat
 blasphemadus: eāa deū pa-
 tre iuisibile cōstituti hoīem
 appellavit: ut dū et p̄ homo
 dicit: filij de hereticorū blasphe-
 mis liberet. **P̄ familias** est
 cū celū et terrā q̄ vna ē do-
 mūs: qui angelorū et hoīm
 natuū dñs ē: beniuolencia
 p̄. **Qui** ideo se p̄m̄ oīm vo-
 luit dia: ut oēs cōsiderantes
 bonitate ei⁹ nō in specie ei ser-
 uat q̄ mali serui dño: sed i
 veritate. q̄ boni filij genitorū.
Qui plantauit vineā. **Quā**
 vineā. **Quā** de egypto trans-
 tulit. **Quō** plantauit illam.
Quō vinitor studiosus. qui

p̄m̄ oīm in circuitu ifructio-
 sas siluas exadit. et sic postea
 plantat: ne fortes arbores
 lasciuentes dū huc et illuc
 per longa spacia ramos suos
 exporrigūt: adhuc tenez et
 focent malleolū. **Sic** de⁹ gen-
 tes sine fructu iusticie cōstitu-
 tas occidit: et sic collocavit
 isrl: ne forte gētes idisciplina-
 te dū in longū terminū sue
 dñacōis extendūt. affligant
 pplm̄ dei nouiciū. **Et** sepem
 arā dedit ei: et torcular foderit
 in ea: et edificauit turrim.
Quid ē sepis? nisi angeli in
 circuitu cōstodientes populū
 dei ne i vineā xpi iuisibiles
 latrones irūpant. **Angelos**
 em̄ p̄esse hoībus et p̄ aplis
 dicit. **Mulier** velamen debz
 habere sup̄ caput: p̄ angelos.
Ite dñs. Amen dico vobis: q̄a
 angeli eorū cotidie vident faciē
 patris mei. **Et** in actib⁹ aploz
 dicit ad puellā nūciantem
 de p̄no: ne forte angelus
 ei⁹ sit. **Quid** ē torcular: nisi
 ecclā. **Sicut** em̄ arā ecclā
 intelligit: q̄a p̄ multa tribun-
 cione et ventilacōne tritici
 separant a paleis: sic viciosa-
 biliter et torcular ecclā ē in-
 telligēda: i qua oīs fructus
 vinee id ē opa seruorū dei et
 fides vborati. ad dei gloriam
 t̄m̄mittit. **Ecclā** aut torcular
 ē habes in se v̄bū dei. quo nō

delatur natura carnalis? ac
 quiescat aut ei cōtoriti ppter
 timore iudicij. ul' amore pre
 mi: ut tñ ipā ecclā torcular
 videat? quātū ipm vbu dei
 qd traditū ē m ea fossū. Si
 em vbu noui testamēti quod
 leue ē auaiat hōiez cōtradice
 re carnis naturā? q̄tomagis
 vbu veteris testamēti qd ipor
 tabile erat. Vbi ergo vbu dei
 positū erat m lege. modū vi
 uendi cōstituit: torcular erat
 fossū. Vbi autē de fide dei p̄phe
 tabat: turris erit edificata.
 p̄a sicut m turri cōsistentes
 duo bō cōsequūt? et hostiū
 irruptionē ipū facile nō pati
 ūtur: et hostes de turri facile
 cōteūt? sic et qui m fide xpi
 cōsistūt. ul' m lege dei. et demo
 nes sup se irruere nō sūnt:
 et spūalibus bonoz opez sa
 gittis eos facile vulnerat. De
 mones sup illos irruere neque
 ūt: et a spūalibus maloz
 opez sagittis nō facile vulne
 rant. Aut ita. Sepis meriti
 ē et custodia? merito dedit cus
 todiam patrū suoz: qui tāq̄
 murus frus ē p̄lo israheli. Na
 ppter p̄missionē factā a deo sic
 possidebant? ab eo eadē contra
 meriti sūnt: septi meritis patrū
 suoz. Torcular autē fodit i ea?
 p̄phetas ex quib? q̄ ex torcula
 rib? grā spūs s̄c̄i deatrabat ut
 mīstū: ex quib? nō nūq̄ potū
 ti filij isrl. mīstū amirabantur

vntē. Edificauit turrim. h̄ ē
 legis fiducia et altitudine: ex
 qua sacerdotes velut speculato
 res xpm specularēt? vntū.
 Et locauit eā colonis. Qui
 sūt coloni quib? locat? ē p̄ls
 id ē vinea? nisi sacerdotes. Pla
 tatus ē aut p̄ls primis in
 abrahā: qn in p̄mis locatus
 ē ad eū deus dicens. Et de tri
 tua. et de cognacōe tua: 22. Et
 eo em q̄ facta ē vocatō sem
 nis ei? locatus ē coloni? tpe
 moysi: qn per lege cōstituti
 sacerdotes et leuite. et proci
 uationē regendi p̄li suscepe
 rūt. ad magnā suā gloriā.
 et ad grandē piculū. Ad glo
 riā quidē. si diligenter tracta
 uerūt p̄lin dei: ad periculū
 aut. si negligeter. Si em ille
 pro negligēcia debet timē pi
 culū. qui p̄uacionē suscepit
 ut terrenaz rex de manu hōi
 nis aliau? potētis? q̄tomagis
 sacerdotes qui de manu dei
 suscipiūt aīaz p̄uacionem
 sc̄az. Plantatus legit? qdem
 p̄ls i terrā p̄missiois: sed m
 q̄ scriptū ē. Vineā de egipto
 trāstulisti? ege ericasti gētes:
 et plantasti eā. Sed illā plan
 tationē hic itelligē nō oportet:
 ne p̄ls locatū eā colonis iue
 niam erponē. qm plantatū.
 Qm aut dicitur? sacerdotes
 p̄lin dei colē? deū aut reddē
 mercedē vite: nemo sacerdos
 existimet qm iuste pro merito
 opm suoz accipiet a deo mer

eadem: et non potius propter gratiam
 et misericordiam dei. Non enim sacerdotes
 prestant deo docentes populum eius:
 sed deus sacerdotibus committen-
 do eis populum suum in spiritu. Nos
 autem doctrine mercedem accipere
 non poterimus: nisi nobis peritio
 populi commissa fuisset. Ergo colo-
 ni sunt sacerdotes: qui colentes
 populum quasi vineam: cum acutissimo
 ferro sermonis: faciunt eos bo-
 nos fructus iusticie domino exhibere.
 Sicut autem duram terram ferrum
 emollit: sic et verbum duritiam
 cordis relinquit. Sicut vincto fer-
 ro herbe iudicibus euelluntur
 a vinea: sic et acuti sermone
 vicia de populo reseruntur. Et sicut
 colonus quis de suo mure obtu-
 lerit domino: non sic eum placat quo-
 si de vinea eius redditus ei obtu-
 lerit: sic et sacerdos non tamen pro
 sua iusticia placet deo: quo si
 populum dei in fide doceat: quam
 ipsius iusticia una est: populi autem
 multiplentur. Cum autem tempus quies-
 quasset fructuum: misit seruos
 suos ad colonos: ut acciperent
 de fructibus suis. Et appropin-
 quantes coloni seruos eius unum occide-
 runt: alium autem occiderunt: alium
 vero lapidauerunt. Iterum misit ali-
 os seruos plures prioribus: et fecerunt
 eis similia. Nouissime autem:
 misit ad eos filium suum dicens. Ve-
 rebatur filium meum. Veruos suos
 dicit prophetas: quos per singulas
 gentes misit ad populum iudeorum.
 Considera quo per singulos gentes
 misericordie diuine malicia iude-
 orum creuebat: et quo per singulos

gentes iudeos iudape malicia
 dei misericordia addebat: et contem-
 ptum dei maliguitas huma-
 na certabat. Sic quis ami-
 cus fuerit homini: si semel ab illo
 passus fuerit iniuriam. Quia cum
 frangit eius affectus: si iterum
 passus fuerit magis vincit.
 amicitia eius tamen non addit: dei
 autem misericordia quod magis a iudeis
 offerebatur: tanto amplius
 addebat in eis. Sic enim post
 tanta beneficia dei sine amoni-
 tione domini debuerat domino iusticie
 sue tributa persolvere: tamen non redde-
 tibus eis misit paucos seruos:
 quibus occisis addidit bonitatem
 cum debuisset irasci misit plures:
 ut pluribus interfectis acrimu-
 lauit: misitque filium suum: et hinc
 non quasi ad obnoxios pene sente-
 tia benignitate: sed pacis venia.
 Post tot scelera adhuc misericordiam
 seruabat. Sic enim dicit. For-
 sitam verebuntur filium meum. Er-
 go misit confundere illos: non punire.
 Nam pro tantis iniuriis: be-
 nigno domino sufficiebat sola vin-
 dicta pudoris. Cogitavit ergo
 apud se. Quis neque contume-
 liare seruos meos debuerit: quia
 qui seruis facit iniuriam dominum
 exhonorat: tamen mitte filium meum
 quia totum possidet in natura. Si
 amare eum voluerit: est quod amet
 in eo: quia post me solus est bonus.
 Si voluerit eum timere: est quod timeat
 in eo: post me solus est terribilis

e deus. At illi videntes filium:
 dixerunt intra se. Hic est heres. De-
 nite et occidam⁹ eu: et obtine-
 am⁹ hereditate ei⁹. Et omnibus
opibus ei⁹ agnoverunt eu ee
filium dei. Hoc em sigt dicens.
Ecce hic est heres. Tame postp
itroivit i templu. et ombs ven-
ientes aialia q ad sacrificium
vedebant foras eiecit: i quib⁹
sacerdotes avari delabantur: tuc
papue cogitauerunt eu occide:
dicetes intra se. Si ppus istu ha-
buerit deu. nate e ut dimittat
cosuetudine hostiaru q ad nrm
ptinent lucru: et acquiescat
sacrificiu offerre iusticie q ad
glam ptinet dei: et sic ia no
erit ppus iste possessio nrm. sed
dei. videlicet ad nrm questu p-
tinet. Si aut occiderim⁹ eu.
du no e qui iusticie fruis a po-
pulo qrit. neglecta iusticia. sic
semp tenebitur cosuetudo offe-
rendar hostiaru: et sic fiet nra
possessio ad nrm ptinet lucru
Et hoc e q dicit: et nra erit
hereditas. Hec cogitacio e om
sacerdotu carnalium q no sut sol-
liciti quo ppus vniat sine paco?
sed aspiciunt quid i ecclia cose-
nt: et hoc estimat sacerdotij
sui lucru. Et no solu sacerdotes.
sed eia omis hoies carnales h
solu estimat lucru suu: qd scru-
du carne delcati fuerit in hac
vita. Qm aut volentes unde
quida filiu semp fuisse q ad
modu prez: cu dicim⁹ illis si fi-
lius e. et natus e. et uau ha-

ber: vident q post incarnatione
 dictus e filius et baptismo sicut
 et ceteri: antea aut vbi fuit
 semp cu pre: quos dñs ead
 ex hoc loco conuicit dicens. Qui-
ta filiu meu. Qu ergo adhuc
cogitabat ad trismittendu fi-
liu post pphas: ia filius erat.
Deinde si eo mo dicit⁹ filius sicut
ombs sci ad qb factu est vbu?
debnit aut et pphas filios di-
cere sicut xpm: aut et xpm
seruū dice sicut ceteros pph-
tas. Et qre pphas quide ser-
uos oes: huc aut solu filiu
appellauit. Et eiecerunt eu
extra vinea: id e extra ciuita-
te iherlm. Et iudei suo cosilio
eiecerunt eu: et dñs suo cosilio
eu ordinauit. Isti cogitabant
ut crime mortis ei⁹ extra ciui-
tate expelleret: deus cogitabat
ne vltis resurrectois ei⁹ ciuita-
te scelere saluaret: id e ut iude-
is quide moreret⁹ ad mortem-
gentib⁹ aut resurgeret ad vita.
Cu ergo venerit dñs: quid fa-
ciet colonis illis. Quit illi
malos male pde. Ho e illoz
qui iuste iudicauerunt: s ipi⁹
causa. Item claritas veritatis
q violencia illis fecit ut non
possint ea celare: sicut sole in
nubib⁹ constituto hoc qd e dies
no e nubiu pmittenciu eu ap-
parere sup terra: sed vt⁹ solis
que ptansies^{et} nubes eia ipe-
dientib⁹ eis apparet. Hic iuste
pnnciavit iudeoz no placata:

S apparentia malignitas. Erant
 ruit bñ dicendo. **N**ā mendaces
 quā ad rem: tūc mētuntur
 quā dixerūt veritate. **S**i i hoc
 seculo ubi licet hoībus aliud
 sentire i corde. aliud dicere in
 sermone: tñ ita veritate xpi
 circūdant hoīes et tenent:
 ut ipi adūsus se iudicēs fiat:
 putas quō in die iudicij con
 uincendi sūt peccōres i suis pec
 catis ita ut nullū colore excu
 sationis inueniat: ubi ipa opa
 statuūt ante oculos peccōris.
Dicante ppha. **A**rgua te. et
 statua contra facie tua pccā.
Ubi autē ipē cogitacōes cor
 dis accusant: et contra cri
 tatur cōsā q̄ domestica tes
 tis: dicente paulo. **C**ogitacō
 nib⁹ iuicē accusantib⁹: a eadē
 defendentib⁹: cū iudicauerit
 deus occulta homī. **S**ic et sūt
 doctes vince spūales auctores.
 q̄ pphm nō ad dei glāz exēbat:
 sed ad suū lucrū fructificabāt:
 ita eos dñs suis pabolis con
 circūduisit: ut ipi se sua suā
 cōdēpnaret. **Q**uis illū defen
 det: qui seipm cōdēpnat.
Aut quis eū existimet inoē
 te: qui seipm pñciatūit reū.
De tūc: que sibi defensione cō
 sāt nō pparat in die iudicij.
Datur em nobis exēplū: ut
 per hoc cōsiderem⁹ futurū iudi
 cū xpi. **F**aciendū aut ē: quia
 lucas quidē euāgelista sic di
 cit. **A**dduxerūt eū ex vinedā:

et occiderūt eū. **C**ū ergo uenit
 dñs: malos illos male perdet.
Responderūt sacerdotes. **A**bsit.
Intellererūt em q̄ de ipis dice
 ret. **S**edm ergo lucā: sacerdotes
 cōfidiūt suē xpi. **B**eardum
 matheū aut: suscipiūt et con
 firmat. **I**n p̄ma quidem facie
 vident⁹ eē cōtrā: ueniūt aut
 cōtrā nō sūt: s̄ diuise inoēs
 sūt dicte. **I**lle em sedm respon
 siones eorū exposuit: ipse autē
 sedm inuisiones cordis. **N**ā uē
 uisibiliter quidē in facie cōtra
 dixerūt dicētes. **A**bsit. **I**n cor
 de aut et q̄sā suscepērūt: di
 cētes. **M**alos male p̄det. **Q**uid
 ē q̄ dicim⁹: **O**m̄is hō et ma
 lū et bonū cognoscat: et intelli
 git quid ē iustū et iniustū. **P**o
 suit em deus quēdā spm scē
 boni et mali i hoīb⁹: ut quo
 cōsāq̄ peccam⁹ ille in silencio
 q̄ factū nēm accusat: et i con
 sāt taate ad aiām loq̄t⁹ dicēs:
 malū ē hoc: et hoc bonū est.
Propterea et si fecerit hō malū.
 et dephensus fuerit i eo: ubi
 quidē denegat et excusat: itis
 aut in q̄sā ei⁹ recognoscat. et
 ipa sibi discussa p spm cōfiteat⁹
 q̄ fecit. **V**n scriptū ē. **I**n cogita
 cionib⁹ impij interrogatio erit.
Ere si serū tuū dephenderis i
 furto et uolueris eū castigare.
 ubi q̄dem denegat: et si iter
 roges eū utū dign⁹ ē castiga
 ri. dicit nō: cōsāt aut ei⁹ con
 fiteat⁹ q̄ dign⁹ ē cedi. **S**ic ergo

sacerdotes male cōfiteb̄ v̄bis quide
 dixerunt. **Abst̄.** **Constat** aut̄ cō-
 fessi sūt: q̄a malos male p̄det.
Frequenter aut̄ scripture cogita-
 ciones cordis ita exponunt q̄si
 dicta sermonis: sicut ait iob.
Dicit impius deo, **Discede** a me:
 vias tuas nolo. **Itē p̄pha.** **P**upil-
 lū et aduenā occiderunt: et dice-
 runt. **N**ō videbit dñs: nec intelliget
 deus iacob. **Itē salomō.** **O**m̄is
 homo iniquit̄ies: i lectulo suo
 dicit. **Q**uis me videt? **P**ietes et
 tenebre circumdat̄ me. **T**ūc vere-
 bor. **N**ō memorabit̄ altissim⁹
 delictorū meorū. **A**lioquin quō
 p̄t fieri ut qui itellerat̄ cōf-
 se dictas eē p̄bolas. ita ut vel-
 lent eū tenere? cōfentiret̄ s̄n̄e
 ei⁹. **D**eniq; q̄i nō acq̄escentib⁹
 illis: ideo it̄oducit aliud testimo-
 nū scripture dices. **N**ūq; legis-
 tis. **I**d ē si p̄bolarū meā non
 itelligitis? **U**el istā scripturā nō
 cognoscitis. **S**ed si acq̄enisset̄
 cōfiteri dignos se eē pena: v̄iq;
 nō erat̄ n̄cē adhuc eis aliud
 exemplū p̄ferre. **L**apide quē
 reprobauerunt edificantes: hic
 factus ē in caput anguli. **I**d ē
 quare nō itelligitis? q̄a vos
 estis edificatores. **E**t quō non
 cogitatis in cui⁹ edificij āgulo
 ponendus ē ille lapis. **N**ūq; i
 v̄v̄. **I**nde reprobat⁹ ē. **S**i in
 alio: ergo illud edificij ē futur⁹.
Si ergo aut̄ aliud edificij est
 futurū: ergo v̄rā edificatio con-
 t̄pnenda ē. **E**dificatores enī
 sūt sacerdotes: qui generationē

hom̄i sup gn̄acionē p̄ doctrinā
 edificantes. q̄i lapide sup lapide
 ponentes. domū dei cōponunt.
Sicut edificatores nodosos la-
 pides et habentes torturas fer-
 ro dolat: postea vero ponunt
 eos i edificio. alioq̄n nō dolati
 lapides lapidib⁹ nō cohererent?
 sic et ecclie doctorib⁹ vicia ho-
 minū q̄i nodos acutis it̄repa-
 cionib⁹ p̄nū circūcidere debet:
 et sic in edificatione ecclie col-
 locare. **A**lioq̄n vicijs manētib⁹:
 xp̄ianis xp̄iani cōcordare nō
 p̄nt. **V**n̄ putas lues in ecclia.
 inimicitias. alitricaciones iuice?
 nisi p̄t̄ auariciā. p̄t̄ inuidiā.
 p̄t̄ supbiā. p̄t̄ vanos honores.
Tolle hec: et nulla discordia
 iuenit̄ in xp̄ianis. **E**t sicut
 artifex ex oib⁹ lapidib⁹ eli-
 git meliores. et ponit i forib⁹
 i faciē edificij? ceteros aut̄ la-
 pides ālestiq; mittit abintus:
 sic ecclia meliores xp̄ianos eli-
 git et ponit in faciē ecclie. id
 ē. alios facit sacerdotes. alios dya-
 conos. ceterosq; m̄istros ecclie
 ponit? senes et viduas sc̄m̄
 vitā habentes in ecclia p̄manen-
 tes. cōtinētes. iuuenes et vir-
 gines: ceteri aut̄ si mediores
 fuerit̄ p̄ficiant̄ in medio ecclie.
 id ē edificij. p̄t̄ misericordiā
 dei. **S**icut enī forinseci lapides
 nullū debet habere nodū aut
 angulū. nec debet alter eē la-
 pis intus alter foris? q̄a si sic
 fuerit̄ totū edificij deturpant:

sic et deum. senes et vidue. con-
tinentes et virgines nulla debet
habere macula neque in verbo neque
in cogitatione neque in facto neque
in opinione? quia ipsi sunt pulchri-
tudo et virtus ecclesie: et si mali-
fuerint tota deturpant ecclesiam.
Sicut enim lapides qui sunt in
in edificatione nemo aspiciat? et
eos qui foris sunt considerat oes:
sic et secularium omnium vita neque
sic considerat? neque sic nocet ec-
clesie. Nam quis plus secularis
sit indisciplinatus? tamen si ipsi boni
fuerint: tota ecclesia speciosa vi-
detur. Nam sicut foras lapides
intra se tenet et con-
stringit: sic totus populus istorum
meritis et sanctitate saluatur.
Lapis autem dicitur Christus: propter duas
causas. Primum quia fundamentum
est forte? et neque aliqua seduc-
tione illecebrarum soluitur? quod super
eum consistit: neque tempestatibus
persecutionum mouentur. Deinde
quia inimicorum magna est confu-
sio. Sicut enim omnis res que per-
cutit lapidem ipsa quidem collidi-
tur. lapidem autem non ledit: sic
et omnes qui contra christianitatem
agunt se quidem corrumpunt. christi-
anitati non nocent. Nam ergo mag-
nus est lapis Christus? qui cecide-
rit super eum confringetur: super quem
vero ceciderit comminuet eum.
Aliud est confringi: aliud commi-
nui. Quod confringit? aliquid
remouet de eo quod fuerit factum

tamen: quod autem comminuit? minutatum
quod in puluere conuertitur? et ni-
chil inuenitur ex eo. Qui enim super
lapidem cecidit non lapis eum fran-
git: sed ipse se frangit ad lapi-
dem. Ideo quod cecidit super lapidem
non in tantum se frangit secundum quod est
lapidis virtus: sed in quantum for-
titer ipse ceciderit. Fortiter autem
caedit quod cecidit propter duas cau-
sas? aut propter pondus suum: aut
propter altitudinem suam. Quod enim po-
deris? et si de humili ceciderit: for-
titer cecidit? quod autem de alto ca-
dit: propter altitudinem spatij et si le-
ue fuerit grauius cadit. Super
quem lapis cadit? non queritur si
grauis fuerit quod inuentum subitus est
aut leue: nec de alto nec de hu-
mili. Qui sunt qui super lapidem
cadunt? Christiani qui ceciderunt
Christum: stant super ipsum quasi super
ipsum fundamentum. Si quis de istis
peccauerit non enim Christus corrumpitur?
sed ipse se corrumpit offendens in
Christum: et ideo peccans non tantum pe-
rit quantum potest perdere Christum. sed quan-
tum se ipse secundum opera sua perdidit.
Homo autem christianus fortiter
caedit in peccato propter duas causas.
Aut propter magnitudinem peccati. aut
propter altitudinem dignitatis: ut pu-
ta si sit clericus. aut continens
vidua aut monachus. aut virgo
que se deo tradidit. Propter mag-
nitudinem autem peccati ut puta si
quis homicidium fecerit. aut adulte-
rium: aut aliquid de gravibus
peccatis. Ille talis et si de humili

cadit. idē et si laycus sit a sca-
 laris: fortiter perit p̄ pondus
 p̄cā. De alto vero cadit: ut p̄nti-
 clericius ceteraq̄ p̄sone sp̄itiales.
 Illi et si pondus p̄cā nō habet.
 idē et si grande p̄cā nō fece-
 rit sed leue: tū fortiter perunt
 p̄ altitudine dignitatis. Sicut
 enī q̄ de alto cadit grande sonū
 facit ut audiat om̄s: sic et q̄ de
 alto gradū cadit. ruina ei⁹ ubiq̄
 audit. Qui sūt sup̄ q̄s lapis
 cadit. Iudei et gentes qui nō
 crediderūt in xp̄o. Ergo illi nō
 scdm̄ opa sua p̄cāt: neq̄ scdm̄
 suas p̄sonas: s̄ tū p̄cāt q̄ntū
 p̄t perdere xp̄c. Si videris ergo
 infidelem hoīem. ne dicas bon⁹
 ē a malus? iusta opa facit. a
 iusta: sed oēs equaliter ad ni-
 chilū deducunt. Ideo dicit p̄pha-
 son sic impij nō sic: sed tāq̄
 puluis que piat vetus a face
 terre. Ideo nō resurgit impij
 i iudicio: neq̄ p̄cātes i cōsilio
 iustoz. Sicut vas qd̄ leuiter
 cadit et leditur. ē quidē vas
 sed ad vsū nō p̄ficiat? qd̄ aut
 disp̄sū fuit. nec videtur ēē
 vas: sic xp̄ian⁹ p̄cātor resur-
 git quidē. sed inter sc̄os non
 ponit. Infidelis aut̄ nec re-
 surgit. Quis aut̄ resurgat?
 super que talis de cadit lapis.
 Qui aut̄ neq̄ de alto hono-
 ris. neq̄ de pondē gemitiois
 p̄cā ceciderit sup̄ xp̄m̄ iudicū
 nec leditur? et si leditur: nō
 multū ledit. Et cū audissent

principes sacerdotū et phari-
 zeī p̄abolab ei⁹ cognouerūt
 qd̄ de ip̄is diceret: et q̄rebat
 eū tene. Homo q̄ ḡue facit
 p̄cā. dū nō habet amplius
 qd̄ iā speret in deū p̄cāto cō-
 mittit: dicente salomone. Cū
 venerit impius in p̄fūdū ma-
 loz: cōtepnit. Sicut enī isrl̄
 in donet mediocriter habet
 aliqua passionē. et sperat se
 posse curari: seruat se a noci-
 uis estis. Si aut̄ uellerit
 sanabilem se ēē iam nō sibi
 p̄cāt? sic et homo donet me-
 diocriter peccat et sperat sa-
 lutē q̄ntū tūcūq̄ obseruat se
 a malo: si aut̄ ḡuiter peccā-
 do cepit desperare. iam nichil
 dubitat facere. q̄i qui iā pec-
 caris suis vicerit iudiciū dei:
 nesciens miser sicut i bono
 gradus sūt gl̄az. et vn⁹ q̄sq̄
 scdm̄ mēsura boni sui accipit
 gl̄am: sic et in malo gradus
 sūt penaz. et vn⁹ quisq̄ se-
 cūdm̄ mēsura mali sui acci-
 pit et pena. Sicut enī infi-
 nitus ē deus i retributione
 bonoz: ita infinitus ē in re-
 tributione maloz. Similiter
 et sacerdotes oibus malis
 repleti. qui iā in deū sperare
 nō poterāt? in ip̄m̄ deū ma-
 nus mittebat. nō ignorantes
 eū ēē filiū dei: s̄ sibi iā nō
 p̄cātes. Et mirū tibi videt
 hoc? Vere oīs homo malus
 quatu ad voluntate: et man⁹

mittit in deū et occidit eum.
 Qui autē deū exaltare ad im-
 audia nō dubitat. q̄ p̄cepta
 eius cōculcat. q̄ nomen ei⁹
 cōtēpnit. q̄ blasphemiat. q̄
 murmurat contra deū. qui
 turbato vultu cōtra celū aspi-
 cit. q̄ in ira sua man⁹ audac-
 ter subleuat cont̄ eū. nōne
 si potuisset fieri man⁹ mitte-
 ret i deū et occideret eū ut
 iā licenter peccaret. **Capitulum**
xxii. Omelia. Adgesia.

Respondens ih̄sus.
 iter dicit eis in
 parabolis. Dñō de vi-
 nea ponente parabola et dice-
 te. qm̄ iusticia dei a iudeis fue-
 rat auferenda. nō sūt terri-
 ti s̄ magis exasperati. et
 volebat man⁹ mittere et te-
 nere eū. Quid intelligēs dñs
 nō tacuit: sed peiore ira dei
 p̄ alia parabola am̄ciauit ee
 venturū. Nā si illi qui time-
 debuerat nō timuerat. sed ma-
 gis exasperati sūt. q̄ntoma-
 gis x̄p̄s tacē nō debuit. qui
 timē nō poterat. Illos autē
 em̄ malicia fecit audaces:
 ip̄m autē pl̄as. **Ecce ē regnū**
celoz hōi regi: q̄ fecit nupti-
as filio suo. Homo v̄x dicit
 deus p̄. qui nūqm̄ suscepit
 hūana. ut intelligam⁹. quia
 nomen hōis p̄iudiciū nō fa-
 cit divine nature. **Iter am̄**
parabole homo dicitur: nō tū

q̄ p̄ aliqua hōis erat i ea.
 Ideo qm̄ audis in scriptura
 deū dici hōicm̄. q̄nto magis
 necessariū fuit ut homo di-
 ceretur unigenit⁹ dei filius.
 cū nō esset purus q̄ hūana
 suscepit natura. **Am̄ autē**
nuptias nominam⁹. vtile
ē ut breuiter oñdam⁹ put-
dant nobis sensu scripture:
 quō tūc fideles in die illo in
 x̄p̄o iugende sūt. iterum nūc
 desponsate. **Om̄e bonū. vniū**
substantia ē et immortalis: oē
aut̄ malū. mortale et nichil
ē. Ita quicq̄ vniū creatū est
 sup̄ terrā: et vita viuūt. nec
 em̄ ee p̄t ee aliq̄ vniū: i q̄
 nō sūt sp̄s vite. **Et malo**
aut̄ nulla res ee p̄t. cū ip̄m
malū nichil sit. quō p̄t facē
rem aliqua. **Esse tūc p̄dere**
p̄t: sed nō ip̄m malū p̄det.
Red de re ip̄a i qua malū sub-
trahit p̄ bonū p̄pter ihabitas
malū i ea: et sic bono rece-
dente. res vadit ad nichilū.
Ergo res i qua solū bonū ē:
viuat ⁊ et immortalis. In qua
aut̄ bonū et malū habitant.
viuit quidē. tūc pro tpe viuūt
p̄pter ihabitas bonū: morit̄
aut̄ p̄pter ihabitas malū: et
ē res mortalis sicut hō. Nō
aut̄ ideo ex bono et malo ce-
ditis ē: ut cōcepto malo sc̄t
bonū. et per hoc habet ele-
cionis mercedem. Ad si con-
cepto bono secutus fuit malū:

suscipiet eum eternus interitus.
 Si autem dimisso malo. secutus
 fuit bonum? in morte natura
 carnis eius soluitur ab omni malo:
 et cum resurrectio fuerit facta sciamus.
 tunc enim suscipiet sola vita que
 est christi? et in mortalitate eius
 in sua mortalitate absorbebit:
 et sicut desiderat paulus. ut
 mortale hoc absorbeatur a
 vita. et tunc adimpleatur
 scriptura quam interpretatur apostolus.
 Erunt duo in unum in carne una.
 Spiritus enim cum anima quasi unus
 spiritus factus: habitabit in car-
 ne uniusa. secundum quod dictum est.
 Qui adiuget se domino: quasi unus
 spiritus est. **Primum** enim quasi modicus
 ardens futuri coniugii spiritum
 sanctum accipimus: tunc autem ipsum
 spiritum plenius in nobis habe-
 bimus. **Et misit seruos suos**
uocare uisitatos ad uisitatos.
Ergo quasi misit seruos suos:
 iam uisitati erunt. **Primum**
 ergo dicimus quod est ipsum conui-
 uium? sedo quasi sunt uisitati: re-
 ciao quasi cepit parare conuiuium.
 et quasi misit uisitatores. **Primum**
 dicitur est doctrina iusticie et ver-
 ba celestium misteriorum de filio
 dei uenturo? que omnia mandes
 homo id est audiens: acquirit
 sibi uitam eternam. **Multas** enim
 prophetas habet sermo ad ef-
 ficium. **Sicut** enim qui mittit in
 in os suum fragmentum panis.
 aut qualemcumque cibum? primo

mouit eum dentibus? et ita dimit-
 tit in stomachum: sic et cum au-
 dimus omne bonum. necesse est id
 meditari in ore sensus. et quasi
 quibusdam dentibus id est tracta-
 tib9 mole: et videre quod est quod
 dicitur a non dicitur aut propter
 quam rem dicitur. **Primum** que ad
 modum qualemcumque cibum. nisi
 masticauerimus? dentibus? non
 sentimus? saporem eius? ita et
 uerbum quod audiuimus? nisi mas-
 ticauerimus? tractantes in no-
 bis: non possumus? intelligere
 uirtute uerbi illius. **Primum** et
 manna quod edebatur in hemo
 figuram habens uerbi. ideo dice-
 batur manna quod interpretatur he-
 brayce quod est hoc: ut quocumque
 audiamus? uerbum. amone.
 at nos ipsum nomen respicere
 quod est hoc quod audiuimus? **Et**
 sicut cibum cum masticauerimus?
 dimittimus? stomacho: ita et
 uerbum postquam tractauerimus? co-
 medamus? memorie quasi stoma-
 cho. **Primum** quod admodum non prodest
 cibum nisi cum fuerit masticatus
 et in stomachum descendit:
 sic non proficit ad salute uerbum
 nisi fuerit intellectui et me-
 morie traditum. **Primum** sicut ab
 nichil prodest si manducamus?
 et iterum vomimus? eum de stoma-
 cho: sic nichil prodest in nobis
 uerbum quod audimus? et iterum ob-
 liuiscimus. **Cibus** qui in stomacho
 stat ille confortat: et sermo

qui in memoria manet saluat. **U**n et apud iudeos illa aialia munda sut: q̄ reuocat et r̄minat. **O**mne ergo aial illud ē mūdū qd̄ masticat. et trahit vterū. et itez de vterū reuocat et r̄minat: id est retractat. **I**lle aut̄ hō inuidus ē an̄ deū: qui nō recordat̄ aliq̄ nec tractat q̄ audit. **Q**ui aut̄ māducat de spū ali cōiunio. implet̄ spū. dilat̄ sensibus. nutritur ī veritate: pinguefit ī fide: et sic ingredies ad iteriora voluntatis dei et manēs ī eis. ac q̄rit sibi vitā et̄nā. **Q**ui at̄ ab hoc cōiunio vbi fuit loq̄e fr̄s? enatnat̄ spū. angustiat̄ sensib? defiat a veritate. distillat a fide: et sic egredies ab oibus voluntatibus dei. nouisse cadit ī mortē. **Q**uā sut̄ iuitati. **I**n tpe abrahāe. qm̄ dixit ad eū deus. **E**ri de terra tua et cognatione. et veni ī terrā quā tibi mōstrauerō: et oem̄ terrā q̄cūq; tetigeris pedib? tuis: tibi dabo eā et semini tuo ieteritū. **Q**uā terrā. **T**errā orientālē fluente lac et mel: qd̄ nō ē de terra illa iudee: qm̄ illa terrā nūq; lacte et melle fluit: sed terrā inuicibilē quā xpc̄ suscepit. **D**e illius em̄ incarnatōe. lac et mel p̄cesserūt. **L**ac em̄ opus ē miraculaz? qm̄ et sine la-

bore denū. et cū suauitate māducat: per qd̄ iudei in fide q̄ pueri sustentat. **M**el aut̄ eloq̄a doctrine dicit̄: sicut ait̄ p̄pheta. **C**ū dulcia faucibus meis eloquia tua: sup̄ mel et fauū ori meo. **E**rgo xpī incarnatio p̄o mittebat̄: qui lacte miraculorū. et melle doctrine nutritur? fuerat gentes rudes in fide. **V**ide ergo qm̄ ex eo in oūdebat deus qm̄ nō aliter iudei poterāt xpō credē nisi relinq̄ret̄ iudaȳsmū: qd̄ ē. eri de cognatione tua. **E**rgo ex eo iam iudaȳsmū relinq̄e dus oūdebat. **N**ō solū aut̄ iudei. sed nullū hō p̄t lac et mel māducatē xpī: nisi cognatione suā et terrā relinq̄it: sicut scriptū ē. **N**isi quis reliquit̄ patrē et matrē etc. **I**te. qui vlt̄ me? ēē discipulus: abneget̄ semetipm̄. **R**elinq̄t ergo cognatione suā. nō q̄ cōtēpuit eā: sed q̄ amplius diligit̄ deū. **R**elinq̄t terrā suā: qui carnis sue nō cōsequit̄ voluptates. **Q**ui aut̄ cōcupias carnales exigit: terrā corpis sui cōtēp̄t sicut capn. **Q**ui vero mel et lac terre māducat. legit̄ mirabilia ā eloquia xpī. **C**ū cepit hoc cōiunio p̄parare. **E**x tpe moysi: qm̄ lex dñi data ē ir̄p̄hensibilis conuertes aīas? qm̄ testimoniū

dñi fidele sapienciã p̄stant
 p̄nulis: qm̄ iusticie dñi re-
 leſcantes corda! qm̄ p̄cepti
 dñi lucidũ illuminas oculos:
 qm̄ iudicia dei veni iustifica-
 ta i semetip̄a: qm̄ er̄ deũ spe-
 ciebus cõfectus e cibis: decalo-
 gus salutaris. **Sicut em̄ re-
 gale prandiu multus ciboru
 spebus ornat: ita et hoc co-
 uniu scripturaz. diuisis iustia-
 riu speciebus e decoratu. Et
 eo etiam tpe iuitatores erer̄t.
 p̄phete qui hoies ad nuptias
 futuri sponsi vocaret. id e ad
 fidem xpi: p̄phetantes eis de
 ip̄o. At illi noluerunt venire.
teru misit alios seruos diceb.
dicite iuitatis. Sic prandiu
meu parauit thauri mei et sa-
ginata occisa sunt: et oia iam
parata: venite ad nuptias.
Qui sunt alij serui. Apostoli.
Quo illos misit. In via gen-
tiu ne abieritis! et i ciuitates
samaritanor̄ ne intraueritis:
sed potius ue ad oues p̄ditas
dom̄ isrl̄. Sintes aut̄ p̄dica-
te dicentes: qā appinquant
regnu celoz. Hoc e qd̄ dicit
prandiu meu pau: id est. ex
oi lege. et oibus p̄phetis scrip-
turaz mensas ornauit. Pau-
sunt thauri et saginata occisa.
p̄phete qui occisi sunt. Pro salu-
te ppli sa occiduntur. Quado
occiduntur. Doct nos apl̄us
dicet. Ego aut̄ ipenda: et su-
per ipenda: pro aĩabus vris.
Item alibi. Ego em̄ ia delibor**

hois libatio pro aliquo offert
 deo. Ergo imolandus fuerat
 paul⁹ pro ppl̄o que docebat.
 Sic et p̄phete occisi sunt: un⁹ q̄sq̄
 p̄ salute ppli que docebat. Et
 qm̄ mors p̄phetaz susp̄tabat
 quide ex pte pro salute hũa
 na: nõ tñ plen⁹ saluare po-
 terat totũ mudũ: ideo nouis-
 sime imolatus e agn⁹. qui to-
 cus mud̄i vniu innocencia
 sua detezgeret. **Utrea et in
 diebus scenophege qd̄ interpretat̄
 fixio tabernaculi: diuisse hostie
 occidebant et agn⁹. Si ergo
 agnũ illis occisi itelligimus
 figurã xpi: cõsequeter et cete-
 ras hostias itelligim⁹ p̄ceden-
 tũ scõz occisiones. **Holocausa
 medullata offerat̄ cũ t̄cens
 arietũ: offeram tibi boues cũ
 hircis. Nec em̄ xpc̄ aliqui ob-
 hui⁹ modi aĩalia obtulit deo
 pri. Obtulit aut̄ inãonabiles
 arietes: id e p̄ncipes omiũ
 xpianoz. Obtulit boues id̄
 nabiles terrã colentes. Ob-
 tulit etiã hircos ex gentib⁹:
 qui pro noie xpi passi sunt.
 Nec aut̄ dixim⁹: ut oĩdam⁹
 thauros et saginata occisa.
 itellige debere scõs occisos.
 Om̄s ergo p̄phete et cristus
 ideo occisi sunt: ut h̄ sp̄uale
 tabernaculu firmiter fige-
 rebur. Deniq̄ sicut viscera
 agni. id e eloquia xpi hoies
 nõ maducauer̄t nisi postq̄
 occisus e: na post mortem
 ei⁹. euangeliã ei⁹ p̄dicati****

sunt. et credunt in eis condie ho-
mines et mittunt. Sic et vis-
cera prophetarum. id est eloquia
non sunt ante suscepta: non postquam
occisi sunt. Quis audivit aut
credidit verbis ysae viuentis.
Si enim suscepissent sermones
ei: nunquam enim sarrisset. Sed
postquam occisus est: tunc postmo-
dum iudei aperuerunt legem eius in
synagogis suis. Quis ihe-
remie verba suscepit viuentis.
Si enim suscepissent verba
ei: nunquam enim per multas ini-
urias lapidasset. Sed postquam oc-
cisus est: postea consecraverunt
prophetias ipsius legere in con-
uentu. Et sic inuenies in omnibus
prophetis actum: quia viuentes
eos nemo coluit: sed post
mortem. Unde et dominus dicit. Qui
edificatis sepulchra prophetarum:
et diatis. Si fuisset in
diebus patrum nostrorum: non fuisset
in principibus eorum in sanguine
prophetarum. Sicut enim viuentis
aialis viscerum nemo manduca-
uit: ita viuentium prophetarum
sermones nemo suscepit:
sed post mortem ipsorum. Sagina-
ti autem gratia dei pleni. Ideo
dixit et saginati et thauri
ros: non quia et thauri non
fuerunt saginati: sed quia
omnes saginati non fuerunt thau-
ri. Et omnibus enim prophetis
quidam tamen prophete fuerunt:
quidam autem prophete et sacerdo-

tes: sicut iheremias. sicut eye-
chiel. sicut ioiada. Ergo sagi-
natos dicit prophetas tamen qui
fuerunt spiritu sancto repleti: taurus
autem qui et prophete fuerunt et sa-
cerdotes. Sicut enim tauri du-
ces sunt gregis: ita et sacer-
dotes principes sunt prophetarum. Que-
dam autem legi dicere. Tauri di-
cuntur martires tunc in primis per
christo occisi apostolis adhuc viuen-
tibus: saginati autem paruuli:
spiritus sunt pene viuificati. Quia
omnes imperfectores multas spua-
lium gaudiorum epulas peruerunt:
et imperia christi adorauerunt.
Et omnia iam parata. Sed que-
rit ad salutem: totum iam imple-
tum est in scripturis. Qui igno-
rans est: inueniet ibi quod discat.
Qui contumax est et peccator:
inueniet sibi futuri iudicij fla-
gella que timeat. Qui labo-
rat: inueniet ibi gratias promissio-
nes vite perpetue: quas mandu-
cando apostolus exortet ad opus.
Qui pusillanimis est et infir-
mus: inueniet ibi medicinas
iusticie cibos: qui et si pingue
carnem non faciunt. tamen mori non
permittunt. Qui magnanimus
est et fidelis: inuenit ibi spua-
les estas continentioris vite:
que producit eum ipse ad ange-
lorum naturam. Qui percussus est
a dyabolo. et vulneratus est
in peccatis: inuenit ibi medicina-
les cibos: qui eum per penitentiam
perferunt ad salutem. Ut quid

ibi scriptis ē. acham ppter
 factū regule auree lapidatq
 ē. nisi ut habeat fures quot
 timeat. **Ut q̄. filij israel for-**
nicati sūt cū filiab⁹ moabita-
rū? pauci refugerūt in beelphe-
gor. Ut habeat fornicatores
q̄ horrestat. Ut q̄ cōcupitores
carnis castigati i deserto. Ut
nemo debitas cōcupiscat. Ut
quid dauid arguit nathā et
suscipit. Ut adulteri et homi-
cidē p̄mē remedia nō desperet.
Nihil ergo min⁹ ē i hoc cōui-
uio: q̄ necessariū habet sal⁹
humana. At illi neglexerūt.
Et abierūt alius i villa sua:
et alius i negociacione sua.
Om̄is actus que agūt hoīes
i hoc mūdo duplex ē: aut
villa ē. ā negociacio. Et qd̄
labore quidē manū n̄r̄z fa-
cim⁹. exercem⁹ terrā ad ali-
qd̄ opus terrenū? puta agrū.
vel vineā. vl̄ ortū. vl̄ opus lig-
ni. ā ferri. villam colē videm⁹:
id ē terrā. Nō aut̄ nō labo-
res manū n̄r̄z sed alia
luan cōsequim⁹? puta hono-
res agē. ā diuicias p̄manere
alici. ā mercari: om̄e h̄ ne-
gociacio appellat⁹. Duobus
ergo v̄bis om̄e op⁹ huānū
cōclusit: siue honestū. siue i-
honestū. Honestū quidē est
villē cultura: sicut ait salomō.
Ite oderis iusticiā opacione:
et agri culturā ab altissimo
creatā. Et apl⁹ hortatur.

Rogo aut̄ vos fr̄es studū ha-
 bere quietis? et negocij pp̄ij
 et opandi manib⁹ v̄ris: et
 null⁹ desiderū sit i vobis
 ad eos qui foris sūt. Inhones-
 ta res ē apud deū opus ne-
 gociaciois. siue dignitatis. si-
 ne milicie: v̄n̄ nichil horū
 ante iudei tenebat. p̄pter qd̄
 dicit p̄ph̄a. Qui nō cognouit
 rūt negociacioēs: intrant i
 regnū celoz. **Q̄ miserim⁹**
mūdus: et miseri qui eū se-
quūt. Semp hoīes mūdalia
opa exclusērūt a vita. Sed
forte dicit. Et vlla colere
pacē ē. Et siquidē ip̄edime-
tū fidei aut religionis nō fa-
ciat vlla sicut fecit iudeis.
nō habes pacē: si aut̄ a fide
li religione faciat tibi ip̄edi-
metū. fit pacē. Nō ergo ip̄a
villē cultura pacē ē: sed i-
p̄ferendo eā deo facis cari-
cē pacē. Opa enī n̄r̄z auc-
thentica. opa sūt iusticie? opa
aut̄ carnalia sūp opacoēs
dicit⁹ nō opa: quia iusticia
ad vitā n̄r̄z verā pertinet?
opus aut̄ terrenū nō ad vi-
tā: sed ad sustentacionē vile
hui⁹ tyalis. Ideo ergo opus
iusticie attente facere debe-
m⁹: opus aut̄ terrenū trāsi-
torie. Si ergo qui honestū
opus sequēdo debiti hono-
re nō reddiderūt homines
deo talem iram merentur?

no
 (miser)

putas quali un fut digni. q
 no honesta. sed negocia coes
 sequedo. conuenit ad dñi au
 dita. **V**illa e iste mudus. ca
 que amatores mundi occupa
 tur? questib? ei? qñ uille cu
 msa redditib? delcatis: nego
 ciao aut pdicatio legis. et
 paucis tepli qua auari sa
 cerdotes qñ negociationem
 estimat quada lucrosa. et
 no dispesacoz diuini opi
 onewsam. **E**rgo p occupaco
 ne uille plares sigt hoies:
 quos mundi delcacio sepauit
 a xpo. **O**cupacione ergo
 negocia cois sacerdotib? ce
 usqz mistros tepli signauit:
 quos lucci obtentu venien
 tes ad misteriu legis et tem
 pli auaricia sepauit a fide.
No dicit malignati sut. sed
 neglexerunt? quia no omis
 iudei crucifixerit xpm: nec
 audierunt doctrina ipi? aut
 cosenserunt i morte ei?. **Q**ui
 da secularib? negocis occu
 pati no uenerunt ad xpm?
 nec audierunt doctrina eius.
 nec uiderunt mirabilia ei?:
 ideo no crediderunt i eu. **N**am
 ergo odio aut inuidia cruci
 fixerunt xpm. illi malignati?
 qui aut negociis ipediti no
 crediderunt: illi neglexerunt
 dicit? no malignati. **N**am
 sut quida hoies qui pnt au
 dire et credere? sed sollicitudo

necessariay reu et delcacio
 mundi sepauit eos a deo: qd
 dñs terrā spinosa appellat.
Reliqui uero tenuerunt seruos
 ei?: et contumelios affectos
 occiderunt. **D**e sua morte taceat?
 qa iam i pñi pabola dicit:
 sed ondit morte discipuloy
 suoz qd post ascensu ipi?
 occiderunt iudei? marie sacer
 dotes. stephanu lapidates.
 i iacobi morte gaudentes. ite
 iacobu alpheu lapidates. pp
 que ois ihrlm destructa est
 a romanis. **A**udies aut ex
 uatus e: et misit exercitu
 suu et pdidit homiadas illos
 et ciuitate eoz succendit. **R**o
 manos exercitus dixerunt ex
 citus dei: qa dñi e terra et
 plenitudo ei?. **N**ec eni uenis
 sent romani ihrlm: n dñs.
 eos exatasset. **Q**uida aute
 exercitu angelos dicit: ciuitate
 pro ciuib? ponit. **A**c si dicat.
Misit angelos: et ciues illos
 misit i igne etnu. **E**t dicit
 seruis suis **I**te ad certu viay:
 et quoscuqz inueritis uocab.
Manifestu e quide. qa post
 cotempta cotumacia iudeoru de
 uocaco geau dicit. q dicit.
Ite ad certu viay. **U**terea
 requiritur que sut ipe uic ad
 quaru certu mittit xps dis
 cipulos suos. **O**uto ergo qm
 sicut gnalis et publica via
 xpc que ducit ad vita? et via
 dicit? omis pph. oes apli:

hec em̄ oēs vie ducūt ad xp̄m?
 crispus aut ad prem̄: sic gn̄a
 lis et publica via ē dyabol⁹
 qui ducit ad mortē. Et vie
 sūt oēs p̄fessiones istius mū
 di: utputa p̄fessio p̄hie vna
 ē via: p̄fessio milicie altera
 est via: mūdiālis dignitas
 altera ē via mūdi: p̄fessio lu
 daz altera ē via mūdi. Et q̄
 pluri dicit. Quāte sūt dīca
 sitates actiū in hoc mūdo tū
 te sūt vie: que oēs vie ducūt
 ad dyabolū quāte via perdi
 tionis. Deo ergo dicit. Ite ergo
 ad vltis viāz: ut cū cūq̄
 cōdicōis hoīes vocet ad fidem.
 Adhuc sicut castitas via ē q̄
 ducit ad xp̄m: et mīe ceteraq̄
 vītutes: sic fornicatio ē via q̄
 ducit ad dyabolū: et auaricia
 ceteraq̄ spēs male. Iubet er
 go ut cūm scūq̄ cōuersacōis
 hoīes mītent ad fidē: quos
 cūq̄ sine seruos sine liberos.
 Deus em̄ corporale seruitutē
 nō cōtempnit: nec corporalem
 eligit libertatē. Omnis q̄ dya
 boli sequit̄ voluntate seru⁹ ē:
 et si sit liber. Qui autē ob
 audit deo ille seru⁹ īgenu⁹
 ē: et si fuerit seruus. Inge
 nuitatē em̄ spūale nō sordi
 dat seruitū corpālis: nec tur
 pitudinē spūalem nō sordi
 dat honestatē corpālis liber
 tatis. Seruitutē em̄ dei non
 disposio: hūana violenciā i
 tudurit. Omnis homo liber

creatus ē: quē de⁹ in libero
 arbitrio posuit. n̄ ip̄e se fe
 cerit seruū. Et sicut nō est
 distancia ī natura creatōis
 hoīi: sic nō ē differenciā
 ī vocatiōe salutis eoz. Om̄s
 sine barbarus. sine sapiēs?
 qui poterit dei gr̄ā barbaris
 mētes ad ratiōabile ītellatū
 corrigē: q̄ cor nabilis dono
 sūt ī ferale sensū mutauit?
 aut itez ferale sensū ei⁹ ad
 hūanū ītellatū redurit: oēs
 siue boni siue mali vocant?
 boni ne pereat: mali ne ier
 cusabiles fiat. Nemo p̄pter
 ignorāciā pereat: nemo p̄
 ignorāciā exisset. Om̄es
 videat lumē: ut appareant
 q̄ amat tenebras et qui lu
 men. Qui em̄ ē filius tene
 brarū: et si cōpellas eū rece
 dit a lumē. Intrauit autē
 rex: ut videret discipulos.
 Intrauit dñs. nō q̄a ē aliq̄
 ubi nō ē: sed ubi vlt aspice
 ibi sit p̄ns. ubi tū nō vlt
 absens videt. Dies em̄ aspec
 tiōis ē dies iudicij: q̄n visita
 turū ē xp̄ianos qui sup me
 sam scripturaz recubūt: id
 ē requiescūt ī fide eoz. et ce
 lestib⁹ epulant̄ doctnis. Aut
 dies refectōis ē dies teptā
 tiōis: q̄n dignat̄ temptare
 ecclesia sua: ut videat qui ha
 bet fidem et opa digna
 xp̄i vocatiōe. Dupciale vesti
 metū ē fides vna: q̄ est per

ihm xpm et iusticia eius: de qua
 ait ap[osto]lus. **Expoliantes** veterem
 hominem cum actibus suis. qui cor-
 ruptus secundum concupiscentiam erro-
 ris et vestientes novum hominem
 qui secundum deum creatus est iustitia
 et scientia veritatis: ad
 fidei pertinet veritate. **Vestime-**
 ta ergo veteris hominis sunt pa-
 niosa sordida opera carnis: cor-
 ruptibilia et immunda. **Vestimenta**
 autem novi hominis sunt foras et deco-
 ra spiritus: incorruptibilia et sancta.
Quemadmodum si aliquis cum mi-
 gna veste iueniat in nuptiis.
 sordidat gloriam nuptiarum: ita
 et qui opera habet tenebrosa.
 et inter christianos quibus unus
 ex eis conuersat: ipse christianum
 tamen iniuriam facit. **Homo** itaque
 ad secundum locum eligat vestem: ad
 secundum vestem eligat locum: id est
 ad secundum deum eligat professionem.
 aut faciat opera. **Qui** vult esse
 christi: faciat opera christi. **Qui** autem
 non vult opera christi facere: nec
 veniat ad christum. **Alioquin** au-
 diet in die iudicii. **Amice** quod
 huc itransi vel venisti: non ha-
 bens vestem nuptialem. **Et** ob-
 mutescet. **Hic** enim abscondimus
 opera nostra: et iudice corda nostra
 celamus. **In** illa autem die nichil
 est quod respondeamus: ubi celum
 et terra. et aque. et sol et lu-
 na. dies et noctes: et totus
 mundus stabit aduersum nos in
 testimonium peccatorum nostrorum. **Et**
 si opera tacebunt: tamen ipse cogitationes

nostras et ipsa opera specialiter sta-
 bunt contra oculos nostros accusantes
 nos ante deum: dicente apostolo.
Cogitationibus iudice accusantibus
 et etiam defendentibus: in die autem
 iudicabit de occultis hominum.
 per ihm xpm dominum nostrum.
Tunc dicit **rex** ministris. **Mittite**
 ei manus et pedes: et mittite
 eum in tenebras exteriores. **Sicut**
 est deus in gloria sanctorum
 secundum opera dicente ap[osto]lo. **Stella**
 enim a stella differt in gloria. ita
 et resurrectio mortuorum: sic dif-
 ferentia est tormentorum in pecca-
 tibus. **Sunt** enim prime tenebre et
 exteriores. et nouissimi lacus.
Et eo quod non dicit ingressus est
 rex ut remuneraret amicos:
 nec ita. **Congregauit** rex oves
 qui uenerunt ad nuptias: datus
 suspicio estimandi ne forte non
 hoc dicit de vindicta iudicii.
Adhuc autem quia non dicit. mit-
 tite eum in tenebras inferiores.
 ut eas tenebras inferiores locum
 inferni estimemus. sicut alibi.
Et eripisti animam meam de inferno
 inferiori: sed ita dicit. in
 tenebras exteriores. **Ergo**
 quotienscumque temptat deus eccle-
 siam suam. et ventilat ventila-
 bro iudicii ingreditur ad eum ut
 videat discedentes qui sunt.
 aut quales sunt: si digni sunt
 celestibus nuptiis. et conuiuio.
 illo uiuio. **Et** si inuenierit ali-
 que non habentem vestem nuptia-
 lem: secundum ea que diximus in-
 terrogat eum. **In** cogitationibus
 impij interrogatio erit. **Et** iter-

rogat eū. **O**pa ista que agis xpiani nō sūt: ut q̄ factus es xpian⁹? si hec opa diligebas. Ita ut nō habeat qd̄ vndeat cont̄ cōsām suā. **H**uc ergo tale cū viderit xpc̄ in ecclā: iubet mīstros suos. id ē aliq̄s spūs seductionū. **N**ā mala p̄ malos spūs reddet. **Q**ualis fuit spūs erroris quē misit de⁹ ut seducat achab. sicut scrip̄tū ē in tercio libro regnōz? ul̄ qualis ē illa opatio erroris quā dabit deus eis q̄ caritate veritatis nō acceperunt: ut credat mēdacio. ut ligat mān⁹ hoīb. id ē opa ei⁹. **Q**uē sc̄ autē man⁹? **Q**uē hoīes recte tollūt ad mādata dei? ligantes pedes id ē motus aīe ei⁹ quib⁹ mā solet incedē et transire de loco ad locū. et de malo ad bonū. ul̄ de bono ad malū: id ē eā obligat et rebriant et involūt opa ei⁹ ut quonēstis sic laqueū pdicacionis incant. **E**t apprehēdetes eū id ē opa ei⁹ mittūt ī tenebr̄: id ē in errores genū. ul̄ in deozū. ul̄ hereticoz. **E**t forsitū p̄p̄iniores tenebr̄ sūt gentiliū: exteriores iudeoz. **P**lus autē exteriores hereticoz? qm̄ gentiles veritate sperant quā nō audierūt: iudei quā nō crediderūt. **H**eretici autē quā audierūt et didicerunt. **P**ax quoq̄ hēsitarū tenebr̄ nō quedā sūt p̄p̄inque verit̄? alie autē ampli⁹ longe. et

ideo in pressiores et exteriores mittūt: id ē in hēsēs perierūt siffas. **I**bi erit fletus: et stridor dāgan. **V**idete quia nō dixit ibi ē fletus et stridor denū. **E**rgo mittūt ī illas tenebras mali: qui postea paucunt fletus. **Omelia. xij.**

Quē obierūt et cōsiliū acceperūt ut caperet eū in sermone. **O**m̄s malicia cōfundit quidē aliquē mō: ne veritatis? corrigit autē nūq̄: marie ei⁹ qui p̄posito malo et nō ignorācia peccat. **E**cce em̄ sacerdotes postq̄ terre re deū nō potuerūt dicere. **I**n qua p̄tate hoc facis? **P**ostq̄ pabolaz v̄e q̄stricti sūt ī iudicio. ipi seruos fecerūt. dicentes malos male p̄det. nemie cōtra eos testimonii dante nisi cōsā sola. nūq̄ cōpūit eos timor p̄ci. **N**ūq̄ cōpescuit ul̄ cōsidendo libertatis. **S**ed qd̄. **A**bierūt et cōsiliū acceperūt: ut eū caperet ī sermone. **Q**uēadmodū si aliq̄s claudē voluēt aque eurrentis meatū. si herēclusa fuit. aliq̄ violēcia aliunde sibi semitā rūpit? sic et eoz malignitas ex vna pte cōfusa: aliū sibi aditū aduenit. **S**icut em̄ nō p̄t fieri. ut ligna mittēdo extinguas m̄cendū: sic nō p̄t fieri ut racione dicēdo placeas hoī malo. **S**icut em̄ ignis quanto

ampli? ligna suscepit i maiore
 flama erigit? i sic aia mala
 q̄tomagis veritate audierit:
 eo ampli? i malicia exarbitur.
Abierunt ergo: et consiliu acce-
perunt. P̄mo abierunt. Ad he-
rodianos. Nā ex eo q̄ nō di-
cit consiliati sūt. sed consiliu
accepert? sed erquo pariter
cū herodianis venerunt: ap-
paret q̄a cū illis ei9mōi ar-
cūneionis consiliu tractave-
rūt. Nōis colon? aui9 terra
possidet: illi9 auxiliij opus ha-
bet. Qui iusticiā tenet: mil-
lius proano indiget nisi dei.
Qui i dyaboli iiquitatibus
ambulat: dyaboli adiutoriu
necessariu habet. Colon? em
dei: dyaboli auxiliu nō que-
rit. Colon? aut dyaboli: auxi-
liu dei et si querit nō inuenit.
Uidisti aliqui eūte ad furtu?
dei ad omne ut bñ p̄speret?
in furto. Aut qui vadit ad
fornicatione? nūq̄ signum
crucis ponit sibi in fronte.
ut nō cōphendat? i crimine.
Ad si fecerit. nō solū nō ad-
iuuat? sed adhuc ampli? tra-
dit? q̄a nescit iusticia dei pro-
anū dare cūmib9. Sic et
isti cristu expugnare cupien-
tes. cōuenienter nō ad seruos
dei viros religiosos sed ad ge-
tiles: id ē ad herodianos se-
cōndierūt. Quale ē consiliu:
tales et consiliatores. Nō aut
poterat dare consiliu cōf. xpm?

nisi dyabol9 qui erat adūsari9
 xpi. Cogitabat em apud se
 sacerdotes. Si nos soli euntes
 interrogauerim9 xpm? quib9 dire-
 rit q̄a nō licet dare cesari tribu-
 tu: tñ nemo nobis credet dicen-
 tib9 contra eū. Jam em omnes
 sciūt: q̄a timet sum9 ei9. Ami-
 cor9 aut testimoniū i audi-
 to et si verū fuit: q̄ suspectū
 rephat. Sed nec p̄ seipos xpm
 interrogare volebat? q̄a i mag-
 na suspiciōe timicie fuerant
 apud xpm: ne forte q̄i suspec-
 ti circumuenire nō possit. Nā
 inimicus manifestus melior ē:
 q̄ amic9 fictus. Ille dñ timet
 facile emittit: iste dñ nō cog-
 noscit p̄ualet. Misert9 q̄
 discipulos suos quasi adhuc
 min9 cognitos et min9 suspec-
 tos? ut aut abscondite facile
 deciperet eū: aut deprehēsi
 min9 erubesceret apud eū.
 Nā consilio malo deprehēso
 tanto min9 nascit9 ḡfuso: quā
 tū fuit p̄sona deterior. Sed
 discipuli illi maḡis suis etate
 minores erat: malicia aute
 pares. Nā et pulli serpentū
 statura breuiores sūt: veneno
 aut equales. Et catuli lupor9
 adhuc teneri cōstituti. et si ve-
 natione nocere nō pūt: iā tñ
 in sanguē gaudet et morsib9
 ludit. Nā scim9 q̄a verax
 es: et via dei i veritate doces.
 Nā q̄m vocat eū et venientem
 magistrū? ut q̄i honoratus

et laudatus miserum sui cordis
 simpliciter eis apiat: tunc vo-
 lens eos habere discipulos. **Hec**
 enim est ypocritarum prima potestas.
 simulata laudatio: laudat enim
 quos perdere voluit. **Item** per delectationem
 laudis paulatim corda
 hominum ad simplicitate benigne
 confessionis idinat: veluti si
 quis taurum validum quod viribus
 non potest subiugare. per vinculum
 flectere nititur: mollibus ma-
 nibus nodosa eius faciat cervice.
 ut que virtute tenere non potuit.
 per blandimenta comprehendat: sic
 et isti cathena subdole laudis
 portantes. et gladium malicie
 abscondentes in corde: taurum
 ecclesiasticum gregis dolo laudis
 comprehendere festinabat. **De**
 quo taurus prophetas iacob ianu-
 tunc increpabat leui filium suum:
 quia de leui nascituri erant sacer-
 dotes qui interfecituri erant christum.
Symeon et leui fratres: consu-
 mauit iniquitates suas. **In**
 cogitationes eorum ne veniat anima
 mea: et in consilia eorum ne ca-
 dat precordia mea: quia in ira
 sua occiderunt homines. et in furo-
 re suo subvertauerunt taurum.
De talibus dicit propheta. **Molli-**
 ti sunt sermones eorum super oleum:
 et ipsi sunt iacula. **Quid tibi**
videt? **Hec** censu dari cesari
 an non? **Non** est iustum ut serui
 summi regis: terrenis regibus
 seruiant? **Si** enim indignum est
 ut ex duobus regibus homo alterius

alteri subsequatur. et iniuriam
 faciat suo si subiaceret alieno?
 pro magis indignum est ut culto-
 res dei humanarum potestatum graua-
 mina cognoscant? **Cognita**
autem nequitia eorum ihesus: non secundum
 sermones eorum pacificos blande
 respondit: sed secundum conscientiam
 eorum crudele et asperum. **Dicit**
Quia pleneque deus ad animam
 loquitur non ad corpus: voluntati-
 bus inder non vobis. **Procite**
quod me temptatis. **Respondite**
mihi numisma census. **Et**
illi obtulerunt ei denarium. **Di-**
xit eis ypocrite: ut quod audie-
 runt in aure: apud seipos inue-
 niat in corde: ut considerantes
 eum humanorum cordium agnoscere:
 quod facere cogitabat. perficere non
 auderent. **Vide** ergo quomodo phari-
 ssei quidem blandiebantur ut
 perderent: ihesus vero confundebat
 ut saluaret. **Quia** melior
 utilior est homo deus natus: quam ho-
 mo peccator. **Et** ait eis. **Cuius** est yma-
 go hec et superscriptio? **Et** di-
 cit ei. **Cesaris.** **Et** dicit eis.
Reddite que sunt cesaris cesari:
 et que sunt dei deo. **Imago** dei
 non est in auro depicta: sed in homi-
 nibus figurata. **Numisma** cesa-
 ris aurum est: numisma dei homo.
In solidis cesar videtur: in hominibus
 deus agnoscitur. **Deo** divitias
 vobis cesari date: deo autem gratie
 vire sola innocentia reservate.
 ubi deus videtur. **Cesaris** yma-
 ginem manuum artificis sculpsit:
 et corruptibilibus litteris annotavit.

dei aut ymagine i hoie diuina
manu dice uinis apicib? demon
strauit. Quib? illis quinq? sensi
bus carnalib? et quinq? sensib?
spualib? p quos consideram? **Ome**
et apprehendim? sicut deus. **lia. xx.**

Nulla die accesserunt ad eu
saducei qui dicunt resurrectio
ne no esse. In qua die. **Qu**
recedebat pharisei et accedebat
saducei. recedebat saducei. et
accedebat pharisei. **Un** dies
e: et multa certamina. **Freque**
tabat em sup eu tali forte co
silia: ut qd am eu cophende
posset. **Si** certu eu uicose no
pnt supare: ul p ipa? frequen
tia subuerteret sensu ei. **Que**
admodu si inter plures hoies
inueniat un? fortis pugiator.
du singuli uirib? eu supare
no pnt. circūueniunt eu oes?
ut q? utute no poterat: ipa
multitudine conuertit eu in fu
gam. **Stulti** si quis corrup
tibili fonte utatur assidue. ma
gis fontis illius uena laxat?
et maiore aqua ifundit. **Et**
illi de fonte uino aqua salien
tis i uita eterna audiebant
sermones: et putabat eu plu
ra interrogado sicite. **Circu**
dabat ergo eu. q? plures ca
nes garruli unu leone. **De**
hij? em dixerat per ppham.
Qum circūdederunt me canes
multi. **Et** uere taq? ueniona
biles canu latitatis: sic erit
uor saduceoz. **Uidem?** consiliu

inimici qd per saduceos opa
bat. **D**yaabolus em semper ad
uersarius xpi. qui semper sibi
thronu dñi usurpabat testan
te pphate. **S**up stellas celi ponā
thronu meū. et ero sibi altis
simo? ab inicio mox ut creatu
e ho. **teptauit** un? dei noticiā
obscurare: et cultura deoru
mltoz iduce? dicens ad eua.
Et eritis sicut dii: scientes bo
nu et malu. **Sicut** em ome
malu no a pfecto malo iapit
sed paulati in pmiss? sic et
istud tam audax malu pnu
leniter et latenter ispirauit.
id e psuasit ut colerent: sed i
terim meacione fecit qui dii q
debebant coli. **Adhuc** no eat
mltitudo homi pessimoz: in
quib? seminaret fallacia ml
toz deoz. **Pa** uirtus dyaboli
e: q? hoies mali sūt. **Reo** em
pt aliquod bonu seminare
i mudo nisi p suos mistros. q
i sas no uenit loat. **C**urpen
te itaq? nro homi malaz. ce
uit et utus erroris. et minuit
dei noticiā usq? ad dies abra
he. que deus suscitauit. ut tam
p eu q? per ei? familia. dei
noticiā i mudo tamq? lucer
na lucret i tenebris. **Uideris**
itaq? qa noticiā dei oio certu
gile no potuit? alia aduicaco
ne excogitauit erroris: ut si
cognoscit deus ututu. nullus
obaudiat pceptis illis. **Pa**m
dñs cui? pceptis null? obtpat

ai sit dñs? ee nō videt: quia
 nomē habet tm̄ modo. nō po-
 testatē. Quid ergo introducit
 heresim̄ saduceoz. qui diceret
 nō ee resurrectionē mortuoz?
 que res oim̄ ppositū iusticie fa-
 ciendē frangit. Nā m̄ oī re-
 aut actu corpali sine sp̄iali.
 agendi v̄bis. spes ē futura.
 Qui em̄ amat: amat ut me-
 rit. Qui pugnat: pugnat
 ut vincat. Nā ai sit ita diffi-
 cile m̄ hoc mūdo seruare iusti-
 cie s̄tate? q̄s cōtestat̄ erat
 adūsus seipm̄ cotidie luctimi-
 na errere nisi ad spem resur-
 rectionis aspiceret. Tolle ergo
 spem resurrectionis: et soluta
 ē tota obseruatiō pietatis. Nā
 q̄ saducei credebāt cōiūgia ee
 post mortē. Abst. Quomō
 em̄ cōiūgia crederet fieri? q̄
 ipām resurrectionē negabat.
 Sed ad defensionē erroris sui:
 putabat se iuenisse argutissi-
 mā rē m̄ h̄ mō apud se di-
 centes. Sicut nō ē possibile
 ut ea mulier q̄ fuit septem
 viroz sit vni⁹ vroz priuata
 aut oim̄ caris: sic nō ē possi-
 bile ut fiat resurrectio mor-
 tuoz. Respondes aut̄ ih̄s:
duxit eis. Erant̄? nescientes
scripturas: neq̄ v̄tutem dei.
In resurrectione em̄ neq̄ nubet
neq̄ vroz ducet: sed sūt si-
cut angeli dei m̄ celo. Multi q̄
sc̄alu illud h̄ic sc̄alo simile
existimāt. In hoc sc̄lo q̄a mo-
rim̄ ideo nascim̄? q̄a nascim̄

ideo vroz ducim⁹: ut qd̄
 moriendo minuit. nascendo
 suppleat. Tolle moriendi ne-
 cessitatē? et nascendi utilita-
 tē: et nascendi causa soluta
 ē. Nā iste mūdo carnis est:
 ille aīaz. Sicut aīa m̄ hoc
 mūdo pegrina ē: ita caro i
 illa extranea. In isto mūdo
 aīa carni subiecta ē quātū
 ad passiones hūanas: m̄ illo
 aut̄ caris aīe. Unaqueq̄ res
 m̄ sua p̄ia forcior ē et dñā-
 tur. Si ergo aīa dandi p̄t i
 hoc sc̄lo ifirmo et terreno
 corpi subdita? sicq̄ subdita
 ē ut nichil pene sp̄ialiter
 sapere aut agere possit sc̄dm̄
 suā naturā: p̄tōmagis ai i
 illo sc̄alo caro ifirma et v̄lis.
 dignitose aīe et potenti cepe-
 rit esse subiecta. nichil pote-
 rit carnale sapere aut agere
 sc̄dm̄ suā naturā. Nā hoc
 ipm̄ modicū qd̄ m̄ hoc sc̄lo i
 corpe cōstituta aīa sp̄ialiter
 sapit. nimia p̄tas aīe h̄ sibi
 vendicat extra ordinē: quia
 dñatio carnis ē m̄ h̄ mūdo.
 Quēadmodū dīnes pegrē
 p̄fāt̄. si m̄ hospicio applicale
 rit paupis alicui⁹. Quis nō
 p̄t iūbere m̄ domo qd̄ vlt̄ q̄a
 hospes ē: tm̄ magna sibi fidu-
 cia agendi aliq̄ vendicat q̄a
 potens ē. Sic et aīa pegrina
 m̄ hoc regno carnis igressa?
 quis nō oīa sp̄ialiter age-
 pt sc̄dm̄ se q̄a extranea ē m̄
 hoc mūdo: tm̄ aliq̄ sp̄iale

vendicat et in carne quia nimium
 potes e. **C**ontrario sicut pauper
 peregre e in h^o s^olo quia pauper
 e: sic et caro cu in illo seculo
 resuscitata migravit nichil
 oio poterit sibi carnale defen-
 dere. **P**rimo: quia extranea e in
 s^olo spuali. **S**ecundo: quia infirma
 e carnis natura: et h^o dixim⁹
 scdm moralitate: alioquin i
 resurrectione mutada e ipa
 carnis natura ut nil carnis
 habeat i se nisi forte timmo
 forma. sicut scriptu e. **B**emi-
 nat corp⁹ aiale: surget aute
 corp⁹ spuale. **R**espondens ihus
 ait. **F**ratris: nescientes scrip-
 turas: neq³ virtute dei. In resur-
 rectione em neq³ nubet neq³
 vxores duat: s³ s³ sicut an-
 geli in celo. **Q**uare cu de ieiun-
 iis a elemosinis. ceteris q³
 virtutib⁹ spualib⁹ locuti fuiss⁹
 nup⁹ angeloz similitudine dro-
 dunt: nisi cu de solito viri et
 mulieris coitu loqret⁹ dicens.
 neq³ nubet. neq³ vxores duat.
 sed sicut sicut angeli i celo. **Q**uoniam
 sicut oes actus carnales opa
 s³ aialia: p³cipue t³ actus
 libidis opus e aialia: sic et
 oes quide virtutes spuales res
 s³ angelice. p³cipue t³ castitas
 res e angelica. **H**oc em so-
 lu singularit⁹ hoies angelis si-
 milant: et vincit natura vir-
 tutib⁹. **I**deo dicit. neq³ nubent:
 neq³ vxores duat: s³ sicut
 angeli i celo. **S**icut em qn h^o
 agim⁹ qd aialia habet nobiscu
 coe. aialia ee nos profitemur:

sic qn illud agim⁹ q³ e extra
 natura carnale natura carnis
 egredim⁹: et angelis coeqm.
Bed quia p³mi quide et n³ale
 aialia e ut no sint vnus
 masculi ul' vni⁹ fere lege co-
 tenta: p³mi aut et naturale
 e angeloz oio separare sese
 ab ab usu libidinis: q³ vni⁹
 masculi ul' vni⁹ fere lege co-
 tetus e media tenet co³dicio-
 ne. **E**t e ho: id e ~~non~~ neq³
 angelis neq³ aial: angelus
 quide no e. quia no e separatus
 ab usu libidinis: aial q³ no.
 vni⁹ quia co³tentus e. **S**icut aut
 oio separatus ab usu libidinis
 sup³gredit⁹ huana natura q³
 media e: et ad co³dicione t³
 sit angelica. **B**ed nuc videtur
 qua me dixim⁹ q³ ois actus
 carnalis opus e aialia: p³ci-
 pue t³ libidinosus: et per
 oem actu carnale ho aialia
 s³ s³ inuenit: **M**arite p³ usu li-
 bidis: qm oim qd carnaliu
 sensui op⁹ et no solu ad ma-
 lu p³ficiat. sed eam ad bonu. **E**t
 et scdm deit videt et audire: et
 odorare et gustare et tangere.
Inocensia q³ em aspiciam⁹
 mltiformes spes veru. audim⁹
 varios sonos vocal. odoram⁹
 diuisas fragroes odoz. gusta-
 m⁹ inuabiles suauitates gustu.
 palpam⁹ qualitates rez
 inuab. de opibus potene dei
 diuidiam⁹: ut cognoscim⁹
 et colam⁹ hui⁹ mo⁹ creationis

auctore. Ideo si tollim⁹ a nobis
 vlti sensum illoz p⁹ malu qd
 fit ex illis? ipeditur ecia bonu
 qd fieri solet p eos: timo se,
 sub ille libidinis semp i malo
 e et nuq⁹ m bono. p⁹terea
 si repellam⁹ a nobis libidinis
 vlti: nullu bonu impeditur
 ex illo. Nec em aliqd bonu
 e qd gnet⁹ ex illo nisi sola
 natiuitas carnis: qa ipa gna
 tur ex malo. Ideo dissipata e
 ut ex corruptoe nascat: qm
 et ipa post modicu corrup
 da e. Sicut em no e dignu ut
 qd eternu e ex corruptione
 nascat: sic no e dignu ut qd
 ex corruptoe nascitur sit eter
 nu: qa caro et sanguis regnu
 dei no possidebit. neq corrup
 cio incorruptela possidebit. Itē
 dicit iohes. Dedit eis p⁹atem
 filios dei fieri: qui no ex car
 ne. neq ex sanguie. neq ex
 voluntate viri: sed ex deo nati
 sut. Itē alia ratio. Qm scdm
 istos sensus carnales quos
 habet caro. habet ecotatio
 aia spitaliter: et videt et au
 dit. et odorat et gustat. et ta
 git. sicut i mlte exposuim⁹
 locis. In decorda cathari
 dicit homo. Solus aut libidi
 nis sensus inter aiaz et car
 ne no e vis: sed solus car
 nis p⁹us et p⁹inatus. p⁹terea
 p oes actus carnales qui sut
 ex quib⁹ sensib⁹ carnalibus
 ho aialibus filis iuenitur:

marie aut ex vlti libidinis
 qui ad sola p⁹inet carnis na
 tura. Resatis scripturas neq
vtute dei. Sapienter p⁹mu
 arguit stulticia eoz: qa no
 legebat scdm ignorancia.
 qa no cognoscebat deu: qa
 ex diligeaa leionu nascit⁹
 scia dei. Ignoracia aut negli
 encie filia e. Si em nec ois
 qui legit cognoscat deu: qud
 cognoscat qui no legit. Qd
 aut dixim⁹ no oes legetes
 cognosce veritate dei: sed
 tuc e si volentes iuenire le
 gat. Qui em legens de deo
 vult iuenire deu: festinet
 viuē digne deo. et ipa eius
 conuersacio bona sit: q⁹ lam
 pas lumis an oculos cordis
 ei⁹ via veritatis aperiens.
 Qui aut no festinat viuē
 digne deo: legens no deu
 queres ad salute sua. sciam
 dei ad glaz vana querit: io
 et si semp legat nuq⁹ iue
 nit. sicut nec philosophi iue
 nerit qui ipaz cam q⁹ebat.
 Putas sacerdotes saduceoz
 no legebat scripturas. Sed
 cognosce no poterat in eis:
 qui nolebat viuē digne deo.
 Nec em poterat sua vba do
 cere: quos mala opa docebat.
 Talis e em scriptura noteti
 viuē scdm deu. queadmodu
 si aliquis agricole no haben
 ti voluntate pugnadi exponat
 bellica disciplina: ecotario

autē viro bellatori nolenti
 collē terrā agriculturā ex-
 ponat. si tota die audiat ver-
 ba expositōis illi. nichil in-
 telligē aut cōprehendē pōt:
 q̄a nec habet desiderū dis-
 cipline illius. **Obiūq̄** em̄
 fuit desiderū hōis: illic di-
 rigit et sensus ipi. **Idē** et
 ad illud q̄ dixit. nescitis
 virtutē dei: hoc retulit dīcēs.
In resurrectionē em̄ neq̄ nū-
 bet: neq̄ vrozēs ducet. **Ad**
 illud autē qd̄ dicit nescitis
 scripturas: exēplū p̄tulit
 dīcēs. **Ego** sū deus abrahā.
 et deus ysaac: et deus iacob.
Si autē em̄ abrahā et ysaac
 morientes perisset: nūq̄ di-
 ceret deus eoz ēē q̄ nō erāt.
Dixim⁹ sup̄ cū de manu ex-
 tēsa hōis arida tractarem⁹.
 q̄a calūpniatorib⁹ p̄mū oportet
 i aliq̄ q̄stione auctorita-
 te scripture p̄ferre dei nō ra-
 cione exponē. nō p̄us racio-
 nē. postea auctoritatē: et
 cause hui⁹ ibi tradidim⁹ racio-
 nē. q̄a et ibi sic fecit xp̄c. **Hic**
 autē interrogatib⁹ saduceis per-
 ignorāa aliquid estimatib⁹
 scire: p̄us racione exposuit di-
 cēs. **In** resurrectionē em̄ neq̄
 nubet. neq̄ vrozēs ducent:
 s̄ sūt sicut angeli dei in celo.
Dem p̄tulit auctoritate scrip-
 ture dīcēs. **Ego** sū deus abrahā.
 et deus ysaac. et deus iacob.

Et nos calūpniatorib⁹ p̄us
 auctoritate scripture p̄feram⁹:
 postea racione reddam⁹. **Inter-**
 rogatib⁹ autē quocūq̄ p̄posito:
 p̄us racione exponam⁹. post-
 ea auctoritate cōfirmem⁹.
 qm̄ calūpniatores cōvincere
 oportet. interrogatēs autē do-
 cere: qm̄ et calūpniator et
 si intelligit racione. cōsentire
 racōi nō acceperit. **Itē** autē
 racione sola exponē sufficit
 q̄stionis. qui discendi et nō
 cōtradiciendi p̄positū habent:
 p̄pter qd̄ et audita racione ce-
 dent. **Itē** vide quō infirmior sit
 indeoz cōgressio contra xpm̄.
Prima cū terrore et p̄tate.
In qua p̄tate h̄ facis. **Sed**
 cū dolo. **Nō** em̄ terret: sed c̄
 cūmenit laudib⁹. **Que** con-
 gressio et si nō min⁹ p̄iculosi-
 or ē: tñ priore min⁹ terribi-
 lis ē. **Contra** illā necessaria
 erāt fortitudo aīe. et cōstācia
 cordis: cōtra istā autē acuta sa-
 pientia. **In** tercio vero loco ne-
 q̄ cū terrore. neq̄ cū dolo: sed
 ex p̄sūpione ignata. **Batis**
 em̄ fecerūt saducei sibi ita cē
 sicut putabāt: et cū ydoneo
 argumento existimauerūt
 se vince xpm̄ resurrectionē
 annūciantē. **Qd̄** duab⁹ p̄ceden-
 tib⁹ facili⁹ ē. **Homine** em̄
 putarem se aliq̄ scire cū nesci-
 at: facile ē viro scienti cōvin-
 cere. **Contra** tales em̄ necessaria
 ē sola sc̄a scripturaru. **Itē** ab

dyum? ut p seruos dyaboli
actus qz eoz. habitudine ipi?
dyaboli describam? qm et
ois opacio timici talis e: i p
mis grauis e. et insufferibilis
e impetus ei. **N** si qd forti
dno sustinuerit eu? i sedd iue
niet eu ifirmiore: i tercio ma
gis ifirmiore? et qnto plus re
pauisus fuerit: magis frigesat
et defiat. **H**u puto i psecutio
bus xpianis si i pms qn cop
hendit no negauerit? tenti
nullis poterit postea vinci do
lorib? qa dyabolus no tm habz
in se vtutes. qtu terrore.

Dharisei aut **Omelia. 23.**
audientes q silentiu
iposisset saduceis: conuenerunt
in vnu. frequenter iudei diuisis
diuisis interrogacionib? xpm
teptantes? sibi quide acqui
suerunt iterum: nobis aut pro
uident salute. **N** verba xpi
illis pferunt ad confusione?
nobis aut ad edificacione?
qm resposis ei? vincebat?
et no placabant? **N**am ma
licia fregit quide vincit?
nig? aut placat? **P**harisei
sunt ois qui cot? veritate
contendunt? qa no veritate
defende cupientes certant:
sed subuertere festinantes.
Qui em pro veritate coten
dunt. et cognita veritate con
sentiant veritati? manifestu
e qm prius no cont? verita
te: sed pro veritate certabat.

Audi ergo ho fidelis: q cont
hereticu libenter contendis.
Si pharisei placati victi no
sunt. et tu certando cont he
reticu potes eu placare cu
viceris? nung? forcior xpo
es. ut quos ille no placauit
tu placeas. **D**ebuerit quide
timere saduceoz exempli:
ut ne siliter interrogantes
confundant. **S**ed ardes ma
licia dñi faciare festinat no
asperit exitu rei: ut tm mo
alteri noceat. nec sibi penit?
Si nemine an eos viciisset.
forstan iusta mde speras
sent posse eu vincere: a quo
nullus e victus. **N**unc aut vi
dentes qm qdqt interrogate
eu ausi sunt: ois victi recess
serunt? qd estimadi sunt ipsi.
Nung? forciore q ceteri? qui
victis oib? vince sperauerunt.
Sed imprudenciores q oes? q
confusis oibus an se: siliter
erubescere no timuerunt. **C**on
uenerunt i vnu. et interroga
uit eu vnus ex eis legis doc
tor teptans eu. **C**onuenerunt
ut multitudie vinceret: que
ratione vincere no pot erat.
A veritate nudos se ee pro
fessi sunt: q multitudie se arma
uerunt. **D**icebat em apud se.
Dñs loquat pro oib? et oes
loquam p vnu: ut si quide
vicerit. oes videam victores?
si aut victus fuerit. aut solus vi
deat? confusus. **P**harisei. q

oia ppter hoies cogitatis et fa-
 ctis. **Omni** quide venientes cu
 vno incedi estis p vnu. **Tri**
 pone qa vno victo hoies no
 intelligit oes vos ee victos.
 nu q cosge vre sentiunt se ee
 confusus. **Tenuis** e em consolacio.
 qui i seipso confusus e: qd ab
 alijs ignorat. **Aggr** qd est
 mandatu magnu i lege. **Ma**
 gistru vocat: cui no vlt esse
 discipulus. **Simplicissim** i
 rogator: et malignissim i
 diator. **De** mandato magno i
 terrogat: qui nec minimu ob-
 seruat. **Ille** em debet iterroga-
 re de maiore iusticia: qui ta-
 minore compleuit. **Dns** aute
 sic ei tradit: ut iterrogans
 ei facta consciam statim pmo
 respo so pateret. **dicet. Diliges**
dmn deū tuū i toto corde tuo.
p e no sicut tu: qui deuotione
 ondis i ore: et fraude medita-
 ris i corde. **Magnu** aut et mi-
 nimu mandatu dicim qtu
 ad dignitate mandator: no q
 tu ad utilitate. **Alioqn** utilitas
 oim mandator vna e: et oia
 mandata q vnu vident ee ma-
 datu: qa sic coheret ut alter
 sine altero ee no possit: ut po-
 te si iterroget te aliq i edifi-
 catione domi que ps e melior
 diab. fundamentu. **Sed** quead-
 modu edificatio no pt ee n
 fuerit fundamentu: ita nec fun-
 damentu pt ee nisi edificatio
 fuerit subsecuta: nec dicit

fundamentu nisi sit edificatio
 cui? fundamentu dicit. **Ergo**
 fundamentu edificatioe dignu
 e: no vtilius. **Sic** et caput dig-
 nius e q mebru: tu nec me-
 bru sine capite: nec caput e
 sine mebru. **Sic** digniores st
 sacerdotes q plus. no tu vtilio-
 ves: qa nec plus sine sacer-
 dotib: nec sacerdotes sine plo
 ee pnt. **Ita** et dignu e h ma-
 datu diliges dnm deū tuū ex
 toto corde tuo: q illud no acci-
 des. no concupisces: tu utilitas
 vna e. **Ra** qui diligit deū ille
 no occidit nec concupiscit: qui
 aut occidit aut concupiscit: no
 diligit dnm deū suū. **Esse** at
 minora mandata: dms manifestat
 dicet. **Si** quis vnu ex mi-
 nimis ihs mandatis soluerit
 et docuerit sic hoies: minimu
 vocabit in regno celoꝝ. **Dili-**
ges iquit no timebis: qa dili-
 gere maius e q time. **Incho-**
atio em cultus dei habet timo-
 rem: pfectio aut dilectione. di-
 cente iohāne. **Pfecta** dilectio
 foras mittit timore. **Donet**
 em homo timet deū no eu di-
 ligit: et aut dilige cepeut ia
 no eu timore timet: sed eaa
 amphu diligit. **Unde** em ser-
 uoz e: dilige aut filioꝝ. **Ti-**
mor sub nritate e: dilectio i
 libertate. **Qui** i timore seruit
 deo pena quide euadit: merere
 de aut iusticie no habet: qa
 iustus facit bonu ppter timore.
Ro vlt ergo deus ut timeat
 ab hoibus q dms: sed ut dili-

gat q̄ p̄r. qui adoptionis spi-
ritu donauit hoib⁹. Na si cō-
sideram⁹ ab inicio creati hoie
causā: intelligim⁹ q̄a de⁹ magis
se prem̄ voluit ee hoim̄ q̄ do-
minu. Nō enī dicit tm̄modo
faciam⁹ hominē: sed faciam⁹
hominē scdm̄ ymaginē et si-
militudinē nr̄m. Similare
aut̄ filijs cōuenit ad p̄s
suos: nō etiā seruis ad dn̄os
suos. Quid ē dilige deū ex to-
to corde: Id ē ut cor tuū
nō sit inclinātū ad ullius
rei dilectionē. ampli⁹ q̄ dei.
Nec delecteris in aliqua sp̄cie
mūdi ampli⁹ q̄ i deo: nō in
honorib⁹. nō in auro ul̄ ar-
gēto. nō i possessiōib⁹ aut
vineis. nō i aialib⁹ a man-
cipijs: nō i ornāmētis a-
vestib⁹: nō i filijs a pare-
tib⁹. a amicis: s̄ hec oīa ex-
istimes tibi ee in deo. aut
p̄ hīs oībus deū ames. Si
aut̄ in aliquo horū amor
cordis tui fuit occupatus:
iā ex toto corde nō amas
deū. Pro q̄ta enī pte cor
tuū fuit ad aliquā rē ama-
dā inclinātū: p̄ tanta parte
min⁹ ē ad deū. Ecce si vir
habeat vxorē: quō cognos-
cit vxoris plena dilcō. Vx-
or nemine debet sapiencio-
rē putare q̄ virū suū: et si
al. ter sit sapiencior: tū illa
sapienciorē ee alterū intelligē
nō debet. Vxor nemine for-

tiore debet putare q̄ virū suū:
si sit alter forciore: tū illa intel-
lige nō debet alterū forciore.
Vxor nemine formosiorē
debet putare q̄ virū suū: et
si sit alter formosior: tū corā
oculis eius alter formosior
nō debet apparere. Vt enī
odiu et p̄fectus amor: rerū
iudiciū nō cognoscit. Vt puta-
si p̄fecte odias aliquē. qualiter
eū fuerit apud illū oīa tibi
displicet: siue q̄ dicit. siue q̄
agit: et si vere bona sūt. tū
tibi mala vident. Sic et si p̄-
fecte aliq̄ ames. quēcūq̄ sūt
apud eū placet tibi: siue que
loquitur. siue q̄ agit: et si mala
sūt. tū tibi bona vident. Ergo
et vxor si vidēs aliq̄ dixerit:
q̄ sapiēs vir. vtrūq̄ vir me⁹
talīs est: iā amor ei⁹ min⁹
habet de p̄fecto amore: et p̄
quōto p̄fecte ampli⁹ aliq̄ lau-
dauerit i altero viro qm̄ in
suo. tanto dilcō ei⁹ min⁹ est
ad virū suū. Sic ergo et oīs
iā xp̄iana que sponsa est
xp̄i ita dilige debet deū: ut
nichil sit in mūdo qd̄ ampli⁹
amet q̄ deū. aut in tantū.
Quāta aut̄ pte plus ama-
uerit q̄ p̄ aliud: pro tanta
pte min⁹ amat deū. Quid ē
in tota aīa dilige deū. Id est
certissimū aīmū habē in ve-
ritate: et firmū ee i fidē. Ali⁹
ē enī amor cordis: et ali⁹
ē amor aīe. Amor cordis q̄
dumō carnalis ē. ut etiā car-
naliter deū amem⁹: qd̄ facere

nō possum? nisi recesserim? ab amore mundialium rerū. **Si** autē casta mulier q̄ virū suū amat: nullū amat aliū. **Si** autē alterū amaret: iā nō amat virū suū: ita et homo si deū amat: mundū nō amat. **Ergo** cordis amor nō intelligitur sed sentit̄ in corde: quia q̄dammodo carnalis ē. **Amor** autē aīe nō sentit̄ i corde sed intelligit̄: q̄a amor aīe iudiciū ē. **Putā** didicisti unū deū et quo oīa: et unū deū per que oīa. **Si** iterū itellcū tu? per alterū? doctrine seductionē percussus. cepit dubitare de sba dei: i tota aīa nō diliges deū. **Ite** qui putat icantaciones aliquid ee posse. ā auguria aliquid intellige? ā divinationes aliquid nūciare: ille nō in tota aīa diligit deū. **Qui** autē diligit deū? **Qui** oē bonū credit ee apud deū? et oē bonū credit esse deū: et extra deū nō credit ee bonū. **Qui** oēm vītem et sapiām credit ee deū? et extra deū nō credit ee sapiāz aliquid neq̄ vītem: qui credit deū oīa facē. et sine deo nichil fieri posse: ille tota aīa diligit deū. **Quid** ē in tota mēte diligere deū? **Id** ē. oīs sensus tui qui p̄inet ad te deo vacet. **Cui?** itellcū deo ministrat? cui? sapiā circa deū ē: cui? cogitatio ea que dei sūt tractat? cui? memoria q̄ bona sūt recordat? tota mēte diligit deū sicut ait ap̄tus. **Psallam** spū: psallam et mēte. **Cui?** autē

itellcū q̄ sūt dei nō intelligit aut nō scdm deū sapit: aut scā illius vana ē et secularis et singularis? ā recordatio ei? nō ē bona. ā cogitatio displicet deo: ille nō tota mēte diligit deū. **Hoc** ē p̄mū et maximū mādatū. **Scdm** autē simile ē hūc. **Videtur** xpc nō ad interrogacionē respondere. **Ille** em̄ interrogat magnū qd ē mādatū. **putā** dixit. **Diligēs** dnm̄. **Si** voluit et alterū mādatū introducere: debuit minimū dīre nō scdm. **Ita** cōtra magnū minimū ē: nō scdm. **Scdm** autē ad p̄mū respicit. **Et** vide q̄ voluit ostendere: **Diligēs** dnm̄ et p̄mū et magnū ē. **Diligēs** autē et p̄mū magnū quidē ē: p̄mū autē nō est. et iō dixit silē. ē. **Cōsidera** ergo mysteriū. **Q̄s** ē p̄mū? **Christus** q̄ suscipies carne nūq̄ factus ē p̄mū nob? sicut i pabola illa xpc̄ ostendit: cū dixit phariseus et q̄s ē me? p̄mū? **Introducitur** hōmine a latronib? vulneratū: a leuita et a sacerdote despectū? a samaritano autē receptū: qui ē ip̄e xpc̄. **Ergo** p̄mū mādatū ē et magnū deū p̄mū dilige? scdm autē et silē: dei filiū dilige: id ē cognoscere. **Ergo** filius dei magnū sicut p̄. **Quicq̄** em̄ p̄ p̄ et filius p̄? p̄ em̄

diligit filium: et omnia dedit in manu eius. **Et** quia omnia filius dante patre potest sicut pater: ideo pater magnus deus et primus: filius autem magnus deus quidem, non tamen primus, sicut ait apostolus. **Expectantes aduentum magni dei: et saluatoris nostri ihesu christi.** **Ut** autem simpliciter intelligamur primum nostrum deum habentem esse fidelem: quod hominem amat fidelem, sicut est sicut qui amat deum: quia ymago dei est homo. **Sicut** in ymagine sua rex honorat vel contempnit: sic et deus et homo vel diligit vel odit. **Non** potest hominem odire qui deum amat: nec potest deum amare qui hominem odit: sicut ait iohannes apostolus. **Qui** dicit se deum diligere, et non diligit fratrem suum: mentitur. **Si** enim fratrem quem vides non diligis: deum quem non vides quomodo potes diligere? **Quis** enim honorat regem et contempnit ymaginem eius? **Aut** quis honorat ymaginem et auctorem contempnit ymaginis? **Aut** ita. **Quoniam** pharisei quod sciebant quod est magnum mandatum in lege: sed temptantes interrogabant: volens eis ostendere quia non sufficiebat eis solum deum primum agnicio ad salutem: non solum dicit, diliges dominum deum tuum in toto corde tuo, et in tota anima tua, sed addidit, diliges primum tuum sicut teipsum: quod est ipse. **Alioquin** si ad sola interroga-

tionem eorum respondisset: sufficeret dicere, diliges dominum tuum et non adde-
dere primum tuum sicut teipsum: sed in quod et alibi dicitur. **Nec** est vita eterna ut cognoscant te solum verum deum: et quem misisti ihesum christum. **Et** vnde quia non dicit cognoscere dominum deum tuum, sed diliges: quoniam cognoscere unum deum pene proprium est humane nature: diligere autem eum, religiosi cordis est et recti. **Et** quicumque dilexerit deum ex toto corde: non est possibile ut non perveniat ad filium eius agnitionem, id est primum. **Quia** enim dilectio dei que in eo habetur illuminat eum, prestat ei ducatum: ut per primum cognoscatur et filium. **In** his duobus mandatis: totaliter pendet et propheta. **Qui** primum suum diligit, nec falsum testimonium dicit de eo quem diligit: nec occidit, nec mentitur illi quem diligit: nec concupiscit rem illius quem diligit, nec mulherem eius invidit. **Sicut** odium omne malum suggerit: sic dilectio omne bonum. **Vnde** ait apostolus. **Et** fides que per caritatem operatur. **Aut** ita. **Quoniam** de patre et filio omnis prophetarum predictio verificata est, per quos prophetas agnoscere quis primum suum hoc est filium dei, ad primum vel magnum mandatum perveniret: perveniebat, ut diligeret dominum deum, melius cognoscere eum per ipsum. **Congregatis** autem phariseis: interrogavit eos ihesus dicens. **Quid** vobis videtur de christo? **autem** filius? **Responderunt**. **David**. **Et** dixit eis.

Quo ergo dauid i spu dnm
 en vocat: si filius ei e. Iudei
 estimates hoiem xpm teptabat:
 nec eni teptassent en: si en dei
 filiu credidisset. **Volens** ergo eis
 xpc ondere qa cognoscebat fal
 laciam cordis eoz: et quia non
 erat ho qui teptabat sed de9
 que nemo poterat teptare: n
 dice poterat manifeste veritate
 de se nec tacere. **Dice** eni no
 poterat: ne maiore occasione
 blasphemie inuenientes iudei
 isaniret ampl9. **Tacere** aute
 no poterat veritate: q ad hoc
 venerat ut veritate annunciat.
Idco tale interrogacione eis p
 posuit: ut eo tacete ipa inter
 rogacio ei9 onderet eis quis
 no erat ho sed deus: dicens.
Et qd dauid en i spu dnm
 vocat. **Nunq** poterat dno ei9
 ee: qui ex eo fuerat nascitur.
Quo hac interrogacione no solu
 cotra pharizeos: sed etia cot
 hereticos posuit. **Na** scdm car
 ne vere filio erant dauid: dno
 aut scdm diuinitate. **Si** ergo
 scdm carne dixerunt xpm. a
 secudu carne iussus e sedere
 ad pns dextera sicut heretici
 putat equalitatis medacium
 copone festinates: nunq xpc
 dauid filius ee posset: nisi qa
 dauid postea futur9 esset. **Na**
 filius pr nobis ee qui post
 nos venturus e: dno aute no
 pr ee nisi qa aut nobiscu est:
 aut ante nos e. **Christus** ergo
 scdm carne post dauid e: scdm

diuinitate aut ante dauid. **Et**
 go illu sigbat dnm suu. illum
 sigbat iubedu sede: q ia. tuc
 erat vnigenitus dei. **Et** nemo
 poterat rndere ei vbu: neq
 ausus e quisq ex illa hori
 eu ampl9 interrogare. **Confi**
 sio mltor: facta fuerat discipli
 na ciuitoz. **Na** si credim9 q
 oia ibi scdm puidencia dei age
 bant et dicebant: intelligim9
 qm no illis desinetib9 interrogare
 xpc desijt docere: sed qa xpc
 desierat eos iam vltim9 velle
 docere: ideo et illi desierunt ausi e
 eu interrogare. **Na** qui mari
 timum posuit: ipe audacie dno
 boli aduersus se agentis qm vo
 luit tuc sine posuit. **Capitulu**
xxij. Omelia xliij.

Unc ihus locutus
 e ad turbas et ad
 discipulos suos
 dicens. **Sup** cathedra
 moysi sederunt scribe et phari
 zei. **Qua** ergo qm p dixerunt
 vobis seruate et facite: scdm
 veru facti eoz ne faciatis. **Q**
 qm dno ipios sacerdotes sup se
 irruentes qsi feras bestias quo
 da venabulo acutissime rursu
 pstravit. **Et** corrigibile eoz co
 ditione ondit. **Na** laici delique
 res facile emedant: clerici aut
 si male euaserit remendabiles
 sut: tuc aduertit sermone sui
 ad pplam dicens. **Sup** cathedra
 moysi sederunt scribe et phari
 zei: ut illoz cofisio ad istoru
 fieret disciplina. **Infructuosu**
 naq e vbu i quo sic alter

confundit: ut alter non erudiat.
Hic et de non propter malos castigatione super terram transmittit: sed propter bonos. **H**ic enim quia malos flagella non corrigat: sed malos castigat ut corrigat bonos: quia bonus non ammonitus fuerit per negligentiam evanescat. **S**ed ipse nunquam non potuit eorum interrogaciones contempnere. **S**ed voluit indignos digne docere: ut dignos digne edificaret. **S**icut in secularibus in eo quod alter pauperes sit alter ditatus: et nisi alter descenderet alter non ascenderet: sic et in spiritualibus in eo quod alter confundit: aliter eruditur. **Q**uid ergo dicit de sacerdotibus? **S**uper cathedram moysi sederunt scribae et pharisei: id est multi sacerdotes et pauci sacerdotes: et multi in nomine: et pauci in opere. **V**idete ergo quomodo sedatis super eam: quia non cathedram facit sacerdos: sed sacerdos in cathedra. **N**on locus faciat hominem: sed homo locum. **N**on omnis sacerdos sanctus est: sed omnis sanctus sacerdos. **Q**ui bene sederit super cathedram: honorem accipiet ab illa. **Q**ui male sederit: iniuriam facit cathedrae: ideoque malus sacerdos de sacerdotio suo crimen acquirit: non dignitatem. **I**n iudicio enim sedens: si quidem bene vixeris et bene docueris omnem in deo eris. **S**i autem bene docueris et male vixeris: tui solus. **N**am bene vivere et bene docere populum istius quo debeat vivere: bene

aut docendo et male vivendo deum istius quo debeat condempnari. **A**d populum quod. **O**mnia quaecumque dixerit vobis servate et facite: sed non facite vero eorum nolite facere: id est vos qui sedens in cathedra quasi iudices sacerdotum: et non auditores: aliena discuentes et propria non considerantes: iudicate de sacerdotibus. **S**icut vos omnes auditis: et non facitis omnes quod auditis: sic et sacerdotes omnes docent: sed non omnes faciunt quod docent. **N**am in omnibus dignitas quidem dicitur: sed natura autem una est omnium. **H**omines autem ab inicio creati sunt propter se: postea autem ordinati sunt pro nobis. **P**ropterea quod natura eorum est: ordinatio autem eorum nostra. **S**i bene vixerit: eorum est lucrum. **S**i bene docuerit: nostrum. **A**ccepit ergo quod vult: et nolite discipulare quod alienum. **S**icut enim sacerdotes infideles docent propter fideles melius iudicantes: propter bonos et malos fouere. **P**ropter malos eam bonos negligere: sic et vos propter bonos sacerdotes et malos honorate: ne propter malos eam bonos contempnatis. **M**elius est malis iusta prestare: quam bonis iniusta subtrahere. **S**cepit enim et de homine malo: homo dicitur: trinus procedit. **S**icut enim et vilis terra: preciosum aurum producat. **N**unquam pro terra vile: preciosum aurum contempnit. **S**ed sicut aurum eligit et terram relinquit: sic et vos doctrinam accipite: et mores relinquate. **N**am ut apibus herbe necessarie non

fut. sed flores herbarum? flores col-
 ligunt et herbas relinquunt: sic et
 vos flores doctrine colligite et
 conversatione relinquite. ut quasi
 inutilis herba ardeat. **F**ide p̄di-
 cant: et infideliter agunt. **P**acem
 alijs dant: et sibi non habent.
Veritate laudant: et mendacia
 diligunt. **A**varos castigant: et
 auaritia excedunt. **S**uavia sive
 bonum et malum in natura posi-
 tum est: facit autem in voluntate!
 non bonum dicere omnino est: bonum autem
 paucorum. **L**egi aliquando in scriptura
 re hunc locum. **Q**uoniam inquit super
 cathedra id est in honore et gra-
 du in quo fuerat moyses pau-
 lati ad petrus redacto constituti
 sunt contra meritum suum? et scri-
 be et pharisei indigni qui legem
 prophetante de christo futuro p̄dica-
 bant quidem alijs: ipsi autem non
 recipiebant p̄sentem. **P**ropter hoc
 hortabatur populum audire legem
 quam p̄dicabant et facere. id est ac-
 dere in christum p̄dicatum a lege: et
 non imitari scribas et phari-
 zeos incredulos. p̄dicantes in
 lege de christo et non credentes in
 eum? et reddunt causam ut quid.
 p̄dicant quidem in lege christum ve-
 turum: et non credunt in eum. **Q**uia
 opera omnia sua faciunt: ut ab ho-
 mibus videantur. **I**dem quia vere
 non p̄dicabant christum venturum
 desiderantes ipsi christi aduentum
 quem p̄dicabant: sed propter hoc solu-
 ut p̄dicatores et traditores
 legis esse ab hominibus viderent.
Petrus apostolus habet orationem quam inquit

aiam dei docent et non faciunt? quia
 non docent ut ipsam iustitiam dei
 amantes quam docent: sed propter hoc
 solum ut doctores esse iusticie dei
 ab hominibus videantur. **N**amque an-
 distis aliquando de consummatione
 mundi. et de futuro christi iudicio
 elegantiter tradente scripturas.
Et si consideres vitam eius: nelli-
 gis. **S**uavia sicut latro non desi-
 derat facere aspice iudicium ter-
 reni: sic nec ille desiderat christum
 venire iudicium. **A**lligat autem
 onera grana et importabilia
 et imponit super humeros hominum:
 dignum autem suo noluit ea mo-
 nere. **C**ontra ad phariseos qui-
 dem et scribas de quibus loquitur
 onera grana et importabilia
 dicit legis mandata in manibus
 que dederunt eis deus propter peccatum
 vituli adorati que scribe et
 pharisei docebat: suadentes
 populum secundum mandata vivere
 legis. et venire ad faciem
 et delectabile gratiam dei. **D**e quo
 bus onerosis mandatis et de
 dominus super dicebat: exhortans
 populum iudeorum. **V**enite ad me
 omnes qui laboratis et onera-
 ti estis: et ego vobis requiem
 dabo. **E**t petrus in actibus
 apostolorum dicit. **E**t vos quod tempus
 tatis dei. et vultis imponere in-
 grum super cervicem discipulorum?
 quod nos neque presbiteri nostri possumus
 portare. **H**ic per gratiam ipsi christi
 credimus saluari quemadmodum
 et illi qui onera legis quibusdam

modis fabulosis comendantes
 auditoribus quasi vincula super
 humeros cordis eorum alliga-
 bant: ut quasi vincula rationis
 contracti non recideret ea a se.
 ipsi autem nec ex modica parte
 implebant: id est non dicant ple-
 no opere: sed nec modico tac-
 tu. hoc est digito. **S**ed in conse-
 quencia autem tales sunt etiam
 nunc sacerdotes qui deum iusti-
 cia populo mandant: et ipsi nec
 modica seruat: ut non videli-
 cet facientes ^{sunt} iusti. sed
 ut doctores appareant iusti.
Tales sunt et qui grane po-
 dus venientibus ad peniten-
 tiam ponunt. quia dicunt et non
 faciunt: et sic dum pena penite-
 ntie fugit: contempnitur pena
 peccati futuri. **S**i enim fasces super
 humeros adolescentis cum non
 potest haurire posueris: sicut
 nunc habet ut aut fasces rei-
 ciat. aut sub pondere confringa-
 tur: sic et homo cui grane pon-
 dus penite ponis. nunc est ut
 aut penitentiam reiciat. a susti-
 piens dum suffere non potest scin-
 dalisatis apostoli peccet. **D**emum
 et si etiam modica penitentiam
 imponeres: nonne melius est
 propter misericordiam dare rationem
 quam pro crudelitate. **U**bi pres-
 tibus largus est: dispensator
 non debet esse tenax. **S**i deus
 benignus est: ut quid sacerdos
 eius austerus. **H**is appare

scis: **C**irca vitam tuam esto auste-
 rus: circa aliorum autem benignus:
 audiat te homines propter mandan-
 te. et gratia faciente. **T**alis
 est autem sacerdos qui sibi indul-
 get et alios erigit. quem ad
 modum malis descriptor tri-
 buti in civitate: qui se releuat.
 et onerat imponentes. **H**is autem
 opera sua faciunt: ut ab hominibus
 videantur. **P**ostquam super sacerdo-
 tum et phariseorum et saduceo-
 rum contencionibus veratus est:
 in suis autem responsionibus non est
 auditis: convertens se sicut dicitur
 in. docuit tales doctores au-
 diendos: non imitandos. **R**uc
 autem ostendit eam propter quam non
 poterat credere christo: hoc est quod
 omnia faciunt ut ab hominibus videan-
 tur. **I**mpossibile est enim ut cre-
 dat christo celestia predicanti: quod
 gloriam homini contempnit. **S**icut
 sicut ipse alibi dicit. **Q**uomodo po-
 testis credere gloriam querentes
 ad invicem: et gloriam quam a solo deo
 est non queritis. **I**n omni re. ex
 ipsa re nascitur quod extirpnetur
 rem: utpote in ligno nascitur
 vermis qui extirpnet lignum.
Et vestimento nascitur tinea
 que comedit vestimenta. **E**t
 oleum nascitur vermis. qui oleum
 universa corrumpat. **S**ic et in spiritu
 lib. ex ipso proposito eorum spirituali
 accipit occasione inimicus un-
 eis recia terit: qui a seipso ni-
 hil fieri potest: nisi occasione a
 nobis accepit. **I**deo unumquemque

homine aggreditur secundum conditionem et statu quem inuenit circa eum. **U**tputa iter bellatorum nascitur de virtute contencio. **I**n dignificatio: de ambitione honoris surgit inuidia. **I**nter diuites de acquisitione fit zelus. **Q**uid dicitur in ipso the melior qui errent ludibria? de ipsis ludibrijs sibi inuicem aduersant: ut quis peius de videtur melior estimet. **I**dea sacerdotes qui positi sunt ad ornatum populi ad edificacionem salutis? ex ipso misterio eorum accipit colore dyaboli et corripit misterium eorum: ut hocipsum bonum dum propter honorem fit fiat malum. **C**olle ergo hoc vitium de deo ne velint hominibus appere: et sine labore omnia vitia reserant. **E**t hoc vitium nascitur ut ne velint iter se meliorem habere: sicut iudei christum. **N**o enim nescientes enim dei filium esse occiderunt: sed habere eum tale non sustinentes sicut prophetat de illis salomon. **V**enite circumcinciamus? iustum quia inutilis est nobis: et operatur nobis peccata legis. **E**t hoc nascitur ut deici peccantes difficile penitentiam agant. **E**mbesat enim vultus aliqui videri: qui semper fuerat iudex. **D**ilatatur enim philacteria sua: et magnificat fimbrias vestimentorum suorum. **P**uto et illos

tunc scribarum et phariseorum exemplo. et multi aliqua nomina hebraica angelorum confingunt et scribunt et alligant: que non intelligentibus lingua hebraica quasi metuenda videntur. **S**i ergo et nunc sunt quales illi fuerunt? quoniam persone illorum de mundo recesserunt non mores: de hominibus in temporibus exponentes de illis videmus exponere. **E**rgo sacerdotes et eorum qui ab hominibus voluit videri iusti? philacteria alligant circa collum: quidam partem aliquam euangelii scriptam. **D**ic sacerdos isipies. **N**one cotidie euangelium in ecclesia legit? et audit ab omnibus? **C**ui ergo in auribus posita euangelica nichil prosunt? quomodo possunt circa collum suspensa saluare? **D**emde ubi est virtus euangelii? **I**n figuris litterarum? an in intellectu sensum? **S**i in figuris bene circa collum suspendis. si in intellectu ergo melius in corde posita sunt quam circa collum suspensa. **A**lii autem qui factiores se ostendere volunt: parte fimbriae aut capillorum suorum alligant et suspendunt. **O** ipse? maiore fatate in suis vestimentis ostendere volentes: quam in carpe christi? ut qui corpus eius manducatis sanatus non fuit. fimbriae eius fatate saluet? ut desperans de misericordia dei confidat in vestimento hominis. **E**t quid paulus. **P**ro dabat sudaria sua et semicincticia sua ut saluaretur in firmi?

Ena. Anq̄ dei noticia i hoib⁹
 est. uia erat ut p̄ similitate
 homini dei potētia cognosce
 ret: nūc aut̄ ysania ē. Nam
 postq̄m dei potēciam cognoui
 m⁹? quid necessariū ē ut hoim
 potēciam cognoscant? Nā qui
 necessariū nō habet ut deum
 ondat p̄ sua scitātē: et hoc fa
 cit. sine dubio se festinat oste
 de nō deū. Alius aut̄ sic iter
 ptat hūc locū. Quia p̄ obser
 uacōes iquit dicit dilatat̄ uba
 sua q̄ phylacteria? et ondat̄
 ip̄lo ea assidue p̄dicantes q̄
 cōseruatoria salutis eoz: de q̄
 bus xpc̄ dicebat. Hinc causa
 aut̄ colūt me: docētēs doctri
 nas et mādata hoim. Simbri
 as aut̄ vestimētōz magnifica
 tas: dicit sup̄eminēciaz eozū
 de mādatoz magnificatas. Qu
 enī minas illas et sup̄fluas
 obseruacōes iusticiāz laudat:
 q̄ eximias et valde deo placē
 tes simbrias vestimētōz suoz
 magnificat. Amat enī p̄mos
 reuēntes i cōmuniōz. Hec si
 sp̄ualiter intelligant̄ edificant.
 Si uero corp̄aliter. nō solū nō
 edificat: sed adhuc magis des
 truit. Quō. Donec aliq̄ue
 eē corde iactante. audies lauda
 bile eē i vlt̄o loco discibe. dis
 cribit post om̄s? nō solū iacta
 cā cordis nō dimittit. sed ad
 huc aliā iactaciā hūilitatis ac
 quirit: ut q̄ vult videri iustus.
 eā hūilis videat̄ ab alijs. Quā
 ti sit enī sup̄bi. qui corpe q̄dē

in nouissimo reuēnt: cordis at
 elacione vident̄ sibi i coram re
 cūbe. Et q̄nti sūt hūiles i cor
 ni reuēntes? et cōstia exist
 mat se i vltimo eē. Quod q̄
 deus sp̄us ē. Nō ad carnem
 loquit̄: sed ad sp̄m. Caro enī
 sp̄ualia nō intelligit: dicente
 ap̄lo. Si q̄s sp̄ualis ē inter
 vos. cognoscit q̄ scribo vobis:
 q̄a dñi sūt mādata. Si ergo
 sp̄us ad sp̄m dicit sp̄ualiter:
 nō carnalis dicit. Nō enī tim
 euit de? ubi corpe hois iaceat:
 sed in qua pte mens cōscie sit
 collocata. Ergo qd̄ iubet dñs
 i vltimo loco reuēnt. nō solū
 i corpe nouissimi iaceant: sed
 eā aīo. ut nouissios nos eē
 om̄i iudicem? Hinc cā corpe
 se hūiliat: qui corde se prestat
 Qu nō vituperat eos qui in
 p̄mo loco reuēnt. sed eos q̄
 amat p̄mos accubit? Ad vo
 lūtate vituperacionē referes
 nō ad factū. Et saluta cōnes
 in foro. P̄mas saluta cōnes nō
 solū in tpe. sed eā i voce? nō
 solū i voce s̄ eā i corpe: nō
 solū i corpe sed eā in loco?
 id ē nō solū exigit ut prius
 illos salutem? sed eā cū vo
 ce clamantes. aut̄ rabbi. Non
 solū hoc: s̄ eā capiti? et in
 publico ad genua eoz nos i
 curuem? Et vocati ab hoib⁹
 rabi. id ē vocati volūt. nō eē
 nome appetit. et officiu negli
 git. Quō p̄t esse mgr? qui
 discipulū nō habet. Da ergo

operari et inuenies firmiter. acq̄re
discipulos et esto magister. **Vos**
aut nolite vocari tibi: ne qd
deo debet. vobis presumatis.
Nolite et alios vocari tibi: ne
diuini honore hoib⁹ deperatis.
Unus e em magister omni: q̄ oēs
hoies naturaliter docet. **Si em**
homo hoine erudiet: om̄s
hoies disceret q̄ habent docto-
res. **Hic aut** quia nō hō docet
sed deus? multi quide docent:
pauci aut discunt. **Homo em nō**
intellam pstat hōi docedo: sed
a deo p̄piti p amonitione ex-
cet. **Doctrina aut** cotis habet
officiū. **Sicut em** cōs nō facit
ferri s̄ acuit? sic sine causa
inensatus docetur: magis
vos qui sp̄uales estis. quō vo-
catis terrenū maḡm. **Nūq̄** au-
nalis doctrina disciplina gene-
rit sp̄rituale. **Scriptū e em.**
Beatus hō que tu erudieris
dn̄e: et de lege tua docueris
eū. **Et p̄xim nolite vocare vo-**
lis sup terrā: q̄ nō estis filij
terreni. **Et quo em** celestem
te p̄fessus es: ex quo patrem
tibi de celo vocasti diceb. pater
n̄r qui es i celis? et ex quo te
celestem p̄fessus es. p̄xim voca-
do dn̄e: turpe e ut iterū te pro-
fitearis terrenū p̄xim tibi voca-
do sup terrā. **Ecce em** i arbore
quāuis pl̄mos ramos p̄ducit:
tū om̄i ramos una dicit indix.
Sic et in mūdo quib⁹ hō hoies
gnet: tū vn⁹ e p̄r qui om̄s

creauit. **Nā et nos filij factes**
sum⁹ p̄xim nostror⁹? q̄ nō ab
ip̄is nati sum⁹. sed per ip̄os:
idē nō vāū vite habem⁹ ex
eis. sed transitū vite per eos
accipim⁹. **Qui aut se hūilia-**
uerit exaltabit: et qui se ex-
altat hūiliabitur. **In conuio**
hoc nuptiali. id e in hac dei
uocatione p̄mos distabitur
sibi defendebat iudei? hūiliati
aut sūt post gentes nonissi-
mi: et gentes q̄ cōtra meri-
tū suū se vocatos intelligebat
facti sūt an iudeos? quia nō
p̄ma uocatio e cōsiderada: s̄
digniosior. **Illi em** ad p̄xim
mediocri vocati sūt: isti aut
ad cenā magnā. **Ilorū** imita-
tores ip̄e fuerūt: istorū aut
filius ip̄e qui erat cū conuuij.
Ilorū dicitur apud deū ex p̄xim
erat: istorū aut ex fide ip̄sū.
Ideo alibi tangens iudeos di-
cebat. **Tu aut cū** vocatus fue-
ris ad nuptias. id e ad nup-
cias xpi: noli recubere i loco
priori. **Omelia. xlv.**

Ue aut vobis scribe et
pharizeei ypocrite: q̄
comeditis domos viduarū.
Verus mulierū tantus e et
molles. **Incautus** quide: quia
oīa que videt aut audit cū sa-
piencia et racione nō cōsiderat.
Mollis aut? quia facile flet
tū vel de malo ad bonū: vel
de bono ad malū. **Duriss** aut
ferus caucior e et durior.

laucior quide: q̄a oīa que vi-
 det discunt ratione. Durior
 aut: q̄a nec de malo facile i-
 dinat ad bonū: vel de bono
 facile reuocat ad malū. Nam
 sequit̄ rationē. Ideo ergo duri-
 or: q̄a ratiōabilior. Hec at-
 pmissim: ut oīdam mulie-
 res incautas et faciles. **P**roterea
 ipostores sc̄atans circa mulie-
 res facile se cōstringunt: q̄a nec
 itelligē ipostoras eoz facile
 pnt mulieres cū sint incaute:
 et ad dilectionē eoz r̄ligiois
 gr̄a idinatur cū sint molles
 corde. **M**agis tū pmanet vi-
 duis mulierib: p̄ duas cau-
 sas. **P**rimū q̄a viri mulier
 nec facile decipit habēs con-
 siliatore virū: deinde nec fa-
 cile de facultatib: suis aliq̄
 eis pstat: cū sit i potestate
 viri. **V**idue aut et facile de-
 capiūt nō habentes cōsilia-
 tore virū: et facile de rebus
 suis talib: pstant: cū sint
 nulli p̄tati subiecte. **P**roterea
 cū iudaycos sacerdotes can-
 fundit xpianos monet: nō
 cū viduis mulierib: aplius
 pmane q̄ ceteris: q̄a et si
 voluntas pmanedi mala nō
 fuit: tū suspicio ē mala. **D**e
 vobis qui deuoratis domos
 viduar: oratione longa ora-
 tes. **Q**ui auaricia vinn re-
 ligiois colore depingitis: et
 q̄ dyabolo xpi arma porta-
 tis. ut amētū iūctas dū
 pietas estimat: qui longis

oribus q̄ magnis retib: vi-
 duar facultates piscatis. **P**ri-
 mū quide p̄ eo q̄ estis iūcti:
 alterū p̄ eo q̄ figinetū as-
 sumitis sc̄atans. **P**e vobis
 scribe et pharizei ypocrite:
 qui clauditis regnū celoz. **U**lt-
 em dñs ostendit sacerdotes in-
 deoz oīa auaricie causa face:
 qui p̄ scripturis quide xpi
 cognoscebat aduētū. **C**onside-
 rabat aut qm̄ et si xps ardi-
 tus fuisset. cōsuetudo sacri-
 ciaz offeredorū fuerat extin-
 gnēda: et sacrificiū iusticie
 valiturū: sicut de vtrisq̄ tes-
 tat̄ p̄ph̄a dicit. **A**fferite dño
 gloriā et honore: **T**ollite hos-
 tias et itroite i atria ei. **I**deo
 p̄uersa interpretatōe tū cōspec-
 tū ppli claudēbat iamā legis
 et p̄phetarū qui de aduētū xpi
 manifestissime erat locuti: ut
 a fide xpi hoīes separarent.
Timētes ne forte credito xpo:
 ipi sacrificiorū oblationibus
 fraudaret. **M**agis em̄ cupie-
 bat ut lege manētē vsū eēt
 sacrificia quib: ipi ditabant:
 nō deus: q̄ lege cessante. sa-
 crificia iusticie veniret i vsū
 quib: de: delēbat. et hoīes
 iustificabant. **R**egnū em̄ ce-
 loz dicit̄ scripture: q̄a i illis
 i scriptis ē regnū celoz. **I**anna
 eoz: dellecto eaz. **A**nt regnū
 ē bñtudo celestis: ianna ante
 ē iusticia p̄ quā iroitur ad
 eā. **C**lavicularij aut̄ sūt sacer-
 dotes: quibus traditū ē verbum

docedi et interpretandi scripturas.
Clamis est autem ubi sunt scriptu-
 rae: per quam aperit hominibus in-
 nua veritatis. **A**daptatio autem
 est interpretatio vera. **V**ide quia non
 dixit vobis quia non aperitis
 regnum celorum: sed quia clauditis.
Ergo non sunt scripturae clausae
 sed obscurae quidem: ut cum labore
 inveniatur. **M**ox dicit petrus
 in epistola sua de scripturarum obscu-
 ritate. **Q**uia non sicut voluit homi-
 nes locutus est spiritus: sed sicut
 voluit spiritus ita locutus est homo.
Ratio autem obscuritatis multi-
 plex est: tamen satisfecit causas di-
 camus duas. **P**rima: quia deus voluit
 ut alios esse doctores: alios esse
 discipulos. **S**i autem omnes ista scie-
 rent: doctor necessarius non esset:
 et non esset verum ordo confusus.
Sed ad eos quidem quos voluit
 esse doctores: sic dicit per ysaia
 loquimur sacerdotes in cordibus
 populi. **A**d eos quos autem voluit
 discendo cognoscere: sic dicit in
 cantico. **I**nterroga presbyterum tuum
 et dicit tibi: presbyteros tuos
 et annuntiabit tibi. **E**t sicut
 sacerdotes nisi omnem manifest-
 tationem in populo veritate dabant
 rationem in die iudicii: sicut dominus
 dicit ad ezechiel: ecce specula-
 torem te posui domus israel: si non
 dixeris in nomine domini ut a visis suis pra-
 mis discedat: ipse quidem in praesens
 suis morietur: animam autem eius de
 manu tua requiram: sic et populus
 a sacerdotibus nisi didicerit et cog-
 novit veritatem: dabit rationem

in die iudicii. **S**ic enim dicit sapi-
 entia ad populum. **E**t extendebam ser-
 mones meos et non audiebatis:
 ideo in vna predicatione videbo. **S**i-
 cut enim praefamiliarius cellarium a
 vestiarum suum non habet expositum
 tunc tunc: sed alios quidem habet
 in domo qui dant: alios autem
 qui accipiunt: sic et in domo dei
 alij sunt qui docent: alij qui discunt.
Deinde obscura est notitia veri-
 tatis: ne non tam utilis inveniatur
 quam correptibilis. **C**orreptibilis
 enim est: si ab illis intelligatur a quibus
 nec amat nec custodit.
Non ergo abscondita est in scrip-
 turis veritas: sed obscura.
Non ut non inveniatur ea quae quaeruntur
 ea: sed ut non videatur eam quae
 quaerere ea nolit: ut ad illorum
 quidem gloriam pertineat quae inveni-
 unt ea quae desideraverunt eam
 et quaesierunt et inveniunt: ad illorum
 autem correptionem qui non inveniunt
 eam: qui nec desideraverunt
 eam: nec quaesierunt: nec inveniunt.
Nec potest eis gratificatio
 esse correptionis ignorantia veritatis:
 quibus fuit inveniendi
 facultas: si fuisse quaerendi volun-
 tatem. **S**ed si veritas salus et vi-
 ta est cognoscenda se: magis
 debet quaeri quam quaerere. **Q**uoniam
 claudebat scripturas sacerdo-
 tes. **A**liud pro alio interpretantes:
 utputa dicit ysaias. **I**pe
 dominus veniet et salvabit vos.
Tunc aperientur oculi caecorum:
 et aures surdorum: et lingua
 multorum diserta erit. **H**ec signa

erant aduentus xpi. **Quia** ergo
 dominus multum sanauit et surdum:
 iudei pueris admeatione dice-
 bant. **Hic** non erat demonia nisi
 i beelzobub principe demoniorum:
 ut auerteret populum a fide ipsius.
Aut certe clauderebat ianua ve-
 ritatis: quoniam posuerunt de archu
 ut si quis eum diceret filium dei
 fieret extra synagogam. **Hic**
 et non heretici sacerdotes clau-
 derunt ianua veritatis. **Sciant**
 enim quoniam si manifesta fuerit veri-
 tas. eadem non esset eorum: et ipse
 de sacerdotali dignitate. ad humi-
 litate veniet populo per auaricia.
Quid ergo. Ignoras populus
 excusabilis est. **Absit.** Si enim
 vestimenta emere vis. **Curas**
 vni negotiatore et alteri:
 et ubi meliores vestes inuenie-
 ris. et pretio viliori illis copas:
 et non oportet populum circuire
 oves doctores et inquirere ubi
 fuerit veritas venudat. et
 ubi corrupta. **Na** omni confessio-
 nes cognoscere et veriore elige:
 non ventum est. **Dicit** enim. **Quia**
 probate: quod bonum est tenete. **Aut**
 si per utilitate aliqua. vel neces-
 sitate mundiale proficisci volue-
 ris ad aliquam locum cuius viam
 ignoras? nunquam propter ignorancia
 vie discedis a perfectione pro-
 sita. **Ro.** Sed experieris nunc
 ista via. nunc illam? et quos
 interrogas queris: et cum inuenie-
 ris rogas et permittis. **Et** si ve-
 lis scripturas ingredi veritate.
 nunc peteres orationibus? nunc quod

vres in scripturis. nunc pulsares
 bonis opibus. nunc interroga-
 res sacerdotes? nunc istos. nunc
 illos: qui veri sunt clauicularij
 scripturarum. qui falsi. **Sed** ista
 non fiat quia verbum dei non creditur?
 quia nec promissio beatitudinis eius de-
 sideratur: nec iudicium confirmati-
 onis eius timeret. **De** vobis scribe
 et pharisei hypocrite? qui cir-
 cuitis mare et arida: ut facia-
 tis vni yselibi. **Et** cum fuerit
 factus: factis eum filium geheme
 duplo quam vos estis. **Iudei** enim
 ubique videbat gentiles prosi-
 tra questione de veritate vnius
 dei. et de vanitate ydolorum: facili-
 te disputantes vincebat. **Ro** enim
 labor est contra vanitate ydolorum
 per manifestatione vnius dei dicere
 veritate: cum ille qui dicit magis
 adiunget ab ea. quam adiunget ea.
Tame corrigebat eum forte. sed
 non per gloriam dei. ut additis cul-
 toribus honoraret: neque propter
 misericordiam valentes eum saluare que-
 rebat: sed aut per auaricia
 ut additis in synagoga iudeis
 sacrificiorum adderetur oblatio:
 aut per vana gloriam. ut hoc ipse
 viderent gentiles potuisse cor-
 rigere. sicut et nunc faciunt here-
 tici sacerdotes? a promissionibus
 corripiunt. a minis terrent
 non per gloriam dei. neque per igno-
 rancia hominum dolentes. sed a
 per auaricia. a vana gloria.
 ut viderent aliquis potuisse cor-
 rigere. **Alioquin.** quod propter deum aliquid
 que vult corrigere. aut per va-
 nitate: et ipsis actibus doctis

audit. Qui enim ipse in salute
 conuersat: cognosce quoniam erro-
 re pro deum corrigere uult. Si autem
 ipse in malis uersat: quomodo alie-
 rum pro deum corrigere ualet ad bo-
 num. Nunquam magis misericors
 potest aliquis alteri esse quam sibi.
 Aut qui seipsum incipit in qui-
 bus peccatorum: quomodo aliterum de pec-
 catis uult eripere. Facitis enim
 filium gehene duplo quam uos estis.
 Et qui forte sub cultura ydo-
 loz constitutus. uel pro alios homines
 iustitiam seruabat: factus sub
 deo maloz iniquoz puocatus
 exemplo fit peyor iniquo: et
 sic impietas discipulorum impu-
 tat iniquis. Aut sic. Omnis gen-
 tilis in simplo est filius gehene:
 quia ydolorum est cultor. Item iudei
 in simplo erant filii gehene:
 quia non credebant in christo. Qui-
 cumque ergo ex gentibus adiuuge-
 bant iudeis. non solum non iusti-
 ficabant: nec enim iustificabat
 aliquis nisi per fidem. ^{christi} magis post
 aduentum ipsi? sed adhuc istine-
 bant exemplo scribarum et
 phariseorum discredere christo: et
 blasphemare eum quemadmodum
 et illi. Et sic fiebat aliquis du-
 plo filius gehene. Hinc quia
 ydolorum fuerat cultor: deinde
 quia factus fuerat filius blasphe-
 mator et interfector. Sic et
 nunc qui heret ad hereses. du-
 plo fit filius gehene? primo
 quidem quia ueritate quam tenebat
 reliquit: deinde quia factus est
 aduersarius ueritatis. Qui enim

in erroribus natus est et in erroribus
 huius permanet. in simplo est filius
 gehene? qui autem natus est in
 ueritate. et pro aliqua causa
 mundiale ad perfidia migrat:
 duplo fit filius gehene. De uo-
 bis duces ceci: qui dicitis.
Quicumque inuenit pro templo
nichil est: qui autem inuenit
pro auro templi. debet. Templum
 enim uel altare ad gloriam dei per-
 tinet. et ad hominum spiritualium
 salutem: aurum autem quod est in tem-
 plo uel domum quod est super altare
 ad gloriam quidem dei pertinet et
 ipsa: tamen aurum uel donum magis
 ad delectationem hominum. et ad
 utilitatem sacerdotum offertur
 super altare. Iudei ergo aurum
 quo ipsi delectabantur. et dona
 quibus ipsi pascebantur sanctio-
 ra esse dicebant quam ipsum templum
 et altare: ut homines impietates
 fieret ad offerenda dona: quam
 ad peccata fundendas in templo. a
 iustitias faciendas. Quia enim
 et nunc christiani sic insipienter
 intelligunt. Ecce enim si aliqua
 fuerit causa: modicum uidetur
 facere qui inuit pro deum. Qui autem
 inuit pro euangelio: magis ali-
 quod fecisse uidetur. Quibus sicut
 dicitur est huius stultis. Scrip-
 ture pro deum scripte sunt: non
 deus pro scripturis. Maior
 est ergo deus qui faciat euange-
 lium: quam euangelium quod faciat
 ab eo. De uobis scriber pharisei

ypocrite. qui decimas mentis
et aneti et cimini: et re-
liquis q̄ quora sūt leges
iudiciū et iudiciū et fidem.
 Quam scribarum et phariseorum
 ad quas loq̄bat. q̄da quide
 erat sacerdotēs. quida aut po
 pulares. nō ē i cōgruū ut du
 plicē huius loci faciam traditi
 onē: ut una quide ptineat
 ad plures q̄ decimas dat.
 altera aut ad sacerdotēs qui de
 cimas accipiunt. Item ipse ser
 mo dubius ē. que dicit. **Ve**
 vobis q̄ decimatis. **Ita** et qui
 accipit decimas itē decimare
 dicit: et qui dat. **Caribe** ergo
 et pharisei minor oleum de
 cimas dabat: ut p hoc vide
 res eos doceret oēs. **Putas**
 quō omni reū suar decimas
 offerre nō pmitte nititur:
 ut eā corruptibilū oleū de
 cimas dare nō negligat. **Pu**
 tas quō scdm oia pcepta vita
 eorū ē cōsumata. **Ita** nō i mo
 dias hīs negligē cōquiescat
 qd nō erat verū. **Ita** minor
 quide reū decimas offerebat:
 ostēdēde religiōis grā. **In** iudi
 cis aut erat iūsti t̄i scribis
 sine mīa: i veritate iaculi.
 Quas silāces eorū arguens
 dñs. dicit et adiugit. **Ypocrite:**
liquēs culicē: camelū autem
glutientes. Quam a modicis
 quide delictis se abstinebat.
 q̄ fieri solent ex decimis nō
 oblatis: magna aut mala ala

terer cōmittebat: qualia sūt
 iūsti iudiciū iudicare. **Ita** pri
 mos oīm exere. i deū iaculi
 tū ēē. **In** tā aut scribarū et
 phariseorū illoz cadit mltā
 et nūc. qui vident quide ec
 clesias honorāre. papes cōso
 lari. **Ita** iudicio aut sedētes. a
 scdm psonarū acceptōne iudi
 cat. aut scdm dñm mīnez:
 inter seipos lites cotidianas
 erant et odia. sine fine ppo
 nentes avariciā caritati semp.
In fide aut semp ifirmi sūt:
 inter xpianos et hereticos nul
 lā dñm arbitrant. **Sicut** et
 mētrix mulier adulterū id
 ipm putat et virū. **Et** ipi q̄
 ypocrite sūt et culicē liquāt.
 modici repellentes panē. et
 camelū glutūt: maxima et
 pessima cōmittentes. **Huc**
 veniam ad sacerdotēs. **Scim**
 q̄a seruare iusticiā. et facere
 misericordiā. et habere fidē
 p glām suā deus mādanit:
 decimas aut offerre p utilitā
 te sacerdotū: ut sacerdotēs q̄
 de plō i spūalibus obsequā
 tur. ppli aut i carnalib⁹ sacer
 dotib⁹ submiserent. **Sacerdotēs**
 ergo auaricia pleni. si quis de
 plō decimas nō obtulisset.
 ita eū corripiebat q̄ magnū
 cimen feasset: q̄a decimā ali
 cui⁹ rei ul mīme obtulisset.
Si quis aut in plō a pecca
 bat. a alterū ledebat. a aliqd
 tale faciebat. nemo curabat.

corripe eum: quia nulla culpa fecisset qui in deum peccabat. De suo quidem lucro sollicitus agebat: de gloria autem dei et salute hominum negligebat. Ideo dicit eis. **De vobis** qui decimas eorum rerum minimas erigitis a populo: et misericordiam et iustitiam non faciente populum non ammonetis. **Hic enim et modo fit.** Ecce enim episcopus si debitum honoris non accepit a presbitero. a presbitero a diacono. a diacono a laico. irascitur: turbatur. **Si autem videtur a episcopo presbiterum. a presbitero diaconum circa ecclesie obsequium non permanere. a aliis peccantes in deum: neque irascitur eis neque curat:** quia omnes quidem de honore solliciti sunt. de honore autem dei nullus. **Et porcos quidem suas secundum dignitates suas vigilanter aspiciunt et defendunt: et secundum dignitatem suam circa impedire circa obsequium ecclesie non attendunt.** **Si populus decimas non obtulit murmurat omnes:** et si peccantem populum viderint nemo inuincit contra eos. **Quoniam copiosius in tribus hijs completus est: et codices hominum et quae necessaria sunt hominibus ad salutem.** Omnes enim homines a iudicibus sunt sive spirituales sive mundiales: a sub iudiciis sunt. **Et omnibus generaliter tamen iudicibus quod hijs qui iudicant duas haec necessaria sunt ad salutem: scilicet deus vera. et opera bona.** **Dicitur**

ergo iudicium. tetigit eos qui iudicant: sive mundiales iudices qui possunt mundo. sive spirituales qui possident ecclesias: ut iustum iudicium iudicet. **Hec est enim prima iustitia eorum:** ut si vere aut iudices mundiales loquuntur iustitiam. aut iudices spirituales si vere loquuntur iustitiam in ecclesia: per hoc ostendit si iustum iudicium iudicauerit. dicitur propheta. **Si vere utique iustitiam loquimini: iuste iudicate filij hominum.** **Si autem non iudicauerit iustum iudicium. in veritate non loquitur iustitiam: sed in labijs tantum.** **Dicitur autem fides: ammonet omnes in fide vinee dei.** **Dicens vero murmur: conuersationem bonam omnibus predicauit.** **Item in abstinentia a malis. sive in opere bonorum verum. misericordiam conseruat.** **Item et non facere homini quod patitur non vult. et facere quod sibi vult fieri: utriusque misericordia est.** **Ducet ceci liquantes calicem: camelum autem glutientes.** **Omnis sacerdos qui pro non oblatas populi decimas curat. et delinqueret populum videntes tacet: docet populum suo exemplo liquere calicem et camelum glutire: id est a modico quidem pretio se abstinere. maiora autem committere.** **De vobis scribe et pharisei hypocrite: qui emundatis quod foris est calicis et parapsidis.** **Item in specie calicis et parapsidis homines dicit: manifestum**

e ex eo qd addidit dices. **Ab-**
intus enim estis pleni rapina
et iniquitate. **Iudei enim quoci-**
enscuq; ingressuri erant i tem-
plu. a sacrificia oblaturi per-
dies festos. seipos et vestime-
ta sua et utensilia lauabat?
et a patris nemo seipm purga-
bat: cu deus neq; corpus mu-
diat laudet. neq; sordes cōdep-
net. **Hanc tu q; deus odit for-**
des corpis. et veru. et vasoz.
Si ergo rem sordes odit: q; vilis
aut no nec e ut ipō vsu sordi-
dant: quātomagis sordes con-
scie deus odit: quā si volum?
fernam? **Pro ergo vasa lana-**
da sut aquis: sed q; scie pab?
Pharizee ecce? munda pns qd
intus e cathas et parapsidis:
vt fiat id qd foris e mundu.
Pro ergo sensibilis e catus:
ab intus mundatis ante deu.
Si aut peccant. et si toto pe-
lago. et si cūctis fluminib; se-
lauent: sordidus et miser est
an deu. **De vobis scribe: qui si**
miles estis sepulchris dealbatis
Meuto iustoz corpa templa
dicūt: qā aīa iustū i corpore
dnat et regnat q; de i tepla.
Vel certe. qā ipē deus i corpori-
b; habitat iustis. Corpora
aut peccoz sepulchra dicūtur
mortuoz: qā aīa mortua e i
corpe peccoz. Nec em vīnes
putanda e. q; nichil vīni aut
spūale agit i corpe: ul ^{quā} mors
ipā i corporib; habitat peccoz.
Sicut ergo sepulchru qd iū qui
dem clausū e pulchru videtur

a foris? si vero sint apti homi-
 le e: sic et sctiores bonoz q;
 diu quidē nō cognoscuntur lau-
 dabiles sut. cū aut cogniti
 fuerūt. inueniūt abhorabiliōres.
Dic ypocrita. **Si bonū e ee**
bonū? ut quid nō vis ee qd
nō vis appere. **Si vero malū**
e ee malū? ut qd vis ee qd
nō vis appere. **Itā qd turpe**
e appere: turpius e ee. **Quōd**
aut formosū e appere: formo-
sus e ee. **Ergo aut esto qd**
appares: ā appare q; es. **Quā**
manifestū malū a sapientib;
nō reprehendit? dū ista est
mat. **De vobis scribe et pha-**
rizi ypocrite: qui edificatis
sepulchra prophetaz: et ornatis
monimēta iustoz. **De bonū**
qd fit p deu: i oībus rebus
eq̄liter obseruat. **Vbi aut nō**
i oībus rebus equalit; obser-
uat: bonū illud p hoīes fit:
sicut res ipā pns demonstrat.
Ere em qui martiria edifi-
cant. cathas ornāt: bonū op;
facē vident. **sed siquidē et**
alia iusticiā dei nō custodiūt:
si de bonis eoz paupes nūq;
gaudet. si alioz bona faciūt
sua. ā p violentiā. ā p fraude:
q; tā insensatis e ut nō intelli-
gat qā nō ad glām dei faciūt
edificia illa. sed p estimatio-
nē humana. **Et iuste edificāt**
martiria: vbi paupes violen-
tiā passi ab eis. cont; eos iter-
pellat. **Pro em gaudet mres**
qu ex illis peccatis honorant:

in quibus pauperes plorant.
Qualis est illa iusticia, immo-
 nerare mortuos et expolia-
 re viuentes. De sanguine mise-
 ricordiam tollere et deo offerre. Illud
 non est deo offerre, sed velle vio-
 lencie sue sciam facere deum: ut
 cum sibi oblata pecunia de patre
 libenter accepit, consentiat in
 patre. **Hic** domum dei edificare.
Da fidelibus et pauperibus vinum
 vinit: et edificasti conabilem
 domum dei. In edificatis enim homi-
 nes habitant: deus autem in homi-
 nibus sacris. **Quales** ergo illi sunt
 qui homines expoliant et edificia
 martirum faciunt. **Habitatores**
 hominum exponunt et habitatio-
 nes dei exturbant. **Iam** ergo
 ex antiquis temporibus mos iste in
 hominibus habebat. **Dicebat**
 enim apud se. **Si** bene fecerim
 pauperibus, quis illud videt.
Et si vident, non multi vident.
 et si multi viderint, pro tempore videt.
Transit enim tempus: et transit
 cum tempore benefacti memoria. **None**
 ergo melius edificia facimus
 que homines aspiciunt, non solum
 in hoc tempore, sed etiam in posterum.
Na quam diu edificium permanet,
 tam diu edificantis memoria
 noxiat. **Quis** insipiens homo quid
 tibi prodest post mortem ista me-
 moria, si ubi es extorqueris,
 et ubi non es lauderis. **Ergo**
 dum castigat iudeos dominus: et pro-
 uos docet. **Quoniam** si iuxta alia
 bona edificia sancti fecerit homo:

aditamentum est bonis. **Si** autem
 sine alijs opibus: passio est
 glorie secularis. **De** vobis se-
 ribe et pharisei hypocrite,
 qui edificatis sepulchra
 prophetarum: et ornatis moni-
 meta iustorum. **Qui** considerat
 consequentiam, tunc phariseorum
 et non intelligit, quia non solum
 illis dicit phariseis: sed et
 omnibus postmodum nascituris.
Na si ad illos solos dixisset,
 hec dicitur fuisse tamen non eam
 scripta. **Na** autem et dicitur sunt
 et scripta sunt: dicta videlicet
 pro illis, scripta autem pro istis.
Na et si presbiteros iudeorum mor-
 tui sunt: tamen filii eorum videntur
 in prophetas quod et martires
 colunt, filios autem phariseorum et
 martirum persecuntur. **Mortuo**
 tamen sanctorum cultores: et viuorum
 persecutores. **Si** non trinitatem
 eiusdem substance confiteres mar-
 tires passi sunt: que eos quasi
 sanctos colunt, qui unum genitum
 et unum genitum, et unum spiritum
 crediderunt. **Si** autem martires
 colunt quasi qui veram confessi sunt
 fide, que persecuntur eos qui
 fide prophetarum et martirum pro-
 fitentur. **Pharisei** ergo heretici
 sunt: qui veram fide premissi sunt.
Pharisei enim premissi intelligunt.
Ipsi sunt qui martiria edificat
 prophetarum et martirum, non
 eorum colunt et precepta blasphemant.

mat: memoria honorat. et
 fide correptus. **Et dicitur. Si**
 fuisset in diebus primis nostrorum:
 non fuisset socius eorum in san-
 guine prophetarum. **Semp** iudei
 preteritorum sanctorum cultores fuerunt.
 magis autem persecutores? mi-
 mici viuorum: et amici mor-
 tuorum. **Non** enim sustinentes iace-
 pacos prophetarum suorum: perseque-
 bantur eos et occidebant. **Non**
 volentibus male viuere. semp
 contraria videtur esse correptio:
 dicente salomone. **Argue** sa-
 pientem. et amabit te: insipien-
 tem. et adiciet odisse te. **Postea**
 autem nascuntur filii. intelligebat
 culpas primis suorum? et ideo quasi
 de morte innocens prophetarum
 dolentes. edificabat memoria
 eorum: et ipsi tamen filii persequebantur
 et interficiebant suos prophetas
 iacpantes eos pro peccato: quia
 alter alterius culpa cito intelli-
 git: sua autem difficile. **Quia**
 homo in causa alterius tranquillu-
 car habet: in sua autem turbatur.
Turbatio autem cordis. non per-
 mittit hominem considerare quod
 bonum est. **Hic** ergo pro singulis
 gratias iudei colebat illos
 qui sancti: quos pres eorum qui ma-
 los occiderant. **Hoc** autem fiebat:
 non ut vnaquaque gratia sua in-
 nocentia ostenderet: sed ut iuce-
 se domesticos filiorum iudicio
 condempnaret. **Nullis** enim potest
 estimare innocentes? qui a filiis

suis qui rei dantur. **Hic**
 et iudei qui fuerat in tempore christi propheta-
 tas quidem colebat: et deum perse-
 quebat. **Deum** honorabat:
 et deum correptebat. **Naturale**
 consuetudine omnium malorum hominum
 christus exponit. **Non** iudei corru-
 ptur: sed pene in omnibus hominibus
 malum inuenit ut alios quidem
 culpet errantes: et ipsi in eosde-
 m curant errores. **Ecce** si tu audi-
 as aliquem de antiquis episcopis quod
 ille nescio quos sic peccante po-
 pulum libere iacpabat? sic pro
 sonas diuinitu non aspiciabat:
 sed vnicuique vnde dicebat. statim
 collaudas eum et benedixis. et
 dicis quod talis debet in populo
 esse doctor? et si audias quod
 aliquis exiit iacpans et se-
 ar illi iniuria: vituperas dicis.
Quare ille non sustinuit iace-
 pante? **Ergo** si eum. et me
 aliquis pro mea culpa corripet:
 non solum non irascetur. sed ma-
 gis gaudere. **Hic** autem fami-
 lia sine flagello non regitur:
 sic et populus sine iacpationibus
 non gubernatur. **Ecce** si quis de-
 tuis doctoribus voluerit te iace-
 pante pro tui peccati? a die tibi
 quod verum est: statim irasceris
 et blasphemias. **Hic** et iudei
 suos quod prophetas non sustinebat:
 antiquos autem qui sancti colebat.
Non ergo ille est bonus qui malum
 reprehendit pro et bonum laudat:
 sed reprehensus in malo. bono

aucto suscipit reprehensione. In
 alterius tamen facile possumus
 oes indices esse. Ille autem de
 bono et iustus et sapiens est:
 qui sibi ipse iudex fieri potest. **S**
 audieris aliquem blasphemante
 antiquos doctores: proba illum
 qualis est circa suos doctores.
Si enim illos sustinet et hono-
 rat cum quibus vivit: sine du-
 bio et illos honoraturus fuis-
 set si cum illis vixisset. **N**am omnis
 correptio filii est a terribi tepta-
 cionibus. **S**icut ergo omnis tepta-
 cionem fideles quidem edificat ma-
 gis. infideles amplius destruit.
 sic et omnis irrepacem discipline
 religiosum hominem et timentem
 meliorem facit: irreligiosum
 autem et malum conturbat et ad-
 ducit ut ne compellat. **S**icut ergo
 vas figuli igne probatur: sic bo-
 norum cor irrepacem cognoscit.
Et dicitur. **S**i in diebus pater-
 nostrorum fuisset: socii eorum
 non fuisset in sanguine prophetarum.
Non quia iudei specialiter a omni-
 talia loquebantur: sed quia talia
 cogitabant et faciebant: cogita-
 cionibus suis huius loquebantur et factis.
Etenim enim colebant filii quos pa-
 tres occiderant: condempnare vi-
 debant homicidia patrum suorum:
 et se ab aliorum consorcio sepa-
 rare. **S**ic et heretici qui colunt
 prophetas. apostolos et viros qui a
 patribus eorum id est a iudeis vel

a gentilibus persecutione passi-
 sunt et occisi: quod punire videtur
 acta fuerunt suorum patrum id est iu-
 deorum et gentilium et dicitur quod
 si fuisset in diebus illorum: non
 fuisset socii eorum in sanguine
 prophetarum et apostolorum et martirum.
Itaque testimonium redditis vo-
 bis: quia filii estis eorum qui oc-
 ciderunt prophetas. **N**aturale re-
 gula dicitur. **Q**uia non potest fieri ut
 de bonis partibus mali nascatur.
 et de malis boni: sed quales
 fuerint patres. tales erunt et nati.
Quid sit arbor in fructu cog-
 nostitur: et per arborem fructus de-
 monstratur. **S**ic et patres cog-
 nostuntur in filiis: et filii per pa-
 tres. **N**one hoc ante christum
 propheta predicavit: quoniam deus in gratia
 ne iusta est. **I**te gratia iudicium
 benedicitur. **E**rgo testimonia de
 filiis: mores patrum. **Q**uid si pater
 fuerit bonus et mater fuerit mala?
 an mater fuerit bona et pater malus:
 iterum filii patrem sequuntur: iterum
 materem? iterum omnes filii pa-
 trem sequuntur: iterum omnes ma-
 trem. **T**amen frequenter est ut
 patrem nati sequantur. **S**i autem
 ambo fuerint aequales: aliquando
 fit ut de bonis parentibus mali
 exeat filii: a de malis boni-
 sed raro. **E**re regula est humane
 nature. ut omnis homo nascatur
 duos oculos habens et quos
 digitos: aliquando tamen ut manifestent
 opera dei. nascitur homo a se

dignos habes. a oculos no
 habes. sicut i euangelio scriptu
 e. Sicut ergo est regula nate
 mo enenit ut deformis nasci
 tur. sic est regula nature ta
 w pcedit ut dissilis nascatur
 filius putib? suis. In itaq; ui
 uenit qm uxor ducit uis. a
 puella nuptiu tradit? uoli q
 vere dicit s? bñ moxigerata.
 qm mores boni diuicias semp
 acqrit. Diuicie aut nup? mo
 res fecerut? et gloriosior est
 paup? fidelu: q diuicie pec
 catoz. Noli querere spem: quia
 scriptu e. Sicut i aures auree
 i naribus porci: ita mulieris
 male morate spes. Fuita in
 specie metrices placet: i mori
 bus aut matrone. Si aut re
 quiris q naturu habes nro
 ne mores indise? cōsidera q
 les pentes habet: et sine la
 bore cognouisti de illa. Si q
 ambo fuerit boni: fiducialit
 pone pede in domo illius. Si
 aut ambo fuerit mali: fuge
 familia illa. Crede em testimo
 niu xpi qm uerū e: et nō me
 titur. Si aut dissiles fuerint
 parentes? dubiu habes enetu
 quo nauta q i mare tradidit
 animā suā: nescies peat a eu
 dat. Aut ita. Nō qui a de ius
 no pentib? iusti nascūt: aut
 de aliquis iqui scdm ea que
 diuina. Sed si pentib? iustis
 iusti nascūt? per hoc ipm qd
 siles sūt putibus suis: sibi ipi
 testimoniū phibet qm filij sūt

eoz. Si aut de iustis nq nas
 cūt: p hoc ipm q dissimiles
 sūt putib? suis: phibet tes
 timoniū sibi qm iā nō sūt
 filij eoz. Econt si de iustis
 parentib? iqui nascūt: sicut
 homicide iudei de homicidis
 iudeis. de quib? pns sermo
 loquit? i p hoc ipm qd siles
 sūt putib? suis iquis: sibi
 ipi testimoniū phibet qm
 filij sūt eoz. Si aut de iustis
 iusti nascūt: sibi ipi testimo
 niū phibet p hoc ipm qd dis
 similes sūt putib? suis. quia
 nō sūt filij eoz. Scdm hec
 ergo et heretici sibi testimo
 niū dant qm filij sūt iudeoz
 atq; gētilū qui psecuti sūt
 pphas et aplos et mres? qm
 quide ipi opa facientes ier
 xpianos: que fecerūt iudei
 atq; gētiles i pphas. aplos
 et mres. Nūq; pphē a apli
 a mres psequētes? uolebat
 aliquē fieri sūm. Nūq; terro
 rib? carnalib? a pmissioib?
 mūdialib? aliquē crede sua
 debāt. Nec em e fides q ex
 nātitate timoris pcedit: aut
 desiderio muneris aliau? ter
 uenit. Sed bñ docentes et me
 lius uiuētes. ut et uerbis do
 ceant et factis? nō misericor
 dias pponēbat carnales: s?
 futurā dei iudiciū exponēbat.
 Nec mūdialia bō: s? regna
 celestia hoībus pmittebat.

Si h^o faciunt heretici: v^e filij
 fut^u pphetar^u et aplo^r et mar-
 tiru^m. q^ua ita fecerunt. **S**i aute^m
 alios psequunt^{ur}: alios terret^{ur}:
 alijs pmittit^{ur}: alioz boⁿo dici
 piunt. alijs aut^{em} donat^{ur}: sine
 dubio ipsi de se testimoniu^m
 dat^{ur} q^ua filij noⁿ fut^u pphetar^u
 et aplo^r et martiru^m. **E**t vos
 implete mesura^m p^{ri}mⁱ v^{ost}ro^r.
Pphetar^u illis ventur^u ut que^m
 admodu^m p^{re}s eoz^u it^{er} fecerit
 pphetas: sic et d^eficieret ep^{is}
 et aplos. et m^ultos ceteros sc^os.
No iubet illos ut faciat q^ud
 fut^u noⁿ erat nisi iussisset:
 sed ondit eis q^ua sciebat q^ud
 vent^u facturi. **U**tputa si cotra
 aliquem litiges adu^{er}sariu^m: qui
 aliq^u cogitat cotra te: dicit
 illi. **F**ac m^u q^ud es factur^us:
 noⁿ iubes illu^m ut faciat: sed
 ondis^u intellige q^ud cogitat fa-
 cere. **S**ic et d^ens ad iuda^m di-
 cebat. **Q**u^{id} facis: fac acius.
Et q^um bene dixit implete:
 et n^uc semp^{er} implete. **N**atu^m
 ad veritate^m excesserunt men-
 sura^m p^{ri}mⁱ suoz. **I**lli em^o ho^mes
 occiderunt: ipsi deu^m c^{ri}stiferunt.
Illi m^ultos: ipsi vege. **S**ed q^ua
 voluntate sua descendit iⁿ mor-
 te. noⁿ iⁿputat illis sine mor-
 tis p^{er}nu^m: sicut et iⁿ cruce pe-
 tebat. **N**e remitte illis: q^ua
 nesciunt q^ud faciunt. **I**nputat
 aut^{em} illis aplo^r morte cete-
 roz^u q^u sc^os: q^u volentes oc-

cidi fut^u. **I**deo dicit. **I**plete et
 n^uc semp^{er} implete. **N**o benigni
 et iusti iudicis est suas iniurias
 cotepnere: et alioz iniurias
 vindicare. **Q**ui aut^{em} suas vin-
 dicat quis iuste vindicet: nu^m
 q^u tu iudex iustus ee^{re} putat.
Consequenter hereticus dicit h^o.
Qu^{id} em^o vides hereticos tres
 p^{er} o^mnia eq^uales dicetes eiusdem
 substantie. eiusde^m auctoritatis.
 sine p^{ri}ncipio o^mnes nos iⁿ ali-
 q^um partem distantes a se: noⁿ
 m^ultos. **I**mplent em^o mesura^m
 p^{ri}mⁱ suoz gentiliu^m: q^um et illi
 sibi m^ultos deos coluerunt. **Q**u^{id}
 vides eos tres vnu^m dicentes.
 et si ip^su^m ee^{re} deu^m p^{re}m. et ip^su^m
 deu^m filiu^m. et ip^su^m deu^m sp^{iritu}m sc^oru^m.
 noⁿ m^ultos: indeoz em^o p^{ri}mⁱ
 implet mesura^m. **S**ic em^o et illi
 semp^{er} vnu^m deu^m colebat: filiu^m
 noⁿ cofitentes deu^m post p^{re}m.
Qu^{id} vides eos dicetes q^ua filij
 de ip^sa p^{re}s s^uba p^{re}cessit. sicut
 et o^mnes filij corporalis de cor-
 pore p^{re}s. actu carnale iⁿpli-
 cantes sp^{iritu}m ip^su^m passibili et in-
 deflexibili. cognosce quia
 implet mesura^m p^{re}m suoz
 gentiliu^m. **I**lli em^o tales deos co-
 lebat q^u sc^odm^u carne^m gnabat:
 et gnabat. **Q**u^{id} videris eos
 dicetes p^{re}m ho^mem crucifixu^m
 et a^uta et corpe noⁿ deu^m iⁿ cor-
 pore solo: scito q^um implet
 mesura^m indeoz p^{ri}mⁱ suoz.
No et illi ho^mem se c^{ri}stifuisse
 dicebat ad aplos. **E**re em^o
 implet h^o ip^su^m doctrina^m v^{ost}ra:

et vltus introduce sup nos
 sanguine hu⁹ hois. **S**i em
 ho p⁹ e passus: dimitto
 q^a vos mors hois no dei ser-
 uauit. **S**z dico. Iudei tale pec-
 catu fecerut: quale facit q^d
 homine occidit no deu. **A**n
 vides eos psequetes et facien-
 tes oia que dixim⁹ no mire-
 ris: implent em mesuram
 iudeoz et gentiliu p⁹ suoz.
Serpentes genimina vipe-
 raz: quo fugietis a iudicio
 gehene. **S**icut em serpentes
 p⁹ oibus malib⁹ astuciores
 sut: et astucia eoz no est i
 bono sed i malo: hoc em sp⁹
 aspiciut quo aliqui mordent:
 et ai momorderit quo se oc-
 cident: sic et oes p⁹ocrite
 astuciores sut: ceteris hoib⁹
 simplicat⁹ viuetes: sed i astu-
 cia sua cogitit quo aliqui
 ledant. et ai leseut ita sim-
 pliciter abulat qⁱ q^d nemini
 nocuerit. **G**enimina vipraz.
Superi⁹ dixim⁹ de iudeis quo
 p⁹ singulas gradues iuicem
 sua facta co⁹depuabat: et sp⁹
 p⁹res rephendebant⁹ a filiis
 suis. **I**te filij rephendebant⁹
 a filiis suis. **I**deo ergo eos vi-
 pere filau: qm⁹ talis e vipe-
 raz natura q^a co⁹eperut
 i utero mat⁹: nati eoz tu p⁹
 uteru mat⁹ eb sic procedut.
Ite ipi nati q^a conceperut
 sic p⁹ant⁹ a sua fetura. **S**i-
 cut ergo vipere semp paren-

tes comedut. et comedut⁹ a pul-
 lis suis: sic et iudei semp pa-
 tres co⁹depuat: et co⁹depuat⁹
 a filiis suis. **Q**uo fugietis a
 iudicio gehene. **N**uq⁹ sepul-
 chra sc⁹ edificantes: an po-
 tuis a malicia corda v⁹ra mu-
 dantes. **N**uq⁹ sic iudicat de⁹?
 quo iudicat ho. **N**o ho⁹em
 iudicat in ope: deus aut i cor-
 de. **S**ine e aut ista iusticia.
 sc⁹ col⁹: et co⁹epne scitate.
Dom⁹ g⁹us pietatis e scitate
 diligere: deinde sc⁹: quia no
 sc⁹ an scitate fuerit. sed sanc-
 titis ante sc⁹. **S**ine ai ergo
 iustos honorat: q^d iusticia sper-
 nit. **Q**uo fugietis. **N**uq⁹ li-
 berabit⁹ vos sc⁹, quoz monu-
 meta ornatis. **I**te p⁹nt sancti
 amici ee illoz quib⁹ de⁹ i⁹mi-
 cus e. **N**uq⁹ p⁹ placata esse
 familia. dno ad⁹sante. **Q**uo
 fugietis. **A**n forsitam nome
 vacui vos liberabit. **Q**uia
 videmini ee p⁹ls dei. **Q**uid p⁹
 dest meretrici si nome habeat
 caste. **S**ic nichil p⁹dest p⁹adri:
 si seruus dei dicatur. **N**e pute-
 tis q^a melior e xpian⁹ impie
 agens qm⁹ impius. **D**eniq⁹
 qui peyor e tibi. **I**micus ap-
 tus: an qui fingit se amicu
 et e i⁹micus. **P**uto q^d melior
 e i⁹micus ap⁹tus: q^d amicus
 falsus. **S**ic et apud deu odibi-
 lior e qui seru⁹ se dei dicit:
 et madata dyaboli facit. **S**er-
 pentes genimina viperaz:
 quo fugietis a iudicio gehene.
Serpentes em sut et om⁹ he-

veria prudentes i malu: et stulti
 in bonu. Et sicut serpentes va-
 rij sut i corpe suo: sic heretici
 varij sut i errorib? suis: et mul-
 tiplices i malignitate. Qui de-
 posterunt ymaginē dei que ē
 i iusticia et salute veritatis?
 et suscipientes ymaginē serpe-
 tis q̄ est i malicia et scemate
 veritatis: facti sut serpentes filij
 serpentis illi? ad que dñs in pso-
 na dyaboli et ecclie dicit. Ecce
 pono inimicia iter te et millie-
 re: et inter semen tuū et seme-
 illius. Sup ventrē tuū et sup
 pectus tuū repes: et tū mā-
 ducabis oibus dieb? tuis. **Et**
 quā suam dñi: int? hereticos
 et xpianos nō p̄t par ee. Si
 ergo filios ecclie nō psequūt?
 heretici nec adūsantur: et ipsi
 filij sut ecclie. Si aut psequū-
 tur? seme sut serpentis illi?
 aut? semen inimicia? eret ad
 usus seme ecclie. **Pa** et ipsi q̄
 genuina sut serpentis. sicut
 sicut et ille sup ventrē suū. et
 sup pectus suū repuit? qm q̄
 q̄ faciūt p̄t ventrē suū faci-
 ut: et p̄t vana glāz pecto-
 ris suū. **Terra** aut comedūt?
 qm nemine lucant? et captūt
 i p̄fidia sua n̄ illos q̄ in terra
 sut: id ē carnales hoies. **Spūa**
 les aut viros seductio nō con-
 sumit. **Manducare** eā ē lucra-
 ri ul? acipere: sine ad vitā sine
 ad mortē. **Nō** solū aut serpe-
 tes sut sed et vipe? q̄a ut vi-
 pere rūpentes viscera matris
 nascitur: sic et auctores here-

su rūpentes mris? fide? ecclie
 p̄cesserūt ad p̄ncipatū. **Quo**
 fugietis a iudicio gehēne?
Sathas iudicatis nō ecclie,
 apice veritatis fide? tenetes?
 scripturas legētes. nō scrip-
 turis ardentes: p̄phetas et
 ap̄lōs. m̄tires nōnantes.
 nō opa martiri ymitates?
 nec cōfessiones eoz sequētes:
 nec auditis eū qui dicit.
Nō om̄s qui dicit in dñe
 dñe iheribūt i regnū celoz:
 s̄ qui faciūt voluntate p̄ris
 mei. **Sicut** eū om̄s q̄ deū
 vocat. dñi nō sut: sed qui
 faciūt voluntate dñi? sic nō
 om̄s q̄ in locis suis p̄dicant
 p̄phas et m̄tires. iā p̄ hoc
 sut cultores eoz. **Sz** q̄ opa
 eoz ymitant? et fidem se-
 quūt? **Ideo Omelia. xlvj.**
Ecce ego mitto ad vos
 p̄phetas et sapientes
 et scribas: et ex eis occidetis
 et. **P̄phetas** et sapientes. et
 scribas. ap̄lōs dicit. **Phete**
 em̄ erat: q̄ p̄phetico spiritu
 erat repleti. **Sapientes** aut
 corde erat? sicut p̄pheta dicit
 de eis: et eruditos corde in
 sapia. **Scribe** aut: quia de
 thesauro suo noua et vete-
 ra p̄ferebat. **Sz** p̄mū videri
 m? q̄ cū sit. **Ideo** ecce ego
 mitto ad vos. **Superius** dix-
 erat. **De** vobis scribe et pha-
 rizei et ypocrite q̄ edificat

tis sepulchra prophetarum et or-
 natis monumenta iustorum et
 dicitis? Si in diebus patrum nos-
 trorum fuissetis. non essemus
 socii eorum in sanguine prophetarum:
 volentes vos coram hominibus
 iustificare. quod secundum visionem
 operum iudicatis. et non coram
 deo qui corda cognoscit: quod est
 hypocritarum. Dicit ihesus tunc
 his iudeorum: et principibus sacer-
 dotum. Ergo ego mitto ad vos
prophetas et sapientes et scri-
bas: et ex ipsis occiditis et
crucifigitis: et persecimini
de civitate in civitate. Et me-
 sura homicidarum periturorum
 non bene plena impletis. pe-
 iora facturi patribus vestris: quoniam
 illi quidam prophetas occiderunt:
 vos autem ipsum deum prophetarum.
 Illi eos qui annuntiabant veterem
 filium dei: vos autem eum quem iam
 advenisse testantur: ut sic per
 omnia vestra homicidalia testi-
 monia vobis reddatis quia
 filii estis patrum homicidarum:
 ut non solum istorum sanctorum verum
 etiam per istorum sanguinem: omnis
 sanguis precedentium sanctorum ve-
 niat super vos. Hinc virtute
iporum verborum videmus. Quidit
ipse. quia intelligit corda eorum qui
tales sunt: ut faciat quod pa-
tres eorum fecerunt. Non apud
deum qui hominem occidere disponit.
anquam occidat homicida ha-
betur: et qui adulterum co-

mittere ausus est. anquam committat
 iam adulter est ante deum: et qui per
 iuramentum patris est. anquam in iuramentum
 in primis videtur? quia deus non
 ex operibus iudicat. sed ex cog-
 itationibus cordis: dicente
 apostolo. Testimonium reddite
 conscientia eorum: et cogitationibus
 tunc accusantibus se in die
 cum iudicabit deus multa ho-
 minum. Voluntas est enim quae
remunerat pro bono: a con-
depnat pro malo. Opera autem
testimonia sunt voluntatis.
Ut quod ergo expectet opera?
qui conscientias novit. Quis
et tu in aliquo negotio testi-
monia quis? an tibi res ipsa
sunt manifesta. sed dicit. Si
secundum voluntatem iudicat et opera
non expectat: non misisset ad
illos prophetas et sapientes.
Ideo expectat: ut et iudei secundum
conscientias suas solas condempnaren-
tur: et iusti homines occiderent.
Et quis scit quia malus iste dapa-
natus est secundum malitiam suam?
nisi demonstrat in opere. Quia
le est enim illud iudicium iustum:
cuius iusticia nemo cognoscit.
Non ergo deus querit opera pro-
se ut sciat quod iudicet: sed
propter alios: ut omnes intelligant
quia iustus est deus. Non deus
quidem omnium corda cognoscit:
et hominum et angelorum et spi-
rituum ceterorum. Cor autem dei
nemo cognoscit: neque homines.

neq; angeli. Ideo ergo et malis
 dat occasione p qua i opib;
 ondat ppositu voluntatis sue?
 sicut dedit scribis et pharize
 is: mittes ad eos pphas et sa
 pientes et scribas. **S**i bonis
 pbuit occasione p qua ondat
 voluntatis sue ppositu? sicut
 pphetis et sapientib; et scri
 bis pbuit: exitus sup eos
 psecutione scribar; et phari
 seoru. ut no sine ea quatu
 ad hoies coronarent. **S**ic
 si ho habens bnfaciendi ppo
 siti certu? iustu e ut deus
 pvideat occasiones: p quas
 faciat bo. **U**t qd pinguis ter
 ra iacet sine fructu? **S**ic iustu
 e ut ho mala voluntate habe
 ti pvideat causas p qb faciat
 mala: dicite salomone **A**d p
 uos pmas vias emittit
 dñs. **U**n dauid rogat dices.
Via iniquitatis amoue a me.
Nra et de beniuolis alibi ppha
 sic dicit. **E**ra no dimittit
 virgā padoz sup sorte iustoz:
 ut no extedat iusti ad iniqui
 tate man; suas. **I**d e no dat
 ptate demonib; sup iustos:
 ne qn cont voluntate suam
 mala copellant? face ab illis.
De malis aut sic dicit. stabim
 dedinates aut ad suffocatio
 ne: adduet dñs cu opatib; ad
 iniquitate. **I**d e qui dedinat; e
 ad malefaciendu: sociat illu
 cu opantibus mala. **U**tputa

volenti tibi elemosinas facere.
 occurrat an facie tua captiu;
 aut desolata vidua. a misera
 bilis orphau? no tm te mi
 sit ad utilitate illi? qntu illu
 tuisiuit ad utilitate tua: id
 e no tm pstitit illi p te. qntu
 p illu tibi. **N**ra qd per te illi
 pstitit: tpale e et terrenu.
Et aut tibi pstitit per illu:
 ppetuu e et celeste. **N**e putes
 quia p humilitate pauperu
 diuine fecit. qb et sine diliti
 bus poterat suscipere? sed p
 utilitate diuini paupes fecit:
 q ifructuosi et steriles erant
 futuri. n paupes fr; fuissent.
Si ergo bnface volentibus.
 qn puidet et causas bnfaci
 endi. iustus e de? sine dubio
 et qn maleface pangs. male
 faciendi puidet causas: no e
 iustus. **S**ic em bon; rogat.
 ne i occasione peccandi cur
 rat. dices. **V**ia iniquitatis amo
 ue a me: sic et ual; optat
 ut inueniat occasione noedi.
Ideo dicit dñs. **S**ic mitto
 ad vos sapientes et pphas
 et scribas? et ex ipis occide
 tis et flagellabitis: ut veni
 at sup vos ois sanguis iust;
 qui effundit. **E**rgo de? occa
 sione puidet peccandi. **S**ua.
Sed no ut peccare faciat: sed
 ut peccare ondat. **S**ic em. si
 tu uiaosu seruu coparnes.
 et volues mores suos scire?
 none portes an illu sacculu

ai solidis. a aliquo concipisabi-
 le abnt. **Ut** si quide seculi ille
 iocines fuit et sine timore
 porrigat manu sua et accipi-
 at id. nunq malefeci. **Aut**
 nunq tu cogisti eu ut faceret
 male. **Et** pparasti malicia ei.
Sic et de dms hoib' occasio-
 ne peccadi: si peccare valuerit
 no illos facit peccare: sed ma-
 nifestat ptnacia cordis eoz.
Ut veniat sup vos oib' san-
 guis iustus q effusus e sup
 terra a sanguine abel iusti-
 usq ad sanguine zacharie
 filij barachie: que occidistis
 inter tepla et altare. **De** no-
 tm sup iudeos qui ia no sut:
 sed sup vos malos homicidas.
Na in tpe abel iudei qde no
 fuerit: mali aut fuerit. **Na**
 qntu ad hoies mille sut gra-
 coes scdm diuinitates terrar:
 qntu ad deu due graties sut.
Ut puta p singulas graties
 fas bo pmittes de p pphas
 ad consolacione ppoz xpm eis
 pphetavit ventur. **Ut** puta et
 castita iudices tuos sicut pps:
 tur vocaberis ciuitas iusticie.
Ergo pmittit quide. no ante
 pstitit: pstitit aut nouissimis
 fas. **Sic** p singulas graties
 peccantib' mala pmittes de
 ad terrore eoz: huc eis pphe-
 ticie minabat iteritu que in-
 di sut passi. **Ut** puta terra vna
 deserta 20. **Ergo** minatus e
 oibus. no aut et reddidit:

sed reddidit gratia nonis.
Sicut ergo oia bona q i sin-
 gulis gratiis a constitucione
 mundi oib' sa merebant illis
 nouissis sut donata qui ve-
 ceperit xpm: sic oia mala
 q in singulis gratiis a
 constitucione mundi pati me-
 ruerit oib' iniqui. et scoru
 interfectores: sup nouissimos
 iudeos uenerit q xpm repu-
 lerit. **Aut** ita. **Na** q ab uicio
 mundi a talis gra dei donata
 e hoib' qualis in xpo: aut
 talis iteritus uenit sup ipi-
 os qhs uenit sup iudeos xpo
 repulso: et carnalia dico q
 passi sut a romanis. **Na** ut
 q peius continge pt: q deu
 ai tanta humilitate et mia
 ueniente ad se no suscipe:
 sed adhuc iterficere. et tali
 mo iterficere. **Done** q dicere
 deu ad alios q ceperit xpm.
Ergo ego mitto ad vos filiu
 meu i corpe uelatu. et disci-
 pulo. **Na** oie ipi. et recipie-
 tis eos. et credetis i eu: ut
 ueniat sup vos oib' iusticia
 q facta e ab abel usq ad za-
 charia. **Done** uerit dicit. **De**
 em qntu ad magnitudinem
 gre q data e hoib' in xpo:
 no dicit oem iusticia pcedi
 cu scoz q ab uicio uenit sup
 illos: sed pnto oim scoz iusti-
 cie tm mereri no potuerit: qn-
 tu illis donatu e. **Sic** et sup

iudeos q̄ crucifixerunt xpm. et
 persecuti sūt discipulos et veni-
 entes ad se q̄ntū ad magnitudi-
 dine ire q̄ effusa ē super eos?
 nō dicam q̄a om̄m ip̄iorū pec-
 cencū p̄cā venerūt sup illos:
 sed magis om̄m p̄cā impiorū
 tm̄ mali nō meruerūt quātū
 venit sup illos ut corporalia
 paterentur q̄lia x̄passi sūt a
 romanis? et sic postmodū oēs
 gn̄acōes eoz vsq̄ i fine sc̄li
 p̄icent̄ a deo: et ludibriū fie-
 rent gentib⁹ uniuersis sicut et
 sūt. **Vel ita.** Om̄s gens vel
 ciuitas nō cū peccauit statū
 pūnit eā deus. sed expectat p̄
 multas gn̄acōes? et nō m̄dat.
 et nō minat. interdū expte
 castigat: ut q̄tomagis eam
 diuici⁹ expectauerit: t̄to am-
 plius et dei iudiciū iustius
 sit: et illoz pena dignior.
Quā aut̄ placuēt deo perde-
 ciuitate illa ā gente? uidet̄
 om̄m gn̄acionū p̄cedencū pec-
 cata redde illis. **Quā** q̄ ille
 om̄s gn̄acōes n̄rebatur: hec
 sola ē passa. **Quid** ḡ. **Ius-**
tus ē de⁹? q̄ alioz p̄cā vni-
 dicat i istis. **Abst.** **Sz** qm̄
 q̄ illi merebant̄ isti passi sūt:
 et soli passi sūt talia cū nō
 soli peccasset̄: p̄terea q̄ illoz
 erat dicūt̄ p̄essi. **Res** em̄
 ista moralis ē: et sic om̄es
 hoīes cotidie facim⁹. **Ecce** em̄
 cū serui tui peccat. expoliab

unū. et itez p̄as ei dicēs? n̄
 obseruaueris h̄ passus es:
 siliter facis et alteri nō melio-
 rant. **Si** t̄currit vn⁹ castiga-
 tur sedm̄ p̄cā sūi? et videt̄
 quidē p̄ oībus ille solus casti-
 gatus: q̄a qd̄ alijs ē p̄missū.
 illi ē redditū. **Remem** aut̄ nō
 pro alijs ē castigat⁹ sed p̄ se:
 q̄a sedm̄ meritū culpe sue cas-
 tigatus ē. **Ille** em̄ p̄ alijs dicit̄
 castigat⁹: q̄ alijs peccantib⁹
 ip̄e castigat⁹ nō peccat. **Qui**
 aut̄ peccat̄ castigat⁹: non pro
 alijs sed p̄ se castigat⁹. **Sic** et
 gn̄acio ista p̄ p̄ribus suis qd̄
 videt̄ pūnita? q̄a illi territi
 sūt: ip̄i pūniti. **Vere** aut̄ nō
 pro illis: s̄ p̄ se cōdepnati sūt.
Hec eadem ad h̄eticos aduēt
 dicē xpm̄. **Ideo** ecce ego mit-
 to ad vos sapientes et scri-
 bas? et ex ip̄is occidētis et
 flagellabitis i synagogis
 v̄rbis: et p̄sequemini de ciui-
 tate i ciuitate? ut veniat sup
 vos oīs sanguis iustus: q̄ ef-
 fudit̄ sup terrā. **Vere** em̄ mis-
 si sūt sapientes adūsus he-
 reticos p̄res n̄ras? sapientes
 aut̄ nō h̄ati quoz sapiēcia
 i sensibus carnalib⁹ posita
 ē. et i lingua acq̄sita p̄ exer-
 citacione carnale: nō sapien-
 tes circa dei timore. nō sapi-
 entes circa noticiā veritatis.
Sapientes corpe. nō aū? ore
 nō corde: v̄bis. nō fidē. **De** q̄lib⁹

dicit propheta. **D**extera tua sic no-
 ta fac michi: et eruditos cor-
 de i sapia. **M**isit scribas. id e-
 pbrs et dyacones: et fecerit
 eis alia fecerit propheta. et aplos.
 et mrtirib. **P**res eoz quide
 passi sut ab hereticis patribus
 nris. nulli ignorat. **P**recedat de
 medio testimoniu septuagintu.
Ille em actus homi p singulas
 gnaciones deureb: sufficit ad
 testimoniu veritatis. **Q**ui sut
 filij phar. aplos. et mrtiru
 psecutione patiunt semp. et
 qui sut filij iudeoz atq gen-
 tiliu psequunt sp. q opus e
 vbi ad pbacione gnus nri
 cu res ipa loquat. **Q**u aut
 dicit. **V**t veniat sup vos oib sa-
 guis iustus qui effusus est a
 sanguine abel iusti. usq ad sa-
 guine zacharie. **N**o ita e in-
 telligedu ut omi gnacionu
 padeuan et psecutia meri-
 ta una gnacio psoluat: nec
 em iusti e ut alter p alteri
 puniat pccis. **E**t cu in die vin-
 dicte vnaqueq gnacio pmi-
 ta fuerit p pccis suis: de hac
 una et ipa gnacione vindicta
 videt ee. **O**mi em iquoz
 et psecutoz. et homicidaz
 a cayn usq ad fine: vna ge-
 neracio e. **E**t si no sut oes
 in tpe vno: omis sut filij pse-
 cutoris et homicide illi cayn.
Ideo et alibi dicit. **A**me dico
 vobis: no tnsibit gnacio h
 donec dia fiant. **I**de donec

impleat omne misteriu voca-
 cois scoz. **U**tputa. ut cayn p-
 secutor abel mortu e: facti
 sut gigantes psequetes filios
 seth. **E**t ecce cayn tnsit. sed
 gnacio ipa stetit: perierunt
 gigantes i diluuiio: sed nati
 sut ex chanaan chanaanici et
 ceteri geres psequetes filios
 sem. **G**igantes tnsierunt: s gn-
 acio ipa stetit sedm auaz. **C**ha-
 nanei gnacio eoz erat ique-
 ru: q fuerunt an diluuii. **I**nt-
 empti sut cananei ex pte a
 filijs israhel sicut legim: fa-
 ci sut ex eis aligenigene qui p-
 sequerent iudeos. **E**t sic et illi
 tnsierunt: s gnacio eoz stetit:
 postmodu conuersi sut geres
 queda ad xpm. **S**urrexerunt
 psidi iudei post xpm adusis
 xpianos. ipam habetes gn-
 acione qntu ad adam: qua ha-
 buerunt geres ille q pns pse-
 quebatur iudeos. **D**einde gen-
 tiles quide crediderunt omis:
 iudei aut defecerunt q psequ-
 bant eoz. **E**t sic iudei et ge-
 tes psecutores tnsierunt: sed
 gnacio ipa stat. **N**o de gn-
 acio iudeoz et gentiliu sunt
 heretici isti: id et mores et p-
 fidia sequit illoz sicut dixi
 m sup. **P**ostmodu aut et
 heretici tnsierunt ut non
 sint q mo ee vident: et fu-
 tiri sut gentiles et pli ante
 xpi: et tnsierunt ipsi. gn-
 acio iustoz stabit i illis. **D**e

gratiae enim iustorum erunt eam illi qui fuerunt? et impletur quod dictum est: non transibit gratia ista donec omnia fiant. Iherusalem iherusalem quae occidis prophetas: et lapidas eos qui ad te missi sunt. Quia futurum tibi prospiciens dominus. proinde debet eam ruinam civitatis illius: et plagam quam a romanis ventura fuerat super populum illum. Deo extollens lamentum. lugebat illa dicens. Iherusalem iherusalem. Recordabatur quidem sanguinem sanctorum suorum qui effusus erant ab illis: et qui adhuc postmodum fuerant effundendi. Sed non tamen dolebat de iherusalem sanctorum. scilicet quale illis gloriam imparetur pro morte carnali: sed de illorum iherusalem flebat: quibus et in isto saeculo mala ventura fuerant: et in illo peiora. Nos enim bene facientes non deo prestamus gratias: deus enim gaudet non de suo lucro sed de nostra salute: sic peccantes non deo nocemus sed nobis: deus autem tristatur non de sua iniuria: sed de nostra perditione. Sicut rex benignus audies criminosas personas. lege quidem compellente ipse mortis suam dicitur contra eos: tamen misericordia instigante lacrimas fudit super illos et voluit illos ad vivendum. et non potest compellente contra dicente sibi iusticia: quia misericordia tua est vera misericordia si sic facta fuerit. ut iusticia pro ea non contempnat: si autem contempta iusticia

ipam misericordiam observet: ipam misericordiam non est misericordia sed fatuitas. Sic et dominus ipse quidem mortis suam dicitur super iudeos dicens. Ecce ego mitto ad vos prophetas. et ex ipsis occidetis. ut veniat super vos omnis sanguis iustus: et ipse eos miserabili lamentatione plangebatur dicens. Iherusalem iherusalem. Nam deus iustus compellit cum magno dolore peccatores dampnare. Non enim sic dolet quia ipse ab eis offenditur: sed quia violenter cogitur perdere aliquem. qui omnes cupit salvare. Nam quodammodo contra naturam est contempnare. Ita enim contra iustitiam dei est salvare vel perdere. Sed dicit aliquis. Cum iustitiam habeat deus perdere vel salvare? quibus enim iustus compellit contempnare si non vult. Tu qui non desideras misericordiam dei. Nam sicut qui desideranti misericordiam dei negat crudelis est: sic qui non desideranti misericordiam praestat iustus est. Sed dicitur. Quis est homo qui non desiderat misericordiam dei? Tu qui permanes in peccatis. Desiderare autem est misericordiam dei: converti ad deum. Ille enim desiderat misericordiam dei: qui timet iram eius. Qui autem non timet iram eius: non desiderat misericordiam eius sed contempnit. Iherusalem iherusalem quae usque nunc luctata es contra misericordiam meam tuis peccatis: nunc autem misericordia superasti. Volo enim in te miseri: sed

vires me faciendo non habeo:
 nec possi amplius iam sufferre.
 Inaccessibilis enim iniquitatibus
 tuis misericordia mea quasi iam lassata
 proposito suo defecit. Quae occidit
 aduersarios: et lapidas eos
 qui ad te mittuntur. Misi ad
 te ysaiam: et sarcasisti eum. Mi
 si ad te iheremiam: et lapidas
 ti eum. Misi ad te ezechielem:
 et tractu per lapidem excerebunt
 ti eum. Quo sanaris? qui nul
 lum ad te medicum venire per
 mittis? Quo aures infirmi
 tate tua? que omnem medicinam
 contempsit? Haec mecum non peccata:
 ut tibi parca peccatrici.
 Illorum vitam neglexi: ne tua
 morte viderem. Omnes medici
 spiritalis vite defecerunt: et tu
 curata non es. Insanabilis passio
 tua: vicit arte diuinam.
 Si de morte tua gauisus fu
 issem: nunquam misissem ad te
 prophetas si te perdere voluisses.
 Ego tibi quod faciam? si tu impa
 viue non vis. Quocumque volui
 congregare filios tuos sicut
 gallina pullos suos: et no
 luisti. Cum te in egipto quasi
 sanguinari accipiter sequeba
 tur pharaon: misit moysen et
 aaron quasi duas molliissimas
 penas nunc mee? et liberatos
 vos de unguibus eius in pueri in
 deserto et nolulistis. facientes
 vobis vitulos in ore: ut ser
 uiretis potius ydolo mortuo

quam deo viventi. Quocumque volui
 congregare filios tuos sicut gal
 lina pullos suos: et nolulistis.
Quare si vis in iudicio quocumque
 peccauerit: et tradidit illos deo
 et iterum liberavit. Gallina
 eade posuit similitudinem. Sicut
 enim pulli gallinarum pastu suo
 sequentes per diuisa vagantur: et
 maternis vocibus congregantur?
 sic et populus dei carnale volun
 tate et mundiale concupiscentiam
 sequentes per diuisos vagantur
 errores: quasi eadem mater per sac
 dotes modo in acceptis modo
 blandimentis quasi quibusdam vocibus
 congregare et allactare
 festinat. Et quemadmodum gal
 lina habet pullos vocando
 illos non cessat. ut assidua vo
 ce vagantem superet pullos
 suos? sic et sacerdotes in doctri
 na cessare non debet: ut studio
 et assiduitate doctrinarum suarum
 negligentiam populi errantis emen
 dent. Et quemadmodum galli
 na non solum suos vocare facit:
 sed eadem cuiuscumque volatilis et
 ceteros a se diligit quasi suos: ita
 et ecclesia non solum suos christianos
 studet vocare: sed siue gentiles
 siue iudei suppositi illi fuerint.
 omnis calore fidei sue vivificat
 et in baptismo generat. et in ser
 mone nutrit. et materna
 diligit caritate. Et ante hec
 eadem hereticis concipit. Iherusalem
 iherusalem. Hic intelligite spiritus ecclesiarum
 que dicitur civitas peccatrix: dicitur

fundamenta posita sunt super mon-
 tes scripturarum. Sic ergo illi in-
 dei spirituales egressi: crediderunt
 in christum. Illi autem qui erant iherusalem
 corporales. erant manentes in cor-
 porali iudaismo. persequentes
 spirituales iudeos: id est apostolos
 ceterosque ex circumcissione creden-
 tes. Sic et de ista noua iherusalem
 id est de ecclesia que spirituales christiani
 fuerunt: relicta corporali ecclesia
 qua perfidi occupauerunt violenti-
 tia exierunt ab illis. magis
 autem exierunt a nobis: sicut
 iohannes exponit. Ille enim de ec-
 desia exire videtur non que corpo-
 ralmente existit: sed que spiritualiter
 veritatis fundamenta relinquit.
 Nos autem ab illis eximus corpore:
 illi autem a nobis spiritu. Nos ab
 illis eximus loco: illi a nobis
 fide. Nos apud illos reliquimus
 fundamenta parietum: illi apud
 nos reliquerunt fundamenta
 scripturarum. Nos ab illis egressi
 si sumus secundum conspectum hominum:
 illi autem secundum iudicium dei. Ideo
 et illi corporales christiani. perse-
 quuntur nos spirituales christi spiritus
 colorata varietate fundata.
 Propterea quo ad illam iherusalem
 corporalem hec dicta esse videtur.
 Iherusalem iherusalem. que occidisti prophetas:
 et lapidas eos qui ad te mit-
 tuntur. Non dicitur que occidisti et
 lapidasti: sed que occidisti et
 lapidas eos: id est que oppro-
 brium et quasi naturale consuetudi-

ne habes ut occidas et lapidas
 eos. Non enim occidit a lapida-
 uit scilicet an christum et cessauit
 facere post christum que fecit: sed eadem
 fecit apostolis que fecit aliquando
 prophetis. Sic et hereticorum ecclesie
 sunt. Non solum persecuta est pres-
 byteros. et persequi iam cessauit:
 sed eadem filii eorum faciunt nobis:
 que presbiteris nostris fecerunt pres-
 byterorum. Mittuntur enim ad illos viri
 fideles. quocumque sentiantur illos
 et fideles certamen fidei commo-
 uent. non ex ebrietate vini sicut
 fieri solet frequenter: sed ex ali-
 qua causa religionis mittuntur
 ad illos. sicut mittebat prophetas
 et apostoli ad iudeos. Non ad salute
 eorum. insanabiles enim sunt: sed ad
 iudicium ipsorum. ut sine excusa-
 tione ignorantie iudicentur. Item
 aliter. Heretici et prophetas et
 apostolos et martires quo sunt apud
 nos sine dubio occidunt in vrbis
 suis et actibus: quocumque enim
 leguntur in ecclesiis nonis. verba
 et acta prophetarum et apostolorum. prophetas
 et apostoli nichilominus loquuntur
 ad nos quos omnes missos ad
 se heretici dum negligunt et ma-
 le interpretantur. occidunt et lapi-
 dant eos. Ut autem manifeste
 cognoscas quomodo prophetas et apostoli
 ab hereticis occiduntur et lapi-
 dantur: primum intellige quomodo nas-
 citur christus nobis. quomodo occiditur.
 Cum enim credimus in christum christum
 quam et formam in nobis:
 sicut dicebat apostolus galathis.

et ecclesie

filii mei q̄s iterū p̄turio: do,
 nec formet̄ x̄p̄s i vobis. Con-
 sequēter et q̄m p̄dim̄ fide x̄p̄i:
 x̄p̄m occidim̄. Sic et p̄ph̄e
 apud h̄eticos occidūt. Nū-
 em̄ fidem et veritatē v̄borū
 eoz p̄sā interpretatōe subuer-
 tūt: p̄ph̄as et ap̄los occidūt
 in se. Verbi em̄ s̄gnis: veri-
 tas ē qui vivificat v̄bū. Q̄
 aut̄ v̄bū q̄d nō habet i se ve-
 ritatē d̄i: mortuū ē: quā ad
 modū sine s̄gnē corp̄. p̄p̄ta
 oīa v̄ba divina q̄uis iusticia
 sint et icōposita: vivā sūt.
 Nūc itus in sensibus suis ha-
 bēt posita veritatē d̄i quasi
 s̄gnē i venis r̄dusū: et iō
 vivificat audientē: sicut testa-
 tur petrus ad x̄p̄m d̄ies. Quō
 ibim̄? v̄ba vivā habes. Quā
 aut̄ v̄ba seclaria nō habet
 in se v̄tatē d̄i q̄uis sint cōpo-
 sita et i geniosa mortua sūt:
 q̄m i venis sensū suoz non
 habent veritatē d̄i. p̄p̄ta nec
 audientē salvāt. S̄dm̄ h̄ec
 idelligē quō h̄etici occidūt et
 lapidat̄ p̄ph̄as et ap̄los ad se
 missos. Quocōs em̄ veritatē
 v̄borū eoz gladio maligni sp̄s
 et p̄vbi p̄vsi corripūt et
 effundūt i terrā: et q̄ciens
 aliud idelligēs i v̄bo p̄ph̄az
 et ap̄loz. aliud p̄loquit̄: i
 p̄lo blasphemias suas q̄ la-
 pides quosdā iactat sup̄ ap̄los
 et p̄ph̄as. Quocōs volui cō-

gregare filios tuos etc. Quo-
 cianscūq; em̄ sicut d̄rim̄: it̄
 hereticos et fideles fidei moue-
 tur certamē: evident̄ vlt̄ il-
 las d̄i cōgregare sub verita-
 te penaz suaz. id ē testame-
 toy. Quocianscūq; legunt̄
 apud eos v̄ba p̄ph̄az et ap̄loz.
 illi aut̄ nō q̄i domestici pul-
 li galline q̄ sūt i eccl̄is: s̄
 q̄i silvestres pulli s̄gnina-
 rii vlt̄uris aut accipitrib̄
 nō solū ad veritatē d̄noz
 testamētōz venire nō acq̄es-
 cūt: sed adhuc v̄runt sup̄
 ip̄am gallinā id ē eccl̄am
 et diripiūt et dissipāt pul-
 los ei⁹ et debellant eā: to-
 cies vlt̄ eos cōgregare. illi
 aut̄ nolūt. Ecce relinquet̄
dom̄ v̄r̄i deserti. id ē. Ecce
 nūc tēpus ē iā in istanti cū
 ego fuero crucifixus: stāde-
 tur velū tēpli. et searta mis-
 teria s̄tatib̄ ei⁹ publicabūt̄:
 et recedet ab eo sp̄s d̄i. Et
 sicut corp̄ aīa recedetē p̄us
 quidē fragesat: deinde putres-
 cat et soluit̄: sic et tēplū ves-
 trū d̄i sp̄i recedente ab eo. p̄-
 us quidē sedicōib̄ et idisti-
 plinacōib̄ replebit̄ tyūnidis
 q̄i d̄no eū nō gubernāte. de-
 inde veniet ad r̄uinā. Sicut
 em̄ an̄ morte h̄ois israh̄i-
 lis p̄cedit ifirmitas: sic et
 an̄ r̄uinā. ā h̄ois. ā loci ali-
 cui⁹ ā civitatib̄: remēdabi-
 lū p̄cedūt p̄cā. Sicut em̄

pulli a mīe frēpter vocati. cū
aut nō obaudier. neq; secuti
fuerūt mee mīez. mīe lōgē
abente. ā venit accipit et di-
ripit eos: ā lōgus euagāt
ut pereat. Sic et dñs frēpt
iudeos vocauit. qm̄ nō obau-
dierūt. neq; secuti sūt eū. rece-
dente illo ab hīs. ad gentes.
venit q̄ accipiet rex roma-
nus et pte quidē eoz comedit
fame et gladio. Alij autē p
singulas puicias disp̄si sūt
ut p̄irent. **Dico em̄ vobis:**
nō me videbitis amo donec
dicatis. Indictus qui venit
in noie dñi. p̄cessores nri an-
ponit circa ipm̄ die iudicij
et resurrectois quosdā credi-
tuos ī xpm̄: qd̄ ap̄ls siḡre
videt. diceb. Et pte in isrl̄.
ceatib̄ cōtigit donec plenitu-
do gr̄an̄ itaret: et sic oib̄ is-
rahel salu9 fiet. Et sequens
illa l̄cō tota hoc dicere velle
videt. Si q̄s aut̄ ministeriū
hoc p̄ illū putat impletū q̄
ī actib̄ ap̄lōz legit. qd̄ pet̄
credente alij ap̄li crediderūt:
intelligat p̄ tres causas nō
eē verū. Primo. q̄a tūc p̄s
modica scdm̄ electionē credi-
dit: nō totus isrl̄. **Secūdo.** q̄a
illi an̄ gētes crediderūt: nō
post gētes. **Tercio** q̄a qm̄ h̄
fca p̄dicabat ap̄lis. id̄ gen-
tes crediderūt. et tñ iudeos
siḡt credituros ap̄ls dicens

ad gētes. **Sicut** vob̄ aliqui nō
credidistis deo? nūc misericor-
diā estis cōsecuti p̄ illoz in-
credulitatē: ita et illi nūc
nō crediderūt ī v̄m̄ miserao-
ne ut ipi mīdz cōsequatur.
Cōdusit de9 oēm̄ incredulitatē:
ut oib̄ misereat diceb. **Ro-**
me videbitis. id ē donec ve-
niat tēpus ī quo dicatis. **Be-**
nedit9 q̄ venit ī noie dñi.
Vide em̄ xpm̄. ē ipm̄ in fide
cognoscere: sicut ad iherlm̄ di-
citur. **Relinquet vob̄ dom9**
v̄m̄ deserta? saliet cū filii
dei occideritis apud vob̄: cū
de tēplo carnali erit ad tem-
plū spūale qd̄ fuerant sc̄i.
Sic sicut ad oēs hereticos
videt. **Et dicit. Relinquet vob̄**
dom9 v̄m̄ deserta? id est ex
quo v̄m̄ veritatis gladio me-
daatatis occidistis: v̄m̄ apud
fideles xpc̄ nascit. apud here-
ticos occidit. **Ideo** ex quo de
ecclā carnali erunt spūales
id ē xpc̄. id ē de p̄lo qui vi-
debat xpc̄ian9 et nō fuit:
dom9 eoz ē deserta. **Quia** p̄
fasi a dño viue nō possit:
sicut nec mēbra a corpe pre-
fisa. **Deserta** ē nō a malis
sed a fas: id ē a fide et a gr̄a.
Ita hō qui dei nō ē motus
ē: sic ecclā licet habundet
hoibus nisi boni sint. vacua
est. **Capitulu xxiiij.**
Omnia. xlvij.

Egrediente ihesu
 de templo: dicit
 ei. Magister.
 Sup ingressus e
 templu quere ei
 sanctitate? sed cu nichil ibi
 san uenit: exiit de templo:
 qa edificiu ab hoie stabat.
 sed sctas accidit qua fecit
 deus. Templu homi e edifi-
 catio lapidu: templu dei e co-
 gregatio electoy bn consanau.
 Ibat de templo foras: id e de iu-
 deis ad gentes. Ibat no solu
 corpe sed uoluntate: recedens
 i spualib? Si pplares pecca-
 uerit: p penitenciam corrigut.
 Si sacerdotiu sit dissipatu qd
 e ppli fundamentu? qd faciet
 deus. Hac racione gerte iudea
 relinques in alio loco. id e in
 medio gcau uniuersay noua
 posuit fundamenta: id e aplos
 et oms honos triffereb q fue-
 rat ex iudeis: dicente ppha.
Conuertat ad me: qui timent
te. Noua sibi fecit ecclesiam
 et amouit illa: ut sicut mu-
 tauit et locu. mutaret et mo-
 res: dices p pphaz. Audi filia
et uide. et inclina aure tua.
et obliuiscet pplm tuu et do-
mu patris tui: qa concupiuit
ux spem tua. Ibat. nunq ad
 illud templu reuersurus. Item
 maledixit ei dices. Nuqm ex
te fructy nascat? Hec em sy-
 nagoga erat illa fialnea or-

nata folijs et fructib? uacua:
 q arbor uidebat? sed no erat.
 Sic iudea vba sctatis porbat.
 opa pietatis no habuit? ui-
 debat? pplus dei: s no erat.
 Ad qua uenit xps esurieb.
 Xpus sic esurit? quo faciat?
 Faciat in fide homi: esurit
 i infidelitate eoy. Hic nulla
estam huane sctatis iueni-
ens: egressus de templo tris-
tis ibat et iusticebat. Nam
 apud samaritanos i pegna-
 cione faciatu e. Apud iude-
 os in domo ppa mansit ie-
 ius. Na ibat: hoc sigt qd
offensus egressit: tanq qui
aliquid perdidit. et qd sperabat
no iuenit. Ideo aplis q do-
 low repletus ondit. Amen
dico uobis: no stabit hic la-
pis sup lapidem. No pot pa-
 cifice loqui: cor habes turba-
 tu. Et accesserunt ad eu disci-
puli ei: et onderunt struc-
tura ei? Adhuc apli carna-
 les. spuales oculos captos
 nodu habebat: io spualiter
 no uiderunt. Tomi templu iace-
 bat spualiter dissipatu. Et
 illi q mirabile copositione
 templi xpo monstrabat? no in-
 telligetes qa homo delat
 i edificacoe parietu: deus
 i conuersacoe homi sicut dicit
 ppha. Dilgeri decore domus
tuę: et locu habitacuis glie
tuę. Ide decore que prestat
 uoluntas gcau. Decor car-

ne delectat: ille aiam viuificat:
Ille pro tpe deludit oculos:
 iste semp edificat intellectus
Ihus eis cudit. **D**ico vobis:
no relinquet hic lapis sup
lapide. Apli vna rem credide-
 runt sed inutilem: xpus eis
 duas res salutares dedit per
 vna responsa. De futuro eos
 amonet q̄ p̄scius de: de pre-
 senti eos docuit q̄ benignus
 nigr. **Q**ue vident in seculo
 corpalia sut: que no vident
 eterna sut. **V**na peribit oia
 ab hore constructa: qa soluet
 q̄ deus creauit. **O**me qd vi-
 detur carnis e misteriu: q̄ no
 videtur aiaz. **C**arne tunc seute
 oportet q̄ visibilia tñseant:
 qa caro e dñā visibilium. **S**i
 ciuitas fuit regi rebellis: tunc
 tollet ptem inde ciuitatis et
 illa faciet deserta: ut qui po-
 testate regis no nouit i bono:
 ea cognoscat i malo: et ipa
 desercio tepet qd p̄us valuit
 ei p̄piciatio regis. **H**ec gens
 michi suo regi celesti rebellis
 facta e: lege mea cōtepnedo:
 ministros xmeos occidendo: me
 interfice cogitando. n̄ me defen-
 deret immortalis natura: ideo
 tolla ab ea spm̄ meu sanctu.
 et angelos q̄ custodiebant
 ciuitate mea: ut no stet hic
 lapis sup lapide. cu salus ab
 ea recedit. p̄dicio dñabit ei
 bedente eo sup more oliueti 25

Tueretur ab eo discipuli qm̄
 hec erit: ut no stet i teplo
 lapis sup lapide. **E**t addnat
 interrogatib⁹ suis vnu alte-
 ri ut significet scali sine:
 cui⁹ xpc no fecerat mesione
Sed illu p̄nu interrogat re-
 se: et p̄pter se. **H**oc emi scdm̄
 nobis et p̄ nob: nā neq̄ te-
 pli ill⁹ distupcoem asserim⁹.
 nec illi scil sine. **I**deo illis ex-
 pediebat audire signa distup-
 cionis illius: nobis expedit
 cōsumatōis signa cognoscere.
Sibus laborantib⁹ dulcis e
 finis. **M**ator interrogat ubi
 e masio. **M**ercenarius con-
 putat quo ano cōplet. **P**reg-
 nas de mese decimo cogitat.
Sic serui dei de sine q̄sierut:
 nā ubi thesaurus. ibi cor. **S**a
 illu loci respiciunt: ubi habet
 reposita coronā. **N**am utile
 e tepus cōsumatōis cognos-
 cere. **N**ā in itinē cōstitutus.
 q̄nto plus appi quat masioni:
 tanto plus festinat. **N**ā i lo-
 ga via veloces hoies pigre
 abulant: et in breui pigri
 velociter vadut: nā p̄pqua
 spes extitit virtute. **V**nde
 paul⁹. **P**ior e nra salus 25.
Ideo q̄to laudabiliores sut q̄
 prius erat: tanto vituper-
 biliores qui p̄ xpm̄ sunt: et
 adhuc de seculo recede nolim⁹.
Illi sciebāt sine ee venturu:
 sed qm̄ nesciebāt. **R**os emi dno
 demōstrante cotidie mūdum

finia videntur sicut mali serui
 ia albescit aurora et adhuc
 dormim? Na peccatores nu qm
 putat scilicet fine ee ventura?
 qa qd audiunt no credunt illi qd qd
 condie vident: na motuos
 condie malibus suis portat
 et tu mortales ee no putat.
Et rudes dicit eis Videte
ne qd vos seducat. Quid
 interrogat apli si inter hec
 duo scdm signu erit desola
 tionis iherlm? No em ei q
 una erit i consummatione mu
 di ecclia desolata e aut de
 solanda. adhuc tu illa que
 videbat ecclia q una eat
 aut e. Dns em no dicit
 separati q signa pertinet
 ad destructione iherlm: et q
 ad consummatione mundi? ut
 eade signa ptine videantur
 et ad consummatione destruc
 tionis iherlm. et ad onfione
 consummationis mundi: qa no qd
 hypotusa p ordine exponit
 eis quo res erat agenda?
 s ppheticu more dicit eis q
 erat agenda: ppheta semp
 p misteriu dicit. Quid g
 hic sigt de fame et bello de
 terremoto. Si ad plenu vo
 luntate intellige no put ptine
 ad manifestatione destruc
 tionis iherlm: qa tu spualit
 gens contra gente no surrex
 it. id e hereses cont hereses?
 na tpe aploz surrexerunt.

tpe xpi germinauerit: xpi b
 nis maturauerit et puallue
 rit. Tunc fames no erat spu
 alis: sed vbertas. Dicit ppha.
 Visitasti tra: et rebristi ea.
 Et si volumus h signa tm
 corporaliter itelligere. no p
 ficiunt ad manifestatione co
 sumationis mundi? na bel
 la corporalia semp fuerunt: et
 semp erunt et fames et ter
 remoty. Ideo nullu hoz pt
 ee certu signu futuri alicui?
 sed oportet q sit aliqd no
 un qd sit signu. Sicut g
 fuit iherlm corporalis expug
 nata. sic iherlm spualis? id
 e ecclia xpi que in fine mu
 di teptanda e et id teptat?
 et sic illa signu carnaliter
 destructione iherlm et spua
 liter teptatione id e consuma
 tione futura. id ad utraque
 porrige dextera. **Videte ergo**
ne qd vos seducat. Multi
em veniet et dicit: ego su
xpc. hec dicit aplis hys q
 fuerunt anq caperet iherlm:
 qa pns venturi erat pseudo
 xpi? et hoc erat pmi signu
 destructionis iherlm qd factu e:
 qa venerunt qda in noie xpi
 qd aplis tangit. hec tantu
 pribus nris dicit q fuerat
 anq teptaret ecclia: quia
 vetura erat heresis et mlta
 medacia dicetes. Ego sum
 vbi dei xpc. Et hec signa

fuerunt expugnatiois ecclesie. et
 facti e vere postq̄ ex tpe the
 odosij p̄uariationib⁹ multis
 expugnaret ecclesia: multa dog
 mata p̄cesserunt ex tpe con
 stantini dicencia hac e vbu
 dei? p̄ q̄ signa intellige potue
 runt perichlita ee ecclesiam
 epi: si p̄pha an̄ intelligi potu
 issent. **Multi veniet in nomine**
meo: et dicent. Ego sum xpc.
Veniet sponsi: ut sponse cas
titas temptata p̄bebit. Nam
 sicut ois mulier q̄ diu non
 amonet a malis viris non
 cognoscat vtru sit casta? si
 aut amonita cōsacram viro
 seruauerit: tuc merito casta
 laudat. **Sic eccle fides non**
bene cognoscat: n̄ antixpc
venerit. **Vel de istis malis**
q̄ veniet an̄q̄ temptabit
ecclesia. Na sicut cu dom⁹ i ce
 dio cōprehedit: oēs latrones
 eriget queretes quilibet
 qd̄ impiat. **Sic qm̄ casus sp̄n**
aliter iudeoz a xpianozū
fieri cepit: oēs demones i
surrexerunt sup suos m̄stros
quentes quilibet quos p̄dat.
Dicit p̄pha qm̄ i nocte oēs
bestie circumerunt militantes:
hoc mō posuit tenebras: et
facta e nox. **Sic demones**
sp̄nales bestie? q̄ diu lux xpi
e sup terrā: i cubilib⁹ id e m
cordibus maloz nō se onduit.
Qu aut tenebras impietatis
videt dn̄ari? tuc demones

p̄cedit a eoz m̄stri de latibu
 lis: quentes q̄ p̄nt deuorare.
Ideo videte ne quis vos sedu
cat. **Sicut hō circa mortem**
fantasias videt: sic mundus
i certu mltos paciet errores.
Un papue loq̄tur ad sacer
dotes: licet ad oēs loquat.
Videte? vos ep̄s lucra ver
bu vite cōtineta: q̄ candela
bra lucernis noctis extinctis.
Ecclesia a latronib⁹ e p̄data:
paciens i tenebris. **Quo stat**
dom⁹? si cōhipne ceciderint?
Ideo iubet eos sp̄nalit̄ aspice:
p̄ bone cōsacris mente illu
minata. **Cui bn̄ cōuersat:**
bn̄ intelligit q̄ sūt doctores.
Cui peccat nō intelligit? q̄
sensus ei⁹ tenebrosus e: ideo
nō discernit inter seruos dei
et dyaboli. **Un oculos habes**
acutos delonge cognoscat q̄s
sit amicus et q̄s nō: sed infir
mos habes oculos nō cognos
cat hec. **Multi veniet i nomine**
meo: ad tēpus aplōz p̄inet.
Sciens dyabolus q̄a adhuc
uoluit eras xpc i mūdo: q̄a
veritas ei⁹ adhuc erat igno
ta: q̄a apl̄ ei⁹ mlti inerti:
multi traduabāt xpas i
mūdu? ut hoies volentes ad
xpm̄ venire p̄ similitudinē
noib⁹ ei⁹ t̄nsirent ad dyabolu:
et volentes ad eū ire: erent
ab eo. **Sicut rex in bello vict⁹**
et fugatus ab alio rege? iduit
idumetu regis victoris: ut po
pulus victoris sui regis scema

aspiciet. et signum p[ro]ph[et]ie eius: du-
 putat ad p[ro]p[ri]am curie rege[m] au-
 rit[em] i[n] man[ibus] adu[er]sarij sui. Sic
 dyabolus armabat suos mis-
 tros sub no[m]i[n]e xp[ist]i: et homines
 decipit. Postq[ue] vero xp[ist]i noti-
 cia i[n] m[un]do p[ro]valuit p[er] eu[an]ge-
 lia et p[re]cepta ap[osto]lo[rum]. et sic no[n]
 poterat. q[uonia]m xp[ist]us erat manifest[us]
 o[mn]ib[us]. ideo alio mo[do] submisit
 xp[ist]os p[er] v[er]ba hereticor[um] dice[n]s:
 ego su[m] xp[ist]us. Audietis p[re]lia:
et opinion[es] p[re]lo[rum]. Tunc eni[m]
 dixit. corp[or]aliter p[ro]ph[et]ia audien-
 da: q[ui]a contra iudea[m] p[ro]ph[et]abat
 ip[s]e. Un[de] no[n] statim ad iher[osol]imam
applicavit! sed ad o[mn]es civita-
 tes ille[rum] regionis! et illis cap-
 tis. novissime obsedit iher[osol]imam: i[n]
 m[un]doavit ap[osto]lis. Videte ne tur-
beni: sed opus p[ro]ph[et]ie v[est]re
 implete. Ulla iher[osol]imam negli-
git ecclesia! na[m] nisi t[em]plu[m] illud
 destructu[m] fuisset. observantia
 legis no[n] fuisset co[m]pe[n]denda:
 ideo destructu[m] e[st]. ut si velit in-
 dei postea servare no[n] possent.
 aut de pascha. a de sacrificijs.
 et alijs festivit[ati]b[us]. Caedert
corp[or]alia et figuralia: et sur-
 gunt sp[irit]ualia. Post annu[n]ciavit
heresim. qua[m] antixp[ist]us faceret
 in fine circa xp[ist]ianos p[ro]ph[et]ias.
Ita ex[er]cit[us] dyabol[us] erroru[m]
scandala no[n] statim oppressit
ecclesiam! sed p[ri]us p[er] di[vers]a loca
 scismata ex[er]citavit: ut p[ro]ph[et]ia quo[ni]am
 i[n] illa civitate h[ab]ere p[ro]ph[et]avit! et
 sic audiebant[ur] a xp[ist]ianis scis-
 mata donec veniat[ur] ad h[er]eses

o[mn]ibus peiores: sic i[n] illis no[n]
 erat opus xp[ist]ianis turbari!
 q[uonia]m oportebat h[oc] fieri: na[m] xp[ist]us
 dixit ap[osto]lis. Oportet i[n] vobis
hereses e[ss]e ut p[ro]bati manifeste
tur! et sicut illis tunc audien-
 tib[us]. phor[um] no[n] fuit finis gen-
 tis iudee: sed postea iher[osol]imam
 e[st] debellata! et iudei p[ro]p[ri]i
 q[ui]dam bestijs. quida[m] venditi
 ad servitute[m]. q[ui]da[m] inter gentes
 dispersi! sic i[n] illis audientib[us]
 scismatu[m] p[ri]m[um] v[er]o no[n] fuit
 finis. sed postea ecclesia e[st] debel-
 lata ad p[ro]nunciato[n]em r[ati]o[n]is se-
 ducti. alij co[n]tracti: i[n]o dicit. no[n]
 lite turbari! sive tunc audien-
 te carnalium phor[um]. sive sp[irit]ua-
 lium. Un[de] i[n] tribulato[n]e erunt q[ui]
ea q[ue] su[n]t i[n] m[un]do no[n] p[oss]unt eis
nocere q[ui] su[n]t extra carne[m]: nec
medaces eos ledunt i[n] quib[us]
medaces se seducunt. Na[m] sicut
 i[n] ca[m]po tabernaculo circūda-
 tus t[em]pestate[m] audit et sonitu[m]
 stillar[um] sed flatu[m] no[n] sentit!
 sic qui i[n]tra iusticia[m] sedet i[n]
 clausis quo[m] m[un]dus co[n]cutit:
 tribulato[n]es audit. miseria[m]
 videt. ip[s]e no[n] movet[ur]. Insurgit
gens contra gentem. Tunc o[mn]es
 gentes q[ue] videbant[ur] esse sub
 ipe[ri]o romano[rum] sup[er] gentem
 iudea[m] su[n]t co[n]gregate: et o[mn]ia
 regna sup[er] regna eor[um]. Non
 poterat q[ui]s p[ro]tere eis quib[us]
 deus nascebat[ur]: et heresis
 sup[er] h[er]esim. et ep[iscop]atus sup[er]
 ep[iscop]atu[m]. Ita sicut i[m]pedimeti

vocati elao: sic electioni vo-
 catio. **T**uc enim gens cont' ge-
 te no' surrexit: nec regnu'
 contra regnu': cu' omib' ille ge-
 tes et regna sup' vna' exita-
 te sut' salig' sup' gente' iudea:
 sed tuc' dicit' gens cont' ge-
 te surge' qm' iuice' getes no'
 sibi subiciunt: sed aduersant.
Nuc' hesis sup' heresim' insur-
 rit: na' tuc' insurgit here-
 ses qm' no' eode' mo' sapit:
 io' surget gens contra getem.
 et magis surget hesis cont'
 veritate' ecclie. **U**n' tuc' omib'
 aduersabant' iudee qm' no' erat
 eiusde' moris: sic mo' hesis
 heresi qm' no' sut' eiusde' pra-
 mitatis: s' oes aduersantur et
 desite: et io' dyabolus pl'ias
 causas erroris idurit: ut
 multiplicat' ecclia' xpi' caru-
 niat: ut pars peat p' illa sa-
 pientia. pars p' ipa'. **E**t erunt
 fames et pestilencie. **U**t pa-
 tet in iosepho. an' captione
 iherlm': vmo' spualiter an' ex-
 poluacione' ecclie' pcedit fa-
 mes spualis vbi dei. et pes-
 tilencie carnalium vicioz. et
 tribulaciones' ppli xpiani: na'
 aliter no' cent' iter xpianos
 mala fastmata nisi ipa' pces-
 sissent. **S**ic significat' dñs
 i' illa parabola qua' de semina-
 dis zizanij' ab hoie' malo
 ponit dicens. **C**u' dormiret
 hoies i' p'cis: venit inimicus

et sup' seminavit zizaniam
Qui faciati sut' semine' vbi
 dimini. q' sani sut' pestilencia
 passionu'. q' stabiles sut' i' fide:
 apud eos fastmata no' iueni-
 unt. **H**ec triciati sut' et per-
 pseudo xpi' venientes et au-
 dicioes phoz. **E**t surget
 gens sup' gente: et fames
 et pestilencie. et terremoty.
Sicut hec oia corporaliter ue-
 lta' uicia sut' doloru' iudeis:
 et desolacio sut' iherlm': sic spi-
 ritualiter uicia maloz fuerit
 xpiano. oppressio in ecclia:
 na' ex quo hereses nate sut'.
 et dissensio mltorum: ex eo ce-
 pit consumacio fieri. **T**uc tra-
 dent vos i' tribulacione' et oc-
 cident vos: et eritis odioze.
Hic desinat' expositio' carnalis
 ut de tpe illo dicam' quomo'
 iherlm' capta' e' a romanis: ex
 eo qd' dicit'. **T**uc tradet' no'
 i' tribulacione' qm' apli et alii
 xpiani tuc' no' ceperunt pati
 psecutione': qm' oia illa cepe-
 runt pparari cont' iherlm'. **S**ed
 ab uicio ex quo xpc' ascendit
 sicut i' actib' aploz testatur
 spualiter h' oia ceperit fieri
 cont' eccliaz xpi'. id e' qm' cepe-
 runt ee' dogmata falsa quasi
 xpi': qm' ceperunt audicioes
 fieri q' phozu'. qm' cepit he-
 sis cont' heresim. qm' facta e'
 fames vbi in p'plo xpiano. et
 pestilencie vicioz. et motus
 p' turbacionu': tuc' traditi sut'

p̄res n̄r̄ i multas tribulacōes
 p̄secutionū. et occisi sūt. et
 odio habitī sūt multas. et oī
 bus h̄esibus. **U**n̄ hoc nō con
 tingit t̄pe ap̄lōz q̄i erat mlti
 nō cognoscetes deū: sed dicit
 de ip̄o t̄pe q̄i h̄eses f̄c̄ sūt
 Cōsequēt̄ gentes quibus i
 odio f̄c̄ sūt p̄res n̄r̄ h̄eses
 sūt intelligēde? q̄a q̄n̄ cepit
 eccl̄ia p̄ditari. nescio si eāt
 i circuitu aliqua eccl̄ia que
 cognosceret deū: et iō recte
 gentes h̄eses appellantur.
Atende sicut em̄ aliqui destruc
 ta turri filij noe dispui sūt.
 et sup̄ singulas quascūq̄ ge
 tes p̄parati sūt p̄ncipes sc̄dm̄
 p̄positū eoz̄ angeli mali: sa
 la gens iudea facta ē in por
 tione d̄ni sicut deuteronio
 cantico dicit̄. **C**ū ergo diuide
 ret̄ excelsus gētes nō disper
 sit filios adam. s̄ statuit fi
 nes gētiū sc̄dm̄ n̄m̄ ange
 loz̄ dei: et facta ē portio
 d̄ni p̄lis eius. **N**ūq̄ em̄ di
 ceret qd̄ gens iudeoz̄ fieret
 portio d̄ni: nisi oēs gētes
 f̄c̄ fuisent̄ extra portione
 ei. **P**ostq̄ ergo venit filij
 dei i mūdū. qd̄ nulla sc̄cula
 sperare potuerūt nec iudei
 ne tali m̄ia gens aliq̄ f̄ci
 daret̄. vocate sūt oēs gen
 tes ad fidē m̄sterij. boni et
 mali: boni ut saluent̄. mali

ne exarsent. **N**ūm̄ ergo ex
 m̄rtis voluntatib̄ eāt̄ repleta
 sicut vicia q̄ dicit̄ i euāgelio
 repleta de piscib̄ m̄rtis: nec
 erat ut purgaret̄ eccl̄ia. ut bo
 ni pisces inde mitterent̄ vasis:
 mali p̄cerent̄ foras. iō con
 cessa ē dyabolo licētia semi
 nadi errores. et sic disperse
 sūt p̄ multas h̄eses quilibet
 sc̄dm̄ p̄positū suū: remansit
 vna fides apud deū. iō dicit̄
 euāgelista gentes eē h̄eses.
Quō. **S**icut tūc oīs cū eēt
 vniū genis. diuisi sūt lingua
 p̄ multas gētes. **I**ta mō cū eēt
 totus p̄lis xp̄ian̄. vna eccl̄ia.
 et vna fides: diuisi sūt per
 multas h̄eses. **E**t sicut tūc oēs
 gētes f̄c̄ sūt sub p̄ncipatu
 p̄ncipū maloz̄: vna em̄ gens
 sub p̄ncipatu michaelis: sic
 et mō oēs h̄eses f̄c̄ sūt sub
 p̄ncipatu demonū. vna enim
 sub p̄ncipatu xp̄i remansit.
Un̄ canit̄ de eccl̄ia. **V**na ē co
 lūba ~~ma~~ p̄f̄a. **E**t tūc mlti
 scandalizabūt̄. **H**ic patet q̄
 nō loquit̄ de t̄pe ap̄lōz̄: quia
 tūc pauci scandalizabant̄. pau
 ci xp̄iani od̄m̄ habebāt inter
 se: q̄a tūc erat cor vniū et aīa
 vna. **S**ed de vniūsis loquit̄
 vbi plures scandalizabantur
 i fide q̄ cōfirmant̄: m̄c̄ tūc
 diderūt et tradūt. et se odiūt.
 ut nec i duobus p̄na iuenies
 caritate. **E**t mlti pseudo p̄p̄s

erurgat: et seducet multos. **Ph**e
 dicit: no solum q̄ amittat fu-
 turam de xpo: s̄ doctores et pseu-
 do p̄phete falsi doctores heretici:
 aut illi quos videm⁹ diuersis
 argumentis. religionis speciem
 p̄tendentes. **Qu**ida dicit se
 neq̄ comedere. neq̄ bibere. nec
 frigesce. nec calefcere: s̄ semp
 pendere i aere. **Alij** vestiti ali-
 cijs. circū dantes cathenas: so-
 cia sibi demonia comonentes.
Et q̄a grām dei nō habet: pa-
 trōnio demonū se comedat.
Sed hec talia sursum sūt signa:
 et insipientes fallūt. **Alij** ve-
 hementer seduāt. et si men-
 daatē xpm̄ p̄dicat. fidē am-
 oiat. ecclias habet. et ordines
 clericorū sicut fideles: eadem
 sacramēta habet baptismi et
 eucharistie cū xpianis. scōs
 colūt: iō tenebrescē faciunt
 mētēs sapienciā. et oīa opa
 xpianorū facientes: n̄ forte
 illū q̄ cōsiderat qd̄ ait ap̄tus.
Cū ipe sathanas t̄sfigurāt
 se in angelū lucis. **Quid** mag-
 nū ē illud et si m̄stri ei⁹ t̄s-
 figurāt sicut m̄stri iusticie:
 quorū finis erit scdm̄ opera
 eorū: nō scdm̄ scēna xpiani-
 tatis eorū. **Multos** maḡ sedu-
 cent nō oēs: q̄a nō ē seduce-
 rē virtus: sed negligētia
 seductorū. **Nā** si esset v̄tus
 seducēti oēs seducerentur:
 nā sicut veritas idinat fide-
 les ad se: sic medacū infideles

ad se impit. **I**deo veritas a tur-
 hit fideles. aut tergusabiles
 facit: medacū nō habet spe-
 cie nec v̄tute: q̄a veritas in
 sensu fidelū dnat. **Medacū**
 i sensu fidelū nichil habet.
Qui p̄māseit i fine: hic sal-
uus erit. **Quo** audset hētica
 facere p̄secutiōes: a quo non
 erubescit q̄ hic dicit. **Qui**
 p̄seuerauerit: p̄secutiōne pa-
 cientib⁹ loquitur. **Nūq̄** p̄se-
 quētib⁹ ul̄ seductis xpianis:
 ul̄ seductorib⁹ p̄phetis. **Sicut**
 nō sanis sed infirmis: sic con-
 solacio nō p̄dicatū facientib⁹
 sed p̄cedentib⁹ dat̄ et p̄di-
 cat̄ i vniūso orbe. **Contra**
 tepus manifest⁹ addit. **Pri-**
mū inq̄t p̄dicabit̄ euāḡliū
 q̄ illa bella corpalia moue-
 bant̄ cōtra iherlm̄. **Adhuc** iudicā-
 bat̄ euāḡliū. nā vsq̄ ad t̄ps
 xpiani regis: et si nō p̄dicā-
 tib⁹ quibusdā de gente i gen-
 te: t̄m notitia p̄uenit ad oēs.
 et tūc cōpleta ē p̄secutiō: q̄a
 ex eo bella ceperūt ut fieret
 elāo melior. **Nā** q̄ diu voca-
 tio ē: nō p̄t facilis ē elāo.
Nā elāo impedit vocatiōne.
 et econtra. **U**n̄ sic tūc diffi-
 le erit p̄seuerare vsq̄ ad fine.
Qui ergo videritis abhoiatiōne
 desolatiōis q̄ dicit̄ p̄ daniēle
 stante in loco r̄. **Quida** dicit
 abhoiatiōne desolatiōis esse
 ymaginē cesaris quā p̄laty
 posuit i tēplo: sed lucas p̄-

verius dicit sic. **C**um videritis
 curiadari iherusalem: scitote quia
 appropinquavit desolatio eius.
Et sic dicit tunc de hijs qui i
 iudea sunt. ut scilicet per illam
 similitudinem eiusdem loci ostendat
 quod abhominatio desolationis fuit
 ex tunc a ligno genere romani
 imperatoris stans contra iherusalem: quod
 usque tunc facta est. **H**ec petrus
 apud demetriam exponit. **C**um
 videritis abhominacionem desolatio-
 nis stantis. **I**d est cum videritis
 ipsam pliam stantiam contra iherusalem
 quam prius vidistis. **S**icut in fine
 mundi de antichristo intelligendum
 spiritualiter quo ad hereses et fa-
 mes iusticie quia illa omnia pre-
 cesserunt: post abhominacionem ste-
 tit in loco suo sancto. id est exercitus
 antichristi qui sunt omnes hereses. pri-
 cipue illa que habuit locum ec-
 clesie ut videtur stetit in quibus
 vobis veritatis: et stetit ab-
 hominatio id est exercitus anti-
 christi qui multas animas reddidit
 desolatas a deo. et hoc est quod
 dicit apostolus. **C**ui extollitur
 et aduersatur super omnes quod dicitur
 a colitur quasi deus. **E**t sic omnes
 male hereses que prius audieba-
 tur. post steterunt in loco sancto
 desolantes ecclesiam christi: et quod
 data sibi licentia ceperunt omnes
 ecclesias. **Q**ue enim precesserunt
 a tempore constantini usque ad
 tempus theodosii abhominacio-
 nem diximus: desolaciones vero

esse habet heresim que occupavit locum
 ecclesie. et multos desolavit a fide:
 et ipsam ecclesiam antichristi aliasque
 hereses que ceperunt publice habere
 ecclesias. locum habentes ecclesie
 sancte. **S**i quis vero audiciones
 pliorum. famem et pestilentias
 intelligat omnia hanc mala spiri-
 tualia facta a tempore theodosii usque
 nunc: abhominacionem desolacionis
 intelligat esse antichristum: qui ve-
 niet et habebit locum sanctum
 sub christi specie. et multos deso-
 labit: et hereses preterita et tunc
 futura dicitur exercitus antichristi:
 et sic prophetice verba signant ma-
 gis de consummacione mundi esse
 prophetizata: et sicut dicitur christo
 ad utrumque dictum est. **S**unt enim
 verba ista. **I**n dimidio septimi
 anni auferetur iugum sacrificium:
 et abhominacio desolacionis
 stabit in loco sancto usque ad con-
 summacionem temporis: et consumma-
 cio dabitur super solitudinem. **I**llud
 exercitus romanus dicitur abho-
 minacio desolacionis que ad de-
 solacionem fuerat redacturus
 iudeorum cultum: hic antichristus
 dicitur abhominacio desolacionis
 quia multos desolabit a deo: nam
 antichristus ceperit iherusalem in dimidio
 ebdomade christi per suam doctrinam
 tulit de medio iugum sacrificium
 iudeorum. **P**er tribus annis et sex
 mensibus docuit. que nunc sunt
 dimidium septimane annorum:
 ut illud sacrificium quod iugiter

in usu fuerat tolleretur de me-
 dio: et offerretur sacrificium lau-
 dis deo in voce? sacrificium iusti-
 tie in opibus: sacrificium pa-
 cis per eucharistiam. **U**sq; ad fi-
 nem enim mundi tumultus est:
 quia iudayca consuetudo de sa-
 crificiis offerendis nunquam est
 reparanda. **I**tem in dimidio eb-
 domade hoc est in tribus annis
 et sex mensibus hoc sacrificium
 christianorum tollendum est ab an-
 titypo. **C**onfugientibus enim
 christianis ante eum per loca deser-
 ta: non erit qui a ecclesiis iteret
 a deo sacrificium offerat. **Q**uo
 autem tribus annis et sex men-
 sibus prendendum est regnum an-
 titypi multe scripture signant.
 magister iohannes in reuelacio-
 ne? et solitudine illa consum-
 matio occupavit: nam usque
 in fine tenebit antitypus. **P**er
 christum interficiet spiritum oris sui
 de hoc dicit apud iohannes. **N**emo
 vos conturbet: quia nisi vene-
 rit dissensio prima. et reue-
 latus fuerit homo peccati. illius
 iteritus qui aduersat? et extol-
 lit? super deum. et in templo dei
 ut deus sedeat? etiam enim mis-
 terium operatur iniquitatis. **U**nde
 omnia signa perditionis. signifi-
 cant destructionem civitatis il-
 lius et templi huius cui dicit.
Cum videritis desolationem ab-
 horrationis? et signum consummationis?

ne futura: et filium dei esse ven-
 turum. **Q**uidam abhorrationem
 ipsam tradunt antitypum futurum
 in loco sancto. ubi edificatus est
 sacrarium quod quondam fuerat
 iherosolimis et ibi staturus?
 ut videntes iudei credant in
 eum propter templi reparationem?
 estimantes tunc prophetas esse
 impletas qui loquitur de reparatio-
 ne iherusalem: non intelligentes quomodo
 propheta de reparacione spirituali templi
 locutus est quia christus implevit. non
 de corporali qua antitypus imple-
 bit. **E**t implebit? illud quod propheta
 tauit iheremias in iuda. **Q**uo-
 tiquit non crediderunt veritati.
In tunc illo loquitur propheta huius
 et iherusalem in spiritu seductionis? et
 erit tribulacione super-
 stas per eo quod non clarificabit
 eum: et multos occidet. **S**ed hec
 de interpretacione in videtur dubita-
 cio? quomodo locus illius templi et quod
 disruptum est in a deo sanctus voca-
 tur: secundum quod hic dicit. **C**um vi-
 deritis abhorrationem desolacio-
 nis stantem in loco sancto. **N**on hic
 non est finis istius omelie. **S**ed
 desinit aliquid per. **I**ncipit con-
 sequenter Omelia xlvij.

In illo tunc dicit ihesus discipulis
 suis. **V**igilate quia nescitis? et
 ignotus est horum dies mortis: ut
 semper bene vivat? sed morte spe-
 tans. **E**t eadem modo abscondit?
 et dies aduentus christi. ut non vna

gens saluet sciens aduentu ei.
 sed oēs: dñi t̄ oibus aduentus
 ei sperat. Ideo interrogantib⁹
 discipulis dñe si in tpe h̄o resti-
 tuēs regnū isrl̄. Dicit. Nō ē
 vrm̄ nosse tpa ul' momēta: q̄
 p̄r posuit in sua potestate.
 Illud scitote q̄a si sciret p̄r fa-
 milias q̄ hora fur veniret r̄c̄
 Quilibet ē p̄familias scdm̄
 aīā: fur ē dyabol⁹: Domus
 corpa cor. ul' aīa. Os et aures
 ianue sūt. Oculi em̄ sūt fenest-
 re. Nā per os facile habet dya-
 bolus occasione ad aīam ut
 faciat eā captiua. Si vis esse
 securus. pone serā ianue tue.
 id ē lege dñi timoris ori tuo.
 et sapia docet obstruere aures
 spinis ne audiat vba mala.
 Sed fragiles sūt nre seze nisi
 deus serauerit. Nā p̄r. Nisi
 dñs custodierit ciuitatē: frus-
 tra vigilat q̄ custodit eā. Po-
 ne seras per fenestras oculoꝝ:
 ut dicas cū iob. Posui testa-
 mētū oculis meis: ut nō sen-
 tirent de v̄gine. Quid. P̄fess-
 cit aīa qm̄ salicet qm̄ p̄ istos
 ituitus fur ingreditur. Vere
 nestat: qm̄ ducit ad p̄cām sat.
 Ideo vigilare oportet: et dau-
 dere om̄s istos ituitus. Non
 sufficiat ut nō loq̄tur. uel andi-
 at. ul' videat. ul' cogitet mala.
 Nā qui fecit mala. clausit in-
 tuitus et impleuit et occupauit
 malis contra bona: ne posset
 ingredi bon⁹ spūs. Qui mala

deponit ab eis. et bona nō sus-
 cipit dicit aptos habe intui-
 tus: id vacantes eos iuuenēs
 iūnicus dicit ad aīā. Ideo op⁹
 ē ut iusti ituitus nō solum
 vacent malis: sed ut sint dau-
 si et opulati bonis cōt̄ mala:
 ne malus spūs habeat locū
 ingrediendi. Ideo dicit petrus.
 Si mens sit occupata: mal⁹
 spūs nō iuenit locū ad mētē.
 Nā dicit paul⁹. Suscipite ar-
 mata. ut possitis resistere
 i die mala: id ē opa bona fa-
 cite. Vas plenn̄ nichil recipit.
 sed vacuū om̄e qd̄ mittitur.
 sic hō occupatus malis: nō
 recipit bonū. Occupatus bono:
 repellit malū. Si neutro mō
 sit occupatus: v̄s spūs dicit i
 eū: sed nō statim ducit ad pec-
 catū: sed p̄mo aīa malū seu
 sū carnalib⁹ desiderijs obligat:
 post ducit ad p̄cām. qm̄ iam
 et si intelligit malū cōt̄ qd̄ fa-
 cit. nō p̄t resistere malo. S̄
 si te negligētē domū corp⁹
 tui seruare. hoc mō ingressus
 fuerit fur. et fuerit iusticiā da-
 tā in baptismo: aurū intellect⁹
 et gr̄as a deo collatas. et alias
 v̄tutes sp̄nales te dormiente:
 facit te nudū sicut serpens
 adam. Quid nudus ante cō-
 spectū dei accedis. Adam nū
 datus abscondit se inter ligna
 paradisi: ubi tē abscondēs cū
 venerit dñs. Adam a deo que

situs inctus e: tu abiacus et
 peribis. **Quia** ille ignoras ser-
 petis versua p simplicitate
 sua nudatus e: tu sciens tot
 scripturas. **Amonitio** p negli-
 gencia frus es nudus. **Ideo** ille
 immortalitate vestitus fuit ad
 tepus? tu emi terrenu trade-
 dus morti: **marie** si te copre-
 hedit finis p usq tibi per pe-
 nitentia alteri terras vestime-
 ta. **Na** pma pstant a deo? se-
 cunda vit et cu magno repa-
 rant labore et luctu: quo h
 parabola e. **Veniam** ad causa
 paribole. **Omnes** ho si sciret
 qn dies dni vebitus e sicut
 fuit sup eu salicet impazate
 veniens sicut fuit: pueniret
 et no sineret pfodi domu. eo
 q repelleret et fure? s face-
 ret iusticia. ut veniente sen-
 tencia dei no pfoderet? q igno-
 ras: sed vocaret? q ia ppa-
 ratus ad exitu. **Quia** aut pec-
 catrices delantur in corpe sicut
 i suo ppo domuculo: venies
 angelus mortis cu snia dei p-
 fodit corpus: et animi ab eo
 violenter apit. **Die** emi iuste
 q no delantur i corpe. s q
 in exilio sut. i eis veniente
 snia no pfodunt ab eis: sed
 vocant ab eis gaudentes.
Quis emi fidelis servus et
prudens q constituit dñs x
In de vigilante et no vigila-
 te sup domu sua dñs loqt?
 sciens plerumq qa sacerdotes
 mali obdormire faciunt p m

in pacis? **boni** exatit a negli-
 gencie sopno et faciunt vigilare
 i bonis opibus: q assidua
 tuba doctrine sue exitates
 ad opa bona auditoz aiab.
Consequent de bonis et malis
 introduat diceb. **Quis e fide-**
lis servus et prudens **te** sicut
 p familias sup possessione
 sua villici ponit ut no cu
 singulis colonis causam habe-
 at. sed de solo villico exigat
 ratione omi si inter colonos
 aliqua idisciplinatio fuerit
 facta. quilibet p debito reus
 efficit: villicus emi p oi. et
 si bene reddiderit quilibet
 p sua fide laudat? et villicus
 pro omi fide remuneratur?
Sic deus i ppls io ordinat
 sacerdotes ut actum eoz dis-
 ciant rem: io peccate ppls
 quilibet p suo pao punit?
 sacerdotes p pacis omi. **Et**
bn agente ppls qlibet pro
 suo dono remunerat? sacer-
 dos p oibus. **Quis e servus**
fidelis e prudens. **Nem** lau-
 dabilem pponit rarissima ut
 qs fidelis iueniat? si querat
 fideles id e deu timetes. ipos
 no multos iuenies? si pruden-
 tes quis multos iuenies? io
 pauci fideles sub prudentes
 econverso: id e prudens et fide-
 lis vir iuenit? et si iuenit?
 beator e. **Prudentem** dico. no
 sciente et docti? sed sensatu
 et mente acutu q pb rationa

libiter agere. Et multi habet
 sciām magnā sed nō pruden-
 ter se regūt. nec sapiāz scient
 dispesat? et oīs prudēs p̄-
 suām habē ex pte: sed nō oīs
 sciens p̄ habē sapiām. quia
 sapiā in actu pbat. sciencia
 i sermone. **Fidelis.** **Quare**
p̄ deū timeat. Prudens p̄
 hoīes: ut pplm dei sapienter
 gubernet. Ideo plus placet
 deo cōsā q̄ prudēcia: et hoī-
 bus plus prudēcia q̄ cōsā
 p̄dest. Si quis fuit tm fidelis
 laycū facit. sacerdotē nō fa-
 cit: nisi fidelis et prudens:
 ergo quidē ut faciat et p̄sp̄
 faciat dicat: et si dicat itelli-
 gat cui. q̄lis ve doctrīa cōue-
 niat. et quare. **Et fidelis q̄dē:**
 ut memor sit pauperū sicut
 paulus. Prudens vero itelligit
 cui et quō habet dispensare?
 et hoc ē q̄d dicit. **Dare cibos**
 i tpe: spūales et corporales
 saliz corporib⁹ et aiab⁹. **Quidā**
 in ecclia sūt pauperes i cor-
 poralib⁹. et i spūalib⁹ paupe-
 riores: ut dent cibos in tpe
 idē tpe oportuno doctrine.
Un̄ p̄p̄ta. Tpe acceptabili et
 audiu te. **Quia** mīa dei tūc
 ē acceptabilis qm̄ nēcitatē
 et angustie tps ē: sicut plu-
 uia semp̄ bō ē. sed maxime
 in tpe nēcitatē ē grāta. **Et**
 visitaō amīcoz sp̄ ē suauis:
 sed suauior ē in tpe luctus.

Sic doctrina et cōsolatio sacer-
 dotis optima ē: maxie tpe p̄se-
 cutionis. **Sac̄s** ergo xpc̄ sc̄os
 suos nūq̄ sine tēptacōe futu-
 ros. id dicit tpe oportuno:
 q̄a qui semp̄ egrotat semp̄
 illi medic⁹ oportun⁹ ē. **Mari-**
ne nauis idiget gubernato-
 re tpe tēpestatis: tpe p̄sp̄eri-
 tatis dirigit se. **Miles** tēpore
 belli rapit anōnā de rege:
 tpe pacis sustinet se. **Sic** doc-
 trina sacerdotis nēcīa ē ecclie.
 maxie tpe p̄secuōib⁹: et i se-
 curitate sufficiat naturalib⁹ i-
 tellaib⁹. **Nā** in p̄secuōe qm̄ i-
 tellaib⁹ deficit timore carnali:
 necessarius ē sermo doctoris
Un̄ i p̄secuōe sacerdos exponēs
 p̄cula martiriū. et coronas ce-
 lestes in oētib⁹ p̄paratus: aris-
 tianū pplm ad paciām accen-
 dit vehemētē. **Quare** i p̄se-
 cutione istanci⁹ de fide docem⁹?
 q̄ de iusticia cōsacōis. **Nā**
 i p̄secuōe nō p̄ cōsacōne
 bona ul̄ mala veniūt xp̄iani:
 s̄ p̄ fidei cōfessionē: nā i p̄se-
 cutione fides xp̄ianoz p̄dita-
 tur. i pacē iusticia. **Beatus** ille
 serū⁹ quē aī uenēit dñs inue-
 nerit sic facientē. **Sicut** dicit
 m̄. i fide sapiā i tpe oportu-
 no: i fide ut credam⁹ ēē sicut
 docem⁹. Ille credendo docet:
 q̄ facit qd̄ docet. **Qui** nō fa-
 cit bonū. nō credit bono? q̄
 nō credit bono nec docet fide:

qui fide nō pdicat nō ē beatus
 seru⁹ sed ifelix. q̄a alios docet
 se negligit. Sic p̄ndentes nō
 oīo in oībus: nā alios edifi-
 cat. alios destruit. Nā sicut
 i fauab⁹ est vitib⁹ sc̄adu
 etate: sic i p̄lo sc̄dm v̄tutem
 doctrina tēpatur. Unde dicit
 ap̄t̄us. Iac dedit vobis q̄ car-
nalib⁹ nō sp̄nalib⁹: nō est
in tpe: nā doctrina i oportu-
ne data nō p̄dest sed nocet:
sicut abus datus in nō tpe.
Am̄en dico vobis sup oīa bō
sua. Inter oīa bō magis ē
 dignitas sacerdotalis imacu-
 lata custodita. Nā sup oīa opa
 p̄ciosiores sūt aīe corā deo
 q̄ corpa. Ideo sup oīa bō con-
 s̄tuet eū? qui offert deo lucy
 aīay: nō solū oībus bonis
 meliore iudicat hoīez? s̄ sui
 ip̄ius ip̄assibilitati p̄ponit
 substācia hūana: iō magn⁹
 ē qui bñ regit hereditatem
 ei⁹ quā p̄p̄o sanguie acquisi-
 uit. Si em̄ dixerit mal⁹ seru⁹
ille in corde suo. Partere
ē iuste paritē. Qui p̄ iusticia
 parit nō videt paritē sed cor-
 rige? q̄a parit nō ut sui
 dolore videt: sed ut illius
 aīam saluet. Dicit dñs. qui
 parit baculo. odit filiu. Nō
 dicit. Qui nascit̄ fr̄ v̄ns eib⁹
 iudicio: sed qui sine cā irascit̄
 iusta. Vñ iusta p̄cissio nō ē
 p̄cissio: s̄ correpcio. Sciendū

qd̄ māducare et bibē dicit sicut
 fuit de illis an̄ dicitur: id ē
 male māducare sicut cū ebri⁹
 id ē p̄corib⁹ q̄ vicijs ebri⁹ sūt.
 Ideo sacerdotib⁹ bibere et man-
 duicare nō ē malū: s̄ cū pec-
 catorib⁹ ē malū. id ē sicut illi
 ebri⁹ biberūt. Vñ nō iubet nos
 p̄sonas maloz abhoīari sed
 voluntate? nā xpc̄ cū p̄corib⁹
 māducauit: sed nō sicut pec-
 catores volebat. Sicut etiā
 sacerdotes hospites impotentū
 et peregrinorū nō magnoz?
 nō ut hospitalitas laudetur
 ab hoīe sed a deo sentiat? nā
 deliciosa cōuinia magis lux-
 uria accusat. q̄ hūanitate
 cōmendat. Vñ salomō. Non
 delectus i epulacōe nec i tur-
 pib⁹: iō nō mlti p̄mittitur
 nec modici. Veniet dñs ei⁹
 hora qua nescit. Dimidet em̄
 de cōsorcio xp̄ianoz. s̄ ulget
 eos ypocritis et ifidelibus:
 ut quozū p̄mittant mores.
 p̄niant iterib⁹. Quā sacer-
 dos sup oēm p̄lm glorifica-
 tur si bñ fecerit p̄ totū p̄lm?
 q̄a causa ē iusticie unūsoy:
 et peccatib⁹ sup oēs p̄mittit et
 p̄ oībus. q̄a ē cā p̄corū oīm?
 iō erit cū ypocritis q̄ peccores
 sūt ifidelibus: vñ oēs ypocri-
 te sūt ifideles nō eccl̄so. Ypo-
 crite sūt iudei. qui dicūt se ec-
 iudeos et nō sūt: sed sūt syna-
 goga sathane. Isti vere quia

fingit se esse epianos al tu
 sint contra xpm: ideo tales in ec-
 desia dicitur ypoquite. **Ca. xxv.**
In illo tpe dicit Omelia. xlix.
Ihus discipulis suis. Filie est
regni celoz decem virginib.
In pte parabola loqit de docto-
rib. in ista de popularib. s
licet spuale habeat itellan:
 no nocet interpretari carnaliter
 ha tuc regnu filie erit. ai die
 bus suis completis soluty fut
 mundus: salicet cu venerit fi-
 nis om. **Modo omis menti-**
unt. Quidam se fingit iustos
cu sint mali. Quidam se humili-
ant. ut turpes actus suos vsqz
ad mortem abscondat: pl hoi-
bus volut appare no vulnera-
ti q deo. Qui deu timet hoies
no erubescit. nec peior pt ee
timor terren: q pena celestis.
Quib filie erit. Decem
vginib. Quidam putat hic
vgines dici de quib loquit
aplis: ut sint sce et corpore
et spu. Et sapiens vgo e. q i
corpore et aia vgo e: saliqz ut
no habeat viru. nec habere
vellet. Si em voluntate nubere
di haberet: corpore quide vgo
e. sed aia nupta. Ope em
sordidat corpus: aia voluta-
te. Sepe ai nantatis carnalis.
dat de hoi muam speciale. si
tame volutatis necessitati non
consentiat ne concupiscat: sed
ab oi malo abstinet qd deo

displicet. cogitas qm tuc cor-
 pus fornicat. qm ai vno co-
 iungit. aia vero qm dyaboli
 voluntatib sonat. **Virgo q**
hec no seruat fatua e: qm p
sola vgnitate corpis putat
deo placere. Vn corpale i cor-
porali no pascit. nec aia copu-
lat sed corp: qm vir et mlt
coniungit. Vn fit sepe ut nup-
ta si alias no peccet: corpore
nuptae aia vgo e. Et si alias
peccauit q vgo e. corpore vgo
e: aia vero fornicata. na per
concupiam aia fornicat. Sed
concupiscie passiois sepe e: velle
arbitari e. Sepe concupiscim
qd nolim. concupiscia sola sine
voluntate no dampnat: sed me-
liore facit vgnitatis corona.
Decem vginis sut oes hoies
quoru vita deo suscipit sen-
sibus: quoz carnalib et quoz
spualib: na omis hoies aut
sut peccatores. a iusti. Peccatores
scdm carnales ambulat sen-
sus: iusti scdm spuales. Ideo
gen peccoz i quoz diuidit
et omne gen iustoz in quoz
scdm num quoz sensus: na
scdm honore has vginis di-
uidendas pferit xpc. qm iusti
ab iustis p vbu sut diuide-
di: ut ad dexteram iudicis
ponat iusti h e sapientes
quoz: et ad sinistram quoz
saliz fatie scdm misteriu
moysi qui lege suscepit de-
ce vboz: saliz quoz i vna

tabula: quinq; i alia. **S**i ergo
tabule testamenti i uno qd
habebant: i m nō poterat
fieri ut ambe fieret ad dex
tera legētis: sed nō erat
ut vna cū quiq; eet ad dex
tera. alia cū quiq; alijs ad
sinistra. **S**ic oēs xpiani in
vna tenentur vocatōe: alij
tū ad dextera sicut iusti: alij
vero ad sinistra sicut repro
bi sūt locandi. **A**lij vō ce
dūt hāc pabolā ptinē ad
iudeos et hereticos: qd fal
si ē. **A**d iudeos nō ptinet:
qā ydolorū cultura corrup
ti sūt: iō vginēs nō sūt. qā
picto crucifixo sponso. ad
ulterū dyabolū susteperūt.
Nec heretia vginēs dicūtur:
qā vginitate id ē xpi veri
tate verbis adulterinis cor
rūpūt: s; tū ad pplū xpia
nū ptinet de quo dicit. **S**ta
tū vos vni viro vginē cas
tā exhibē xpo: times ne si
cut serpens decepit eūam
astucia: ita corrupat sensū
vester a castitate q ē i xpo.
State vginēs sūt: que fidem
hnt integrā sine opib; iusti
cie. **I**udei et heretia nec fidem
hnt: nec opus iusticie. **S**ed
si oleū operū hnt nichil eis
pdest: qā lampadē fidei nō
habent quas accēdat. **S**ed
tūc erit filie regnū celorum
quiq; vginib;: interim vero

nō apparet q prudēs sūt et
q fame? vsq; tūc mlte fame
vident prudēs: et mlte que
vident prudēs fatue efficiūt.
Que acceperūt lapades suas.
Lampas dicit fides. **N**ā fides
illuat aīam: sicut lampas
domū. **A**ccēdit hō igne di
uini vbi. **V**n dicit dñs. **I**gne
veni mitte i terra. **Q**uā lam
pade capūt hōēs venientes
ad xpm: p sacerdotes accipi
entes veritatis doctrinā. **L**ucerna
ē vbi fidei. **O**leū doctrinā
scripturaz. **S**icut lucerna si
ne oleo extinguit: sic vbi fi
dei sine assidua doctrinā et me
ditatōe scripturaz. **A**ut oleū
dicit opus nre. **S**icut oleū
lūmē lapadis fouet: sic opa
bona mīstrant cōfidenciam
fidei. et p vigore accēdūt.
Et venerūt obuiā sponso et
sponse. **V**enerūt obuiā: quia
et illo die qua hō credit in
xpo. qī de seipo egressus et
mūdo. ite videt obuiā xpo:
qā cotidie xpi expectat adue
tū. **Q**uā obuiā alicui i via
vadit: expectat eū donec
veniat. **S**ic q credit i xpm
ita debet viuē in hoc seculo
qī pegrin? et nō i suis locis
sed in transitu portus. **I**deo
iudei exiitū de egipto expe
ditū. et pascale agnū sūnt
iussi māducare. et ad erendū
parati: ondentes nobis quō
eucharistia debem māducare.

id e semp expediti q̄i de mu
do certum condie. **Dicit spon**
sa et spose: sicut xpc̄ cū sit
inter nos: tū veteris dicit
cū apparuit i glā sua. **Ideo**
dicit apl̄s: **Mortui estis.** et
vita v̄ra abscondita e cū xpc̄o:
cū apparuerit vita. **Apparebit**
cū xpc̄o in glā. **Statue nō sup**
semit oleū sc̄i. Lampas nō
oleo accedit sed ab igne: et
ab oleo nutrit: et sine oleo
extinguit. **Sic fides i opibus**
accedit ex v̄bo dei: et p̄ bō
opa nutrit: et sine illis desi
at. **Nō p̄t in deū sperare nisi**
q̄ agit bona opa: nō p̄t cre
dere deo: nisi qui aliquid dig
nū deo facit. **Ideo p̄cores nō**
credūt deo. nec de glā sanctorū
cū q̄s de h̄is loq̄tur: nec de
pena p̄corū q̄a nō credunt
de futuro: iō nō gaudent de
bono futuro. nec tristat̄ de
malo. **Patni sūt oēs qui hoc**
solū sibi existimāt sufficere
q̄a credūt in xpc̄m et xp̄iani
dicūt: nec volūt se bonis
operib̄ cōmēdare. **Moram**
faciente sponso x̄c. **Nā tar**
dante cōsumacōe nō solum
peccatores s̄ ec̄a iusti et sp̄ma
les ad negligēcia sūt veni
endi: et sua v̄tute relicta
ad carnalia delat̄meta sūt
t̄nsituri. **Ū dicit xpc̄.** **Putas**
cū venerit filius hōis. inveni

et fide sup̄ terrā. **Nā vigilae.**
ē semp iusticiā face: dormire
ē negligē. **Vigilate ergo: q̄a**
nescitis. **Si nō tardat licet**
tardare videt̄? nā si cōside
rem̄ tēpus ex quo xpc̄ in
celū ascendit. et quātū hōi
nes vixerūt an diluuiū. et
quāto tpe erat vita cui libet
eorū: intelliget̄ q̄s qd̄ miste
riū vbi hui⁹ nobis impletū
ē. **Nā oīs sp̄uale reliquim⁹:**
et ad carnalia t̄nsim⁹. **Ūs**
p̄bz ā ep̄is ita p̄fecty qui
cōtepnit hō mūdi: credens
cōsumacōne p̄p̄qua. **Ūm**
libet dicit i corde suo. **i fidei**
sp̄ū p̄valente. **Ūre ex quo**
xpc̄ fuit in tr̄is semp dice
bat: **cōsumacō veniet et**
nō venit? nec forte p̄parin
di cā: s̄ terredi loquit̄ ip̄a
scriptura. **Ūm credi cōsuma**
cōne futuri nō ex v̄bis que
dicūt et audit. sed ex opib̄
q̄ facit cognoscit̄. nō ille ai
rat de mūdo. nec i posterū
seruat aliq̄: q̄ p̄gre iturus
nichil sc̄i portat nisi panē
q̄ habet necessariū. **Media**
nocte clamor. **Clamor sc̄lis**
parvū angelorū. **Ūre sp̄o**
sus veniet: exite obuia ei.
Nō iubet exire de donibus
s̄ de mūdo: et de mala nat̄a
carnis. **Dicit apl̄s i uonif**
sima tuba mortuos suscitau
dos: dat nobis cū est im̄adi
ut clamore illi est im̄em̄is

eē tubaz: ideo qui intelligit
 illa signa clamācia. ille audit
 clamore tubaz nō corporalit?
Tūc surrexerūt oēs vīgines
ille idē tūc inſti q̄ p̄cōres de
 ſopno negligēcie: tūc incipiet
 timē credere q̄ iā finiendū
 ē mūdus. Na ſicut ſecuritas
 diligētes. negligētes facit:
 ſic timor piculi negligētes
 facit diligētes: ſ; nichil dili
 gēcia p̄deſt quā facit timor:
 nō fides. **Tūc intelligit q̄**
 nichil ē q̄ vixerit i mūdo:
 tūc incipiet ſape q̄ nichil eis
 p̄fuit ſapuiſſe. **Et cōpoſuerūt**
lampades ſuas: id ē tūc inci
 piet diſtute fidē ſuā? tūc in
 terrogabūt cōſciās ſuas quid
 beati a mali vixerūt: ſicut
 ſup vēturo ſponſo feſtinat ſpō
 ſa cōponē ne ſpōſo diſpliceat?
 ſic oīs apud ſe iudicabūt.
 id ē p̄parabūt fidē ſuā: et ſi
 ſemp ſic facerem? ſicut tūc
 faciem? nūq̄ peccarem? in
 deū. **Sicut vgo deformis ſine**
 cā ſe cōponit: ſic tūc p̄cōres
 ſine cauſa ſperabūt. **Ūn qui**
 in tpe ſecuritatis arma ſua
 parare ſtudueit: paratus et
 letus currit ad iſpectionē.
Et qui i tpe ſecuritatis gladiū
 ſuū exiguare dimiſerit. aut
 loucā ſordidare aut ſrangere?
 cū audierit tubā i bello ip̄e
 exatatus timore. feſtinat lini

re gladiū ſuū. et terge loucā.
 et ſcutū ſringe: ſed nō poteſt
 celare negligēcia: q̄a i gens
 neceſſitas nō p̄mittit logiti.
 diuē t̄p̄s implere. **Sic dno**
 abſente ſeruis nō aſſicit opa
 ſua? dno vero veniente incipit
 feſtinare ſed nō p̄: q̄a multoz
 dieū negligēcia nō p̄t vna
 hora expelli. **ſatue ſapientib?**
dicent. Date nobis de oleo
vō rē. **Et ſignificat** lapas quādo
 fides deſiat? ſicut qui bñ con
 ſcius fiducialit agit: et ſicut
 qui iſuſo oleo addit lūmen
 lucerne: ſic cōſideracōe bonoz
 ſeipm cōfortat: et fidei addit
 audacia. **Ūn ſibi male cōſci**
 us ſemp timidus: et ſubducto
 oleo. minuit lūmen lucerne.
Sic ille cōſideracōe maloz ſeipm
 cōfundit. et iſidelitati ſue diffi
 denā addit: iō timētes pec
 catores ad ſcōs dicēt. **Date no**
bis de oleo vō. id ē q̄ habetis
 opa iuſtiāe ſufficiēcia ad glo
 riā cōſequēda? **acomodate**
 nobis auxilium vōz bonozū
 operū: et intercedite pro nobis
 ad dnm. q̄a iuſtiā vōz ſuffi
 cit vōs glorificare. et nos ex
 cuſare. **Dicit prudētēs ſe for**
te nobis et vobis deſiat. **Ōſ**
tendit q̄ ita terribile erit futu
 rū iudiciū. ut nulla innocēcia
 ſibi cōfidat? q̄a quib natus ē
 iuſtus i cōſpectu illi? **Dicit**
iob. Stelle in cōſpectu ei? nū
de nō ſūt: nec celū ſine timē?

quod ergo an eu appetit iustitiam sine voluntate peccandi natura ipsam peccatam est. **Dicit aplos.** Ego sum venudatus sub peccato. quod operor non intelligo? non quod volo ago sed quod nolo: ideo ego non operor. sed quod habitat in me peccatum. **Tantus** quod timor erit omnium sanctorum? ut nemo se spectet iustum: sed timeat ne reus existat. **Quis** potest iudicare conscientiam suam. et recognoscere cor suum? cui dicitur quod pro verbo otioso reddemus rationem. **Quo** quod pro peccatis mercedem facit? cui timeat de se. **Quia** istud tempus misericordie iudicium non suscipit: et tempus iudicium misericordiam non suscipit. **Ideo** in primo adventu cum tempus esset misericordie. dicitur aplos super humanitate civitatis illius ubi recepti non erat aplos. **Dis**tinguitur ut ignis de celo descendat: **respondit** ihesus. **resatis** autem spiritus estus. **Non** enim veni iudicare mundum sed saluare: **ostendit** quod in secundo adventu saluetur in iudicio misericordiam loci non habebit. **neque** valet intercessio. **Aut** ideo dicitur est: quod non sunt condigne passionibus huius temporis. **ad** futuram gloriam quam revelabitur in nobis. **Si** ergo maior erit gloria quam peccata est facta. quam quicumque sanctorum merebitur? quod sufficit aliis ad salutem cum sibi opus eorum. **cum** nec sibi soli sufficit ad gloriam illa iusto iudicio sequenda. **he** potius ad vendentes etc. **Ven**

ditores bonorum et doctrine sunt sacerdotes. qui precepta iusticie in populo dant: qui pro aliquo accipientes fidem eorum. **Quia** peccatores pro peccatis solunt peccato confessionibus eorum et placant. **Aut** pro doctrine accipiunt. quoniam si docentes audierit eos populus? et tunc pro obedientia mercentur est sibi populus salute: et sacerdotes recipiet a deo mercedem doctrine. **Ideo** bene consilium preceptorum ut eant ad sacerdotes eos audiendo et faciendo: ut habeat virtute olei fides eorum: si tamen habuerit tepus. **Abest** illis: ecce sponsus venit. **Oste**dit quod inter angustias dicitur foris terrarum videntes se peccatores anxiantur? et dicunt huc et illuc ad sacerdotes doctrinam et penitentiam sibi querentes. et interrogantes quid oportet facere. **Sed** festinate iudicio cum non sit docendi licentia nec tempus faciende iusticie a penitentia eorum festinatio vacua est. **Hec** cotidie videntur. sacerdotes clamant qui peccatum penitentiam agant? quod non peccavit in deo penitentiam. **neque** seducat vos diuicie. **neque** honores temporales: quia tempus vestri prope est. **Et** si consummatio vestra tardauerit? mors vestra non tardat: ideo nemo obaudiat. **Quia** mors venerit. anxiantur et vocant sacerdotes? et penitentiam volunt agere quoniam iam penitentiam locum non est: et dum peccata exponunt et tempus penitentiam caput et precepta

iusticie. caput aut eorum et va-
 dunt vacui. et ligati iusti dei
 iudicio: quia non pro odium peccatorum
 sibi displicentes volebat peni-
 tentiam agere. sed pro timore mor-
 tis. et si vivere potuisset. non
 sibi displicuisset. Alius enim
 venditores olei: pauperes dicit.
Hortantur ergo prudentes fatuas.
 ut erant ad pauperes si patitur
 eas tempus: id est facientes opera
 iusticie. misericordiam consequantur ab
 eis. Quia pro penitentiam ab eis fac-
 tas olei misericordie merces accipit.
 dum enim vadunt volentes aliquid
 agere vni possent cum fiducia
 christo occurrere: venturus est christus
 repetere. ideo nichil prodest eis a
 anxietas illa: tunc incipientibus
 eis bene agere tempus excluditur.
Nonnulli veniunt etc. Nichil
 prodest ex necessitate repetita
 confessio cum dicitur domine domine. quia
 ex voluntate non confessus est
 voluntaria confessio modica suffi-
 ciat deo: in necessitate non magna.
At ille. **Testis vobis.** Signa
 spiritus mei in vobis non video. Si-
 cut qui in mundum spiritum habet. bona
 opera facere non potest. sic qui spiritum
 sanctum habet: mala non potest agere.
Imaginem meam non habetis.
Eius ymago est bona facere:
 vobis contra fecistis. Non meorum
 militum procerum capietis qui
 tyranni vexilla portastis: non
 possunt dicere meum. et quibus nichil
 meum cognosco. **Capitulum xxv.**

In illo tpe **Omelia quingentesima.**
Dixit ihesus discipulis suis
 parabola hanc. **H**omo quidam peregre
 proficiscens. **P**eregre profectus est
 ihesus christus post victoria passio-
 nis. ad patriam reversus. voluntate
 misericordie factus est homo: non necessitate
 nate. **C**omedat christus dilectio-
 nem quam habet in factis ad reg-
 num ascensurus celeste: unde des-
 cenderat. **P**eregre se dicit iturum
 pro caritate sanctorum quibus reliquerat
 in terris: cum tunc peregre esset in
 mundo sicut dicit. **I**ncola ego
 sum in terra. **C**um christus venit in mun-
 dum fuit peregrinus. nullam habens
 sui nominis confessorem. postquam
 discipulos acquisivit fuit patri-
 milias: ideo proficiscens de mundo
 peregre proficiscens. **V**is scire
 quantum dilexit discipulos suos.
Considera quod passus est pro eis.
Multos eos dilexit quam gloriam suam:
 quia pro eis moriebatur. **Q**uid
 mirum si maiori dilectione teneba-
 tur sanctorum quibus reliquerat in terris.
 quam dilectione glorie quam habuit in
 celis. **E**rgo tardidit illis bo-
 na sua. **N**am invidens alijs
 plus dedit. alijs vero minus:
 sed secundum considerationem fidei illorum.
Qui invidus est a pauperibus omnibus
 est pauper: neque qui exceptor pro-
 narum facit dicitur gratiam illis.
Vis scire. **F**ere equaliter remunere
 vult eum qui plus obtulit:
 et qui minus. **S**i esset acceptor
 personarum: non tamen in danda gratia
 quantum in danda mercede esset

equalis ambobus? **U**n̄ i danda
 gr̄a nō p̄sonas respicit. sed
 v̄bitē aui? libet? ne sup̄ v̄bitē
 tē opus iūgens. ipe occasio
 offensiois existeret: nec illi
 qui peccauit si sup̄ v̄bitē
 p̄odus imposuiss̄. Volens
 ergo dñs sc̄os habē i celesti
 regio. opa nobis diuisa iusti
 ciar̄ comisit? nō q̄a nō po
 tuit nos sine opibus glori
 care: s̄ opus p̄misit? q̄a opa
 siue p̄misio vacua sūt: et pre
 mia sine ope i ḡrata sūt. **S**ta
 tim abijt qui quīq̄ talenta
 accepit. **D**e talento agni cōis
 acquisit vnā iusticiā bene
 viuēdo p̄br̄. **V**nā iusticiā
 bñ p̄sidoendo in eccl̄ia? de
 v̄bo acquisit vnā iusticiā
 veritatis p̄dicando: de bap
 tismo luctus ē vnā iusticiā
 sc̄dm xpi regulā baptizādo
 et dignos filios oī iudicio
 eccl̄ie acq̄endo. **D**e sacrificio
 acquisit iusticiā vnā mūdū
 sacrificiū p̄ pplis offerēdo: et
 p̄ p̄cis exorādo. **S**ed q̄ duo
 talenta accepit. id ē duas
 iusticias: vnā bñ viuēdo quā
 acquisit a fide xpi. aliam i
 ministrando. **Q**ui vnū acce
 perat. **U**n̄ qui duo habuit
 talenta nō p̄ponit abscondisse
 talenta? cū mlti dyaconi sūt
 inutiles: sed tm̄ qui vnū acce
 perat. **A**tende licet deus sci

uerit q̄ cent̄ iusti. et quāstus?
 tm̄ oēs vocat ad fidē dāns
 eis gr̄am credendi in xpm̄:
 qd̄ ē talentū bonis ad salu
 tē. malis ad p̄iudiciū. **D**ya
 conib⁹ et doctorib⁹ per sc̄a
 p̄uidentiā videt̄ de⁹ iūgere
 misterii dyaconat⁹ a p̄sbi
 terat⁹ q̄ sūt iusti: qui vero
 sūt iusti. illos videt̄ nō or
 dinasse de⁹? nā ab exitu rei
 cognoscit: q̄s a deo ordinat⁹
 ē. **Q**uo quidā sacerdotes
 ab hoībus ordinat⁹: manifest
 to libro canonū aplōrū vni
 dicit̄. **Q**ui ab hoīb⁹ ordinā
 tur: qd̄ ad deū nec ē dyacon⁹
 nec sacerdos. **E**rgo i illis nō ē
 iūctus ut p̄dat talenta. **E**t
 sc̄dm p̄sc̄am ordinat⁹: a deo
 recipit fidei gr̄am. **S**ed i h̄
 que dixim⁹. p̄sbi ter a dyac
 on⁹ si p̄ccōr iūctus fuerit.
 quo ad p̄sc̄am dei nō ex deo
 sed ex hoīb⁹ fact⁹ videt̄ p̄br̄
 a dyacon⁹? et q̄i layc⁹ iue
 nit̄ inter eos qui vnū talē
 tū fidei acceperunt: ac p̄ hoc
 nemo a deo ordinat⁹ peccat.
 ut q̄ vnū talentū a deo acce
 perit. id ē fidei gr̄am. **S**ib⁹
 enī a deo dat⁹ fidei gr̄am? de
 uicatura v̄b̄ tm̄ dignis. q̄a i
 illis causa salutis ē: in ista
 disp̄sacio misterij. **N**ā p̄
 familias anonā oībus ser
 uis dat: negocia sua nō oī
 bus q̄mittit. **A**bscondit ta

lentu i tñ. id e accipiendo
 notia xpi. contempnit vitam
 spuale. id e m terrenis acti-
 bus et delicijs conuersas. ob-
 uit illud i carne sua. et m
 sollicitudinib mundi qñ spi-
 nis effocat fidei sue bonu. et
 no facit fructu. hoc e talentu
 i tñ absconde. id e seme ubi
 inter spuas effocare. **Sciendū**
dū qd ille fodit gram suā i
tñ? qui nec pponit peccare.
nec iusticiā facē: qui em pec-
cat nō absconde videt gram
sua. sed corrumpere. Si ergo m
 tenebras exteriores mittit
 q accepto vbo fidei carnalit
 viuendo fructu iusticie nō fe-
 ceunt? quas tenebras habe-
 bunt qui talentu fidei peccan-
 do pdiderunt. **Qui fodit ta-**
lentu suū silis e vginib? fa-
tius: oleū nō habentib? Vtreq
putauerūt sibi ad salutē suf-
ficē si in xpm crediderūt. Na
si talentū nō pdiderūt malus
id e fide dñi: tñ reus est dap-
ni. Nō p hoc solū quilibet
fit xpian? ut seruet talentū
fidei: sed ut opetur iusticiā
i xpo. Sicut qui accipit seme
a dño suo i tpe. et nisi semi-
nat facit dapnū dño suo?
sic ille qui accipit fidē xpi
et iusticiā nō opat. et si fidē
nō pdat: tñ tñ peccat qñtū
potuit iusticiā facē si nō neg-
lexisset. Post mltū vō tps
venit dñs x̄. Sciendū quare

interim xpc ascendit i celū pos-
 tea rursus et sp cū sanctis
 mansit: ut eo absente fideles
 sibi et vitā acq̄eret p opa:
 pñte em xpo fideles nec tēp-
 tati poterāt. nec probari.
Quo si sit pñs. et si videtur
nō timet? xpo ergo pñte
et si tēptacione aliqua susti-
neret. a iusticiā faceret. op?
eorū nō videbat? eē m fidē s̄
i oculis? id nō poterāt sibi m
mercedē fidei p iusticiā fidei
acq̄ere: nisi ascendisset ab eis
Ita seru? fidelis dño absente
probatur: pñte dño q̄ q̄ fecerit
nō e laus serui. sed dñi. Ideo
p̄ vñm utilitatē ascendit
nō suā? tēpus differt largi:
ut longius det iusticiā facien-
de. Et accedes q̄ quib? talen-
tū acceperat. Bonus seruus
nō q̄ glouificas i ope suo nō
p̄mia. luctoz talentoz memo-
riā facit. sed p̄mo memorat
q̄ accepit? post q̄ iuenit:
ut ondat nō suū laboris qd
acq̄sivit. sed bñficiorū dñi
sui quib? acq̄sivit. Ac si di-
cat. Dñe qñtū ad meū labo-
rē vñllā iusticiā facē potui?
sem nisi ex grā tua? sicut dixit
ut qui plus oibus laborauit.
sed nō ego: sed grā dñi meū.
Dixit dñs. Fuge serue bone.
Pauca sūt admodū. si quis
de magnamassa tritici modi-
cā dedit denariā: sic de mag-

no thesauris regni celestis mo-
 dica vobis p[er] spm[em] scm[um] arca
 p[re]statu[r]. **D**icit ap[osto]lus. **E**t p[ro]p[ter]
 p[ro]phetam? **C**u[m] venerit q[uo]d p[er]f[ect]u[m]
 factu[m] e[st]: destruet[ur] q[uo]d ex p[ar]te e[st].
Int[er] in gaudiu[m] d[omi]ni tui. **U**t
 posside[r] sit gaudiu[m]. no[n] dicit
 ad gaudiu[m] ut sit spectator:
 sed ut sit p[ar]ticip[ans] gaudioru[m].
Dicit alibi. **P**ater volo ut ubi
 ego su[m]: ibi sint mecu[m]. **A**liud
 dignu[m] faciu[m] in hoc seculo: ut
 regni celestis p[ar]ticipes fieri
 meream[ur]. **I**deo dicit ap[osto]lus?
No[n] su[n]t co[m]digne passio[n]es hui[us]
 seculi ad futuru[m] gl[ori]am. **A**ccedeb[un]t
 aut[em] qui duo talenta e[st]. **E**t si
 minor i[n] ope. no[n] fuit minor
 i[n] volu[n]tate? **N**o[n] in illo no[n] fuit
 minor volu[n]tas op[er]andi: sed
 v[er]bis no[n] plus valu[it] op[er]ari.
Sed magnis desiderijs no[n] suf-
 fiat modica fides? **I**o[n] et si no[n]
 silia recipit lucra ab illo et
 alio: cu[m] benivolentia recipit
 illu[m] sicut aliu[m]? **q**uia x[rist]u[s] no[n]
 magis e[st] remunerator op[er]u[m]
 q[uam] volu[n]tatu[m]: nec dyacon[us] bea-
 tior q[uam] laycus studiosus. no[n]
 dignitas honorat[ur] apud deu[m]
 sed volu[n]tas? nec p[ro]b[er] layco
 eo q[uo]d melior e[st] p[ro]b[er]: na[m] gra-
 dus misterij ex deo. p[er]fecta vo-
 luntas ex nobis. **I**deo no[n] sum[us]
 iudicandi q[uia] no[n] fecim[us]. q[uia]
 ex p[ar]te n[ost]ra no[n] e[st]: sed ex eo
 sum[us] iudicandi q[uo]d in nobis e[st]
 posse q[uo]d volum[us]. **A**ccedeb[un]t
 aut[em] qui unu[m] talentu[m] accepit.

O malicia p[er]co[r]o[r]u[m]: q[uo]d nec futu-
 ri iudicij terrore terret. **C**ui
 p[er]am suam simplicit[er] debuit co[n]-
 fiteri: d[omi]n[u]m que[m] male agedo
 irritaverat. simplicit[er] co[n]fite[n]-
 do finire. **S**ed e[ss]e[m] no[n] solu[m]
 no[n] q[ui]siet[ur] sed adhuc excusat[ur]
 et du[m] unu[m] vult excusare p[er]am
 addit alia duo? p[ri]mo q[uia] pec-
 cavit? sedo q[uia] excusat[ur]: tercio
 q[uia] iniuria fecit d[omi]no. **I**deo scies
 p[ro]p[ter] q[uo]d mala sit excusatio. di-
 cit. **N**o[n] declines cor meu[m] i[n] ver-
 ba malicie: ad excusandas ex-
 cusationes i[n] p[er]nis. **D**ic ergo se-
 ne medax? quo[m]o[d]o metit ubi no[n]
 seminavit. **Q**uis homi[n]e[m] e[st]
 g[er]tilis ul' iudeus? que[m] non
 sufficienter sp[irit]ualib[us] sensib[us]
 adornavit? cui no[n] dedit scia[m]
 boni et mali. **S**icut no[n] e[st] cu[m]
 sit min[us] aliqua p[ar]te corporis
 m[em]bro[rum] ad usu[m] m[em]bro[rum] cor-
 poralem? sic no[n] e[st] cui minus
 sit aliq[ui] sensus a p[ot]estate ad
 intellige[n]cia[m] boni et mali: et
 ad o[mn]e[m] faciendu[m] q[uo]d vult. **S**i
 ergo i[n] g[er]tibus seminavit
 gram suam ex q[ui]bus null[us] iust-
 itie fructu[m] colligit? **q**uo[m]o[d]o ide[m]
 metit q[uo]d no[n] seminavit que[m]
 q[ui] avitro sp[irit]uali. **C**u[m] sit
 v[er]bo avituit: que[m] doctrina iust-
 itie seminavit? que[m] sp[irit]u sc[ilicet]
 irrigavit. tot semina g[er]t[is]
 suscipies. ul' unu[m] iusticie fruc-
 tu[m] no[n] debuisti efferre. **N**am
 d[omi]n[us] ho[m]i[n]e[m] ex duplici natura
 creavit: corpus et a[n]i[m]a. **I**n cor-
 pore vo[n]t quib[us] sensus: et mo-

tus concupiscentia et nascenam ex
 occasione dicitur sensum. In aut
 creavit iustitiam et virtute? ut
 intelligat boni et mali disce
 ratione: et possit resistere motibus
 carnalibus. **Qui** ergo secundum de
 latione carnis vine eligunt?
 nec considerat in anima iudicia et
 virtutes anime creatas: nec expe
 riunt ea que sunt. sed tamen carna
 les sensus sequuntur et concupis
 centiam. **Unde** dicitur. **Quia** carna
 lia et mundialia bona sunt: ideo
 ea creavit deus ut eis utamur.
Haec vero non sunt creata in nobis
 secundum animam iudicia et virtutes:
 quibus possumus resistere concupis
 centiis carnalibus. **Secundo** est quod
 dicitur. **Sed** quia creatum est in no
 bis intelligere et resistere? non
 sunt creata mundialia bona ut
 eis utamur: sed ut eis resistentes
 meliora bona acquiramus. sicut
 mercede. **Item** intelligere in nobis
 bonum et malum esse creatum: non
 creatum esset posse resistere.
Quid valet intelligere? nisi sci
 remus intelligere quod melius est. **De**
 ut ei dominus. **Serue** neque: scilicet
 quod meto ubi non seminavi. **Ne**
 quod: quia contumelia reddidit do
 mino. **Piger** est: quia talentum non
 duplicavit. **Idem** pro uno quasi
 superbus: et pro alio quasi negligens
 contempnat. **Neque** quia largita
 te domini quasi violentiam accusavit:
 et deus gratiam intellectus a no
 tia sui dedit desiderans glo
 riam acquiri pro eo? sed ut sibi

Unde in animalibus non creavit deus posse facere quod melius est.

vitam eternam mereretur? **Item** intel
 ligit ex ipsa precedenti istorum
 etiam mercede. **Si** pro se dedisset
 gratiam: nunquam a servis parca
 suscipies redderet multa. **Sed**
 malicia excecatus dominus voluit
 dei sapientiam fallere: maioribus se
 ventus viculis ligavit dicens.
Metus ubi non seminasti. **Si** ta
 le scivit dominus suum. magis de
 buit festinare ut pro diligencia
 sua auaricia dominum faceret? ne
 pro negligencia eius in iustissima ad
 uerbia provocaret: quia auste
 ritas non contempnit. sed timet?
Qui timet non contempnit pla
 care festinat? sciens quod qui
 metit ubi non seminavit: magis
 vult metere ubi non seminavit.
Oportuit ergo te quittere.
Quidam putant tres istos oves
 doctores esse differetes et gratias
 habuisse: et hunc tamen ideo ar
 qui quia non docuit alios per
 ymaginem quam habebat. **Et**
 quis omnibus rationalis constabi
 tus numerari? dicitur potest si quod
 sit numerus? est qui dominum ymaginem
 habeat: quod numerari? non
 indiget ymaginem eius. **Si** enim est
 qui illius magisterio opus ha
 bet? ille numerari? non est: quia
 deus prestat intellectum. **Ergo**
 nec est hunc tamen intelligere
 populare. **Mensa** est diuina
 scriptura: secundum quod dicitur propheta
 ta de scriptura veteris testa
 menti iudeis scandalum factum.
Fiat mensa eorum coram ipsis in
 laqueum. **Quia** scripturas

legis eorum legentes. quoniam in lege
 maledictus omnis qui pendet in lig-
 no. et videntes illum crucifixum
 que lex maledicti annuntiat.
 non intelligentes quia vitam ma-
 ledictione suscepit ut nos
 a maledictione liberaret quoniam
 suscepimus per lignum. et sic factum
 est in eis mensa eorum. id est scrip-
 tura legis eorum in scandalum.
 Ite videntur eum in sabbato legem
 suam tangere: et quia lex prohibe-
 bat. scandalizati sunt per eum
 discipuli. Hic a deo non est quia
 sabbata non custodit. non intel-
 ligentes quia corporale soluebat
 et spirituale implebat. Hec sic me-
 sa eorum id est scriptura est eis
 in scandalum. Mensa quod scrip-
 tura est: nam in ea ponitur panis
 qui nutrit animas. et que christiani
 epulantur in spiritu. Sed non
 multum illi mense presidentes
 sunt sacerdotes fideles et pruden-
 tes. qui videntes fide et actum
 christiano capiunt indicium de
 scripturis: id est de mensa. ut
 intelligat si sunt digni a deo
 aut non. et oportet eum ad iudicium
 huius mense. qui accumulatur fi-
 dem quam suscepit. ut in ecclesia
 permaneat. et scripturas audi-
 at ex fide: et allocutionibus sac-
 ramentum non fraudet. Impossibile
 est ut non multiplicet fides eius.
 quia paulatim timor domini generat.
 sanctus accendit in fide. desiderium
 regni celestis excitatur. Vides
 quanta usus facit fides aug-
 mentata. data ad mensam scrip-

turam sanctam. Fides si ociosatur
 atque in corde semper minoratur
 et torpescit: et paulatim
 per sensus carnales exinanita
 ad nichilum vadit. Si exaltet
 scripturas et bonis operibus
 multiplicat: nec deficiet a se-
 cere stante vita hominis. Unde
 propheta hunc dicit esse bonum. Huius
 viri qui non abiit. Legatur utque
 usus: et in tercio usu audis
 lucrum meditationis. Omnia que
 faciet prosperabunt. Tollite
 ab eo talentum et date illi qui
 decem talenta habet. Omni
 habenti dabitur. Peccator
 agnoscens christum habet hanc
 gratiam quam cognoscit christum.
 sed in iudicio dividit a cog-
 noscentibus christum: et sic tolli-
 tur ab eo quod videbat habere.
 licet non habuit. Quod. Quia
 cognoscit christum. videt habere
 scientiam christi: sed vere non habet.
 Ipse vero noticia christi: addit
 iusto qui habebat. Ille vere
 christum habet scientiam qui facit
 iustitiam: et que nunc videt
 per speculum in enigmate: tunc vi-
 det faciem ad faciem. et sic
 addit scientiam. Aliter intelligit.
 Qui fide habet et bona
 voluntate si quod minus in opere
 habuerit quam homo: nichilomi-
 nus remuneratur a iudice.
 Qui vero fide non habet. nec
 bona voluntate in christo: alias
 virtutes quas videbat naturaliter
 habere perdit: id est quod videbat.

habere auferetur. **Quitq**
em boni sine fide xpi est:
nichil ei putat. **Hiis** fut
multi qui vident ee man
sueti a huiles? sed qa no
snt fideles. videt ee aliqd
honor eoz. sed no est ex
fide. q^o p^o e. **Et** huc ser
m^o nequa profate. **Dicit**
quida no tm iferni deor
su: sed est mundu ee loca
tenebrosa vbi punit^r qui
digni sut. **Ite** forte q^o ideo
dyit exteriores tenebras
et no iferiores. **Sz** si quis
considerat quo seques pabo
la pabole pcedenti e conue
ta et ps ei: no sine rae
requit ne forte qd ait. **Post**
multu tps venies d^{us} r^e
no de sado dyit aduetu. sed
de aduetu quo sepe venit ad
oes xpianos? quib⁹ gram
dedit sue cogniconis. et ves
piat eos. et ponit raeoem
cu eis ut iudiet eos: et bo
nos dyternit a malis sicut
dyt ibi. **Bile** e regnu celo
d^{ae} vginib⁹. **Alia** pabola
habet sic. **Cu** venerit fil⁹
hois i maiestate sua et an
geli cu eo? sedebit sup sede
maiestatis. et cōgregabūt
an eu omib⁹ gētes: id e ite
rim sic veniet. sic ponet rae
aone cu seruis suis. sic dis
cutiet ut dictu e. **In** ista pa
bola cu venerit i maiestate

cu angelis sedebit sup sede.
tūq^o no semp venies sedeat
in sede maiestatis sue. **Sz** tūc
tm sicut hec. **Vide** quō i hac
pabola no p^o p^orem
mitti i igne. nec i alia pena:
sed i tenebras exteriores. **In**
illa cu venerit i maiestate:
p^o p^o ut i igne mittat. et
in alias penas. **Ite** in hac pa
bola iubet iustu iudare i gau
dit. **In** illa. i regnu. **Sed** qui
vnu accepit. ait. **Sciebā** qa
ho durus es: metis vbi no
seminasti. **Sciendū** qd in se
cūdo aduetu qn veniet ter
ribiliter cu gloria no dyt
p^o aliq^o: qa no est psona
le iudiciū. sed quil ibet iudi
cabit in cogitacōibus suis.
nulle autē erūt rnsiones
sicut dyt ap^ol^os. **Qui** oste
dit opus legis in cordibus
testante cōscia et iuicem ac
cusantib⁹ et defendentibus:
cu iudicauerit deus occulta
hoim.

Explicit op⁹ mystectū beati
Johānis Crisostomi epi cō
stantinopolitani. Ad honore
dei et gloriose vginis marie

Incipit liber⁹ s^o Johānis crisos
tomi epi cōstantinopolitani de
cordis opūctione ad deme
triu r^e